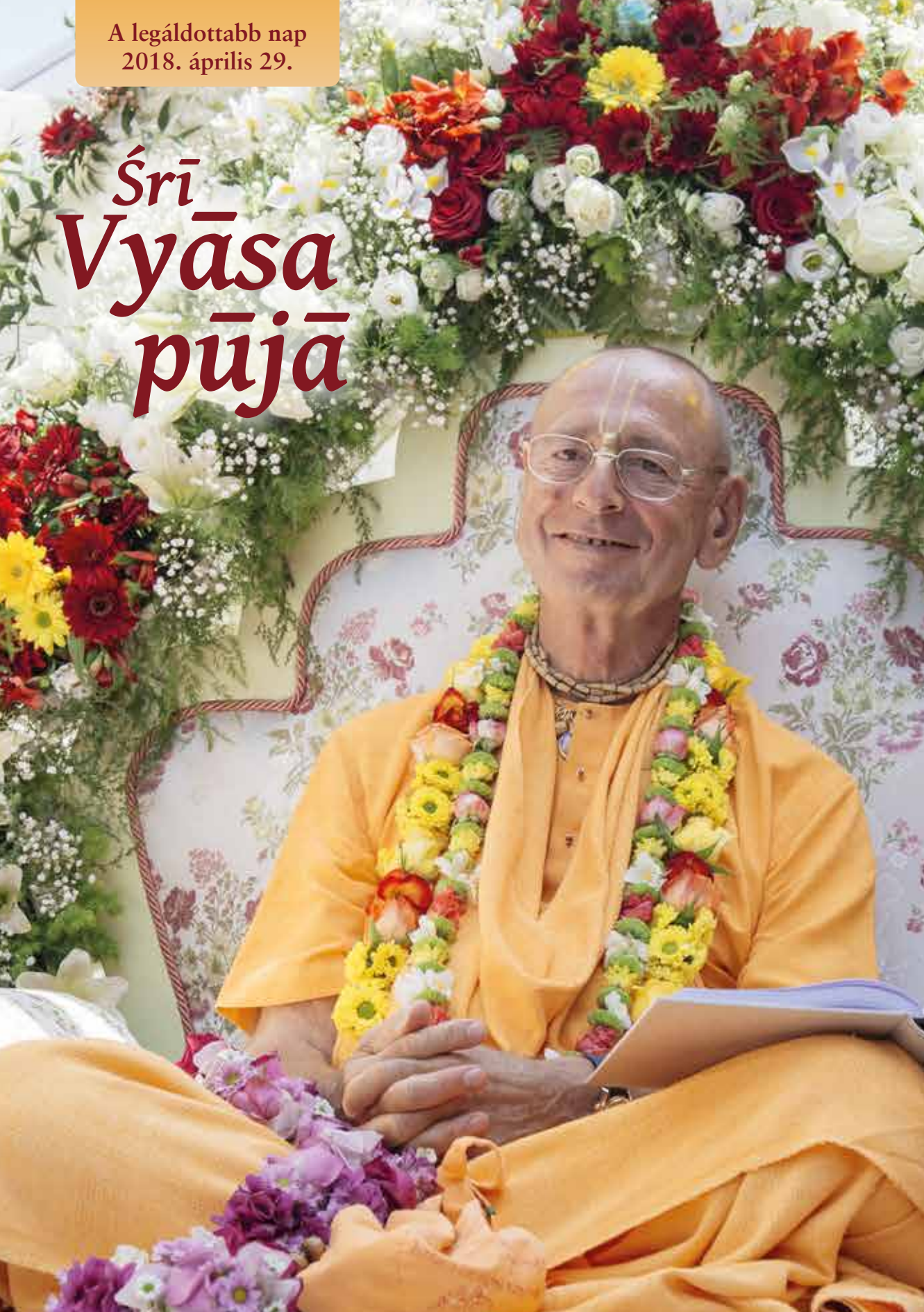

A legáldottabb nap
2018. április 29.

Śrī Vyāsa pūjā

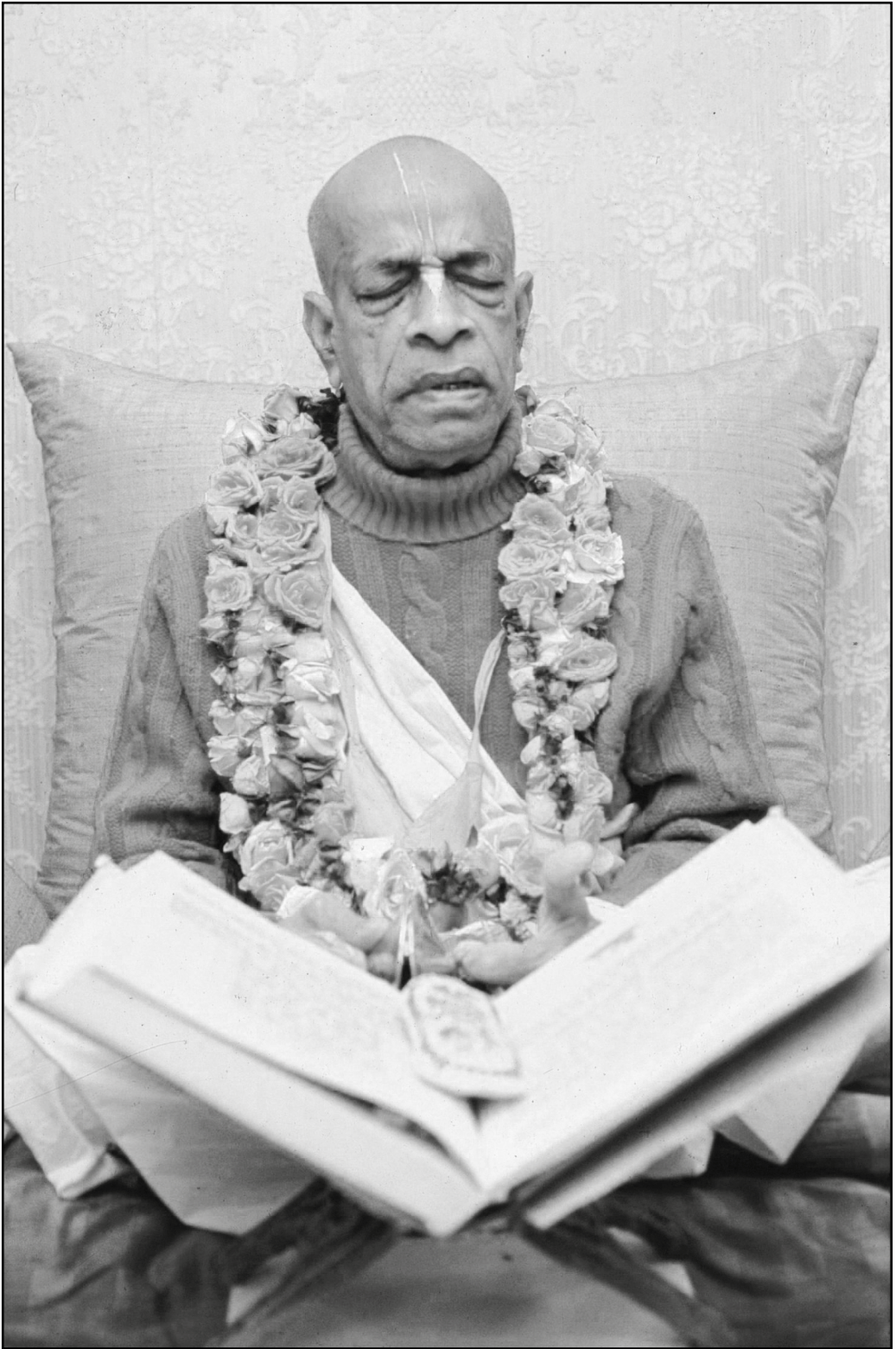
A legáldottabb nap – 2018. április 29.

Śrī Vyāsa-pūjā

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ó Isteni Kegyelme

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

a kṛṣṇa-tudat nemzetközi szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

Śrī Gurv-aṣṭaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

(1)

*saṁsāra-dāvānala-liḍha-loka-
traṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda*

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtüzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótusz-lábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

(2)

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalma; a Szent Nevek éneklése, az ekstazikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezzi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könnyek hullámai törnek elő a szeméből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(3)

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat*, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(4)

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tṛptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tṛptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a *bhakták* elégedettek a *bhagavat-prasādával*, akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(5)

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-lilā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig arra áhítozik, hogy hallhasson és énekelhesen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonosságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik, hogy

ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(6)

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apeksanīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a *gopīknak*, akik különböző időkben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál.

(7)

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sabdhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

(8)

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvanīs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékezni kell a lelki tanítómesterre és dicsőíteni kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

The Meaning of Vyāsa-pūjā

I have been given the task of writing on the meaning of Vyāsa-pūjā, but I am most unqualified. Therefore, I pray at the lotus feet of my dear Guru Mahārāja and beg his help;

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

Today is the celebration of the transcendental appearance of our Divine Guru Mahārāja it is therefore appropriate to meditate on the meaning of Vyāsa-pūjā. Due to my lack of qualification I will rely heavily on the words of those who are qualified.

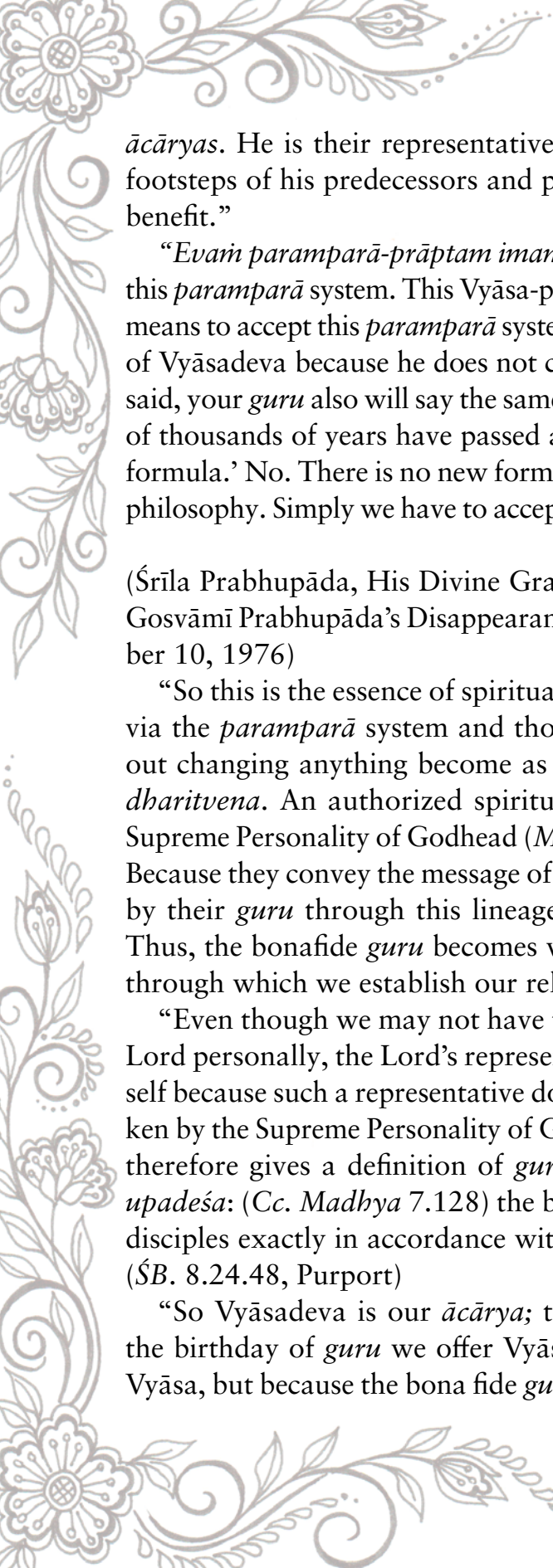
This Vyāsa-pūjā Celebration is the opportunity for us as disciples to express our gratitude for the gift that our Guru Mahārāja has given us. It is also an opportunity for us to reflect on our service to our Guru Mahārāja. So why do we undertake this process?

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Prabhupāda Mahārāja, speaking on the 52nd anniversary of his appearance, gave a *Śrīmad-Bhāgavatam* lecture describing the meaning of Vyāsa-pūjā. He said:

“Vyāsa-pūjā means the *pūjā* of all Gauḍīya-vaiṣṇava-ācāryas.” From this statement we can understand the purport of Vyāsa-pūjā. It is not only the *pūjā* of Vyāsadeva, or of Kṛṣṇa, or of Gaurasundara, or of *guru*. That is not real Vyāsa-pūjā. Vyāsa-pūjā means the *pūjā* of all pure Gauḍīya-vaiṣṇava-ācāryas. That is real Vyāsa-pūjā.”

(Excerpt from The Meaning of Vyāsa-pūjā, a lecture by Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami.)

“We worship our own *guru* specifically because he is the embodiment of the knowledge, devotional status and *bhakti* of all the previous

ācāryas. He is their representative because he strictly follows in the footsteps of his predecessors and presents their wisdom to us for our benefit.”

“*Evam paramparā-prāptam imam rājarṣayo viduḥ* (Bg. 4.2). So, keep this *paramparā* system. This Vyāsa-pūjā is *paramparā* system. Vyāsa-pūjā means to accept this *paramparā* system. *Vyāsa. Guru* is the representative of Vyāsadeva because he does not change anything... What Vyāsadeva said, your *guru* also will say the same thing. Not that ‘So many hundreds of thousands of years have passed away; therefore, I’ll give you a new formula.’ No. There is no new formula. The same Vyāsa-pūjā, the same philosophy. Simply we have to accept it, then our life will be successful.”

(Śrīla Prabhupāda, His Divine Grace Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Prabhupāda’s Disappearance Day lecture, Hyderabad, December 10, 1976)

“So this is the essence of spiritual life. This knowledge comes down via the *paramparā* system and those that convey that message without changing anything become as good as god. Our *guru* is *sākṣād-dharitvena*. An authorized spiritual master is as good as Hari, the Supreme Personality of Godhead (*Madhya-līlā*, 10.136, purport). Why? Because they convey the message of god directly as it was given to them by their *guru* through this lineage that begins with Kṛṣṇa Himself. Thus, the bonafide *guru* becomes worshipable. He is the via medium through which we establish our relationship with Kṛṣṇa.

“Even though we may not have the fortune to contact the Supreme Lord personally, the Lord’s representative is as good as the Lord Himself because such a representative does not say anything unless it is spoken by the Supreme Personality of Godhead. Śrī Caitanya Mahāprabhu therefore gives a definition of *guru*. *Yāre dekha, tāre kaha ‘kṛṣṇa’-upadeśa*: (Cc. *Madhya* 7.128) the bona fide *guru* is he who advises his disciples exactly in accordance with the principles spoken by Kṛṣṇa” (ŚB. 8.24.48, Purport)

“So Vyāsadeva is our *ācārya*; therefore we offer Vyāsa-pūjā. On the birthday of *guru* we offer Vyāsa-pūjā. Actually, it is not directly Vyāsa, but because the bona fide *guru* represents Vyāsadeva, his *pūjā* is

also Vyāsa-pūjā. *Mad-bhakta-pūjā-bhyadhikā*. To worship Vyāsadeva, worship the bona fide spiritual master and worship the Lord, they are the same. Rather, Kṛṣṇa says that if you worship His bona fide representative, that worship is better than directly worshiping. Directly it is not possible to worship the Supreme Lord. One has to go through the *ācārya*. Therefore Vyāsadeva is the original *ācārya*. *Lokasyājānato vidvānś cakre sāvata...* (ŚB. 1.7.6). He's *vidvān* (supremely learned). So we have explained many times how to become *vidvān*. *Vidvān* does not mean one has to become a big grammarian, logician. No. *Vidvān* means one who follows the previous *ācārya* who is representative of Kṛṣṇa. He is *vidvān*.”

(Śrīla Prabhupāda lecture, *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.7.5, Vṛndāvana, September 4, 1976)

“Actually, this Vyāsa-pūjā celebration is not optional. It is obligatory. The bona fide disciple must show his respect and gratitude to the spiritual master. Our Divine Spiritual Master has forced open our eyes with the torchlight of knowledge and it is up to us to keep our eyes open and to try to see the truth as revealed by our spiritual master. Then it is possible for the spiritual master to fulfil his duty to the sincere disciple.

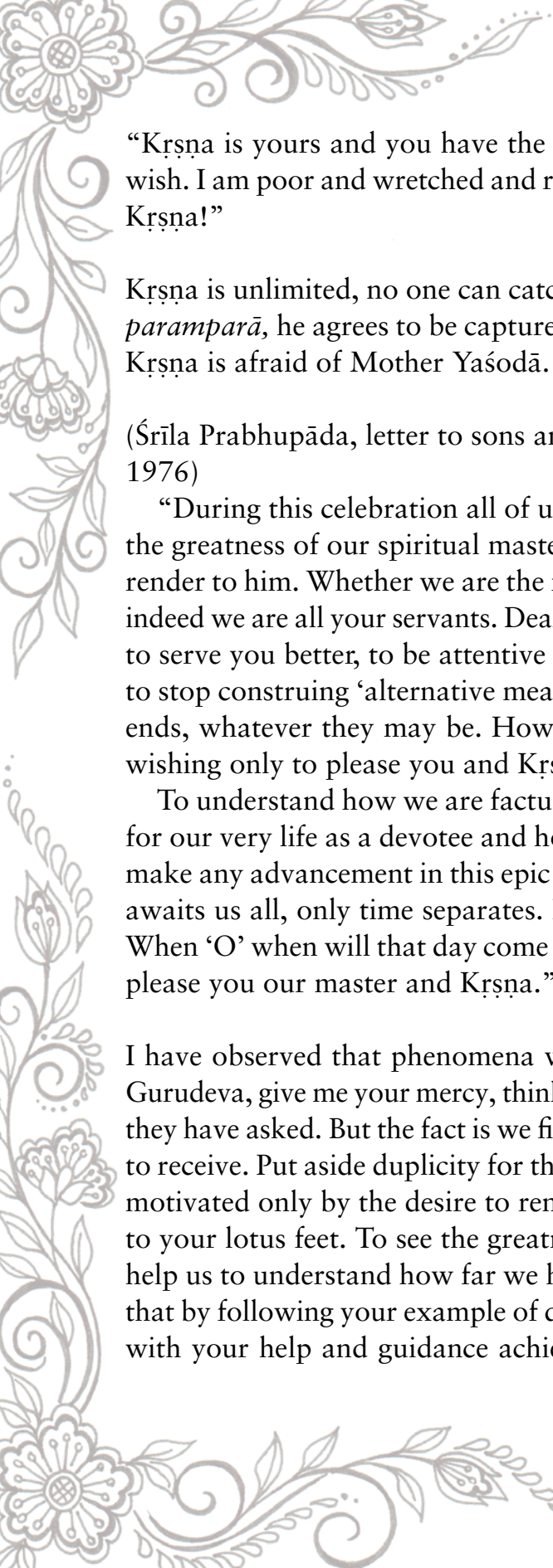
The real ocean of mercy is Kṛṣṇa and it is the duty of the spiritual master to tell his disciple to come to the ocean and be happy. The spiritual master's duty is to lead the disciple to this ocean. I am trying my best and if you try to follow surely you will benefit.”

(Śrīla Prabhupāda, letter to sons and daughter, Bombay, August 14, 1976)

In the same letter as above Śrīla Prabhupāda gives a further understanding of the position of the spiritual master. The *guru*, due to his diligent following has captured Kṛṣṇa.

“Bhaktivinoda Ṭhākura has sung,

*kṛṣṇa se tomāra, kṛṣṇa dite pāro, tomāra śakati āche
āmi to' kāṅgāla, 'kṛṣṇa' 'kṛṣṇa' boli', dhāi tava pāche pāche*

“Kṛṣṇa is yours and you have the power to give Him to anyone you wish. I am poor and wretched and running behind you shouting Kṛṣṇa, Kṛṣṇa!”

Kṛṣṇa is unlimited, no one can catch Him, but if someone follows the *paramparā*, he agrees to be captured. Everyone is afraid of Kṛṣṇa, but Kṛṣṇa is afraid of Mother Yaśodā. That is Kṛṣṇa’s special mercy.”

(Śrīla Prabhupāda, letter to sons and daughters, Bombay, August 14, 1976)

“During this celebration all of us have an opportunity to reflect on the greatness of our spiritual master and the quality of the service we render to him. Whether we are the foremost or the lowest servant. For indeed we are all your servants. Dear Guru Mahārāja, how can we learn to serve you better, to be attentive to following your instructions and to stop construing ‘alternative meanings’ which simply serve our own ends, whatever they may be. How to become more serious, diligent, wishing only to please you and Kṛṣṇa.

To understand how we are factually fully dependent on your mercy for our very life as a devotee and how, without your mercy we cannot make any advancement in this epic endeavour. Pure devotional service awaits us all, only time separates. How long that time is, is up to us. When ‘O’ when will that day come when our only concern is to simply please you our master and Kṛṣṇa.”

I have observed that phenomena wherein devotees just demand, ‘O’ Gurudeva, give me your mercy, thinking that the *guru* must give because they have asked. But the fact is we first have to develop the qualification to receive. Put aside duplicity for the sake of becoming simple hearted, motivated only by the desire to render whatever service we may offer to your lotus feet. To see the greatness of our spiritual master should help us to understand how far we have to go and at the same time see that by following your example of diligence and determination we can, with your help and guidance achieve the goal of life. To love Kṛṣṇa

with our heart, soul and mind with you always in front of us and your example as our guiding light.

May we ever run behind our Divine Master, and with all our heart and strength shout Kṛṣṇa, Kṛṣṇa!

Your very fallen and lowly servant,
Nimāi Paṇḍita Dāsa

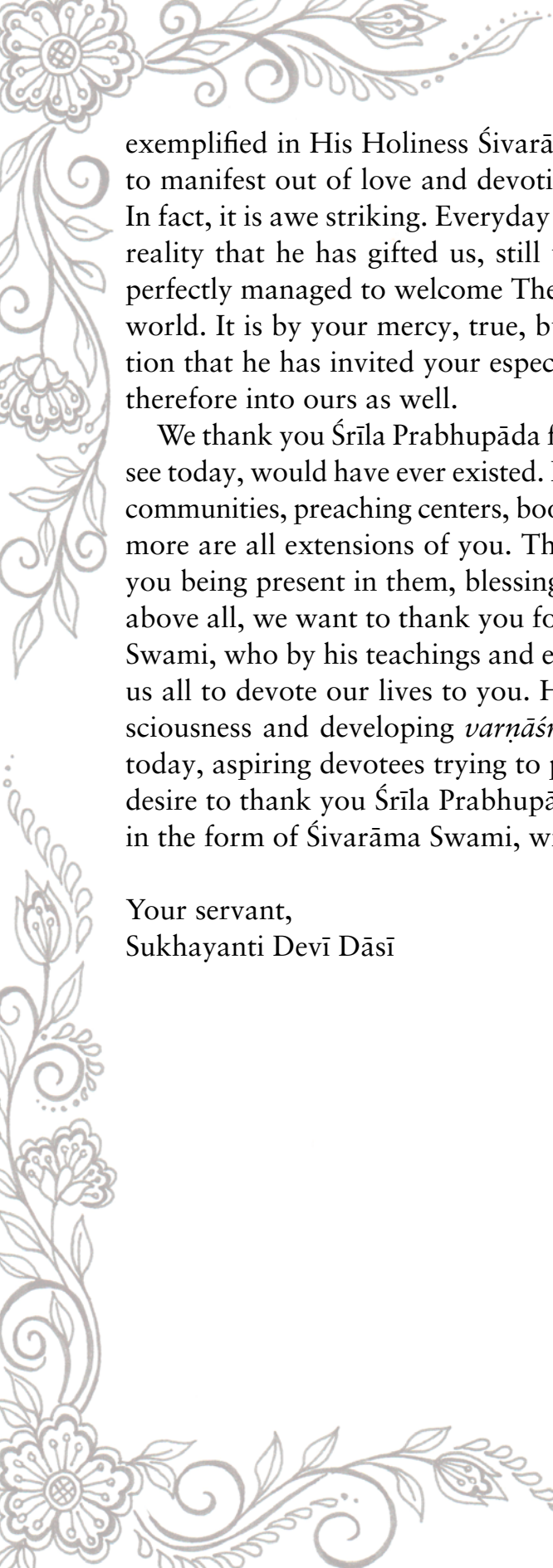

Dear Śrīla Prabhupāda,

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to you.

Every morning as we gather in the temple room to greet the deities and worship Them, we also turn to you and offer our heartfelt prayers and worship through the *Guru-vandanā* prayers. While standing in front of you and singing to your *mūrti* form I try to meditate on the mercy that you have bestowed upon us. Your mercy is, in fact, incomprehensible and yet we try to realize the great fortune we have received by your coming to the west and introducing Kṛṣṇa consciousness to us. This same mercy, which lifted us up from an ocean of darkness continues spreading, by your mercy, through your many disciples and onwards through their disciples.

One such disciple is His Holiness Śivarāma Swami, to whom we feel eternally indebted. Through his unwavering dedication to your lotus feet he has created a whole *yātrā* and a sublime shelter for those who desire to get relief from the ongoing sufferings of this material world. When we look up to Śivarāma Swami, acknowledging all that he has done for us, we realize that he in turn points back to you, giving you all credit and saying that he has merely acted as your servant. How amazing it is to see the devotion, dedication and empowerment that you are able to grant to your sincere follower. Who else could bring forward the spiritual world and make it manifest where otherwise it would have never come into being? Who else could inspire hundreds of sincere followers to leave everything behind and to dedicate their lives to your mission? Who else but an empowered servant of the Lord could do all that you have done? And yet it takes an especially devoted follower to become the vessel of such mercy, a vessel that can then go on empowering others by your mercy. Such a vessel is so perfectly

exemplified in His Holiness Śivarāma Swami. What he has managed to manifest out of love and devotion to you is not an ordinary task. In fact, it is awe striking. Everyday I am awakened to that remarkable reality that he has gifted us, still unable to comprehend how he so perfectly managed to welcome The Divine Couple into our imperfect world. It is by your mercy, true, but it is also by his unalloyed devotion that he has invited your especially divine mercy into his life and therefore into ours as well.

We thank you Śrīla Prabhupāda for without you nothing of what we see today, would have ever existed. ISKCON, the various temples, farm communities, preaching centers, books, *prasāda* distribution efforts and more are all extensions of you. They all function and expand due to you being present in them, blessing them and empowering them. But above all, we want to thank you for gifting us His Holiness Śivarāma Swami, who by his teachings and extraordinary example has inspired us all to devote our lives to you. His efforts of spreading Kṛṣṇa consciousness and developing *varṇāśrama* has made us all who we are today, aspiring devotees trying to practice *bhakti-yoga*. We therefore desire to thank you Śrīla Prabhupāda for giving us our loving shelter in the form of Śivarāma Swami, without whom we would be lost.

Your servant,
Sukhayanti Devī Dāsī

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2018

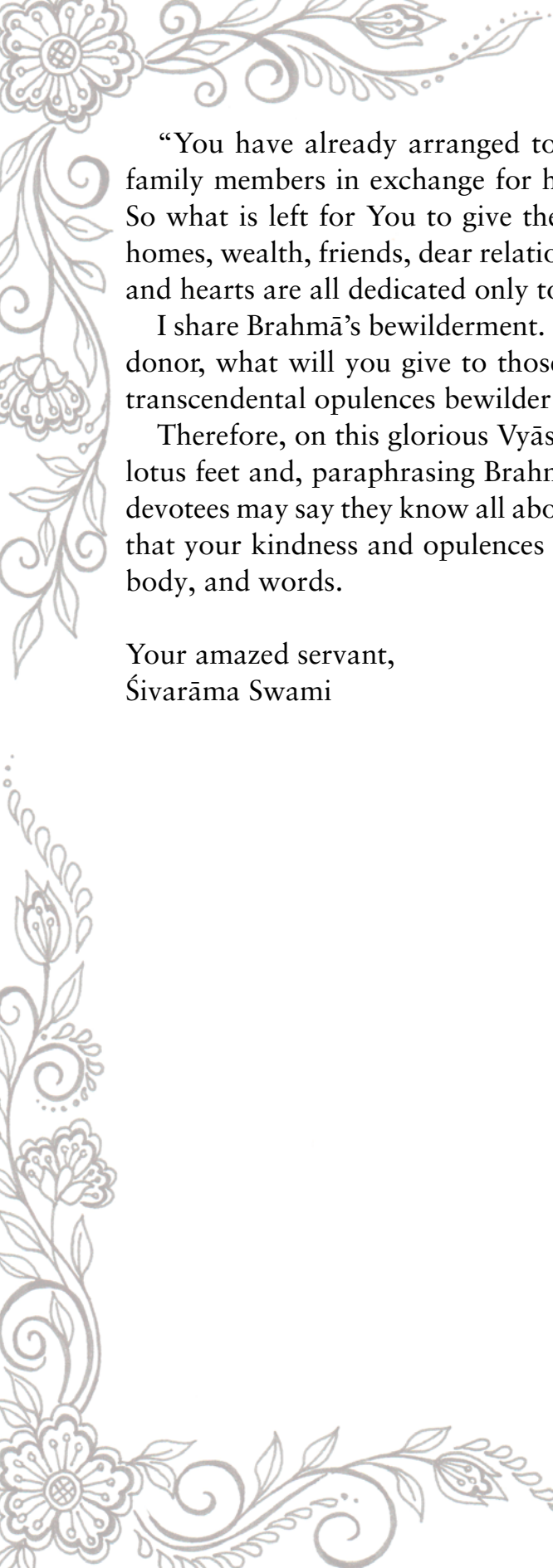
Dear Śrīla Prabhupāda,

Please accept my humble obeisances in the dust of your divine lotus feet. All glories to your Divine Grace.

A few days ago I was writing the outline for this offering based on a talk you had given in Jagannātha Purī in 1977. As I was preparing to write, I received a Viber message from Sanātani Devī Dāsī, one of your Budapest book distributors and a truly wonderful Vaiṣṇavī. I read the message and it was so amazing that I decided to make it the basis for this offering and put the Purī talk off for next year. Her message read:

“Yesterday I met a man on book distribution, maybe he is from America but I’m not sure. He gave some *lakṣmī* and I gave him a *Chant and be Happy* and when he saw the book with Prabhupāda’s picture he said ‘I know this man’. I asked ‘You mean personally?’ He said, ‘Once, I gave the last money from my wallet to a Hare Kṛṣṇa temple and that night this man, Prabhupāda, appeared in my dream and he said ‘I will guide you and I will help you through your life.’ He said that this dream was a strong experience in his life. He was spending just three days in Budapest, but I invited him to Krishna Valley, maybe he will go. And of course he took the book. He was a very kind man. I was just thinking how merciful Prabhupāda is.”

Dear Śrīla Prabhupāda! If a little devotional service performed just once means you are willing to guide a stranger for life—no doubt to Kṛṣṇa—, then what benefit do you have in store for devotees who have given their lives, homes, and souls to you? This is just like Lord Brahmā’s prayers, where he makes the same observation about the fathomless reaches of Kṛṣṇa’s mercy:

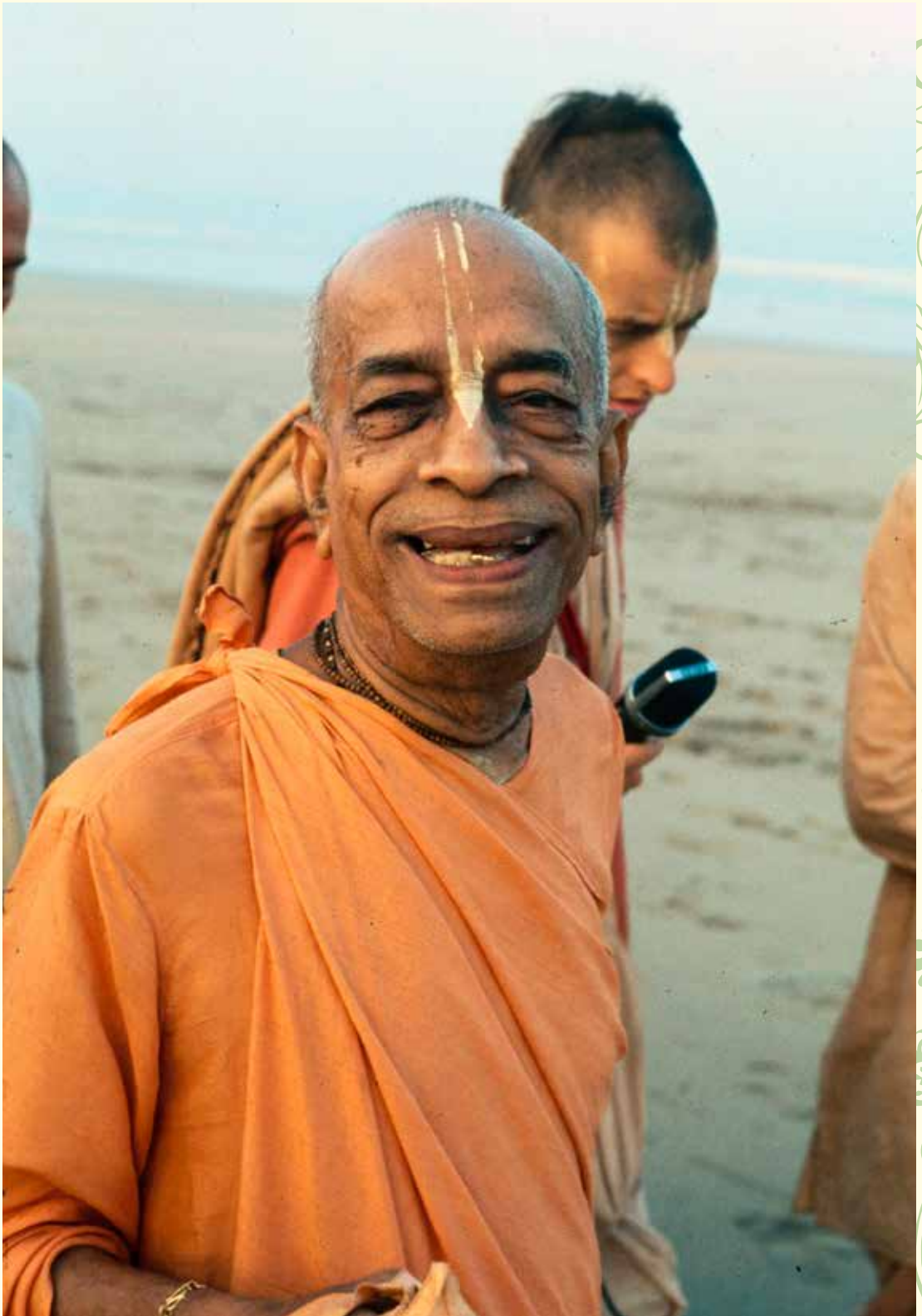

“You have already arranged to give Yourself to Pūtanā and her family members in exchange for her disguising herself as a devotee. So what is left for You to give these devotees of Vṛndāvana, whose homes, wealth, friends, dear relations, bodies, children, and very lives and hearts are all dedicated only to You?”

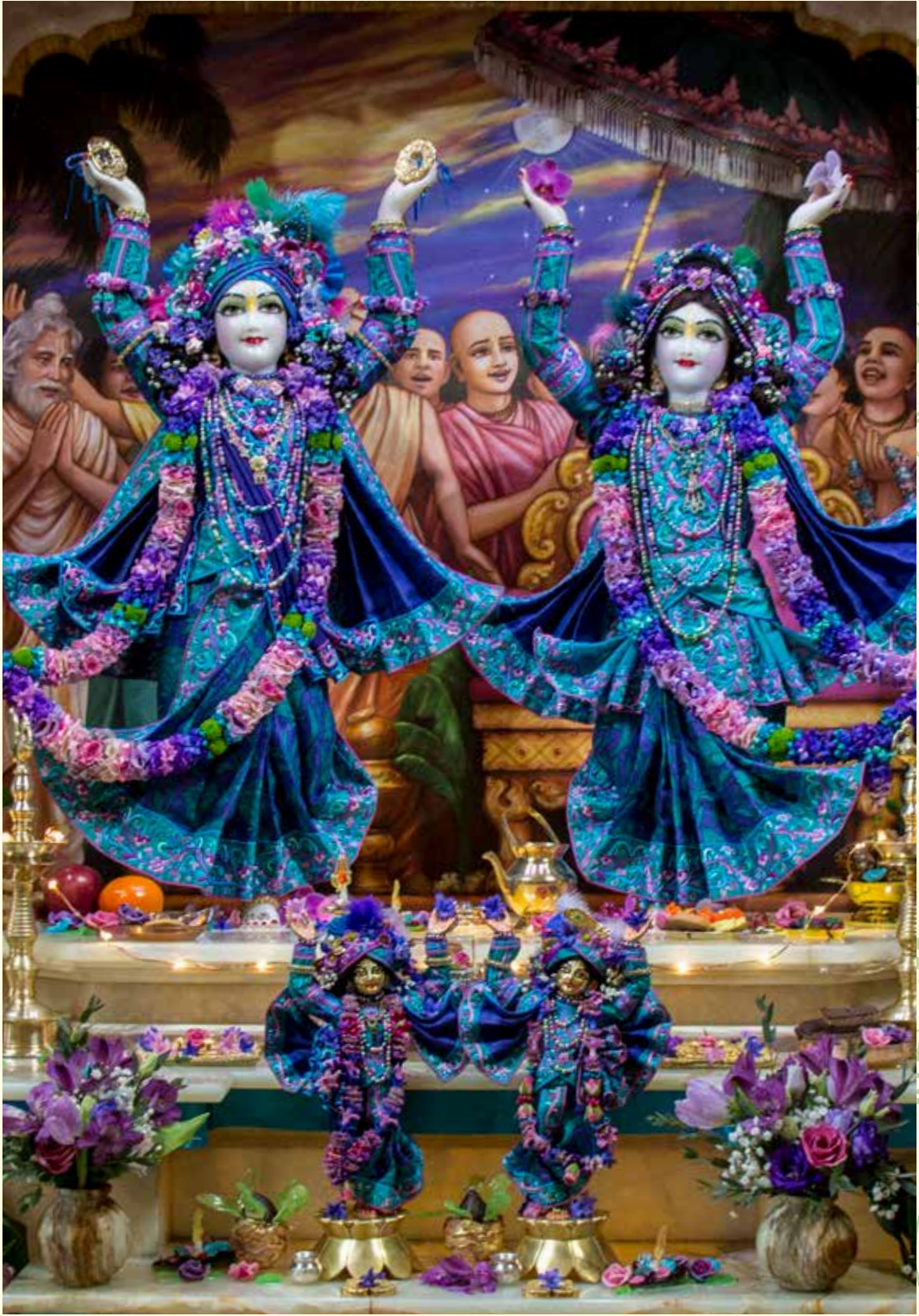
I share Brahmā’s bewilderment. If this is what you give to a one-off donor, what will you give to those who give their everything? Your transcendental opulences bewilder me.

Therefore, on this glorious Vyāsa-pūjā day I can only bow at your lotus feet and, paraphrasing Brahmā’s words, admit that while some devotees may say they know all about Śrīla Prabhupāda, I can only say that your kindness and opulences are beyond the reach of my mind, body, and words.

Your amazed servant,
Śivarāma Swami

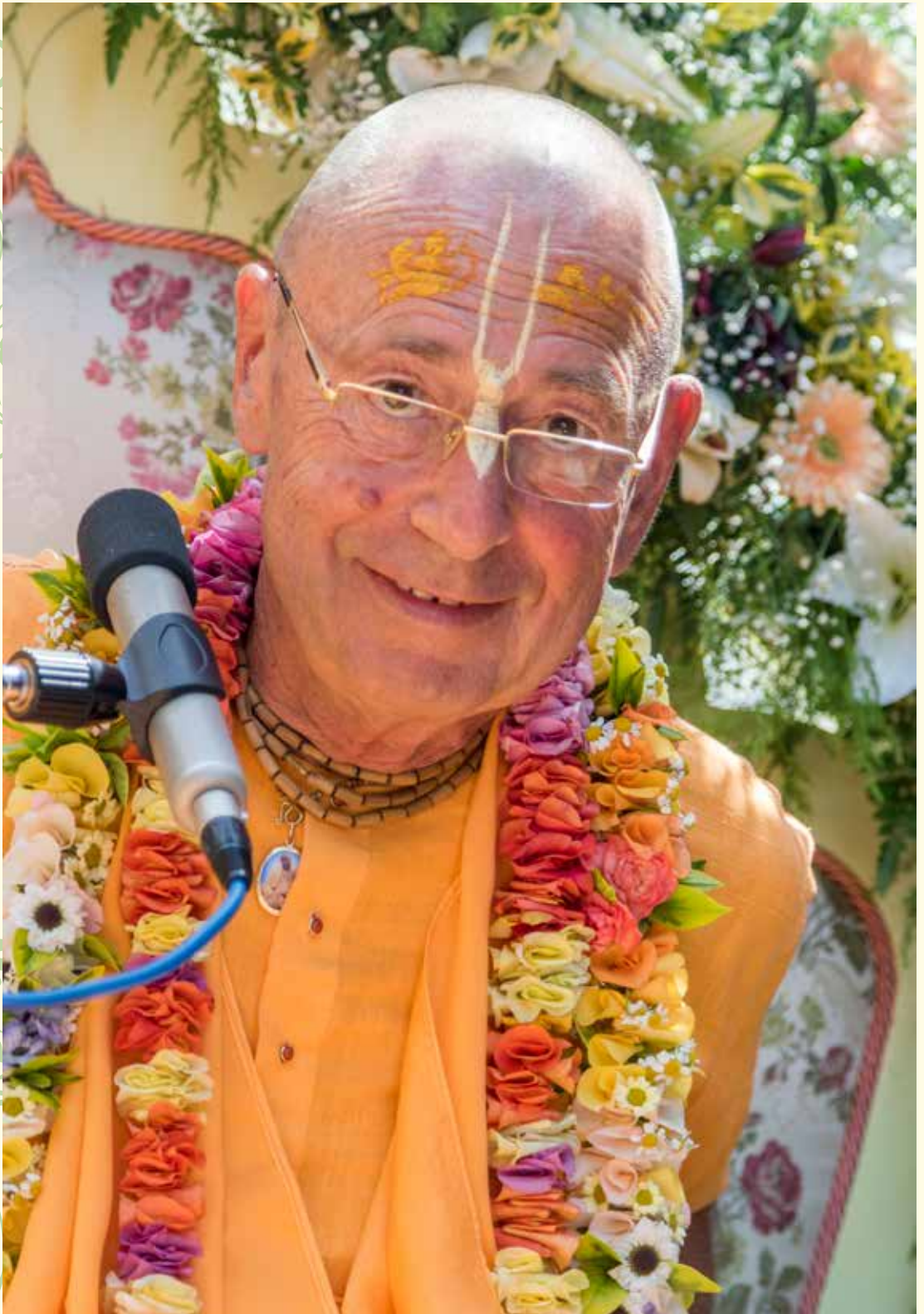

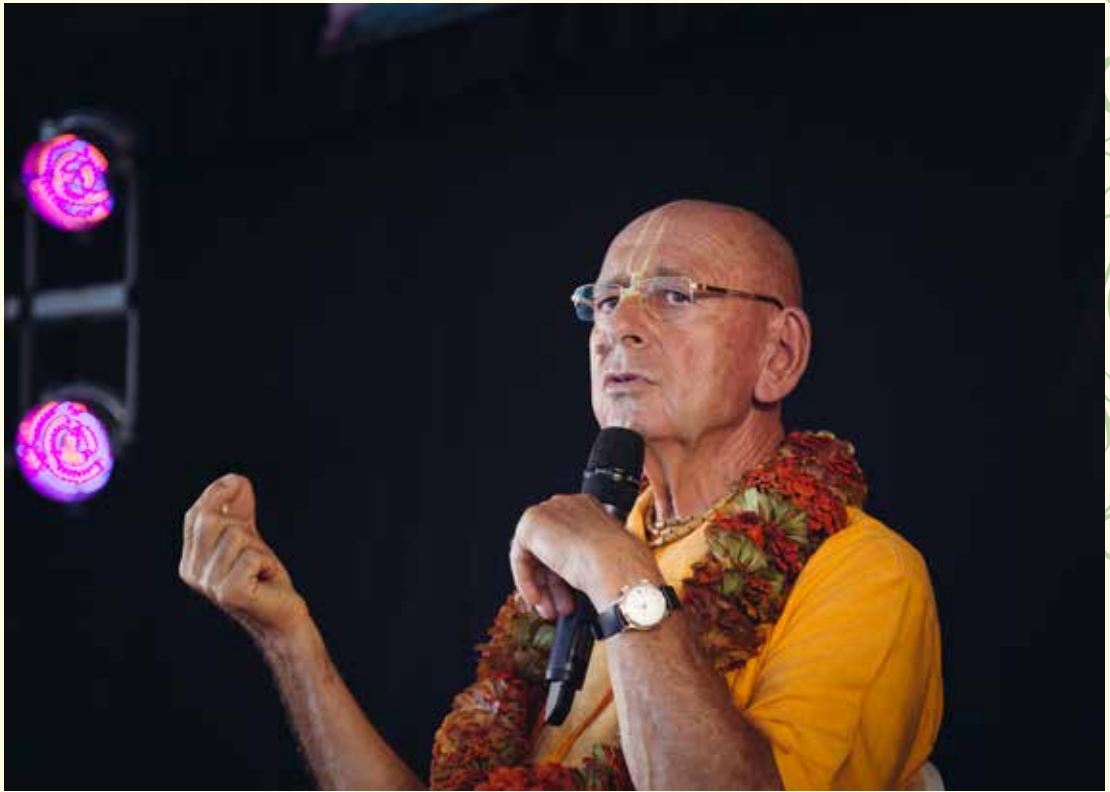

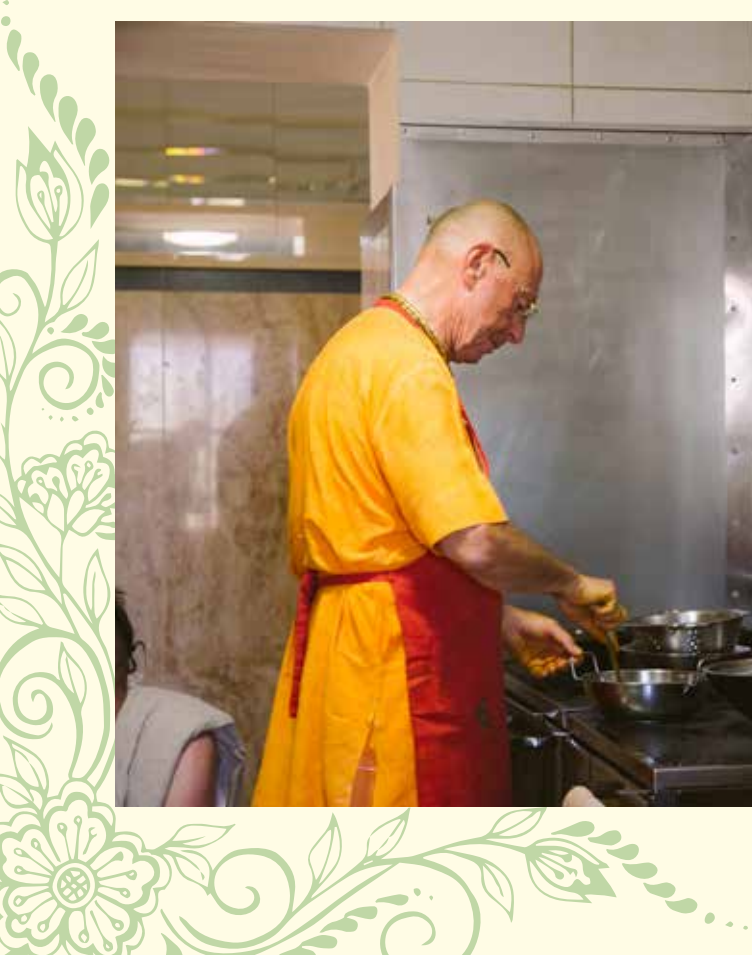

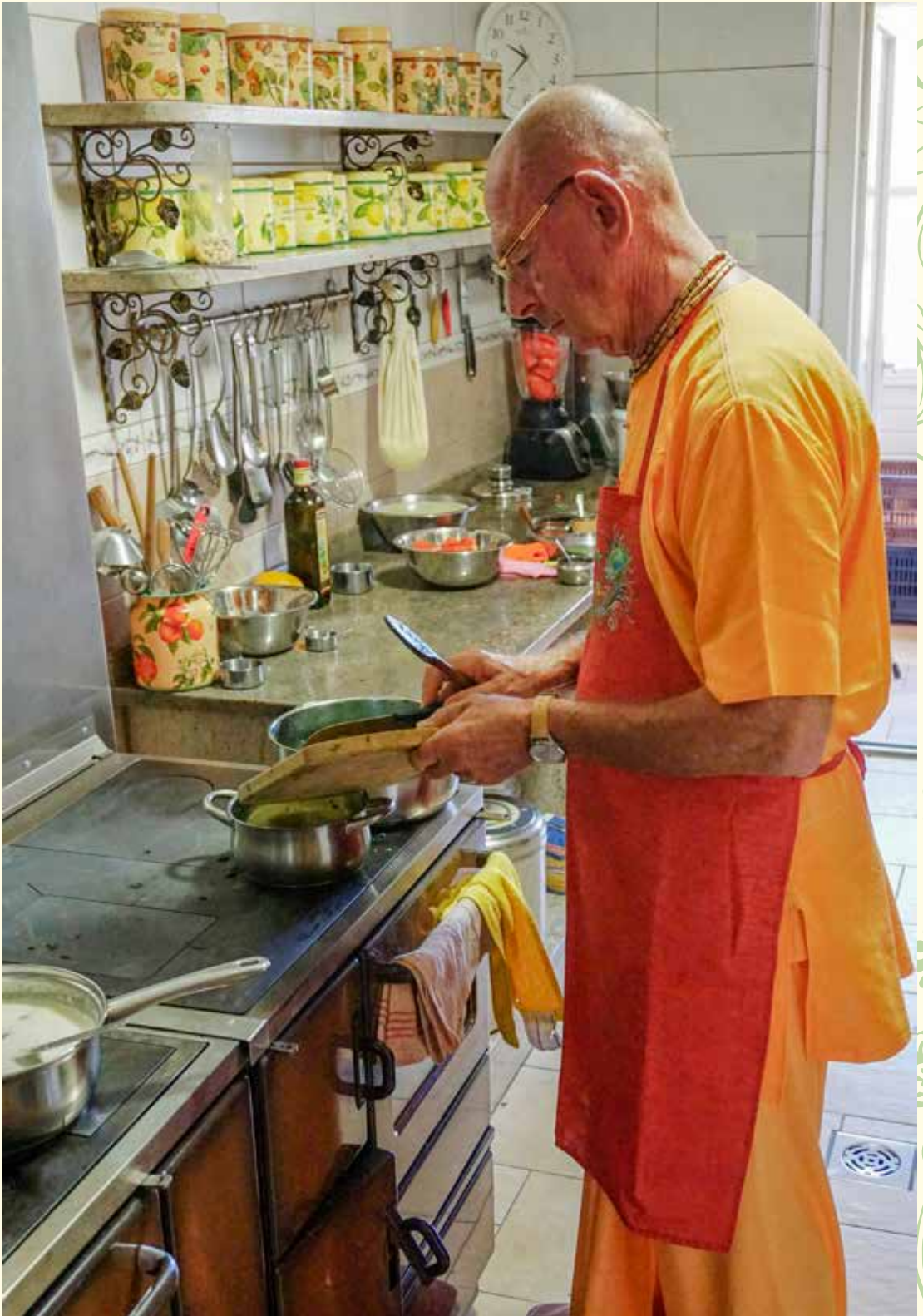

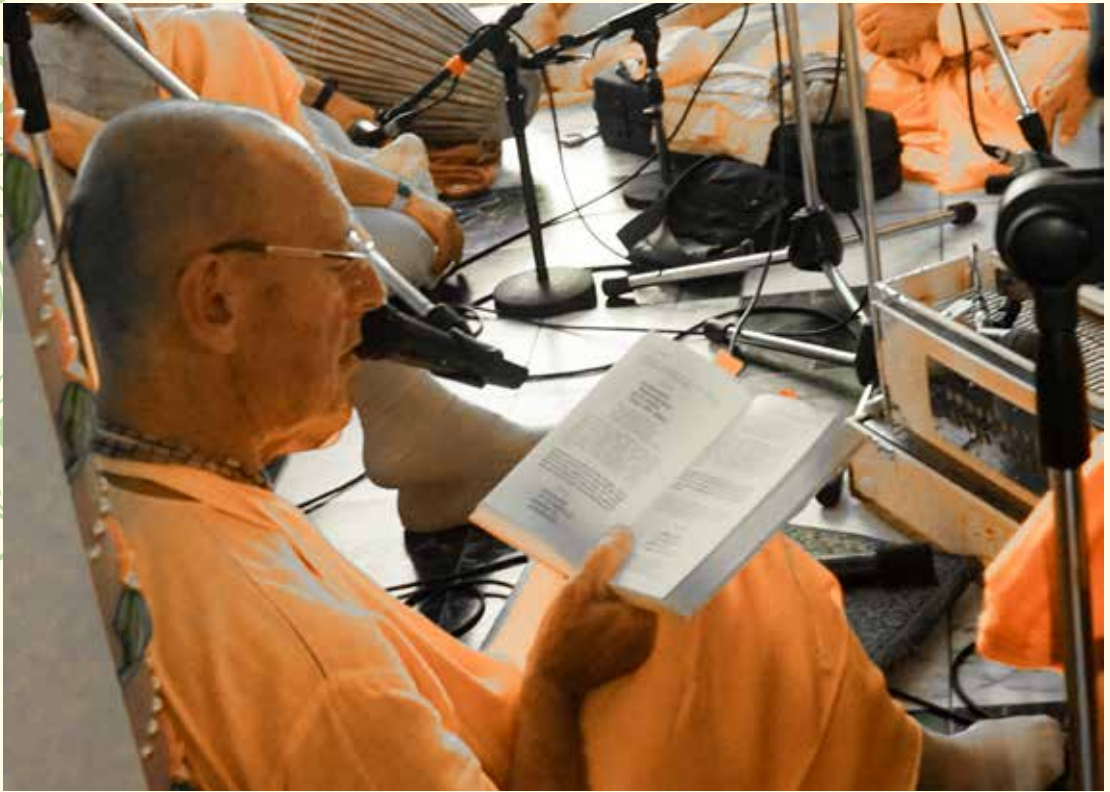

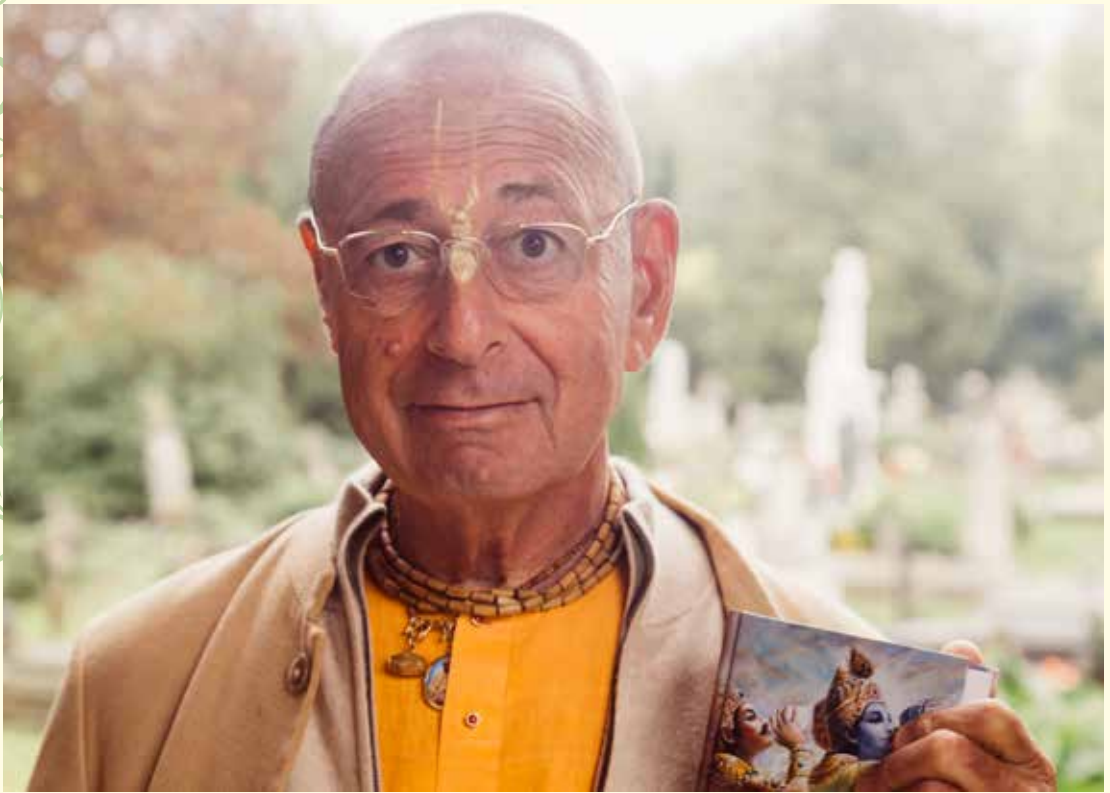

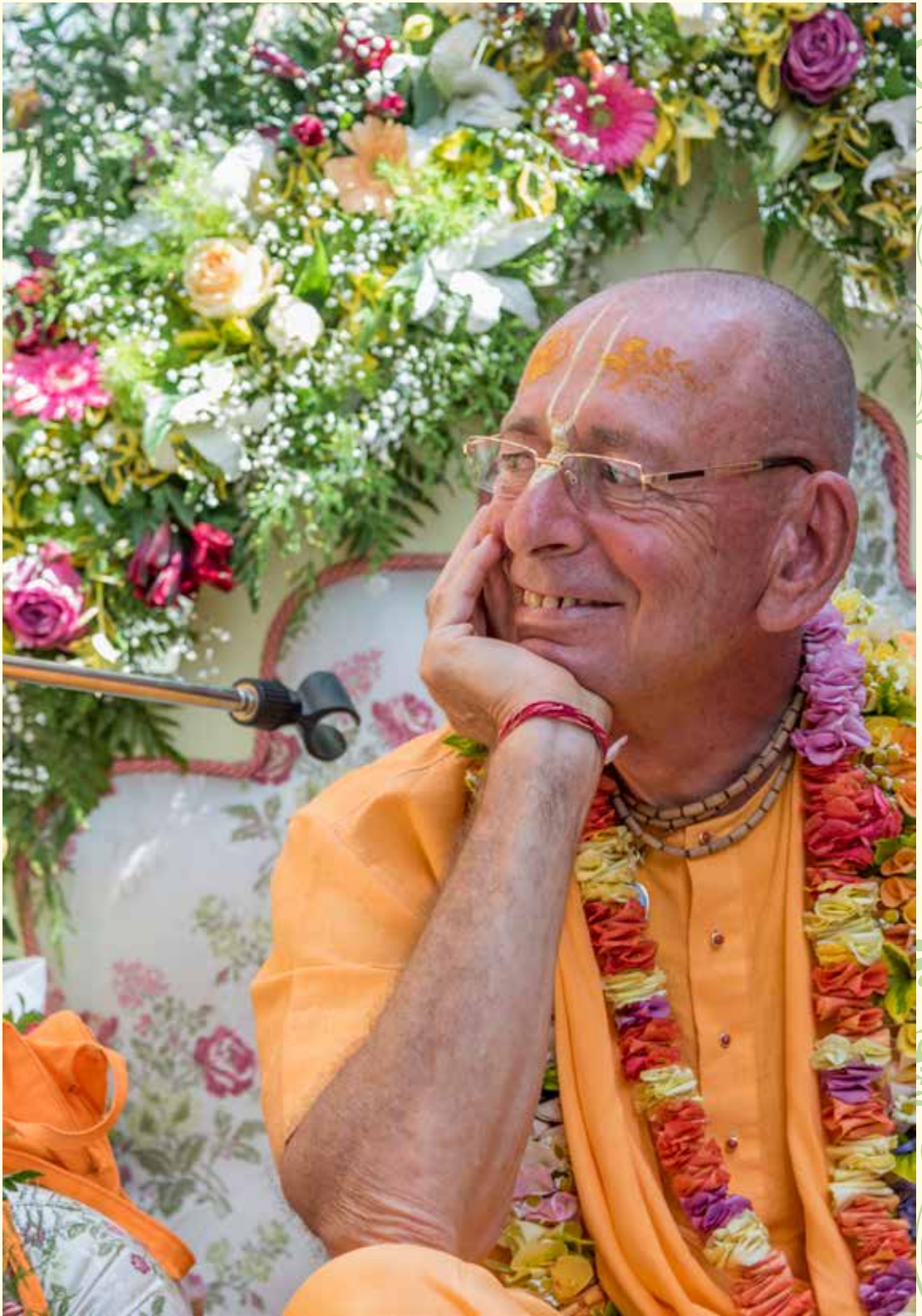

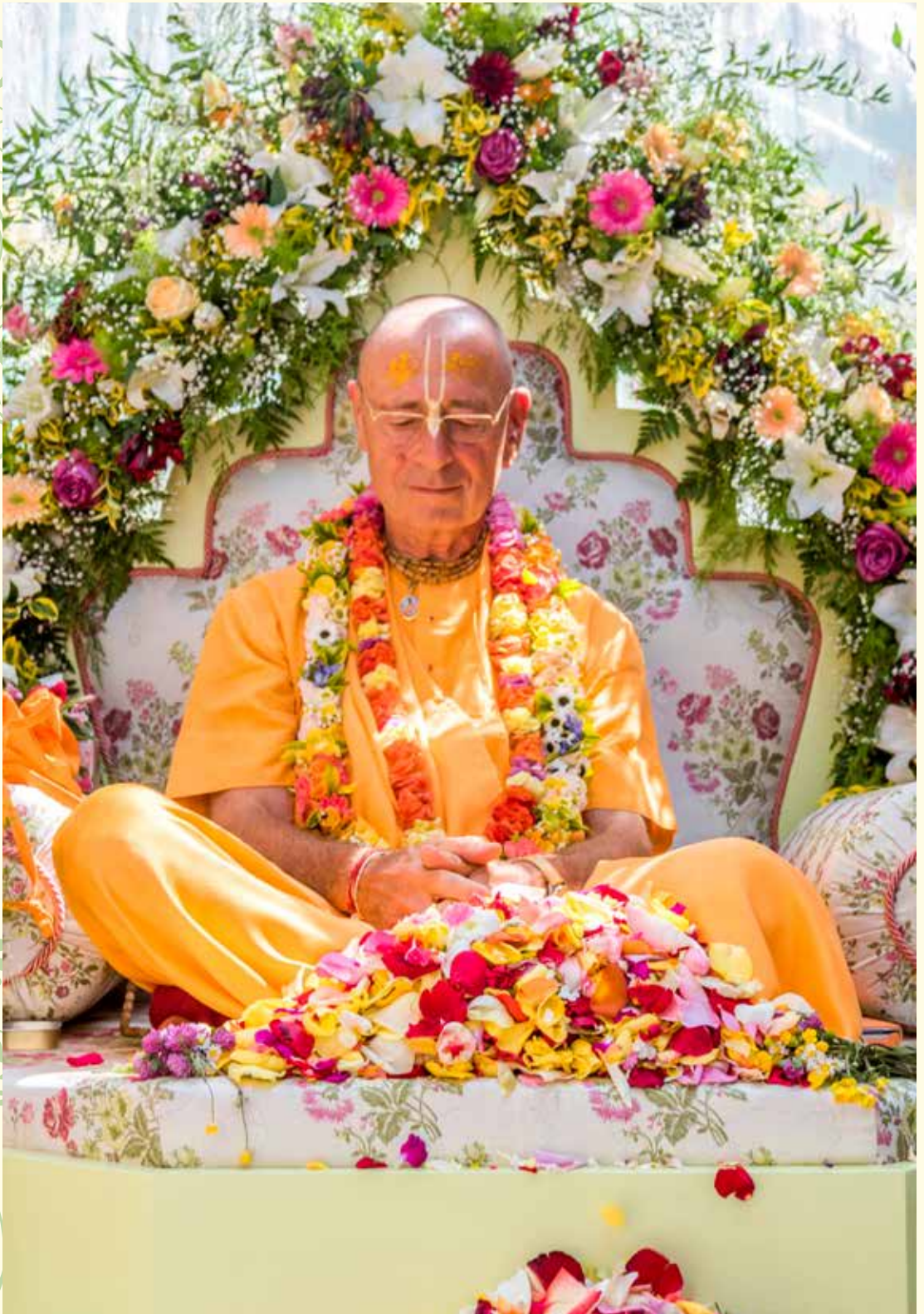

Homages

Abhilāṣa Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget neked!

Eljött a nap, amikor lehetőséget kapunk rá, hogy megpróbáljuk dicsőíteni személyed nagyságát. Ez egy különleges élmény mindig, mivel már pusztán a rád való emlékezés – tulajdonságaidon, szavaidon és tetteiden való meditálás – is dicsőségedet hirdeti. Hogyan?

Azt mondják, hogy egy tiszta *bhakta* társaságában eltöltött egyetlen másodperc sikeressé teszi az ember életét. A társulásnak pedig több formája van, többek között a *smaraṇam* is. S ez miként tudja mutatni dicsőséged? Hát úgy, hogy az ember szíve rögtön meglágyul, elméje békés és elégedett lesz, eltökéltsége pedig sokszorosára nő, hogy példád és útmutatásaidat követve egyre mélyebbre és mélyebbre hatoljon a Kṛṣṇa-tudat csodálatos világában. A rád való emlékezés a korábban, kegyedből megélt csodálatos Kṛṣṇa-tudatos emlékek és élmények vizének felszínét kavarja fel újra, a hála érzését fokozza egyre jobban, hogy mi mindent köszönhetünk neked. S, emellett a vágy parazsát lobbantja lángra, hogy megpróbáljam visszafizetni a visszafizethetlent, amennyire korlátozott képességeim engedik, s szolgáljalak Téged.

Kedves Guru Mahārāja, dicsőíteni hozzád méltó módon képesítetlen vagyok és ostoba, de olyan sok mindent köszönhetek neked és ezeket megpróbálom valamiképp kifejezni!

Szeretném megköszönni azt a végtelen sok lehetőséget a veled való társulásra, a tanításaidat és hogy személyes iránymutatásokkal látsz el minket. Minden egyes szavad – legyen az személyes, írott vagy podcastként hallgatott –, a hangulatod és gesztusaid mély nyomot hagynak az életemben, s minduntalan segítenek afelé, hogy megtanuljak újra Kṛṣṇa és *bhaktái* szolgájává válni. Szolgává, aki emellett, hogy elfogad minden kegyet, amit csak tud, tovább is adja azt. Élő példa vagy nekünk, hogy milyen az, amikor valaki teljesen magához öleli mindazt, amit Śrīla Prabhupādától, szeretett lelki tanítómesterétől és Śrī Caitanya

Mahāprabhutól kapott örökségül. Az Ő kegyükből megnyilvánuló szereteted Rādhā-Śyāmasundara felé nagy inspiráló erő mindenki számára, s mérhetetlen szerencsénknek érzem, hogy itt Magyarországon bontotta ki szirmait e szeretet bimbózó lótusza. Az Isteni Pár, Gaura-Nitāi és Śrīla Prabhupāda felé való elkötelezettséged és odaadásod megannyi aspektusának apró részlete, ami a *bhaktákról* való gondoskodásban, Szent Név éneklésében, a könyvosztás lelkesítésében, prédikálásban, könyveid írásában, Rādhē-Śyāma imádatában és sok minden másban megjelenik, végtelenül lelkesítenek. Csak köszönöm, hogy vagy! Köszönöm, hogy Rādhē-Śyāma *bhaktája* vagy! Köszönöm, hogy jóakarója vagy minden élőlénynek Caitanya Mahāprabhu szolgálatában! Köszönöm, hogy Śrīla Prabhupāda őszinte követője és hiteles képviselője vagy! Köszönöm, hogy tanítasz minket! S, köszönöm, hogy ezt a szerencsétlen, hálátlan és lusta személyt, mint amilyen én vagyok, lótu-szlábaid menedékébe fogadtad, s köszönöm azt a végtelen kegyet, amit rám zúdítasz, hogy méltóvá is váljak e menedékre! Csak imádkozom lótu-szlábad porához, hogy meg tudjam becsülni e menedéket, meg tudjam ragadni és soha el nem engedni! Útmutatásaidat el tudjam fogadni és tudjam követni, és végül dicsőséged öregbíteni azzal, hogy fejlődök is azért valamit a lelki életben.

Köszönök szépen mindent!

Szolgád:

Abhilāṣa Devī Dāsī

Abhinanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Your appearance in this world.

I have used a few words from the 4th Canto of *Śrīmad-Bhāgavatam* to describe my thoughts.

Lord Śiva, the spiritual master of the entire world is free from enmity, He is a peaceful person and is always satisfied within himself.

Lord Śiva takes charge of reforming persons who are ghosts and demons, not to speak of others, who are godly in nature; therefore, he is the spiritual master of everyone, both the dull and demoniac and the highly learned Vaishnavas.

Lord Śiva is so kind that he gives shelter to such creatures and gradually elevates them to spiritual consciousness. Although it is very difficult to raise such creatures to spiritual understanding, Lord Śiva takes charge of them, and therefore, as stated in the Vedas, Lord Śiva is all-auspicious.

Thus by his association even such fallen souls can be elevated. Lord Śiva is considered to be the topmost Vaishnava, so his character, as shown in the description above, is excellent, *sama-darśinaḥ*: one who is perfectly learned does not see anyone as greater, because he sees everyone from the spiritual platform.

Lord Śiva is always in meditation and his intelligence is always absorbed in meditation upon the Supreme Personality of Godhead.

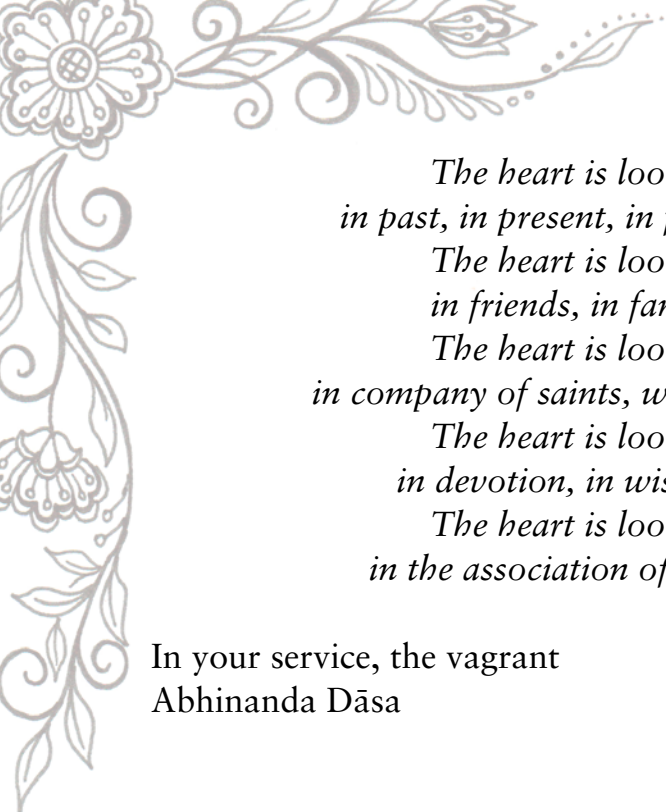
Lord Śiva has no equal in the material world in regards to equality to everyone. The opulence Lord Śiva possesses is enjoyable in renunciation and love of God. All the sages know how powerful Lord Śiva is.

Viṣṇu wants His followers to be satisfied first. Lord Kṛṣṇa says, *mad-bhakta pūjābhynchikā*: “The worship of My devotees is better than the worship of Me.”

If we see a similarity between you and Lord Śiva, it is not a coincidence.

The heart's way

*The heart is looking for its way
in depths of oceans, at heights of heavens,
The heart is looking for its way
in calmness of forests, in freshness of caves,
The heart is looking for its way
in summer showers, in winter blizzards,*

*The heart is looking for its way
in past, in present, in future and in eternity,
The heart is looking for its way
in friends, in families, in lovers,
The heart is looking for its way
in company of saints, within scriptures, hymns,
The heart is looking for its way
in devotion, in wisdom of the sages,
The heart is looking for its way
in the association of the Divine Couple.*

In your service, the vagrant
Abhinanda Dāsa

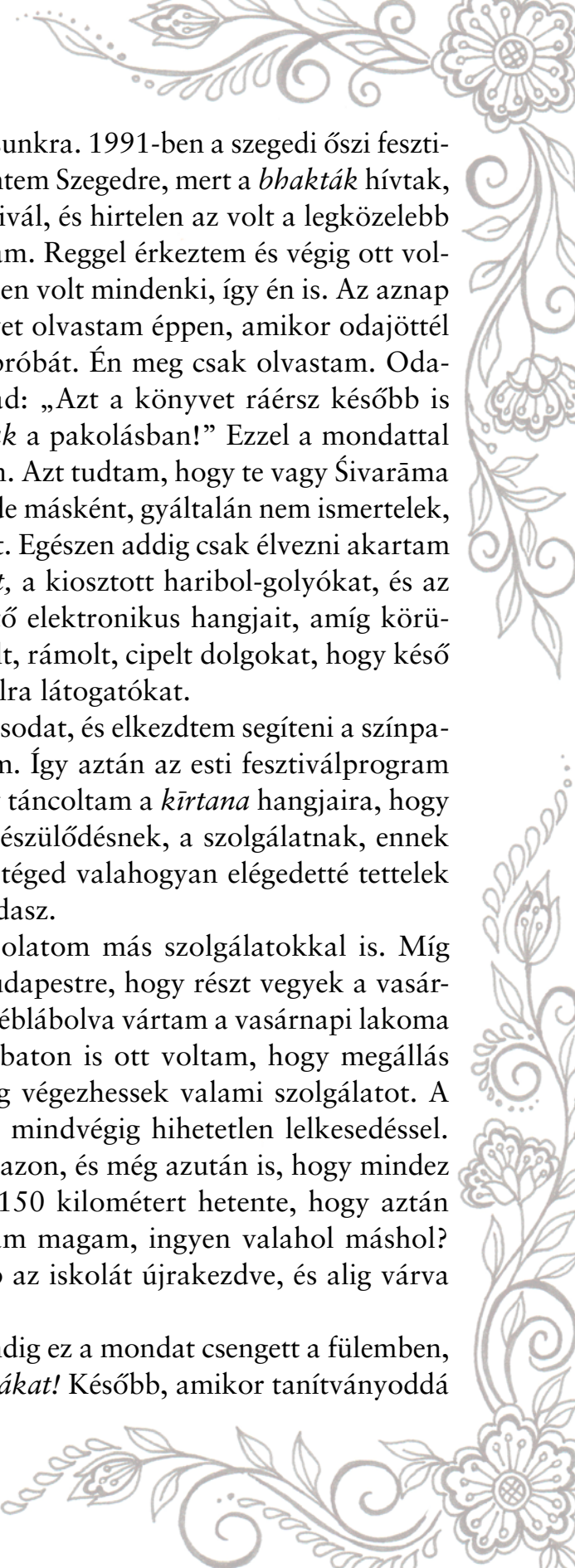
Ācārya-ratna Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótu-szlábaidnak!

*evam janam nipatitam prabhavāhi-kūpe
kāmābhikāmam anu yaḥ prapatan prasāṅgāt
kṛtvātmasāt surarṣinā bhagavan gṛhītaḥ
so 'ham katham nu viṣṛje tava bhṛtya-sevām*

„Kedves Uram, óh, Istenség Legfelsőbb Személyisége! Mivel egymás után kerültem kapcsolatba az anyagi vágyakkal, lassan egy kígyókkal teli, kiszáradt kútba estem, ahogy az emberek többsége teszi, szolgád, Nārada Muni azonban kegyesen elfogadott tanítványának, s megtanított arra, hogyan lehet elérni ezt a transzcendentális szintet. Legfelsőbb kötelességem tehát az, hogy szolgáljam őt. Hogyan is hagyhatnám el a szolgálatát?” (SB. 7.9.28.)

Emlékszem a legelső találkozásunkra. 1991-ben a szegedi őszi fesztivál előtt találkoztam veled. Elmentem Szegedre, mert a *bhakták* hívtak, hogy nézzem meg, milyen a fesztivál, és hirtelen az volt a legközelebb hozzánk. Akkor még Baján laktam. Reggel érkeztem és végig ott voltam a fesztiválon. Már a helyszínen volt mindenki, így én is. Az aznap vásárolt legfrissebb Kṛṣṇa könyvet olvastam éppen, amikor odajöttél a színpadhoz, hogy megnézd a próbát. Én meg csak olvastam. Odafordultál hozzám és azt mondtad: „Azt a könyvet ráérsz később is olvasni, most segíts a *bhaktáknak* a pakolásban!” Ezzel a mondattal le is foglaltál Kṛṣṇa szolgálatában. Azt tudtam, hogy te vagy Śivarāma Swami, a magyarországi vezető, de másként, gyáltalán nem ismertelek, de rögtön hatott rám ez a mondat. Egészen addig csak élvezni akartam az egészet. A délelőtti *harināmát*, a kiosztott haribol-golyókat, és az olvasgatást, a próbák vérpezsdítő elektronikus hangjait, amíg körülöttem mindenki fejvesztve pakolt, rámolt, cipelt dolgokat, hogy késő délutánra fogadassák a fesztiválra látogatókat.

Azonnal megfogadtam a tanácsodat, és elkezdtem segíteni a színpadon, majd végül ott, ahol tudtam. Így aztán az esti fesztiválprogram számomra extázisban telt el. Úgy táncoltam a *kīrtana* hangjaira, hogy tudtam, én is részese voltam a készülődésnek, a szolgálatnak, ennek a különleges programnak, hogy téged valahogyan elégedetté tettek azzal, hogy követtem, amit mondasz.

Ezután megváltozott a kapcsolatom más szolgálatokkal is. Míg korábban, amikor felutaztam Budapestre, hogy részt vegyek a vasárnapi programokon, fesszengve és téblábolva vártam a vasárnapi lakoma kezdetét, addig most már szombaton is ott voltam, hogy megállás nélkül, szó szerint reggeltől estig végezhessek valami szolgálatot. A te kegyedből és Kṛṣṇa kegyéből mindvégig hihetetlen lelkesedéssel. Sokat gondolkodtam akkoriban azon, és még azután is, hogy mindez hogy lehetséges. Azért utazom 150 kilométert hetente, hogy aztán egész hétvégén halálra dolgozzam magam, ingyen valahol máshol? Hullafáradtan hazaérve, másnap az iskolát újrakezdve, és alig várva a hétvégét. Hogy lehetséges ez?

Hát úgy, hogy valahogyan mindig ez a mondat csengett a fülemben, s cseng azóta is: szolgálj a *bhaktákat!* Később, amikor tanítványoddá

fogadtál, szintén erre az első találkozásunkra gondoltam. Egy tiszta *vaiṣṇava* szavai tettek engem valahogyan szolgává, kaphattam meg Kṛṣṇa szolgálatából származó nektár parányi cseppjének halovány árnyékának örömét. Ez az egész olyan nagy hatással volt rám akkoriban.

És még most is.

Minden egyes közös *kīrtana* és *bhajana* közben, amikor veled énekelem a szent nevet, ugyanezt a hatást élem át. Mindig aggódom, hogy valahogyan nem tudlak elégedetté tenni téged vagy, hogy a tudatom nem túl tiszta ahhoz, hogy méltó legyek veled énekelni. Esetleg a *bhakták* válnak elégedetlenné miattam. Reménykedni tudok csak, hogy mint akkor, most is elégedetté tudlak tenni szolgálattal.

Kedves Guru Mahārāja! Fogadd el szerencsétlen és esetlen próbálkozásaimat abban a hangulatban, hogy elégedetté tehesselek e törekvéseimben,

Elesett és ostoba szolgád:
Ācārya-ratna Dāsa

Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

By your mercy pen touches paper again this year.

By your inspiration and wonderful example even a stumbling buffoon makes some progress.

Your books part the curtain of maya and usher us forth.

Your words whisper in our ear and reassure us; Kṛṣṇa is real, yes He loves us, yes He wants us back, yes you can join Him at the end of this very lifetime.

Dispersing the ignorance and fear you boldly march towards Śrīla Prabhupāda's lotus feet looking over your shoulder at your followers and disciples smilingly saying, "What is the difficulty?"

Always positive and visionary the goal is a tangible reality to you, how valuable then is your association and especially instruction that mirrors the silent gesture of the Lord in our hearts.

Watching, hearing, learning and sharing—that is your business; going deep into the essence without doubt or distraction. Shamed indeed is the swine that still prefers the night soil before pearls of wisdom you cast so abundantly.

Perhaps the sensation of seeing something grow so rapidly, which creates a proportionate feeling of getting smaller, can be likened to the increasing feelings of being unworthy and unqualified a person feels before a personality like yourself whose Kṛṣṇa consciousness seems to consume the entire universe.

It is very special to be connected with you even in some small way, what to speak of earning your affection. To have friends in high places is especially important to those in the lowest places.

All glories to your loving service to Śrīla Prabhupāda.

Your insignificant servant,
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

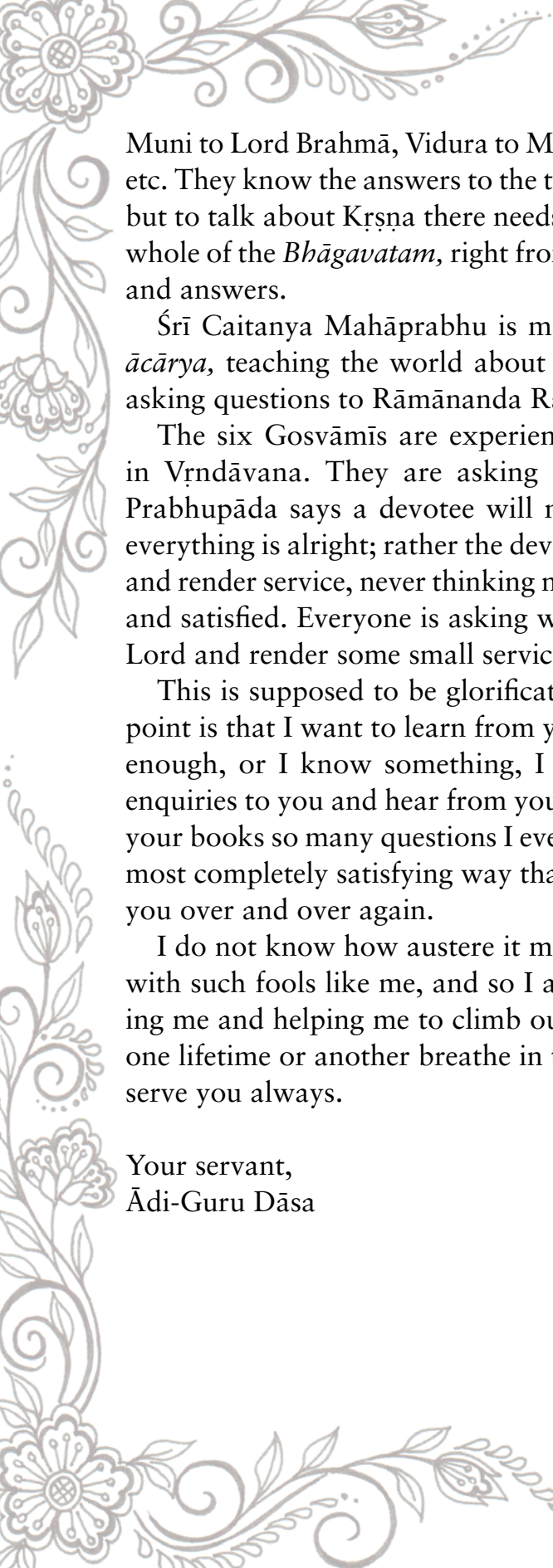
Ādi-Guru Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your lotus feet. All glories to Rādhe-Śyāma.

The process of enquiry facilitates Kṛṣṇa-*kathā*. It should always continue. When Lord Śrī Kṛṣṇa says: *tad viddhi praṇipātena* (BG. 4.34)... its not that we just once or twice approach the spiritual master and make some questions, get initiated and thats it. No we should always have enquiries to place before the Guru and this facilitates the nectar of hearing and chanting about Kṛṣṇa.

Throughout *Śrīmad-Bhāgavatam* many devotees fully enlightened with all truths approach other devotees and make enquiries. Nārada

Muni to Lord Brahmā, Vidura to Maitreya, Yudiṣṭhira to Nārada Muni etc. They know the answers to their questions; how could they not, but to talk about Kṛṣṇa there needs to be questions and answers. The whole of the *Bhāgavatam*, right from the beginning, features questions and answers.

Śrī Caitanya Mahāprabhu is manifesting Himself as the topmost *ācārya*, teaching the world about devotional service, but He is also asking questions to Rāmānanda Rāya.

The six Gosvāmīs are experiencing Kṛṣṇa consciousness residing in Vṛndāvana. They are asking questions; where is Kṛṣṇa? Śrīla Prabhupāda says a devotee will never feel now I am seeing Kṛṣṇa everything is alright; rather the devotee is always anxious to see Kṛṣṇa and render service, never thinking now it is done I am fully enlightened and satisfied. Everyone is asking where, when and how will I see the Lord and render some small service.

This is supposed to be glorification of the Spiritual Master, so my point is that I want to learn from you always and never think I know enough, or I know something, I want to be able to make proper enquiries to you and hear from you always about Kṛṣṇa. When I read your books so many questions I even forgot I had are answered; in the most completely satisfying way that I am spellbound and indebted to you over and over again.

I do not know how austere it must be for you to have to associate with such fools like me, and so I am very grateful to you for accepting me and helping me to climb out of my most fallen state, so I can one lifetime or another breathe in the free air of the spiritual sky and serve you always.

Your servant,
Ādi-Guru Dāsa

Akhilāśraya Dāsa

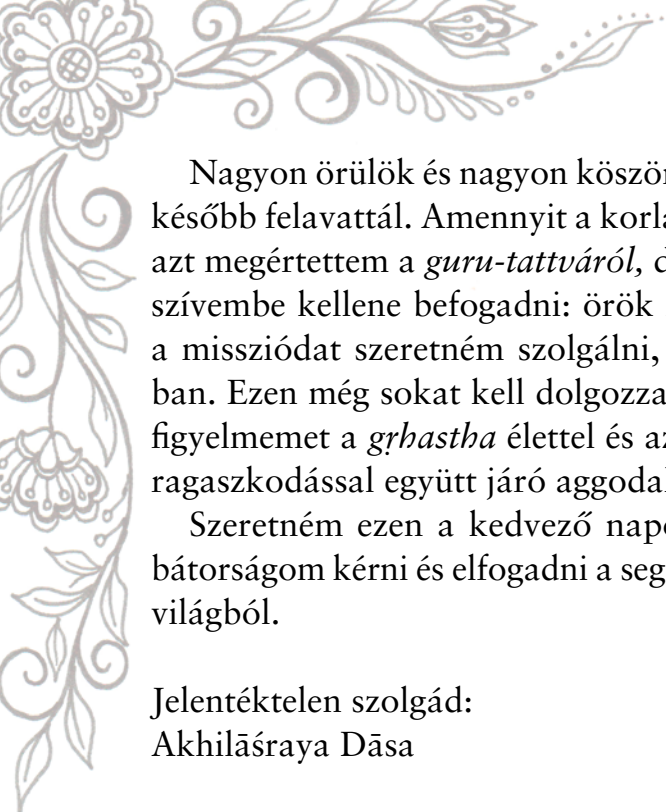
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ahogy múlnak az évek, sokszor azt gondolom, hogy a mézesüveget én is csak kívülről nyalogatom; a Kṛṣṇa-tudat gyakorlásának még mindig elég alacsony fokán állok. Ezzel párhuzamosan azon is sokat gondolkodom, hogy megvalósításaim veled, a lelki tanítómesteremmel kapcsolatban is elég felszínesek kell legyenek. Azt persze látom – mert egy vak is láthatja –, hogy milyen hihetetlen eredményeket érsz el a prédikálás, közösségszervezés és a *mūrti* imádat terén. Könyveidet olvasva pedig azt is értem és érzem, hogy mennyire mély megvalósításokkal és szeretettel rendelkezel.

Nemrég elolvastam Rādhā-kuṇḍa Mātājī naplóját. Mindig is nagyon kedves matajīnak tartottam, aki nagy szeretettel viseltetett mások iránt. Akartam is írni róla korábban egy cikket a Vissza Istenhez magazinba, *Meghalni szépen* címmel. Már nagyon beteg volt, mikor utoljára találkoztam vele, de ez nem látszott rajta: egyszerűen ragyogott és gyönyörű volt, és persze nagyon kedves. Akkor még nem, csak naplóját olvasva értettem meg, hogy mitől volt olyan szép és boldog: a szívében égő szeretet sugárzott belőle.

A naplót olvasva kitűnt, milyen kedves törődéssel, mennyi időt és energiát rá szánva terelted tanítványodat a Rādhā-Śyāmasundara iránti tiszta szeretet felé. És mindezt nagy örömmel, ezernyi más elfoglaltságod közé beillesztve tetted! Nagyon hálás vagyok, hogy naplóírásra kérted Rādhā-kuṇḍa matajīt; így olyan mélységeit is megismerhettem a *guru* és tanítványa kapcsolatnak, amiről addig fogalmam sem volt. Sok minden világossá vált és rádöbentem sok hiányosságomra is. Megértettem, hogy mennyire komolyan elkötelezed magad őszinte tanítványod iránt, nagyon örülsz, mikor fejlődését látod és mennyi kegyel árasztod el, ha a tanítvány arra valóban vágyik és hajlandó azt el is fogadni.

Nagyon örülök és nagyon köszönöm, hogy annak idején elfogadtál, később felavattál. Amennyit a korlátozott intelligenciám fel tud fogni, azt megértettem a *guru-tattváról*, de az igazi lényegét azt gondolom a szívembe kellene befogadni: örök hálával tartozom neked és örökké a missziódat szeretném szolgálni, lelkesen és a megfelelő hangulatban. Ezen még sokat kell dolgozzak, mert erről legtöbbször eltereli a figyelmemet a *gr̥hastha* étellel és az abból származó örömhöz való ragaszkodással együtt járó aggodalmak.

Szeretném ezen a kedvező napon a kegyedet kérni, hogy legyen bátorságom kérni és elfogadni a segítséged, ami kivezet ebből az anyagi világból.

Jelentéktelen szolgáló:
Akhilāśraya Dāsa

Alambikā Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Kérlek, engedd meg, hogy kifejezzem hálámat azért, hogy itt élhetek ezen a csodálatos helyen. Köszönöm, hogy lehetőségem van *bhakták* között élve gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot és végezni örök *dharmánkat*, Kṛṣṇa odaadó szolgálatát szent neve éneklésével.

Felfoghatatlanul szerencsés helyzetben vagyok, mert Śrī-Śrī Rādhē-Śyāma és csodálatos *bhaktái* védőszárnyai alatt, tökéletes lelki tudatú környezetben, mindenféle kedvező feltétel mellett, gyönyörű, tiszta, békés és csendes helyen élhetem életem hátralévő részét. Köszönöm. Próbálok meghálálni a belém fektetett bizalmat azzal, hogy részt veszek Śrīla Prabhupāda missziójának terjesztésében, a könyvosztásban, prédikálásban. Igyekszem magamat képezni, erősíteni a hitemet és a Kṛṣṇa-tudatomat, javítani a japát, együttérzőbb lenni a *bhaktákkal*,

elkerülni a sértéseket, meghódolni minden helyzetben. Minden nap történik valami, amire nem vagyok felkészülve, de ezek mögött látom az én drága Uram gondviselését, Kṛṣṇa szerető tanítását, hol vagyok még gyenge, erőtlén, sérülékeny, min kell dolgoznom.

Drága Śivarāma Mahārāja! Köszönöm a könyveidet, melyek olyanok, mint a kincsesládák, minden újabb olvasáskor mást nyilvánítanak meg; a leckéket, amik mindig nekem szólnak; a *bhajanákat*, amik annyira megolvasztják a szívünket; a vlogokat, amik olyan természetes, őszinte egyszerűséggel szólnak mindenkihez, mégis határtalan és időtlen bölcsességgel vannak megtöltve és csodálatos személyed vonzásával, aminek nem lehet ellenállni. Nagyon sokan néznek és ismernek meg téged és rajtad keresztül Kṛṣṇát.

Nagyon remélem, hogy még sokáig szolgálhatlak téged, Śrīla Prabhupādát és a ti nyomdokaitokat követve az Isteni Párt. Kérlek, add a kegyed.

Örökre elkötelezett szolgád:
Alambikā Devī Dāsī

Amogha-līlā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Szeretnélek köszönteni transzcendentális megjelenési napodon!

Itt ülök Rādhā-Śyāmasundara előtt. Mielőtt bejöttem a templomszobába, a Yamunánál voltam. Eszembe jutott a tavalyi *saṅkīrtanás parikramā*.

Ahogy próbáltam felidézni az ott elhangzott szavaid, tanításait; egyszerre éreztem magam leírhatatlanul szerencsésnek és végtelenül ostobának.

Szerencsésnek azért, mert olyan lelki tanítómesterem van, mint te.

Az életed a tökéletes példa arra, hogyan kell mindent adni; hogyan

kell szívből szolgálni a *bhaktákat*, a lelki tanítómestert és Rādhā-Śyāmasundarát. Csak adsz, adsz és adsz...

Ostobának pedig azért éreztem magam, mert hosszú idő után, (ha csak ezt az életemet nézem is), végre megkaptam a választ, hogy mi az élet célja és... csak egy helyben toporgok.

Olyan vagyok, mint egy hernyó, aki nyújtózkodik az egyik levélről a másik felé, de képtelen átmászni. Pedig nincs idő. Most kell figyelmesen japázni, most kell Kṛṣṇa-tudatossá válni.

Ahogy ezek jártak a fejemben, tettem egy mini *parikramāt* és egyszer csak hálát éreztem. Végre igazi hálát; olyat, amiről beszéltél nyáron.

A legnagyobb szerencsénk, hogy eljöttél hozzánk. A kegyedből eljött Gaura-Nitāi és Rādhē-Śyāma is, NVD formájában megnyilvánult maga a lelki világ, (amit sajnos ezekkel a szemekkel nem tudok látni).

És mindez a te szívedből. NVD csodálatos és ha itt vagy, akkor a legcsodálatosabb.

Śrīla Prabhupāda sokszor mondta, hogy ő mindig jelen van, ha olvassuk a könyveit, megértjük és éljük.

Ez a te könyveid olvasására is igaz. A könyvek építőköve a szíved és az olvasásuk csillapítja a folytogató érzést, ha távol vagy.

(*Bhāg.*10.10.41.): Amikor valaki szemtől szemben megpillantja a napot, többé nem létezik sötétség a számára. Éppen így amikor valaki szemtől szemben meglát egy *sādhut*, egy *bhaktát*, aki teljesen eltökélt, s aki meghódolt az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, nem lesz többé rabja az anyagi kötelékeknek.

(*Cc.* Ml. 22.54): Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bhakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el.

Csak imádkozom Gaura-Nitāihoz és Rādhē-Śyāmához, hogy a kötelek, amik most szorosan gúzsba kötnek; elengedjenek és tudjak adni mindent.

Szolgád: Amogha-līlā Devī Dāsī

Amṛta Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Once again, I am pondering for the right words to express to glorify you.

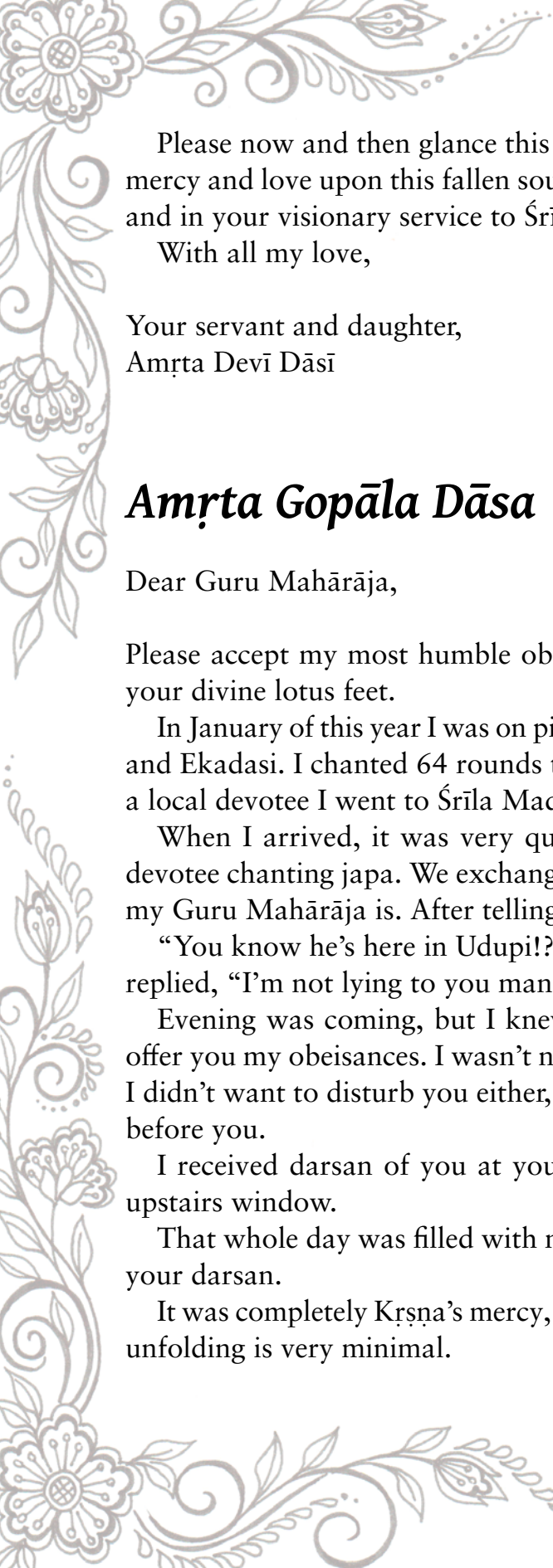
I thought I would read and try and meditate on the Śrī Guru-vandana prayers to give me some inspiration. In the first sentence it says, ‘The lotus feet of our spiritual master are the only way by which we can attain pure devotional service’, yes, this is so true, pure devotional service can only happen by your causeless mercy.

I feel a very fortunate soul, that you came ‘home’ and allowed me to stay with you and serve you for three weeks. Every day was packed with meetings, preaching events and filming vlogs. Each day was busy from morning to late night, filled with the absorption of Kṛṣṇa consciousness. You gave me an opportunity to learn, experience and appreciate what it takes to serve one’s guru. Thank you.

You are always showing us by example how to serve the Lord and at the same time the importance of serving all the Vaisnava’s in a Kṛṣṇa conscious, cultured way. You are expert in everything your hands touch. You are my continuous source of inspiration and strength. You remind me that the ultimate shelter and protector in this world is Kṛṣṇa via His Holy Names. Thank you so much for this gift.

In Nava Vraja Mahima you wonderfully describe the beauty of New Vraja-dhāma by describing the varieties of flowers that reside there, how each one of them has helped in the service of Rādhā-Śyāmasundara. As you said, ‘year after year these flowers continue to sprout, grow and blossom reminding us of Caitanya Mahāprabhu’s prayers for unmotivated devotional service to Lord Kṛṣṇa, birth after birth’.

I hope one day by your mercy I can be one of those souls in the service of Rādhā-Śyāmasundara and please you through unmotivated service to the Divine Couple.

Please now and then glance this way and continue showering your mercy and love upon this fallen soul. Please engage me in your service and in your visionary service to Śrīla Prabhupāda.

With all my love,

Your servant and daughter,
Amṛta Devī Dāsī

Amṛta Gopāla Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories at the dust of your divine lotus feet.

In January of this year I was on pilgrimage in Udupi. It was a Sunday, and Ekadasi. I chanted 64 rounds that day, then on the suggestion of a local devotee I went to Śrīla Madhvācārya’s birth place.

When I arrived, it was very quiet there, except for one Western devotee chanting japa. We exchanged a few words. He asked me who my Guru Mahārāja is. After telling him, he said:

“You know he’s here in Udupi!?” I said “Nooo!!,” in disbelief. He replied, “I’m not lying to you man! he’s at the ayurvedic centre.”

Evening was coming, but I knew I had to immediately come and offer you my obeisances. I wasn’t necessarily expecting to see you and I didn’t want to disturb you either, I just felt it right to present myself before you.

I received darsan of you at your desk, that evening, through the upstairs window.

That whole day was filled with mysticism, culminating in receiving your darsan.

It was completely Kṛṣṇa’s mercy, because the chance of that scenario unfolding is very minimal.

You are a pure devotee of Kṛṣṇa Guru Mahārāja and as such you are a perfect instrument in your beloved Kṛṣṇa's hands.

It's beautiful moments like those, when I see Yogeśvara, Kṛṣṇa's wonderful hand at play (to bring a disciple to the lotus feet of his spiritual master, even from a distance and just for a moment), that fills my heart with joy and leaves deep saṁskāras of gratitude and wonder, that I am divinely connected to such an amazingly inspiring personality, *mahā-bhāgavata*, pure devotee of the Lord, as yourself..

Perfect disciple (of Śrīla Prabhupāda), perfect master.

Thank you.

So, for me, this year has been a year of relishing your vlogs J

They started with a trickle... then a wave... then in a short time the whole world, including myself, has been gloriously bathed in a tsunami of your transcendental nectar.

On many occasions, in lectures, I have witnessed you deliver the profound message of Śrī Chaitanya Mahāprabhu, so expertly, according to the qualification of the hearer.

Now, perfectly utilizing the principle of *yukta vairāgya* you are offering the whole world the opportunity to uplift their consciousness through your words and associate with you, a pure devotee of the Lord, in the line of Śrīla Rūpa Gosvāmī.

Such is your magnanimity!! Always meditating on how to deliver the fallen conditioned souls of this Kali-yuga and executing your actions with precision!

All glories to your extraordinary service Guru Mahārāja!

You are an inspiration to us all!!

If I can achieve even a minute fraction of what you have achieved, I will consider my life a success. I begged for one drop of your mercy and you showered me with a beautiful cascading waterfall. Such is your unconditional nature...

With deep gratitude and great appreciation,

Your truly insignificant disciple,
Amṛta Gopāla Dāsa

Amśu Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelettelje hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mintegy fél éve történt, hogy egy asztrológiai táborban töltöttem néhány hetet. Sok hasznos dolgot tanultam a workshopokon nemcsak a horoszkópokról, hanem az emberi sorsokról is. A sok elemzést és élettörténetet hallgatva azonban ismét csak arra a végkövetkeztetésre jutottam, mint megannyiszor az életem során: végtelenül szerencsés vagyok. Az élet Kṛṣṇa-tudat nélkül, Rādhe-Śyāma szolgálata nélkül csupán olyan, mint amikor egy vak ember próbál kijutni egy labirintusból. Az ember csak kutatja a boldogságot, de ahelyett, hogy rátalálna, csupán tengernyi szenvedést okoz saját magának.

Rādhe-Śyāma imádata, neveik éneklése és a Rajtuk való meditáció nemcsak az anyagi lét labirintusából vezet ki minket, mint valamiféle Ariadné fonala. Ezek a tevékenységek ennél sokkal magasztosabb dolgot adnak nekünk. Azt az örök boldogságot, amiért érdemes élni.

A táborban kielemezett sorstörténetek mind egytől-egyig bizonyították, hogy a lelki élet nélkül, a *bhakták* társasága nélkül milyen elesett az ember.

Ezen a napon a szerencsém forrásához fordulok, vagyis hozzád, kedves Guru Mahārāja. A te erőfeszítésednek köszönhetem a szerencsém. Te vagy az, aki Śrīla Prabhupāda és Rādhe-Śyāma iránti szeretetének következtében elárasztasz bennünket a Kṛṣṇa-tudat monszunesőjével, aminek hatására lépten-nyomon odaadó tettekre vagyunk ösztönözve. Bárhová lépünk Új-Vraja-dhāmában egy Szent helybe „botlunk”, hogy emlékezhessünk a csodálatos Rādhe-Śyāmára. Olyan társadalmat építesz, ami megvéd minket a Kali-yuga örületétől. Az anyagi lét óceánját átszelő hajónk kapitányaként pedig úgy kormányzol minket, hogy a lehető legjobb és legbiztonságosabb utunk legyen vissza Kṛṣṇához.

Még ahhoz is sok időnek kell eltelni, hogy az ember igazán megértse, milyen szerencsés. Az adósságot, pedig, ami a szerencsénk által

keletkezett soha nem lehet igazán visszafizetni. Ennek ellenére kérek, fogadd el törekvéseimet és tekints rám szolgálként. Hadd váljak én is olyan *vaiṣṇavává*, mint az istentestvéreim, akik örömet és elégedettséget okoznak neked.

Reménykedő szolgál:

Amśu Dāsa

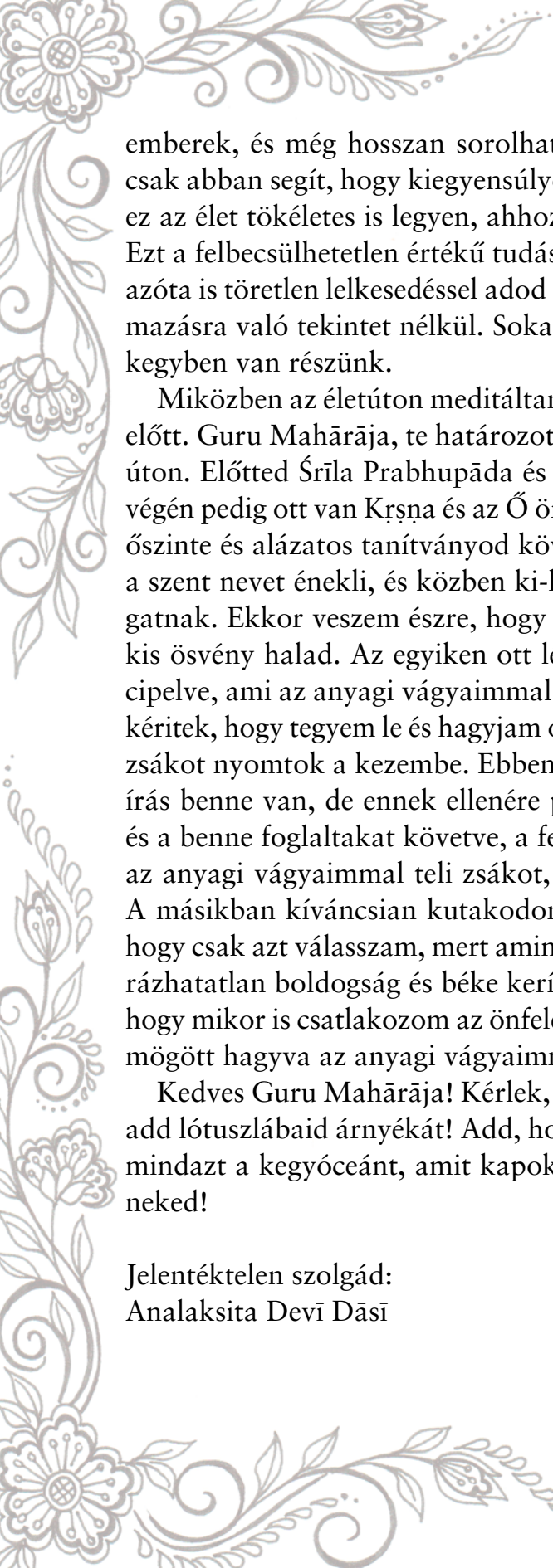
Analaksita Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Nagy öröm számomra, hogy ismét köszönhetlek megjelenési napod alkalmából. Kérek, add a kegyed, hogy szerény képességeimhez mértén, ezt megfelelő formában meg is tehessem!

A napokban azon gondolkodtam, hogy mi is a helyes életút az ember számára: szolgálni Kṛṣṇát, nem ártani másoknak és magunknak, segíteni az elesetteken, gyermekeinket helyes erkölcsi és emberi értékek szerint nevelni. Hogyan is tudjuk mindezt megvalósítani? A válasz nagyon egyszerű: csak követnünk kell a szentírások utasításait. Hiszen az maga Kṛṣṇa, így a legtökéletesebb. A legtökéletesebbet követve, mi is tökéletessé válhatunk: helyesen fogunk cselekedni, helyesen fogunk kommunikálni, s majd idővel helyesen fogunk gondolkodni. Kedves Guru Mahārāja, hogy mindezt én is meg tudjam valósítani, a legtökéletesebb ajándékot kaptam tőled: a Kṛṣṇa-tudatot. Ez annyira tökéletes, hogyha az ember e szerint él, biztos a siker. Erre te magad vagy az élő példa. Az Kṛṣṇa-tudat alapja a tudatosság, erre tanít elsősorban. Az életem számtalan területén tapasztalom is, hogy, ha nem vagyok tudatos, csak kudarc és állandó szenvedés vár rám. Viszont, ha tudatosan élem napjaim, akkor a munkámat könnyen és türelmesen tudom végezni, a gyereknevelés gyerekjátékká válik, megszűnnek körülöttem az idegesítő

emberek, és még hosszan sorolhatnám. Természetesen a tudatosság csak abban segít, hogy kiegyensúlyozottabb életet élhessünk, de, hogy ez az élet tökéletes is legyen, ahhoz a Kṛṣṇa-tudatra van szükségünk. Ezt a felbecsülhetetlen értékű tudást hoztad el nekünk sok-sok éve, és azóta is töretlen lelkesedéssel adod át mindenkinek korra, nemre, származásra való tekintet nélkül. Sokan még csak nem is sejtjük micsoda kegyben van részünk.

Miközben az életúton meditáltam, egy kép jelent meg lelki szemeim előtt. Guru Mahārāja, te határozott léptekkel haladsz egy nyílegyenes úton. Előtted Śrīla Prabhupāda és a nagy *ācāryák* haladnak, és az út végén pedig ott van Kṛṣṇa és az Ő örök társa Rādhārāṇī. Téged sok-sok őszinte és alázatos tanítványod követ. Mindenki önfeledten táncol és a szent nevet énekl, és közben ki-kinéznek oldalra és kezükkel hívogatnak. Ekkor veszem észre, hogy az út mellett számtalan kanyargós kis ösvény halad. Az egyikben ott lépkedek én is egy hatalmas zsákot cipelve, ami az anyagi vágyaimmal van tele. Te és a *bhakták* kedvesen kértek, hogy tegyem le és hagyjam ott, miközben egy még hatalmasabb zsákot nyomtok a kezembe. Ebben a zsákban a Kṛṣṇáról szóló összes írás benne van, de ennek ellenére pihekönnyű. Hiszen az egész lelki, és a benne foglaltakat követve, a felszabadulást érhetjük el. Leteszem az anyagi vágyaimmal teli zsákot, de még nincs erőm elengedni azt. A másikban kíváncsian kutakodom, és egyre nagyobb vágyat érzek, hogy csak azt válasszam, mert amint a zsákban keresgélek, megmagyarázhatatlan boldogság és béke kerít hatalmába. Te türelmesen várod, hogy mikor is csatlakozom az önfeledten kīrtanázó *bhaktákoz*, magam mögött hagyva az anyagi vágyaimmal teli zsákot.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, továbbra is légy kegyes hozzám, és add lótuszlábaid árnyékát! Add, hogy szerény képességeimhez mérten mindazt a kegyőceánt, amit kapok tőled, valaha meg tudjam hálálni neked!

Jelentéktelen szolgád:
Analaksita Devī Dāsī

Ānanda Caitanya Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

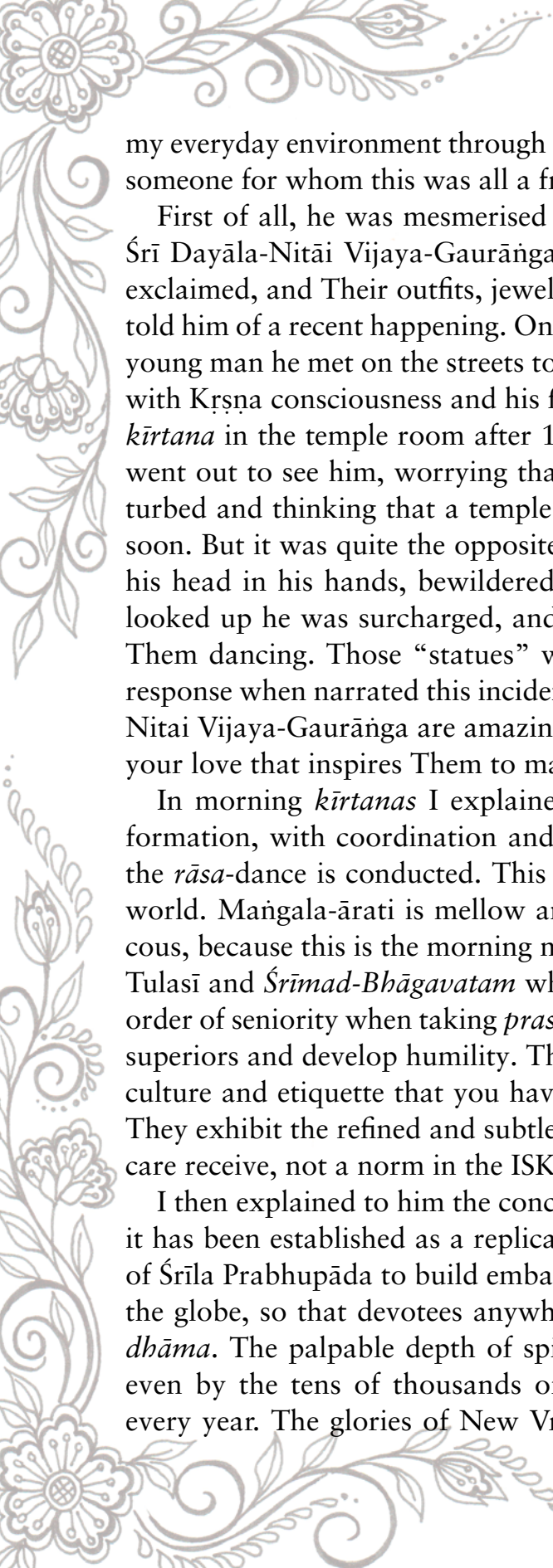
Please accept my prostrated obeisances at your moonshine lotus feet, the cooling rays from which provide respite from the blazing fires of material existence. All glories to Śrīla Prabhupāda!

As I sit here to write my *Vyāsa-pūjā* offering to you dear Guru Mahārāja, I am reflecting on the Hungarian Yātrā. I remember on various visits here in the past, how I would marvel at the meticulous deity worship, the melodious *kīrtanas*, and the sight of Hungarian Vaisnava's (the indigenous population) taking to Kṛṣṇa consciousness with their life and soul. My trips here were remarkable, sometimes almost otherworldly. Those experiences have stayed with me, making an indelible mark on my heart, and provide spiritual inspiration always.

But it is amazing how the human psyche becomes familiar with or used to the environment it is exposed to. When fantastical experiences become a regular occurrence, even they start to blend into the backdrop of daily life. This is the case unfortunately even when the experience is spiritual. This is because the conditioned soul relates to even *nava-navāya* (always fresh and new) spiritual experiences in a predominantly material way. So now, as a resident of Hungary as opposed to a visitor, the once remarkable is often computed as 'the norm'. It is amazing here, but I am used to it.

However, recently a brahmacārī friend came from a foreign land to join me in book distribution in downtown Budapest for a few weeks. It was his first time in Hungary, so I had the pleasure of introducing him to the various facets of the *yātrā*. Coming from an environment where preaching is somewhat restricted, a vibrant, spacious, beautiful temple and scores of local devotees who have given their lives fully to Kṛṣṇa, was all quite impressive. But that was just the beginning.

It was an experience, and not just for him. Like any preacher or host, I sought to enter into his consciousness, and thus present things in a way that he would find both pleasing and attractive. So, I began to look at

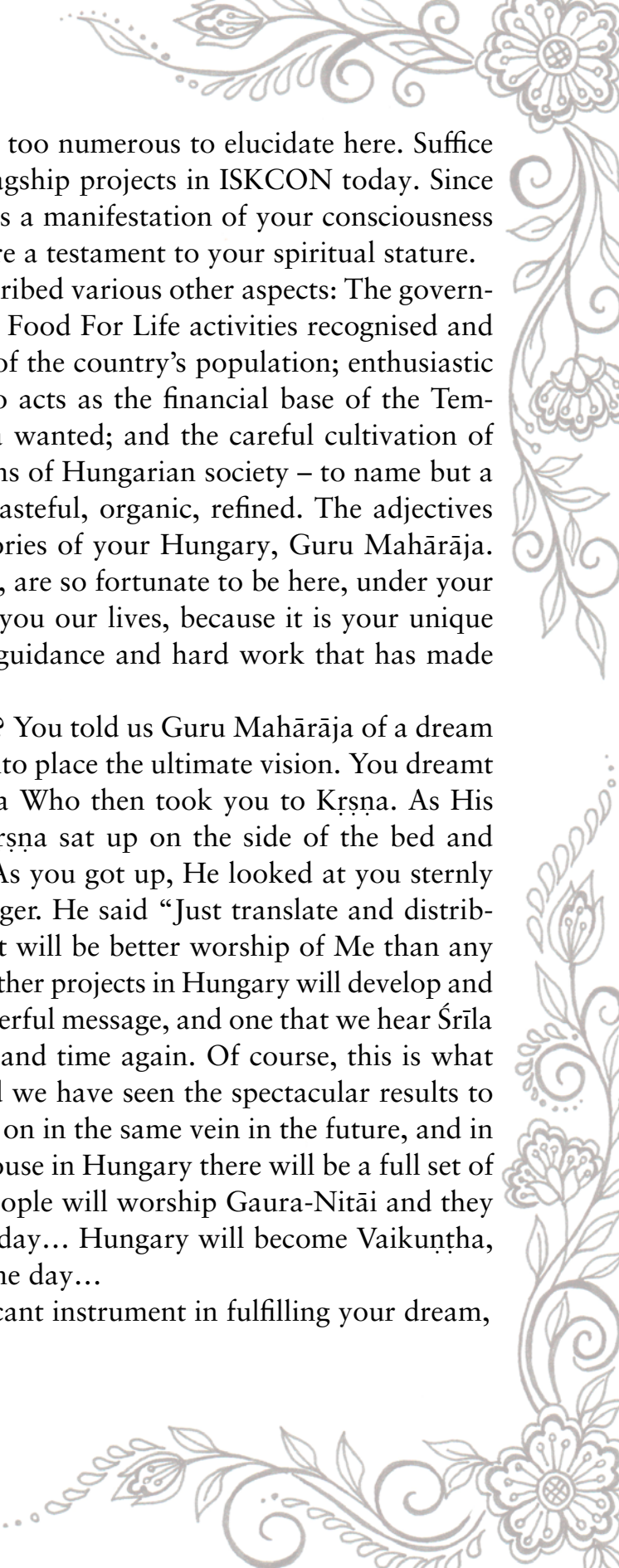

my everyday environment through the eyes of a newcomer once again, someone for whom this was all a fresh (*nava-navāya*) experience.

First of all, he was mesmerised by the beauty and radiance of Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga. They are so live and present he exclaimed, and Their outfits, jewellery and backdrops so attractive. I told him of a recent happening. One of our book distributors invited a young man he met on the streets to the temple. It was his first contact with Kṛṣṇa consciousness and his first visit to any temple. He left the *kīrtana* in the temple room after 10 minutes. Dismayed, the devotee went out to see him, worrying that the young man had become disturbed and thinking that a temple visit was probably too much, too soon. But it was quite the opposite. The young man was sitting with his head in his hands, bewildered by what he had just seen. As he looked up he was surcharged, and all he could say was that he saw Them dancing. Those “statues” were dancing to the *kīrtana*! Your response when narrated this incident Guru Mahārāja was that Dayal-Nitai Vijaya-Gaurāṅga are amazing. It’s true, and I reflected that it is your love that inspires Them to manifest their amazing-ness.

In morning *kīrtanas* I explained to my friend that we dance in formation, with coordination and order. Why? Because this is how the *rāsa*-dance is conducted. This is how they dance in the spiritual world. Maṅgala-ārati is mellow and slow, rather than fast and raucous, because this is the morning mood. We stand to offer respects to Tulasī and *Śrīmad-Bhāgavatam* when they enter our midst. We sit in order of seniority when taking *prasādam* in order to acknowledge our superiors and develop humility. These are just some of the aspects of culture and etiquette that you have inculcated here Guru Mahārāja. They exhibit the refined and subtle training that devotees under your care receive, not a norm in the ISKCON world.

I then explained to him the concept of New Vraja-dhāma and how it has been established as a replica of Vṛndāvana. It fulfils the desire of Śrīla Prabhupāda to build embassies of the spiritual world all over the globe, so that devotees anywhere can readily have access to the *dhāma*. The palpable depth of spirituality is breath-taking, evinced even by the tens of thousands of non-devotee visitors who come every year. The glories of New Vraja-dhāma, both from a material

and spiritual perspective, are too numerous to elucidate here. Suffice to say that it is one of the flagship projects in ISKCON today. Since many have described NVD as a manifestation of your consciousness Guru Mahārāja, its glories are a testament to your spiritual stature.

As the days went by, I described various other aspects: The government-funded Bhakti College; Food For Life activities recognised and appreciated by the majority of the country's population; enthusiastic book distribution which also acts as the financial base of the Temple, just as Śrīla Prabhupāda wanted; and the careful cultivation of persons from all cross-sections of Hungarian society – to name but a few. Systematic, organised, tasteful, organic, refined. The adjectives flow as I meditate on the glories of your Hungary, Guru Mahārāja. We, the residents of this land, are so fortunate to be here, under your watchful gaze. And we owe you our lives, because it is your unique combination of inspiration, guidance and hard work that has made everything here materialise.

What does the future hold? You told us Guru Mahārāja of a dream you had in 1989 and it sets into place the ultimate vision. You dreamt of being with Lord Balarāma Who then took you to Kṛṣṇa. As His elder brother woke Him, Kṛṣṇa sat up on the side of the bed and watched you offer respects. As you got up, He looked at you sternly and pointed with His forefinger. He said “Just translate and distribute books about Me and that will be better worship of Me than any prayers. By that one activity other projects in Hungary will develop and be maintained.” It was a powerful message, and one that we hear Śrīla Prabhupāda emphasise time and time again. Of course, this is what you did Guru Mahārāja, and we have seen the spectacular results to date. Thus we must continue on in the same vein in the future, and in this way, one day, in every house in Hungary there will be a full set of Śrīla Prabhupāda's books, people will worship Gaura-Nitāi and they will chant Hare Kṛṣṇa. One day... Hungary will become Vaikuṅṭha, a Kṛṣṇa conscious nation. One day...

Aspiring to be an insignificant instrument in fulfilling your dream,

Your servant,
Ānanda Caitanya Dāsa

Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd el tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmīne*

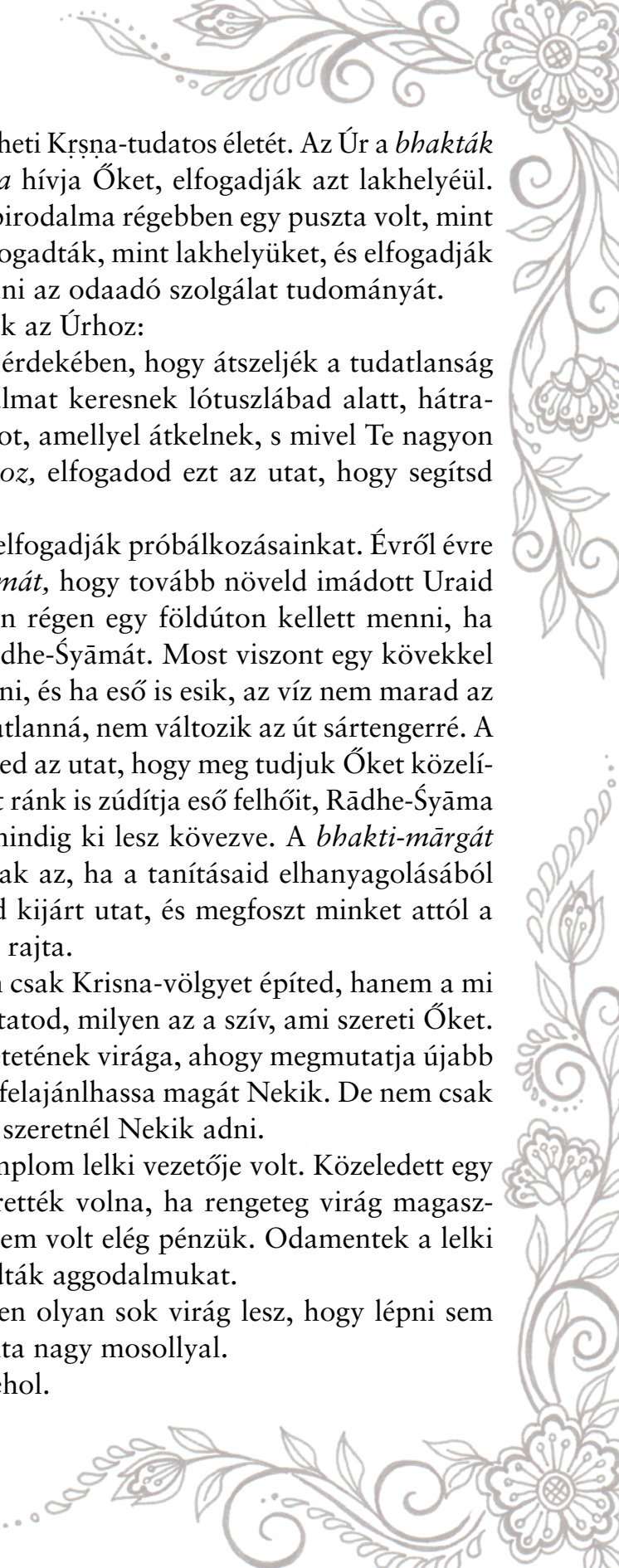
Ahogy próbálok mélyebbre haladni a Kṛṣṇa-tudatotomban, az emberi és *bhakta* kapcsolataim megmutatják határait, hogy meddig kísérhetnek az utamon, és megmutatják a veled való kapcsolat határtalanságát

Az idő egyre jobban feltárja dicsőségednek felfedezetlen birodalmát. Úgy tűnik, köztünk jársz, de a lelki égben, a Kṛṣṇa-tudat világában élsz, noha beszélsz hozzánk, az Isten-tudatod nyelvét, a feltételekhez kötöttségünkön túl lehet csak igazán meghallani, megérteni, és arra kérsz minket, hogy segítsünk neked, de te vagy az, aki szolgál és segít minket.

Egyre jobban szükségét érzem, hogy még több időt töltsék a társaságodban, vagy a *vapuh* vagy a *vāṇī* formádon keresztül.

A lelki tanítómesterrel való kapcsolat a legmeghatározóbb az életben. Sok személy vállal ránk felelősséget, de a te áldozatvállalásod mértéke egyedülálló. A szülők egy életre fogadják el vezetői szerepüket jobb esetben, a lelki tanítómester viszont életről életre teszi ugyan ezt (*janme janme prabhu sei*). A gondolataid arról szólnak, hogyan lehetünk mi és az emberek minél önzetlenebb kapcsolatban Rādhe-Śyāmával, és hogyan tapasztalhatjuk meg mi is ennek az életnek mindent felülmúló természetét. Mindent megteszel azért, hogy a lelki világ felé vezető utat minél járhatóbbá tegyed számunkra.

Tovább építed a Śrīla Prabhupāda által bemutatott és hátrahagyott utat, ami tekintetbe veszi a képességeinket. Kiépíted a lelki világba vezető utat. Szent helyeket hozol létre, ahol szentek életét lehet élni, és aki követi a tanításaidat, szent ember válik belőle, kiszabadul a

kötőerők fogságából és elkezdheti Kṛṣṇa-tudatos életét. Az Úr a *bhakták* tulajdona. És ahová a *bhakta* hívja Őket, elfogadják azt lakhelyéül. Krisna-völgy, Rādhē-Śyāma birodalma régebben egy puszta volt, mint a szívünk. De a vágyadból elfogadták, mint lakhelyüket, és elfogadják azt, hogy próbáljuk elsajátítani az odaadó szolgálat tudományát.

A félistenek így imádkoztak az Úrhoz:

Amikor az *ācāryák* annak érdekében, hogy átszeljék a tudatlanság tomboló óceánját, teljes oltalmat keresnek lótuszlábad alatt, hátrahagyják a Földön a folyamatot, amellyel átkelnek, s mivel Te nagyon kegyes vagy többi *bhaktádhoz*, elfogadod ezt az utat, hogy segítsd őket. (SB10.2.31.)

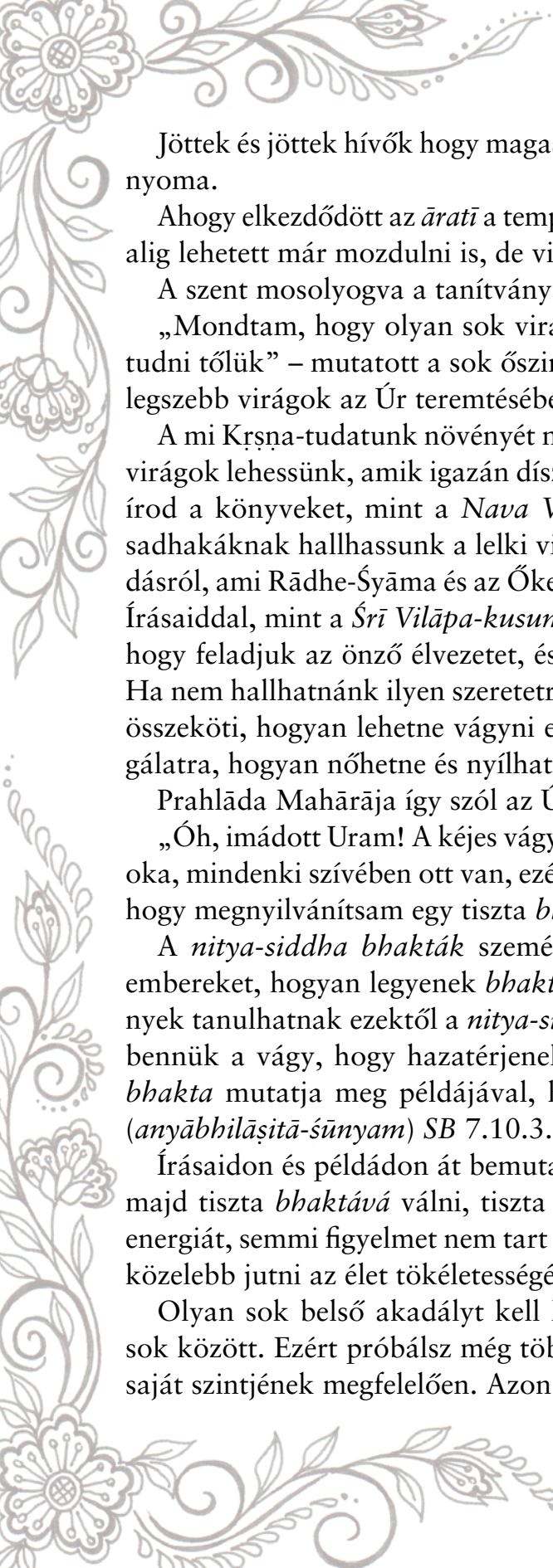
Mert a szereteted kéri, Ők elfogadják próbálkozásainkat. Évről évre próbálsz szebbé tenni a *dhāmát*, hogy tovább növeld imádott Uraid boldogságát. Krisna-völgyben régen egy földúton kellett menni, ha szerette volna valaki látni Rādhē-Śyāmát. Most viszont egy kövekkel kirakott úton lehet végigsétálni, és ha eső is esik, az víz nem marad az úton, nem teszi az utat járhatatlanná, nem változik az út sártengerré. A tanításaidal nekünk is kiépítetted az utat, hogy meg tudjuk Őket közelíteni. És ha az anyagi természet ránk is zúdítja eső felhőit, Rādhē-Śyāma szolgálatához vezető út, az mindig ki lesz kövezve. A *bhakti-mārgát* semmi sem tudja elmosni, csak az, ha a tanításaid elhanyagolásából sarjadó gaz benövi az általad kijárt utat, és megfoszt minket attól a vágytól, hogy tovább járjunk rajta.

Nava Vraja-dhāmával nem csak Krisna-völgyet építetted, hanem a mi Kṛṣṇa tudatunkat is. Megmutatod, milyen az a szív, ami szereti Őket. Krisna-völgy az a szíved szeretetének virága, ahogy megmutatja újabb és újabb nyíló szirmait, hogy felajánlhassa magát Nekik. De nem csak ezt, hanem még több virágot szeretnél Nekik adni.

Volt egy *sādhu*, aki egy templom lelki vezetője volt. Közeledett egy ünnep, és a tanítványok szerették volna, ha rengeteg virág magasztossá tenné ezt a napot. De nem volt elég pénzük. Odamentek a lelki tanítómesterükhöz és elmondták aggodalmukat.

„Ne aggódjatok az ünnepen olyan sok virág lesz, hogy lépni sem fogunk tudni tőle” – válaszolta nagy mosollyal.

Eljött a nap, virág pedig sehol.

Jöttek és jöttek hívők hogy magasztalják az Urat, de virágnak semmi nyoma.

Ahogy elkezdődött az *āratī* a templom zsúfolásig teli volt *bhaktákkal*, alig lehetett már mozdulni is, de virág sehol.

A szent mosolyogva a tanítványaihoz fordult:

„Mondtam, hogy olyan sok virág lesz ma, hogy lépni sem fogunk tudni tőlük” – mutatott a sok őszinte érzésekkel teli *bhaktára*, akik a legszebb virágok az Úr teremtésében.

A mi Kṛṣṇa-tudatunk növényét neveled, hogy egy napon mi is olyan virágok lehessünk, amik igazán díszessé teszik az Úr templomát. Ezért írod a könyveket, mint a *Nava Vraja Mahimāt*, hogy mi egyszerű sadhakáknak hallhassunk a lelki világot átható szeretetről, ragaszkodásról, ami Rādhē-Śyāma és az Őket szolgáló *bhakták* életét összeköti. Írásaidal, mint a *Śrī Vilāpa-kusumāñjali* vágyat ébresztasz bennünk, hogy feladjuk az önző élvezetet, és elfogadjuk az önzetlen szeretetet. Ha nem hallhatnánk ilyen szeretetről, ami az Isteni Párt és *bhaktáikat* összeköti, hogyan lehetne vágyzni erre az életre, a tiszta odaadó szolgálatra, hogyan nőhetne és nyílhatna az odaadásunk virága?

Prahlāda Mahārāja így szól az Úrhoz:

„Óh, imádott Uram! A kéjes vágyak magja, ami az anyagi lét legfőbb oka, mindenki szívében ott van, ezért elküldtél ebbe az anyagi világba, hogy megnyilvánítsam egy tiszta *bhakta* jellemzőit.”

A *nitya-siddha bhakták* személyes példájukkal arra tanítják az embereket, hogyan legyenek *bhakták*. Az anyagi világban lakó élőlények tanulhatnak ezektől a *nitya-siddha bhaktáktól*, s így felébredhet bennük a vágy, hogy hazatérjenek, vissza Istenhez. A *nitya-siddha bhakta* mutatja meg példájával, hogyan kell tiszta *bhaktává* válni (*anyābhilāṣitā-sūnyam*) SB 7.10.3. magy.

Írásaidon és példádon át bemutatod az utat, hogyan kell *bhaktává* majd tiszta *bhaktává* válni, tiszta *bhaktává*, aki semmi időt, semmi energiát, semmi figyelmet nem tart vissza attól, hogy másokat segítsen közelebb jutni az élet tökéletességéhez.

Olyan sok belső akadályt kell leküzdeni a külső megpróbáltatások között. Ezért próbálsz még több támogatást adni mindenkinek a saját szintjének megfelelően. Azon gondolkozol, hogyan tudod életre

kelteni mások lelki természetét, hogyan tudod a legjobban segíteni, hogy mások elfogadhassák a Kṛṣṇa-tudatot.

Útjára indítottad a VLOG hajóját, ami még szélesebb körben tud kapcsolatba kerülni veled és belepillanthatnak a szíved naplójába. A modern ember nyelvén elmondod a Rādhe-Śyāma üzenetét. Mint minden másban, ebben is, fáradságot nem kímélve jelennek meg az újabb videók, amik gondolkodásra készítetik az embert. Angol nyelven beszélsz, de eközben a lélek nyelvén szólsz a világhoz, és aki még hall, aki még valamennyi jámborsággal meg van áldva, az érezni fogja a hívást, ahogy kéred őket, hogy adják fel feledékenységüket, és kezdjenek el érdeklődni, kezdjék el kihasználni az emberi élet ajándékát.

Volt egy hős, aki orvosként ment a csatába, hogy életet mentsen. Egy napon nagyon sok sebesültet kellett hátrahagyni az ellenség kezén. Az orvos fegyver nélkül, de a legnagyobb támogatással az Ūrba vetett hitével egymaga visszaindult, hogy kimentse a sebesülteket a háborús területről, akiket egymagukra hagytak. Abban az 1-2 napban 50 embert mentett meg egymaga. Később elmondta, „hogyan tudta ezt megtenni. Azt mondta egy imája volt: „Uram, segíts, csak még egy valakit had hozzak ki.” Még azokat is megmentette, akik korábban nehézséget okoztak neki, és semmibe vették hitének hatalmát, sőt még az ellenfél sebesültjének is segített. Ahogy az idő haladt úgy ismerték fel ennek a személynek a dicsőségét.

Guru Mahārāja, Te is a Rādhe-Śyāmába és Śrīla Prabhupādha vetett hiteddel a frontvonalon élsz, és azt mondod: csak még valaki meneküljön meg ettől szánalmas élettől, csak még valaki had éledjen újjá a Kṛṣṇa-tudatban.

A tanítványok kötelessége, hogy a lelki tanítómester által meghagyott örökségre vigyázzanak. Az örökségek között pedig ott van, a lelki tanítómester hangulata is, amit magunkévá kell tenni, és így megpróbáljuk, hogy még valakinek jobbá tenni az életét, hogy még többen legyenek összekapcsolódva Rādhe-Śyāmával a szerető odaadó szolgálaton át. Köszönöm, hogy kaphattam az örökségből, hogy van vágyam az Ūr tempломát virágokkal feldíszíteni.

Egyszer egy lelki tanítómestert megkérdeztek:

– Mi a legfontosabb üzeneted, mire emlékezzünk a tanításaidból?

– Azt hiszem nem mutattam rossz példát – válaszolta.

A te példád, Guru Mahārāja magasztos.

Segíts, kérlek továbbra is, hogy még többet el tudjak fogadni az ajándékaidból, és hogy jobbá tehessem más emberek és *bhakták* életét, hogy ily módon tovább szolgálhassam a mosolyadat.

Kérlek, bocsásd meg a hibáimat, amiket elkövettek és hagy legyenek majd valamikor a listádon azok között, akik méltókká váltak a tiszta Kṛṣṇa-tudat örökségére.

Jelentéktelen szolgád:

Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Ānanda-varadhana Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundarának, Śrīla Prabhupādának és neked!

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatom ajánlom neki.

Kedves lelki tanítómesterem, téged végtelen türelem és megbocsátás jellemez, ebben a hangulatban terelgeted csetlő-botló tanítványaidat Kṛṣṇa felé. Te vagy számunkra Kṛṣṇának az az arculata, aki egy rendkívül személyes módon próbálja a kis élőlényt tanácsaival, utasításai-val hazacsalni Vṛndāvanába. Mint egy szülő a kisgyermekét próbálja ébreszteni reggelente és hasznos tettekre sarkallni azáltal, hogy inspiráló szavaival vonzóvá teszi gyermeke számára az ébrenlétet. Te ugyanígy próbálsz az illúzióban alvó, szenvedő lelket inspirálni a transzcendentális ébredésre, a *svarūpa* szerinti cselekvésre. Azáltal teszed, hogy saját példáddal, kimondott és leírt szavaidon keresztül, valamint eksztatikus *kīrtanāt* hallatva értelmi és érzelmi szempontból egyaránt meggyőződ a lelkeket, hogy érdemes az Úr Kṛṣṇát szolgálni. A léleknek csupán

annyt kell tennie, hogy mindig aktív és tetterre kész kapcsolatban maradj veled, így garantáltan lelkes lesz Kṛṣṇa szerető szolgálatára. Kérlek szépen, add a kegyed megjelenésed szent napján, hogy mindig szoros és szerető kapcsolatban tudjak veled maradni, és hogy egyre szorosabb tudjon lenni a kapcsolatunk, soha ne tudjak eltávolodni a sértéseim és semmi más miatt tőled.

Törekedni törekvő szolgád:
Ānanda-varadhana Dāsa

Ānandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget neked.

Sok szeretettel gondolok rád. Kifogyhatatlan lelki energiáddal egyre csodálatosabb könyveket adsz át nekünk. Lelki tapasztalataid csodálatos mélységeit tárod fel előttünk. Ezzel megmutatod, hogy ha valaki pontosan követi a szentírásaink és a lelki tanítómester utasításait, előírásait, kéréseit akkor a lelki megvalósítások felbecsülhetetlen mélységeibe merülhet.

Ahogy olvasom a szentírásainkat, és a könyveidet, azt érzem, hogy a lelki élet nagyon komoly eltökéltséget igényel. Mint ahogy te is élsz. A tanulással pontosabbak lesznek a megértéseim, de a gyakorlásom felületes, hiányos, ezért nem érhetem el azt az eredményt, amiről olvasok, tanulok. Ezt fel kell tudnom adni. Pontos és eltökélt szeretnék lenni, mint te. Arra tanítottál, hogy amikor japázok, csak arra törekedjek, hogy halljam a szent nevet, ne törekedjek másra, csak halljak. Ettől függ a lelki fejlődés. Rájöttem, hogy a hallásnak minden területre kell vonatkoznia, minden utasításra, kérésre. Kérlek, add a kegyed ahhoz, hogy én is tudjak úgy hallani, ahogy te.

Csodálatos tulajdonságok tárháza vagy: türelem, kitartás, törekvés, szeretet, együttérzés, ezek a te tiszta jellemed ékszerei.

Prahlāda Mahārāja történeteit olvasva megtanulhatjuk, hogyan kell a lelki tanítómesterre gondolni, békésen elfogadni utasításait, és hogyan kell függeni Kṛṣṇán. Ezeket mind a te életedben is láthatom, ahogyan Guru Mahārājád, Śrīla Prabhupāda vágyaira gondolsz, és mindent megteszel, hogy azok megvalósuljanak, és látható, ahogy függsz Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarán, csodálatosan szolgálva Őket. Figyelmed rengeteg dologra kiterjed: gurukulásokra, saṅkīrtanásokra, Új-Vraja-dhāmai feladatokra, a *varnāśrama* kialakítására, a *bhakták* tanítására. Mindezek mellett folyamatosan adod lelki áldásaidat könyveid formájában.

Egy *bhakta* lelki fejlődése a lelki tanítómesterével való kapcsolatától függ. Feltétlen hit kell a lelki tanítómesterben, teljes függés rajta, utasításainak követése, és akkor ő megnyilvánít minden lelki gazdagságot a *bhaktája* számára.

Kérlek, segíts engem ahhoz, hogy tudjak függeni rajtad, hadd kapaszkodjak lótuusz lábada, hogy képes legyek úgy élni és szolgálni, hogy az elégedetté tegyen téged.

Kérlek, add a kegyed.

Elesett szolgád:

Ānandinī Devī Dāsī

Anaṅga Mañjarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Every year at this time, I think back over my immeasurable good fortune to have met you, what to speak of receiving initiation from you.

You have been the guiding light in my life for 30 years now and on

so many occasions have shown me great kindness when I've been suffering the results of my own karma and heavy conditioning.

In Manchester in 1989 when travelling with you and Tamāla Kṛṣṇa Goswami, I overslept one morning and tried to sneak into the temple for Deity Greeting without being seen. As I opened the door to the hallway of the temple you were standing right there. There was no escape. You asked me, "What happened to you? Where were you?" I confessed I had over slept and you said, "That's because you're shrouded in ignorance." I knew it was true, and all these years later I'm still shrouded.

Yet you have continued to guide me and inspire me. I'm not good at writing offerings, I'm not poetic and not so philosophical, but I want to thank you Guru Mahārāja, for your example and care, your instructions, your writing, and your podcast which keeps me connected with you daily.

When I was in danger with my health you called me and enquired so kindly. Anyone who knows you was not surprised when I told them how you asked me so many practical questions about my health, the hospital, and my treatment options. When I shared this with other older devotees they all said, "Śivarāma Swami is always so caring." On the morning of my surgery you sent me a text, "Rādhe-Śyāma will take care of you." I went into surgery holding that thought and feeling so fortunate to receive a message from you. By connection with you all fear was removed.

By connection with you all fear is removed in any situation. You are fearless and we feel it in your presence. I pray that I may continue to work on dissolving my shroud of *tama-guṇa* by daily hearing you and remembering your message to me that, "Kṛṣṇa is the only reality, to treasure and to love."

I was born in the darkest ignorance, and you are opening my eyes with the torch of knowledge. I offer my respectful obeisances unto you.

Your unworthy servant,
Anaṅga Mañjarī Devī Dāsī

Bhaktin Angyalosi Boglárka

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a menedéket nyújtó lótuszlábadnak!

Szeretném megköszönni, hogy amit annyi életem keresztül hiába kerestem, azt most megmutattad nekem. A kegyedből és a jóindulatodból elnyerhettem a *bhakták* társaságát és a legcsodálatosabb szolgálatot végezhetem: saṅkīrtanázhatok.

Mit adott a világ? Vágyat, bűnt, illúziót.
Olvastam oly sok filozófiát
Mások szerint jót és kevésbé jót:
Hrdaya granthi: ti nem tudjátok elvágni a szív csomóját.

Láttam orvost, papot, tudóst, mayavádit,
Magukat imádták vagy a személytelent,
S aztán jött a halál és mind e világit
Vitte a pokol bugyrába lent.

Ti nem tudjátok elvágni a szív csomóját,
Nem látjátok mi a valódi üzenet,
Csak az képes oltani a szenvedő baját,
Ki a szeretet írával keni a szemeket.

És hogy mi ez a szeretet?
Sa-rahasyam: ez a legnagyobb titok,
De csak az tudja, az éli meg,
Aki látja, mi a valódi Ok.

Nem tudtátok elvágni a szívem csomóját,
Ami egyre a gyarlóságba köt,
S abban az utolsó órában
Feltűnt egy alak az árnyak között.

Jött és olyan volt, mint egy szende látomás
Léptén az ingovány fénybe vegyült,
Nem volt még soha senki más
Ki így békésen magába merült.

Te voltál az: a kegy arany lótoszvirága
S láttam, hogy valaki követ,
Feltártad mi a lét valódi hiánya,
És feltártad egyben a szíved.

Ez a szív maga Rādhā-Śyāmasundara
S ki követett, Ó maga volt,
Meggötözted Őt az odaadásoddal
S így láthattam az egyetlen igaz Valót.

A kincs, mit szíved birtokában őrzöl
A határtalan, végleges Ok,
Sohasem álmodtam olyan mesterről,
Kitől csodásabb kincset kapok.

Santa evāśya chindanti:

Te el tudod vágni a csomót.
Kérlek, adj menedéket,
Adj nekem örök útravalót.

Szolgád:
Bhaktin Angyalosi Boglárka

Bhaktin Anita

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāngának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget az összes *vaiṣṇavának*!

Nagyon sajnálom, kérlek, bocsásd meg nekem, nem tudom hogyan írjak megfelelően, úgy érzem méltatlan vagyok rá. Annyira sok mindent köszönhetek neked és a *bhaktáknak*, hogy ez a csekély pár sor nem elegendő rá, hogy hálámat kifejezzem.

Sajnálom azt a sok sértést, amit a szent név és a *bhakták* ellen követek el. Nagyon szerencsétlen és képzetlen vagyok. Ennek ellenére is, megkaptam indokolatlan kegyedet, hogy részese lehetek a mozgalomnak. Egész életemen keresztül hálás maradok.

Hálával tartozok, hogy a Kṛṣṇa-tudatal találkozhattam, az életem változott meg általa. Neked köszönhetem, hisz te hoztad el a Kṛṣṇa-tudat üzenetét Magyarországra és Romániába is. Tanításaid és példádokon keresztül határtalan szeretettel és odaadással adod át Kṛṣṇát, mellyel hozzásegíted az elesett lelkeket, mint én magam, hogy kikerüljenek az anyagi felfogásukból és felismerjék eredeti helyzetüket.

Csodálom azt a hihetetlen szeretetet, együttérzést, kedvességet, amivel elárasztod a közeledbe kerülő lelkeket. Különösen nagyra értékelem azt, amikor személyesen foglalkozol a *bhaktákkal*.

Kérem tiszteletre méltó áldásodat, mert én magam erőtlenség vagyok, hogy örökké a *bhakták* társaságában maradhassak, és a *vaiṣṇavák* lótuszlábát szolgálhassam. Nekem nincs semmi más menedékem rajtuk kívül.

„Óh, Uram, olyan vagyok, akár egy báb a Te kezeidben.

Ha idehoztál, hogy táncoljak, akkor táncoltass engem, táncoltass engem!

Óh, Uram, táncoltass engem, ahogy Te akard!”

A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Köszönöm a segítségét, Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja! Örök hálám.

Elesett szolgád:

Bhaktin Anita

Añjavatī Devī Dāsī

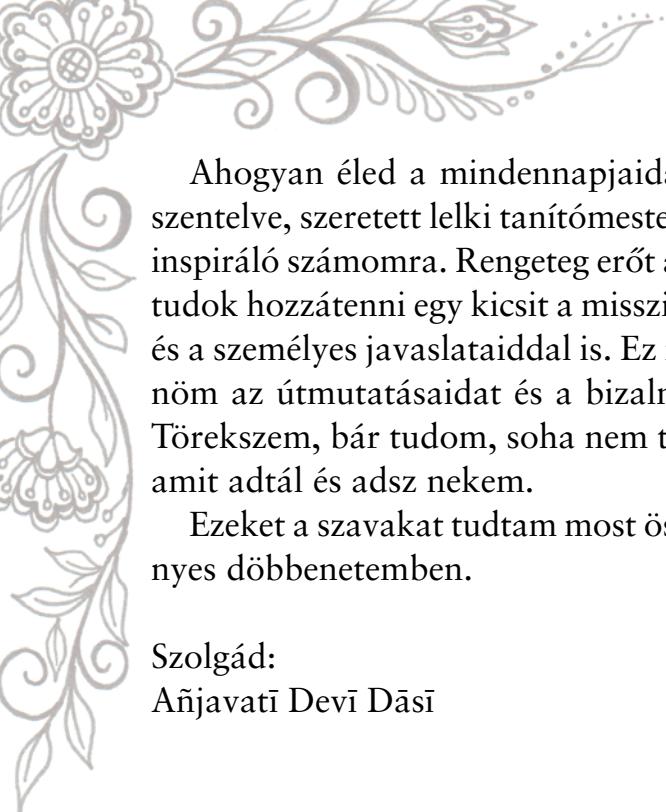
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden évben igyekszem kifejezni a hálámat és szeretetemet feléd a megjelenési napod alkalmából. Ez a törekvés kezd egyre nehezebbé válni. Nem azért, mert nem találok tevékenységet vagy tulajdonságot, melyet dicsőíthetnék, és nem is azért, mert változott volna valami a szívemben. Épp ellenkezőleg. Sokszor döbbenem, szavak nélkül csodállak, mely csodálat egyre mélyebb szeretettel vegyül.

Hasonló, szavak nélküli döbbenettel ülök most is, ahogy nézem az angliai prédikáló utadról készült kisfilmet. Szentimentálisnak tűnhet, de a könnyeim csak potyognak a felfoghatatlan érzésektől és gondolatoktól.

Az, amit te véghez viszel, Guru Mahārāja, az emberfeletti. Hogyan lehetséges ennyi féle tevékenységben részt venni, vezetni, irányítani, koordinálni, személyesen törődni a *bhaktákkal*, Rādhe-Śyāma örök kedvteléseit egyedi, kifinomult stílusodban leírni és eljuttatni a lelki életben törekvő személyekhez? Felfoghatatlan az az erő, az a tűz, mely benned van, hogy prédikálj, hogy a legtöbb emberhez szólj, hogy átadd a filozófiát, a szent nevet, a védikus értékrendszert. A saját életed pedig a legjobb példa, hogy bárki, aki találkozik veled vagy a műveiddel, vonzódjon a lelki élethez, és odaadó szolgálatot végezzen.

Ahogyan éled a mindennapjaidat, minden egyes percet Kṛṣṇának szentelve, szeretett lelki tanítómestered ISKCON-ját szolgálva, nagyon inspiráló számomra. Rengeteg erőt ad, és reményt arra, hogy talán én is tudok hozzátenni egy kicsit a missziódhoz. Bátorítasz a saját példáddal és a személyes javaslataiddal is. Ez nagyon sokat jelent nekem. Köszönöm az útmutatásaidat és a bizalmadat, melyet nem érdelek meg. Törekszem, bár tudom, soha nem tudom visszafizetni neked mindazt, amit adtál és adsz nekem.

Ezeket a szavakat tudtam most összeszedni a néma, szeretettől könnyes döbbenetemben.

Szolgád:
Añjavatī Devī Dāsī

Antardhī Dāsa

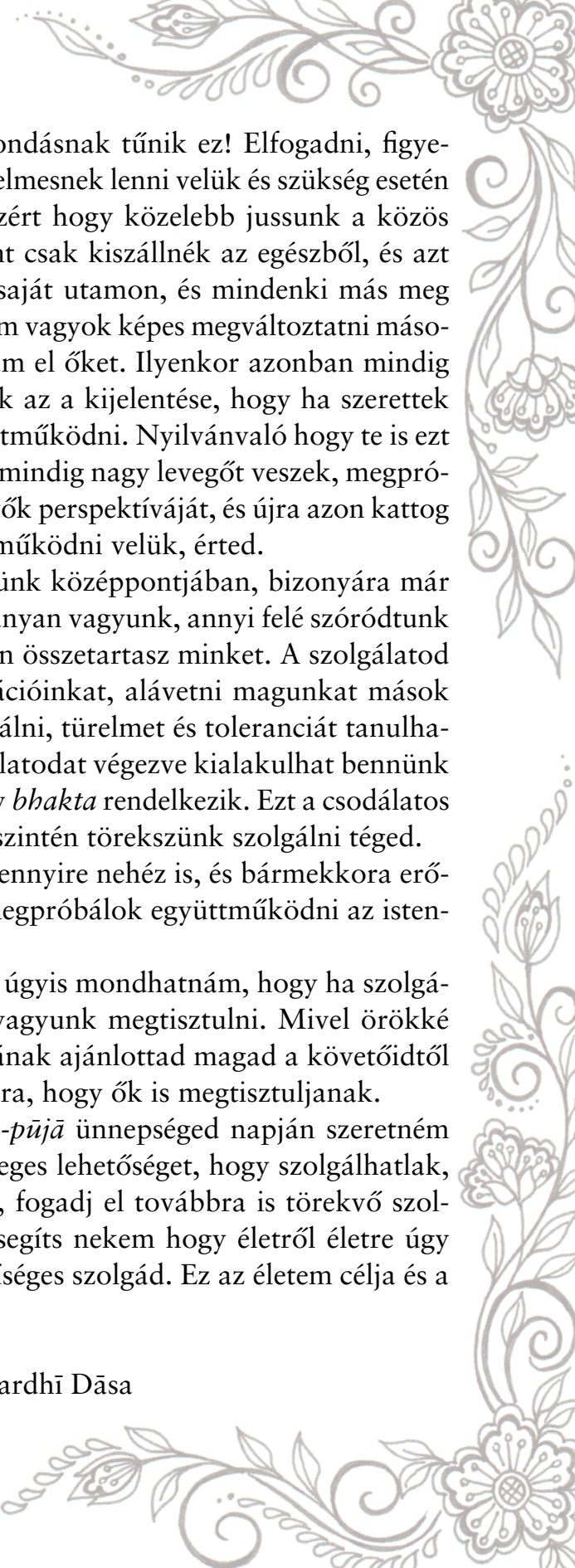
Kedves Guru Mahārāja!
Kérlek, fogad tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget lótusz lábaidnak!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Szeretnék örömet okozni neked, és szeretnék elégedetté tenni téged!

Mostanában sokat gondolkodtam ezen, hogyan is tudnám ezt megvalósítani. Olyan sok utasítás van, amit ha követek bizonyára közelebb kerülök ehhez a célhoz. Azt mondtad nekem hogy egész életemben keresztül a tehenekre kell vigyáznom. Ha ezt az utasításodat követem, bizonyára reménykedhetek a kegyedben. Természetesen a szent név figyelmes éneklése is egy olyan utasítás, amely mindannyiunk életében alapvető és központi helyen kell hogy álljon.

Mégis mostanában az foglalkoztat leginkább, hogy hogyan tudok együttműködni az istentestvéreimmel, hogy közösen tegyünk téged

elégedetté. Olyan hatalmas lemondásnak tűnik ez! Elfogadni, figyelembe venni az ő másságukat, türelmesnek lenni velük és szükség esetén alkalmazkodni hozzájuk csak azért hogy közelebb jussunk a közös célunkhoz. Néha a szívem szerint csak kiszállnék az egészből, és azt mondanám, majd én megyek a saját utamon, és mindenki más megcsinálja, ahogy akarja. Ha már nem vagyok képes megváltoztatni másokat, akkor legalább hadd hagyjam el őket. Ilyenkor azonban mindig eszembe jut Śrīla Prabhupādának az a kijelentése, hogy ha szerettek engem, akkor megtanultok együttműködni. Nyilvánvaló hogy te is ezt szeretnéd tőlünk. Ilyenkor aztán mindig nagy levegőt veszek, megpróbálok megérteni a körülöttem lévő perspektíváját, és újra azon kattog az agyam hogyan tudnék együttműködni velük, érted.

Mert ha te nem lennél az életünk középpontjában, bizonyára már régen összevesztünk volna, és ahányan vagyunk, annyi felé szóródtunk volna szét a világban. Te azonban összetartasz minket. A szolgálatod megtanít feladni az önző motivációinkat, alávetni magunkat mások szolgálatának és így alázatossá válni, türelmet és toleranciát tanulhatunk általa. Egyszóval a te szolgálatodat végezve kialakulhat bennünk minden jó tulajdonság, amivel egy *bhakta* rendelkezik. Ezt a csodálatos eredményt adja nekünk az, ha őszintén törekszünk szolgálni téged.

Ezért van tehát az, hogy bármennyire nehéz is, és bármekkora erőfeszítést kell is rá tenni mindig megpróbálok együttműködni az istentestvéreimmel.

A szolgálatod megtisztít, vagy úgyis mondhatnám, hogy ha szolgálunk téged, akkor kénytelenek vagyunk megtisztulni. Mivel örökké tiszta vagy és a Legfelsőbb Tisztának ajánlottad magad a követőidtől is elvárod, és megtanítod őket arra, hogy ők is megtisztuljanak.

Ezen a kedvező napon, *vyāsa-pūjā* ünnepséged napján szeretném megköszönni neked ezt a különleges lehetőséget, hogy szolgálhatlak, és ezzel megtisztulhatok. Kérlek, fogadj el továbbra is törekvő szolgálóként, nézd el a hibáimat és segíts nekem hogy életről életre úgy gondolhassak magamra, mint hűséges szolgáló. Ez az életem célja és a boldogságom záloga.

Köszönettel, elesett szolgáló: Antardhī Dāsa

Anupāma Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon boldog vagyok, hogy újra köszönhetlek ezen a csodálatos napon, amikor eljöttél hozzánk, és megkaphattuk a társaságod. Egyre jobban értékelem azt a kincset, amit tőled és Śrīla Prabhupādától kaptam. Kerestem az élet értelmét és a boldogságot, de önerőből nem találhattam rá. Az, hogy az egész világ számára elérhetővé vált a legmagasabbrendű istenszeretet elérése, az Śrīla Prabhupādának köszönhető. Azt pedig, hogy most mi is a mozgalomban lehetünk, neked köszönhetjük. Az áldozatos munkádnak, ahogy írsz, prédikálsz, vezeted az egyházat, lelkesíted a *bhaktákat*, töretlenül. Tőled kaptam meg a különleges lehetőséget, hogy a tanítványi láncolathoz kapcsolódva megismerhessem Kṛṣṇát, szolgálhassam a missziót. Énekelhessem a szent nevet, ami felébreszti a szívben az ott szunnyadó szeretetet az Úr iránt. Csak tiszta *bhaktái* szolgálata által lehet megérteni a lelki igazságokat, és közelebb kerülni Kṛṣṇához. És mi ezt kapjuk tőled. A könyveidet olvasva bepillantást nyerhetünk a lelki világba, az ott zajló kedvtelésekbe és számunkra érthető módon adod át nekünk a transzcendentális tudást. A veled való társulás mindig lelkesedéssel tölt el és erőt ad. Köszönöm a rengeteg lehetőséget és kegyet és remélem, hogy az Úr Kṛṣṇa jó egészségben tart téged, hogy sokat társulhassunk veled a *bhajanákon*, *kīrtanákon*, leckéken keresztül. Bízom abban, hogy egyszer megkapom a *bhakták* áldását, a szolgálóknak mondhatom magam és elégedett leszel velem.

yat-pāda-saṁśrayāḥ sūta munayah praśamāyanāḥ
sadyaḥ punanty upasṛṣṭāḥ swardhun-āpo 'nusevayā

„Óh, Sūta, azok a nagy szentek, akik tökéletes menedéket találtak az Úr lótu-szlábainál, azonnal meg tudják szentelni azokat, akik kapcsolatba

kerülnek velük, míg a Gangesz vize csak hosszú idő után tisztíthatja meg az embert.”

Kedves Guru Mahārāja! Remélem, hamar eljön az a nap, amikor végre sértések nélkül tudom énekelni a szent tevet, és szépen tudlak szolgálni Téged és Śrīla Prabhupādát!

Elesett szolgád:

Anupāma Devī Dāsī

Anurādhā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, I wish to convey an overflowing feeling of gratitude to you. You have constantly showered us with loving kindness. I remember when I used to visit the Temple with my family before I joined. The Manor was your fulltime residence and we had the fortune of getting a lot of your association. Every Sunday you would sit in the reception room to talk and greet the guests, many of these Sundays my father would take advantage of these darshans and ask you endless questions of which some were quite challenging, but you answered each of them very concisely and expertly. On our journey back home he would comment, “that man is very intelligent” and that he looked forward to more conversations with you.

Throughout my *āśrama* years at the Manor I was very fortunate to be given a chance to render a lot of service to you. Through all these years of serving you (or trying to serve you) from then till now, you have constantly taught me through your perfect example. I am still learning, and pray to aspire to be that perfect disciple, a disciple that can serve you to assist Śrīla Prabhupāda in this vast and wonderful Iskcon family.

Guru Mahārāja, each time I see you I learn something new for example:

- How caring you are with your interactions with devotees.
- How consistent, militant and effortless you are in your *sādhana*.
- Your deep desire to lovingly serve and please Śrīla Prabhupāda.
- The deep and personal attention you give to serving Rādhē-Śyāma and Rādhā-Dāmodara.
- Your enthusiasm and determination to distribute Śrīla Prabhupāda's books.

Guru Mahārāja, you are personally touching so many people's lives through your most wonderful vlogs. These vlogs take a lot of time to create which I have seen first-hand but you enthusiastically persevere, as you know the importance of its affect in people's lives.

Guru Mahārāja, you have given so much guidance to Vraja Mohinī and Nāyikā and lovingly instructed them for which I am forever grateful. Last year was an intense year with the ill health and passing of my mother, having your constant shelter and instructions made this painful time bearable and for this I am deeply thankful.

Guru Mahārāja, I pray that I can grow to be an exemplary disciple as you are to Śrīla Prabhupāda and serve you to the best of my ability.

Your servant,
Anurādhā Devī Dāsī

Āryadeva Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Szeretnék köszönteni megjelenési napodon, és kérek add az áldásaidat, hogy az általad képviselt lelki tanítómesteri láncolatot követve tudjak fejlődni a lelki életben.

Nagyon hálás vagyok, hogy részt vehetek az Új-Vraja-dhāmai projektben, *varnāśramát* ebben a világban egyedülállóan bemutató kezdeményezésed.

Amikor Egerben voltunk még, és Jayada Rādhikā állapotos volt Premavatīval, egy találkozóra mentünk hozzád, amin megkértél minket, hogy költözzünk le Krisna-völgybe. De mi elsöre azt mondtuk, hogy jó itt nekünk Guru Mahārāja, boldogok vagyunk, prédikálunk, és szerető *bhakták* vesznek körül. Erre a válaszukra csak ezt mondtad: „Mi ez az Eger, egy jóga kapcsolódási központ? Legalább 1 évet próbáljatok ki.” Mondtuk beleegyezően, hogy „rendben Guru Mahārāja”, de a szívünk tele volt kételyekkel. Ez volt télen, és tavasszal, miután megszületett Premavatī, elkezdtük a szokásos nyári pāda-yātrā turnénkat, ami akkor egy rövidebb, másfél hónapos volt. A vége előtt három nappal minden megváltozott, és Caitanya prabhu többé nem folytatta az egri központ vezetését, és minden eddigi álom szertefoszlott. Ősszel Gaura Śakti prabhu felhívott, hogy költözhetünk, mert megvan a ház a faluban a Fő utcán, ami az egri könyvosztó *bhaktáké* lesz.

Egy új fejezet kezdődött az életünkbe amit a te iránymutatásod nélkül nem léptünk volna meg. Tehát megérkeztünk a kegyedből a dhāmába, 2009 őszén, új reményekkel a szívünkbe, és csak a te utasításodban bízva.

Most, 2018-ban írom a felajánlást itt Új-Vraja-dhāmában, és amit fel tudok ajánlani, az az itt eddig eltöltött idő gyümölcse. Az a mag, amit elültettél a szívünkben, mára virágzik, és a hála gyümölcseit termő fává nőtt. A fa egy csodálatos *vaiṣṇava* közösség, a virág egy áldásos szolgálat, a gyümölcs pedig, hogy mi és a gyerekeink megkapjuk a szent név és a *vaiṣṇavák* kegyét és szeretetét, amitől a szívünkben újra feléled a Kṛṣṇa iránti szeretet.

Mindent neked köszönhetünk, kedves Guru Mahārāja. Nélküled már nem élnék. Most csak visz az ár, ezen a helyen, ami a szívedből túlcsonduló szeretet folyama okoz. Most már nincsenek kételyek a szívünkben, és csak azon dolgozunk, hogy Śrīla Prabhupāda missziójának befejezetlen felének beteljesítésében hogyan segíthetnénk neked.

A hála, amit egy tanítvány a lelki tanítómester felé kifejezhet, az élete és minden cselekedte. Hogy ha ezt az életet felajánlom neked, még akkor sem tudom honorálni, amit értem tettél.

Örök szolgád:
Āryadeva Dāsa

Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

Last year you spoke with us even twice about 4 generations of Śrīla Prabhupāda’s followers. First on the Hungarian Leadership Sanga, and then on *iṣṭa-goṣṭhī*. This topic has central position among ISKCON leaders, since it is a serious challenge to getting to know and understand knowledge that Śrīla Prabhupāda gave us, without any deformation. Success of devotees and ISKCON now is depending on us who get Śrīla Prabhupāda’s message through 3 generations, whether we can know well teachings had given in special circumstances, and purpose behind them in the age of degrading Kali-yuga. Whether we really understand Śrīla Prabhupāda’s will, heritage and we are able to follow it. Whether we are able to be faithful and take responsibility.

I would like to thank you, Guru Mahārāja, that you dedicate your whole personality and life to give us Śrīla Prabhupāda. All of your thoughts, words and activities turn around realizing and passing Śrīla Prabhupāda’s heritage on to us. Sometimes I can not decide whether you are rather Kṛṣṇa-conscious or Prabhupāda-conscious. But then I find out that there are no difference between them, as there is no Kṛṣṇa-consciousness without Prabhupāda-consciousness. Your effort to examine Śrīla Prabhupāda’s teachings and will is unique as how you insist on realize all of it with uncompromising stability, independently of any circumstances. I remember verses 20-23 in the *Bhagavad-gītā*, Chapter 6: „In the stage of perfection called trance, or *samādhi*, one’s mind is completely restrained from material mental activities by practice of yoga.[...]Established thus, one never departs from the truth, and upon gaining this he thinks there is no greater gain. Being situated in such a position, one is never shaken, even in the midst of greatest difficulty. This indeed is actual freedom from all miseries arising from material contact.”

In addition to your prominent example you always pay attention to give us association of your godbrothers and godsisters who – similarly – were able to keep teachings of Śrīla Prabhupāda as their spiritual master with pure love, among any difficult material conditions, and able to give us with the same pure love by their personal association. Thus we got Śrutirūpā Mātājī’s mercy last year, who had been Śrīla Prabhupāda’s personal cook for 2 years, and she shared her experiences with us effortlessly. And we have got another present over it – *Śrīla Prabhupāda-līlāmṛta*, at the end of the year.

Thank you very much, Guru Mahārāja, for carying us so attentively that we can remain on the path of Śrīla Prabhupāda. You give us his teachings and all of practical tools and methods at the same time with the help of our understandings and realizations could remain pure. Thank you very much your unique spiritual shelter!

Your insignificant servant,
Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī

Atula Kṛṣṇa Dāsa

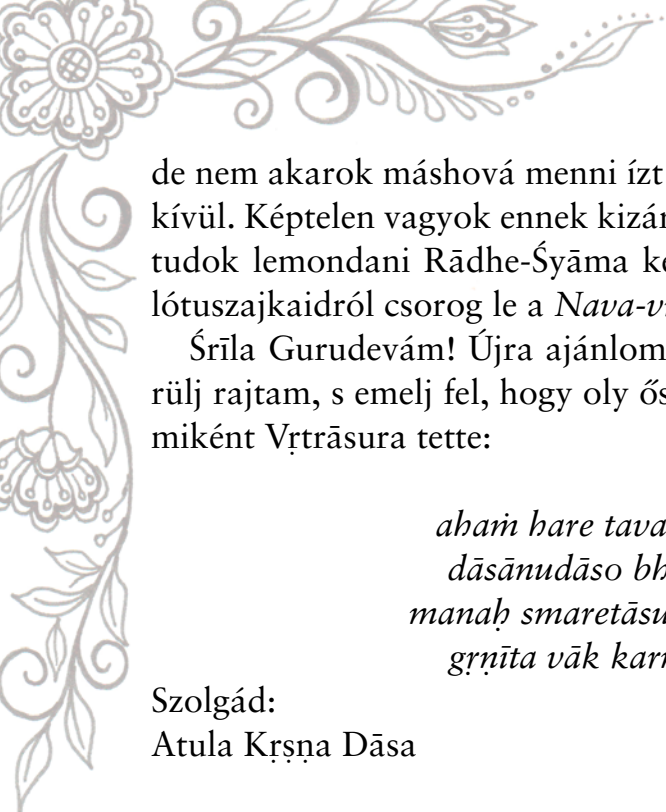
Kedves Śrīla Gurudevám!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az Ő lótuszlábait oly mélységes elkötelezettséggel követő lótuszlábaid porának!

Vyāsa-pūjād alkalmából próbálok csöppnyi elégedettséget csinálni a szívedbe.

Az utóbbi évek kiemelkedően gyötrelmesek voltak számomra. Tavaly év végén ez betetőzött: Māyā Devī (magamhoz képest) komolyabban eljött hozzám és elcsábított. Mélyen szembesültem a szívemben lévő értéktelenségekkel.

Most itt vagyok. Újra szeretnék a lótuszlábaid elé hullani és elkötelezni magam feléd. Nem akarok mást. Szerencsétlen és ostoba vagyok,

de nem akarok máshová menni ízt koldulni – a *Nava-vraja-mahimán* kívül. Képtelen vagyok ennek kizárólagosan átadni magamat, de nem tudok lemondani Rādhe-Śyāma kedvteléseinek nektárjáról, ahogy a lótoszajkaidról csorog le a *Nava-vraja-mahimán* keresztül...

Śrīla Gurudevám! Újra ajánlom a lelkemet neked. Kérlek, könyörülj rajtam, s emelj fel, hogy oly őszintén tudjam vibrálni a szavakat, miként Vṛtrāsura tette:

*ahaṁ hare tava pādaika-mūla-
dāsānudāso bhavitāsmi bhūyaḥ
manaḥ smaretāsu-pater guṇāṁs te
gṛṇīta vāk karma karotu kāyaḥ*

Szolgád:

Atula Kṛṣṇa Dāsa

Bāla-gopāla

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni Önnek, hogy ilyen szépen tarthatjuk a teheneket itt, Krisna-völgyben. És még azt is, hogy ide járhatunk a Śrī Prahlāda Általános Iskolába. És hálás vagyok a templomért is.

Szolgája:

Bāla-gopāla

Balānuja Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Nityānanda prabhu megjelenési napján írom ezt a felajánlást, imádkozva lótuszlábaidhoz, hogy megfelelően tudjalak dicsőíteni téged, szeretett lelki tanítómesterem.

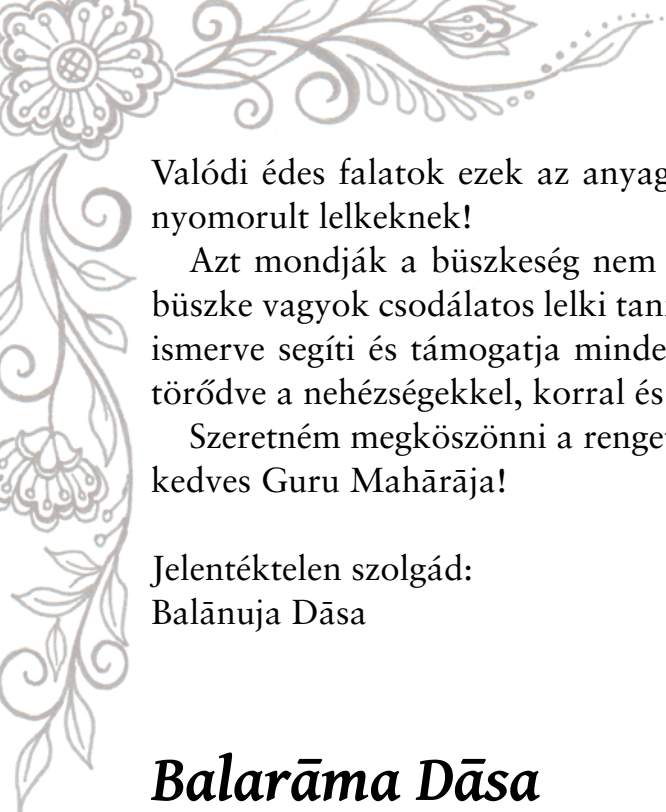
Miközben próbálom összeszedni a gondolataimat, háttérben a magányos *bhajanād* szól, amit új Vraja-dhāmában vettél fel, egy esti vihar alkalmával. Nagyon bensőséges és különleges hangulata van ennek a *bhajanának*. A háttérben hallatszik a vihar morajlása és az eső dobolása a tetőn, a harmónium lágy hangja keveredik édes énekeddel. Kṛṣṇáról és a *gopīkról* énekelsz, szeretett Rādhe-Śyāmasundarádról, Akik oly kedvesek szívednek.

Azt mondják, a tiszta *bhakták* egy másodpercet sem bírnak ki szeretett Kṛṣṇájuk társasága nélkül. Ha mégis távol vannak tőle, az elkülönülés édes-keserű hangulatába merülnek.

Ezt a gyönyörű *bhajant* is áthatja a *vipralamba*, a távollét hangulata. Az én szívem is szomorú a távolléted miatt. Egyedüli vigaszt a könyveid adják, és az a néhány alkalom édes emléke, mikor a társaságodban lehettem, valamint a remény, hogy ismét lótuszlábaid közelébe kerülhetek.

Örömmel emlékszem vissza, mikor maraton alatt eljöttél hozzánk az iskolába, és beszélgettél a gyerekekkel. Annyira felszabadult és vidám hangulatba kerültünk, sose láttalak még annyit mosolyogni, mint akkor! Hatalmas élmény és inspiráció volt nekünk, mikor történeteket meséltél Kṛṣṇáról és Sudāmáról, vagy mikor a gyermekkori „kedvteléseidet” mesélted, hogyan jártál újságokat kihordani iskola után, aztán a megkeresett pénzből meghívtad a barátaidat cukrászdába!

Ugyanígy osztod meg velünk értékes és fáradságos szolgálatod gyümölcseit, mikor könyveidben, leckéiden megvalósításaidról mesélsz.

Valódi édes falatok ezek az anyagi világban boldogság után kutató nyomorult lelkeknek!

Azt mondják a büszkeség nem ildomos tulajdonság, de én mégis büszke vagyok csodálatos lelki tanítómesteremre, aki fáradságot nem ismerve segíti és támogatja minden élőlény lelki fejlődését, mit sem törődve a nehézségekkel, korrallal és betegséggel!

Szeretném megköszönni a rengeteg erőfeszítést, amit értünk tesztek, kedves Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:
Balānuja Dāsa

Balarāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget isteni megjelenésednek.

Az idej felajánlásnak nagyon fennköltnek kell lennie. Mindenképpen sugározni kell, hogy én vagyok a leges-leges-legszerencsésebb a világon, amiért ilyen csodálatos mesterem van. Mindenképpen sugározni kell, hogy elesett helyzetem ellenére nagyon hálás vagyok az indokolatlan kegyedért.

Tudom, hogy nem érdemlem meg, hogy ilyen erős kötelekkel kötözz magadhoz, ezért csak ámulok. Sokszor hallottam már erről másoktól, és láttam is az arcukon azt a semmi máshoz nem hasonlítható ragyogást, amit az okozott, hogy odavetették magukat a lótuszlábadhoz de te felemelted őket, a szemükbe néztél és azt mondtad: „Ne félj! Most már itt vagyok.”

Őszintén szólva már elfogadtam magamban, hogy velem ilyen sose fog történni, ezért most csak levegő után kapkodok.

Nem vagyok tisztában a lelki élet tudományával. Nincsenek

transzcendentális megvalósításaim vagy lelki érdemeim. Nem látom a Legfelsőbb Lelket – még saját magamat se látom. Mindössze két 45-ös lábat látok magam előtt. Ezekbe kapaszkodom és folyamatosan attól rettegek, hogy ezeket el ne veszítsem, mert akkor üressé válna minden.

Érdemtelen szolgád
Balarāma Dāsa

Bhakta Balázs Gergely

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupāda-nak!

Nagyon szépen köszönöm, hogy számomra is elhoztad és fenntartod a tiszta odaadó szolgálat lehetőségét. Köszönöm, hogy könyveidben tovább bővíted a lelki világról, Rādhārāṇīról és Kṛṣṇáról szóló ismereteimet, és segítesz megalapozni a Hozzájuk fűződő kapcsolatomat!

Ahogy olvasom tiszta, fennkölt és praktikus szavaidat, mindig megdöbbenek, hogy milyen szerencsés vagyok, hogy most születhettem meg és olvashatom a könyveidet, amik tisztítják a látásomat. Lenyűgöz, amikor a szentírások olvasása alapján felismerem bizonyos transzcendentális tulajdonságaidat és képességeidet. Elképesztő annak a felismerése, hogy amikor a lelki világról, vagy a transzcendentális tulajdonságokról írsz, akkor a saját tapasztalataidból írsz.

Te a transzcendentális világban élsz! Te a lelki világban élsz!
Nagyon köszönöm, hogy itt vagy.

Törekvő szolgád:
Bhakta Balázs Gergely

Bhaktin Balogh Rudolfné Erzsi néni

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunk! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak és neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Megint eltel egy év, ismét boldogan ajánlhatjuk hódolatunkat neked e szent napon. Az elmúlt egy év is sok tennivalót, megoldandó feladatokat rót mindenkire a világon. De nekünk Kṛṣṇa-tudatot gyakorló személyeknek meg van a csodás lehetőségünk, hogy Prabhupāda által átadott tudás alapján könnyebben és jobban tudjuk a helyzeteket, feladatokat megoldani. Ha mégis gondjaink támadtak, mindig számíthattunk a türelmedre, szeretettel teli odafigyelésedre, segítségedre. Így azért könnyebben telt el az év nekünk. Természetesen folyamatosan kell a Kṛṣṇa-tudatunkat mélyíteni, erősíteni, ez elengedhetetlen. Ezért kérjük, hogy továbbra is segíts bennünket türelemmel, szeretettel, jó tanácsokkal. Még sokáig legyél köztünk, hisz a személyes példamutatásodnál nincs jobb segítség, hogy a helyes úton tudjunk haladni.

Tiszteletteljes hódolatunkat ajánlva maradunk elesett szolgálid:

Bhaktin Balogh Rudolfné Erzsi néni

Balogh Éva

Tollasné Nagy Erzsébet Pécsről

Bhakta Barnaby

Dear Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All Glories to Śrīla Prabhupāda.
You are AMAZING!

Thank you for your wonderful books and thank you for your kindness to me. Thank you for involving me with your vlog projects – it has been great working with Rādhā Dāmodara Prabhu and the other members of your team, and especially I feel very fortunate to have been able to get some of your association and assist you personally.

I hope and pray that I can continue to assist you and your disciples and that I can one day soon become qualified to become your disciple too.

Thank you for all your podcasts and lectures, thank you for your continuing inspiration and for maintaining such an exemplary standard of loving devotional service and care for those around you.

Your aspiring servant,
Bhakta Barnaby

Bhakta Bencsik János

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenési napod alkalmából!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Amikor a *Śrī-guru-praṇāmāt* vibrálok, minden alkalommal arra a délutánra emlékezem, amikor a Gopāl csarnok üvegkalitkájában az abszolút igazságról beszéltél nekünk. Örökre megváltoztattad a szívemet azon a napon. A tudás fáklyalángjával megvilágítottad a tudatlanság és az érzékkielégítés által megvakított szemeimet, és megmentetted az életemet. Kegyed nélkül csak a születés és halál végtelen körforgásában kergetném az illúzió délibábjait.

Az alacsonyrendű anyagi kötőerők rabszolgájaként sem szavakban, sem tettekben nem tudom kifejezni a hálámat. Nem tudok egyebet tenni, mint próbálni eleget tenni a vágyadnak, amit az előző évi *vyāsa-pūjādon* fejeztél ki. A fiataloktól az életüket kérted, azt, hogy adják a szívüket a mozgalomnak. A hazafelé vezető úton csak ez visszhangzott a fejemben, és arra vágytam, hogy minél hamarabb menedéket vehessek Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurānga templomában.

Csodálatos személyes példád a legnehezebb napokon is – amikor a tudatlanság vihara szilaj hullámokat vet az elmémbe, világítótoronyként jelzi a helyes irányt.

Kérlek, bocsásd meg, hogy ennyire jelentéktelen szolgálatot és felajánlást tudok adni, s próbálok nem akadály lenni a terveid megvalósításában. Te adtad nekem a legdrágább kincseket a három világban, a *bhakták* társaságát és szolgálatát. Sem megérteni, sem felmérni nem tudom azt, amit adtál nekem. Kérlek, néha gondolj rám, s záporozz rám egy kis kegyet, hogy életem végéig ki tudjak tartani!

Fölöttébb esendő szolgád:
Bhakta Bencsik János

Bhaktin Benke Gabriella

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak! Minden dicsőséget neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
caksur unmīlitam yena tasmai śrī-gurave namah*

Egy ideje gondolkodom, hogy vajon mit írhatnék, hiszen sokat voltam távol tőled az elmúlt időben, talán soha nem voltam elég közel... és ezért szíppanthatott be újra és újra ennek az illuzórikus anyagi világnak a csábító ígérete. Mint ezelőtt, most sem működött, és újra az Úr Kṛṣṇa és a te lótuszlábadnál keresem a menedéket.

Mint a család fekete báránya, visszatérek és bár nem érdemlem meg, te újra és újra kész vagy visszafogadni és menedéket adni. Fel sem foghatom, hogy bár tékozló természetemnél fogva nem vagyok rá méltó, de te újból és újból adod indokolatlan kegyedet.

Ezt a fajta szeretetet itt az anyagi világban a szüleinktől kapjuk csak meg, mert ugyan ki más viselné el? Ilyen vagy te is, az én spirituális édesapám, akit én soha többé nem akarok elhagyni, és imádkozom mindennap Kṛṣṇa, a *bhakták* és a tanítványaid kegyéért és szolgálataért, hogy ne kerülhessek újra akkora illúzióba, hogy ezt az értékes kapcsolatot hagyjam elveszni.

Kérlek, vezess a lelki élet útján! Teljesen haszontalan vagyok a szolgálatod nélkül. Kérlek, hadd legyek részese a missziódnak.

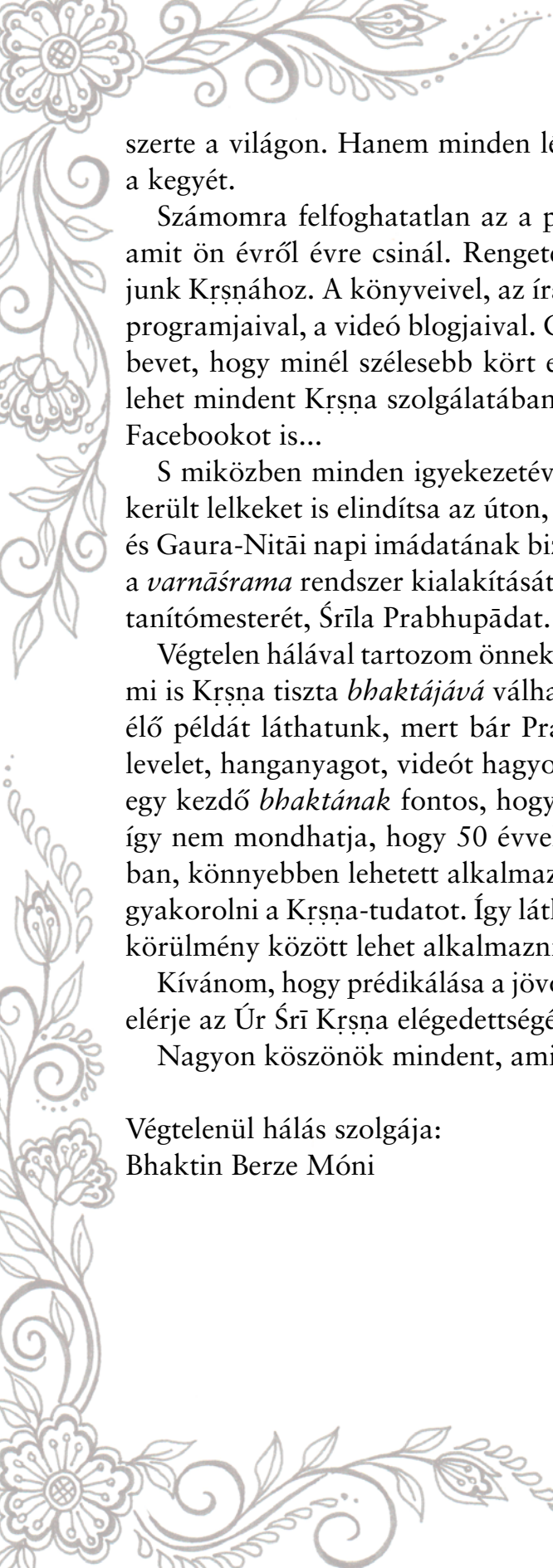
Jelentéktelen szolgálò:
Bhaktin Benke Gabriella

Bhaktin Berze Móni

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget önnek!

Szeretném megköszönni mindazt, amit értünk tesz. Hogy mit értek az értünk szó alatt? Minden lelket. Nem csak a Krisna-völgyi *bhaktákra* gondolok, vagy nemcsak a magyar *yātrā bhaktáira*, vagy a tanítványaira

szerte a világon. Hanem minden lélekre, akiknek feltétel nélkül adja a kegyét.

Számomra felfoghatatlan az a prédikálási folyamat, az az áradat, amit ön évről évre csinál. Rengeteget tesz értünk, hogy visszataláljunk Kṛṣṇához. A könyveivel, az írásaival, a nyilvános előadásaival, a programjaival, a videó blogjaival. Csodás látni, ahogy minden eszközt bevet, hogy minél szélesebb kört elérjen. Megmutatja nekünk, hogy lehet mindent Kṛṣṇa szolgálatában felhasználni. Még az internetet, a Facebookot is...

S miközben minden igyekezetével azon van, hogy a legtávolabbra került lelkeket is elindítsa az úton, folytatja küldetését: Rādhe-Śyāma és Gaura-Nitāi napi imádatának biztosítását, a farm felvirágoztatását, a *varnāśrama* rendszer kialakítását, hogy ezzel elégedetté tehesse lelki tanítómesterét, Śrīla Prabhupādat.

Végtelen hálával tartozom önnek, amiért példát mutat nekünk, hogy mi is Kṛṣṇa tiszta *bhaktájává* válhassunk. Szerintem fontos, hogy egy élő példát láthatunk, mert bár Prabhupāda rengeteg könyvet, írást, levelet, hanganyagot, videót hagyott hátra, mégis az embernek, főleg egy kezdő *bhaktának* fontos, hogy mostani példát is láthasson, mert így nem mondhatja, hogy 50 évvel még más volt a világ, akkor jobban, könnyebben lehetett alkalmazni az elveket, könnyebben lehetett gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot. Így látható, hogy a Kṛṣṇa-tudatot minden körülmény között lehet alkalmazni, gyakorolni, s tovább lehet adni.

Kívánom, hogy prédikálása a jövőben is sikeres legyen, s missziójával elérje az Úr Śrī Kṛṣṇa elégedettségét!

Nagyon köszönök mindent, amit értünk tesz!

Végtelenül hálás szolgája:
Bhaktin Berze Móni

Bahagavat-priya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e kedvező napja alkalmából!

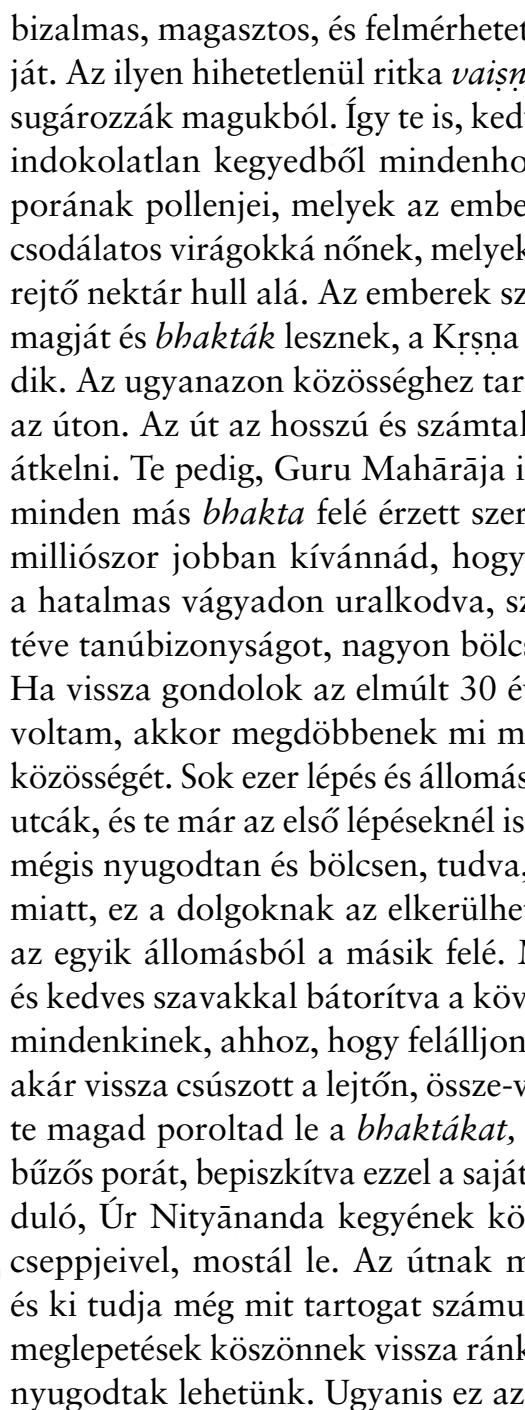
*amīso bhagavato 'smy aham sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityam tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

„A Legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, és mindig, minden tekintetben örök szolgája. Minthogy mindig kegyében és kedvességében reménykedem, felajánlom magam legkedvesebb szolgájának a lelki tanítómesteremnek.”

A legutolsó felajánlásom megírása óta – és főleg az elmúlt hetekben – azon tűnődtem, hogy milyen hatalmas türelemmel, és bölcsességgel irányítod, most már több mint harminc éve a magyar *yātrāt*.

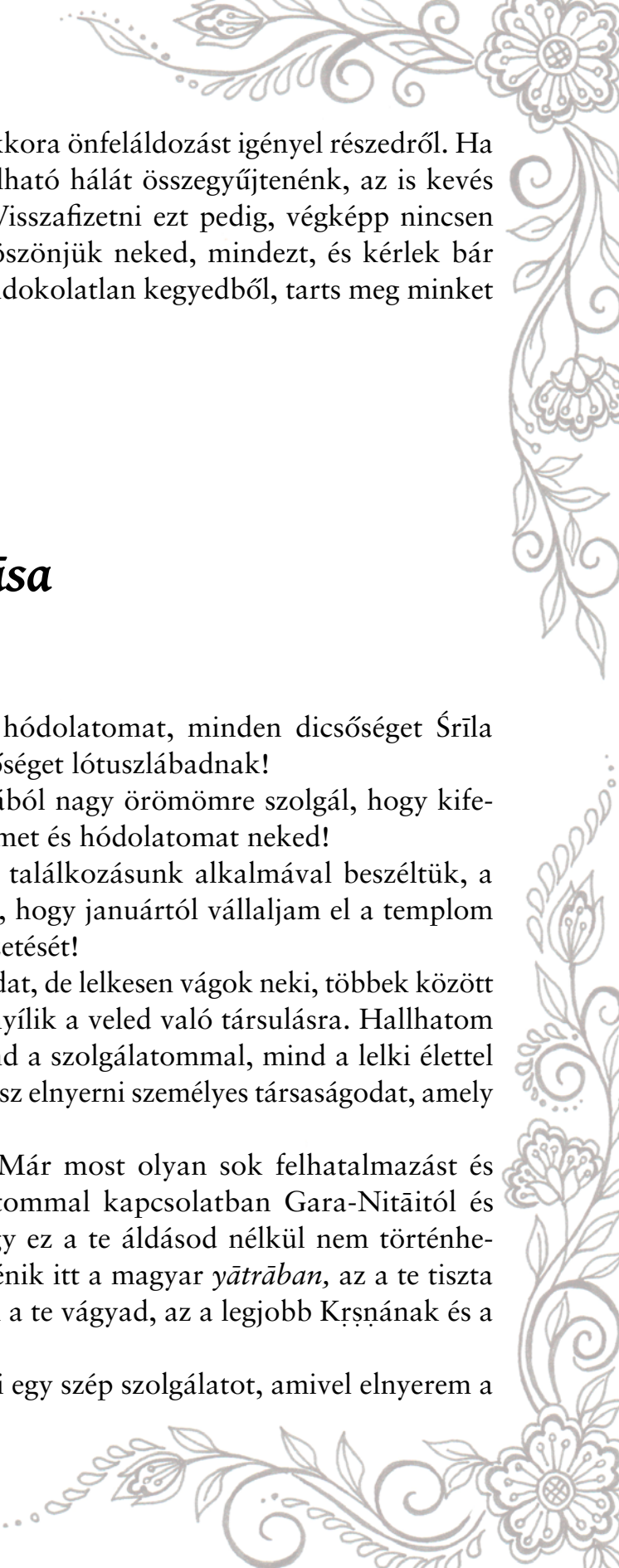
Minden *yātrā* életében vannak bizonyos korszakok, amin keresztülmennek a különböző országok gyülekezetei, rengeteg buktatót és akadályt kell átugrani, amelyekben van, amikor egyes *yātrāk* elbuknak sajnos. E bukásoknak rengeteg különböző oka lehet, amire itt most nem szeretnék kitérni. Azonban az egyértelmű, hogy ez milyen mértékű kihívást jelent az adott ország Kṛṣṇa-tudatát, vezető és megalapító személy számára.

Megdöbbentő és felfoghatatlan számomra, hogy mekkora türelemmel rendelkezel. Hiszen ide érkeztél Magyarországra, a Kṛṣṇáról való legmagasabb megvalósítással a szívedben, és az elesett élőlények felé történő könyörületesség miatti végtelen vágygal, hogy átadd ezt a boldogságot és sok-sok megvalósítást mindenkinek. Az olyan tiszta *bhakták* szíve, mint amilyen te is vagy Guru Mahārāja, csordulásig tele van a Rādhā és Kṛṣṇa felé irányuló *vraja-bhakti* mézédese nektárjával. A tanítványi láncolatunk ezen felhatalmazott *vaiṣṇaváinak*, csak az a vágya, hogy minden egyes ember, sőt minden egyes élőlény megízlelje ezt a hihetetlenül ritka,

bizalmas, magasztos, és felmérhetetlen boldogságot rejtő kincs nektárját. Az ilyen hihetetlenül ritka *vaiṣṇavák* – bármerre mennek – csak ezt sugározzák magukból. Így te is, kedves Guru Mahārāja, bármerre jársz, indokolatlan kegyedből mindenhová szórod csodálatos lótuszlábaid porának pollenjei, melyek az emberek szívének talajára hullva, olyan csodálatos virágokká nőnek, melyekből ez ilyen páratlan boldogság ízét rejtő nektár hull alá. Az emberek számára, amikor elfogadják a *bhakti* magját és *bhakták* lesznek, a Kṛṣṇa felé vezető útjuk csak akkor kezdődik. Az ugyanazon közösséghez tartozó *bhakták* együtt haladnak ezen az úton. Az út az hosszú és számtalan nehézségen kell egymást segítve átkelni. Te pedig, Guru Mahārāja ismered az út végét, tanítványaid és minden más *bhakta* felé érzett szereteted miatt, pedig teles szívedből, milliószor jobban kívánnád, hogy elérjünk már oda. Azonban ezen a hatalmas vágyadon uralkodva, számomra felfoghatatlan türelemről téve tanúbizonyságot, nagyon bölcsen lépésről lépésre vezetsz minket. Ha vissza gondolok az elmúlt 30 évre, melyből 26 évnek én is részese voltam, akkor megdöbbenek mi mindenen vitted keresztül a *bhakták* közösségét. Sok ezer lépés és állomás követte egymást, kanyarok és zsákutcák, és te már az első lépéseknél is tudtad, mi lehetne a végállomás, de mégis nyugodtan és bölcsen, tudva, hogy a feltételekhez kötöttségeink miatt, ez a dolgoknak az elkerülhetetlen menete, csak mindig vezettél az egyik állomásból a másik felé. Minden lépésnél fogva a kezünket, és kedves szavakkal bátorítva a következő lépés megtételére. Erőt adva mindenkinek, ahhoz, hogy felálljon és tovább haladjon, ha eleset, vagy akár vissza csúszott a lejtőn, össze-vissza törve magát. Ilyenkor sokszor te magad poroltad le a *bhaktákat*, törölted le az arcukról a Kali-yuga bűzös porát, bepiszkítva ezzel a saját kezedet, melyet a szemedből kicsorduló, Úr Nityānanda kegyének könnyörületességét tartalmazó, könny cseppjeivel, mostál le. Az útnak még sokunk számára nincsen vége, és ki tudja még mit tartogat számunkra a jövő, a múltból még milyen meglepetések köszönnek vissza ránk, de ha te végig velünk leszel, akkor nyugodtak lehetünk. Ugyanis ez az egyetlen reményünk és mankónk.

Kérlek, kedves Guru Mahārāja, bocsásd meg a hibáinkat és tévedéseinket, bocsásd meg azt is, hogy ha nem érzünk megfelelő halát, ezért amit teszel. Mert ezt felfogni is lehetetlen, hogy ez, amit nap

mint nap csinálsz értünk, mekkora önfeláldozást igényel részedről. Ha az összes univerzumban található hálát összegyűjtenénk, az is kevés lenne ennek a kifejezésére. Visszafizetni ezt pedig, végképp nincsen esélyünk. Nagyon szépen köszönjük neked, mindezt, és kérek bár lehet nem érdemeljük meg, indokolatlan kegyedből, tarts meg minket lótuszlábaid menedékében.

Örök szolgád:

Bahagavat-priya Dāsa

Bhakti-mārga Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogad tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādnak, minden dicsőséget lótuszlábadnak!

Vyāsa-pūjā napod alkalmából nagy öröömre szolgál, hogy kifejezhetem mélységes tiszteletemet és hódolatomat neked!

Mint ahogy azt legutóbbi találkozásunk alkalmával beszéltük, a templom vezetősége megkért, hogy januártól vállaljam el a templom kommanderi osztályának vezetését!

Ez egy nagyon komoly feladat, de lelkesen vágok neki, többek között azért, mert így lehetőségem nyílik a veled való társulásra. Hallhatom instrukcióidat, leckéidet, mind a szolgálattal, mind a lelki étellel kapcsolatban! Lehetőségem lesz elnyerni személyes társaságodat, amely oly értékes és ritka.

Kedves Guru Mahārāja! Már most olyan sok felhatalmazást és segítséget kapok a szolgálattal kapcsolatban Gara-Nitāitól és a *bhaktáktól*, és tudom, hogy ez a te áldásod nélkül nem történhetett volna! Minden, ami történik itt a magyar *yātrāban*, az a te tiszta vágyad miatt történik, és ami a te vágyad, az a legjobb Kṛṣṇának és a *bhaktáknak* egyaránt!

Bárcsak be tudnék mutatni egy szép szolgálatot, amivel elnyerem a

kegyedet, mert biztos vagyok benne, ha te elégedett vagy, akkor Kṛṣṇa is elégedett lesz és nekem ez az egyetlen esélyem!

Tisztelettel és szeretettel, szolgád:
Bhakti-mārga Dāsa

Bhaktipāda Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaranak!

A te tudatot tökéletesen menedéket vett Śrīla Prabhupāda utasításainál. Az életed minden levegővételét Śrīla Prabhupādáért veszed, számodra nem létezik másféle élet, mint teljesíteni Śrīla Prabhupāda utasítását. Ezzel fekszel, ezzel kelsz. Mindig azon gondolkodsz, hogy mennyire sikerült elégedetté tenni a lelki tanító mesteredet.

Amikor látod, hogy valamelyik *bhakta* teljesíti Śrīla Prabhupāda vágyát, akkor nagyon nagyon boldog vagy.

Tavaly a moszkvai templomban egyik vasárnap tartottál leckét, s végtelenül dicsőítetted drága lelki tanítómesteredet. Mesélted, hogy, mit várt el a *bhaktáktól* Śrīla Prabhupāda, és már az első pillanatoktól elmédet összpontosítva Śrīla Prabhupādán, elkezdted tökéletesen szolgálni őt.

Mikor beszéltél a leckén Śrīla Prabhupādáról, arról, hogy ő mennyire volt elégedett azokkal a *bhaktákkal*, akik komolyan veszik az ő szavait és erőfeszítést tesznek, hogy beteljesítsenek az ő vágyát, az mély érzelmeket ébresztett a szívedben Śrīla Prabhupāda iránt. Több mint egy órán keresztül magasztaltad Śrīla Prabhupāda transzcendentális természetét. A lelki tanítómester iránti szeretet irányított téged. Ennek hatására a szíved teljesen elolvadt és képtelen voltál folytatni, így hirtelen vége lett a leckének.

Mivel minden pillanatban Śrīla Prabhupādáért cselekszel, nyilvánvaló,

hogy ez a moszkvai leckéd nem volt más, mint tökéletesen tiszta és mély szereteted Śrīla Prabhupāda iránt. Ezért kedves lelki tanítómesterem, te tökéletes vagy! Tökéletes *bhakta*! Tökéletes példa!

Kérlek, adj nekem egy csepp erőt, hogy tudjam követni a példádat.

Szerencsétlen ostoba szolgád:

Bhaktipāda Dāsa

Bharat

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni önnek, hogy a Śrī Prahlāda Általános Iskolába járhatok. És még azt is, hogy ilyen szép templomot alapított. Harmadjára pedig azt, hogy elhozta a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra.

Szolgája:

Bharat

Bhuvaneśvara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából!

„Yogapithában, Śrī Māyāpurban, Navadvipa lelki hajlékán az Úr Gaurasundara drágakövekkel kirakott trónon ül. Jobbján az Úr Nityānanda, balján Śrī Gadādhara, előtte összetett kézzel Śrī Advaita

áll, valamint Śrīvāsa, aki egy napernyőt tart az Úr feje fölé. Az Úr Gaurāṅga trónjánál lejjebb az én lelki tanítómesterem ül egy ékkövekkel kirakott ülőhelyen...”

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm neked, hogy indokolatlan kegyedből részese lehetek az Úr Gaurāṅga *saṅkīrtana-mozgalmának*, hogy a *bhakták* társaságában élhetek és a szent nevet énekelhetem, hogy nap mint nap a *Śrīmad-Bhāgavatammal* társulhatok, és hogy nyilvánvaló képesítetlenségem ellenére szolgálhatom a mindenkit elbűvölő Isteni Pár szépséges lótuszlábait.

*bhavantam evānucaran nirantarahaḥ
praśānta-niḥśeṣa-mano-rathāntarahaḥ
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkaraḥ
prahaṛṣayiṣyāmi sanātha-jīvitam*

„Szakadatlanul Téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól és végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök szolgálóként és mikor leszek szüntelenül boldog, hogy ilyen tökéletes mesterem van?”

Haszontalan szolgáló:
Bhuvaneśvara Dāsa

Bhaktin Boros Pálné Marika

Kedves Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Engedje meg, hogy megjelenési napja alkalmából tiszteletteljes hódolatomat és köszönetemet fejezzem ki önnek. Önnek, aki Śrīla Prabhupādának azt a vágyát jött beteljesíteni Magyarországra, hogy a Kṛṣṇa-tudat elterjedjen a világon, s így hazánkban is.

Köszönetemet szeretném kifejezni mindazért az erőfeszítésért, amelyet fiam, Atula Kṛṣṇa Dāsa lelki fejlődéséért tett, köszönöm, hogy a Kṛṣṇa-tudat mozgalmának köszönhetően megismerhette önt, és ezáltal én is. Boldog vagyok, hogy végtelen sok kötelezettsége mellett fiamat és családját is szerető apaként, fáradhatatlanul tanította. Ennek eredményeképpen e kis családnak a Kṛṣṇa-tudat gyakorlása és terjesztése lett az életcélja, az, hogy megfelelően szolgálják Kṛṣṇát, az Istenség Legfelsőbb Személyiségét.

Bevallom – nevét imáimba foglalva – mindig őszinte elismeréssel csodáltam önt és minden tanítványát, minden Kṛṣṇa-tudatú hívőt, az odaadó, önzetlen munkájukért és HITÜKÉRT!

Hosszú volt az út, amelyet első találkozásunk – 1991. októbere, a szolnoki fesztivál – óta bejártam, de mára már tudom, hogy nincsen más út számomra, csakis Kṛṣṇa szolgálata. Hiszem, hogy minden ami történt, s ami történni fog, egyaránt Kṛṣṇa elrendezése. Kérem, adja áldását, hogy mindig le legyek foglalva a szolgálatban.

Őszinte tisztelettel, törekvő szolgálója:
Bhaktin Boros Pálné Marika

Braja-rāja Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Sokszor szoktam azon gondolkodni, hogy mi lehet veled, Guru Mahārāja! Egyszer mesélte az egyik istentestvérem, hogy mondtad neki, ha gondol rád, te ott leszel vele. Próbálok én is így gondolkodni. Amit kaptam tőled, az megváltoztatta az életem. A sok törődés, odafigyelés, tanítás, amiből tudok lelkileg táplálkozni. Tudom, hogy azt a sok csodálatos dolgot nem tudom visszafizetni, de próbálok azzal meghálálni, hogy igyekszem komolynak lenni a lelki életben, szépen végezni a

szolgálatom, és törekszem, hogy Kṛṣṇa-tudatossá tudjak válni. Ehhez igazából rengeteg dolgot kaptam tőled. Emlékszem, amikor még a szegedi templomhoz laktunk közel, és időnként jöttél, ami egy igazi fesztiválnak számított. Nemcsak azért, mert sok *bhakta* eljött, meg nagy lakoma volt, hanem hogy eljöttél, és ez tényleg bearanyozta a *bhakták* szívét. Kisgyerekként ezt megélni nagyon mély és meghatározó élmény volt. Sokszor ez jut eszembe, amikor hosszú ideig távol vagy, és újra megjössz. Govinda Hari Prabhu mindig arra tanított, hogy legyek hálás mindenért, amit tőled, Śrīla Prabhupādától, és Kṛṣṇától kaptam. Így próbálok arra a felbecsülhetetlen áldásra tekinteni, hogy a társaságodban lehettem, és reménykedem, hogy még lehetek majd. Aztán a sok szép lelki élményt, hogy ennyi *bhaktával* élhetünk együtt, a gyönyörű templomok, Gaura-Nitāi és Rādhā-Śyāmasundara, szóval minden meg van teremtve ahhoz, hogy ha valaki komolyan gondolja a Kṛṣṇa-tudatot, vissza tudjon menni Kṛṣṇához. Mindezt a sok jót neked köszönhetjük. Remélem, hogy némi elégedettséget tudok szerezni neked a szolgálattal.

Jelentéktelen szolgád:
Braja-rāja Dāsa

Braja-latá Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, fogadd szívből jövő jókívánságaimat megjelenési napod alkalmából! Hálásan köszönöm, hogy transzcendentális személyiségeddel utat mutatsz az életemben, és úgy gondolom sokaknak jelentetted a követendő példát a lelki élet útján. Nélküled bizonytalanul a sötétben tapogatóznék az élet sodrásában, nem tudnám mi az élet célja. Köszönöm, hogy megjelentél, és megadod a lehetőséget az elesett

lelkeknek, hogy az isteni utat választhassák. Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda minden bizonnyal elégedettek veled, ahogyan a nagy szentek és Śrīla Prabhupāda hagyatékát gondozod. E-világon túli erőfeszítést teszel, ahogyan Śrīla Prabhupāda és az *ācāryák* tették.

Transzcendentális vagy te magad is, egy fénysugár a lelki világból, Rādhā-Kṛṣṇa kedvteléseinek színhelyéről. Csupán eksztatikus szeretetedből veszel részt az Úr Caitanya kedvtelésében felszabadítva a hozzám hasonló nagyon elesett lelkeket. Kedves Guru Mahārāja, mindig a szívem trónján hordozlak, kérlek, bocsáss meg, amiért még nem elég tiszta ez a hely, és nem sikerült megtisztítani az évek során ráakódott szennytől. Visszafizetni soha nem leszek képes, amit értem tettél, azonban örökké hálával tartozom.

Az alábbi idézetet olvasva, te jutottál eszembe, amely méltóképp dicsőít téged:

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked, ó, Śrī Caitanya kegyének megszemélyesült energiája! Kegyesen átadod az odaadó szolgálatot, amit Rādhā és Kṛṣṇa szerelme gazdagít, és pontosan követed Śrīla Rūpa Gosvāmī kinyilatkoztatásának láncolatát. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked, aki az Úr Caitanya tanításainak megszemélyesítője vagy, és felszabadítod az elesett lelkeket. Nem tűröd az olyan kijelentéseket, amelyek ellentmondanak a Śrīla Rūpa Gosvāmī által tanított odaadó szolgálat elveinek.” (*Śrīla Prabhupāda-līlāmṛta*)

Elesett szolgád:

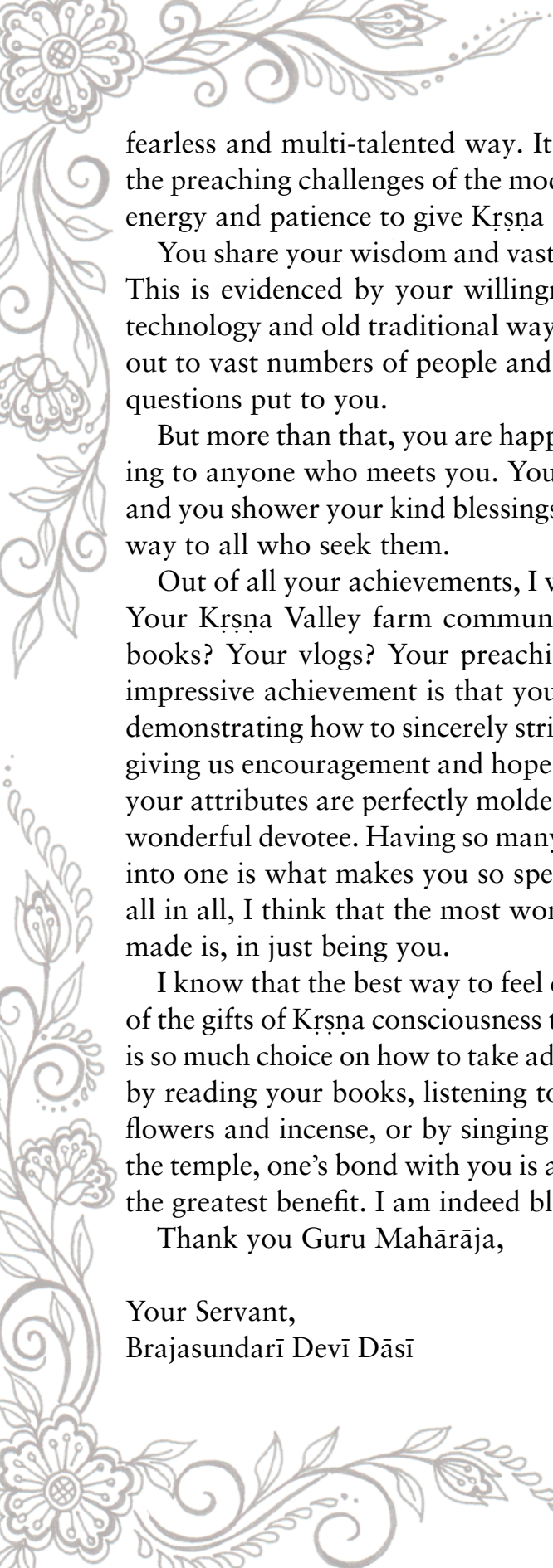
Braja-latā Devī Dāsī

Brajasundarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am so inspired to see you expanding your service in a completely

fearless and multi-talented way. It is wonderful to see you accepting the preaching challenges of the modern world and working with great energy and patience to give Kṛṣṇa consciousness to others.

You share your wisdom and vast knowledge freely and abundantly. This is evidenced by your willingness to preach by using both new technology and old traditional ways. In this way you are able to reach out to vast numbers of people and wonderfully answer the unlimited questions put to you.

But more than that, you are happy and outgoing and totally endearing to anyone who meets you. You are loved and adored by so many and you shower your kind blessings openly in a beautiful and heartfelt way to all who seek them.

Out of all your achievements, I wonder which is your greatest one? Your Kṛṣṇa Valley farm community? Your Budapest temple? Your books? Your vlogs? Your preaching programs? For me, your most impressive achievement is that you are a superb role model to all. In demonstrating how to sincerely strive for the perfection of life, you are giving us encouragement and hope for our own spiritual lives. In fact, your attributes are perfectly molded together to make a complete and wonderful devotee. Having so many delightful spiritual qualities rolled into one is what makes you so special, appealing and enchanting. So all in all, I think that the most wonderful contribution that you have made is, in just being you.

I know that the best way to feel close to you is by taking advantage of the gifts of Kṛṣṇa consciousness that you are presenting to us. There is so much choice on how to take advantage of your association. Simply by reading your books, listening to your daily podcasts, offering you flowers and incense, or by singing the Guru-pūjā song at home or at the temple, one's bond with you is assured. In these ways I am deriving the greatest benefit. I am indeed blessed.

Thank you Guru Mahārāja,

Your Servant,
Brajasundarī Devī Dāsī

Brijbāsī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget Neked megjelenésed csodálatos napján!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāmin iti nāmine*

A tavalyi évben alkalmam volt rá, hogy együtt utazhassak veled Törökországba, ahol főzhettünk a török *bhaktáknak*. Szeretném megköszönni ezt a lehetőséget. Sok kis személyes élményt őrzök ebből a néhány napból.

Az egyik, amikor behívtál bennünket a szobádba, és megmutattad az egyik rövid videódat.

Egyszerű matematikai példa volt: $1+1=2$, aminek a magyarázata az volt, hogy ha az életünkben a döntéseinket mindig azon az alapon hozzuk, hogy lelkek vagyunk, nem pedig ez a test, akkor sikeresek leszünk. Gyakran emlékezem erre, és sokat segít a lelki életemben.

Szeretném megköszönni a különleges kitartásodat Guru Mahārāja, amivel vezetsz engem az én rögzös lelki utamon. Tudom, hogy ez sokszor nem hálás feladat.

Sok hazugság lakik még a szívemben, de te mindig ugyanaz maradsz: az igazság és a feltétel nélküli, változatlan szeretet, amelyhez visszatérhetek.

Jelentéktelen szolgád:
Brijbāsī Devī Dāsī

Caitanya Candra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to You on this most auspicious of days.

During my recent visit to the UK I stayed at Śrī Śrī Rādhā London-
Īśvaras temple for 3 days.

The place where I joined and grew up, went out on saṅkīrtana from
and learnt how to worship Their Lordships.

The place where You most kindly initiated me, just over 30 years
ago this year.

It was a very emotional stay at Soho Street. It caught me by surprise.

Having not stayed there for over 25 years, Rādhā London-Īśvara
reminded me of my journey to date.

Where I was, what was happening in my life, how I met the devotees,
how I started to visit the temple... our very first meeting at a Watford
festival.

The understanding, encouragement, and love Rādhā London-Īśvara
shared with me was unexpected, and thoroughly heartwarming.

They had called me. To remind me, that They have always been there,
through all my trials and tribulations... and always will be there for me.

To this day I inadvertently recite Śrī Śrī Rādhā London-Īśvaras name
whilst stepping onto Rādhā-Śyāmasundaras altar - how deep impres-
sion have They made on me?

I am continuously reminded of my good fortune.

I remember how H. G. Kṛṣṇa Caitanya Dāsa had urged me, and
my friend Garret, now Gaura Rāya Dāsa to come and take part in a
festival at Watford town hall during our second visit to the temple....
Kṛṣṇa Caitanya told me, “there are two special people I would very
much like you to meet”.

We went, travelling right across London - the festival was fantastic,

I remember all the smells, and sights, the whole experience is deeply etched in me.

The Age of Kali, wonderful bhajans, a mesmerizing lecture by Yourself, amazing prasadam, so many devotees and smiling faces... so attractive, I didn't want it to end.

The festival finished and Kṛṣṇa Caitanya came to find me in the crowd - "come, I told you, there are two people I want you to meet".

First was Madan Gopāl Dāsa, he was from the same district as me and had a simple message, "don't waste time, join now, you won't regret it - I met the devotees and then went to Australia for 4 years before I joined, I really regret that now... just join up!"

It was convincing.... but I didn't really need to be convinced, I already was.

Madan Gopāl left, and suddenly You was there standing in front of us.

"Mahārāja, this is Bhakta Cliff, he has just started visiting Soho..."

You immediately asked me, "Are You chanting Hare Kṛṣṇa on beads?"

I remember thinking, why he said 'bhakta' before my name? What is 'chanting on beads'?

Kṛṣṇa Caitanya interjected, "Not yet Mahārāja, but he will do everything..."

He saw I was convinced, and that I will join... I remember feeling that You knew that also.

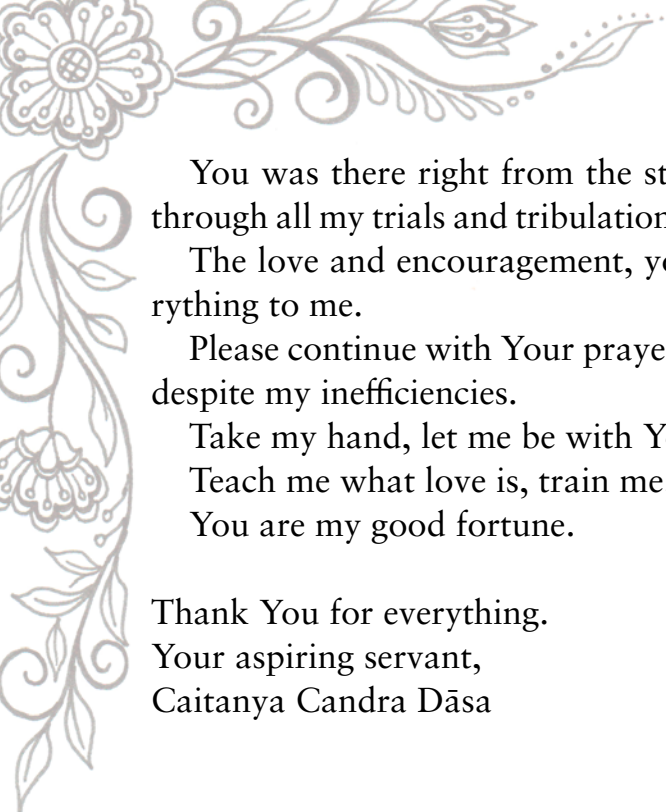
"Chant Hare Kṛṣṇa, and read Śrīla Prabhupādas books, visit Kṛṣṇa Caitanya at the temple, and we will meet again"

I had no doubt.

The festival wound up, and Garret decided to join up on the spot... he wasn't going back home with me by train, he was going back to the Manor... that's it, and he went.

I stayed to help clean up the hall, and pack things into the van.

It was late, I had missed the last train... "no problem, let's go distribute the *prasādam* that's left from the festival to the homeless in the city."... and I went to work from there.... dazed by a festival of wonderful experiences.... and lack of sleep.

You was there right from the start - You have always been there, through all my trials and tribulations... and always will be there for me.

The love and encouragement, your smile and scold - they are everything to me.

Please continue with Your prayers for me, never ever give up on me despite my inefficiencies.

Take my hand, let me be with You in Braj.

Teach me what love is, train me.

You are my good fortune.

Thank You for everything.

Your aspiring servant,

Caitanya Candra Dāsa

Caitanya-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. All glories to your wonderful way of spreading Kṛṣṇa Consciousness.

I was watching your holy self on the computer recently. You were speaking about your family members and their hardships during the second World War.

I then had a ‘flash-back’ to an occasion in my life when I was about three years old. This event made me realise how fortunate I have been to have meet you in my adult life.

‘As the crow flies’ my parents house was very near Northolt aerodrome (London) from where the R. A. F. were stationed during the second world war. This airfield was a target for the German air force to bomb the airfield and prevent R. A. F. planes from taking-off.

My mother – heavily pregnant with my brother – took me shopping in Greenford, Middlesex. While we were in the main street a German

fighter plane appeared at the top of the main street and proceeded to fire bullets continually down the whole street. I was transfixed by the flashing lights coming from the wings of the plane. My mother grabbed me off the pavement and into a shop doorway and crouched down.

A double-decker bus was driving down the main street and the bus driver stopped the bus and the bus conductor ran to my mother and told her to run to the bus. Meanwhile the bus conductor grabbed me under his arm and ran back to the bus. The bus drove off and stopped at the end of our road to allow my mother and me to run back to our house.

I do sometimes re-live this event and say a prayer for the two very brave men who risked their lives to save a pregnant woman and a small girl.

So you now know how fortunate I feel to be accepted by you as one of your disciples. Thank you,

Guru Mahārāja, for your compassion in tolerating my mistakes. Without you I would be lost. You are giving me so much protection from Māyā without a thought for yourself. I am trying to follow in your footsteps the best way I can. Thank you for your compassion and great kindness.

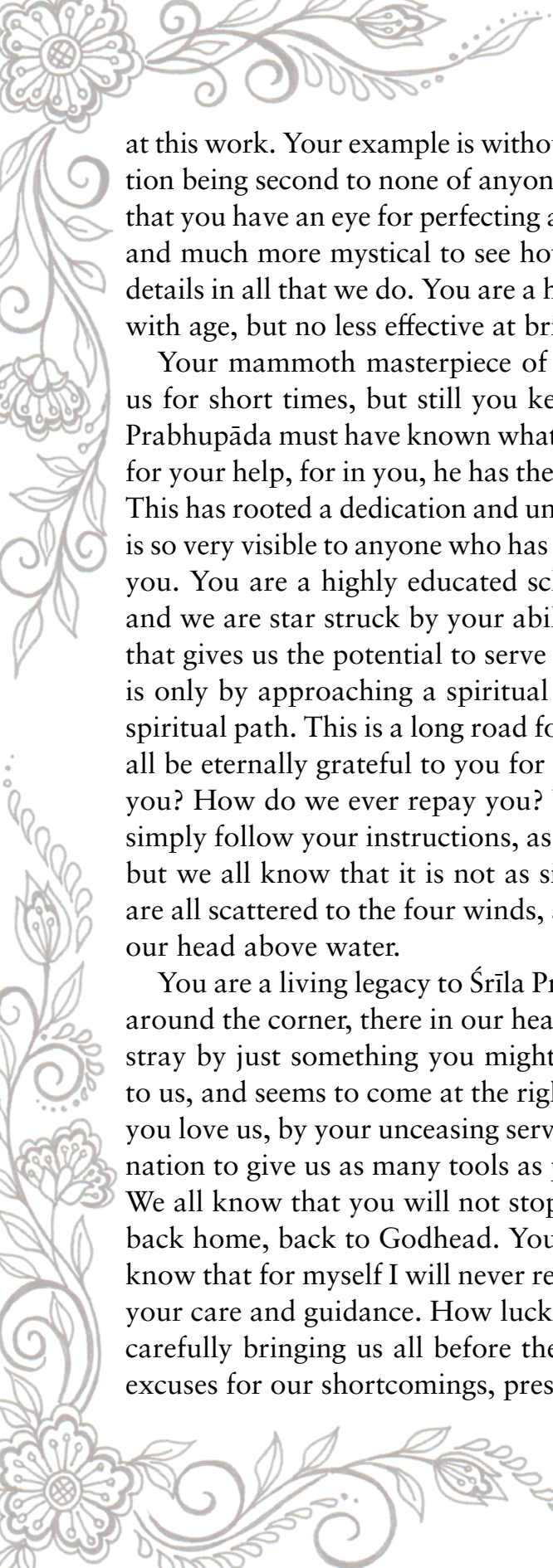
Your grateful servant,
Caitanya-priya Devī Dāsī

Cakorī Rādhā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet, on the occasion of this your *vyāsa-pūjā* day.

Yet another year has passed and you are still tirelessly working to serve Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa. I wonder if you had imagined when you were 10 years old, that in the future you would be so accomplished

at this work. Your example is without match, your dedication to perfection being second to none of anyone in this movement. It is easy to see that you have an eye for perfecting anything that you put your mind to, and much more mystical to see how you are able to find the smallest details in all that we do. You are a hard task master for sure, mellowed with age, but no less effective at bringing the best out in all of us.

Your mammoth masterpiece of writing has taken you away from us for short times, but still you keep us so close to your heart. Śrīla Prabhupāda must have known what he was doing when he asked Kṛṣṇa for your help, for in you, he has the best of all qualities of compassion. This has rooted a dedication and unalloyed devotion to the Lord which is so very visible to anyone who has the privilege and fortune of meeting you. You are a highly educated scholastic being of immense stature, and we are star struck by your ability to connect the vital knowledge that gives us the potential to serve you in some way. We know that it is only by approaching a spiritual master, we can even begin on our spiritual path. This is a long road for us all, and I know that we should all be eternally grateful to you for saving us. How can we ever thank you? How do we ever repay you? We know that all we have to do is simply follow your instructions, as those set out by Śrīla Prabhupāda, but we all know that it is not as simple as that in practise, when we are all scattered to the four winds, and find it difficult at times to keep our head above water.

You are a living legacy to Śrīla Prabhupāda in your ability to be just around the corner, there in our hearts and minds, reminding us not to stray by just something you might say in a podcast that is pertinent to us, and seems to come at the right time. It is clear to see how much you love us, by your unceasing service to Rādhē-Śyāma, your determination to give us as many tools as possible to help us on our journey. We all know that you will not stop until every last being is rightfully back home, back to Godhead. You are special Guru Mahārāja, and I know that for myself I will never really feel that I have been worthy of your care and guidance. How lucky are we to have you as our father, carefully bringing us all before the Lord, interceding for us, making excuses for our shortcomings, presenting us to Śrīmatī Rādhārāṇī for

service. Your face beams with delight when you lead us before the Deities, you are a proud and loving father who is daily bringing us before the loves of your life, Rādhe-Śyāma.

It is so vital for us to feel that we are a part of a family, and to have good friends. I know that if I had to live my life without you, it would fill me with utter despair. Tears of joy, desperation, love and separation fill this heart of mine, and whatever else happens to me in this world, I am very clear about one thing, that as long as I stay at your lotus feet, I will never be alone. For you are our key connection to Śrīla Prabhupāda, the paramaparā and Rādhe-Śyāma. You are our father, our saviour, our friend and well-wisher, who heard our cry in the wilderness of this material world and brought us out of the cold and into paradise.

All glories to you, dearest Guru Mahārāja.

Your servant and disciple,
Cakorī Rādhā Devī Dāsī

Candra-gupta Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az igaz tanítvánná válás útja a meghódolás útja. Cselekedeteink határozzák meg kik vagyunk valójában, nem pedig az, hogy mások mit gondolnak rólunk vagy, hogy mi mit gondolunk magunkról. Idővel kiderül, hogy mennyire vagyunk szilárdak a meghódolásban.

Miután elfogadtál tanítványodnak, azt gondoltam, hogy már azzá is váltam, és ez méginkább igaz volt, amikor meg kaptam az avatásaimat. De ahogy az idő múlik, egyre inkább látom, hogy még közel sem vagyok a te igaz tanítványod.

Ahogy látom magamban a fontos tulajdonságok, mint például a

tiszta hit, a bizalom és a szilárd eltökéltség hiányát, úgy veszem észre ezeket egyre inkább benned.

Már másképp figyelem a leckéidet és a beszédeidet. Hallgatom és lehet, hogy sokszor hibákat is keresek. Az anyagi intelligencia dolgozik és mérlegel, valami okot keres arra, hogy miért ne kelljen meghódnod, miért ne kelljen áldozatot hozni.

Nem talál semmit...

Csak egyedül annyit, hogy te odaadtad az életedet a lelki tanítómesterednek és semmi más nem számít. Hogy hogyan kövesd és tegyed elégedetté őt, ez a célja, lényege minden szónak és cselekedetnek.

Úgy látszik, hogy ez a lelki élet. Annyiszor hallottam már, de hiába, mindig más célt kerestem.

Eddig jutottam mostanra, nem sok másokhoz képest, de remélem idővel egy érett és valódi megértéssé és elismeréssé válik irántad, ami megalapozhatja az igaz tanítvánnyá válásom útját.

Minden dicsőséget neked *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából!

Szolgád,
Candra-gupta Dāsa

Candra-kāntā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtüzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

Kedves Guru Mahārāja, te vagy az én megmentő esőfelhőm, s ahogy

egy felhő se válogat, kit táplál az esőcseppjeivel, gaz és hasznos növényeket egyaránt megöntöz, te sem válogatsz, kire záporozod végtelen kegyedet. Így én is, bár haszontalan vagyok, részesülhettem indokolatlan kegyedben.

Az esernyőm még mindig nyitva van, bár már tudatosan igyekszem összecsukni, hogy ne zárjam ki magam a te kegyed menedékéből.

A lelki tanítómester szüntelenül örömet merít az Úr Caitanya Mahāprabhu saṅkīrtana-mozgalmából: a szent nevek énekléséből, az eksztatikus táncból, az énekből és a zenéből. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezzi, a haja olykor égnek áll, a teste remeg, és könny patakzik a szeméből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

Guru Mahārāja, a te örömed ragadós, mint a méz. Ezt kell mondanom. Mikor a *kīrtanád*at hallom, a szívem nekem is örömben úszik, az elmém, a gondolataim nem tudnak Rādhe-Śyāmától, tőled, és a *bhaktáktól* elszakadni. Tiszta odaadásodat, szeretetedet megosztod mindenkivel, s így, bár érdemtelen vagyok rá, de én is ízlelgetem a tiszta odaadás ízeit.

A japázásod az én lelki mankóm. Általában a japázásoddal együtt japázom, és ez nagy segítség, mert japaidőben csak ritkán tudok a *bhaktákkal* együtt japázni. Köszönöm.

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik, s tanítványait is ezzel foglalja le. Gyönyörű ruhákat és ékszereket ad a mūrtikra, kitakarítja templomukat, és még sok másféle módon imádja az Urat. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

Nem tudok elég hálás lenni, amiért engem is elfogadtál tanítványodnak. Rādhe-Śyāma imádatában részt venni több, mint „mennyei” boldogság. Azoknak a ruháknak a készítésében segíteni, amiket Ők viselnek, ékszereket készíteni Nekik, melyeket hordanak és melyekre, ha ránézel, néha eszedbe jutok én, szerencsés a szerencsétlenek között, könnyeket csal a szemembe. Köszönöm ezeket a könnyeket.

A lelki tanítómester mindig négyféle [nyalható, rágható, iható és szívható] ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a bhakták elégedetten eszik a bhagavat-prasādát, ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótusz lábainak.

Mikor a fesztiválokon *prasādam* van a *bhaktáknak*, hihetetlen lendülettel, törődéssel rendezed a prasādamosztás menetét.

Olykor tényleg megtiszteljük a *prasādamot*, elfogadjuk a kegyet. Amikor csak teheted, megvendégeled a *bhaktákat*, minden alkalmat megragadva. Még a gyerekekről sem feledkezel meg, és őket is megetted mindenféle finomsággal. Azt hiszem, az odaadó szolgálat e formája mindenkinél nagyon népszerű.

Köszönet érte, hogy így módon is gondoskodsz rólunk.

A lelki tanítómester mindig arra vágyik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava végtelenül változatos szeretői kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. Leghőbb vágya, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótusz lábainak.

Végtelen szerencsések vagyunk, hogy e vágyad nem ismer határokat. Ezt jelzi, hogy csak úgy ontod magadból a nektáríbbnál nektáríbb történeteket könyveiden keresztül. *Venu-gītā*, *Na pāraye'ham*, *Kṛṣṇa-saṅgati*, a *Nava Vraja Mahimā* kötetei – fel sem tudom mind sorolni – végtelen óceán Rādhikā és Mādhava végtelenül változatos szeretői kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról.

Ezen óceán hullámaiban lubickolunk mi is kegyedből. Nagyon hálás vagyok érte.

A lelki tanítómester nagyon becses, mert ügyesen segít a goṣīknak, akik mindig másként rendezik be Vṛndāvana ligeteit, hogy ezzel is hozzájáruljanak Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéhez. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótusz lábainak.

A te jóvoltadból megnyilvánultak itt, Magyarországon, Somogyvámos határában Vṛndāvana ligetei.

Az erdők, mezők átalakulnak, és egész Vṛndāvana a szemünk elé tárul. A földből „kinövő” pavilonok otthont adnak Rādhe-Śyāma csodás kedvteléseinek, a szent helyeken épülő *samādhik* állandóan emlékeztetnek minket, hol is élünk. Ez itt a lelki világ. Szép ligetek nőnek ki a puszta földön, virágok nyílnak mindenhol, gyümölcsfák roskadoznak a rengeteg gyümölcstől, méhek döngicsélnek mindenhol. A legkülönbélebb állatok jönnek ide menedékért, a szent folyók, a tavak mind eljöttek.

Ez mind a te felfoghatatlan odaadásod és indokolatlan kegyed. Sose tudjuk kellően megköszönni neked.

Örökké az adósaidd maradunk.

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt az összes kinyilatkoztatott szentírás megerősíti és az összes tekintély követi. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom hát az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, Śrī Hari [Kṛṣṇa] hiteles képviselőjének.

Aki kedvéért Rādhe-Śyāma, Vṛndāvana feltárja magát, az nagyon-nagyon bensőséges szolgája. Bele sem merek gondolni. Tudom, hogy nem vagyok elég tisztelettudó, de nagyon igyekszem. A tiszteletemet úgy próbálom tettekben kifejezni, hogy komolyan veszem a tanításaidat és hűségesen akarom követni őket.

Próbálom minden tanításodat a szívembe zárni és feladva minden más ragaszkodásomat a te szolgálatodhoz és tanításaidhoz hű lenni. Sokat kell még ezen dolgoznom.

Kérlek, bocsásd meg a lassúságom és a hibázásaimat, és add a kegyed, hogy tényleg egy tanítványá tudjak válni egyszer!

Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékezni kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőségét kell zengenem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

Ha te egyszer, egy nyári estén nem fogadtál volna el tanítványodnak, nem tudom, mi lett volna velem ...

De elfogadtál.

Egyik istentestvéremmel akkor boldogságunkban a földön hempegtünk és össze-vissza ugráltunk. Nagyon örültünk. Azt se tudtuk pontosan, hogy miért, de nagyon boldogok voltunk.

Most, így visszanézve már sokkal jobban értem, minek örültünk akkor ösztönösen, bár biztos, hogy még most sem tudom teljesen elfogni a szerencsémet.

Biztos vagyok benne, hogy nincs még egy olyan szerencsés személy a világon, mint én, hogy a tanítványod lehetek. Egy materialista, üres, szeretet nélküli életre lettem kárhóztatva a születésemkor, mint az emberek nagy része, és ehelyett egy másik életet kaptam tőled.

Soha nem tudom eléggé meghálálni neked, kedves lelki édesapám.

Jelentéktelen szolgád:

Candra-kāntā Devī Dāsī

Candra Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked e csodálatos napon!

Megint eltelt egy mozgalmas év. Úgy tűnik számomra, hogy a megszokottól eltérően sokkal több minden történt velem és változott a környezetemben a korábbi évekhez képest. Sok pozitív és lelkesítő élményt élhettem át, de sok látszólag negatív is, melyek tanulságának feldolgozására hosszabb időre volt szükségem.

Nem mindig könnyű egy közösségben élni, ahová annyi különböző ember tartozik, bár szerencsére van egy közös céljuk: elérni Kṛṣṇát. Ez a közös cél átsegít abban, hogy megtanuljunk mindenkit tisztelni, még az eltérőségeink ellenére is. Bár tudom, hogy a *bhakti* folyamata tökéletes és magasabb rendű, mégis talán a mi tökéletlenségünk miatt hajlamosak vagyunk ezeket a különbségeket úgy kezelni, hogy annak

ellenére, hogy különbözik, tisztelem, mert Kṛṣṇát akarja szolgálni.

A *varnāśrama* bevezetésével azonban ez a tisztelet számomra más értelmet nyert: tisztelem azért, amit csinál, és amit én nem vagyok képes megtenni, és tudom, mennyire fontos ő a közösségnek, milyen értékes az ő személye, jelenléte a szűkebb vagy akár a tágabb társadalomban egyaránt.

Ez segít nekem abban, hogy a tisztelet fogalma egy mélyebb értelmet kapjon:

Elfogadni, dicsőíteni, megérteni, átérezni az érzéseit, jóakarattal viseltetni iránta.

A tisztelet kifejezése és megélése azonban egy folyamat, amit nem lehet egyik napról a másikra megtanulni, hanem sok gyakorlással, időnként hibázva újra és újra kell próbálni fejleszteni. Sokszor elvesztjük a hitünket másokban, vagy éppen mások vesztik el bennünk, biztos mindenkinek vannak ilyen példák a tarsolyában. Oly sokan elesnek ezen az úton, lehet, hogy pont amiatt, mert nem tudták kifejleszteni a valódi tiszteletet másokkal szemben, pedig más területen szépen teljesítettek.

Te azonban mindig ott vagy nekünk, mint a tökéletes példa: hogyan viselkedik egy tökéletes *vaiṣṇava* a különféle helyzetekben? Hogyan mutatja ki a kegyét, mikor szigorú és mikor elnéző? Mikor lép közbe, és mikor vonul vissza? Hogyan tud semlegességet gyakorolni úgy, hogy nem diplomata, hanem mélyen szerető jóakaró? Hogyan fejezi ki mások felé a tiszteletét, úgy, hogy a hamis egó növelése helyett az ember úgy érzi: ő is hasznos tud lenni valamiben?

Rengeteg tanulnivalónk van még, Guru Mahārāja, remélem, tudunk jó tanítványaiddá és valódi követőiddé válni majd egy napon. Egy tanítvány mit sem szeretne jobban annál, mint lelki tanítómesterét elégedettnek látni. Az elégedettség netovábbja azonban mégis az, ha Téged elégedetten látunk hátradőlni a fotelban és azt hallani tőled: „Śrīla Prabhupāda mozgalma biztonságban van köztetek és jó esélyei vannak a fennmaradásra és a terjeszkedésre.”

Kedves Guru Mahārāja! Örülök, hogy részese lehetek ennek a számomra történelmi időszaknak itt és most. Bár végtelenül elesettnek érzem magam lelkileg, de mindig kapok tőled egy-egy szikrát, amely belobbantja a lelkesedés tüzét bennem, ha az alábbhagy. Kérlek, hadd

maradhassak e tűz közelében mindig, legalább annyira, hogy egy-egy szikra mindig felélessze az én pislákoló tüzeimet.

Elesett szolgáló:
Candra Devī Dāsī

Candraśekhara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Engedd meg, hogy dicsőítésem egy nagyon személyes vallomással kezdjem: Minden évben ez az a nap amelyet legjobban várok, a *vyāsa-pūjā* ünnepe! Miért? Mert addigra már a szeretet óceánjának legbensőségesebb hullámaiban fürödhettek meg!

Valahányszor elmondhatom a *praṇāma-mantrádat*, valahányszor leborulhatok, oltalmazó szereteted hullámaiba merítkezhetem. Ha valami parányi szolgálatot végezhetek – mint például az esti transzfereket –, akkor kegyes odaadásod szeretetében fürödhettek. Hiszen az odaadásod testesül meg abban, hogy Budapesten Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga, Krisna-völgyben pedig az Isteni Pár, Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundara kegyes *dharśanájában* részesülhetünk.

Amikor prédikálok, vagy amikor a hittársaim bizalommal fordulnak hozzánk útmutatásért, akkor megvalósított tudásod szeretetében fürdök. Igen, a megvalósított tudásod szeretetében! Mert minden írsodat, minden mondatodat, minden tettetted átjárja a megvalósított szeretetteljes tudás. Mindig hálás szívvel fordulok írásaidhoz, amelyek a valódi tudás fénylő lámpásai, amelyek tudományos alapossággal, mégis olvasmányosan és érthetően segítenek megérteni a *vaiṣṇava* filozófiát, a Kṛṣṇa-tudat gyakorlatát. Köszönöm, hogy tudásod *manasika-snāna* záporosójével elmémet is tisztára moshatom.

Azután pedig közeledik a felajánlások leadásának ideje! Micsoda

nektár! Évek óta segítjük a *bhaktákat* abban, hogy köszönetüket, megvalósításukat, hálájukat kifejezzék egy-egy rövid levélkében. Csodálatos érzés elsőként hallani, megtapasztalni ahogy odaadásukat formálódó gondolataikat szavakba öntik, és csillogó szemeik sugarában fürödni, miközben emlékeznek megvalósításaidra, veled való kapcsolatukra. Ezt a szeretethullámot már azt hinné az ember nem is lehet fokozni, de mégis!

Mert azután elérkezik ez a csodálatos nap, amikor személyesen is kifejezhetjük hálánkat, és te adod nekünk személyes társulást! Ekkorra már fuldoklok ebben a szeretetben. Mert amikor a szent nevet éneked, én már nem is látlak téged, hiszen csak könnyezem, és elcsukló hangon próbálom utánad énekelni a kedvenc dallamodat, és közben arra gondolok, mennyire szerencsés vagyok, hogy *bhaktáid* közösségének én is a részese lehetek. És akkor elérkezik az a rész, amikor felolvassák istentestvéreim a felajánlásaikat neked! Igen! Akkor már tényleg levegő után kapkodok! Próbálok fennmaradni, de minden alkalommal összecsapnak fejem felett az irántad érzet szeretetük által korbácsolt hullámok én pedig csak sodródok és hálás szívvel merülök el bennük.

Drága Guru Mahārāja!

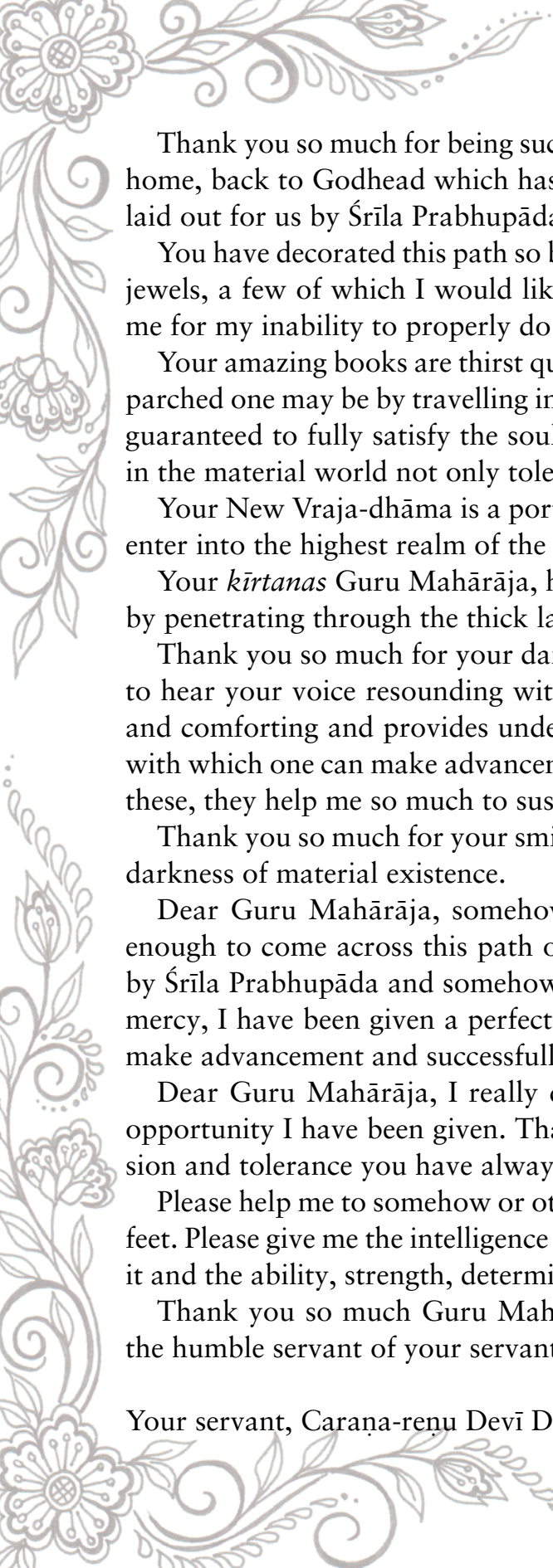
Ennyi idő után is csak egy kezdő úszó vagyok, akit sokszor csak sodródik az árral. Csak azért imádkozom, hogy egyszer majd méltóvá váljak minderre a nagy kegyre, amelyben Általad és *bhaktáid* által minden alkalommal részesülhetek!

Törekvő szolgád,
Candraśekhara Dāsa

Caraṇa-reṇu Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to the lotus feet of Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

Thank you so much for being such a bright beacon on the path back home, back to Godhead which has been kindly and compassionately laid out for us by Śrīla Prabhupāda.

You have decorated this path so beautifully with so many wonderful jewels, a few of which I would like to try to describe. Please forgive me for my inability to properly do so.

Your amazing books are thirst quenching fountains. No matter how parched one may be by travelling in the desert of material life, they are guaranteed to fully satisfy the soul and to make one's existence here in the material world not only tolerable but enjoyable.

Your New Vraja-dhāma is a portal through which one can actually enter into the highest realm of the spiritual world.

Your *kīrtanas* Guru Mahārāja, have wings, carrying us back home by penetrating through the thick layers of material nescience.

Thank you so much for your daily podcasts and weekly vlogs. Just to hear your voice resounding with the Lord's message is reassuring and comforting and provides understandable and practical guidance with which one can make advancement on this path. Please don't stop these, they help me so much to sustain my spiritual life.

Thank you so much for your smile which lights up and destroys the darkness of material existence.

Dear Guru Mahārāja, somehow or other I have been fortunate enough to come across this path of Kṛṣṇa consciousness given to us by Śrīla Prabhupāda and somehow, by his and Kṛṣṇa's inconceivable mercy, I have been given a perfect spiritual master who can help me make advancement and successfully and safely return home.

Dear Guru Mahārāja, I really don't want to waste this amazing opportunity I have been given. Thank you for the kindness, compassion and tolerance you have always shown me.

Please help me to somehow or other fully surrender unto your lotus feet. Please give me the intelligence to know what to do and how to do it and the ability, strength, determination and desire to actually do it.

Thank you so much Guru Mahārāja for everything. Trying to be the humble servant of your servants,

Your servant, Caraṇa-reṇu Devī Dāsī

Bhaktin Csizmadia Sándorné, Ágnes

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és minden dicsőséget önnek!

Már húsz éve annak, hogy először mertem önt megszólítani egy fesztiválon, akkor mit sem sejtve, hogy mit is teszek, de ez a legjobb dolog volt, ami velem történhetett. Gyorsan repültek el az évek, és bár sosem gondoltam, hogy ráérek még lelki életet élni, mégis az utóbbi években egyre inkább aggaszt, hogy lemaradok Istenhez vezető útról, s lemaradok arról, hogy szolgálhassak. Vágyom arra, hogy feladatot adjon, és vezessen az odaadó szolgálat aranyló útján Kṛṣṇa felé. Ha csak egyszer is lenne lehetőségem egy kicsit szolgálni a *bhaktákat*, teljes energiámmal azon dolgoznék, hogy önt elégedetté tegyem. Oly lelkesítő az a gondolat, ami a szívem és fejem között ingázik, s vágyaimat erősebbé tesz, hogy egyszer tiszta szívvel ön előtt állhassak kegyét kérve, hogy szilárd maradjak hitemben.

Szeretném hálámat kifejezni, amiért gondolhatok önre, s oly sok, megszámlálhatatlanul sok jót tesz az elesett lelkekért.

Kívánok önnek nagyon jó egészséget!

Alázatos tisztelettel:

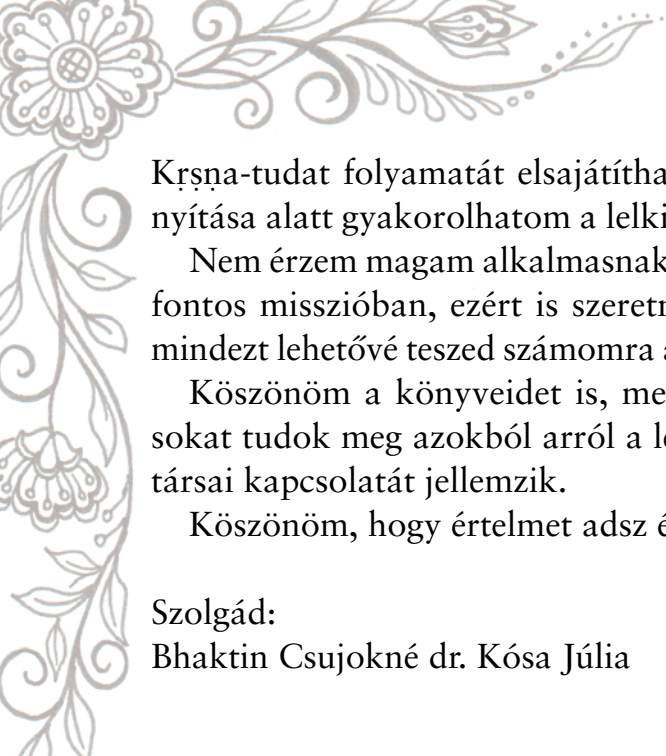
Bhaktin Csizmadia Sándorné, Ágnes

Bhaktin Csujokné dr. Kósa Júlia

Kedves Śrīla Śivarāma Swāmi Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezúton szeretném neked kifejezni a köszönetemet azért, mert Magyarországon is létezik egy olyan közösség, amelyhez csatlakozva a

Kr̥ṣṇa-tudat folyamatát elsajátíthatom és magas szintű *bhakták* irányítása alatt gyakorolhatom a lelki megvalósítás e tökéletes formáját.

Nem érzem magam alkalmasnak arra, hogy részt vehessek egy ilyen fontos misszióban, ezért is szeretném hálámat kifejezni feléd, hogy mindezt lehetővé teszed számomra a kecskeméti *nāma-haṭṭa* tagjaként.

Köszönöm a könyveidet is, melyeket nagyon szeretek olvasni és sokat tudok meg azokból arról a lelki hangulatról, mely Śrī Kr̥ṣṇa és társai kapcsolatát jellemzik.

Köszönöm, hogy értelmet adsz életemnek és tevékenységeimnek.

Szolgád:

Bhaktin Csujokné dr. Kósa Júlia

Bhakta Czakó Mihály

Hare Kr̥ṣṇa kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget neked, megjelenési napodon is!

Az egész hétvégét itt töltöttem Szegeden. Hétköznapokban Kecskeméten a Dharma étteremben, és Kecskeméttől 40km-re, a családomnál igyekszem helyt állni.

A *Nava Vraja Mahimā*, 5. énekében leírod hogy Śrīla Prabhupāda megteremtette ezeket az oázisokat, a Kali-yuga sivatagában. Semmi más esélyünk nincs, csak a *Bhāgavatam* nektárja, a szentek társasága, *bhakta* munkahelyek, és hálás *vaiṣṇavák* találkahelyei.

Amiről azt gondolnám, hogy méltán felajánlhatnám neked, azt sajnos nem tudom megtenni. Így marad egy alázatos reménység, hogy levelem nagyon kegyes hangulatodban talál. Szeretnék megkérni, kedves Mahārāja, hogy add a kegyed továbbra is, hogy tudjam szolgálni a *bhaktákat*, fel tudjak nőni kellően, hogy illendően tudjak viszonyulni a Kr̥ṣṇa-tudathoz. Hogy mindig a *bhakták* menedékében tudjak lenni, és úgy szolgálni mindenkit, ahogy az a legjobb, ahogy Śrīla Prabhupāda

szeretné. Szeretném segíteni a missziótokat, ahogy csak lehetséges minél jobban lefoglalni magam, hogy minél több emberhez eljuthasson az, amitől igazán boldogok lesznek, hogy minél szélesebb körben be tudjuk mutatni a Hare Kṛṣṇa mantra éneklését, és tanítani az embereket, az emberi értékekre, mind arra amit mi is, én is kaptam.

Köszönettel, kegyedben reménykedve, maradok szolgád:
Bhakta Czakó Misi

Bhakta Czinege Dávid

Hare Kṛṣṇa kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vyāsa-pūjā ünnepség alkalmával szeretném megragadni a lehetőséget, hogy képességeimnek megfelelően, *bhaktáid* kegyéből pár szóval hálámat kifejezzem.

Úgy gondolom, hogy végtelen listát lehetne készíteni, mi mindenért lehetünk hálásak, én most csupán azt emelem ki, ami az elmúlt napokban hatással volt rám.

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom a csodálatos *vyāsa-pūjā* ünnepségnek, és a lehetőségnek, hogy ez alkalomból dicsőíthetünk téged, és rajtad keresztül az egész lelki családot.

Ez az időszak különleges lehetőség, mert amíg azon töprengök, vajon mit is írhatnék, észrevétlenül folyamatosan társulok veled!

Biztosra veszem, hogy a *bhakták* is így vannak ezzel, és boldogság járja át a szívüket.

Hálás vagyok, hogy teljes lelki biztonságot élvezhetünk, ez mind a te kegyednek, lemondottságodnak, és szilárdságodnak köszönhető! Ez a biztonság különleges lehetőség, melynek eredményeképpen még az olyan mélyre süllyedt élőlények szívében is kifejlődhet az odaadás és a szeretet, mint amilyen én vagyok.

Köszönöm, hogy megosztod velünk a lelki világot, és annak esszen-
ciáját, Rādhāt, Kṛṣṇát és örök társait!

Lelki gyakorlataim ellenére a lelki birodalom számomra ismeret-
len, és távoli, és mégis mikor a csodálatos könyveidet olvasom a lelki
otthon közvetlen oltalmába fogad, és úgy érzem bárcsak itt élhetnék.
Köszönöm e csodás élményeket!

Szeretnék külön köszönetet mondani a *Varnāśrama-kódexért*, melyet
nagy élvezettel olvasok és tanulmányozok.

Egy napon talán kegyed óceánja kellőképpen megtisztítja végtelenül
önző szívemet, és valamiféle viszonzást én is fel tudok majd mutatni!

Szeretettel kívánok minden jót!

Szolgád:

Bhakta Czinege Dávid

Dāmodara-rati Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla
Prabhupāda-nak! Minden dicsőséget neked!

Szeretnék néhány kedves, dicsőítő sort felajánlani neked megjele-
nésed napja alkalmából.

Mindig csodálattal tölt el, amikor azt látom, hogy mennyire figyel-
mes vagy az élőlényekkel, a világgal, ami körbe vesz, a *bhaktákkal*,
akikkel találkozol. Csodálom, hogy mennyire energikus vagy, ragyogó,
vonzó. Csodálom, hogy hogyan vagy képes annyi mindent beletenni a
napodba – bevallom őszintén, azt gondolom, hogy ez egyfajta misztikus
képesség. Csodálom, ahogy ontod magadból azt a sok nektárt könyvek
formájában. Csodálom, hogy mindig rengeteget olvasol, és mindig
társulsz Śrīla Prabhupādával a leckéin keresztül is. Csodálom, hogy
mennyi emberre vagy nagy hatással, és hogy mennyi *bhakta* mozdul
úgy, ahogyan szeretnéd. Mert szeretnek, és szeretnének elégedetté tenni

téged. Ez a szeretet a legnagyobb erő. Az a szeretet, amivel szeretsz mindannyiunkat, az tesz képessé bennünket arra, hogy megváltozzunk, *bhaktákká* váljunk. *Bhaktának* lenni egy nagyon magas szint. A *bhakti* odaadást jelent, a *bhakta* pedig az, aki egy oda adó személy. Odaadással szolgálja az Istenség Legfelsőbb Személyiségét és másokat. Odaadónak lenni mindig és mindenki felé, minden körülményben. Ez számomra egy távoli terv, de te megmutatod nekünk ezt a gyakorlatban.

„Óh, anyám, óh, erényes hölgy! Ezekkel a tulajdonságokkal rendelkeznek a nagy *bhakták*, akik mentesek minden ragaszkodástól. Próbálj ragaszkodni az ilyen szent emberekhez, mert ez semlegesíti az anyagi ragaszkodás végzetes hatását!” (SB. 3.25.24.)

Ez a mi nagy szerencsénk. Hogy jelen vagy az életünkben, társulhatunk veled, hallhatunk tőled, és ragaszkodhatunk hozzád.

„Az Úr prédikátorai között a legbecsesebbek a Vraja-dhāmban lakó örök személyiségek. Ok sohasem foglalkoznak azzal, hogy értéktelen anyagi hírnévért könyörögjenek, amit csak az élőhalottak tartanak nagy becsben. A *vrajavāsīk* valóban teli vannak étellel, s azért prédikálnak, hogy életet adjanak az anyagi világ kétlábbon járó hulláinak is. Azok a dalok, melyeket a *vrajavāsīk* énekelnek az Úr Kṛṣṇa dicsőségéről, mentesek a hírnév utáni vágytól.”

Bárcsak olyan szolgálóvá tudnék válni, aki méltó módon képvisel téged, aki csak fokozza dicsőségedet, akire mindig számíthatsz, és akire ha rágondolsz, elégedettséget érzel. Ez életem missziója.

„Szakadatlanul Téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök szolgálóként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen nagyszerű Uram van?”

Köszönöm a jó szerencsém, amivel megáldottál engem. Remélem, az Úr Caitanya erősen magához ölel majd, ha találkoztok. Kívánom, hogy Rādhē-Śyāma fürdessen kegyükben, és minden úgy legyen, ahogy ti szeretnétek.

Köszönöm, hogy vagy nekem.

Szolgád:

Dāmodara-rati Devī Dāsī

Danda-kṛt Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you on this most auspicious occasion. All glories to Śrīla Prabhupāda, your most beloved *guru* and our most exalted founder *ācārya*!

Today I feel very unfortunate, or stupid, or both. I have just arrived back from Śrī Dhāma Māyāpura, but the day I left was the day that you arrived. Although I was able to spend a month in the most holy abodes of Śrī Vṛndāvana Dhāma, Śrī Māyāpur Dhāma and Śrī Puruṣottama Dhāma, I missed out on being able to obtain your association. This is the true treasure for a *bhakta*, the association of a pure devotee. The most spiritually enlivening experience of my time in the *dhāma* was to be in *kīrtana* with Nirañjana Mahārāja chanting for Pañca-tattva. I understood then how true it is that the real purpose of visiting a holy place is to have the association of the *sādhus*.

Wherever you traverse is a place of pilgrimage for your disciples and followers, which is why I pray to have shelter at your lotus feet. I understand that by following your instructions I can always be under your shelter and at this time of year I pray to be able to redouble my efforts to make those instructions my life and soul.

Your servant,
Danda-kṛt Dāsa

Dayāl-Nitāi Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. Today is the most auspicious occasion of your appearance day. It is

an opportunity for both disciples and admirers alike to join together in celebration of your outstanding achievements and personal qualities. Here are my own thoughts on the matter.

I am completely convinced that you are a pure and most exemplary representative of the Brahma – Madhva – Gauḍīya – Disciplic – Succession.

I wish to one day approach the wonderful standard of Kṛṣṇa Consciousness that you have attained.

I admire your dynamic mood and attitude of selfless service that you exhibit day in and day out (24/7)

One of the great joys of my life is to have borne witness over the years to the wonderful blossoming of your transcendental Vaishnava personality.

I consider your scholarship and wisdom to be so unique and so profound, that the only plausible explanation can be, that the connection between you, Śrīla Prabhupāda and the Supersoul is very, very close and intimate.

I feel immensely honored and privileged to be your disciple.

Your Servant,
Dayāl-Nitāi Dāsa

Dayitā

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és minden dicsőséget neked!

Születésnapod alkalmából idén is szeretnék mindent megköszönni. A sok-sok törődést, hogy mindig gondolsz ránk, hogyan lelkesíts minket a Kṛṣṇa-tudatban. A Rādhādes-h-i utunkat is nagyon szépen köszönöm mégegyszer is. A te kegyedből utazhattunk eddig szinte mindenhova. Lassan meglátogathatunk valamennyi ISKCON központot világszerte. Ezek az utazások nagyon lelkesítőek számomra.

Bármikor, amikor levelet írok neked, rögtön válaszolsz, pedig biztos rengeteg dolgod van. Meghívsz magadhoz ebédelni minket, szolgálati lehetőségeket kínálsz. Mindent próbálsz biztosítani nekünk, amire csak szükség lehet a Kṛṣṇa-tudatban. A jövő reménységeinek tartasz minket. Remélem, hogy majd tényleg az lehetek. Én is próbálok majd minden tőlem telhetőt megtenni a Misszió érdekében, hogy folytathassam a te, Śrīla Prabhupāda, illetve Kṛṣṇa vágyát. Ezért kérem az áldásaidat, hogy sikerülhessen! És utoljára is mindent nagyon szépen köszönök!

Jelentéktelen szolgád:
Dayitā

Bhaktin Dévai Zsófi

Hare Kṛṣṇa Mahārāja!

Please accept my humble blessings all glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to You.

For us is a really fortunate day, We have a chance to glorify a devotee, a really good *vaiṣṇava* but, once I heard that You called this day as The Black day, so I decided I am not gonna write about how greatfull I am for You. I should write about something You really want to hear. So I started to think what is that. I wish to please You and Kṛṣṇa, so I still should glorify a devotee, and who else I could talk about then Rādhārāṇī She is Mādhava-Manoharinī – She charms Lord Kṛṣṇa’s heart, so what can we say?!

*tapta-kāñcana-gaurāṅgi rādhe vṛndāvanēśvari
vṛṣabhānu-sute devi pranamāmi hari-priye*

I offer my respects to Rādhārāṇī, whose bodily complexion is like molten gold and who is the Queen of Vṛndāvana. You are the daughter of King Vṛṣabhānu, and You are very dear to Lord Kṛṣṇa.

“Rādhā-Kṛṣṇa. Rādhā’s name is first. Why? Nobody can be better

devotee than Rādhārāṇī. As soon as Rādhā's name is there, Kṛṣṇa is more pleased. That is the way. If we glorify the devotees, the character of the devotees, before the Lord, He's more pleased than to glorify Himself, He directly.” (Śrīla Prabhupāda Lecture, March 24, 1969)

Prabhupāda give us a great gift, He show path to purify ourselves, purify our heart, and our desires, then maybe, one day We will be able to satisfy Kṛṣṇa as the *gopīs* and Rādhārāṇī do.

“Kṛṣṇa likes Rādhārāṇī. Therefore all the *gopīs*, they are trying to push Rādhārāṇī to Kṛṣṇa. ‘Kṛṣṇa likes this *gopī*. All right, push Her.’ That is Kṛṣṇa consciousness. To satisfy the senses of Kṛṣṇa, not to satisfy my senses. That is *bhakti*. That is called *prema*, love for Kṛṣṇa. ‘Ah, Kṛṣṇa likes this. I must give Him this.’” (*Perfect Questions, Perfect Answers*, Chapter 6)

“Śrīla Bilvamaṅgala Ṭhākura has prayed in his book as follows: ‘Let Śrīmatī Rādhārāṇī purify the whole world, because She has surrendered Herself completely unto Kṛṣṇa.’” (*Nectar of Devotion*, Chapter 29)

I just wish one day we all can get the mercy of Rādhārāṇī. I hope I can be part of that, to give this great gift, to spread Kṛṣṇa Consciousness all over, and that little effort that I do to take part of something which is already succeeded, that tiny deed, I would like to offer to You!

Your Servant:

Bhaktin Dévai Zsófi

Devakī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

What a wonderful year it has been to see you inspiring more and more souls through your online preaching which has grown tremendously over the past year. You have been the perfect example of

diligently utilising social media channels and technology to preach to a greater audience.

The universal messages that you share has been a great source of inspiration to those both new to Kṛṣṇa Consciousness and devotees alike, showing your astute potency in preaching the philosophy in ways which people can connect to. It has also given your fortunate disciples an opportunity to also engage their abilities in your service.

It has been nice to see my god-brothers and god-sisters increasingly sharing nectar from their association with you, which allows us to feel more connected and updated with your activities. You display devotion, expertise and attention to detail in all your areas of service, and it is always instructive that you place so much focus on preaching and bringing others closer to Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda. Indeed, that is where the real mercy comes from – bringing others to Kṛṣṇa Consciousness. How fortunate we are to have you as our spiritual master, someone who leads by example.

Thank you Guru Mahārāja, for your note to me mid last year which serves to remind me of the temporary nature of this material life, the happiness and distress that keeps coming and going, and the need to rise above it all and pursue the path of pure devotional service. Thank you for all your instructions which remind me that I have to live in a Kṛṣṇa Conscious way in every aspect, taking every little detail into account. Please bless me that I can be a worthy disciple of yours as currently I am lacking in so many ways.

Thank you for everything you have given me. I am fortunate to be in this movement and rendering various services by your mercy. Please bless me that I can continue to serve Śrīla Prabhupāda's movement throughout my lifetime and that I can serve in a pleasing mood, devoid of the six enemies of anger, envy, greed, illusion, lust and madness.

You have given us an ever-expanding treasure chest filled with shining jewels such as your books, podcasts, videos, your deity worship and your preaching activities—I pray that I can dive deeper in this treasure chest and live my life in a way that reflects these jewels.

Your aspiring servant, Devakī Devī Dāsī

Devaprastha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja, I'm writing this to you from our current residence in Somogyvamos, while the snow falls on a white landscape. When we step outside, the light is quite dazzling. The morning was spent fruitfully, chanting, dancing, serving Rādhe-Śyāma associating with devotees and honouring prasadam.

A year ago I was stepping into the dark early mornings to spend a day underground, in tunnels below London, like a rodent.

Such is the difference that your presence makes in a follower's life.

Your instructions were there in both cases. But acting on them has made all the difference in the world.

Living as part of this community, I am more appreciative of you every day. Once, while taking darshan of Rādhe-Śyāma's beautiful appearance, I was struck by some thoughts:

What if the *pūjārīs* hadn't dressed Them today?

What if this outfit hadn't been lovingly designed, and stitched together?

What if the altar hadn't been fashioned and carved and donations hadn't been received from inspired devotees?

What if Guru Mahārāja hadn't invited Śrī Śrī Rādhe-Śyāma here to be served by Their loving devotees?

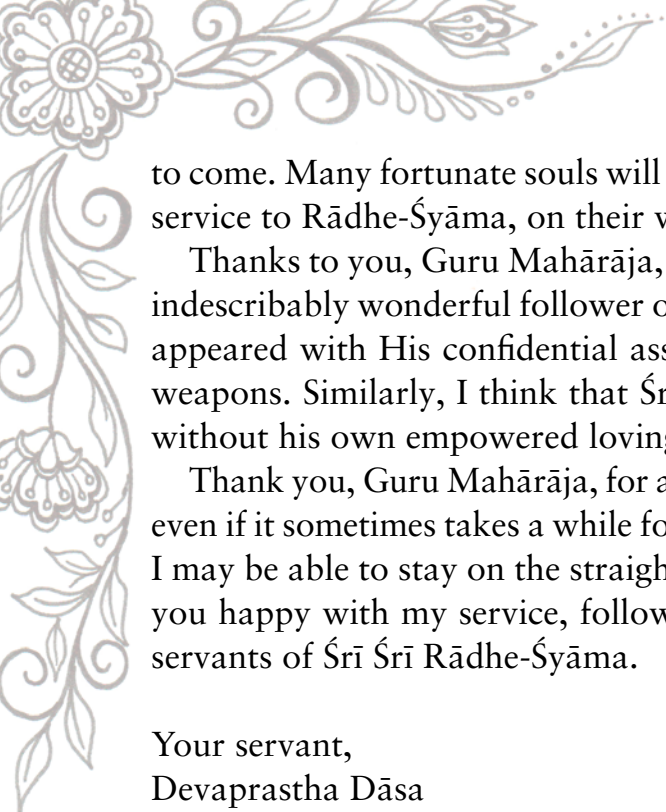
What if those devotees hadn't been inspired to come here, having experienced the bliss of the Jagannātha festival tours in the early '90's?

Then I would have been standing in the middle of an empty field.

There would have been no colourful houses in view. No children running up the hill to the Gurukula, or a cowherd transporting fresh milk to the Deity kitchen.

But you did come!

And we are all blessed, and those blessings will be here for centuries

to come. Many fortunate souls will spend their lives absorbed in loving service to Rādhe-Śyāma, on their way back home, back to Godhead.

Thanks to you, Guru Mahārāja, and those that follow you; such an indescribably wonderful follower of Śrīla Prabhupāda. Lord Caitanya appeared with His confidential associates, who are described as His weapons. Similarly, I think that Śrīla Prabhupāda also did not come without his own empowered loving associates.

Thank you, Guru Mahārāja, for always setting us on the right course, even if it sometimes takes a while for us to change direction. I pray that I may be able to stay on the straight and narrow, and somehow make you happy with my service, following in the footsteps of the sincere servants of Śrī Śrī Rādhe-Śyāma.

Your servant,
Devaprastha Dāsa

Devarṣi Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

In a few weeks I will become a father. The verse from (SB 5.5.18), “*gurur na sa syāt sva-jano na sa syāt*” is in my mind. Alone, I know I have no power to deliver anyone, what to speak of myself or my dependents. But I am not alone as long as I follow you, the perfect sincere disciple of Śrīla Prabhupāda.

On the all-auspicious occasion of your appearance, I pray that you will bless this soul with sincere devotion and dedication to Śrīla Prabhupāda and his mission. You are the emblem of pure devotion and the life and soul of your disciples, because your words, deeds and thoughts, are saturated with love for your guru. With great awe and affection, I humbly offer my service, as a father, to the *paramaparā* at

your lotus feet, in the hope that this child may one day feel such love
and serve with all their heart as you do.

Yours always,

Your servant,
Devarṣi Dāsa

Devī Deva Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minen dicsőségett Śrīla
Prabhupādanak!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a
tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat
ajánlom neki!

Köszönöm ezt a legkedvezőbb lehetőséget, hogy felajánlást írhatok
közeledő megjelenési napod alkalmából.

*sādhū-saṅga, nāma-kīrtana, bhāgavata-śravaṇa
mathurā-vāsa, śrī-mūrtira śraddhāya sevana*

„Keressük a *bhakták* társaságát, énekeljük az Úr szent nevét, hallgassuk
a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, lakjunk Mathurāban, és imádjuk a *mūrtit*
hittel és tisztelettel!”

*sakala-sādhana-śreṣṭha ei pañca aṅga
kṛṣṇa-prema janmāya ei pāñcera alpa saṅga*

„Az odaadó szolgálatnak ez az öt végtagja a legkiválóbb valamennyi közül. Már az is felébreszti Kṛṣṇa iránti szeretetünket, ha a legparányibb mértékben végezzük őket.”

Köszönöm, hogy itt lehetek a *bhaktáid* társaságában.

Köszönöm, hogy megismertettél a szent név éneklésével.

Köszönöm a tudást, amiből megismerhetem Kṛṣṇát és kedvteléseit.

Szent helyet biztosítasz, ahol fejlődhetek a mindennapokban.

Köszönöm a sok-sok szolgálatot, amivel Imádkozhatom Rādhā-Śyāmasundarát!

Teljes mértékben megtettél mindent, hogy ezeket az értékeket felismerjem. Erőfeszítéseid minden elismerést megérdemelnek. Példátlan tetteid, sok elesett léleknek adnak olyan lehetőséget, hogy kedvezővé tegye életét, hogy összekapcsolódjanak szeretett Urukkal, Kṛṣṇával.

Rajtam a sor, figyelmesen kell gyakorolnom, megfelelően használnom mindazokat a kincseket, amik megváltoztatják ennek az ostoba szívnek a vágyait. Ezért Śrī Bhaktivinodha Ṭhākura dalával könnyörgöm hozzád.

gurudev!

*kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekhā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne sprhā-hīna*

*sakale sammāna korite śakati,
deho' nātha! jathājatha
tabe to' gāibo, hari-nāma-sukhe,
aparādha ha'be hata*

*kabe heno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna
koro' more ātma-sātha*

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

Gurudeva! Kegyed egyetlen csöppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni szolgálodat. Add meg nekem az erőt, hogy elviselhessek minden próbatételt és szenvedést, és szabadíts meg minden vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányul.

Ó, Uram és Mesterem! Add meg nekem az erőt, hogy megfelelően tisztelhessek minden élőlényt. Csak akkor leszek képes nagy eksztázisban énekelni a Szent Nevet, és akkor fog minden sértésem megszűnni.

Ó, Uram és Mesterem! Mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában? Ostoba vagyok, gyenge és elesett. Kérlek, tégy szeretett szolgálóddá!

Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Csak a kegyed révén létezem. Ha Te nem vagy kegyes hozzám, egyfolytában sírok, és lassan elszáll belőlem az élet.

Határtalan kegyeidért esedezem, legelesettebb szolgáló:
Devī Deva Dāsa

Dharmātmā Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Pabhu-pādának. Minden dicsőséget neked *vyāsa-pūjād* csodálatos napján.

A mai napon, első éves születésnapomon írom ezt a levelet. Pont egy éve ért az a megtiszteltetés, hogy Māyāpurban tanítványoddá válhattam.

Az előtte való időszakban többször kértem barátaimat, árulják el lehet-e érezni változást avatás után. Mindannyiuk biztosított arról, hogy meg fogom tapasztalni. És valóban tapasztaltam változást, azonnal. Egy részét nem tudom szavakkal leírni, viszont azok közül, amit le tudok írni, az egyik legmeghatározóbb a felelősség érzet.

Mikor első *kaṅṭhī-mālāmat* megkaptam, arra gondoltam, a *kaṅṭhī-mālā* mindentől megvéd, most már semmi rossz nem történhet. Majd az évek múlásával többször volt olyan érzésem, hogy itt teljesen másról van szó, a *kaṅṭhī-mālā* Śrīla Prabhupāda mozgalmának képviselőjét jelenti ezért oda kell figyelnem tetteimre és cselekedeteimre. Viszont avatás után már nem csak a mozgalom helyes képviselője a tét, a *guru* kapja a rossz visszahatást a helytelen cselekedeteimért.

A tanítványok legfőbb vágya, hogy a legjobbat adják lelki tanítómesterüknek, viszont ha rossz visszahatások érkeznek tőlem, ez egyenesen ellene megy ennek a váagnak.

Azt szeretném, ha még nagyon sokáig jó erőben tudnád folytatni Rādhe-Śyāma szolgálatát, valamint a tanítványok kiképzését az anyagi óceán átkelésének tudományában. Azt gondolom, mindezt a legjobban úgy tudom támogatni, hogy a tőlem érkező visszahatásokat a lehető legalacsonyabb szinten tartom. Ezt a felelősséget folyamatosan észben kell tartanom, és vágyam, hogy a kegyedből és Kṛṣṇa kegyéből ebben folyamatos fejlődést érjek el.

Említetted, hogy korábban a tanítványoknak javasoltad, évente két hétre utazzanak el a lelki tanítómesterükhöz, és végezzenek személyes szolgálatot. Ez egy fantasztikus lehetőség a *bhakták* számára. Én is szeretnék élni ezzel a lehetőséggel, ezért szeretném évente két hetes szolgálatomat ajánlani.

Kívánok egyre jobb egészséget.

Szolgád:

Dharmātmā Dāsa

Dhīra Kṛṣṇa Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāmin iti nāmine*

Hosszú ideje foglalkoztat az a gondolat, hogyan fejlődhetek a lelki életben. Kétségeimmel hozzád fordultam. Tíz év után először magadhoz hívtál, hogy beszéljünk. Azt kérted, legyek önállóbb. Februárban a Párizs közeli templomba utaztam, hogy szolgálatot vállaljak. Az elmém is velem tartott, természetesen. Aggodalmas hangulatú. Látszólag még nehezebb feladatot kaptam, mint eddig: főzök Śrī Śrī Rādhā Paris-Īśvara konyháján, és építsem fel az életemet. Angolul is tanulok, a francia nyelvet talán később. Gaura-Nitāi prabhu vett a szárnyai alá. Remegek, mint a nyárfalevél, és mégis reménykedem, talán elégedetté tehetem csekély erőfeszitésemmel. Sok kihívás van, kevesen vagyunk egy Európai nagyváros mellett, kérem áldjon meg minket ezerszer.

Dhīra Kṛṣṇa Dāsa

Bhakta Dominyák Csaba

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Praphupādának. Minden dicsőséget neked.

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam*

*prāptasya kalyāna-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótusz-lábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.”

Kedves Mahārāja, egyszer kérted Debrecenben, hogy ha van lehetőségem leköltözni Új-Vraja-dhāmába vagy valamelyik templomba, akkor tegyem meg. Kṛṣṇa és a te kegyed által ez össze is jött rá egy évre. A farmon töltött időm alatt sok mindent tanultam. Egyszer azért imádkoztam, hogy vajon miért nem kaphatok személyes tanítást tőled. Másnap a folyosón találkoztunk, komolyan néztél rám és szóltál, hogy miért viselek pólót és miért nem kurtát hordok. Lehet, hogy csak kis dolog. Úgy érzem mégis megmutattad nekem, milyen is az ima ereje. Krisna-völgyből más kötelezettségek miatt Budapestre kellett mennem. A lelki tanítómesterem kérte, ha ő nincs itt Magyarországon, akkor figyeljek oda arra, amit te kérsz vagy amit mondasz, mert ez olyan, mint az ő utasítása. Köszönöm, hogy mindig lelkesítesz akár egy mosolyoddal is. Az öcsém, Arjuna mesélt a személyes beszélgetésekről, és hogy inspiráltad a *guruja* felé vezető úton. Igazából nem csak ezért a két dologért lehetek hálás. Azért is mert megmutatod, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurānga menyire kegyesek a magyar yātrā *bhaktáihoz*. Az ő kegyük még Törökországba is elér. Néztem a Kṛṣṇa News-t és pont Nṛsimha Kṛṣṇa prabhu és Śrī Rāma prabhu beszél az ottani prédikálásról, és hogy neked köszönhetnek mindent. Ezzel a pár sorral a szívemben szeretném megköszönni, hogy Śrīla Prabhupāda vezetésével irányítasz, utat mutatsz és tanítasz mindenkit. Sok-sok boldog *vyāsa-pūjāt* még neked, Mahārāja.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Dominyák Csaba

Dvaipāyana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Most ért véget egy hatalmas szánkózás és hócsata, melynek főszereplője Śrī Govardhana-lāla volt. Ökrös szánjáról nézte, hogy a főpūjārīja, Magyarország leendő GBC-titkára, Krisna-völgy oktatási igazgatója, könyveid fordítója, és még vagy 60 további felnőtt és gyerek hogyan hajigálják egymást hógolyókkal, s felszabadultan, a kisgyermek hangulatában hogyan kacagnak nagyokat.

Két hógolyóhajítás között, s miután letöröltem az arcomról azt a hógolyót, amit én kaptam, azon tűnődtem, hogy vajon Govardhana-lāla hogyan szokott hógolyózni.

Most pedig azon tűnődöm, Kedves Guru Mahārāja, hogy neked köszönhetem, hogy egyáltalán megfogalmazódhatnak bennem ilyen kérdések.

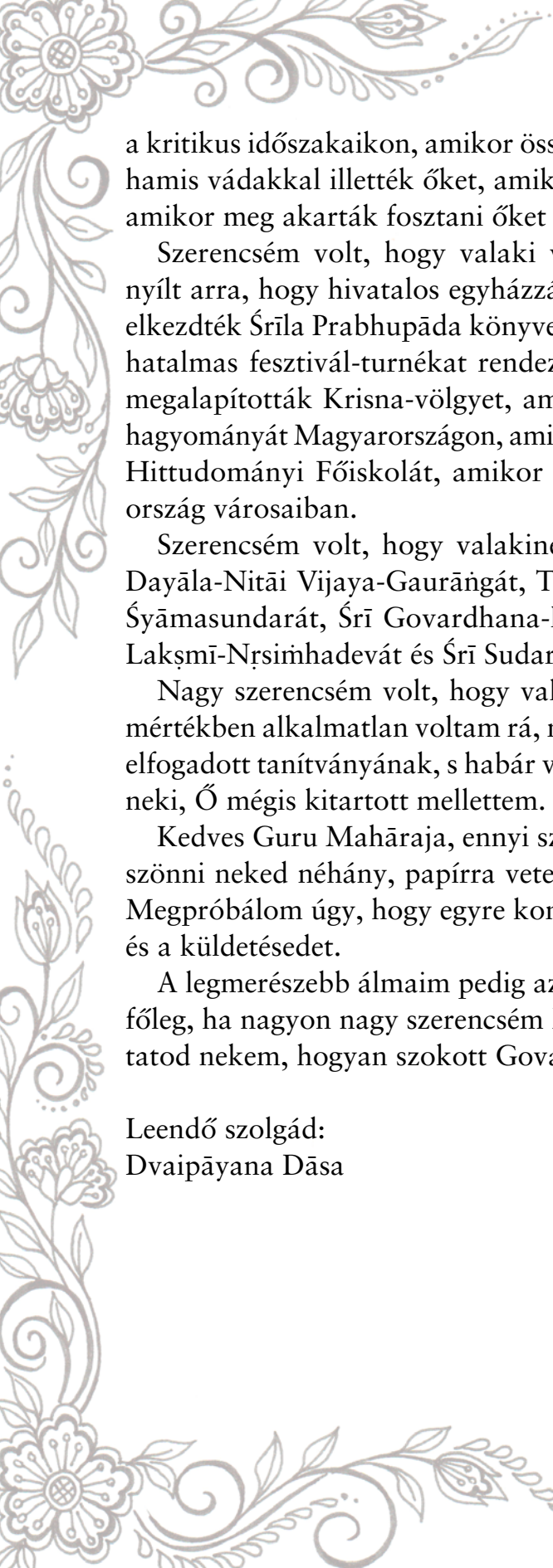
Többször említetted már, hogy probléma számodra, hogy a *bhakták* nem sűrűn keresnek olyan kérdésekkel, mint pl. hogy „mit kezdjenek az eksztázisukkal?”.

Sajnos ezen a problémádon még egy darabig én sem fogok tudni enyhíteni, mégis célként az lebeg a szemem előtt, hogy végre valahára teljes szívvel a szolgálóvá válhassak, és a csapatodban én is hozzájárulhassak Śrīmān Śyāmasundara és Śrīmatī Rādhārāṇī kedvteléseikhez ...

Azonban be kell vallanom, néhány évvel ezelőtt még egyáltalán nem ilyesfajta céljaim voltak, még csak nem is gondoltam efféle dolgokra, sőt, még csak nem is hallottam ilyen témákról. Valahogy szerencsém volt ...

Szerencsém volt, hogy valaki az energiáját, az idejét arra áldozta, hogy Śrīla Prabhupāda áldása Magyarországon is kiteljesedhessen, aki inkognitóban elutazott ide, hogy lelkesítsen és tanítson néhány *bhaktát*, akik fogékonyak voltak a Kṛṣṇa-tudat iránt.

Szerencsém volt, hogy valaki átvezette az egyre gyarapodó közösséget

a kritikus időszakokon, amikor összevesztek, amikor megtámadták és hamis vádakkal illették őket, amikor kétségbe vonták hitelességüket, amikor meg akarták fosztani őket jogos helyzetüktől.

Szerencsém volt, hogy valaki vezette őket, amikor lehetőségük nyílt arra, hogy hivatalos egyházzá jegyeztessék be magukat, amikor elkezdtek Śrīla Prabhupāda könyveinek fordítását és osztását, amikor hatalmas fesztivál-turnékat rendeztek Magyarország szerte, amikor megalapították Krisna-völgyet, amikor megalapozták a Ratha-yātrā hagyományát Magyarországon, amikor megalapították a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolát, amikor Govinda Éttermeket nyitottak az ország városaiban.

Szerencsém volt, hogy valakinek a szeretete idevonzotta Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát, Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, Śrī Govardhana-lālát, Śrī Gaura Natarāját, Śrī Śrī Lakṣmī-Nṛsimhadevát és Śrī Sudarśanadevát.

Nagy szerencsém volt, hogy valaki annak ellenére, hogy én teljes mértékben alkalmatlan voltam rá, mégis színtiszta könyörületességből elfogadott tanítványának, s habár volt, hogy még csalódást is okoztam neki, Ő mégis kitartott mellettem.

Kedves Guru Mahāraja, ennyi szerencsét hogyan is tudnék megköszönni neked néhány, papírra vetett, ide-oda kanyargó tollvonással? Megpróbálom úgy, hogy egyre komolyabban veszem az utasításaidat és a küldetésedet.

A legmerészebb álmaim pedig azok, hogy ha nagyon igyekszem, és főleg, ha nagyon nagy szerencsém lesz, egy szép napon majd megmutatod nekem, hogyan szokott Govardhana-lāla hógolyózni.

Leendő szolgád:
Dvaipāyana Dāsa

Bhaktin Susan Dvéri

Hare Kṛṣṇa, Dear Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda!

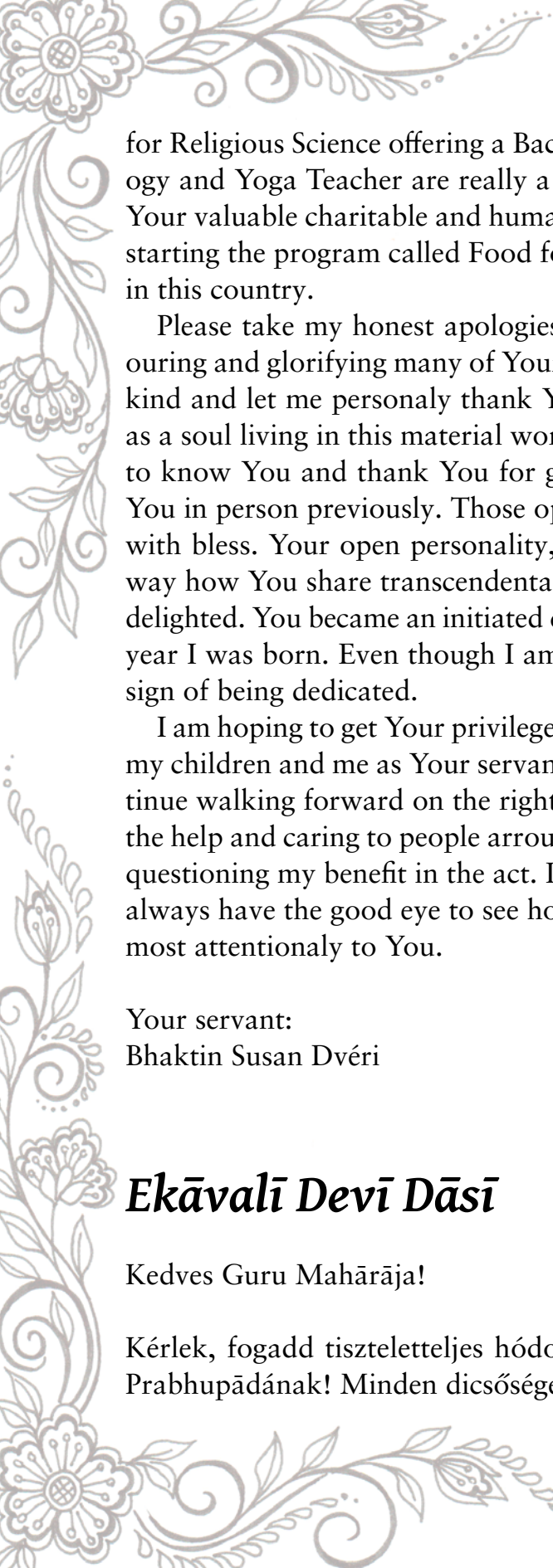
I cannot express enough my deep feelings how grateful I am for getting an opportunity to write You this offer of mine. I honestly think that I have all the blessings that a soul possibly can obtain by having the chance of knowing that You will be reading my thoughts from a book prepared carefully with the faith of Your devotees. I am hoping that I can ever show how much I appreciate this special possibility.

Kṛṣṇa consciousness being in Canada, USA, UK, Romania, Turkey and in Ireland has a lot to be connected to You. Your commitments by taking the leadership in Hungary with ISKCON's mission certainly gives reasons to be thankful for many of Your major achievements.

Taking the risk and putting Your life in danger in 1987 visiting Hungary for the first time, just gives us the very first out of those reasons. Leading a small enthusiastic group of devotees through the country's transition from a member of the former USSR to a democratic republic is another.

Living and practicing the Kṛṣṇa consciousness in the Budapest temple or New Vraja-dhāma, Kṛṣṇa Valley, working in the *yātrā's varṇāśrama* farm community is all possible because of Your dedication. Make the farm self-sufficient sets a great example for the world that we all may start think about differently on how we should live our life even starting today. Your high day-to-day efforts, brief messages, many of Your books on Gaudiya Vaishnava theology and philosophy helps us to follow the right steps in spiritual world. The courses we are lucky to be shared with Your presence and the Holy Name festivals which annually attract hundreds of devotees and visitors to a feast of kīrtana, are all be kindly honored.

Many thanks to the translation of all of Śrīla Prabhupāda's books into hungarian. The opening and running of the Bhaktivedanta College

for Religious Science offering a Bachelor's degree in Vaishnava Theology and Yoga Teacher are really a very unique possibility in Europe. Your valuable charitable and humanitarian work, Your inspiration of starting the program called Food for Life gives many hopes to people in this country.

Please take my honest apologies for certainly being poor on honouring and glorifying many of Your achievements. If You would be so kind and let me personally thank You for being such a high example as a soul living in this material world. I am very glad having the blessing to know You and thank You for giving chances to meet and talk to You in person previously. Those opportunities carries my present life with blessing. Your open personality, kind smile, humorous and gentle way how You share transcendental knowledge always makes me feel delighted. You became an initiated disciple of Prabhupāda in 1973, the year I was born. Even though I am nobody, I take this as my special sign of being dedicated.

I am hoping to get Your privileged blessings for my husband Ferenc, my children and me as Your servants by giving us the strength to continue walking forward on the right spiritual path. I offered my life to the help and caring to people around me since my childhood without questioning my benefit in the act. I do hope, seek and pray that I will always have the good eye to see how I can be a servant to others and most attentionally to You.

Your servant:
Bhaktin Susan Dvéri

Ekāvalī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ahogy ezeket a sorokat írtam, elgondolkodtam, milyen sok mindent is köszönhetek neked a lelki életemben. Tulajdonképpen mindent, hiszen minden a lelki tanítómester kegyéből nyilvánul meg: a szolgálatunk, a *bhakták* társasága, a lelki vágyaink, a törekvéseink. Régóta vezetsz a lelki élet röögös útján és ezért hálát érzek a szívemben, hiszen egy nagyon csodálatos dolgot kaptam meg, a lehetőséget szolgálni Rādhe-Śyāmát és Új-Vraja-dhāmában élni.

A szentírások azt mondják, a lelki tanítómester nem különbözik Krsnától, mert nagyon kedves és bensőséges szolgálja az Úrnak. Minden gondolatod Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara körül forog, és ezzel teljesen lekötelezed Őket, hiszen Kṛṣṇa maga mondja, hogy Őt egyedül a szeretet irányítja. Ahogy Ők nagyon kedvesek a szívednek, úgy te is nagyon kedves vagy Számukra. Csodálatos dolgokat viszel véghez Értük: új oltárt csináltatsz Nekik, létrehozod kedvteléseik színhelyeit, gondoskodsz a fenntartásukról. Ez az irántuk érzett szereteted megnyilvánulása, és ezzel a szeretettel ide kötözted Őket, ahogyan Yaśoda mama is megkötözte a kicsi Kṛṣṇát. Csupán emiatt maradtak itt, annak ellenére, hogy mi csak sértésekkel és ügyetlenül próbáljuk szolgálni Őket.

Nagyon messze vagyok attól, hogy megérthessem azt a transzcendentális szeretet, melyet Rādhe-Śyāma iránt érzel. Erre akkor döbbentem rá, mikor egyszer örömet akartam szerezni neked, de megint csak fájdalmat okoztam szavaimmal. Az elválás fájdalmát. Tavaly decemberben, amikor legutóbb elmentél Krisna-völgyből, azt mondtad a leckén, hogy április 3-án jössz csak vissza. Mikor átjöttél a pūjārīszobán, mondtam, hogy nagyon messze van még az április, amikor visszajössz. Arra akartam utalni, hogy a *bhakták* várnak vissza. De mikor azt válaszoltad, hogy neked messzebb van mint nekem, akkor rádöbbsz, hogy az elválás Rādhe-Śyāmától milyen nagy fájdalom okoz neked. Biztosan sokkal nagyobb, mint amit mi érzünk, amikor elmész. És én ostoba módon még emlékeztettelek is erre a fájdalomra. Nagyon elszégyelltem magam. Mit értek én ebből a szeretetből? Nem sokat. Semmit. Ezért csak a kegyedben reménykedem, hogy a szolgálat egyszer megtisztítja piszkos szívemet és a szolgálatom tényleg odaadóvá válik, és egy parányi cseppjét megérthetem a tiszta *bhakták* Rādhā és Krsna iránti szeretetének.

A Caitanya-Cartamritában Śrīla Prabhupāda azt írja: „Ha valaki tiszta odaadó szolgálatra vágyik, Śrī Krsna *bhaktáinak* társaságát kell keresnie, mert a feltételekhez kötött lélek egyedül az ő társaságukban érezheti meg a transzcendentális szeretet ízét.” A lelki tanítómester az, aki ezt az önzetlen, tiszta szolgálatot megtanítja a tanítványnak. Kedves Guru Mahārāja, te vagy az, aki megtanítasz minket szeretni Rādhē-Śyāmát, feladni önös vágyainkat és tiszta odaadó szolgálatot végezni. Nem is tudom hogyan köszönhetem meg ezt neked. Azt hiszem csak azzal, hogy követem az utasításaidat és amikor lehetőségem van rá, személyesen is szolgállok.

Felajánlásomat ezzel a szép imával szeretném zárni:

*tvam gopikā vṛṣaraves tanayāntike 'si
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme
dāsyam pradāya kuru mām vraja-kānane śrī-
rādhāṅghri-sevana-rase sukhinīm sukhābdhau*

„Óh szeretett lelki tanítómesterem, te mindig a tehénpásztorlány Rādhā, Vṛṣabhānu lánya társaságában tartózkodsz. Kérlek, adj szolgálatot lótuszlábaidnál, melyek az odaadó szolgálat birtokosai! Kérlek vess az örömoceánba, azáltal, hogy megadod azt a boldogságot, amit Śrī Rādhā lótuszlábának nektári szolgálata jelent Vraja-dhāmában.”

Örök szolgád: Ekāvalī Devī Dāsī

Bhaktin Fehér Szidónia

Kedves Śīvarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ez az első felajánlás, amit van szerencsém megírni neked. Kérlek, fogadd el ezen a csodás napon, *vyāsa-pūjā* ünnepséged napján.

A tavalyi év utolsó napján akkora nektári élményben részesülhettem, hogy a budapesti templomban hallhattalak és láthattalak is. Előtte ez csak egy elérhetetlen álmnak tűnt, de Kṛṣṇa oly kegyes, hogy ezt a transzcendentális élményt is megadta.

Mikor meghallottam hangodat, ahogyan a szent nevet énekled, egyszerre kellett mosolyognom és meghatódnom. Ez a hangulat az egész napomat belengte – hol a mosoly, hol a sírás kerekedett fölém – azóta is a mindennapjaim része a szüntelen hála érzete irántad és az Úr iránt, ami a levél írása közben még jelentősebb mértékben körbe ölel. Meghatározó élmény volt számomra az első találkozás, hatalmas inspirációt és lelkesedést adott, ami azóta csak egyre intenzívebb. Köszönöm neked!

Tudom jelentéktelen vagyok és képtelen arra, hogy ki tudjam fejezni azt, milyen csodálatos, dicsőséges jellem vagy. Köszönöm, hogy lehetőséget kaptam hódolatom kifejezésére. Hálás vagyok minden pillanatban a sok tanításért, amit kapok tőled és amit van lehetőségem a többi embernek is átadni.

Nem múlik el nap, hogy ne imádkozzak azért, hogy menedéket kaphassak és minden más *bhakta* is lótuszlábaid árnyékában. Amíg csak szavak hagyhatják el ajkaimat, a nevedet, Śrīla Prabhupāda, Rādhā és Kṛṣṇa nevét dicsőítem. Semmi mást nem szeretnék csak szolgálni az Isteni Párt és fürdeni a *bhakták* felemelő társaságában.

Köszönöm, hogy rám szántad a drága idődet!

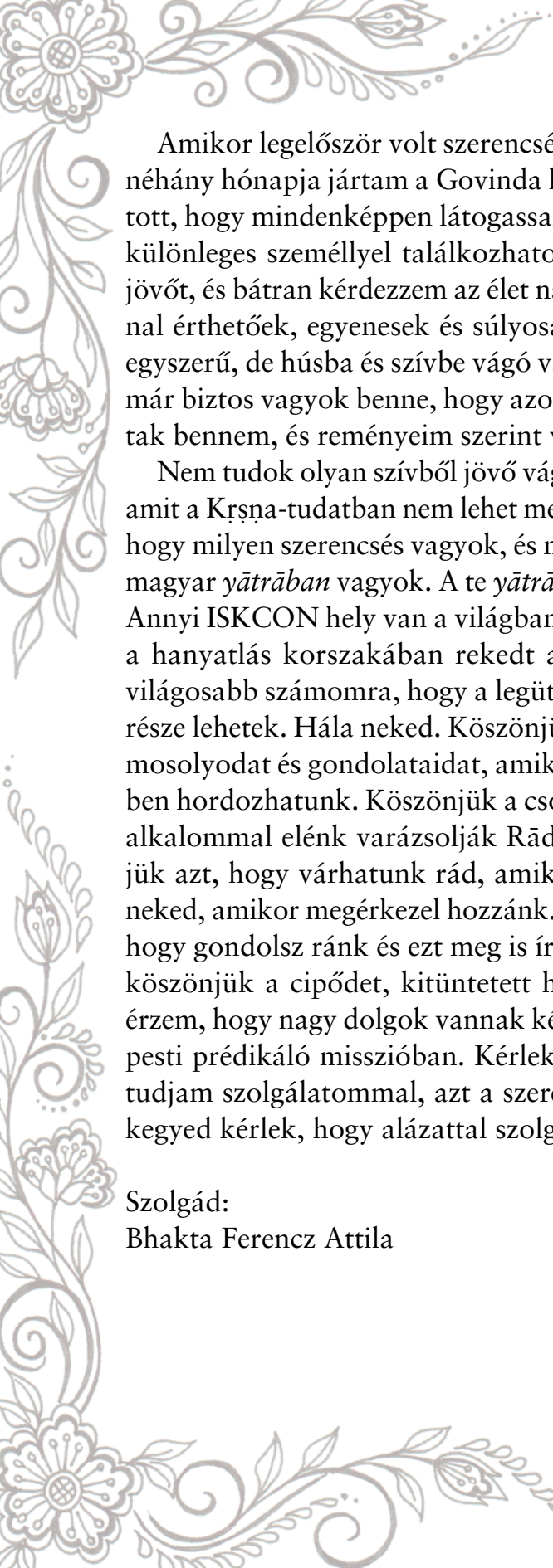
Legyél sokáig közöttünk!

Alázatos szolgád:
Bhaktin Fehér Szidónia

Bhakta Ferencz Attila

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor legelőször volt szerencsém veled találkozni, 2015 tavaszán, néhány hónapja jártam a Govinda klubba és Guruttama prabhu bízta-tott, hogy mindenképpen látogassak el a templomba, mert egy nagyon különleges személlyel találkozhatok, aki látja a múltat, a jelent és a jövőt, és bátran kérdezzem az élet nagy kérdéseiről, mert válaszai azonnal érthetőek, egyenesek és súlyosak. Az ügyetlen kérdéseimre olyan egyszerű, de húsba és szívbe vágó válaszokat kaptam tőled, hogy most már biztos vagyok benne, hogy azok a bölcsesség magok mélyre hatoltak bennem, és reményeim szerint valamelyik már csírázásnak indult.

Nem tudok olyan szívből jövő vágyat, vagy ígéret csomagot kitalálni, amit a Kṛṣṇa-tudatban nem lehet megkapni. Igazából fel se fogtam még, hogy milyen szerencsés vagyok, és milyen szerencsés vagyok, hogy itt a magyar *yātrāban* vagyok. A te *yātrādban*, a te hadtestedben, Mahārāja. Annyi ISKCON hely van a világban, ahol kezdeti fázisban, vagy éppen a hanyatlás korszakában rekedt a mozgalom. A *brahmajyotinál* is világosabb számomra, hogy a legütőképesebb és legígéretesebb csapat része lehetek. Hála neked. Köszönjük a gondoskodó, biztató szavakat, mosolyodat és gondolataidat, amiket életmentő munícióként szívünkben hordozhatunk. Köszönjük a csodálatos *bhajanáidat*, amik minden alkalommal elénk varázsolják Rādhā-Kṛṣṇa *rāsa-līlā* illatát. Köszönjük azt, hogy várhatunk rád, amikor távol vagy és, hogy örülhetünk neked, amikor megérkezel hozzánk. Nagyon szívmengető és lelkesítő, hogy gondolsz ránk és ezt meg is írod a „Pañca-tattvádnak”. Nagyon köszönjük a cipődet, kitüntetett helye van a szobánkban! Őszintén érzem, hogy nagy dolgok vannak készülóban, kibontakozóban a budapesti prédikáló misszióban. Kérlek, add az áldásod, hogy viszonzni tudjam szolgálatommal, azt a szeretet, amivel fordulsz felénk. Add a kegyed kérlek, hogy alázattal szolgálhassam a *bhaktákat* és Kṛṣṇát!

Szolgád:

Bhakta Ferencz Attila

Bhakta File Szabolcs

Hare Krsna kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőség Śrīla Prabhupādának!

Kedves Mahārāja! Szeretném kifejezni számodra e *vyāsa-pūjā* felajánláson keresztül a köszönetem és a hálámat, hogy önzetlen kegyedből és kitartó szolgálatodnak köszönhetően Magyarországon is létezik az ISKCON. Śrīla Prabhupāda hűséges tanítványaként minden felhatalmazást elnyertél, ami ennek a megvalósításához kellett. Nagyon nagy dolog ez annak érdekében, hogy tökéletességre vigyük e létformát.

Mindezt egy hétköznapi ember nem tudta volna végbe vinni, erre csak egy olyan emelkedett *vaiṣṇava* képes, mint amilyen te vagy. Bár nem ismerlek még, mégis inspiráló az, amit csinálsz. Gondolok itt például a tehénvédelemre, könyvosztásra, *varnāśrama* létrehozására és még sorolhatnám. De ami a legmegfogóbb, az a makulátlan megjelenésed és igényed a tisztaságra, mely nagy-nagy szíved szeplőtlenségét tükrözi. Külön köszönetet érdemelsz még azért is, hogy mély és szer-teágazó tudásod megosztod velünk a könyveid formájában.

Kérlek szépen, kedves Mahārāja, ha alkalmasnak találsz a lelki életre, a *bhakták*, illetve a szolgálatodra, akkor kérlek, részesíts kegyedben, hogy legalább vágyakozzak a lelki életre, valamint a *bhakták* társaságára.

Szolgád:

Bhakta File Szabolcs

Bhakta Fodor Mátyás

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Miden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak és neked!

Köszönöm szépen, hogy lehetőséget adtál kijutni az anyagi létből. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy csatlakozhattam a Kṛṣṇa-tudat szervezetéhez. Ebben a világban nincs számomra más menedék, mint Prabhupāda lótuszlába. Az ő könyvei és utasításai segítenek minden nap. Ezek az utasítások lehet, hogy soha nem jutnak el hozzám a te kegyed nélkül. Köszönöm, hogy olvashatom Prabhupāda könyveit, énekelhetem a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát*, csodálatos templomokban lehetek és láthatom a gyönyörű *mūrtikat*. Legfőképpen a szolgálatot köszönöm, amit minden nap végezhetek, hogy mások is megkapják ez a csodát, amiben részesültem hatalmas együttérzésed következtében.

Nagyon vágyom rá, hogy sok fiatal Kṛṣṇa-tudatos legyen, mert óriási szenvedésben van részük. Kérlek, add a kegyed, hogy találkozzunk velük könyvosztás közben, fesztiválokon vagy bárhol máshol, hogy oda tudjuk adni nekik Prabhupāda könyveit.

Igyekszem fejlődni, hogy szebb szolgálatot végezhessenek Rādhe-Śyāmának, Prabhupādának és neked.

Szolgád:

Bhakta Fodor Mátyás

Bhaktin Földvári Szonja

Hare Kṛṣṇa kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék ezen a kedvező napon köszönteni!

Sajnos nem vagyok tagja a magyar *yātrānak* a kezdetek óta, így nem is ismerem az összes csodás dolgot, amit tettél. De minél többet hallok rólad, annál hálásabb vagyok neked, amiért elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra!

Köszönöm!

Örök hálám neked!

Alázatos szolgád:
Bhaktin Földvári Szonja

Bhakta Freiser Tamás

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném kifejezni feléd a hálámat és felajánlani a szolgálataimat levenni valamilyen terhet a válladról. Mit ajánlhatnék fel, hogyan segíthetnék?

Hálás vagyok neked a rengeteg indokolatlan kegyért és hogy társulhattam veled, még ha nem is tudtam megfelelően értékelni ezt. Még most sem értem igazán mennyit köszönhetek neked. Fagyott, kietlen földbe, a szívembe ülteted az istenszeretetet és az odaadás apró magját. Félek tőle, hogy még nem ment elég mélyre. Ennek ellenére ez volt életem első éve aminek volt értelme és célja. Mint egy gyerek számára, türelmesen, szemléletes példákkal mesélted el a kötelességem. Bárcsak jobban figyeltem volna vagy felvettem volna minden szavad az első találkozásunktól fogva.

Hálás vagyok a *bhaktáknak* minden percért, minden mosolyért. A sok lehetőségért a tanulásra. Azért hogy egy ilyen emberrel társulnak mint én. Ez csak a te figyelmednek köszönhetem. Tudom, hogy viszonzni mindezt lehetetlen.

Szeretném megérteni az irányt amit mutatsz, szeretném meg is

valósítani. Szeretnék minden parányi szabad döntésemben követni, szolgálni. Vannak kételyeim félelmeim magammal kapcsolatban. De a te példád mutatja a hiteles utat és a megvalósítás lehetőségét. Ha rajtad meditálok, hozzád fohászok akkor mindig kapok erőt tovább menni.

Remélem hosszú éveken keresztül szolgálhatlak téged, Kṛṣṇát és a magyar *yātrāt*. Hálás vagyok, hogy egy ilyen év után ünnepelem a születésnapod.

Magyar *yātrā* kī! Jaya!

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja kī! Jaya!

Bhakta Freiser Tamas

Bhakta Fritz Attila

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnék köszönten megjelenedi napod alkalmából.

Idén is próbálok egy szép felajánlást írni neked, de rá kell jönnöm, nagyon képesítetlen vagyok arra, hogy dicsőítsek, viszont úgy érzem, ki kell fejeznem hálámat, amiért olyan rendíthetetlen elszántsággal, hittel és energiával osztod a kegyed, tanítasz minket.

Csodálatos látni, hogy ezt nap mint nap és a kezdetektől fogva tudod ezt végezni. Határtalan eltökéltséged nagy inspirációt jelent nekünk a Kṛṣṇa-tudatban.

Köszönöm a sok áldozatot, amit hozol értünk, és köszönöm, hogy itt lehetek és némi szolgálatot ajánlhatok Śrīla Prabhupāda mozgalmának.

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Fritz Attila

Gadabhrit Dāsa

Kedves Guru-Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Mielőtt januárban elutaztál Indiába, tartottál egy szép prédikáló programot (amelyen én is részt vehettem) azoknak akik a Facebookon ismertek meg téged a pár perces videóidon keresztül. Sokan eljöttek és nagyon pozitív emberek voltak, akik között voltak befolyásosak is. Voltak akik azt sem tudták, hogy tudsz magyarul, hiszen ezek a videók angolul készültek magyar felirattal. Jó volt a hangulat.

A program végén, amikor elmentek az emberek, többek között azt is mondtad (ennek a prédikáló programnak a folytatására célozva), hogy szeretnél még prédikálni, mielőtt elhagyod ezt a világot. Remélem, még sok ilyen program meg fog valósulni a jövőben!

Ezzel kapcsolatban szeretném elmesélni, hogy nemrég volt egy általános iskolás osztálytársam születésnapja, és mivel én szoktam írni köszöntőket, neki is írtam. Válaszolt, hogy köszöni szépen, valamint elmesélte, hogy az én megosztásomon találkozott ezekkel a rövid videóiddal, amiket azóta rendszeresen megnéz, és nagyon szereti. Mondta, hogy szívesen beszélgetne ezekről a témákról is velem valamikor. Ennek nagyon örültem, mert amúgy pedig már 30 éve nem találkoztam vele és egyből lehetőség adódik a prédikálásra.

Köszönöm szépen, hogy az internet adta nagyszerű lehetőséget megragadva rengeteg embernek prédikálsz a világban!

Remélem, hogy egészséged jobbra fordul és még sok évig megkaphatjuk a társaságod, együtt szolgálva Śrīla Prabhupādát az irányításod alatt!

Jelentéktelen szolgád:
Gadabhrit Dāsa

Gadādhara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāmin iti nāmine*

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Guru Mahārāja, we are so lucky and fortunate to have a spiritual master like yourself. There are two ways that we associate with Guru: one way is “*Vāñī*” - personal association, and the other way is “*vapu*” - through his instructions and books. One time You told Anurādhā and myself that You had only 20 minutes of Śrīla Prabhupāda’s association, and still you follow his instructions perfectly.

Just recently I was listening to Śrīla Prabhupāda Memories; Abhirāma Prabhu was speaking about Śrīla Prabhupāda’s final pastimes. He mentioned Śrīla Prabhupāda was lamenting that he still had not finished his work, then devotees were asking what he had not finished. Śrīla Prabhupāda replied that he did not establish the “Varna Ashram System.” A devotee then asked him how he would achieve this, and Śrīla Prabhupāda answered that he would personally show how to live off the land, grow the vegetables, and live a sustainable lifestyle. Guru Mahārāja, you have taken this mission on by establishing this in New Vraja-dhāma and by the leader you are, you are showing us the way.

Also, you have recently started making video blogs, and the message that you send is short, sweet and to the point. After I receive them, I send them to everyone on my phone list. The comments I receive are that they are great, fantastic, and everyone loves them.

Guru Mahārāja, I would like to personally thank you for being there for us. You were there when Anurādhā’s father was sick and passing away, you came to see him. You were there for my wedding, you named both my girls and now they are grown up. You also gave Anurādhā’s mother “Ramaben” initiation and named her Gaṅgā Mātā Devī Dāsī. She was so happy as this was her nickname given to her by

her father, and now you became her spiritual father. You personally came to see Rādhā Dāmodara's grandfather in the hospital. You gave initiation to Mohinī, now Vraja Mohinī Devī Dāsī and Ravi, now Rādhā Dāmodara Dāsa. And finally, you were there when we did the last right ceremonies for Gaṅgā Mātā and Rādhā Damodara's grandfather. Guru Mahārāja, I am totally indebted to you for all you have given for me and my family. The debt I am unable to repay.

In order to advance in spiritual life, one must fully surrender to the Spiritual Master, and as I have said in the past, you are my *guru* and I am your servant and my duty is to serve you.

Guru Mahārāja Ki Jay!

Your fallen servant,
Gadādhara Dāsa

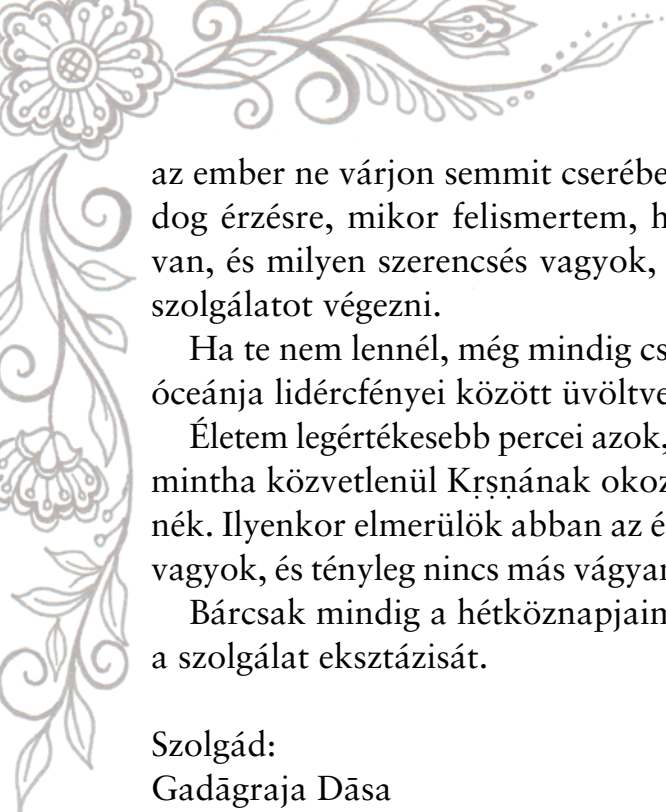
Gadāgraja Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Születésnapod alkalmából szeretném megköszönni azt a sok szeretetet, figyelmet amit tőled kapok.

Elképesztő, hogy bármilyen reakcióddal mennyire tudsz inspirálni. Extrém példa erre egy jó néhány évvel ezelőtti esemény, amikor téged és Abhirāmát kivittelek a reptérre, és ti nagyon jó hangulatba beszélgettetek egymással. Úgy belemerültetek a beszélgetésbe, hogy amikor kiszálltatok, rám se néztetek, nem is köszöntetek, csak besétáltatok a reptérre, mintha egy tömegközlekedési buszon lettetek volna. Általában te mindig figyelmes és kedves vagy ilyenkor, de most ezt nem tetted. Mikor hazafelé vezettem az autóba, elgondolkoztam ezen. Azon vettem észre magam, hogy valami nagyon csodálatos érzés kerített hatalmába. Megértettem, hogy milyen az egyszerű szolgálatot végezni úgy, hogy

az ember ne várjon semmit cserébe. Emlékszem arra a mámorító boldog érzésre, mikor felismertem, hogy veled milyen jó kapcsolatom van, és milyen szerencsés vagyok, hogy tudok neked ilyen személyes szolgálatot végezni.

Ha te nem lennél, még mindig csak vitorláznék az anyagi világ üres óceánja lidércfényei között üvöltve, hogy nektár!

Életem legértékesebb percei azok, amiket veled töltök. Mert ez olyan, mintha közvetlenül Kṛṣṇának okoznék örömet, mintha újra Vele lennék. Ilyenkor elmerülök abban az édes hangulatban, hogy egy szolgálja vagyok, és tényleg nincs más vágyam, csak megfelelni ennek a *rasának*.

Bárcsak mindig a hétköznapijaimban erre emlékeznek, és élvezném a szolgálat eksztázisát.

Szolgád:
Gadāgraja Dāsa

Gadāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőség neked!

Újabb év telt el, és újra lehetőségünk van megemlékezni csodálatos megjelenésed örömnepéről.

Nagyon hálás vagyok neked, amiért lehetőséget adtál, hogy fejlődhessek a lelki életben, és hogy minden lélegzetvétellel közelebb kerülhetek Rādhe-Śyāma tündöklő lótuszlábaihoz. Köszönöm, hogy annyi módon tanítasz. Köszönöm, hogy annyi megvalósítást nyilvánítasz meg. Köszönöm amikor személyesen dorgálsz, vagy amikor álmomban jössz, hogy rendreutasíts, vagy tanítványaidat – istentestvéreimet – küldöd, hogy szidjanak le. Köszönöm, hogy oly sok módon egyengeted a lelki utamat. Mindent köszönök!

Ugyanakkor nagyon szégyellem magam. Nagyon sajnálom, hogy annak ellenére, hogy te ennyit próbálsz segíteni, én nem vagyok képes megfelelően követni az utasításaidat, és nem tudok kellő mértékben meghódolni az akaratomnak. Kérlek, ne haragudj! Nem tudok mást tenni, mint Hozzád imádkozni erőért és intelligenciáért, hogy képes legyek megbirkózni feltételekhez kötött, mihaszna természetemmel.

Drága Guru Mahārāja! Isteni Mesterem! Kérlek, mindig maradj velem, és segíts továbbra is fejlődni a lelki életben, akkor is, ha néha lázadok! Add az áldásaidat, hogy mindig, minden helyzetben emlékezni tudjak lótuszlábaidra!

Lótuszlábaid gyönyörű porában hálás szívű szolgáló:
Gadāi Dāsa

Gaura Ārati Devī Dāsī

My dearest Gurudeva,

Please accept my humble and most sincere obeisances on this auspicious occasion of *vyāsa-pūjā*. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This was a most wonderful and momentous year of this lifetime. You gave me the most beautiful name Gaura Ārati Devī Dāsī and I was born again. The lord came to my house and gave me initiation. You are most compassionate Gurudeva, I offer my humble obeisances at your lotus feet. You have been most kind and understanding, always understanding my situation and gently guiding me. I am most grateful for being your disciple and I hope to try always to make you proud of me, to sincerely follow every instruction like my life depends on it. Because my life does depend on taking this wonderful opportunity of being your disciple. Thank you is but a small word, truly indebted to you forever my Lord. I hope by your mercy and blessings I am able to show my gratitude to yourself in actions and behaviour that epitomises your teachings.

Seeking only to serve you forever. Please accept my humble offering.
Forever at your Lotus feet,

Your servant,
Gaura Ārati Devī Dāsī

Gaura Kṛṣṇa Dāsa és családja

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat és szeretetemet! Minden dicsőséget Śrīla PrabhupādāĀznak és Isteni Kegyelmednek!

Soha nem felejttem el csodálatos támogatásodat, amivel segítesz bennünket. Leckéid, videóid, könyveid különleges lelki energiával árasztják el az egész világot. Mi magunk, a tanítványaid, ebből élünk, szavaid a táplálékunk, s az üzeneted az életünk.

Örök feladatunk a követésed, a tanításaid követése és azok tovább hagyományozása. Személyesen tapasztaltam könyveid erejét. Egyszer egy *māyāvādī* lelki gyakorlóval beszélgettem arról, hogy Isten személy-e, s hogy az egyéni lélek létezik-e egyáltalán, vagy ő csak Brahman, aki csupán egyéni léleknek „gondolja” magát.

Mondanom sem kell, hogy intellektuális érvelésem nem sok eredménnyel járt, de ekkor egy isteni sugallatként eszembe ötlött egy dolog. Kezébe adva egy könyvet ezt mondtam: „OK, tudod mit? Olvasd el *Śivarāma Swaminak ezt a könyvét: A szívem a szenteké!*” Egy hónappal később az illető könnyes szemekkel adta vissza nekem a kötetet, kifejezve, hogy „most már értem: Isten személy és én az Ő szolgálója vagyok”. Azóta napi rendszerességgel japázik és Kṛṣṇa *bhaktájaként* tekint magára.

Ekkor olyan érzésem volt, mintha Godruma-dvīpában lennék Raghunātha Dāsa Bābājī *āśramájában*, ahol a szent néhány szóval materialistákat és *māyāvādikat* győzött meg Kṛṣṇa odaadó szolgálatának felsőbbrendűségéről.

Kedves Guru Mahārāja, te ugyanilyen felhatalmazott „érintőkö” vagy, aki megváltoztatja a világot. Azóta mindig, amikor a saját *ügynevezett* tudásom csődöt mond, mindig a te könyveiddel „takarózom”, azok jelentik a megoldást minden kérdésre minden dilemmára önmagam és mások számára is.

Szeretettel maradunk szolgálid:

Gaura Kṛṣṇa Dāsa

Nūpura Devī Dāsī

Nīla és Govinda

Gaura Prema Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to you.

It is a great happiness to be able to congratulate you with the *vyāsa-pūjā*. Even for those who have not experienced the mercy of meeting you and seeing you in person, it is an important day. As I have gotten the opportunity not only to meet you but also to become your disciple, I feel very fortunate.

The biggest wealth for a person is to have someone who is making sacrifices bigger than that of a mother, thinking about your good, praying for you as well as coming to this material world over and over again to deliver the fallen souls. I am bowing down to your lotus feet and paying my obeisances.

I am humbly praying to Kṛṣṇa for your health and many many more *vyāsa-pūjā*. celebrations to come.

Please, once again allow me to pay my humble obeisances and express my love to you.

Your humble eternal servant, Gaura Prema Devī Dāsī

Gaura Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Gurunak és Gaurāṅganak, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Úgy egy hónappal ezelőtt megkért egy istentestvérem, Mañjarī mātāji, hogy segítsék lefordítani a *vyāsa-pūjā*. felajánlásaidat. Örültem neki, mert jó lehetőséget láttam benne arra, hogy jobban megismerjelek. És nagyon izgalmasnak tűnt a fordított helyzet: most nem te olvasod az én vagy a mi felajánlásainkat, hanem én a tiédet (Śrīla Prabhupādához). Aztán úgy adódott, hogy nagyon nehezen tudtam időt szakítani erre a szolgálatra. Épp akkoriban üzentél, hogy esetleg Párizsba kellene jönnöm és segítenem a *bhaktáknak*, mert még mindig nehéz helyzetben van a *yātrā*. Eljöttem hát, és valóban nehéz a helyzet – tehát sok-sok probléma kért azonnali megoldást. Aztán valahogy mégis elkezdtem a fordításokat. Megérte. Ha minden igaz, egy új ajtó tárult fel előttem – a szíved felé vezető ajtók egyike.

E két hatás – az új kihívás és *gurum* szívének feltárulkozása – együtt különösen erős, s tovább már képtelen voltam sötétségben maradni. A lelki tanítómestereim és az Úr Gaurānga kegyéből megértettem néhány korábban hallott elvet – hiszen a gyakorlatban láttam rájuk erős példákat.

Megértettem, hogy az Ő kegyükön nagyon-nagyon sok múlik (szinte minden). Az a kegy, hogy Gurudeva felhívott és megkérdezte, „esetleg eljönnék-e ide 6 hónapra segíteni”, ahogy kérdezte, és ami mögötte feltárult számomra is, az egy csoda. Egy aprónak látszó kérés (6 hónap nem a világ), ami mögött egy (több) lehetőség rejlik: megismerni jobban a lelki tanító mesterem szívét-lelkét, megismerni olyan *bhaktákat*, akikről korábban csak halvány elképzelésem (sem) volt, sőt, bízni bennük majdnem úgy, mint a lelki tanító mesteremben, egy másik csoda. Ha ezek a csodák nem történnek meg, ma nem vagyok itt, és ki tudja, másképp ugyanezeket a fontos elveket hogyan értettem volna meg másként vagy továbbra is tudatlan maradok.

Különösen fontos volt számomra egy felajánlásod, az, amelyet 1987-ben írtál (Embarrassed). Az a hangulat váltás nagyon fontos érték számomra.

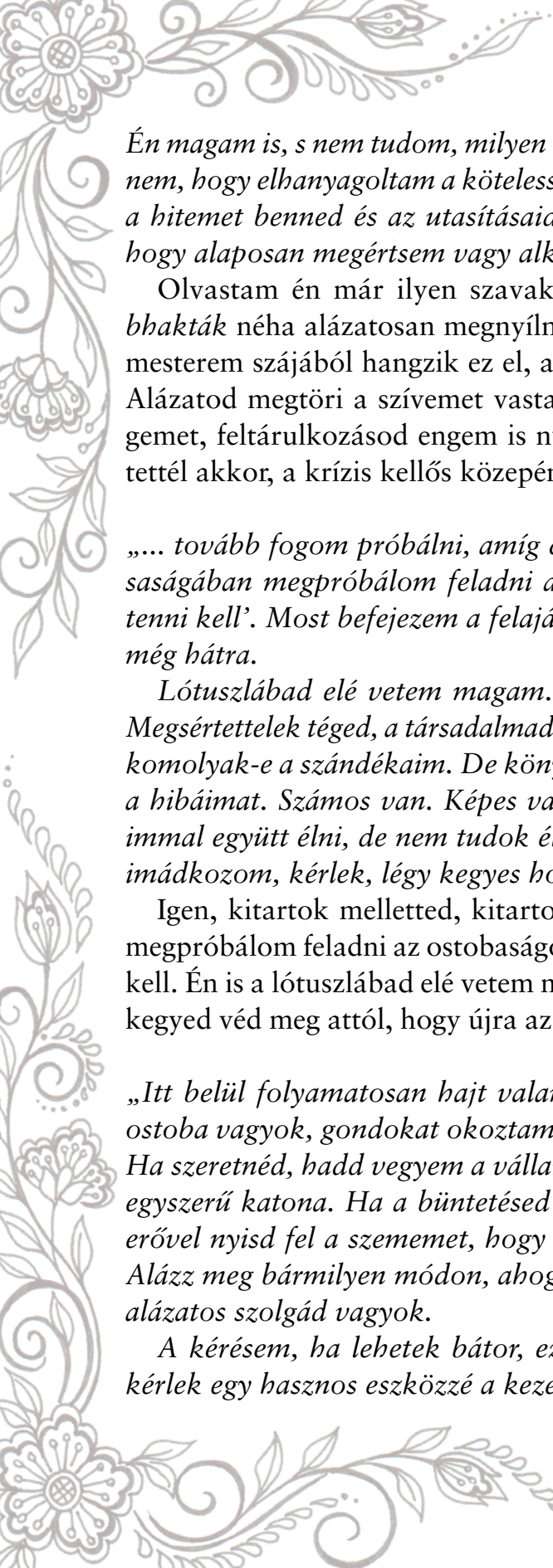
„Egyszer úgy gonoltam, hogy megértettem, mit jelent Kṛṣṇa-tudatosnak lenni. Azt gondoltam, tudom, mi módon lehet elterjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot. Úgy gondoltam, teljesen megértettem az utasításaidat. A prédikálás, a menedzsment és a könyvosztás terén magabiztos voltam. Magamra úgy gondoltam, mint természetes vezető. Kopasz voltam. Világos képem volt önmagamról, és hogy merre tartok. Úgy gondoltam, ismerlek téged, és hogy lassan megismerem Kṛṣṇát. Valóban teljes meggyőződéssel gondoltam, hogy Kṛṣṇa-tudatos vagyok. Hogy rá vagyok hangolódva arra, amit tudni kell. Sőt, másokat is arra vezettem, hogy higgyék azt, hitelt érdemlő bhakta vagyok.

Ám az utóbbi néhány év megváltoztatta a helyzetet. Olyan dolgok történtek, amelyek miatt újra kellett gondolnom, ki vagyok és mi a kapcsolatom veled.”

Igen, nekem is ezt kell tennem. Újra gondolni, ki vagyok és mi a kapcsolatom veled. Mert lehettem győztes egy maratoni könyvosztásban, szerethetik a *bhakták*, ahogy a színpadon játszom, vagy szívesen bízzák rám az autók vezetését, mert tudják, biztonságban vannak, de a lelki élet valahol más szinten működik. Ez a más szint a szív legbelsőbb csücske, ahol eldől, hogy kiért, miért teszem azt, amit teszek. Magamért, a hírnévért vagy érted, a te ‘hírnevedért’, azaz a te elégedettséged érdekében.

„A múltban oly elfoglalt voltam. Oly biztos: és bíztam, oly ostobán. Oly ostobán, nem szánva időt arra, hogy alaposan átgondoljak mindent és döntsek saját magamban. ‘Vajon ez az, amit Prabhupāda akar?’ Ám a régi világom most összeomlott körülöttem. Visszafelé lépegetve keresem, hol hibáztam.

A saját szellemeimtől úzve, könnyekkel a szememben az egyedüli remény, hogy te nem hagytál el. Hibákat követtem el. Szenvedett a prédikálás, szenvedtek mások, és én is. Nem kétséges, hogy, csaknem mindannyian szenvedtetek. Voltak, akik elvesztették a hitüket bennem.

Én magam is, s nem tudom, milyen visszahatásoktól kell majd szenvednem, hogy elhanyagoltam a kötelességemet. Az egyedüli életvonalamat, a hitemet benned és az utasításaidban, melyekre nem szántam időt, hogy alaposan megértsem vagy alkalmazzam őket.”

Olvastam én már ilyen szavakat másoktól. És ez rendben van, *bhakták* néha alázatosan megnyílnak. Ám amikor a saját lelki tanító mesterem szájából hangzik ez el, az egészen más hatást kelt bennem. Alázatod megtöri a szívemet vastag láncokkal szorongató büszkeségemet, feltárulkozásod engem is nyitottá tesz. És azt teszem, amit te tettél akkor, a krízis kellős közepén.

„... tovább fogom próbálni, amíg csak te ezt akarod. A követőid társaságában megpróbálom feladni az ostobaságomat és ‘tenni, ahogy tenni kell’. Most befejezem a felajánlásomat. Az utolsó dolog maradt még hátra.

Lótuszlábad elé vetem magam. Nagyon, nagyon ostoba vagyok. Megsértettelek téged, a társadalmadat és követőidet. Nem tudom, vajon komolyak-e a szándékaim. De könyörgöm hozzád, hogy bocsásd meg a hibáimat. Számos van. Képes vagyok a (múltban elkövetett) hibáimmal együtt élni, de nem tudok élni a kegyed nélkül. Sok milliószor imádkozom, kérlek, légy kegyes hozzám.”

Igen, kitartok melletted, kitartok a családotd mellett. Újra és újra megpróbálom feladni az ostobaságomat és csak azt tenni, amit tennem kell. Én is a lótuszlábad elé vetem magam, mert sértő vagyok és csak a kegyed véd meg attól, hogy újra az anyagi lét poklában kelljen élnem.

„Itt belül folyamatosan hajt valami, hogy cselekedjek érted. Mivel ostoba vagyok, gondokat okoztam. Nem akarok semmilyen pozíciót. Ha szeretnéd, hadd vegyem a vállamra a könyves táskát és legyek egy egyszerű katona. Ha a büntetésed több felelősség elfogadása, kérlek erővel nyisd fel a szememet, hogy megfelelően vigyem azokat végbe. Alázz meg bármilyen módon, ahogy szeretnél. Kétkezi munkát végző alázatos szolgád vagyok.

A kérésem, ha lehetek bátor, ez: Amilyen nagylelkű vagy, tegyél kérlek egy hasznos eszközzé a kezedenben.”

Ahogy olvasom záró soraidat, tehetetlennek érzem magam. Számmomra sincs más, mint amit leírtál, megpróbálkozom azzal, hogy egy egyszerű katona legyek a seregdedben. Abban a seregben, mely az uóttbbi évtizedben sorra hódította vissza a területeket Kali birodalmából. Magyarország szívében megnyílt egy lelki főváros, Krisna-völgy, ahol *bhakták* százai élhetnek védetten, Románia, Törökország elindult ugyanezen az úton. Remélem, itt Párizsban is hasonló útra lépünk, dezzantos alakulatunk nekifog és addig nem áll meg, míg hasznot nem hajt, míg vissza nem állítja dicső fényébe Śrī Śrī Rādhā-Parisīšvara birodalmát, és erős bástyává nem teszi azt a nyugati fronton.

Ahogy te sem ígértél semmit, én sem teszem. Én is csak könyörögök hozzád, Śrīla Gurudeva, hogy hadd maradjak a közösségben legalább még egy évig, hogy újra gondolkodhassak, mit is írjak felajánlasként neked, szeretett Gurudevámnak. Hadd legyek tudatosabb az utasításaidról, hadd legyek bátrabb azok végrehajtásában, hadd legyek érzékenyebb mások gondjaira, érzéseire, és hadd legyek egyre tudatosabb rólad.

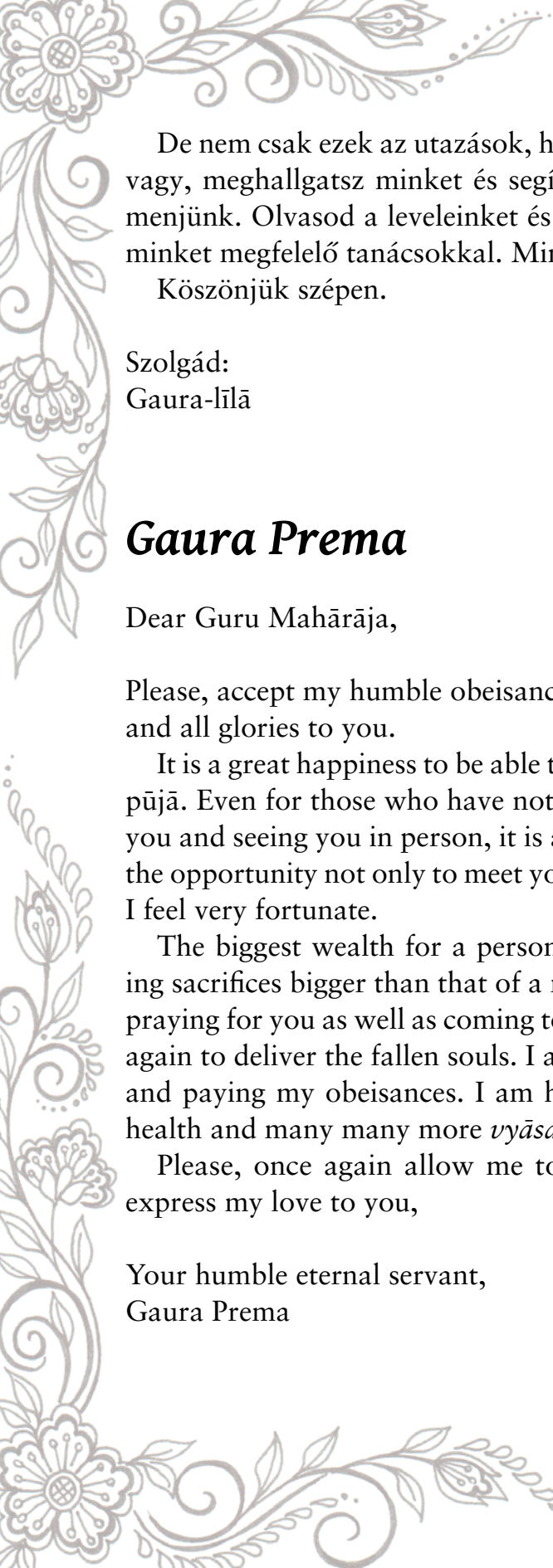
Örök szolgád: Gaura Nitāi Dāsa
egy egyszerű katona, aki jelenleg Párizs közelében, Sarcelleben próbál szolgálni téged.

Gaura-līlā

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Annyi mindent köszönhetek neked. Nem is tudom mivel kezdjem. Mindig gondolsz ránk és fontos neked hogy minden rendben legyen velünk. Annyi mindent teszel azért hogy boldogok legyünk. Utazhatunk és veled társulhatunk. Ez mind olyan nagy kegy. Tavaly az Angliai út, idén Radhadesh.

De nem csak ezek az utazások, hanem mikor itt vagy, akkor velünk vagy, meghallgatsz minket és segítesz, hogy mindig a lelki élet felé menjünk. Olvasod a leveleinket és válaszolsz is rájuk. Mindig ellátsz minket megfelelő tanácsokkal. Mindig ott vagy velünk és segítesz.

Köszönjük szépen.

Szolgád:
Gaura-līlā

Gaura Prema

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to you.

It is a great happiness to be able to congratulate you with the Vyāsa-pūjā. Even for those who have not experienced the mercy of meeting you and seeing you in person, it is an important day. As I have gotten the opportunity not only to meet you but also to become your disciple, I feel very fortunate.

The biggest wealth for a person is to have someone who is making sacrifices bigger than that of a mother, thinking about your good, praying for you as well as coming to this material world over and over again to deliver the fallen souls. I am bowing down to your lotus feet and paying my obeisances. I am humbly praying to Kṛṣṇa for your health and many many more *vyāsa-pūjā*. celebrations to come.

Please, once again allow me to pay my humble obeisances and express my love to you,

Your humble eternal servant,
Gaura Prema

Gaura-bhāvana Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget neked!

„Az Úr Caitanya Mahāprabhu megjövendölte, hogy az Ő dicső neveit és a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát* hirdetni fogják minden faluban és városban, szerte a világon. Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura és Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī azt akarták, hogy beteljesüljön ez jóslat, mi pedig követjük nyomdokaikat.” Ezeket a szavakat írja Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad Bhāgavatam* 4.22.41. verséhez fűzött magyarázatában.

Az Úr Caitanya jövendölése beteljesülni látszik, mivel Śrīla Prabhupāda személyében eljött az az *ācārya*, aki képes volt rést ütni a nyugati világ személytelenségéből épített falain. Tökéletes hite volt lelki tanítómesterében, ami megadta számára a képesítést e mérhetetlen feladat végrehajtásához.

Kezdetben egyedül volt, és sok nehézséggel kellett szembenéznie, de nem adta fel. Erőfeszítését, töretlen hitét, a lelki tanítómesteréhez való hűségét Kṛṣṇa tanítványokkal jutalmazta, akik közül páran Śrīla Prabhupādához hasonlóan szintén megértették és magukévá tették az Úr Caitanya és a tanítványi láncolat tagjainak vágyát.

Hogyan, miért képes az egyik tanítvány tökéletesebben megérteni a lelki tanítómesterét, mint a másik? Mitől válnak nagygyá a nagy *bhakták*? Mi táplálja e tanítványok lelkesedését, amely képes őket a legreménytelenebb helyzetekben is továbblendíteni?

Egyetlen tudatállapot tehet valakit erre alkalmassá, és ez az, ami Śrīla Prabhupāda minden elkötelezett tanítványának a kincse: a hála érzése. Ez az a mozgató elv az őszinte tanítvány minden cselekedete mögött. Hogyan tudnálak jobban szolgálni? Hogyan segíthetnék neked? Hogyan vihetném el az Úr Caitanya üzenetét az emberekhez? Így gondolkodik az, aki hálás azért, amit Śrīla Prabhupādától kapott.

A te életed ezt a tudatállapotot tükrözi, és példaként áll előttem és minden tanítványod előtt. Az életeddel bemutatod, hogyan teheti

tökéletessé bárki a saját életét a leki tanítómester szolgálata által. Az a tanítvány, aki hálával a szívében szolgálja a lelki tanítómesterét, két-ségkívül magára vonja Kṛṣṇa figyelmét. És mi kell ennél több, hiszen ez az élet tökéletessége. Te megvalósítottad ezt, az életed a példa rá. Minket is arra kérész, kövessük a példádát, hogy megtapasztalhassuk a Kṛṣṇának végzett szolgálat valódi, semmihez sem fogható ízét.

Néha azt gondolom, igen, én felkészültem erre és semmi mást nem akarok már csinálni, de másnap már csak hűlt helye az előző nap mind-ent elsőprő lelkesedésének, mert valójában nincs ott a hála szilárd alapja, ami töretlenné tehetné a lelkesedésemet, az odaadásomat. Az, hogy ennek ellenére lehetőséget kapok az Úr Caitanya missziójában pusztán a te kegyed és a *bhakták* kegye. Ez az egyetlen ok, ami miatt minden rossz tulajdonságom ellenére még mindig itt tudok maradni. Kérlek, mindig adj lehetőséget, hogy szolgálhassalak.

Szolgád:

Gaura-bhāvana Devī Dāsī

Gauramaṇi Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Probably I'am joining many godbrothers and godsisters this year by glorifying your amazing vlog preaching. That's just so perfect from every aspects Guru Mahārāja!

The topics of these videos are so relevant, the sounds and musics are always pleasant. The way how you present Śrīla Prabhupāda's teachings are cannot be more clear and straight, but in the same time soft and acceptable. Your transcendental deep voice and your sophisticated speaking just soften everyone's heart who watches your videos. Knowing that millions of people watching and listening you is such a

great bliss for me. I am sure that their days in the material world are numbered...

Everytime when you put on a new video I immediately share it on my facebook page for my friends and relatives great fortune. One of them is living in Canada and she told me she is watching your videos and likes them so much. I was just so happy that even she can have your wonderful association regularly. I never thought she would ever know you.

What other way would this possible? There are not so many other ways...

These people can hear from you, they can see you and some very fortunate can meet you personally. I hope many of them...

Dear Guru Mahārāja, thank you very much for your most inspiring example in the service of Śrīla Prabhupāda. Please bless me that I can take strenght from it and do something useful in the service of your lotus feet.

Please forgive my offenses and please forgive me if I hurt you. I try to learn from my mistakes and I know I can do that by your mercy.

Jaya Guru Mahārāja!

Your servant,
Gauramaṇi Dāsa

Gaurarāya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious day of your appearance please accept my fumbling attempts to glorify you as I am so unable to so properly, due to my spiritual blindness and self-absorbed envious nature.

I most humbly bow down with all humility and respect and in so doing seek and beseech from you benediction's and boons, of mercy, forgiveness and kindness, which I know you have in full as you are the

vessel of Śrīla Prabhupāda's legacy, and the shining example of how one should follow and lead.

Your footsteps are the shining path that is the reminder that we may also make our lives sublime, please save again this shipwrecked soul. Even as I speak with heart and soul these words I see and understand that God helps those that help themselves. Your kindness, humor, strength, faith and all that one may need are available, your association is available across time and space no limitations no excuses.

When will I cease to play the victim and become attentive to my duty? This weakness of heart, lack of character, prevents me.

It seems I am fated to only realize the gifts and opportunities that are given after they have seemingly passed and I am left with the bitter realization of lost time and squandered mercy.

Is there hope in lamentation? I pray it is so.

I cannot ask again for what you have so kindly already given and I have lost due my careless nature, but not knowing what else to do I am bound to do so.

Please don't give up on this camel like devotee.

Your servant,
Gaurarāya Dāsa

Gaurasundara Kṛpāmoya Dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Valahogy úgy alakult, hogy ebben az évben nagyon kevés szolgálót tudtam neked ajánlani. Megtanultál prezentációt is csinálni, és a marathont alatt sem volt lehetőségem annyiszor kimenni osztani, mint az előző években.

Ez utóbbi annak volt köszönhető, hogy tanulnom kellett. Tanulni, hogy taníthassak. Tavaly elkezdtem a doktori iskolát, amivel nagyon sok elfoglaltság jár együtt. Kutatás és írás, ha valaki, akkor te tudod, hogy ez milyen kemény munka. Szerencsére a téma – a manipuri *saṅkīrtana* –, amit Rādhānātha prabhuval kiválasztottunk, nagyon érdekes.

A kutatás miatt most másodszorra van szerencsém Manipurba látogatni. Nagyon különleges hely ez, a lakosság nagy része *vaiṣṇava*, ráadásul *gaudīya*, akik élnek is a hagyományt. Egy valami azonban hiányzik. Az oktatás. Hiába gyakorolják a hagyományt, a filozófiát nem nagyon ismerik. Ennek az a következménye, hogy a hitük nagyon gyenge, és ez a gyenge hit könnyen elveszthető. Annak ellenére, hogy az övéké az egyik legszebb hagyomány a világon, nem tudják értékelni. A gyönyörű kultúrájuk helyett egyre jobban vonzódnak a világ többi részére jellemző kulturátlansághoz, és ez nagyon szomorú.

Sajnos mindannyiunkat fenyeget az, hogy nem értékeljük, amink van, amiatt, hogy nem is értjük, hogy mi az. Ha nem értékeljük, akkor annak az lesz a következménye, hogy előbb vagy utóbb elveszítjük.

Kedves Mahārāja! Köszönöm, hogy nem hagyod elfelejteni, hogy milyen csodálatos dolog részesei lehetünk! Köszönöm, hogy végtelen erőfeszítéseket teszel, időt és – sajnos – az egészséged nem kímélve, hogy megértsük, hogy milyen különleges helyzetben vagyunk, hogy gyakorolhatjuk a legnagyobb dolgot a világon! Köszönöm, hogy megpróbálsz embert faragni belőlünk! Nagyon kérek, maradj sokáig még velünk, és ne hagyj elfelejtenünk, hogy egy felbecsülhetetlen kincs van a kezünkben!

Hare Kṛṣṇa!

Hálás szolgád:

Gaurasundara Kṛpāmoya Dāsa

Bhaktin Gazsi Olívia

Hare Kṛṣṇa kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Először írok *vyāsa-pūjā* felajánlást, kérlek bocsásd meg, ha sután vagy ügyetlenül fogalmazok. Egy bő évvel ezelőtt még nem gondoltam volna, hogy részese lehetek a *bhakta* létnek. Pontosabban azt sem tudtam, hogy milyen lehet ez a *bhakta* lét, így azt sem tudtam, hogy ez mekkora örömforrás. Nem tudtam, hogy milyen boldogság a japázás, nem tudtam, hogy milyen elégedettségerzet a szolgálat, s nem tudtam, hogy mindaz amit tanulok, hallok, látok és tapasztalok, milyen módon lehet hatással az életemre. Köszönöm mindazt, amit eddig megismerhettem, s amit azóta is folyamatosan megismerhetek. Köszönöm a sok évvel ezelőtt egy *bhaktádtól* kapott *Mahābhāratát*, amely tíz év múlva megváltoztatta nemcsak a lányom életét, hanem közvetve az én életemet is. Elmondhatatlan hálás vagyok ezért a kegyért. Elmondhatatlan hálás vagyok az útmutatásért, az eddig megismert tudásért, és kimondhatatlan az öröm és a nyugalom bennem, hogy látom, hogy másként is lehet élni, működni, gondolkodni, mint az eddig megismert sémák szerint. Küzdök az utammal, de a te kegyed, a te példamutatásod és személyed nélkül mindez a megismerés és öröm nem lenne! Nagyon köszönöm, hogy apaian felügyelve, gondoskodóan s irányítva vigyázol a lányomra, és nagyon köszönöm, hogy boldognak látom őt! Köszönöm azt is, hogy porszem létemre idén lehetőséget kaptam tőled egy személyes beszélgetésre. Köszönöm a felém irányuló figyelmed és a személyes odafordulásod, érdeklődésed! Rendkívül sokat jelentett nekem. Remélem a magam kicsiségével mindezeket majd viszonzni is tudom valahogy. Általad és tőled gyökeresen megváltozott az életem. Végtelenül köszönöm.

szolgád:

Bhaktin Gazsi Olívia

Goloka

Kedves Mahārāja!

Szeretnék neked boldog születésnapot kívánni! Mindig nagyon örülök, amikor jössz. Szoktam kérdezgetni anyát, hogy mikor leszel már itt. Azért akartam neked felajánlást írni, hogy örülj, mert nekem jó, amikor örülsz.

Amikor te tartod a leckét, valahogy jobban odafigyelek, és nagyon szeretem azt is, ha te tartod a *kīrtanát*. Köszönöm, hogy ilyen szép nevet adtál nekem, amikor születtem! Azt is nagyon szeretem, amikor te öltözteted Rādhārāṇīt. Olyankor más szokott lenni, sokkal szebbnek látom. Egyszer lerajzoltalak, miközben leckét tartottál, mert nagyon szeretlek. Amikor látlak téged, azt érzem, hogy te is szeretsz engem. Nehéz elmagyaráznom miért, de te más vagy, mint a többi *bhakta*. Úgy érzem a szívemben, hogy te érted a Kṛṣṇa-tudatot. Te biztos az egyik legjobb *bhaktája* vagy Kṛṣṇának és nagyon jól tanítod nekünk a Kṛṣṇával való kapcsolatot és szeretet.

Köszönöm szépen, hogy a farmra költözhettem, mert így közelebb lakhatok hozzád és Rādhe-Śyāma otthonában élhetek!

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád: Goloka

Gopa Kumāra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja! Boldog születésnapot! Minden dicsőséget neked! Bármerre jársz, Kṛṣṇáról prédikálsz, hogy így mindenkinek a legnagyobb ajándékot add. Elhívtad Rādhe-Śyámát Krisna-völgybe és Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāngát Budapestre mindenkinek a Nekik végzett szolgálat lehetőségét adva, egyre „híresebbek” távoli vidékről is érkeznek a *bhakták* szolgálni Őket. Minden évben megszervezed a Govardhana-pūjāt, ami szintén sokaknak a legértékesebb lehetőség elégedetté tenni Śrī Govardhana Lālt.

A világhálón is prédikálsz, hogy minél több elesett léleknek átadhasd Caitanya Mahāprabhu üzenetét. Személyesen is törödsz a magyar és más tanítványaiddal értékes és garantáltan működő szívből jövő utasításaidal. Mindenkit vezetsz lépésről lépésre Kṛṣṇa felé, hogy elfelejtsük a rossz illuzórikus álmainkat, s valóban boldogok lehessünk. Elvitted a *bhaktákat* Indiába felejthetetlen élményekkel gazdagítva szomjas szívüket. Mindezt e legbűnösebb Kali-korban, ahol csak szenvedés nehézség és fájdalom létezik, s mindezt úgy hogy számtalan problémával és egészségügyi nehézségeiddel nem is törödsz, mert annyira szeretsz minket és olyan önzetlen vagy.

Fokozatosan egyre szebbé varázsolod Krisna-völgyet, megírtad a Nava-Vraja Mahimāt és a Varnāśrama kódexet, számtalan más könyveddel együtt megadva a hallás lehetőségét nekünk. Ez az egyetlen lehetőségünk kilépni a sötétségből. Nagyon szigorú és hiteles követő vagy, nagyon kedves s mindenkit tudsz inspirálni a szolgálatra. Féltve őrzött kincse vagy szívünknek, minden dicsőséget neked! Mindenben személyesen mutatsz példát, köszönjük szépen!

Kedves Guru Mahārāja! Elesettségem ellenére próbálok menedéket venni utasításaidnál. Szeretném kérni szerető támogatásod, hogy a tudatlanság személytelenség üresség lassanként szeretetté alakulhasson szívemben. Kérlek, bocsásd meg sértéseimet, tiszteletlenségem, figyelmetlenségem, s kérlek adj erőt a szabályozó elvek követéséhez és a 16 kör figyelmes szolgálatához. Köszönöm, hogy megmentettél és hogy a társaságokban lehetek!

Śrīla Guru Mahārāja kī jay!

Elesett szolgád: Gopa Kumāra Dāsa

Gopa-līlādhara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteleteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, s dicső tanítványa *vyāsa-pūjā* napjának!

Amikor 1991-ben beköltöztem a budapesti templomba, akkor 27 éves voltam. Most 54. Eltelt 27 év. De hogyan?

Tavaly nyáron meghívtak a régi középiskolás osztálytársaim a 35 éves találkozóra. Hogy mi maradt meg bennem? Talán 20% aki közvetlen abban a szakmában dolgozik, amit akkor elvégeztünk. Még 20%, aki rokon szakmában helyezkedett el. De ami szintén változott, a feleségek, s az új gyerekek. Az egyikőjüknek 8 hónapos babája volt. Senki nem lett vegetáriánus, emiatt engem sem értettek, csak egy olyan szinten, mint valami maradandó károsodást okozó baleset következményét.

Hazafelé gyalog mentem – 1.5 óra – átgondolni a tapasztalatot. Az én sorsom is ugyanilyen kellene, hogy legyen, kívül: harsány, különleges, belül: csak mint mindenki másé.

Krisna-völgyben 40 személy van befizetve nagykonyhai *prasādamra*, ebből 20 gyerek, akinek a szülei élnek az állami támogatás adta lehetőséggel. Hallottam pár hangot, hogy csak cékla van, meg sütőtök, egyhangú, egészségtelen. Valahogy úgy vagyok vele, ha ezt adja Rādhē Śyāma, akkor abban ott lesz az a jó is, ami egyszer elér majd.

No, meg persze a vezetőkes csapok elzárva, lehet kútból húzni a vizet. Ezt sem sikerült mindenkinek. Mégis azt hiszem, ha ezt a sorsot szánták nekem, akkor úgy lehetek elégedett, ha elfogadom.

Pāvanī Mātāji elhitte, hogy ha bele is hal, de le kell jönnie Krisna-völgybe. Amennyiben túléli, menjen Gaura-āratira. Elfogadta, hogy most egy olyan képzésen kell keresztülmennie, ami még attól is különbözik, amit gyülekezeti *bhaktaként* lelki életnek hit. Rövid idő alatt kiderült, jól választott, hogy eképpen döntött.

Pár hónapja távozott el Vamśīvadana Prabhu is, s potcast-ekből kiderült, milyen kalandos is volt az élet azon részletében, hogy a testvére

– akivel majd 40 éve nem találkozott – Budapesten végzett szolgáltatást. Ám szintén több évtizednyi gyakorlás után, az eredmény, hogy folytathatja tovább.

Rādhā-kunḍa mātājī naplóiban nincs elrejtve, hogy a kulcs a lelki tanítómesterrel való kapcsolat élő jellege, ahogy alárendeli életét mestere szolgálatának, s követi utasításait.

Ez az eltelelt 27 évem a szerencséseknek félretett ajándék. Nem vagyok különleges, nem vagyok kivételezett, de próbáltam élni azzal a páratlan lehetőséggel, amit mindenki számára felkínálsz.

Köszönöm szépen!

Szerencsészolgád:
Gopa-līlādhara Dāsa

Gopāla-rāya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāmin iti nāmine*

It's early in the morning in Śrīdhāma Māyāpura, it's dark but a brass, golden complexioned Śrīla Prabhupāda gazes deeply into myself and the rest of pilgrims huddled around the altar in his Samadhi Mandir.

I think of you, Guru Mahārāja, how wonderfully you glorify Śrīla Prabhupāda and how my spiritual life is nourished by being the servant of the servant of our founder-*ācārya*.

I listen to all recordings and podcasts you put out, and there is one fruit in particular that I am tasting and as a result am getting a wonderful flavour in my life! That is getting to know Śrīla Prabhupāda through his recordings of lectures, morning walks, conversations and

most importantly... his books! Throughout your podcasts, classes and books, you seem to hold the hand of the sincere listener and guide him to understand who Śrīla Prabhupāda is and what he wants of his followers.

Like a lens in a telescope your realizations and instructions bring us close to Śrīla Prabhupāda. Starting with 1977 (since you seemed so attached to it) and working my way through chronologically I am listening to Śrīla Prabhupāda with the mood of associating with him and begging to discover who he is.

This fruit is still yet to ripen but I am leaving it in the sun of Prabhupāda vani and waiting with delight! Like a dwarf who wants to catch the moon I ask Śrīla Prabhupāda for a benediction-

“Please bless me to serve and please my spiritual master. If I can somehow or other become qualified to serve Guru Mahārāja the way he serves you, then my life will be successful and I will indeed dance with happiness.”

I leave the samadhi and a welcoming sun rise greets this foolish disciple who is very hopeful about his spiritual life and his connection the *guru-paramaparā*. Having such a wonderful master as yourself how could I not be?!

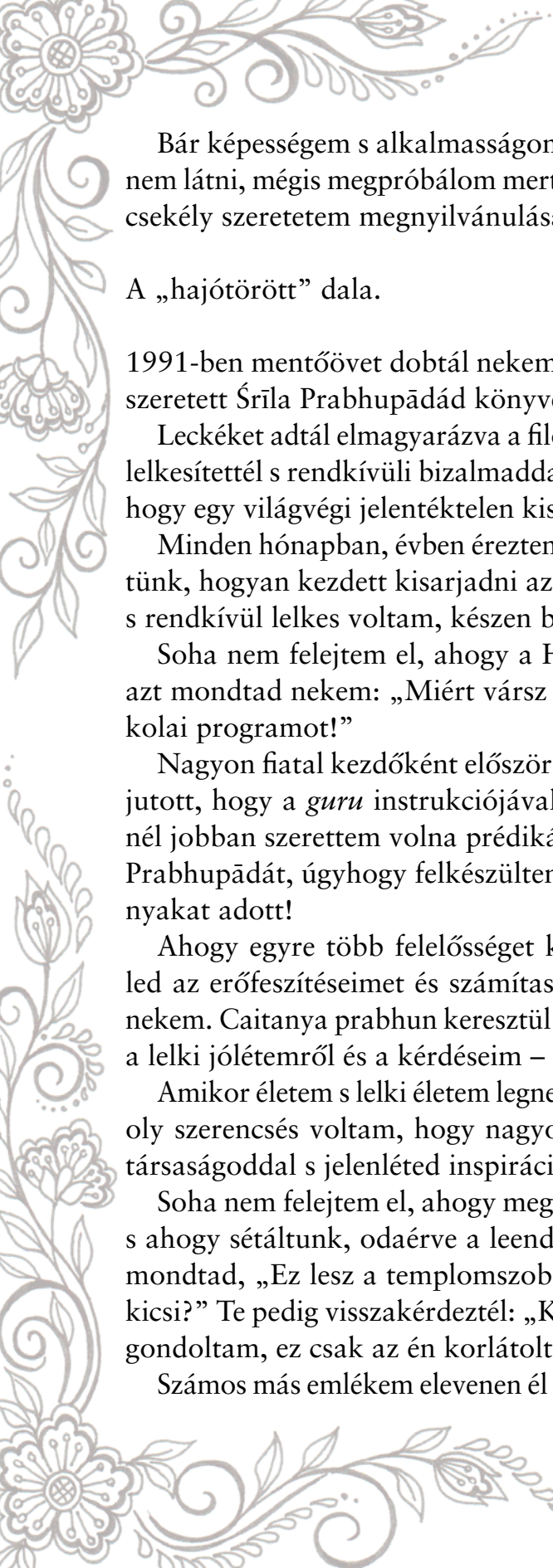
Your servant
Gopāla-rāya Dāsa

Gopāla Guru Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Tribhuvana-Sundara Rādhā-Śyāmānak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Oly sok ideje már, hogy nem írtam neked sem levelet, sem felajánlást.
Ideje újrakezdeni!

Bár képességem s alkalmasságom sincs dicsőségedet hirdetni, pláne nem látni, mégis megpróbálom mert ez a tanítvány kötelessége s egyben csekély szeretetem megnyilvánulása is.

A „hajótörött” dala.

1991-ben mentőövet dobtál nekem, kedves tanítványaiddal elküldted szeretett Śrīla Prabhupādád könyveit, hogy megments.

Leckéket adtál elmagyarázva a filozófiát, etikettet s annyi más dolgot, lelkesítettél s rendkívüli bizalmaddal ajándékoztál meg annak ellenére, hogy egy világvégi jelentéktelen kis porfészek együgyű lakója voltam.

Minden hónapban, évben éreztem a kegyedet s láttam hogyan fejlődünk, hogyan kezdett kisarjadni az odaadásunk magja a te kegyedből s rendkívül lelkes voltam, készen bármire.

Soha nem felejttem el, ahogy a Hegyi Mihályné utcai templomban azt mondtad nekem: „Miért vársz Labhangára? Tartsd meg te a főiskolai programot!”

Nagyon fiatal kezdőként először meglepődtem, de azonnal eszembe jutott, hogy a *guru* instrukciójával jön a felhatalmazás is, s mindenél jobban szerettem volna prédikálni s elégedetté tenni téged és Śrīla Prabhupādát, úgyhogy felkészültem. A bizalmad, az inspirációd szárnyakat adott!

Ahogy egyre több felelősséget kaptam tőled, úgy éreztem értékeled az erőfeszítéseimet és számítász rám, s ez nagyon sokat jelentett nekem. Caitanya prabhun keresztül s néha személyesen is gondoskodtál a lelki jólétemről és a kérdéseim – kétségeim tisztázásáról.

Amikor életem s lelki életem legnehezebb időszakával néztem szembe, oly szerencsés voltam, hogy nagyon sokszor áldottál meg személyes társaságoddal s jelenléd inspirációjával.

Soha nem felejttem el, ahogy megmutattad a templom beton alapját, s ahogy sétáltunk, odaérve a leendő templomszoba alapozásához, az mondtad, „Ez lesz a templomszoba”. Mire én megkérdeztem: „Ilyen kicsi?” Te pedig visszakérdeztél: „Kicsi? 4-500 ember be fog férni.” Ó, gondoltam, ez csak az én korlátolt elmémnek tűnik kicsinek.

Számos más emlékem elevenen él bennem s inspirál mind a mai napig.

Sajnos távollétedben felfuvalkodottá váltam jelentéktelen pozícióra, s nem tudtam együttműködni a többi *vaiṣṇavával*. A sértéseim ellöktek tőled s a szolgálatomtól. Habár hálátlanságom, ostobaságom és korlátoltságom átváltoztatott egy szúrós tüskévé, te mégsem húztál ki a szívedből s hajítottál el, akármennyi fájdalmat is okoztam neked!

Milyen csodálatos *vaiṣṇava* vagy! Mennyi sértést elkövettem s még mindig követek el ellened, s te mégis megtartasz a közeledben!

Az eltelt huszonegynéhány évben sokszor gondoltam rád, figyeltem a híreket az egészségedről, a projektekről, ahogy a csodák megnyilvánultak, Lélek Palotája, Rādhe-Śyāma (akik oly gyönyörűek s nagyon kegyesek hozzám!), a Krisna- völgy fejlődése, a sok új *bhakta* s a könyveid!

Ó, milyen kár, hogy nem lehettem hasznodra mindezek megvalósításában!

Szégyenem s mihaszna életem okán távol tartottam magam tőled, minek raboltam volna értékes idődet ha úgyis csak szomorúságot okozok, gondoltam.

Nem tudom mi, történt tavaly ősszel, talán valahogy eszedbe juthattam, s egy kósza gondolattal egy csepp kegyet juttattál megint nekem. Azóta a legtöbb rossz szokásomtól meg tudtam szabadulni, s a *vaiṣṇavák* kegye is záporozik rám, a tieddel együtt!

Szívből könyörgöm neked, kérlek szépen, bocsáss meg nekem! Mivel te a félistenek és szentek minden jó tulajdonságával rendelkezel, van reményem a bocsánatra. Abban is reménykedem, hogy egy nap majd bebizonyíthatom neked, hogy érdemes vagyok a bizalmadra, ismét. Szeretném ha újra hasznos eszköz lehetnék a kezedben! Te azzá tudsz tenni!

Hagy legyek szúrós tüske helyett a szívedben, fogpiszkáló a kezedben, amivel Māyā fogai közül ki lehet piszkálni néhány elesett lelket!

Nemrégem újra megkaptam a *darśanádat* s azóta 4 *Bhagavad-gītā*t sikerült odaadnom, legnagyobb meglepetésemre, szinte erőfeszítés nélkül. Úgy érzem, egy apró szikrája a jóindulatodnak és a szeretetednek megint bevilágítja sötétbe borult elmémet.

Nincs kihez fordulnom segítségért. Nincs senki, akiben így bíznék, mint benned! Kérlek szépen, nyújts nekem újra menedéket, akármilyen idióta, legutolsó fiad vagyok!

Te tudod a legjobban, hogyan mászhatok ki ebből a mocsárból, kérlek, tégy engem alkalmassá, hogy el tudjam fogadni a kegyedet, mert még az sem megy.

Ha egy nap majd elégedett leszel jelentéktelen szolgáloddal, az lesz életem legszebb napja s akkor talán megkaphatom az Úr teljes kegyét is!

Bár csak egy nap majd képes lennék legalább részben felfogni a dicsőségedet! Bárcsak még sok-sok évig közöttünk maradnál, hogy közvetlenül is szolgálhassunk téged s láthassuk elégedett mosolyodat!

Daṇḍavat pranāmaimat ajánlom a lótuszlábaidnál!

Szeretettel, szolgálid mihaszna ismerőse:
Gopāla Guru Dāsa

Gopāladeva Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Még nem volt alkalmam megköszönni, hogy kaptam avatást tőled, szóval most szeretném ezúton nagyon megköszönni a kegyet és a bizalmat, amit adtál nekem. Nagyon hálás vagyok és elégedett, igyekszem úgy végezni a szolgálatot, úgy élni a napjaimat, ahogyan egy tanítványnak kötelessége. Kedves Guru Mahārāja! Nem tudom szavakba önteni, mennyire csodálatos érzés is az, hogy a tanítványod lehetek, hogy szolgálhatom a kegyedből a *bhaktákat*, szerethetem és megpróbálhatom elégedetté tenni őket. Soha nem gondoltam volna, hogy létezik ilyen elégedettség, ilyen boldogság. Ahogy közöttük lehetek nap, mint nap, ahogy hallom japájukat, beszédüket, nevetésüket, ami megtölti a templom minden kis részét és úgy hangzik, mint a legszebb melódia. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy itt élhetek, hogy itt nevelhetek gyerekeket. Minden pillanat, amit eltölthetek Rādhā-Śyāmasundara és a *bhakták* szolgálatában egy kincs, egy ajándék, egy

áldás, amit neked köszönhetek, kedves Guru Mahārāja! Köszönöm a példamutatást, az állandó lelkesítést, inspirációt, amivel folyamatosan táplálsz az életem minden pillanatát.

Köszönöm szépen!

Maradok örök szolgád:

Gopāladeva Dāsa

Gopati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

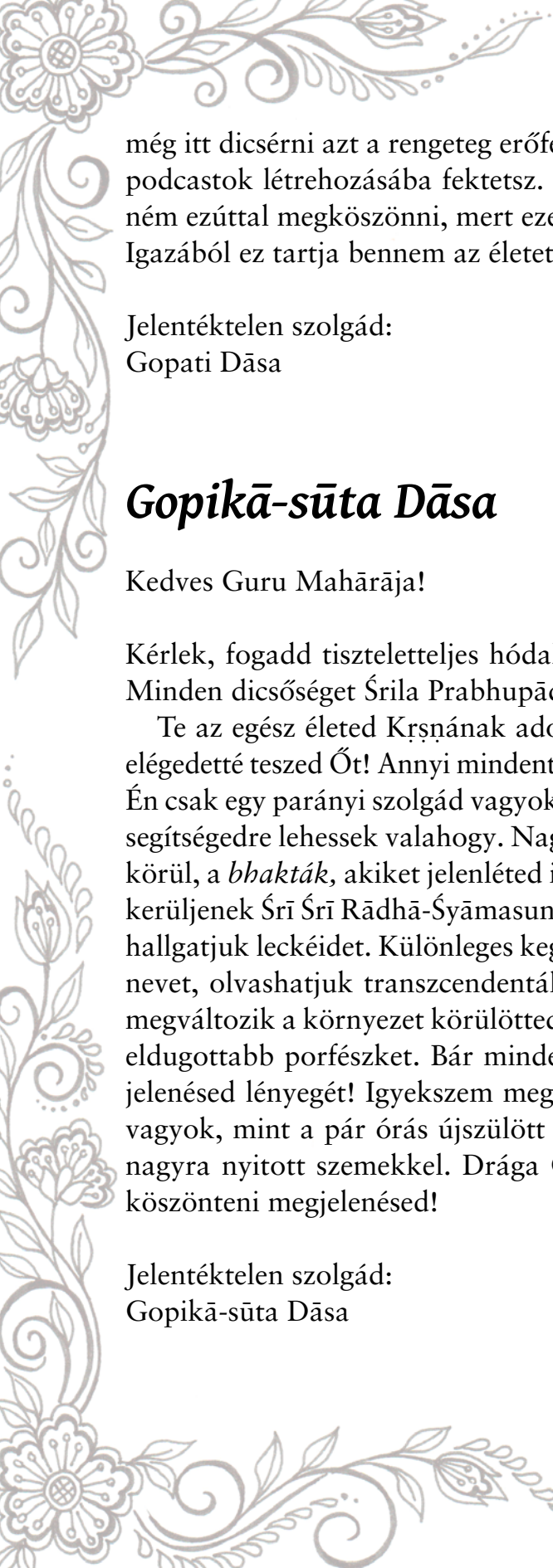
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Szeretném megköszönni neked mindazt a sok dolgot, amit kaptunk tőled. Kaptuk a lehetőséget gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot: énekelni a szent nevet, szolgálni Rādhē-Śyāmát, társulni *bhaktákkal*, olvasni Śrīla Prabhupāda könyveit, Új-Vraja-dhāmában élni, stb. A felsorolás szinte végtelen lenne, annyi mindent köszönhetünk neked.

Ezek a dolgok alapvetőek a számunkra (szerencsére), mert úgy van felépítve az életünk, hogy jóformán ezekből a dolgokból áll. Amikor erre gondolkodom, végtelenül hálás vagyok neked, Guru Mahārāja! Legtöbbször ezt hangsúlyozzuk, azaz hogy megkaptuk a lehetőséget. De sajnós olyan szerencsétlenek vagyunk, hogy habár előttünk a jó lehetőség, vonakodunk kihasználni azt.

Te olyan kegyes vagy, hogy nemcsak a lehetőséget teremtetted meg a számunkra, hogy gyakorolhassuk a lelki életet, hanem folyamatosan, szisztematikusan inspirálsz minket a lelki élet eme gyakorlataira. Mindezt főleg a saját példádön keresztül, de még a velünk való kapcsolatodban is nagyon érezhető.

Személyesen lelkesítesz bennünket a szolgálatunkban, láthatjuk a példádát, milyen mohón vágysz szolgálni Rādhē-Śyāmát vagy énekelni a szent nevet amikor bhajanázol vagy kīrtanázol, milyen szépen és figyelmesen bánysz minden egyes *bhaktával*. Ezen kívül szeretném

még itt dicsérni azt a rengeteg erőfeszítést, amit a könyveid írásába és podcastok létrehozásába fektetsz. Ezeket a lelkesítő dolgokat szeretném ezúttal megköszönni, mert ezek nagyon sokat jelentenek nekem. Igazából ez tartja bennem az életet. Köszönöm.

Jelentéktelen szolgád:
Gopati Dāsa

Gopikā-sūta Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódalotom! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrila Prabhupādának!

Te az egész életed Kṛṣṇának adod. Létezésed minden pillanatában elégedetté teszed Őt! Annyi mindent vállalsz, és rengeteg lelken segítesz! Én csak egy parányi szolgád vagyok. Szeretném, hogy tényleg örökké a segítségedre lehessenek valahogy. Nagyon különleges személyek vesznek körül, a *bhakták*, akiket jelenléted inspirál, hogy közelebb és közelebb kerüljenek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához. Így követjük lótuszlábad, hallgatjuk leckéidet. Különleges kegyedből együtt énekelhetjük a szent nevet, olvashatjuk transzcendentális írásaid. Ha megjelenysz valahol, megváltozik a környezet körülötted, tiszta *dhāmává* változtatod a legeldugottabb porfészkét. Bár minden ember megértené szavaid, megjelenésed lényegét! Igyekszem megérteni ezeket a dolgokat, de olyan vagyok, mint a pár órás újszülött borjú. Aki áll az anyukája mellett nagyra nyitott szemekkel. Drága Guru Mahārāja, különleges öröm köszönteni megjelenésed!

Jelentéktelen szolgád:
Gopikā-sūta Dāsa

Gosvāmīnī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!

Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy ezt újra és újra megteszed velem! Hogy amikor egy kicsit is eltévelyedek a lelki élet útján, te mindig visszaterelsz a jó útra. A személyes kapcsolatunk nem sok, de érzem, hogy a *vaṇun* keresztül mindig velem vagy és segítesz engem. Ez a hiteles leki tanítómester egyik tulajdonsága, hogy mindig Kṛṣṇa felé vezeti a tanítványát. Nagyon hálás vagyok érte! Nagyon köszönöm neked!

És köszönöm, hogy néha a személyes társaságodat is élvezhetem! Életem legnagyobb élménye, amikor öltözteted Rādhe-Śyāmát és én is fent lehetek az oltáron. Olyankor úgy érzem, hogy a lelki világban vagyok, és látom, hogy minden probléma valóban jelentéktelen, és hogy Rādhe-Śyāma szolgálata a valóság!

Köszönöm szépen a sok lelkesítő és bátorító üzenetet amit *saṅkīrtanán* küldtél nekem! Egy életre szóló tanítás volt mindegyik. Azóta is nagyon sokszor eszembe jut amiket írtál, és próbálom őket alkalmazni is.

Kérlek, segíts, hogy tovább tudjak fejlődni a lelki életben, és jó tanítványod lehessenek! Köszönök mindent!

Szolgád:

Gosvāmīnī Devī Dāsī

Gaura Kīrtana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Gaurāngának!

Śravaṇam

Komoly leckéid által, melyek nagyon szisztematikusak és mély tudást mutatnak felénk, még jobban megérthetjük a lelki élet gyakorlatát. Nemcsak informatívak, de közelebb hoznak minket Śrīla Prabhupádához és megértetik velünk, ki is a mi alapító *ācāryánk*. Mindenkinek lehetősége van a hallásra, mert a rendszert, amelyet megörököltünk változás nélkül fenntartatod. Ez az igazi kegy.

Ugyanakkor társulásoddal feltárul előttünk a személyes megvalósításaid végtelen tárháza, amely praktikus és naprakész módon segít minket, hogy a lelki gyakorlatunk erősebb és jobb legyen. Emellett nem felejtet el a személyiségedet is lefoglalni Kṛṣṇa szolgálatában, ezzel inspirálva a *bhaktákat*, hogy nem kell mindenkinek egyformává válnia, hisz a lelki világban is különbözőek vagyunk, csak a célunk egy.

Kīrtanam

Bhajanák és *kīrtanák* végtelen sora. A *yuga-dharma* bemutatásában is az élen jársz. Azt hiszem nincs a világon olyan hely, ahol van Kṛṣṇa-tudatos közösség, hogy ne ismernének téged mély, eksztatikus *bhajanáidról* és *kīrtanáidról*. Bemutatod, hogy milyen fontos a szent név közös éneklése, legyen az nagyon lágy, zenei és érzelmekkel teli, vagy harsány, vidám, gyors és erőteljes.

Viṣṇu-smaraṇam

Könyveid a Kṛṣṇáról való emlékezést segítik, részletesen, az *ācāryáink* iránymutatásai alapján. Ha ismerjük azt, hogy mennyire pengeél, amikor a rasáról ír valaki, akkor tudjuk értékelni azt az irodalmat, melyet a kezünkbe adsz. Amikor Kṛṣṇa legbizalmasabb kedvtelése kerülnek

szóba, megérthetjük a Legfelsőbb érzelmeit és egyéniségét. Milyen könnyen bele tudnánk esni a *sahajiyā* csapdába, milyen könnyen félreértelmezhetnénk anyagias és kéjes elménkkel ezeket a tiszta, lelki kedvteléseket. Te segítesz nekünk, tiszta szíved beragyogja könyveid lapjait és irányt mutat nekünk, hogy ne tévedjünk el a félreértések labirintusában.

Pāda-sevanam

Egyfelől megtanuljuk tőled a *bhakták* lótukszlábainak szolgálatát a megfelelő módon, hiszen a fiatalokat kedvesen oktatód, a veled egyidősökkel barátian viselkedsz, a nálad fejlettebbeket meg nagy odaadással szolgálod, másfelől a prédikáláson keresztül megtanulunk alázatosnak lenni a minket körülvevő világgal. Úriemberként megmutatod nekünk, hogy a *pāda-sevanam* egy tágabb módon is értelmezhető, hiszen az élőlények szolgálata nem mindig az ő kedvükre való, de az Úrnak nagyon is tetsző cselekedet.

Arcanam

A Legfelsőbb Személy *mūrti* formáját, Rādhā-Śyāmasundarát nap mint nap imádod. Ez számodra nem csak elmélet, és épp ezért nekünk is fontos megtanulni, hogy ez egy fontos, mindennapi tevékenység kell, hogy legyen az életünkben. A *mūrti*-imádat sztenderdjei nagyon magasak köszönhetően annak, hogy folytatod Śrīla Prabhupāda megértését az *arcanamról*. A tisztaság, a pontosság, a jó ízlés mind megkapható és szükséges kellék ahhoz, hogy a lelki világban majd viszonyulni tudjunk a Legfelsőbb Személyhez és az Ő örök társaihoz. Gaura-Nitāi imádatával meg elnyerjük a kegyet, amivel képesítettek lehetünk az *arcanam* mélyebb megértésére.

Vandanam

Mi az, amit érthetünk egy imából, milyen mélységű egy ima, miért is kell imádkoznunk. Segítséggeddel megérthetjük ezeket a kérdéseket, és alkalmazhatjuk saját lelki életünkben is. Összegyűjtöd egy csokorba az *ācāryáink* imáit, hogy értsük azt, miként imádkozik egy tiszta *bhakta* Kṛṣṇához. Sorba elénekled tanítóink mély, lelki érzelmekkel átítatott dalait, hogy elsajátíthassuk az imádkozás filozófiai és érzelmi alapjait.

Dāsyam

Anélkül, hogy tökéletesen gyakorolnád a szolgálói hangulatot, nem lennél képes azokra a dolgokra, amelyeket vitathatatlanul megteszel. A tökéletes szolga tud csak tökéletes tanító lenni.

Śrīla Prabhupāda felé való viszonyulásod és szeretetteljes szolgálatod pedig megmutatja nekünk milyen is egy igazi szolga.

Sakhyam

Erről barátaid tudnának beszélni, de az jól látható, hogy akikkel baráti a viszonyod, mennyire szeretnek téged.

Ātma-nivedanam

Egy *sannyāsī* vagy. Mindened van, ugyanakkor semmid nincs. Amid van, azt Kṛṣṇának és a *bhaktáknak* adod, semmit nem tartasz meg magadnak. A természetedet tökéletesen lefoglalod Śyāmasundara szolgálatában, mindent megszervezel, hogy minden, amit eddig elértél a *bhakták* képzésével és segítségével fenn legyen tartva. Mondhatnánk, hogy jótékony nagybácsiként, minden, amit kapsz, elajándékozol, de a céloed nem egy önző elismerésre való vágy, hanem hogy gyermekeidként lelki értékekkel legyünk gazdagabbak. Mindent odaadsz, és semmit nem tartasz meg magadnak.

*iti puṁsārpitā viṣṇau bhaktiś cen nava-lakṣaṇā
kriyeta bhagavaty addhā tan manye 'dhītam uttamam*

Aki az életét annak szenteli, hogy e kilenc folyamaton keresztül Kṛṣṇát szolgálja, azt a legműveltebbnek kell tekinteni, mert tökéletes tudásra tett szert. (SB.7.5.24)

Köszönjük neked mindezt.

Guru Mahārāja kí! Jay!

Jelentéktelen szolgád:

Gaura Kīrtana Dāsa

Govinda Hari Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Miden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāmin iti nāmine*

Újra eljött ez a csodálatos nap, amikor nekünk tanítványoknak lehetőségünk van arra, hogy kifejezzük a hálánkat és szeretetünket feléd, aki elhozta számunkra a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra.

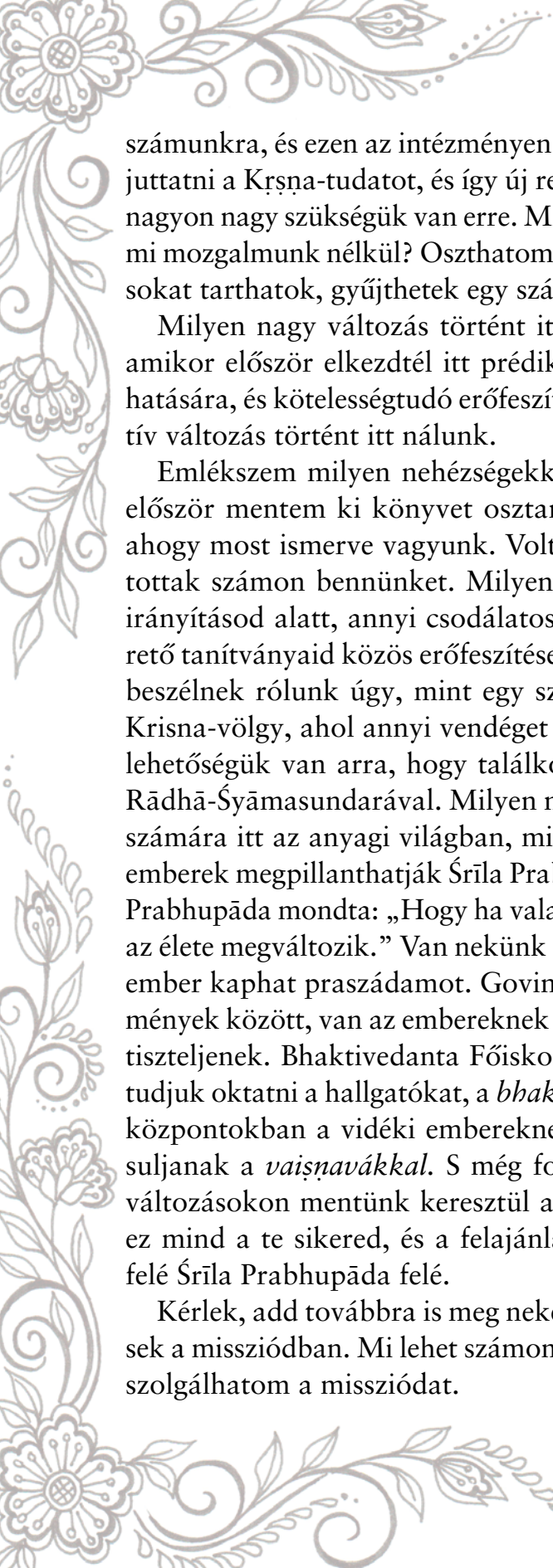
Tanítványaid számára természetesen nem csak ez a nap a fontos. Fontos úgy élnünk, hogy minden napunk legyen egy felajánlás, amit te tudsz közvetíteni Kṛṣṇa felé.

Én még távol vagyok Kṛṣṇától. Ki tudja Őt személyesen megközelíteni? A Védák senkinek sem javasolják, hogy úgy közelítsék meg Kṛṣṇát, hogy figyelmen kívül hagyják a lelki tanítómesteri láncolatot.

Kedves Guru Mahārāja, te vagy a kapocs számomra Kṛṣṇa felé. Mit tudhatnék én Kṛṣṇáról a te kegyed nélkül? Hol volnék én képesített arra, hogy bármit is tegyek Kṛṣṇa örömére, a te áldásaid nélkül? Milyen jogom is lenne ahhoz, hogy Kṛṣṇát képviseljem a te felhatalmazásod nélkül? Meg kell értenem, hogy bármilyen parányi előrelépést tudok tenni a Kṛṣṇa-tudatos lelki életem ösvényén, az a te szeretetteljes gondoskodásodnak köszönhető. Bármilyen sikert is tudok elérni, az nélküled nem történhet meg, tehát ezek a sikerek nem az én sikereim. Ez mind a te érdemed.

Az anyagi energiának a hatása arra kényszerít, hogy ezeket mind elfelejtsem. Kérlek, segíts nekem abban Guru Mahārāja, hogy ezeket sohase felejtsem el, és tudjak egy eszköz lenni a te lótuszkezedben.

Annyi mindent kaptam tőled. Énekelhetem a szent nevet, olvashatom Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prahupáda könyveit, melyekben mindent megtalálunk ahhoz, hogy hogyan tudjuk elérni Kṛṣṇát. Szolgálatot végezhetek az ISKCON keretein belül, melyet szeretett Śrīla Prabhupādánk alapított

számunkra, és ezen az intézményen keresztül annyi emberhez el tudjuk juttatni a Kṛṣṇa-tudatot, és így új reményt tudunk adni nekik, akiknek nagyon nagy szükségük van erre. Mi lenne ezekkel az elesett lelkekkel, a mi mozgalmunk nélkül? Oszthatom Śrīla Prabhupāda könyveit, előadásokat tarthatok, gyűjthetek egy százalékos támogatást az emberektől.

Milyen nagy változás történt itt Magyarországon, ahhoz képest, amikor először elkezdte itt prédikálni. A te szorgalmas igyekezeted hatására, és kötelességtudó erőfeszítésed eredményeképpen annyi pozitív változás történt itt nálunk.

Emlékszem milyen nehézségekkel kellett szembe nézmem, amikor először mentem ki könyvet osztani. Nem ismertek bennünket, úgy ahogy most ismerve vagyunk. Voltak, akik egy szekta tagjaiként tartottak számon bennünket. Milyen nagy változás történt azóta. A te irányításod alatt, annyi csodálatos prédikálási sikert elértünk, a szerető tanítványaid közös erőfeszítése eredményeképpen. Most már nem beszélnek rólunk úgy, mint egy szekta tagjaikról. Meg van nekünk Krisna-völgy, ahol annyi vendéget tudunk fogadni, és a vendégeknek lehetőségük van arra, hogy találkozhassanak az Isteni Párral Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarával. Milyen nagyobb siker lehet egy elesett lélek számára itt az anyagi világban, mint megpillantani az Isteni Párt. Az emberek megpillanthatják Śrīla Prabhupāda könyveit, és ahogyan Śrīla Prabhupāda mondta: „Hogy ha valaki elolvasson egy sort az Ő könyveiből az élete megváltozik.” Van nekünk Food for Life, amin keresztül annyi ember kaphat prasadot. Govinda éttermeink, ahol igényes körülmények között, van az embereknek lehetőségük arra, hogy *prasadamot* tiszteljenek. Bhaktivedanta Főiskolánk is van, ahol szisztematikusan tudjuk oktatni a hallgatókat, a *bhakti-yoga* tudományára. A námahatta központokban a vidéki embereknek lehetőségük van arra, hogy társuljanak a *vaiṣṇavákkal*. S még folytathatnám a listát, hogy milyen változásokon mentünk keresztül az évtizedek alatt. Guru Mahārāja, ez mind a te sikered, és a felajánlásod szeretett lelki tanítómestered felé Śrīla Prabhupāda felé.

Kérlek, add továbbra is meg nekem, a lehetőséget, hogy részt vehessek a missziódban. Mi lehet számomra értékesebb dolog, mint az, hogy szolgálhatom a missziódat.

Azért imádkozom ezen a napon, hogy ne legyen más vágy az életemben, minthogy elégedetté tudjalak tenni téged, és ha ez egyszer sikerül, akkor felragyog egy halvány reménysugár az életemben, hogy ennek eredménye képpen, az Úr Kṛṣṇa egy pillanatra rám pillant, ami az életem sikerét fogja jelenteni.

Örök szolgád:
Govinda Hari Dāsa

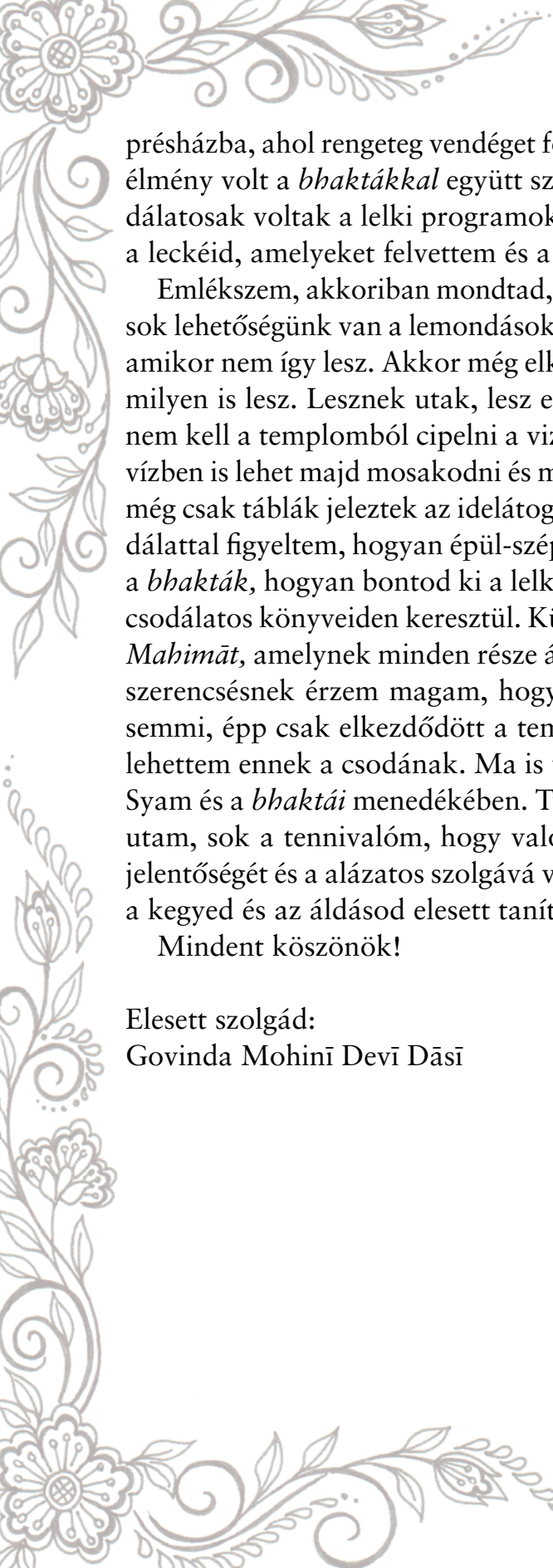
Govinda Mohinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaranak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsősége lótuusz lábaidnak!

Az idén ünnepeljük Krisna-völgy, Új-Vraja-dhāma megalapításának 25. évfordulóját. Emiatt mostanában kicsit többször idézem fel magamban a régi emlékeket. Én ugyan 1994 nyarán költöztem Krisna-völgybe, de 1993-ban, egy debreceni beszélgetés során mondtad nekünk, hogy költözzünk a farmra, építsünk egy házat, és csináljuk a *gurukulát*. Ahogy véget ért a tanév, boldogan költöztem Somogyvámosra, Krisna-völgybe, és elkezdődött életem legszebb, legizgalmasabb, leglelkesebb, legodaadóbb és legmeghatározóbb néhány éve.

Sokat lehetne mesélni arról az időszakról, amikor épült a templom és vártuk Rādhē-Śyāmát. Mindannyian sok-sok személyes emléket őrzünk. Csupán néhány képet idézek fel ezek közül: napi háromszori séta a faluból a templomig és vissza; sötétben zseblámpa nélkül, esőben hatalmas sárban (utak híján); szalmaágy a földön; ébredés 2-kor, *maṅgala-ārati* 4-kor, kezdetben a fóliasátorban, majd az épülő templom különböző részeiben; hideg vizes mosakodás éveken keresztül; komfort nélküli élet; kabátos, csizmás reggeli programok... A *gurukulát* az épülő templomban kezdtük, és amikor már nagyon fáztunk, beköltöztünk a

présházba, ahol rengeteg vendéget fogadtunk és prédikálhattunk. Nagy élmény volt a *bhaktákkal* együtt szolgálni, várni Rādhe-Śyāmát. Csodálatosak voltak a lelki programok, az ünnepek, a gyakori jelenléted, a leckéid, amelyeket felvettem és a mai napig hallgatok...

Emlékszem, akkoriban mondtad, Guru Mahārāja, hogy most nagyon sok lehetőségünk van a lemondások gyakorlására, de eljön majd az idő, amikor nem így lesz. Akkor még elképzelni sem tudtam, hogy az vajon milyen is lesz. Lesznek utak, lesz elegendő élelem, nem fogunk fájni, nem kell a templomból cipelni a vizet a házba, lesz fürdőszoba, meleg vízben is lehet majd mosakodni és mosni. És mindaz felépül, amit addig még csak táblák jeleztek az idelátogató turistáknak. Az évek során csodálattal figyeltem, hogyan épül-szépül Krisna-völgy, hogyan fejlődnek a *bhakták*, hogyan bontod ki a lelki élet titkait előttünk a leckéiden és csodálatos könyveiden keresztül. Külön köszönöm neked a *Nava Vraja Mahimāt*, amelynek minden része ámulattal tölt el. Kimondhatatlanul szerencsésnek érzem magam, hogy egykor, amikor még nem volt itt semmi, épp csak elkezdődött a templom építése, a kegyedből részese lehettem ennek a csodának. Ma is ugyanezt érzem. Itt lehetek Rādhe-Syam és a *bhaktái* menedékében. Tudom, hogy még nagyon hosszú az utam, sok a tennivalóm, hogy valójában meg is értsem az igazi lelki jelentőségét és a alázatos szolgává váljak. Guru Mahārāja! Kérlek, add a kegyed és az áldásod elesett tanítványodnak!

Mindent köszönök!

Elesett szolgád:

Govinda Mohinī Devī Dāśī

Grantha-rāja Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm, hogy önnek köszönhetően megismerkedhettem a Kṛṣṇa- tudattal. Hogy hallhatom a szent nevet és láthatom Rādhā-Śyāmasundarát, egyedül csak azért lehetséges, mert az Úr Chaitanya végtelenül kegyes és Śrīla Prabhupādát Nyugatra küldte s ön, mint Prabhupāda kiváló tanítványa, elhozta a Kṛṣṇa- tudatot Magyarországra és fölépített egy egyházat, ami a hozzám hasonlóan reménytelenül bűnös embereknek is esélyt ad.

Megtisztelt, hogy szolgálhattam önt a nyáron, és tudom, hogy ez egy talán soha, vissza nem térő alkalom volt életemben.

Köszönöm, hogy felavatott, bár ennek a súlyát még mindig nem igazán fogtam föl, de annyit értek, hogy ahhoz a lelki láncolathoz csatolt, amiben csupa kiváló *vaiṣṇava* van és akiknek szolgálatára remélem méltó leszek valaha. Nagyon hálás vagyok önnek, hogy rendszeresen szán ránk időt, mert tudom, hogy ez már egyfajta misztikus képesség, jóval több, mint hatékony szervezés, hogy naponta foglalkozik tanítványokkal, vezetőkkel, vendégekkel, delegációkkal, Nitya-sevát fizetőkkel, és még mindig szán ránk időt, miközben könyveket ír, és oly sokféle módon szolgálja Kṛṣṇát.

Én nem tudom soha meghálálni ezt, de próbálok tanulni, gyakorolni, fejlődni, hogy szolgálhassam önt, Śrīla Prabhupādát, Chaitanya Mahāprabhut és Rādhā-Śyāmasundarát.

Köszönöm, hogy segít ebben.

Szolgája:

Grantha-rāja Dāsa

Guna-grāhī Dāsa

Kedves Guru-Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Talán minden ember életében eljön valamikor egy addig sohasem látott, nem kívánt éra, egy váratlan és baljós ötödik évszak, mikor egy kései Dante Alighieriként meg kell járnia az alvilágot, saját, személyes poklának sivár termeit, hogy szembenézhesen mindazzal, ami addig rejtve volt.

„Az emberélet útjának felén
egy nagy sötétlő erdőbe jutottam,
mivel az igaz utat nem lelém.
Ó szörnyű elbeszélni, mi van ottan,
s milyen e sűrű, kusza, vad vadon:
már rágondolva reszketek legottan.”
(Inferno 1.1.6.)

Amikor elhagyatva, vakon tévelyegtem az elme e színevesztett, kopár provinciájában, egyedül te voltál velem. Tudtam, ha minden elveszett is, kapaszkodhatok irgalmas szíved kegyelmébe, mely gyöngyház lombként borul fölém szelíden, oltalmazón, teli csillagokkal és reménnyel, s mely az egyetlen, könyöradó valóság ebben a néha életnek nevezett, irracionális ábrándban.

Így kiáltottak a gyötrődő lelkek Yudhiṣṭhira Mahārájához az Indra által keltett pokoli vízióban:

„Ó, király, ne hagyj itt bennünket! Már a puszta jelenléted is lelket önt belénk, s szenvedésünk szertefoszlik. Ha csak rád nézünk, úgy érezzük, hűvös szellő simogat minket, s megbékél az elménk.”

Éreztem megváltó, óvó jelenléted a véget nem érő országutakon, a sápadt, neonszín reptereken, a kopott kis szobákban, melyek rövid időre az otthont jelentették nekem, és ott voltál a megbánás minden

csepp könnyében, melyeket azért hullattam, hogy hibáimat meggyászoljam.

Mellettem voltál, miközben riadt gyermekként futottam, mert felváltva vert tűz és eső, az egész életemet egyetlen bőröndben hurcolva magammal...

„Csüggedtem volna, lankadt képzelettel,
de folyton-gyors kerékként forgatott
vágyat és célt bennem a Szeretet,
mely mozgat napot és minden csillagot.”
(Par., 33.142-145)

Drága Apám! A te mindent felülmúló szereteted az egyetlen életadó, káprázatos kincs ebben az üres kozmoszban az itt kallódó, hitvány játékaikat konokul ölelő, Istenre süket és vak, buta fiacskád számára! Kérlek, maradj velem!

Minden dicsőséget neked, isteni megjelenésed legkedvezőbb alkal-mából!

Szolgád, Guna-grāhī Dāsa

Gurukṛpā Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget, Prabhu-pādának és neked.

E rövid kis verssel szeretnék boldog születésnapot és hosszú életet kívánni.

A TANÍTÓ ÉS A TAVASZ

Ki kopog? – kérdezte a tanító.

A tavasz! – felelt egy rigó.

Megjöttél? – Kérdezte a tanító.

Meg ám! – súgta a tavasz.

Szeretsz? – kérdezte a tanító.

Szeretlek – Zizegte a tavasz.

Akkor hát szép lesz a világ? – kérdezte a tanító.

Igen! Együtt még szebb, s még boldogabb! – Susogta a tavasz.

Tisztelettel szolgád:

Gurukṛpā Dāsa

Gurūttama Dāsa

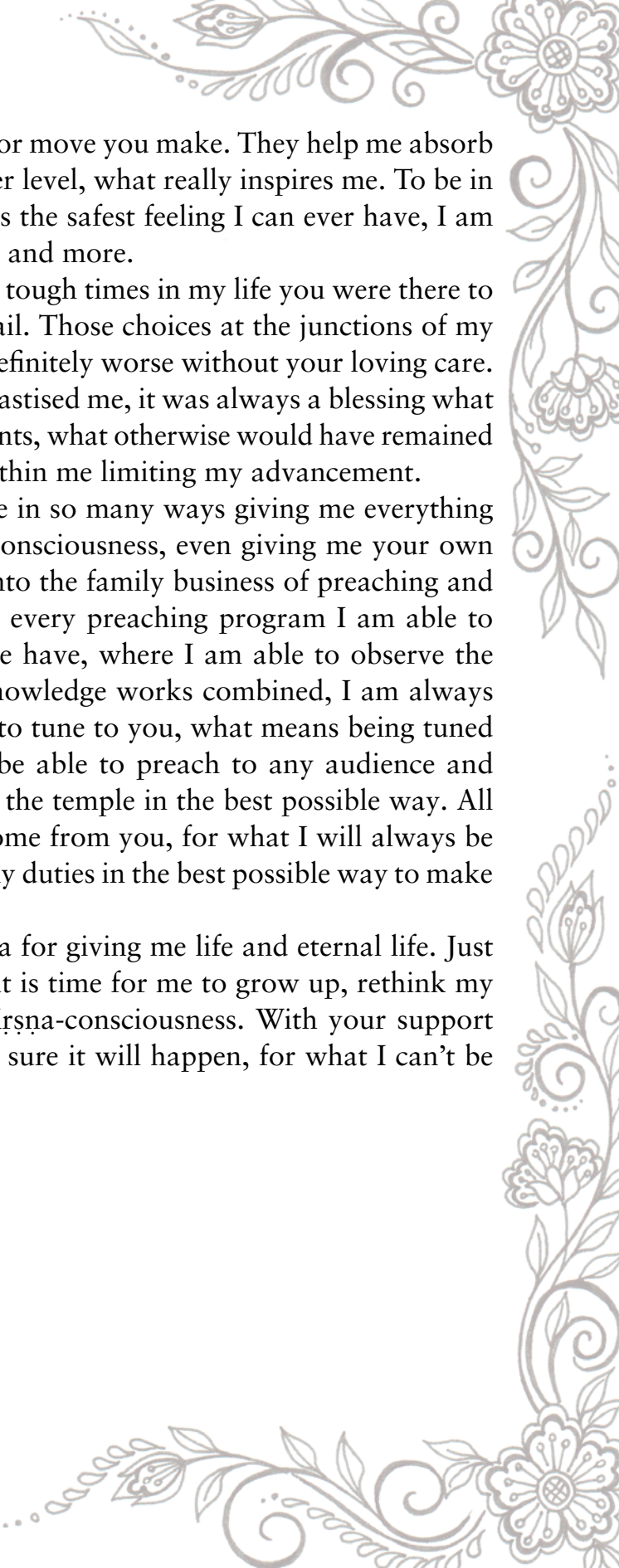
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to You on this special day of your appearance!

Years fly by. 10 years ago you have blessed me by accepting me as your disciple on Nṛsimha Caturdaśī, 5th of May 2008. You have given me not only a new name and a japa mālā, but a new goal, a new identity and a new life. I started to think where would I be without you?

During these 10 years you have given me so much. Your personal presence, your lectures, podcasts, instructions have sunk into my heart, molding it immensely.

When I first had the opportunity to meet you at the Máriaremetei út temple, when you greeted me it wasn't just a simple 'Hari bol' but I felt like arriving and being welcomed home. During these years, although I never deserved it, I had the privilege to offer some personal services to you as well, like cleaning your room, putting your bed away, bringing you a cup of orange juice, just to mention some. They seem to be like small things, but they are my great fortune, they mean a lot to me. We learn that vāṇī is more important than vapu, and I try to train myself accordingly, nevertheless I learn so much in your presence from

your words and every action or move you make. They help me absorb spiritual life on a much deeper level, what really inspires me. To be in your personal association it is the safest feeling I can ever have, I am hankering for it always more and more.

When I was going through tough times in my life you were there to help and guide me without fail. Those choices at the junctions of my life's path would have been definitely worse without your loving care. Even when you sometimes chastised me, it was always a blessing what helped me think over your points, what otherwise would have remained unnoticed and unchanged within me limiting my advancement.

You are like a father to me in so many ways giving me everything I need to advance in Kṛṣṇa-consciousness, even giving me your own profession, introducing me into the family business of preaching and managing the movement. At every preaching program I am able to attend, and every meeting we have, where I am able to observe the way your intelligence and knowledge works combined, I am always amazed. I know if I am able to tune to you, what means being tuned to Śrīla Prabhupāda, I will be able to preach to any audience and solve any issues in managing the temple in the best possible way. All favorable things in my life come from you, for what I will always be indebted, and will try to do my duties in the best possible way to make you satisfied.

Thank you Guru Mahārāja for giving me life and eternal life. Just turning 10 years old I think it is time for me to grow up, rethink my life, and start maturing in Kṛṣṇa-consciousness. With your support and causeless blessings, I am sure it will happen, for what I can't be grateful enough.

Thank you.

Your eternal servant,
Gurūttama Dāsa

Bhaktin Halmai Zsuzsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod közeledtével hadd fejezzem ki köszönetemet és hálámat, amiért minden nap minden egyes percében lehetővé teszed számunkra, hogy szolgálhassuk az Úr Caitanya, valamint a lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda misszióját.

Te magad vagy számomra az élő példa, hogy a lelki tanítómester nem közönséges személy. Mindig lenyűgöz, hányféle módon szolgálod a lelki tanítómesteredet, és ezáltal hányféle módon inspirálsz bennünket is Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijāya Gaurānga szerető és odaadó szolgálatának végzésére.

Hálás vagyok minden, látszólag apró útmutatásodért, érkezzon az személyes beszélgetés, egy fénykép, egy vlog vagy podcast formájában, vagy amikor együtt énekelhetjük veled a szent nevet egy fesztiválon vagy egy reggeli programon *japa*-időben. Végtelenül hálás vagyok nemcsak istentestvéreimnek, hanem minden egyes *bhaktának*, aki megosztja velem a társaságát, és aki által lehetőséget kapok arra, hogy szolgálhassam lótuszlábaidat.

Tudom, hogy megszámlálhatatlan hibát vétek az odaadó szolgálatban, amit te mindig végtelen türelemmel és szeretettel javítasz ki. Szüntelenül törekszem arra, hogy ezeket a tanításokat meg tudjam érteni, és hogy ezáltal még nagyobb elszántsággal tudjam végezni a kötelességeimet.

Jelentéktelen szolgád,
Bhaktin Halmai Zsuzsa

Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī

Our Pūjya and Priya Śrīla Gurudeva,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All Glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This Grace which continues to sustain us, and which by your causeless mercy, we may even be enabled again by yourself to distribute further afield. Only yesterday the first of our local GPs in training came through to seriously inquire about how she could possibly combine building a spiritual training programme for herself, and how this would work to benefit her patients and colleagues in future. This as you know Gurudeva follows on the work you sent Pundarika Prabhu and myself to observe at the Bhaktivedanta Hospital and Research Centre in Mumbai with H. G. Dr Kiśorī Devī Dāsī. The young lady doctor who visited yesterday left feeling she said very “excited and hopeful.” And I would like to offer you today her heartfelt upliftment at a time when morale for sincere doctors in the health service here is at an all-time low. She reminded me of how all those years ago as new doctors we were introduced to you and you said to us become doctors of the Soul.

With your guidance and encouragement, we have made some progress, and today of all days we pray that this mercy that you have showered upon us also reaches the next generation of sincere workers like her, and that they are able to bring about a real revolution in their own and others’ lives. The work is painfully slow, as you know Gurudeva. Without your amazing support it would be easy to give up. So I can truly say that we are so very grateful to you, and we pray sincerely that you remain in great wellness to continue to serve Śrīla Prabhupāda in your wonderful style and that you allow us to serve you in some small way along the way.

Thanking you, with humble obeisances,

Your servant,
Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī

Hari Bhakti Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Dear Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Having the opportunity to glorify you after such a year is again the proof of your unconditional love and mercy on me. First of all I would like to thank you for raising me up for my initiation. Being a real naughty and unsincere child of the movement, it is simply a miracle that I received this blessing. Śrīla Prabhupāda is the most loving and affectionate grandfather, I feel that we, as grandchildren receive His pure love through you.

I am aware of the fact that I will never be able to come even close to the quality of your disciples. Still by trying to follow their needs and instructions they are offering me the chance to once become Kṛṣṇa-conscious. They are your reflections, their compassion, patience and most of all their determination always pulls me out of my dark ignorance.

Thank you Mahārāja for giving me the unlimited opportunity for book distribution. I only can beg for your blessings so that my desire for book distribution can increase and would not be led by false ego. I wish that once I would go out with the clear consciousness of distributing the topmost product that can save humanity. I know I am lifetimes far from that state of mind. Still having you in my life means I have the clear chance to achieve this goal.

I only can offer you my humble obeisances and deeply wish to get the chance for serving Your disciples life after life.

Your useless servant,
Hari Bhakti Devī Dāsī

Hari Kīrtana Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Ahogy telnek az évek, kegyedből egyre jobban látom azt a felfoghatatlan ajándékot, amivel a Kṛṣṇa-tudat ajándékozza meg a feltételekhez kötött lelkeket, megadva nekik a lehetőséget, hogy visszatérjenek az eredeti otthonukba, a lelki világba.

Azzal, hogy elhoztad Magyarországra a lelki élet magját, rengeteg embernek adtál esélyt arra, hogy odaadó szolgálatot végezhesseken Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Gaura Nitāinak, Akiknek az imádatát olyan szépen megtanítottad a tanítványaidnak.

A Food for Life program – amivel sokan azonosítják a krisnások tevékenységét – is gondoskodó szárnyad védelme alatt bontakozott ki olyan szépen, hogy már szinte minden faluban és minden városban ismerik a *baktákat*, szeretik őket és bíznak bennük.

Amikor először voltam Krisna-völgyben, indokolatlan kegyedből részt vehettem egy több órás eksztatikus *kīrtanában*, amivel örökre elkötelezetté váltam irántad. Az a kedvesség, figyelmesség és az a mindent elsöprő odaadás, ami belőled sugárzott, annyira magával ragadott, hogy már nem volt más választás, mint a transzcendentális lótuszlábad menedéke.

Nagyon szépen köszönöm, hogy itt vagy velünk, magad nem kímélve adod a társaságot, a személyeden és tiszta odaadásról szóló könyveiden keresztül.

Csak kevesek kiváltsága, hogy személyesen szolgáljanak téged, megkapva a felbecsülhetetlen értékű társaságot, ami messze űzi a feltételekhez kötött lélek anyagi világ élvezetére irányuló torz vágyát. Ezért arra kérlek, hogy részesíts az áldásodban, hogy életről életre szolgálhassalak és ne legyen más vágy a szívemben!

Jelentéktelen szolgád:
Hari Kīrtana Dāsa

Haridvāri Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ma, mikor elkezdtem megírni neked *vyāsa-pūjā* felajánlásomat, éppen Śrīla Prabhupāda – nemrég magyarul is megjelent – csodálatos önéletrajzát olvasom.

Indokolatlan kegyedből itt lehetek a közösségben, és a magam esetlen módján próbálkozhatom szolgálni téged, az Urakat és a *bhaktákat*. Hallgathatom leckéidet, podcastjaidat, olvashatom könyveidet, a csodálatos Kṛṣṇa Vṛndāvanában sorozatot és életed egyik fő művét, a *Nava Vraja Mahimāt*, melyekben töretlenül nyitod ki előttem is a lelki világ „ajtóit”. S hagyod, hogy bár a legelesettebbek közzé tartozom, ezen keresztül mégis bepillantást nyerhessek én is a lelki világba.

Hálásan köszönöm, hogy ilyen módon is társulhatok veled.

Kérlek, add a kegyed, hogy egész életemen keresztül alázatosan tudjalak hallgatni és szolgálni.

Elesett szolgád:

Haridvāri Devī Dāsī

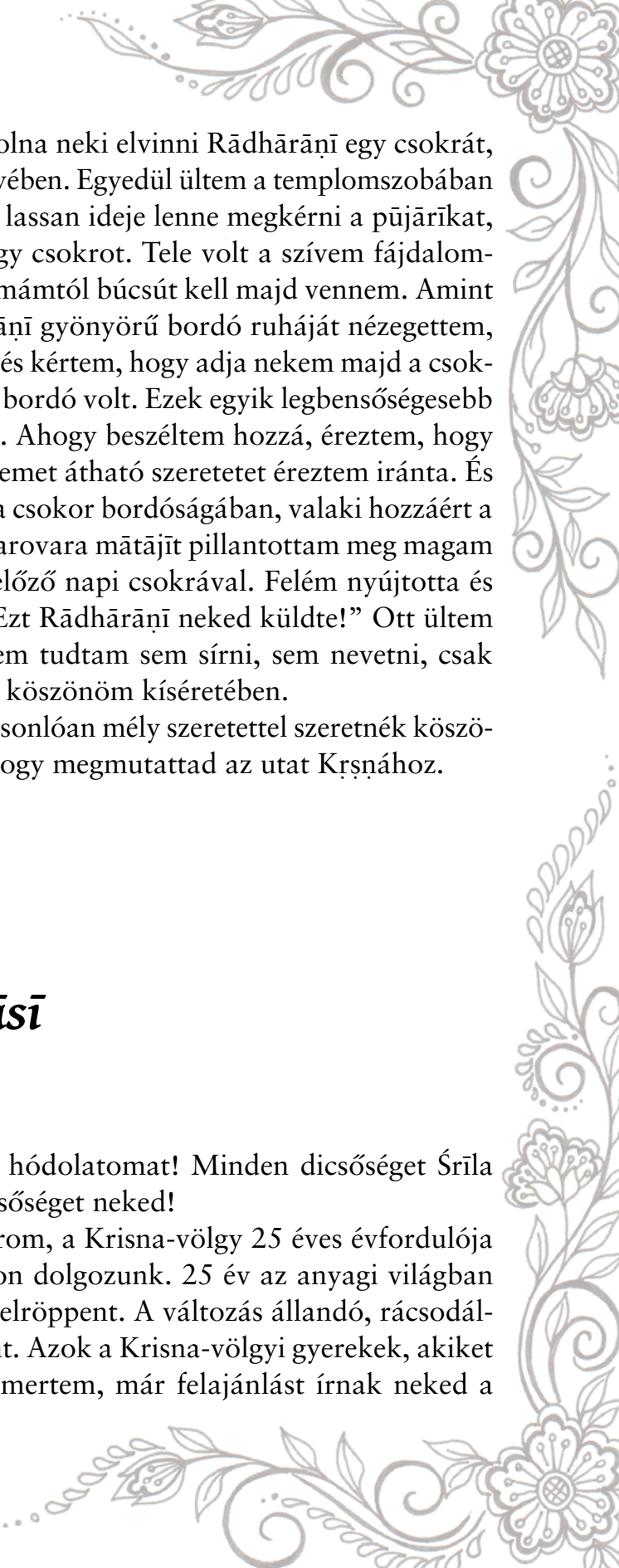
Harṣarāṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy történettel szeretnék neked kedveskedni *vyāsa-pūjād* alkalmából, ami velem esett meg Nava Vraja-dhāmában.

Betegsége miatt várható volt, hogy nagymamám napok múlva

elhagyja a testét. Szerettem volna neki elvinni Rādhārāṇī egy csokrát, egy kedvezőbb születés reményében. Egyedül ültem a templomszobában és azon gondolkodtam, hogy lassan ideje lenne megkérni a pūjārikát, hogy tegyenek nekem félre egy csokrot. Tele volt a szívem fájdalommal, amiért szeretett nagymamámtól búcsút kell majd vennem. Amint ezen gondolkodtam, Rādhārāṇī gyönyörű bordó ruháját nézegettem, magamban beszélgettem Vele és kértem, hogy adja nekem majd a csokrát, ami a ruhához hasonlóan bordó volt. Ezek egyik legbensőségesebb perceim voltak Rādhārāṇīval. Ahogy beszéltem hozzá, éreztem, hogy hallgat engem. Mély, mindenemet átható szeretetet éreztem iránta. És amint gondolataim elvesztek a csokor bordóságában, valaki hozzáért a vállamhoz. Felnéztem és Śrī Sarovara mātājīt pillantottam meg magam mellett, kezében Rādhārāṇī előző napi csokrával. Felém nyújtotta és ezeket a szavakat mondta: „Ezt Rādhārāṇī neked küldte!” Ott ültem megbénulva az ámulattól, nem tudtam sem sírni, sem nevetni, csak felnéztem az oltárra egy halk köszönöm kíséretében.

Neked, Guru Mahārāja, hasonlóan mély szeretettel szeretnék köszönetet mondani. Köszönöm, hogy megmutattad az utat Kṛṣṇához.

Örök szolgád:

Harsarāṇī Devī Dāsī

Hemāṅgī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Amikor ezeket a sorokat írom, a Krisna-völgy 25 éves évfordulója alkalmából kiadott magazinon dolgozunk. 25 év az anyagi világban elég sok, mégis észrevétlenül elröppent. A változás állandó, rácsodálkozom mennyi minden történt. Azok a Krisna-völgyi gyerekek, akiket néhány hetes korukban is ismertem, már felajánlást írnak neked a

vyāsa-pūjāra, és Rādhā-kuṇḍa, aki kedves barátom volt, immár nem kér meg, hogy gépeljem be az ő felajánlását is.

A családot egyre nő, az online világ felhasználásával olyanok is csatlakoznak, akik korábban soha. Nézik a vlogodat, és a hatásod alá kerülnek. Fényt hozol az életükbe, mindannyiunk életébe. Nagyságodat, bölcsességedet, különleges helyzetedet mindenki felismeri, és várja, hogy újra és újra halljon tőled, olyan módon, ahogy mástól nem. Amit kapunk: modern morál – ősi bölcsesség. Olvasom a sok-sok köszönetet, dicséretet, közben büszkén kihúzó magam: az én lelki tanítómesteremnek írták! Bár nem vagyok példás tanítvány, mégis folyamatosan adod azt a tudást és Kṛṣṇa iránti szeretetet, ami nélkül az életnek semmi értelme nem lenne.

Mindent nagyon köszönök!

Szolgád:

Hemāngī Devī Dāsī

Bhaktin Henal Chudasama

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisance unto your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda.

You have always been kind and gentle with me, engaging me in the service of Rādhē-Śyāma. I feel so fortunate to be able to see your glowing smile and hear your *kīrtanas* which connect my heart to the most beautiful Śyāmsundara. I am so grateful for your protection, guidance and instructions which help me in my attempt to become more Kṛṣṇa Conscious.

Seeing you so energetically engaged in the Vlog project fills me with fresh determination to preach wonderfully the message of Lord Caitanya. Watching your wholehearted surrender to Śrīla Prabhupāda

brings tears of joy to my eyes. For me you are the most ideal and qualified disciple of Śrīla Prabhupāda. You have so much love for not just your disciples but for all souls which come in touch with your radiant self.

My most dear Guru Mahārāja you have brought hope in my life and given me shelter. I feel completely underserving due to my material attachments, yet at the same time I am most grateful for your mercy.

I pray unto your lotus feet to always engage me in your service and bless me to forever to chant the glorious Holy Names.

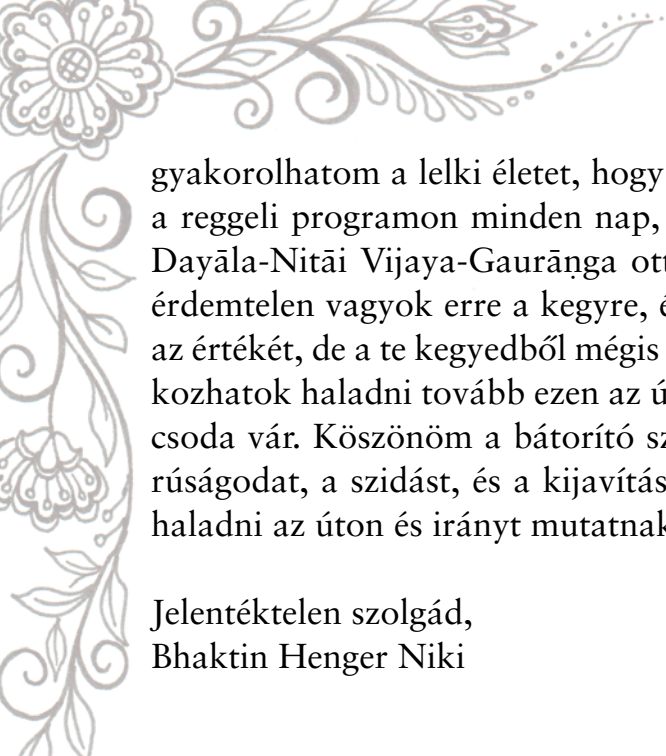
Your insignificant servant,
Bhaktin Henal Chudasama

Bhaktin Henger Niki

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Arra hogy megfelelően dicsőítsek, sajnos teljesen alkalmatlan vagyok, ezért csak szeretnék pár szóban köszönetet mondani neked. Örökké hálásak leszünk neked, hogy elhoztad Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot. Ezt nem lehet elégszer megköszönni. Köszönjük azt a sok-sok energiát, erőfeszítést és lemondást, amit azért vállaltál, hogy lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda utasítását követve, minél több lelket próbálj meg kimenteni az anyagi tudatlanság lángoló tüzéből és elültesd a szívükben a *bhaktit*. Köszönöm szépen, hogy megteremtetted a lehetőséget arra, hogy szolgálatot tudjunk ajánlani Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának. Fel sem tudom fogni igazán a jelentőségét annak, hogy a kegyedből személyesen szolgálhatjuk őket, de remélem egyszer sikerül majd megértenem. Köszönöm, hogy itt lehetek, hogy *bhakták* társaságában élhetek és

gyakorolhatom a lelki életet, hogy megvan a lehetőségem részt venni a reggeli programon minden nap, és hogy minden nap szolgálhatok Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga otthonában. Teljesen képesítetlen és érdemtelen vagyok erre a kegyre, és fel sem fogom ennek a kincsnek az értékét, de a te kegyedből mégis itt lehetek, és napról napra próbálkozhatok haladni tovább ezen az úton melynek a végén a legnagyobb csoda vár. Köszönöm a bátorító szavaidat, a kedvességedet, a szigorúságodat, a szidást, és a kijavításokat melyek mind-mind segítenek haladni az úton és irányt mutatnak a cél fele.

Jelentéktelen szolgálád,
Bhaktin Henger Niki

Bhakta Hutora Attila

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Bár még nem volt alkalmam sok időt a társaságában eltölteni, mégis igazán megszerettem önt.

Az első pillanattól, amikor megláttam, sugárzott önről, hogy egy tiszta szívű, szent ember. Felnézek önre, hogy mennyi időt és energiát fektet az Úr Caitanya missziójába és mennyi mindent elért. Sokszor, amikor nézem az interneten a videóit, azon gondolkodom, hogy egy angyal van itt köztünk, aki igazán segíteni szeretne az embereknek. Vagy amikor éppen előadást tart a Govinda klubban vagy bárhol más-
hol, lehet érezni azt az igazán segítő szándékot és egyetemes mindenki felé irányuló szeretetet ami árad önből.

Egyszer olyasmit mondott, az a missziónk, hogy mások boldogok legyenek. Azt látom, hogy ön képes volt áldozatot hozni és nehézségeket vállalni mások boldogságáért.

Ezt nagyon önzetlen dolognak tartom, és csak reménykedem benne, hogy ennek az önzetlen jószándéknak és az önben meglévő tulajdonságoknak legalább egy kis részét sikerül majd egyszer kifejlesztenem.

Kérem, nézze el nekem, ha nem megfelelően viselkedtem önnel vagy tiszteletlen voltam. Igazából fel sem fogom milyen csodálatos ember Ön. Remélem még sokáig vigyáz ránk.

Bhakta Hutora Attila

Indīvara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Isteni kegyednek!

Mikor e sorokat írom, Śrīla Mādhavendra Purī eltávozási napját ünnepeljük. Mādhavendra Purī eltávozásakor történt, hogy megátkozta tanítványát, Rāmacandra Purīt, illetve megáldotta másik tanítványát Śrī Ísvara Purīt a *kṛṣṇa-premával*.

Śrī Ísvara Purī mindig alázatosan szolgálta lelki tanítómesterét, örökké a szent nevet énekelte és az Úr Kṛṣṇa kedvteléseiről beszélt. Ezért Mādhavendra Purī annyira elégedett volt vele, hogy megáldotta őt a *kṛṣṇa-premával*.

A lelki tanítómestert elégedetté téve Kṛṣṇa is elégedetté válik – *yasya prasādād bhagavat-prasādo*. Az embernek nem kell mást tennie, mint követni Kṛṣṇa képviselőjének utasításait, ez a siker titka.

A *Śuddha-bhakti Cintāmaṇiban* leírtad, hogy a tanítvány legfontosabb feladata elégedetté tenni a lelki tanítómesterét. A lelki tanítómester egyetlen dolga pedig a Kṛṣṇa-tudat terjesztése.

Miközben járod a világot és prédikálsz mindenfelé, nagy erőfeszítést teszel, hogy Új-Vraja-dhāmát is Kṛṣṇa-tudatos közösséggé formáld, és ezzel segíted az itt élőket, illetve az idelátogatókat is, hogy lelki életükben fejlődjenek. Amikor itt vagy személyesen velünk, teljesen megváltozik a légkör. Mindenki mosolyog, táncol és énekel, végzi a szolgálatát lelkesen. Amikor viszont elutazol, hirtelen megváltozik minden. A lelkesedés alábbhagy, az arcok komorrá válnak. Habár

tudjuk, hogy mennyire fontos az utasítások követése, a *vānī*, mégis a *vapu*, a személyes társulás veled, illetve személyes szolgálata az ami a legnagyobb inspirációt adja a *bhaktáknak*.

Emlékezni az utasításaidra, olvasni a könyveidet, vagy hallgatni az előadásaidat, leckéidet felvételről segít valamelyest a személyes jelenlét hiányát pótolni, de nem teljes mértékben. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara Új-Vraja-dhāma szíve, de te vagy az erő amely a szívből jövő energiát elszállítod a test minden pontjára és élettel töltöd meg azt.

A tanítványok a lelki tanítómester testrészei és úgy mozdulnak, ahogy a guru kívánja. Kérlek, áldj meg, hogy megfelelően szolgálhassalak és megfelelő eszköz lehessen missziód beteljesítésében.

Kérlek, adj erőt és kitartást e jelentéktelen szolgáltnak, hogy egész életén át szolgálhasson és egyszer méltó legyen arra, hogy megkaphassa a *kṛṣṇa-premát*.

Köszönettel, jelentéktelen szolgáló:
Indīvara Dāsa

Indranīla Dāsa ***és Mādhava-priya Devī Dāsī***

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget neked! Szeretettel köszöntünk megjelenési napod alkalmából.

A tavalyi év végén több *bhaktával* is beszélgettünk arról a véleményedről, amit a nem *ahimsās* tejtermékekről mondtál. Bár nem tetted kötelezővé, mégis úgy döntöttünk november közepén, hogy nem vásárolunk többet ilyen termékeket és olyat sem, amiben tejszármazék van.

Gaura-Nitāi és Pañca-tattva nagyon kegyesek, de Velük szembe nem túl barátságos gesztus tudatosan ilyen minőségű élelmiszert ajánlani.

Számunkra van még egy fontos tanulság ebből a dologból. Ha a lelki tanítómester figyelmeztet bennünket valami fontos dologra, akkor lényegesen gyorsabban kellene rá reagálni, mint ahogy ez most sikerült nekünk, még akkor is ha ez nem volt kötelező.

Köszönjük neked, hogy indokolatlan kegyeddel hozzájárultál, hogy meg tudjuk hozni ezt a döntésünket.

Szolgáid:

Indranīla Dāsa és Mādhava-priya Devī Dāsī

Indrapati Dāsa és Śuka-śārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunk! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából fogadd szívből jövő jókívánságainkat!

Biztosak vagyunk benne, hogy velünk együtt több tanítványodnak az őszinte vágya, hogy elégedetté tegyen téged, de tökéletes lelki tudás nélkül nem megy. A lelki tudományt nem csak elméleti-, de gyakorlati szinten is kell ismernünk ahhoz, hogy ne merüljünk el a gyümölcsöző cselekedetekben. Ezért igyekszünk mi is a kegyed által megszilárdítani elménket a Kṛṣṇa-tudatban, hogy ne térjünk le az általad mutatott lelki ösvényről.

Tanításaidon, könyveiden keresztül is nincs olyan nap, hogy ne legyünk kapcsolatban veled, és ne kapjunk a kegyedből. Életünk része vagy, és életünk céljává tetted Kṛṣṇát. Hálánk és szeretetünk egyre csak növekszik feléd.

Szolgáid:

Indrapati Dāsa és Śuka-śārī Devī Dāsī

Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Amikor rád gondolok, változatos érzelmek kavarnak bennem. Amit azonosítani tudok ezek közül, az a csodálat, a tisztelet, az elismerés, a szeretet, a nagyrabecsülés, a szégyen és a bizalom.

Csodállak, mert olyan emberfeletti képességeid vannak, és emberfeletti elszántsággal, hihetetlenül fegyelmezett időbeosztással és elképesztő szakértelemmel végzel mindent.

Tisztellek, mert mindenben felettem állónak és a mesteremnek fogadlak el, akinek az utasításait próbálom követni, és akinek elégedettségében reménykedem.

Elismerésemet váltja ki a rendkívüli intelligenciád, fürge észjárásod, az MKTHK változatos tevékenységeinek zavartalansága, valamint a *bhakták* jóléte és fejlődése érdekében vállalt áldozataid, lemondásod.

Szeretetet érzek irántad, mert annyi éve tapasztalom a személyes jóindulatodat, segítségedet, magabiztos lelki vezetésedet, és háládat a parányi, jelentéktelen szolgálatokért is.

Nagyra becsülöm többek között a memóriádat, a végtelen sásztrikus tudásodat és emberi bölcsességedet, a Śrīla Prabhupāda, valamint Kṛṣṇa és társai iránt tanúsított odaadásodat, szervező- és vezetőképeségedet, kreativitásodat, előadói képességeidet, humorodat, továbbá a másokra gyakorolt inspiráló képességedet.

Szégyenlem ugyanakkor magam, mert messze elmaradok nem csak a te példától és elvárásaidtól, hanem attól is, amit én várnék el magamtól a Kṛṣṇa-tudatos megértés és lelki gyakorlatok terén.

Bízom ugyanakkor benned, mert tudom, hogy elesettségem ellenére – vagy éppen azért – a jóakaróm vagy, és tovább fogsz segíteni a lelki fejlődés ösvényén, bármilyen kanyargós legyen is az az én esetemben.

Köszönöm szépen Guru Mahārāja a türelmedet, megértésedet, tanításaidat és ösztönzésedet. Érdemtelen vagyok a kegyedre, de nem tudok mást tenni, mint hogy kérem és remélem.

Köszönettel, szolgád:
Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Jagannātha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances. All glories to your Holiness and Śrīla Prabhupāda.

I would like to send you well wishes from the Auman clan on the auspicious occasion of your Appearance Day.

We are eternally grateful for the causeless mercy that you have showered upon our family over the years. The Cambridge dictionary defines causeless as, “without any good reason”, such as causeless hatred or fear. This definition is not exactly what we mean. A more appropriate synonym for the word causeless is ‘unmotivated’. You extend mercy, whether deserved or not, without any material motivation. You give it out indiscriminately just as a raincloud showers upon both the rock and the soil. You have encouraged and fanned our spiritual lives even when we have fully neglected them. For decades (lifetimes even) I have been attempting to tread both the spiritual and material paths, seeking enjoyment from both, yet receiving full satisfaction from neither. “No man can serve two masters” (King James Bible, Matthew 6:24). We have to decide to become serious about our spiritual lives, and everything else will follow.

I want to personally thank you for giving me counsel when I needed it most.

I’m especially appreciative for the mercy you showed me at Rasāmṛta

Kuñja in Māyāpur last year. Giving service and associating with *sādhus* is the real purpose for visiting the Holy *dhāmas*'.

Thank you.

Your servants,

Jagannātha Dāsa

Gaurāṅgī Devī Dāsī, Śyāma Gauri, and Kālindī

Balarām, Subhadrā, and Hanumān

Jagannātha Priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace!
All glories to Śrīla Prabhupāda!

Recently I have been reading a book about Śrīla Prabhupāda called “Acharya” which gave me a lot of insight into Śrīla Prabhupāda’s mood and teachings. I found a very encouraging statement there about farm communities. Śrīla Prabhupāda said—

“If our farm projects are organised all over the world, then we shall conquer. As soon as I see the farms growing fresh vegetables, fresh fruits, and the devotees eating sumptuously and chanting Hare Kṛṣṇa, O, how wonderful it is!”... When I hear this report, my chest swells up being so proud of my disciples’ achievements!”

Thank you Guru Mahārāja, for giving us such a wonderful role model farm —New Vraja Dhāma. How proud Śrīla Prabhupāda must be of your contribution to the world and for the rest of Iskcon to follow. I feel so privileged to have your Divine Grace as my spiritual master who is so dedicated to Śrīla Prabhupāda’s mission. I hope and pray one day I can also make you proud of me in some way.

Please forgive me for my shortcomings and for not meeting up to your high standards. Please guide me so I can please you by my service here in Scotland.

Thank you for being such a source of inspiration to us all.

Your insignificant disciple,
Jagannātha Priya Devī Dāsī

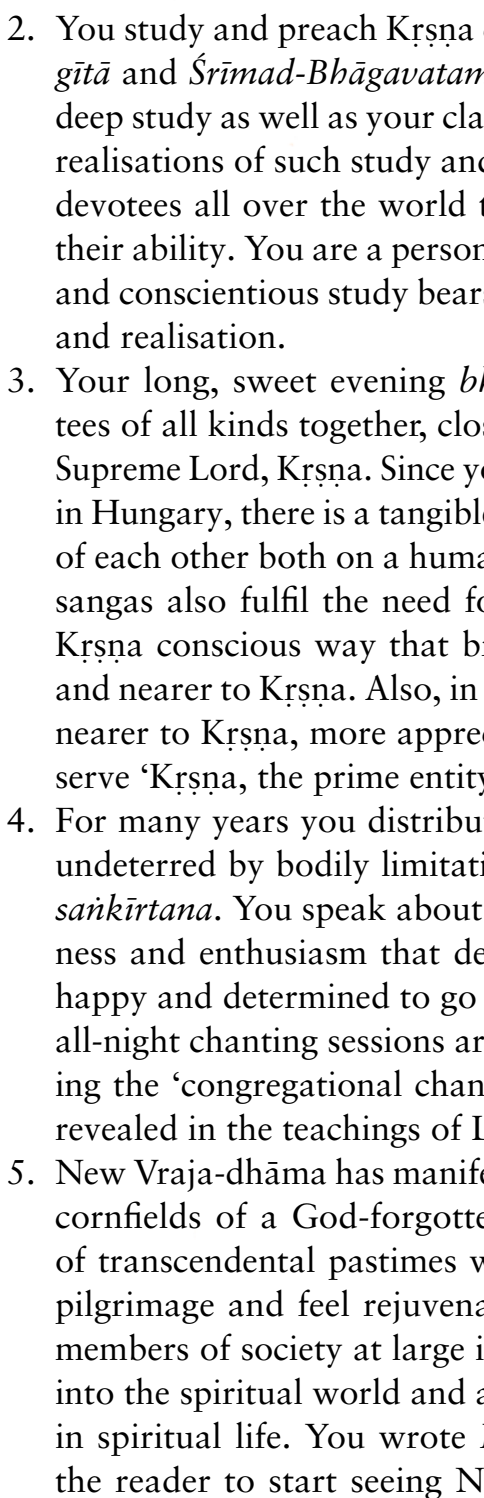
Jāhnavā-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine appearance day. All glories to your service to Śrīla Prabhupāda.

Thinking about how to glorify you on your *vyāsa-pūjā* day, I decided the best way would be glorifying your service to your spiritual master, Śrīla Prabhupāda. Śrīla Prabhupāda is the founder and unifying force of ISKCON and he has set out the seven purposes of the movement. Serving to fulfil these purposes is probably the best service to Prabhupāda's *vāñī*. So here is how I see your wonderful service with my quite limited vision:

1. You systematically propagate spiritual knowledge by personally distributing Śrīla Prabhupāda's books and encouraging many others to do book distribution. You educate people in the techniques of spiritual life—in your classes and podcasts you explain the basics of spiritual practices as well as the personal application of scriptures: the finer details of how to overcome obstacles and remain enthusiastic in the face of specific inner and outside challenges and obstacles. Your wonderful book, *Śuddha-bhakti-cintamāñi*, is like a detailed map and compass for orienteering in the unknown and difficult terrain of trying to achieve pure love of Kṛṣṇa in Kali-yuga. Recently, you started your vlogs that reach a wide audience 'to check the imbalance of values in life and to achieve real unity and peace in the world.

-
2. You study and preach Kṛṣṇa consciousness based on *Bhagavad-gītā* and *Śrīmad-Bhāgavatam*. Your example of systematic and deep study as well as your classes and books, which manifest the realisations of such study and lifelong dedicated service, inspire devotees all over the world to study and preach to the best of their ability. You are a personification of how years of dedicated and conscientious study bears its fruits in deep faith, knowledge and realisation.
 3. Your long, sweet evening *bhajan*s and *kīrtana*'s bring devotees of all kinds together, closer to each other and nearer to the Supreme Lord, Kṛṣṇa. Since you introduced the counsellor system in Hungary, there is a tangible increase of devotees' appreciation of each other both on a human and on a devotional level. These sangas also fulfil the need for friendly social interactions in a Kṛṣṇa conscious way that bring devotees closer to each other and nearer to Kṛṣṇa. Also, in your personal association one feels nearer to Kṛṣṇa, more appreciative of devotees and desirous to serve 'Kṛṣṇa, the prime entity.'
 4. For many years you distributed books full time and even now, undeterred by bodily limitations, you go out when you can on *saṅkīrtana*. You speak about book distribution with such fondness and enthusiasm that despite any difficulties devotees feel happy and determined to go out. Your wonderful *kīrtana*'s and all-night chanting sessions are practising, encouraging and tasting the 'congregational chanting of the Holy Name of God as revealed in the teachings of Lord Śrī Caitanya Mahāprabhu.'
 5. New Vraja-dhāma has manifested from your heart in the remote cornfields of a God-forgotten village. Now it is a holy place of transcendental pastimes where devotees can live or visit on pilgrimage and feel rejuvenated in their spiritual life. For the members of society at large it gives an easily accessible glimpse into the spiritual world and allows them to take their first steps in spiritual life. You wrote *Nava-vraja-mahimā* which allows the reader to start seeing New Vraja-dhāma as you see it—a

representation of Vṛndāvana in the West, a concentrated place of pastimes where one can walk past the place where Kṛṣṇa killed Kāmsa or Putāna, then in a few minutes see parrots flying at Kurukṣetra and Naimiṣāraṇya, followed by taking a dip in the Yamunā at Keśī-ghat, before arriving to the heart of New Vraja-dhāma and seeing the enchantingly beautiful forms of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

6. New Vraja-dhāma also serves as a place to live and teach a simpler, more natural way of life. Whether one fully embraces a life without modern conveniences or just becomes more conscious in trying to choose simpler and more natural options in eating, travelling, working and recreation—your classes and podcasts inspire devotees and nondevotees alike to live a more natural life. This simpler lifestyle also has the advantage of bringing devotees together because we become more interdependent, supporting and relying on each other.
7. You arrange for publishing and distributing Śrīla Prabhupāda’s periodicals, magazines, books and other writings. You encourage devotees not just to distribute but to read and study these books as well. And we are so fortunate that you also write your own books which allow us to share the benefit and nectar coming from your many years of study and realisations. You have spent decades collating, researching and understanding the philosophy of Prabhupāda’s books, and reading your books we can enjoy the benefits of all that hard work. We come to understand the process and goal of devotional service relatively easily, we may start meditating on Kṛṣṇa’s pastimes extracted from the many books of the *ācāryas*, and even enjoy spiritual humour, entertainment and recreation.

Writing this offering made me realise how your every action is aimed at fulfilling the seven purposes of ISKCON as set out by Śrīla Prabhupāda. And, as a perfect spiritual master, you don’t just follow his orders but also make every effort to inspire and engage others in this service. Your

behaviour sets the example and your preaching teaches others to follow the same mission. *Āpani ācari prabhu jīvere śikhāya.*

Thank you for accepting me as your disciple,

Your humble servant,
Jāhnavā-priya Devī Dāsī

Bhakta Jakabfi Benjámin

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon hiányzik az a hangulat, ami a te kegyedből jöhetett létre Rādhā-Śyāmasundaránál, és ami pótolhatatlan. Az a szeretettől átítított motiválatlan odaadás, ami belőled sugárzik. Hálás vagyok neked, hogy elérhetővé tetted számunkra is ezt az utánozhatatlanul csodálatos hangulatot Krisna-völgyben.

Szolgád:

Bhakta Jakabfi Benjámin

Bhaktin Jakus Csilla

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából kérlek, fogadd el felajánlásom, tisztelem és hálám jeléül. Végtelenül hálás vagyok, hogy vállaltad értünk ezt a szolgálatot, és megjelentél itt az anyagi világban, hogy segíts nekünk. Köszönöm neked, hogy ilyen magas szinten képviseled Śrīla

Prabhupāda misszióját, és ilyen lehetőséget adsz nekünk, mint a budapesti templom, Krisna-völgy, a főiskola. Külön szeretném megköszönni a személyes találkozót, hogy lehetőséget kaptam megközelíteni téged. Köszönöm a tanácsokat, az inspiráló, segítő szavakat. Nem felejttem el, hogy mit ígértem, lassan eltelik egy fél év a másfélből.

Remélem, még sokáig részesülhetünk ebben a hatalmas kegyben, hogy itt vagy velünk, és vezetsz minket, hogy ne vesszünk el, és szívem mélyén remélem, hogy el fog jönni majd a pillanat, amikor elfogadsz tanítványodnak és avatást kaphatok tőled, és a te irányításod alatt fejlődhetek a lelki életben.

Kérlek, bocsásd meg levelem hiányosságait, de ez az első ilyen felajánlás amit írok neked.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Jakus Csilla

Bhakta Jay Parmer

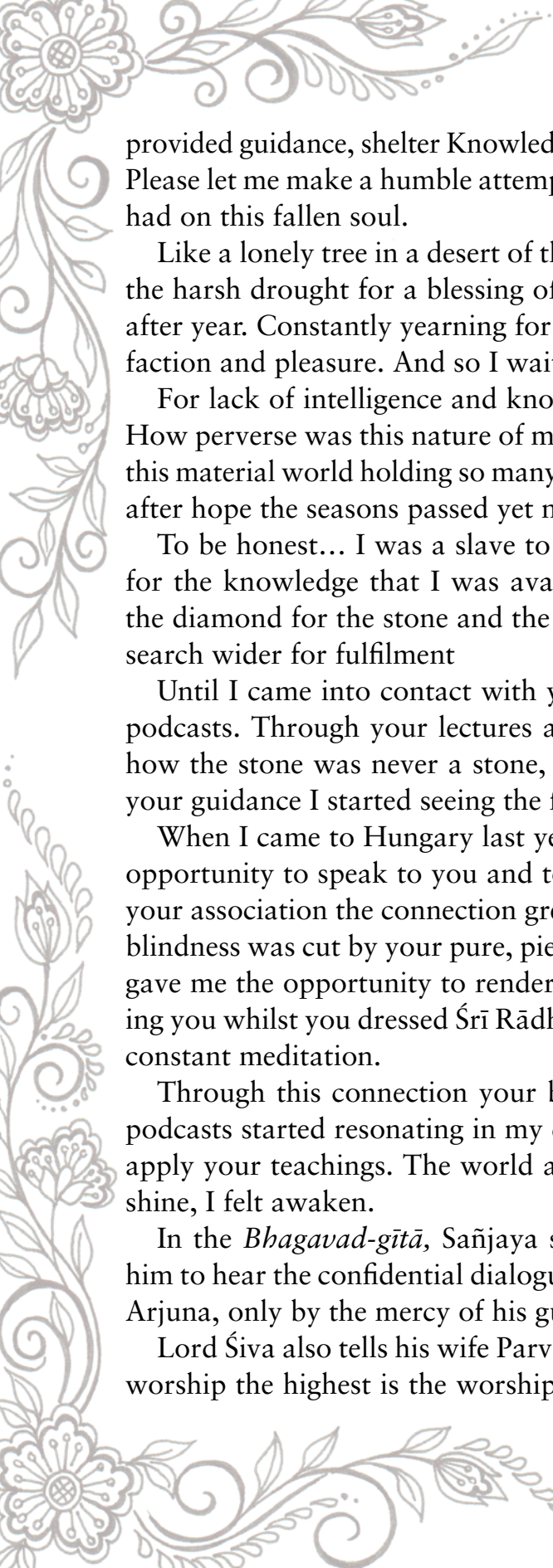
Dear Mahārāja,

On this most blessed and auspicious day, the celebration of your appearance, Śrī Vyāsa-pūjā, please let me offer my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge.”

Writing this first offering to you is a difficult endeavour. How is it possible to put into words the astonishing light of your being. You have touched so many hearts and delivered so many souls. You have

provided guidance, shelter Knowledge and true spiritual enlightenment. Please let me make a humble attempt to tell you the influence you have had on this fallen soul.

Like a lonely tree in a desert of this material world waiting through the harsh drought for a blessing of the rain month after month, year after year. Constantly yearning for that nourishment to give me satisfaction and pleasure. And so I waited...

For lack of intelligence and knowledge I kept on waiting like this. How perverse was this nature of mine, I chose the preference to enjoy this material world holding so many hopes for joy and happiness. Hope after hope the seasons passed yet no nourishment...

To be honest... I was a slave to my very own freedom, not caring for the knowledge that I was available so freely blindly, I mistook the diamond for the stone and the shower for a storm I continued to search wider for fulfilment

Until I came into contact with you through your videos and your podcasts. Through your lectures and your books, I began to realise how the stone was never a stone, it needed to be polished and with your guidance I started seeing the first signs of glitter on the stone

When I came to Hungary last year I was humbled to have had the opportunity to speak to you and to offer you some service. Through your association the connection grew the stone started to sparkle, my blindness was cut by your pure, piercing light. In Māyāpur again, you gave me the opportunity to render some service, I remember observing you whilst you dressed Śrī Rādhā-Dāmodara and this has been my constant meditation.

Through this connection your books started talking to me. Your podcasts started resonating in my daily life. I started to learn how to apply your teachings. The world around me started to shimmer and shine, I felt awoken.

In the *Bhagavad-gītā*, Sañjaya speaks of how it was possible for him to hear the confidential dialogue spoken between Lord Kṛṣṇa and Arjuna, only by the mercy of his guru.

Lord Śiva also tells his wife Parvati that out of the different types of worship the highest is the worship of the Lord's devotees. You tell a

beautiful tale of Durvāsā Muni in *Sādhavo hṛdayaṁ mahyaṁ* – Saints Are My Heart, which echo all these words.

I feel your connection has uncovered my blindness. I am eternally grateful to you for all that you have done, and all that you continue to do. Your raincloud came and watered the true seed nourishing it with your education, moistening the earth for more seed to flourish and dispelling the drought that's forever waiting.

I beg that you be so merciful as to accept my humble obeisances on this auspicious day, the celebration of your appearance. With your blessings may I constantly be in remembrance of Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Your humble servant,
Bhakta Jay Parmer

Jayada Rādhikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék köszönteni, és ajándék-ként felajánlani a gyerekeim lelkesedését Kṛṣṇa iránt. Ez neked köszönhető. Śrīla Prabhupāda többször említi, hogy a ezek a gyerekek nem közönséges gyerekek, ők *vaiṣṇavák*, és nagyon kell rájuk vigyáznunk. És te vigyázol rájuk. A szereteted és törődésed elülteti a *bhakti* magját a szívükben és virágot hajt. Az irántad való elkötelezettségéből csodálatos *vaiṣṇava* szülők itt Új-Vraja-dhāmában még csodálatosabb erőfeszítéseket tesznek, hogy ezek a gyerekek megkapjanak minden szeretetet és Kṛṣṇa-tudatot. A velük való társulásom, kipótol minden hiányosságot, ami bennem van, mint szülő. Márpedig nekem sok hiányosságom van, igazából csak az van. Mikor Premavatātī inspiráltad és mondtad neki, legyen Kṛṣṇa-mayī mātājī utódja, tanuljon harmóniumozni, bhajanázzon. Ezt az áldást én a szívembe zártam, és hiszem,

ha ezt szeretnéd, így is lesz, és megteszek, amit tudok. Hiszen a lelki tanítómester útmutatása maga a tökéletesség, és ha úgy cselekszünk biztos a siker. Kedves Guru Mahārāja, szeretném ha elégedetté tehetnélek azzal, hogy szépen vigyázok az unokáidra, hogy lelkes *bhakták* legyenek és szívvel-lélekkel szolgálják Śrīla Prabhupāda misszióját.

Hare Kṛṣṇa

Jelentéktelen szolgáló:

Jayada Rādhikā Devī Dāsī

Jayadeva Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.
All glories to you.

May I wish you a very happy birthday.

We feel so fortunate to have you in our lives and pray that for years
to come

you shall so remain...

GURU MAHĀRĀJA YOU ARE GONE FROM VIEW
IN THE SKIES O'ER EUROPE'S SOIL
YOU'VE MADE THESE TRIPS A THOUSAND TIMES
NEARLY 50 YEARS UNREMITTING TOIL

LAST TIME YOU WERE HERE YOU LOOKED SO TIRED
BUT ALWAYS SOLDIERED THROUGH WITH GRACE
LECTURES, KIRTAN, MEETING, TRAVELLING
NON STOP UNRAVELLING OUR MAYIK EMBRACE

YOUR HEALTH 'TIS NOW A DAILY STRUGGLE
A STICK COMPANION NOW WALKS ABREAST

YEAR BY YEAR A REMORSELESS WEARING
FROM TEARING AT OUR MAYA NEST..

YET STILL YOU RISE, STILL YOU FUNCTION
SURGING FORWARD, BATTLE WORN
ALWAYS LEADING, NEVER HEEDING
TRAVAIL TARRED AND TROUBLE TORN

WHILE WE SIT IN NESTS OF COMFORT
WAITING FOR YOUR WINGED RETURN
LONG AGO WE SHOULD HAVE JOINED YOU
SLOTH THE OIL OUR CANDLE'S BURN

GOD OF MERCY, GOD OF LOVE
PLEASE PROTECT OUR PRECIOUS GUIDE
MAY WE FLEE OUR NEST OF COMFORT
AND SOAR IN VALOUR BY HIS SIDE

Love always,

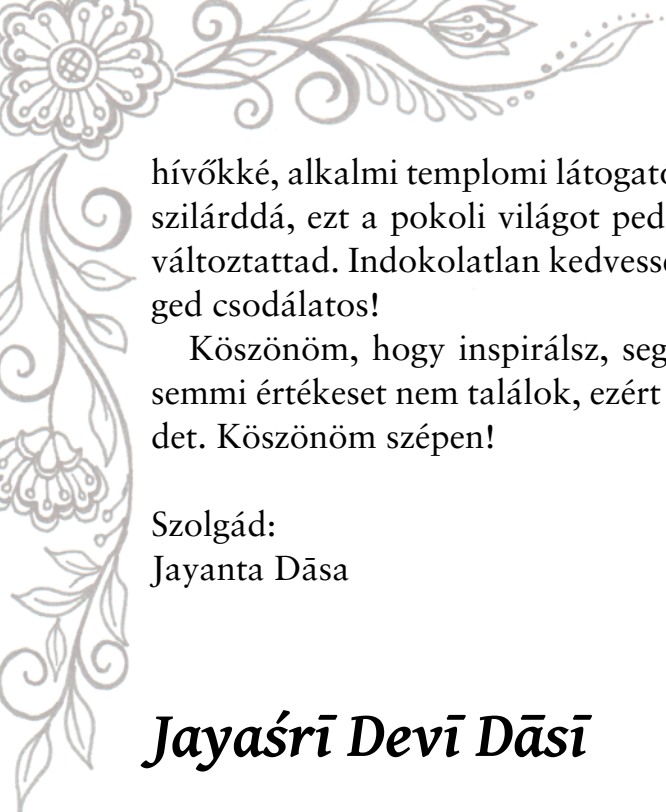
Your servant,
Jayadeva Dāsa

Jayanta Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Csodálatos, ahogy rendkívüli hozzáértéssel mindig megtalálod a legmegfelelőbb szavakat, mondanivalót és módszereket, hogy mindenkivel a legjobbat tedd, hogy mindenkit tiszta odaadással ajándékozz meg. Bűnös sértegetőket változtatsz erényes lelkekké, kőszívű kételkedőket

hívőkké, alkalmi templomi látogatókat *bhaktákká*, ingatag *bhaktákat* szilárddá, ezt a pokoli világot pedig szent helyyé és az Úr lakhelyévé változtattad. Indokolatlan kedvességed, együttérzésed, áldozatkészséged csodálatos!

Köszönöm, hogy inspirálsz, segítesz engem. Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok, ezért nem tudom nélkülözni a segítségedet. Köszönöm szépen!

Szolgád:
Jayanta Dāsa

Jayaśrī Devī Dāsī

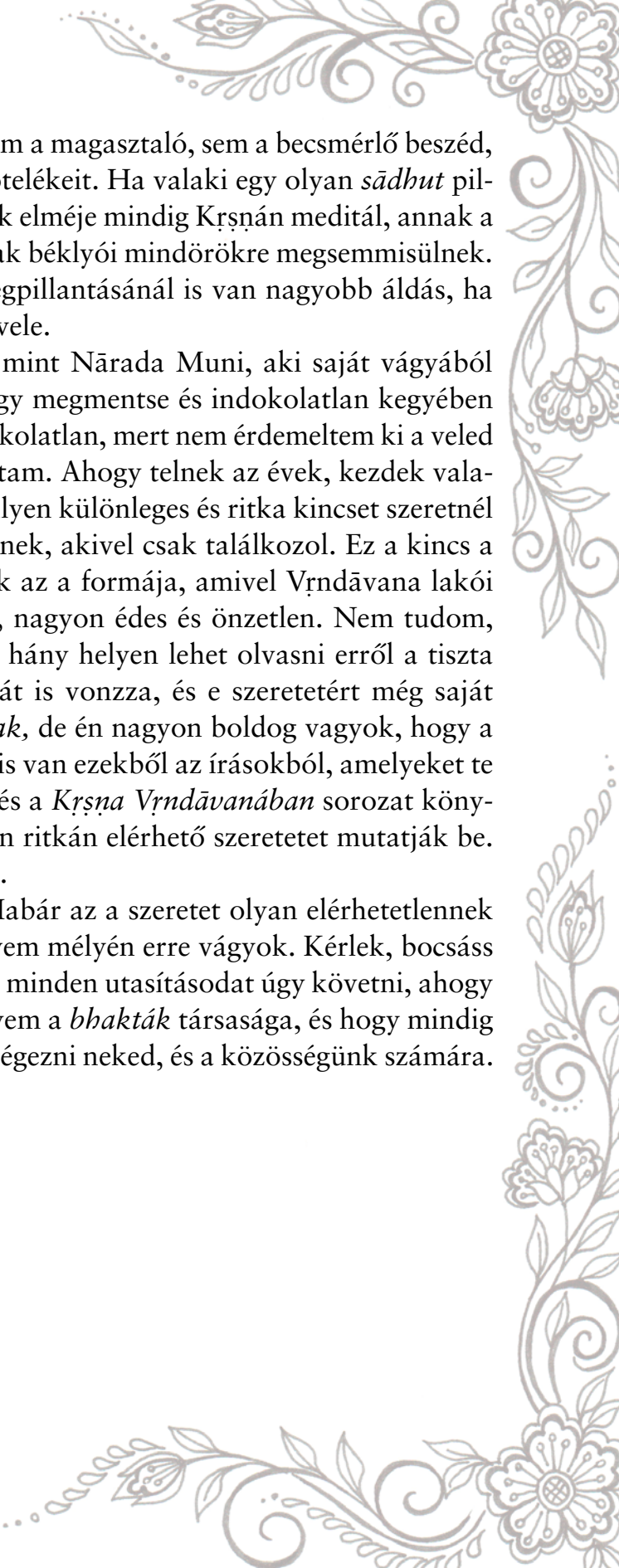
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Hogyan is tudnálak méltóképpen dicsőíteni? Nem vagyok alkalmas erre a feladatra, mégis megpróbálom szavakba önteni a gondolataimat.

Végig gondoltam, hogy amióta csatlakoztam a Kṛṣṇa-tudat mozgalmához, annyi minden történt velem. Sok helyen laktam, és annyi-féle szolgálatot végeztem. Bármilyen helyzetben is voltam, mindig a *bhaktákkal* való társulás volt a legvonzóbb számomra. Habár azóta már sok év eltelt, de a helyzet azóta sem változott. Sőt, *bhakták* nélkül el sem tudom képzelni az életemet.

Sajnos kevés lehetőségem van arra, hogy személyesen sokat lássalak, vagy halljak tőled, de szerencsére más formában is megkaphatom a tanításaidat. A *Śrī Dāmodara-jananī* című könyvedben olvastam egy részt, amin nagyon elgondolkodtam. Milyen különleges is a tiszta *bhakták* kegye! Amikor Kṛṣṇa tanítja Nalakūvarát és Maṇigrīvát, azt mondja, hogy: „Egy *sādhut* látni már *önmagában áldás*.” Ha valaki lát egy olyan szentet, aki elérte a lelki megvalósítás síkját, és akit nem

billent ki lelki nyugalomból sem a magasztaló, sem a becsmérlő beszéd, az meglazítja az anyagi lét kötelékeit. Ha valaki egy olyan *sādhut* pillant meg, mint Nārada, akinek elméje mindig Kṛṣṇán meditál, annak a személynek, anyagi rabságának béklyói mindörökre megsemmisülnek. De még egy tiszta *bhakta* megpillantásánál is van nagyobb áldás, ha hallunk tőle és beszélgetünk vele.

Számomra te olyan vagy, mint Nārada Muni, aki saját vágyából eljön az elesett lelkekhez, hogy megmentse és indokolatlan kegyében részesítse őket. Ez a kegy indokolatlan, mert nem érdemeltem ki a veled való társulást, mégis megkaptam. Ahogy telnek az évek, kezdek valamit megérteni abból, hogy milyen különleges és ritka kincset szeretnél odaadni nekünk és mindenkinek, akivel csak találkozol. Ez a kincs a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretetnek az a formája, amivel Vṛndāvana lakói rendelkeznek. Nagyon tiszta, nagyon édes és önzetlen. Nem tudom, hogy a védikus irodalomban hány helyen lehet olvasni erről a tiszta szeretetről, amely még Kṛṣṇát is vonzza, és e szeretetért még saját magát is odaadná *bhaktájának*, de én nagyon boldog vagyok, hogy a mi otthonunkban több kötet is van ezekből az írásokból, amelyeket te írtál. A *Nava Vraja Mahimā* és a *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozat könyvei ezt a bensőséges és nagyon ritkán elérhető szeretetet mutatják be. Mindezt neked köszönhetjük.

Kedves Guru Mahārāja! Habár az a szeretet olyan elérhetetlennek tűnik számomra, mégis a szívem mélyén erre vágyok. Kérlek, bocsáss meg nekem, hogy nem tudom minden utasításodat úgy követni, ahogy te szeretnéd! Egyetlen reményem a *bhakták* társasága, és hogy mindig lesz lehetőségem szolgálatot végezni neked, és a közösségünk számára.

Jelentéktelen szolgád:
Jayaśrī Devī Dāsī

Jitendriya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mikor rád gondolok, kedves Guru Mahārāja, valamint arra, hogy mi az, amit képviselsz, mi az, amit adsz nekem, nekünk, a világnak, mindenkinek, mindig az jut eszembe, fel tudom-e fogni ennek a dolognak a nagyságát, a mélységét az édességét, a varázsát. Az egyértelmű válasz az, hogy nem.

Mert te a Kṛṣṇa iránti szeretetet adod a világnak, és nekem is próbálok. Kegyedből, a szent név kegyéből pedig többé kevésbé, de inkább kevésbé, néha egy kicsi szikráját vélem felfedezni az ajándéknak, amit adni akarsz nekem, és amire egyelőre képtelen vagyok, hogy elfogadjam.

Ahogy könyveidet olvasom, igaz még csak a kisebbeket, a sértéseim miatt ugyan kis mértékben, de valamelyest érzem, tapasztalom, hogy Kṛṣṇa kedvteléseibe egy kicsiny betekintést kaphatok, legalább valamilyen lelki íz árnyékának az árnyékát tapasztalhatom a kegyedből.

Köszönöm a könyveket, amiket írsz, ígérem, megveszem a NavaVraja Mahim-at is, habár még nem tettem meg!

Nagyon komoly, ahogy az életedet adod Śrīla Prabhupādának.

Szeretném én is ennek az odaadásnak, ennek az elkötelezettségnek akár csak egy szikráját megtapasztalni. Persze volt már némi tapasztalatom e téren, de amikor téged látlak, mennyire le vagy foglalva, mennyire minden perced erről szól az végtelen inspiráló.

Köszönöm a lehetőséget, hogy szolgálhatlak, és hogy egy lelki családba tartozhatunk. Ez felbecsülhetetlen érték.

Köszönöm

Sszolgád:
Jitendriya Dāsa

Jīva

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Voltunk Śrī Govardhana-lālát szánkóztatni. Nagy szánja volt és az ökrök húzták. Nagy hógolyózás volt, én is eltaláltam valakit, és engem is eltaláltak, de nem mindig. Köszönöm Guru Mahārāja, hogy ilyen jó mókában volt részem.

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy megmentettél az aggodalomtól az üzeneteiddel. Köszönöm, hogy adtál nekem szolgálatot.

Készülök a következő fesztiválokra, hogy a Nitya-sevāra gyűjtsek tovább adományt.

Nehéz a *japára* figyelnem, és kérlek, küldd az áldásodat, hogy tudjak odafigyelni a *japára*.

A játék is néha nehéz, és kérlek, arra is küldd az áldásodat, hogy tudjak játszani.

Köszönettel, szolgád: Jīva

Julia, Ross and Lauren

Dear Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

We again wish to give thanks to you for your kindness and appreciate that although your schedule is so busy, you are always willing take time to listen to us and help with our problems.

You are the most consistent guide on our spiritual journey.

Your servants, Julia, Ross and Lauren

Kālakā-maṇi Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to you on your *vyāsa-pūjā* day!

You have compassion to all living entities. I would like to thank you for your love and trust in me! I have really no good qualities, but I always feel that you believe in me, that I am able to go through difficulties in my service, even when others don't believe it, even when I don't believe it. Thank you!

I would like to thank you for your kind advice, the biggest treasures in my life. They are my strength and inspiration! I know what you want from me and I can build my life on that. Thank you for the opportunity to participate in your mission, in your service to Śrīla Prabhupāda.

I heard an important phrase from a lecture of Rādhā-Govinda Prabhu, that the good disciple is to whom the spiritual master can trust because the disciple is stable in his service. I honestly would like to become that kind of devotee who doesn't put more weight on your shoulders, but helps you as much as possible in your divine mission.

Please give me the understanding how I can please and serve you in the best way!

Your servant,
Kālakā-maṇi Devī Dāsī

Kalāvati Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to the wonderful celebration of your *vyāsa-pūjā* festival day! Kī! Jay!

All I can say this year is WOW! Guru Mahārāja! for the fantastic online preaching that you are doing via Facebook and other media outlets! It is so successful! How you portray the particular topic in question is amazing too! You are so full of enthusiasm and empowerment that the majority of viewers are caught up along that wave of energy which is emanating through your vlogs.

Members of the public are enamoured by your carefully chosen words of the subject you are trying to get them to think about. Whether it be veganism, vegetarianism, yoga, relationships... meditation and chanting the Holy Name, so many messages come through from them, wanting to join you, be initiated by you... they profess their love for you and appreciate and experience your loving reciprocation with them. So many have said how you have changed their lives... made them feel happier by your regular topics... please keep them coming they say! These subjects that you express using your friendly demeanour has turned a switch on in their brain making them think about and contemplate your point and the logic within it. Some have replied that they had not really thought about those things before and to thank you for making them aware:

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„The spiritual master is receiving benediction from the ocean of mercy. Just as a cloud pours water on a forest fire to extinguish it, so the spiritual master delivers the materially afflicted world by extinguishing the blazing fire of material existence. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master, who is an ocean of auspicious qualities.” (Śrī Śrī Guru-aṣṭaka)

Dear Guru Mahārāja that ocean is spreading far and wide now on another level, with your skilled preaching abilities... so many millions of people have felt it and absorbed it... it's changing their lives they say... and becoming more aware of their inner person which you mention each time.

*tad-vijñānārtham sa gurum evābhigacchet
samiṭ-pāṇiḥ śrotriyaṁ brahma-niṣṭham*

„To learn the transcendental subject matter, one must approach a spiritual master. In doing so, he should carry fuel to burn in sacrifice. The symptom of such a spiritual master is that he is expert in understanding the Vedic conclusion and therefore he constantly engages in the service of the Supreme Personality of Godhead.” (*Mukunda Up.* 1.2.12)

Dear Guru Mahārāja you are so expert in all areas of preaching and this is perceived I think especially in the vlogs because you have reached the hearts of so many of the people and in so many ways, who warm to your friendly and easily approachable manner. You are always smiling (except for heavy subjects) and people are attracted to that smile of yours, you exude happiness and joy, and they also want that too! I have learnt to see preaching from a different angle too by your example. It is easy to become impersonal if you read too much philosophy instead of developing real compassion, which preaching teaches by practise with development of different methods for the present day.

It's my great fortune to have met you, if I had not then I may have been lucky enough to have seen you on the vlogs...who knows... however that is speculation, and the truth is I have, and used my intelligence to listen and to hear your words, advice, on instructions in spiritual practise. Especially at this time I have appreciated that and have been enthused more than ever by it.

So many heartfelt thank you's are there to offer you, but then I can never repay you except by following your example and realising the seriousness of it all, especially of surrender.

Dear Guru Mahārāja this day is for you, to offer our love, respect and great homage for enlightening and helping us in advancing spiritually along the road back to Godhead, which without you we could not travel.

*harer nāma harer nāma harer nāmaiva kevalam
kalau nāsty eva nāsty eva nāsty eva gatir anyathā*

In this age of quarrel and hypocrisy, the only means of deliverance is the chanting of the Holy Names of the Lord. There is no other way. There is no other way. There is no other way. (*Bṛhad-nāradaīya Purāṇa* 3.8.126)

Dearest Guru Mahārāja have a wonderful *vyāsa-pūjā* Day!
Your ever-aspiring servant,

With love,
Kalāvati Devī Dāsī

Kalyāṇi Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayālanītāi Vijaya-Gaurāṅának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Reméltem, úgy kezdhetem az idei felajánlásomat, hogy Guru Mahārāja végre hazaköltöztünk! Sajnos ez a pillanat még várat magára. Sokat gondolkodtam ezen, valamint szavaidon, hogy a könyveiden keresztül tudod megadni a szükséges társulást.

Könyveidet olvasva pedig máris Vrajába repítesz minket, éljük is bárhol életünket. Ott lopakodhatunk Rādhē-Śyāma mögött, és gyakorlatilag megismerhetjük Vraja összes lakóinak leleményességét, hogy hogyan teszik elégedetté az Isteni Párt.

Ám ha mindez nehézségekbe ütközne, gyógyírnak ott vannak a podcast-jeid. Ahol a kisiklott és félrecsúszott elméket gyorsan és fájdalommentesen rakod vissza a helyes vágányra, hogy minél hamarabb célt érjenek az Isteni Pár lótuszlábainál.

Ezért arra a következtetésre jutottam, hogyha az idő el is választ attól, hogy Nava Vraja-dhāma közelében éljek, valójában már ott vagyok, amennyiben élek a lehetőséggel, amit a kegyedből megkaphatok.

Nap mint nap példát mutatsz nekünk, hogyan kell *gurut* és Kṛṣṇát szolgálni. Fáradhatatlanságban nem ismeresz határokat, de egyben

tükröt is tartasz elénk, hiszen így mindenki láthatja, hogy saját maga hol tart a Kṛṣṇához vezető úton.

Köszönöm a türelmedet, amit haszontalan lényem sajnós évről-évre megkövetel tőled. Dolgozom azon, hogy ez a jövőben ne így legyen.

Szeretnék a gondod eloszlatója lenni, és nem a gond maga! Árnyékkod lenni, és nem árnyékkot vetni! Gondolataid kitalálója, és nem a gondolataim megálmodója!

Szeretnék egyszer eléd állni, s bátran kiáltani: Guru Mahārāja rendelkezézzél két kezemmel, rendelkezézzél hű szívemmel!

Addig is maradok szolgálid örök szolgálója:
Kalyāṇi Devī Dāsī

Kamalinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Engedd meg, hogy előljáróban kifejezzem hálámat, hogy ilyenkor elmondhatjuk, mit jelentesz a számunkra. Ez egy olyan levél lehet, amiben közvetlenül szólhatunk hozzád, és mégsem vár rád a válaszolás kötelezettsége. Hiszen a sok tanítvány elfogadása nagyon sok elköteleződéssel jár. Hatalmas kegy, lemondás, odaadás ez részedről, amiért kimondhatatlanul hálásak vagyunk. Bárcsak legalább a töredékét lehetném a válladról annak a sok tehernek, amit miattunk kell viselned!

Fáj, hogy mindazok a hibák, sértések, bűnök, amiket ezután akaratlanul is elkövetek, mind téged is terhelnek. Ezért akarok jobb és jobb emberré, *bhaktává* válni.

Köszönöm, hogy elfogadtál tanítványodul, és egy csodálatos névvel ajándékoztál meg, amire nem tartom érdemesnek magam. De ez a név erősen motivál arra, hogy mindig egyre tisztább életet éljek. Bárcsak minden nap tudnék ezen meditálni!

Köszönjük, hogy a könyveiden keresztül mi is részesülhetünk Kṛṣṇa iránt érzett csodás szeretettedből. Ezek a gyönyörű írások balszam számunkra, mellyel a szívünkben lévő kéjt Kṛṣṇa utáni vágyakozássá változtatod. Amikor a soraidat olvasom, valódi boldogsággal telik csordultig a szívem.

Tudom, hogy nagy feladat ennyi elesett lelket terelgetned a Kṛṣṇa felé vezető hazaúton. S habár a lelki erőd hatalmas, kifogyhatatlan, a testedet te is a mulandó anyagból kaptad. Ezért kérek, kíméld magad, amennyire lehetséges ennyi feladat mellett! Szükségünk van rád itt és most, s aztán az örökkévalóságig. Mert csak benned bízhatunk. Te vagy az utunk. A legbiztosabb segítségünk, hogy hazataláljunk. Csak a te menedékben tudjuk felvenni a küzdelmet a kötőerőkkel, amik kedvük szerint táncoltatnak bennünket.

Minden nap újra és újra rácsodálkozom a kegyre, amiben a Kṛṣṇa-tudat részesít. Ha te nem vagy, hogyan találtam volna rá itt Magyarországon? Valójában az életemet köszönhetem neked.

*Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare*

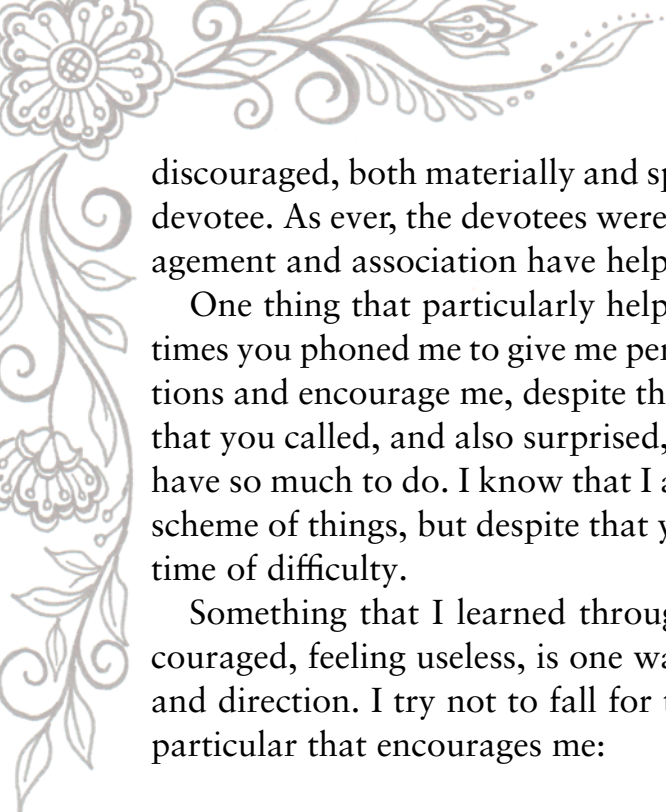
Örökké hálás odaadó szolgád:
Kamalinī Devī Dāsī

Kañcana-vallī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your *vyāsa-pūjā*. All glories to your wonderful service!

This past year has been a real challenge in terms of spiritual growth. A little over a year ago, as you know, I became sick and had to take some time off to get some good treatment. During that time I felt

discouraged, both materially and spiritually, and not at all like a good devotee. As ever, the devotees were very kind to me, and their encouragement and association have helped me to continue the struggle.

One thing that particularly helped me during this period were the times you phoned me to give me personal instruction, answer my questions and encourage me, despite the difficulties. I was so very grateful that you called, and also surprised, as I know that you're so busy and have so much to do. I know that I am utterly insignificant in the great scheme of things, but despite that you took the time to help me in my time of difficulty.

Something that I learned through the years is that becoming discouraged, feeling useless, is one way Maya tricks us into losing hope and direction. I try not to fall for this ploy, and there is one verse in particular that encourages me:

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande paramānanda-mādhavam*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, the deliverer of the fallen souls. His mercy turns the dumb into eloquent speakers and enables the lame to cross mountains.” (CC *Madhya* 17.80)

By your mercy I am able to render some service to the Lord. During the coming months I pray that I can overcome my personal disappointments and follow your orders to the best of my ability. The association of the Vaishnavas, and especially the spiritual master, are central to spiritual advancement. I feel so fortunate to have you as my spiritual master, seeing how determined and steadfast you are in your service, and understanding that through you I am connected to Śrīla Prabhupāda and the spiritual world.

Thank you, once again, for being so kind to me. I appreciate it more than words can say.

I remain, your humble servant,
Kañcana-vallī Devī Dāsī

Kānupriya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sajnos én nem tudok olyan csodálatosan írni, mint te, óh Guru Mahārāja. Amikor szerencsém van és kezembe veszem írásaid, az maga a nektár. Amikor olvasom, elrepít egy másik dimenzióba, és valóban azt érzem, hogy mindent átadsz nekünk a könyveiden keresztül. A tudásod, a gondolkodásod, megvalósításaid, más felmenőink tanításai mellett. Ráadásul olyan módon írsz, hogy még a gyerekek is élvezettel hallgatják, és nem esik nehezükre kivárni a filozófikus részek végét sem. Mert már tudják, hogy érdemes csendben maradni és hallgatni a történeteket. Nagy kincset osztasz meg velünk és ezért szeretnék köszönetet mondani neked!

Szeretném még azt is megköszönni, hogy olyan kedves vagy és bátorító! Azt hiszem több időt kellene a társaságodban töltenem nem csak a könyveken és leckéken keresztül, hanem személyes szolgálatban is.

Amikor nehezen zörög a szekér, akkor biztatsz pusztán azáltal, hogy ránézek a telefonomra, mert ott rögtön téged látlak (a kijelzőn). Micsoda hasznos dolog a Kali-yugában. Csak egy kép rólad. Nagyon sokat jelent! Köszönöm!

Szolgád: Kānupriya Devī Dāsī

Bhakta Kapcsos János

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

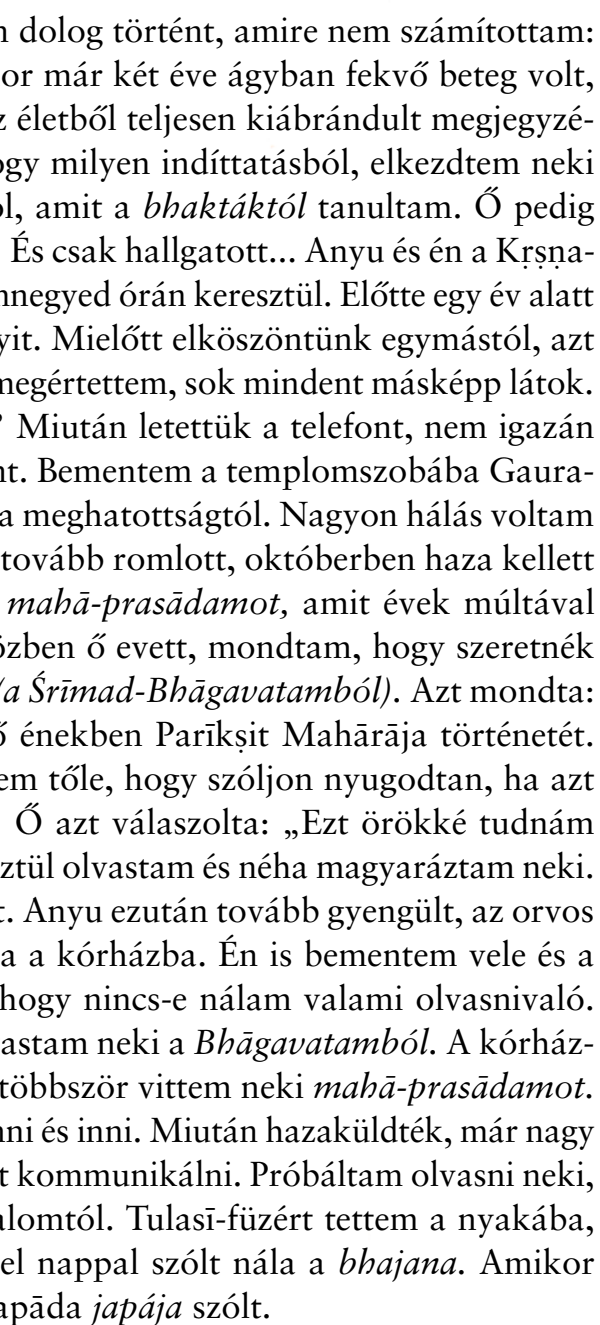
*om aijnāna-timirāndhasya jñānāñjana-śālākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.”

Kedves Mahārāja! Engedd meg, hogy köszöntselek, és jó egészséget kívánjak neked megjelenésed napja alkalmából.

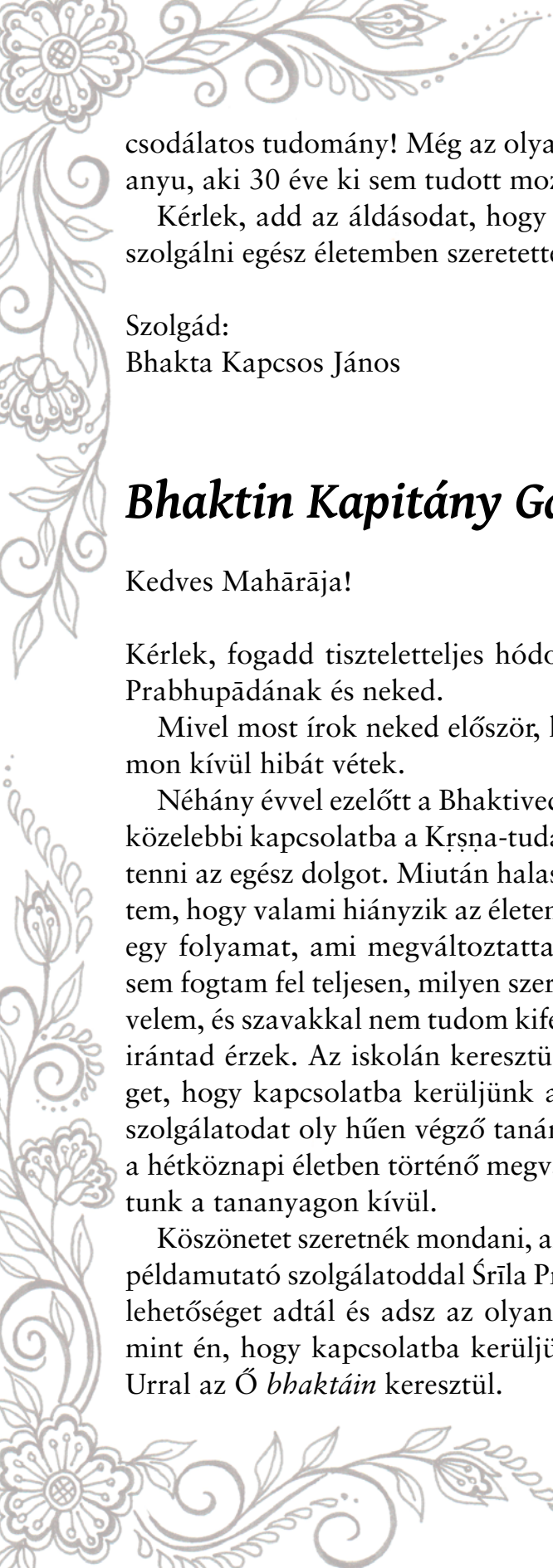
Nem könnyű nekem az írás, de azt a tanácsot kaptam, hogy csak írjam, ami a szívemben van, amiért hálás vagyok. Megpróbálok...

Az elmúlt év több szempontból nehéz volt nekem. A tanítványaid instrukciói és a Kṛṣṇa-tudat nélkül nem tudom, hogyan jutottam volna át ezen az időszakon. A legnagyobb fájdalmat édesanyám halála és a tőle való elszakadás jelentette. A tavalyi évben azért fejeztem ki a hálámat, hogy megmentetted az életemet azáltal, hogy befogadtál a csaláodba. Most azt szeretném megköszönni, hogy édesanyámat is a kegyedben részesítetted. Anyuval az utóbbi néhány évben, mióta elkezdtem érdeklődni a Kṛṣṇa-tudat iránt, nem volt túl jó a kapcsolatunk. Nagyon aggódott értem, és féltett az „agymosástól”. Eleinte próbáltam elmagyarázni neki, hogy ez az egész milyen csodálatos dolog és, hogy a *bhakták* milyen nagyszerűek, csak az emberiség javáért és felemelkedéséért tesznek mindent. Néha úgy is tűnt, hogy megértett valamit belőle, de aztán legnagyobb keserűségemre továbbra is kritikus maradt. Nagyon fájt, hogy nem ért meg engem és, hogy nem bízik meg bennem. Sokat vitáztunk és veszekedtünk, én pedig egy idő után belefáradtam, hogy megpróbáljam megértetni vele a Kṛṣṇa-tudatot és magamat. Feladtam. Ezután éveken át alig, gyakran hetekig nem beszélünk egymással. Közben ő betegeskedett és öregedett. Kórházban is volt. A szíve pedig kemény maradt. Időnként ábrándoztam arról, hogy olvasok neki a *Śrīmad-Bhāgavatamból* és amikor nem ért valamit, azt elmagyarázom. Szerettem volna beszélgetni vele Kṛṣṇáról és lelki dolgokról. Szerettem volna, ha csak egy kicsit megolvad a szíve és átéli az odaadó szolgálat örömét. Sajnos erre nem sok reményem volt. A kapcsolatunk kihűlt, távol kerültünk egymástól. Igyekeztem erről nem tudomást venni, de azt hiszem a szívem mélyén nagyon

fájt. És akkor valami váratlan dolog történt, amire nem számítottam: 2017. szeptember 1-én, amikor már két éve ágyban fekvő beteg volt, felhívtam telefonon és egy, az életből teljesen kiábrándult megjegyzésére válaszul, nem tudom, hogy milyen indíttatásból, elkezdtem neki az élet céljáról beszélni. Arról, amit a *bhaktáktól* tanultam. Ő pedig hallgatott... Aztán kérdezett.. És csak hallgatott... Anyu és én a Kṛṣṇa-tudatról beszélgettünk. Háromnegyed órán keresztül. Előtte egy év alatt összesen nem beszéltünk ennyit. Mielőtt elköszöntünk egymástól, azt mondta: „Most sok mindent megértettem, sok mindent másképp látok. Csináld, ameddig szeretnéd.” Miután letettük a telefont, nem igazán értettem, hogy most mi történt. Bementem a templomszobába Gaura-Nitāihoz, és majdnem sírtam a meghatottságtól. Nagyon hálás voltam Nekik. Ezután anyu állapota tovább romlott, októberben haza kellett mennem hozzá. Vittem neki *mahā-prasādamot*, amit évek múltával ismét elfogadott tőlem. Miközben ő evett, mondtam, hogy szeretnék felolvasni az egyik könyvből (*a Śrīmad-Bhāgavatamból*). Azt mondta: jó. Elkezdtem olvasni az első énekben Parīkṣit Mahārāja történetét. Néhány perc múlva, azt kértem tőle, hogy szóljon nyugodtan, ha azt szeretné, hogy abbahagyjam. Ő azt válaszolta: „Ezt örökké tudnám hallgatni.” Kb. egy órán keresztül olvastam és néha magyaráztam neki. Nagyon jó volt. Elégedett volt. Anyu ezután tovább gyengült, az orvos egy hónappal később beutalta a kórházba. Én is bementem vele és a sürgősségin már ő kérdezte, hogy nincs-e nálam valami olvasnivaló. Két-három órán keresztül olvastam neki a *Bhāgavatamból*. A kórházban két hétig feküdt, mialatt többször vittem neki *mahā-prasādamot*. Már nagyon nehezen tudott enni és inni. Miután hazaküldték, már nagy fájdalmai voltak és nem tudott kommunikálni. Próbáltam olvasni neki, de többnyire jajgatott a fájdalomtól. Tulasī-füzért tettem a nyakába, japáztam a szobájában és éjjel nappal szólt nála a *bhajana*. Amikor elhagyta a testét, Śrīla Prabhapāda *japāja* szólt.

Drága Mahārāja! A változás, ami Édesanyám szívében történt, csak a te kegyedből történhetett. Így már él a remény bennem, hogy anyu, következő életét az odaadó szolgálatnak szenteli majd. Köszönöm szépen, hogy minden nehézséget vállalva elhoztad nekünk a Kṛṣṇa-tudatot és, hogy mindig azon munkálkodszt, hogy mindenkihez eljusson ez a

csodálatos tudomány! Még az olyan elesett lelkekhez is, mint én vagy anyu, aki 30 éve ki sem tudott mozdulni vidéki otthonából.

Kérlek, add az áldásodat, hogy képes legyek téged, és a *bhaktákat* szolgálni egész életemben szeretettel és odaadással!

Szolgád:

Bhakta Kapcsos János

Bhaktin Kapitány Gabriella

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked.

Mivel most írok neked először, kérlek, nézd el nekem, ha akaratomon kívül hibát vétek.

Néhány évvel ezelőtt a Bhaktivedanta Főiskolán keresztül kerültem közelebbi kapcsolatba a Kṛṣṇa-tudattal, de igazából nem tudtam hová tenni az egész dolgot. Miután halasztottam fél évet az iskolában éreztem, hogy valami hiányzik az életemből és beláttam, hogy elkezdődött egy folyamat, ami megváltoztatta az életem. Azt hiszem még most sem fogtam fel teljesen, milyen szerencsés vagyok, hogy ez megtörtént velem, és szavakkal nem tudom kifejezni, azt a hálát és tiszteletet, amit irántad érzek. Az iskolán keresztül még többen kaphatunk lehetőséget, hogy kapcsolatba kerüljünk a tiszta tudással és veled, hiszen a szolgálatodat oly hűen végző tanárok kegyéből és megvalósításaiból, a hétköznapi életben történő megvalósításról és rólad is sokat hallhatunk a tananyagon kívül.

Köszönetet szeretnék mondani, amiért fáradhatatlan és csodálatosan példamutató szolgálatoddal Śrīla Prabhupāda és az Rādhe-Śyāma felé, lehetőséget adtál és adsz az olyan jelentéktelen és elesett lelkeknek, mint én, hogy kapcsolatba kerüljünk a tiszta tudással, a Legfelsőbb Urral az Ő *bhaktáin* keresztül.

Köszönöm, hogy követve Śrīla Prabhupāda utasításait és tanításait, utat mutatsz ebben sötét tudatlanságban a tudás fényével. Remélem, egy nap megtisztul annyira a szívem, hogy méltóvá váljak ennek a felbecsülhetetlen kegynek az elfogadására.

Köszönöm, azt az inspirációt, amit a leckéidből, kisfilmjeidből és a podcastokból kaphatok, nem beszélve a személyes jelenlétekről.

Köszönöm, Śrīla Prabhupādának és Kṛṣṇának, hogy elküldött hozzáunk és kívánom, hogy még sokáig köztünk lehess, hogy még többen meríthessünk a tiszta odaadás példájából, amit mutatsz nekünk.

Ezzel a néhány sorral szeretnék neked megjelenésed napja alkalmából a legjobbakat kívánni.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Kapitány Gabriella

Karṇa-pūra Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatom e kedvező napon! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

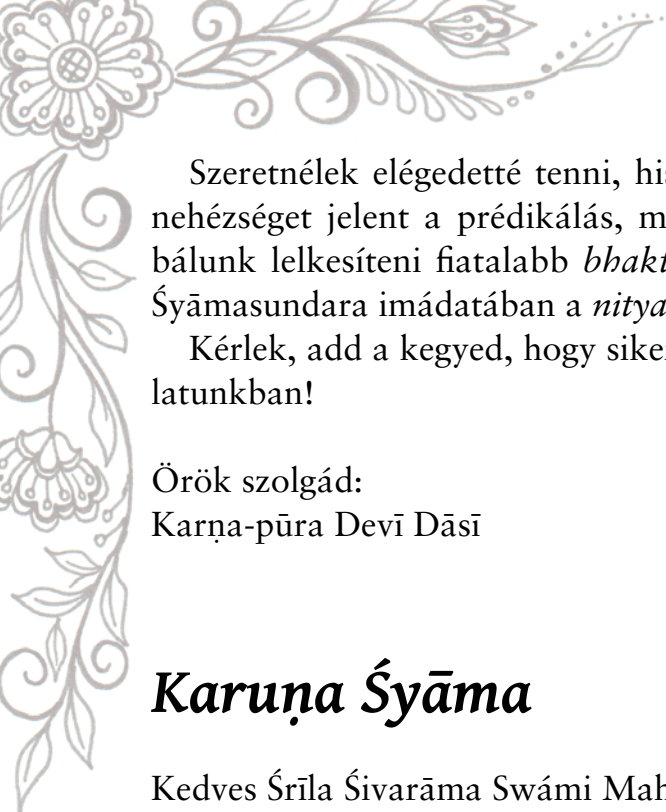
Jó egészségi állapotot és erőt kívánok az egyre sikeresebb internetes prédikáláshoz!

Mindig lenyűgöz milyen lelkesedéssel keresed az újabb és újabb prédikáló lehetőséget. Nagyon inspiráló ez számomra, hogy változó egészségi állapotom mellett hogyan váljak hasznos segítőddé.

Köszönöm, hogy megtanítottál szolgálni Rādhā-Śyāmát a *nitya-seván* keresztül. Csodálatos ajándékokat kapok tőlük!

Köszönöm a gyönyörű könyveket, melyekben bepillantok Kṛṣṇa gondolataiba, érzéseibe és megismerhetem milyen az igazi szeretet.

Egyszer régen sajnálkozva írtam neked, hogy úgy érzem, nincsenek barátaim. Most már tudom, hogy te vagy az egyetlen barátom, aki minden érdek nélkül mindig a jóakaróm. Köszönök mindent, amit értem és a hozzám hasonló elesett személyekért teszel!

Szeretnék elégedetté tenni, hiszen tudom mennyi lemondást és nehézséget jelent a prédikálás, mások segítése, oktatása. Megpróbálunk lelkesíteni fiatalabb *bhaktákat* és lefoglalni őket is Rādhā-Śyāmasundara imádatában a *nitya-seván* keresztül.

Kérlek, add a kegyed, hogy sikeresek legyünk a tanácsadói szolgálatunkban!

Örök szolgád:

Karṇa-pūra Devī Dāsī

Karṇa Śyāma

Kedves Śrīla Śivarāma Swāmi Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Meg szeretném köszönni önnek, hogy elhozta Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot. Szeretném meghálálni, hogy könyveket írt a *bhaktáknak*, így ígérem, hogy a jövő évben legalább harminc könyvet fogok kiosztani a Maraton alatt.

„Boldog a gyerekek!”

Szolgája:

Karṇa Śyāma

Kathāmṛta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon köszönöm neked azokat a kis rövid videókat, amiket az oldalon és a facebookon megosztasz.

Csak gratulálni tudok és csodálni téged, ahogy pontosan, nagyon kifejezően tudod az adott téma lényegét továbbítani úgy, hogy az minden ember számára érthető, meggyőző, világos legyen.

Olyan büszke vagyok rád! Szívem szerint felkiáltanék: „Nézzétek!!! Ő az én mesterem! Mily csodálatos! Rengeteg teendői mellett még arra is jut energiája, hogy megszólítson minden elesett, útját kereső élőlényt. Kedves, mosolygós arcán ott az együttérzés, de ugyanakkor a segíteni akarás is. Egyszerű, jól megválogatott szavai szívet nyitogatnak, gondolkodásra késztetnek.”

Nagyon-nagyon magával ragadó!

Köszönöm neked, kedves Guru Mahārājám, hogy vagy nekem!

Jól tudom, hogy én egy kis jelentéktelen személy vagyok a sok szép, művelt, szorgalmas, fejlett tanítványaid között. Én a sorban mindig hátul állok. Szívesebben engedek másokat magam elé. De ez nem jelenti azt, hogy kevésbé szeretlek, mint ők, hogy kevésbé szeretnék látni, hallani tőled. Csupán csak úgy érzem, hogy ők érdemesebbek a társulásodra. Ez biztos az alacsony lelki fejlettségem miatt van így.

Amikor bemegyek szolgálatra a templomba, előnti szívem a hála érzése. Milyen szerencsés vagyok, hogy befogadnak a *bhakták* és még szolgálatot is adnak!

Guru Mahārāja! Olyan sok jó, kedves tanítványod van. Akik szeretik osztani a szolgálatot, így adva lehetőséget másoknak is a lelki fejlődésre, és arra, hogy elégedetté tudják tenni a *gurujukat* és Rādhē-Śyāmát. És amikor azt érzékelem, hogy annak örülnek, hogy nekem sikerült valami, na ez a legszebb dolog ami történhet velem! Eltölt a hála, amikor arra gondolok, hogy a *guru* és Kṛṣṇa kegye arra kényszerítenek, hogy jobban lássam, nem én vagyok az irányító. Minden lelki fejlődés a *guru* és a *bhakták* társulásától, kedvességétől és együttérző szeretetétől függ.

Könyörögve kérem Rādhā-Śyāmasundarát, hogy szerető tekintetüket mindig tartsák rajtad. Áldjanak meg az összes kegyükkel, hogy Śrīla Prabhupādának elkötelezett missziódat a teljes megelégedettségre tudd folytatni és befejezni.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, ha lehet tarts meg a gondolataidban, hogy a kapott szolgálataimat a tőlem telhető legnagyobb figyelemmel és szeretettel tudjam végezni!

A rám bízott *bhaktáknak*, akikért felelősséget vállaltam, mindig tudjak olyan társulást biztosítani, hogy ők boldogok legyenek a családjukban, a szolgálatukban és fejlődni tudjanak a Kṛṣṇa-tudatban. Ez a vágyam!

Biztos furcsa, hogy dicső megjelenési napodon a saját vágyamról írok. De tudom, hogy áldásod nélkül ez a törekvésem csupán csak álom marad.

Köszönöm, hogy segítesz ezen a rögös úton, ami végül a te áldásoddal egyszer a tiszta Isten szeretettel fog véget érni.

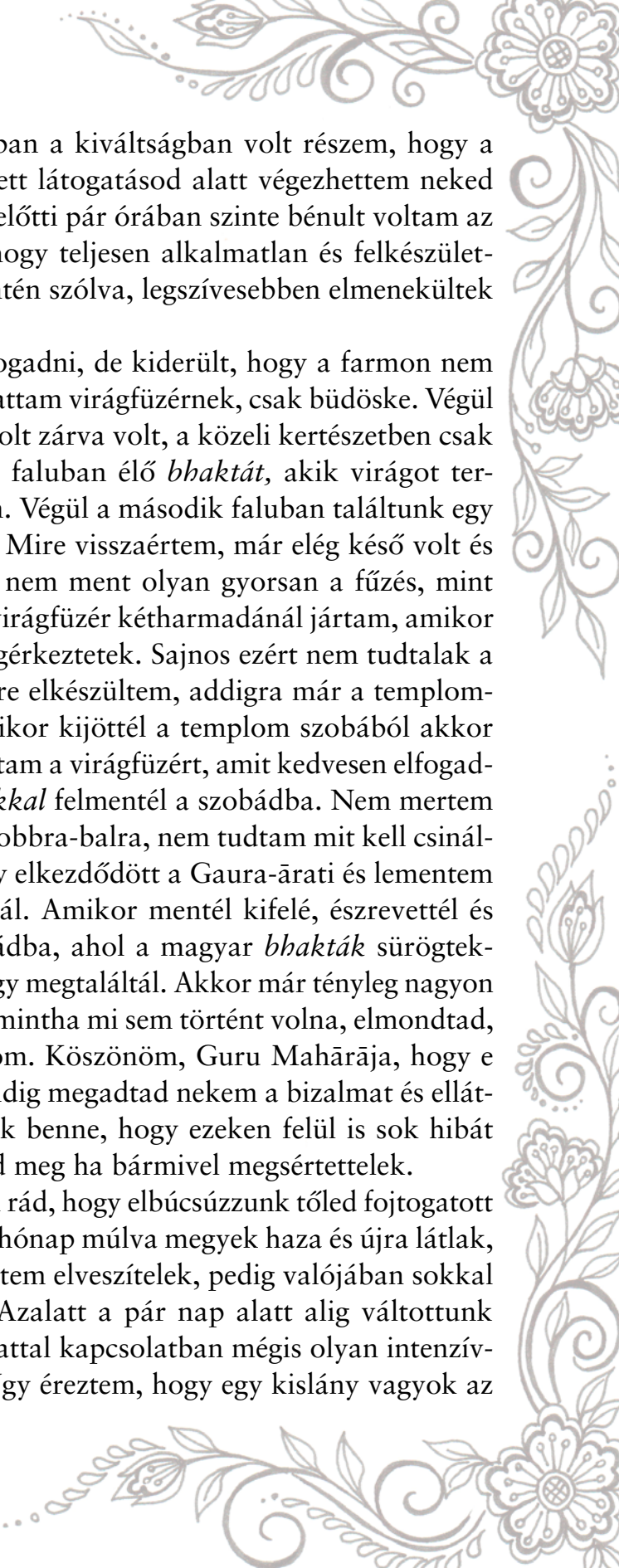
Örök szolgád:
Kathāmṛta Devī Dāsī

Kiṅkarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Minden évben szeretnék neked szép felajánlást írni, de amikor megpróbálom leírni a gondolataimat, az sosem lesz olyan, mint amit elképzeltem. Idén azon gondolkodtam, hogy az igazi felajánlás az lenne, ha szépen tudnám követni a japázásra és olvasásra tett utasításaidat. Sajnos, amit egyelőre fel tudok ajánlani, az a folyamatos próbálkozásom, hogy megszervezzem úgy a napjaimat, hogy mindenre jusson idő, és ne csak letudjam ezeket a dolgokat, mint egy napi kötelességet. Sajnos még mindig itt tartok, és sokszor úgy érzem, hogy a lelki életem egy üres luftballon. Próbálom nem feladni a reményt, hogy egyszer megértem mit jelent a jó japázás. Van benne hitem, hogy ha elég őszintévé válok és nem adom fel, akkor a kegyedből sikerülhet.

Tavaly szeptemberben abban a kiváltságban volt részem, hogy a pár napos Új Māyāpurban tett látogatásod alatt végezhettem neked szolgálatot. A megérkezésed előtti pár órában szinte bénult voltam az idegességtől. Ráéseméltem, hogy teljesen alkalmatlan és felkészületlen vagyok a feladatra. Őszintén szólva, legszívesebben elmenekültek volna.

Szerettelek volna szépen fogadni, de kiderült, hogy a farmon nem volt más virág, amit használhattam virágfüzérnek, csak bűdöske. Végül elvittek a faluba, de a virágbolt zárva volt, a közeli kertészetben csak pár fonnyadt kóró volt és a faluban élő *bhaktát*, akik virágot termesztenek nem voltak otthon. Végül a második faluban találtunk egy virágüzletet, ami nyitva volt. Mire visszaértem, már elég késő volt és tapasztalatlan virágfűzőként nem ment olyan gyorsan a fűzés, mint szerettem volna. Még csak a virágfűzér kétharmadánál jártam, amikor láttam az ablakból, hogy megérkezettetek. Sajnos ezért nem tudtalak a bejáratnál fogadni. Mire végre elkészültem, addigra már a templomszobát is meglátogattad. Amikor kijöttél a templom szobából akkor mentem oda köszönni és átadtam a virágfűzért, amit kedvesen elfogadtál. Ezután a magyar *bhaktákkal* felmentél a szobádba. Nem mertem veletek menni. Tébláboltam jobbra-balra, nem tudtam mit kell csinálnom. Később hallottam, hogy elkezdődött a Gaura-ārati és lementem a templomszobába. Ott voltál. Amikor mentél kifelé, észrevettél és kihívtál. Felmentünk a szobádba, ahol a magyar *bhakták* sűrögtek-forogtak. Mondtad nekik, hogy megtaláltál. Akkor már tényleg nagyon szégyelltem magam. Ezután, mintha mi sem történt volna, elmondtad, hogy mi lesz majd a feladatom. Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy e szörnyű kezdés után még mindig megadtad nekem a bizalmat és ellátást szolgálattal. Biztos vagyok benne, hogy ezeken felül is sok hibát elkövettem és kérlek, bocsásd meg ha bármivel megsértettelek.

Mielőtt elmentél és vártunk rád, hogy elbúcsúzzunk tőled fojtogatott a sírás. Tudtam, hogy három hónap múlva megyek haza és újra látlak, de ez most más volt, úgy éreztem elveszítelek, pedig valójában sokkal közelebb kerültem hozzád. Azalatt a pár nap alatt alig váltottunk pár szót, azt is csak a szolgálattal kapcsolatban mégis olyan intenzívnek éreztem a kapcsolatot. Úgy éreztem, hogy egy kislány vagyok az

apukája menedékében. Csodálatos volt megtapasztalni, hogy milyen határtalan a kegyed, hogy még egy olyan személynek is jut belőle, mint én, aki szinte semmi szolgálatot nem végzett az életében, hogy mennyire kegyes Kṛṣṇa, hogyha csak egy borsónyi őszinte vágyunk van szolgálatra, akkor teljesíti.

Egy másik dolog, amiért szeretnék neked köszönetet mondani, azok a vlogjaid. Apukám Jemenben él, ahol jelenleg háború van és nagyon beteg. WhatsApp-on keresztül tartjuk a kapcsolatot. Elküldtem neki Śrīla Prabhupāda két kis könyvét arabul, ami nagyon megérintette, és küldtem neki a vlogjaidból is párat. Amikor másodszorra küldtem, azt írta, hogy nagyon jók ezek a videók, ne csak egyet küldj, hanem mindet. Nagyon megnyugtató érzés, hogy még egy ilyen pokoli helyzetben is Śrīla Prabhupāda és a te kegyedből tehet egy lépést Kṛṣṇa felé.

Kedves Guru Mahārāja, végezetül csak annyit, hogy bár sokszor hallottam, hogy a *guru* tanítása fontosabb, mint a vele való személyes társulás, ennek ellenére alig várom, hogy a *vyāsa-pūjādon* ismét találkozzunk.

Hálával és köszönettel szolgálád:
Kiṅkarī Devī Dāsī

Kiran Vadgama

Dearest Guru Mahārāja,

Hare Kṛṣṇa!

Please accept my humble obeisances at the dust of Your lotus feet. All Glories to Śrīla Prabhupāda,

I wanted to focus on a particular word that personifies your quality, and in writing this offering, may also strengthen my resolve.

This word is commitment. The Cambridge dictionary definition of commitment is ‘a willingness to give your time and energy to something that you believe in, or promise or firm decision to do something.’

In my view, the word personifies your *raison d'être*. Your determination as you joined the *saṅkīrtana* movement and being heavily involved with book distribution in North America, and later in Europe, is commitment. Your preaching mission in the UK and Hungary, where you have reached out to countless souls to spread your Guru Mahārāja's message, from establishing book distribution, to congregational chanting of the holy name, is an achievement that requires commitment.

Establishing New Vraja-dhāma, and the Hungarian *yātrā* is a beacon to the ISKCON model of *varṇāśrama*, and a model Śrīla Prabhupāda would have been proud of. This commitment is evident when one experiences the worship of Their Divine Lordships; Rādhā-Śyāmasundara, the centre point of your vibrant community of devotees, with: self-sustaining cow protection, food production and living the idealistic monastic life that as devotees we should all aspire to.

Commitment to your disciples in my limited experience is willing to record podcasts frequently wherever you may be in the world, so connecting us to you through your: warm, inspiring yet familiar voice. Beyond this, you form one to one relationships with your disciples, in a variety of different ways including: letters, home programs or individual pastoral visits to the sick.

Your commitment to preach Śrīla Prabhupāda's message is exemplified by your: writing of books, recording video blogs and giving discourses.

I seek your blessings that I may find such commitment in my life.

Your Servant,
Kiran Vadgama

Koda Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Felajánlásom írásának kezdetén egy szó jelent meg az elmémben: *prabhupādanuga*. Mi mindannyian Caitanya Mahāprabhu tanítványi láncolatának tagjai vagyunk, melyhez mi az ISKCON tagjai Śrīla Prabhupādán keresztül kapcsolódunk. Ez az egy dolog biztosan közös az ISKCON tagjai számára.

A Kali-yuga rendkívül feltételekhez kötött lelkei számára nincs egyszerűbb módja visszajutni Kṛṣṇához, Śrīla Prabhupāda kegyén keresztül. Hogyan kapjuk meg a kegyét? Úgy, hogy követjük őt: utasításait, hangulatát. Számomra te tökéletes követője vagy Śrīla Prabhupādának és ezért tökéletes lelki tanítómesteremnek tekintelek. Egyszer azt hallottam egy *bhaktától*, úgy válasszunk lelki tanítót, hogy vizsgáljuk meg, hogy számunkra ki képviseli legjobban Śrīla Prabhupādát. Ha belegondolok, mikor nem voltam „hivatalosan” tanítványod, akkor is tőled tudtam elfogadni a legtöbb síksāt és inspirációt. Köszönöm a lehetőséget, hogy avatott tanítványod lehetek gyenge jellemem ellenére is!

A lelki tanítómester imádata nem személyi kultusz, ez több alkalommal elmagyaráztad. Ez a *vaiṣṇava* tradíció, amit minden tanítvány követ. S megfelelő követőkből tanítók válnak, akik a *paramparā* képviselésében fogadnak el imádatot, azzal a kikötéssel, hogy ezt az imádatot egyből felajánlják a *gurujuknak*. Aki az ő *gurujának* és így végül Vyāsadeván keresztül elér az imádatra jogosult személyhez, Kṛṣṇához.

A lelki tanítómester imádata nem személyi kultusz, ugyanakkor nem mindegy a tanítványok szemszögéből, mekkora inspirációt nyújt a tanító. Lelki inspirációjának alapja: a követés, milyen mértékben követi az ő *gurujának* utasításait. Igazán ezt a pontot szeretném hangsúlyozni, számomra te vagy Śrīla Prabhupāda követésének a minta példája.

Számomra nagyon fontos, hogy ennek látom gyakorlati eredményeit. Tanítványaid és a *bhakták* számára néha félelmetes, mikor azt gondolják ezt kell tennem, hogy visszajussak Kṛṣṇához: farmokat, *varnāśrama* közösségeket alapítani, magasszintű *mūrti*-imádatot fenntartani, könyveket írni, prédikálni. Én olvasni sem tudok olyan tempóban, ahogyan te könyvet írsz! A *bhakták* kegyéből megértettem,

nekem nem kell utánozni téged. Bemutatod, hogy Kṛṣṇa szolgálatainak nincsen határa, de ahhoz, hogy elérjem az élet tökéletességét, meg kell tanulnom követni, s nem utánozni. Utánozni téged lehetetlen.

Kérlek, add a kegyed, hogy feltételekhez kötöttségem ellenére is hadd legyek egy *prabhupādanuga* lótuuszlábaid árnyékában!

Jelentéktelen szolgád:
Koda Nitāi Dāsa

Koncz család

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amióta csak megismerkedtünk veled és a közeledben tudhatjuk magunkat, mindig melegség, szeretet és nyugodtság járja át a lelkünket.

Olyan érzésünk van, mintha már nagyon régóta ismertünk volna!

Csodálatos embernek tartunk, felnézünk rád, úgy gondoljuk te vagy a mi nagy lelki vezetőnk, és mi az alázatos szolgálóid vagyunk.

Végtelen nyugalom jár át minket, ha csak a közeledben lehetünk, még ha nem is beszélünk veled, nem is látunk, de tudjuk, hogy épp a templomban tartózkodsz, érezzük, a jelenlétedet.

Az, hogy kapcsolatban lehetünk veled, tanulhatunk tőled, a kegyedből fejlődhetünk a Kṛṣṇa-tudatban, végezhetünk szolgálatot és adományozhatunk, a legnagyobb áldást jelenti számunkra! Kérjük, add a kegyedet, hogy a jövőben is részesülhessünk ebben az áldásban!

Amikor megkérdeztük kisfiúkat, Bencét, mit érez irántad, elmosolyodott, és csak ennyit mondott: „Nagyon kedves, nagyon szép és nagyon szeretem!”

Tisztelettel szolgáid, a Koncz család:
Andrea, Péter, Bence

Bhakta Kovács Krisztián

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak és neked!

Számomra nagyon sokat számított a jelenléted maratonkor. A kegyed nélkül nem tudtam volna osztani Śrīla Prabhupāda könyveit, mivel én nem érzem magam erre képesítettnek, azonban a te kegyedből ez mégiscsak lehetségessé vált. Mindig nagy kegy amikor itt vagy, mert olyankor a templom hangulata még idillibbé, családiasabbá válik. Sze mélyes törődésed mindenkivel nagy nyomott hagyott a szívemben. Feltétel nélkül záporozod a kegyed mindenkire apai szeretettel, és menedéket adsz mindenki számára. Te adtad Kṛṣṇát és a *bhakták* társaságát Magyarországnak, ami számtalan ember életét változtatta meg az elmúlt évtizedekben, köztük az enyémet is. Utat mutattál a valódi boldogság felé, és lehetőséget adtál arra hogy menedéket vegyünk Śrī Śrī Dayāla-Nitai Vijaya-Gaurānga és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábainál. Kérlek, add a kegyed, hogy minidig tudjam alázattal szolgálni a *bhaktákat* és Kṛṣṇát.

Szolgád:

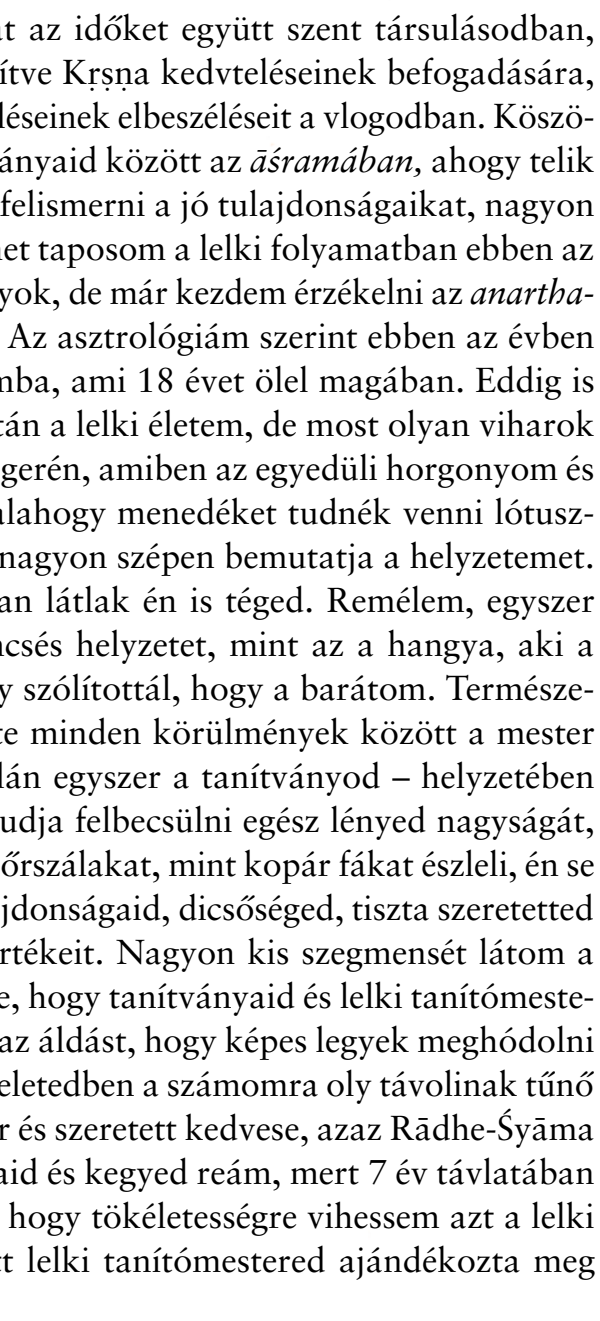
Bhakta Kovács Krisztián

Bhakta Kovács Zoltán

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Szeretném megköszönni neked mindazt, amit értünk teszel. Nagyon örülök, hogy elkezdted vlogolni. Olyan esszenciális tudást adsz át nemes egyszerűséggel, hogy az a pár másodperc felvillanyozza a napom.

Bárcsak megélhetnénk azokat az időket együtt szent társulásodban, amikor a társadalmat felkészítve Kṛṣṇa kedvteléseinek befogadására, megízlelhetnénk Kṛṣṇa kedvteléseinek elbeszéléseit a vlogodban. Köszönöm, hogy itt lehetek a tanítványaid között az *āśramában*, ahogy telik az idő, mindenkiben kezdem felismerni a jó tulajdonságaikat, nagyon megszerettem őket. A 7. évemet taposom a lelki folyamatban ebben az életemben. Még avatatlan vagyok, de már kezdem érzékelni az *anarthanivṛtti* hatásait az életemben. Az asztrológiám szerint ebben az évben belépek a Rahu fő korszakomba, ami 18 évet ölel magában. Eddig is hagyott kívánnivalót maga után a lelki életem, de most olyan viharok jöhetnek anyagi létezésem tengerén, amiben az egyedüli horgonyom és menedékem az lehetne, ha valahogy menedéket tudnék venni lótuusz-lábaidnál. A hangyás videód nagyon szépen bemutatja a helyzetemet. Sajnos a hangyához hasonlóan látlak én is téged. Remélem, egyszer valahogy elérem azt a szerencsés helyzetet, mint az a hangya, aki a karodon mászkált, és akit úgy szólítottál, hogy a barátom. Természetesen nem feledve azt, hogy te minden körülmények között a mester és én pedig a szolgád – és talán egyszer a tanítványod – helyzetében vagyok. Ahogy a hangya se tudja felbecsülni egész lényed nagyságát, csak a puha bőröd talaján a szőrszálakat, mint kopár fákat észleli, én se vagyok képesített észlelni tulajdonságaid, dicsőséged, tiszta szeretetted szavakba nem foglalható mértékeit. Nagyon kis szegmensét látom a valóságodnak, de bízok benne, hogy tanítványaid és lelki tanítómestered kegyéből, megkapom azt az áldást, hogy képes legyek meghódolni előted, érted, neked, és képviselőtedben a számomra oly távolinak tűnő fuvolás csintalan tehénpásztor és szeretett kedvese, azaz Rādhe-Śyāma előtt. Kérlek, záporozd áldásaid és kegyed reám, mert 7 év távlatában nem látok más reményt arra, hogy tökéletességre vihessem azt a lelki folyamatot, amellyel szeretett lelki tanítómestered ajándékozta meg mindhárom világot.

Kedves Mahārāja, nagyon szépen köszönök mindent.

Szolgáid szolgálatában:
Bhakta Kovács Zoltán

Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to Śrīla Prabhupāda who gave us the opportunity to see the kind of love he planted in the hearts of people around him in such a solid way.

Temple of Vedic Planetarium is growing into the sky despite all hardship we just hear from time to time and it is manifesting the love which is present in the hearts of his disciples for their dearest Guru, even after so many years of his departure. I watched each and every one who climbed slowly a small hill which was set up for the abhiṣeka ceremony of Sudarśana Cakra, pure devotees of the Lord, rich talented VIPs or old penniless sannyāsīs, young proud ones hardworking and ready to give the rest of their lives for this movement or age torn ones humbled by already having given up all they had.

We sometimes talk about the love you caused us to carry in our hearts with other devotees, how bewildering it is, that we never experienced anything like that. I have no other idea than pleasing you. I wish that my service to you will be as bewildering as you are to us. Please accept this life of mine as my humble offering to you and bless me with the strength, intelligence, devotion, determination, purity and uninterrupted unmotivated love that I can cause as much confusion for you as you did in our poor hearts and minds.

Your servant,
Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī

Kṛṣṇa-mayī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának!

Eltelt 24 év, amióta megismertelek, Guru Mahārāja! Már az első találkozáskor tudtam, hogy téged szeretnék követni és a Kṛṣṇa-tudatban fejlődni a te utasításaid által. Bár volt több lelki tanítómester akinek *bhajanáit* hallgatva elgondolkoztam, de mindig tudtam, nem fogok mást választani. Egyszerűen tudtam, hogy az életem veled szeretném élni. Sok mindenben mentünk keresztül. Hihetetlen élményekkel gazdagodtam a veled való társulásban. Emlékszem, amikor még a házadban szolgáltam és sakot csináltál gyomnövényként híressé vált libatoppból. Miután megfőzted, leültettél minket és kiszolgáltad a tanítványaidat. Osztottál nekünk. Nem is tudtam, hogyan viselkedjek!

Śrīla Prabhupād azt mondja: „A lelki tanítómester képes tudásban részesíteni a tanítványát. Főképpen akkor, ha az nagyon kíváncsi.” Azok voltunk. Milyen is az-az étel, amit te főztél Rādhā-Dāmodarnak? Egy gyomnövényből! Ezt raktad bele meg azt a fűszert és ízletes *prasādamot* formáltál belőle. Finom volt. És még kínáltad és kínáltad nekünk. Elgondolkodtam. Hogy lehet egy ilyet elfogadni a saját lelki tanítómesteremtől? Le voltunk sokkolódva.

De ez is egy példa. A te példád felénk Guru Mahārāja! Hogyan lesz egy egyszerű dologból fenséges Kṛṣṇának felajánlható érték. Én vagyok, ez a hasznavehetetlen dolog aztán hipp hopp átváltoztatsz. Szeretnék jobb lenni!

Śrīla Prabhupāda azt mondja: „Ha azonban a lelki tanítómester kegyes a tanítványhoz, akkor legyen a tanítvány bármennyire csekély értelmű, a lelki tanítómester isteni kegyéből minden megnyilvánul számára.”

Ez az én reményem!

Annyi élményem van veled kapcsolatban! A kegyőcéánból a sok-sok csepp: tanítás, szigor, *bhajanák*, India, kijavítás, főzés, imádkozás, *parikrama*, templomépítés, virágcsokor Gaura Harinak, amik

átformáltak engem. Biztos vagyok, hogy minden tanítványod így érez veled kapcsolatban!

Az igazság az, hogy te, Guru Mahārāja nap mint nap embert, aztán meg Kṛṣṇa-tudatos személyt készítesz belőlünk Śrīla prabhupáda szolgálatának végzésével! Mi vagyunk a te hippijeid, akiket a helyes útra kell terelned.

Én csak azért imádkozom, hogy sose álljak ellen ennek a kegyőcésnek, amivel te, Guru Mahārāja átítatsz minket.

Szolgád:

Kṛṣṇa-mayī Devī Dāsī

Kṛṣṇānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to Your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Pondering my yearly offering to your *vyāsa-pūjā* I've come across a wonderful definition of Guru by Nayananda Thakur in his *Śrī Kṛṣṇa-rasa-bhakti-kadamba* (1.12):

*guru gati guru mati guru satya guru pati
guru bandhu bāndhava svajana
guru pitā guru mātā guru bhakti patha dātā
guru sarva siddhira kārana*

“Guru is the only goal, guru is the object of thought, guru is the eternal truth, guru is the protector, guru is the friend and relative. Guru is the father, guru is the mother, guru is the giver of the path of bhakti and guru is the cause of all perfections.”

Actually, I have nothing to add to this perfect expression of my feelings, except one small remark: for me, the most important feature

of your unique personality is your profound attachment to God what makes Your Divine Grace my most reliable shield from the material energy.

Thank you, Guru Mahārāja, again and again!

The worst of your servants,

Kṛṣṇānanda Dāsa

Bhaktin Kun Réka

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak! Minden dicsőséget neked!

Eltelt még egy év, máris újra a születésnapod alkalmából dicsőíthetünk téged. Nem szeretném, ha közhelyekkel lenne teli ez a felajánlás, csak próbáltam tényleg a szívemből összeszedni a gondolataimat.

Annyi mindenért hálásak lehetünk neked, hogy csak felsorolni is nehéz lenne. Ami számomra mostanában elsőként eszembe jut, az Krisna-völgy. Nekem még nem olyan sok ideje az otthonom, de a te jó voltodból van, akinek már 25 éve az otthona lehet. Csak szeretném megköszönni neked, hogy egy ilyen csodálatos helyen élhetünk.

Szeretném megköszönni, hogy olyan fáradhatatlanul viszed előre a magyar *yātrāt*. Figyelsz mindenre és mindenkire, prédikálsz és mégis személyesen is tudsz törődni a *bhaktákkal*. Köszönöm, hogy valamilyen formában mindig tudsz lelkesíteni a lelki élet gyakorlására, akár könyveken keresztül, akár egy régi leckét meghallgatva. Olyan jó, hogy már ezeken a vlogokon keresztül is prédikálsz az embereknek. Köszönöm, mert így a családom is megismerhet egy kicsit jobban, és láthatják milyen csodálatos személy vagy. Köszönöm, hogy vagy nekünk!

Szolgád:

Bhaktin Kun Réka

Kundalatā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādnak! Minden dicsőséget megjelenésed napjának!

*mahat - kṛipā vinā kona karme bhakti ' naya
kṛṣṇa – bhakti dūre rahu, samsāra nahe kṣaya*

„Ha valaki nem részesül egy tiszta *bhakta* kegyében, nem juthat el az odaadó szolgálat szintjére. Még az anyagi létezés kötelékeitől sem szabadulhat meg, a Kṛṣṇa-*bhakti* eléréséről nem is beszélve.” (CC. M. 22.51.)

Rendkívül szerencsésnek érzem magam, kedves Guru Mahārāja, amiért a tanítványod lehetek, köszönöm szépen, hogy befogadtál a családba engem, aki igazán nem érdemeltem ki ezt a különleges lehetőséget.

Sajnos parányi intelligenciámmal nem is igazán tudom felmérni, milyen kincset adtál ezzel, de azt érzem azóta is, hogy örökre az adó-soddá váltam, és a hálám azóta is motivációt jelent számomra, hogy tegyek meg minél többet érted, Śrīla Prabhupādáért és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaráért.

*samsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzeit. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.”

Guru Mahārāja, te tökéletes példája vagy ennek a versnek, és példát állítasz minden *bhakta* elé, hogy milyen erőfeszítéseket kell tennünk mások megmentése érdekében. Ez az eső, ami szakadatlanul zúdul a szenvedőkre, csak ez jelenthet kiutat.

Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy a tanítványod lehetek.

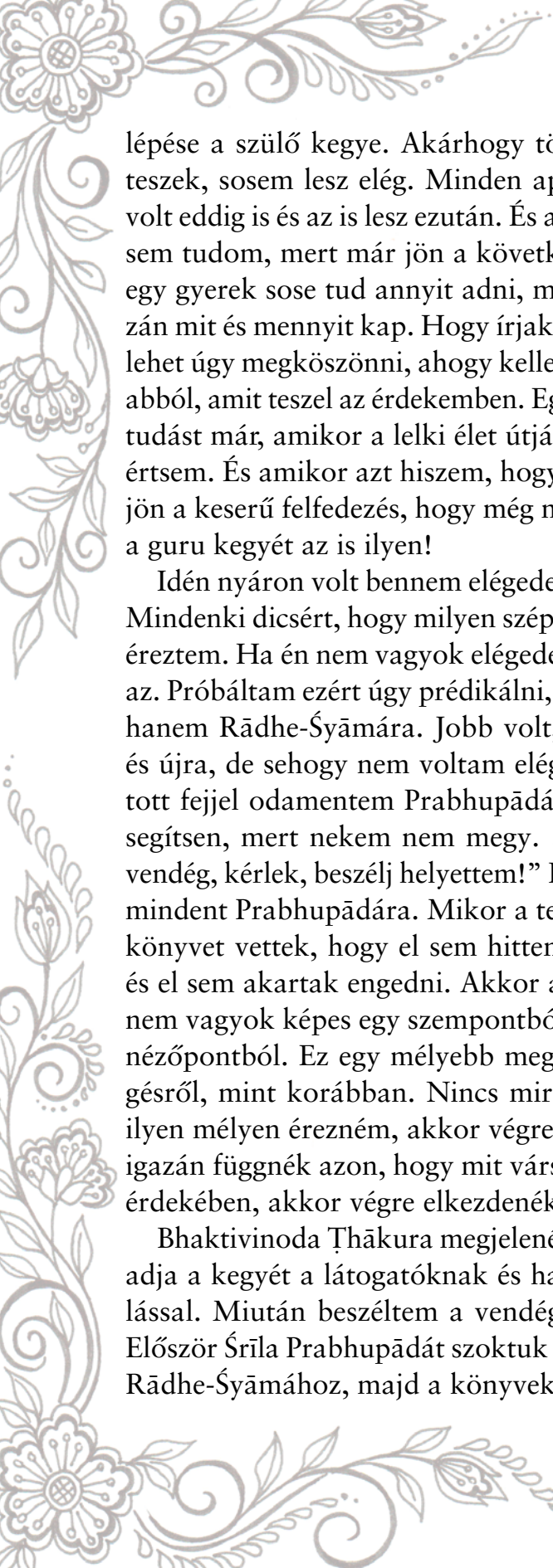
Jelentéktelen szolgád:
Kundalatā Devī Dāsī

Kundavālī Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked és áldásos megjelenési napodnak!

Minden dicsőséget tiszta szívednek, mely önzetlen és magával ragadó! Mikor a társaságodban vagyok, elkap engem is szereteted határtalan hálója és visz magával felfelé Kṛṣṇa lelki hajójára. Mindig érzem a segítő figyelmedet, várod, hogy az én szívem is beérjen. Tudom, hogy számon tartod erőtlenséget, apró lépteimet, ami sajnós egyet meg előre kettőt hátra, mégis úgy tűnik, mintha haladna. Ahogy egy kisgyermek, aki nemrég kezdett járni, meggy ös-sze-vissza, közben folyton elesik, de újra feláll, jön-megy, beüti magát és sír. Nincs kellő képessége, ereje és intelligenciája ahhoz, hogy célirányosan, kitartóan gyalogoljon előre. Elesett, éretlen, önző és gyenge. Valahogy mégis hazaér a nagy sétából, mert ott van vele a szülő, aki tereli őt a megfelelő irányba, miközben, ha szükséges megfogja a kezét, megdicséri, a kritikus pontokon ölbe veszi vagy ösztönzi, hogy erre gyere és haladjunk már. Sokszor érzem, hogy azt szeretnéd, haladjak már, de türelmes maradsz. Megvárod, míg rájövök, hogy bár szükséges az erős eltökéltség, vágy, törekvés és odaadás, nem rajtam fog múlni, hogy elérem-e a célt vagy sem. Attól, hogy jár a gyerek, még nem fog hazajutni, mert minden előre felé tett

lépése a szülő kegye. Akárhogy törekszem, akármennyi erőfeszítést teszek, sosem lesz elég. Minden apró előre tett lépésem egy ajándék volt eddig is és az is lesz ezután. És ami a legszomorúbb még viszonzni sem tudom, mert már jön a következő segítség. Sose fogom utolérni, egy gyerek sose tud annyit adni, mint a szülő, mert fel sem fogja igazán mit és mennyit kap. Hogy írjak így hozzád méltó felajánlást? Nem lehet úgy megköszönni, ahogy kellene, csak amennyit jelenleg felfogok abból, amit teszel az érdekemben. Egy szempontból megkaptam minden tudást már, amikor a lelki élet útjára léptem, de kell idő, hogy meg is értsem. És amikor azt hiszem, hogy sikerült megvalósítanom valamit, jön a keserű felfedezés, hogy még mindig nem elég mélyen. Megérteni a guru kegyét az is ilyen!

Idén nyáron volt bennem elégedetlenség a szolgálatom minőségével. Mindenki dicsért, hogy milyen szépen prédikálok és mégis belül hiányt éreztem. Ha én nem vagyok elégedett, akkor biztos Rādhe-Śyāma sem az. Próbáltam ezért úgy prédikálni, hogy ne az emberekre fókuszáljak, hanem Rādhe-Śyāmára. Jobb volt, de nem az igazi. Újra próbáltam és újra, de sehogy nem voltam elégedett. Végül elkeseredetten, lehajtott fejjel odamentem Prabhupādához és könyörögni kezdtem, hogy segítsen, mert nekem nem megy. „Kedves Prabhupāda, kint vár 60 vendég, kérlek, beszélj helyettem!” Kimentem a csoporthoz és rábíztam mindent Prabhupādára. Mikor a templomszobában végeztünk, annyi könyvet vettek, hogy el sem hittem. Megrohamoztak a kérdéseikkel és el sem akartak engedni. Akkor a bőrömön éreztem, hogy semmire nem vagyok képes egy szempontból és mégis nagyon sokra egy másik nézőpontból. Ez egy mélyebb megtapasztalás volt a *gurun* való függésről, mint korábban. Nincs mire büszkének lenni. Ha ezt mindig ilyen mélyen érezném, akkor végre valóban csinálhatnék valamit. Ha igazán függnék azon, hogy mit vársz tőlem a Magyarországi missziód érdekében, akkor végre elkezdenék tenni valamit.

Bhaktivinoda Ṭhākura megjelenési napján imádkoztam hozzá, hogy adja a kegyét a látogatóknak és hadd tehessem elégedetté a prédikálással. Miután beszéltem a vendégekhez, bementünk a templomba. Először Śrīla Prabhupādát szoktuk bemutatni nekik és utána megyünk Rādhe-Śyāmához, majd a könyvekhez. Most viszont az történt, hogy

mielőtt elértük volna Rādhe-Śyāmát, megrohamozták a könyves állványt és ahányan voltak, mindannyian elvettek egy *Bhagavad-gītāt*. Mikor körbeálltuk az oltárt középen ott volt Bhaktivinoda Ṭhākura képe, vele szemben pedig az a sok vendég, mindegyikük kezében a *Bhagavad-gītāval*. Hihetetlen élmény volt, megtapasztalni, hogy milyen sok lelki személy segíti a szívünk tisztulását és Kṛṣṇa elérését. Mindig készen álltok e segítségre, kérdés milyen mértékben tudjuk elfogadni.

Köszönöm, hogy lányodnak érezhetem magam! Köszönöm, hogy a *śikṣā gurum* vagy! Köszönöm, hogy minden elégtelenségem ellenére, bizalmat, felelősséget és bátorítást adsz! Köszönöm, hogy újra Új-Vraja-dhāmában élhetek! Ennél közelebb nem lehet fizikálisan Rādhe-Śyāmánál lenni, most már szívben kell közeledni.

Kérlek, add meg nekem az irántuk érzett tiszta szeretetet, bár úgymint adod, hisz ez életed értelme!

Szolgád:

Kundavālī Devī Dāsī

Kuru-śreṣṭha Dāsa

Hare Kṛṣṇa!

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *vyāsa-pūjā* ünnepséged mindig elgondolkodtat, hogyan szerezhetnék neked örömet.

Mindig azon töprengök, hogyan szolgálhatnálak még jobban, még nagyobb odaadással.

Nagyon jó volt, mikor a tavalyi évben személyesen szolgálhattalak néhány napot Krisna-völgyben. De az év nagy részében nincs lehetőségem a közvetlen szolgálatra, így más lehetőségek után is kell nézmem. Tanítványodként az volt a meditációm, hogy a Kṛṣṇa-tudatot az életem

részévé tegyem. De rá kellett jönnöm, hogy ezzel nem tudom viszonzni mindazt, amit kapok tőled. Hiszen már pusztán azzal is átsegítesz a nehéz pillanatokon, ha csak rád gondolok. Ilyenkor mindig az jut az eszembe, hogy mennyi mindent is vállalsz értünk. Minden pillanatodban Śrīla Prabhupādát szolgálod és az ő misszióját teljesíted.

Szóval rá kellett ébrednem, hogy nem elégséges az ha a Kṛṣṇa-tudatot az életem részévé teszem. Arra kell törekednem, hogy az életem legyen. Talán így tudnám kifejezni feléd tiszteletemet, megbecsülésemet és hálámat. Ez kell, hogy motiváljon a napjaimban.

Azt szoktuk mondani a születésnaposnak, hogy sok boldogságot. Talán ezzel a mentalitással szerezhetnék igazán boldogságot neked kedves Guru Mahārāja. Minél több jó hírről számolhassak be neked, hogy még nagyobb odaadással szolgáljam a *bhaktákat*, akikért felelősséget vállaltam a *nāma-haṭṭában*. Hogy épüljön és bővüljön a közösségünk, hogy mi *bhakták* legyünk türelmesek és figyelmesek egymással. Hiszen te is ezt teszed velünk.

Akár mosolyogsz ránk, akár a nevelői szigoroddal fordulsz hozzánk, mindig emiatt teszed. Figyelmes vagy velünk és a javunkat akarod.

Köszönöm, hogy vagy, és én a tanítványod lehetek. Kérlek, hát fogadd el botladozó próbálkozásaimat, melyekkel örömet szeretnék szerezni neked. A születés napod alkalmával is, de az év többi napján is.

Szolgád:

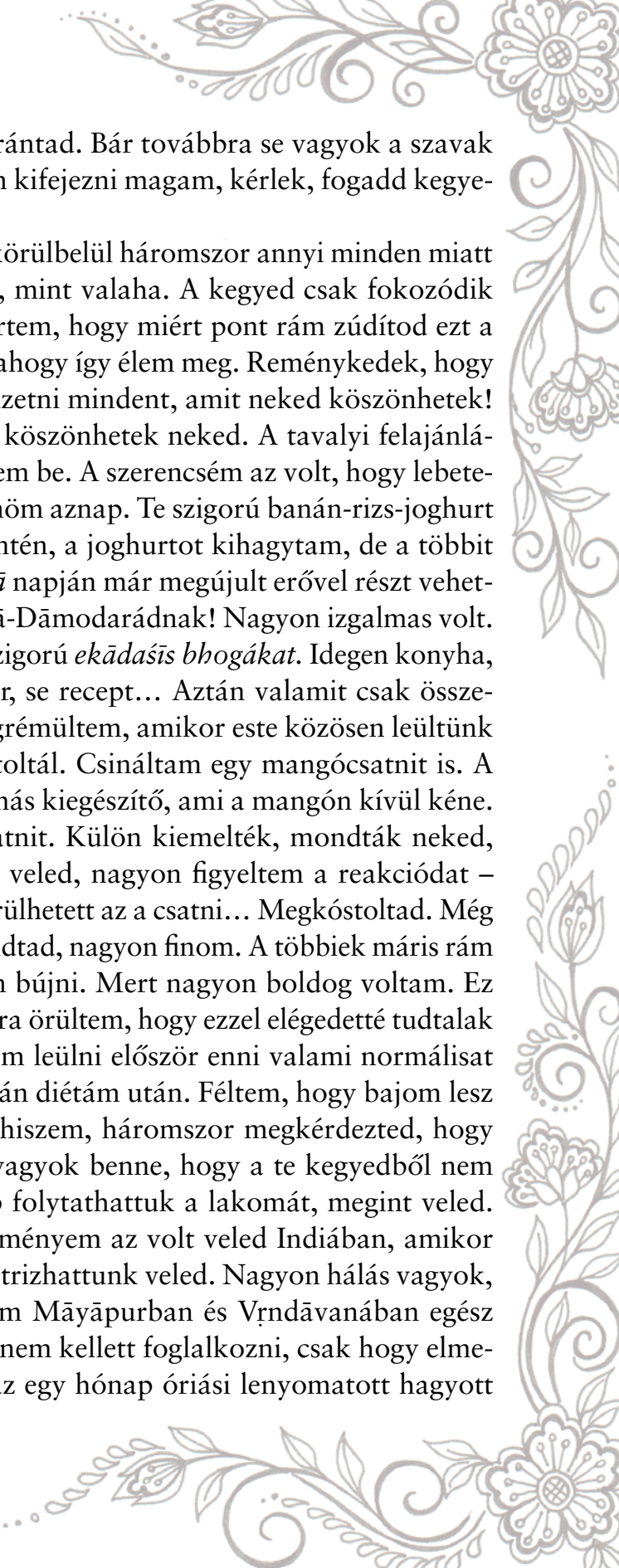
Kuru-śreṣṭha Dāsa

Kusumāñjalī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

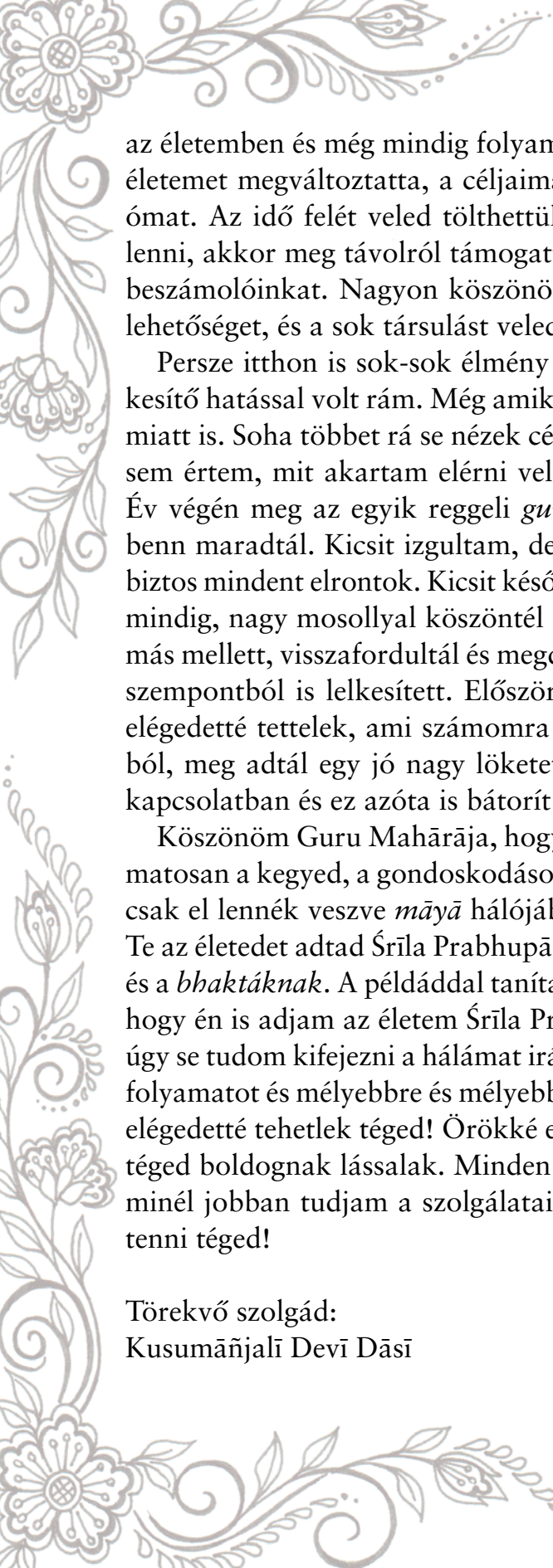
Ismét eljött az év egyik legcsodálatosabb napja, a *vyāsa-pūjā* ünnepséged! Szeretnék köszönetet mondani, hogy lehetőséget kaptam dicsőíteni

téged és kifejezni a hálámat irántad. Bár továbbra se vagyok a szavak embere és elég nehezen tudom kifejezni magam, kérlek, fogadd kegyesen a soraimat!

Az előző felajánlásom óta körülbelül háromszor annyi minden miatt kéne hálásnak lennem neked, mint valaha. A kegyed csak fokozódik és csak fokozódik! De nem értem, hogy miért pont rám zúdítod ezt a nagy kegyzáport? Hát, én valahogy így élem meg. Reménykedek, hogy egyszer valaha vissza tudok fizetni mindent, amit neked köszönhetek!

Mert nagyon sok mindent köszönhetek neked. A tavalyi felajánlásomat Māyāpurban fejezhettem be. A szerencsém az volt, hogy lebetegedtem, ágyban kellett feküdnöm aznap. Te szigorú banán-rizs-joghurt diétára fogtál. Bevallom őszintén, a joghurtot kihagytam, de a többit követtem, így *Gaura-pūrṇimā* napján már megújult erővel részt vehettem a főzésben imádott Rādhā-Dāmodarádnak! Nagyon izgalmas volt. Nagy nehezen beszereztük a szigorú *ekādaśis bhogákat*. Idegen konyha, idegen alapanyagok, se fűszer, se recept... Aztán valamit csak összehoztunk. Viszont nagyon megrémültem, amikor este közösen leültünk enni és te mindent végig kóstoltál. Csináltam egy mangócsatnit is. A receptemhez alig volt bármi más kiegészítő, ami a mangón kívül kéne. És akkor hozták a mangócsatnit. Külön kiemelték, mondták neked, hogy mi jön. Szemben ültem veled, nagyon figyeltem a reakciódat – fogalmam sem volt, hogy sikerülhetett az a csatni... Megkóstoltad. Még egyszer ettél belőle, és azt mondtad, nagyon finom. A többiek máris rám néztek, de én csak el akartam bújni. Mert nagyon boldog voltam. Ez csak egy kis apróság, de annyira örültem, hogy ezzel elégedetté tudtalak tenni! Ezen a vacsorán mertem leülni először enni valami normálisat a körülbelül 4 napos rizs-banán diétám után. Félttem, hogy bajom lesz és te is nagyon féltettél! Azt hiszem, háromszor megkérdezted, hogy „nem leszel beteg?!” Biztos vagyok benne, hogy a te kegyedből nem lett semmi bajom, és másnap folytathattuk a lakomát, megint veled. Az egyik legkülönlegesebb élményem az volt veled Indiában, amikor közösen japázhattunk és gāyatrizhattunk veled. Nagyon hálás vagyok, hogy a kegyedből ott lehettem Māyāpurban és Vṛndāvanában egész márciusban és semmi mással nem kellett foglalkozni, csak hogy elmerüljek a szent *dhāmban*. Ez az egy hónap óriási lenyomatott hagyott

az életemben és még mindig folyamatos feldolgozásban van. Az egész életemet megváltoztatta, a céljaimat, a lelkesedésemet és a meditációmat. Az idő felét veled tölthettük, amikor meg nem tudtál velünk lenni, akkor meg távolról támogattál minket és mindig vártad a napi beszámolóinkat. Nagyon köszönöm, Guru Mahārāja ezt a kivételes lehetőséget, és a sok társulást veled.

Persze itthon is sok-sok élmény történt veled. Minden nagyon lelkesítő hatással volt rám. Még amikor kikaptam a szörnyű céklás subjekti miatt is. Soha többet rá se nézek céklára... Egyébként is utálok, és én sem értem, mit akartam elérni vele, hogy a *mūrtiknak* megfőzöm... Év végén meg az egyik reggeli *guru-pūjā kīrtanát* énekeltem. Végig benn maradtál. Kicsit izgultam, de nagyon nem mertem, mert akkor biztos mindent elrontok. Kicsit később összefutottunk a folyosón. Mint mindig, nagy mosollyal köszöntél nekem és miután elhaladtunk egymás mellett, visszafordultál és megdicsérted a reggeli *kīrtanát*. Ez több szempontból is lelkesített. Először megint az volt a fejemben, hogy elégedetté tettelek, ami számomra a legfontosabb! Másik szempontból, meg adtál egy jó nagy löketet a lelkesedésemnek a *kīrtanákkal* kapcsolatban és ez azóta is bátorít.

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy közelről és távolról is adod folyamatosan a kegyed, a gondoskodásod és az útmutatásaidat. Ezek nélkül csak el lennék veszve *māyā* hálójában és valami butaságot csinálnék. Te az életedet adtad Śrīla Prabhupāda missziójának, Rādhe-Śyāmának és a *bhaktáknak*. A példáddal tanítasz minket és engem arra ösztönzöl, hogy én is adjam az életem Śrīla Prabhupāda missziójának. Máshogy úgy se tudom kifejezni a hálámat irántad. Tudom, ha szépen követem a folyamatot és mélyebbre és mélyebbre megyek a Kṛṣṇa-tudatban, azzal elégedetté tehetlek téged! Örökké ez fog a szemem előtt lebegni, hogy téged boldognak lássalak. Minden igyekezetemmel azon leszek, hogy minél jobban tudjam a szolgálataimat végezni és elégedetté tudjalak tenni téged!

Törekvő szolgád:
Kusumāñjalī Devī Dāsī

Lakṣmaṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábaid porában!

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande paramānanda-mādhavam*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom a lelki tanítómesteremnek, az elesett lelkek megmentőjének, akinek kegyéből a néma szónok lehet és a béna hegyeket szelhet át.”

Ha visszatekintek eddigi életemre, elmondhatom, hogy volt néhány jó döntésem. A legjobb mégis az volt, amikor megkértelek, hogy fogadj el engem tanítványodnak. A legszerencsésebb napom pedig az volt, amikor te elfogadtál, és az avatás által Kṛṣṇa és a *bhakták* családjának sorába emeltél.

Azt tapasztalom, hogy az évek múlásával az emlékek értéke és érzelmi töltése is megváltozik. A hajdan fájó dolgok kifakulnak és elcsitulnak, a szép dolgok pedig sokkal ragyogóbbá válnak.

Szeretett Guru Mahārājám! Hálásan köszönöm neked, hogy kegyes voltál hozzám a múltban és a jelenben egyaránt! Köszönöm, hogy hibáim ellenére is megkaphatom személyes társaságod és szolgálatod! Köszönöm, hogy Śrīla Prabhupāda csodálatos prédikálásának részesevé tettel! Köszönöm, hogy ott lehettem Új-Vraja-dhāma kezdeténél! Köszönöm, hogy megkaphattam a *bhakták* társaságát! Köszönök neked mindent! Köszönöm, hogy ilyen csodálatos istentestvéreim vannak!

Bármi is történt az évek során, szívesen végigcsinálnék mindent a kezdetektől újra és újra, csak megkaphassam a *bhakták* és a te társaságod. Remélem, egyszer valóban megértem, hogy nem létezik ennél nagyobb ajándék a világon! Addig is ajánlom magam szolgálatodba!

*aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

„A legfelsőbb Úr szerves része vagyok és mindig, minden tekintetben az örök szolgája. Minthogy mindig kegyében és kedvességében reménykedem, felajánlom magama a legkedvesebb szolgájának, a lelki tanítómesteremnek.”

Jelentéktelen szolgád:

Lakṣmaṇa Dāsa

Lalita-Mādhava Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem fáklalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.

namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked, ó lelki tanítómester, Sarasvatī Gosvāmī szolgája!

Drága Guru Mahārāja! Minden évben nagy bajban vagyok, mert nem tudom, hogy mivel tudnék neked kedveskedni, milyen szavakkal tudnám leírni hálámat, átadni szeretetemet, megmutatni csodálatomat, amit irántad érzek. Egy végtelenített lap sem lenne elég, hogy újra és újra ráírjam, hogy köszönöm, köszönöm, köszönöm... mindent köszönök.

Nem Krisna-völgy közelében élek, és elég ritkán jutok el Krisna-völgybe, s még annál is ritkábban van lehetőségem arra, hogy

személyesen találkozhatok veled. Így nincsenek felidézhető, izgalmas élményeim, mint sok hozzád közeli *bhaktának*. Az nagyon csodálatos, hogy mégis megtaláltad a módját a velünk való személyes kapcsolatra, mivel a hivatalos magyar facebook oldaladon rendszeresen tanítasz bennünket. Így olyan, mintha előtted ülnék, hisz nem csak hallak, hanem láthatlak is. Olyan boldog vagyok, hogy így nem csak a mi, hanem az egész Föld lelki tanítómestere lettél. Annyira megnyugtató, hogy vagy nekünk! Érzem, hogy Śrīla Prabhupāda is nagyon boldog.

Ha Krisna-völgyben ritkán is tudok veled találkozni, bevallom, azért még inkább ragaszkodom a napi reggeli lelki találkozásainkhoz. Érzem, hogy eljut hozzád *maṅgala āraṭi* imám.

Gurudeva! Kegyed egyetlen csöppjével is alázatosabbá tudod tenni e szolgálodat. Add meg nekem az erőt, hogy elviselhesek minden próbátételt és szenvedést, és szabadíts meg minden vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányul.

Sajnos nagyon sokszor kell figyelmeztetnem magam, és nem mindig tudom a legtürelemesebben fogadni az anyagi nehézségeket.

Ó, Uram és Mesterem! Add meg nekem az erőt, hogy megfelelően tisztelhesek minden élőlényt. Csak akkor leszek képes nagy eksztázisban énekelni a Szent nevet, és akkor fog minden sértésem megszűnni.

Még mindig nem értem, hogy mint jelent az, hogy megfelelően tisztelni, nem csoda, hogy nem tudom nagy eksztázisban énekelni a szent nevet.

Ó, Uram és Mesterem! Mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában? Alacsony rendű vagyok és elesett, és nincs sem erőm, sem intelligenciám. Kérlek, tégy szeretett szolgálóddá.

Látod Uram, az áldásod nélkül mindig elesett maradok! Kérlek, könyörülj meg rajtam!

Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Ezért nem tudom nélkülözni a kegyedet. Ha te nem vagy kegyes hozzám, akkor szüntelenül sírni fogok és lassan elszáll belőlem az élet.

Uram, kérlek ne hagyd elveszni!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*

*dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Kérlek, adj menedéket lótuszlábaidnál!

Tisztelettel köszönöm, hogy elfogadod hódolatomat!

Alázatos szolgád:
Lalita-Mādhava Devī Dāsī

Bhaktin Legli Laura

Kedves Guru Maharja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Felbecsülhetetlen értéket képviselsz. Nálad van a kulcs az örök boldogsághoz, a tiszta istenszeretethez, mutatod, hogyan legyek alázatos szolgáló.

Példaértékű vezető vagy, bármikor meglátom lótuszcsoportot és élvezhetem transzcendentális társaságodat, belülről előnt a hála és a boldogság, és ilyenkor eszembe jut, hogy nélküled, a magyar *yātrā* és a *bhakták* nélkül Māyā Devī legkedvesebb szolgálólányaként kergetném a délibábot... Sajnos az anyagi energia újra és újra befed, és ezt a hatalmas kegyet hajlamos vagyok elfelejteni. Ilyenkor kicsit megállok „Óh, ki is vagyok valójában, mi az életem célja?” Hát nem egy újabb hamis azonosság, amit a „nem az” világa olyan szépen csepegtet, ígér.

Ilyenkor megnyugszom, mert tudom, itt van számomra Śrīla Prabhupāda egyik legnagyobb taniíványa, és ő elérhetővé teszi számomra a szabadulást, és esélyt arra, hogy visszanyerhessem eredeti helyzetemet, és hogy újra megtanulhassam szeretni Kṛṣṇát.

Köszönöm, alázatos szolgád: Bhaktin Legli Laura

Bhaktin Lichtblau Krisztina

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak! Minden dicsőséget neked!

Nagyon örülök, hogy ismét van alkalmam felköszönteni téged megjelenési napod alkalmából! Bár nem érzem, hogy alkalmas lennék rá, hogy a saját szavaimmal tudjalak dicsőíteni, mégis remélem, hogy a lehetőségemhez mérten a legjobban ki tudom fejezni a hálámat és köszönetemet mindazért, amit értünk teszel folyamatosan.

Ahogy a tavalyi felajánlásomban is írtam, nem győzöm kifejezni, milyen hálás vagyok minden törekvésedért és kitartó munkádért, melynek eredményeképpen ez a prédikáló központ megnyilvánulhatott, és egyre inkább fejlődik itt Budapesten. Hihetetlen szerencsének érzem, hogy Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga otthonában szolgálhatok, rengeteg kiváló és inspiráló *bhakta* társaságában. Különleges az a hangulat is, amikor Krisna-völgyben tölthetek időt Śrī Śrī Rādha-Śyāmasundara és az Őket szolgáló *bhakták* között. Köszönöm neked, hogy mindez elérhetővé vált a számunkra.

Köszönettel tartozom azért is, hogy a kegyedből az elmúlt évben lehetőségem nyílt olyan szolgálatokban is részt venni, melyek során még inkább megismerhettelek. Csodálatos volt megtapasztalni milyen részletekbe menően, nagyfokú igényességgel és eltökéltséggel szervezed a prédikáló programjaid, és milyen precizitással készülsz rájuk. Nagyon szép példát állítasz elénk azzal is, amilyen figyelmességgel, tisztelettel és kedvességgel viszonyulsz a vendégekhez, még ha csak rövid ideig találkozhatnak is veled, biztosan olyan benyomást hagysz a szívükben, ami inspirálja őket arra, hogy közelebb kerüljenek Kṛṣṇához.

Szeretném dicsőíteni a komoly munkád a közösségi médiában való prédikálás területén is. Csodálatos látni, hogy egyre több emberhez jutnak el a vlog videóid, instagram és facebook bejegyzéseid. Nagyon különleges, ahogyan a mély filozófiai gondolatokat – melyek az emberek világszemléletét tudják teljesen megváltoztatni – illetve a mindennapi

problémákra tett megoldási javaslataidat a *vaiṣṇava* kultúrát képviselve, milyen könnyed és vidám hangulatban, közérthetően fogalmazod meg a nagyközönség számára. Nagyon forradalmi ez a projekt! Remélem, hogy egyre több lélekhez jut majd el ezen a csatornán keresztül az üzeneted!

Köszönöm szépen, hogy mindemellett pedig továbbra is rendszeresen időt fordítasz a podcast hangüzenetek megosztására is. Nagyon sokat számít nekünk, hogy napi szinten hallhatunk tőled, még akkor is, amikor fizikailag nem vagy velünk.

Természetesen nagyon hálás vagyok azért a rengeteg törődésért is, amit személyesen kaphatunk tőled, mikor itt vagy. A *bhaktákkal* való személyességed szintén nagyon csodálatra méltó és példaértékű.

Köszönöm a leckéidet, melyek mindig arra készítetnek, hogy komolyabban vegyem a Kṛṣṇa-tudatot és legyen vágyam fejlődni. Felemelő *bhajanáid* is mindig nagyon különlegesek és meghittek, igazi lelki élmény, melyből sohasem elég.

Végül, de nem utolsó sorban szeretném még kifejezni a köszönetemet, amiért megírtad és folyamatosan írod a könyveidet. A *Varnāśramakódex* nagy kedvencem lett, nagyon hasznos segítség nekem, hogy megértssem milyen mélyebb jelentése van a 30 emberi tulajdonságnak, tudok meditálni rajtuk és próbálom kifejleszteni őket magamban, hogy emberhez méltóan tudjak viselkedni és élni.

Természetesen nagy rajongója vagyok a többi könyvednek is, melyeket olvasva betekintést nyerhetünk a lelki világba és az ott zajló csodálatosan édes kedvtelésekbe. Nagy élmény volt mindannyiunk számára pár napja itt a *mātāji āśramában*, amikor egyik délután közösen olvastunk a *Venu-gītából* egy fejezetet, melyet a nagy sikerre való tekintettel folytatni is fogunk. Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy olvashatom az írásaidat és várva várom a további könyveid megjelenését is!

Azt hiszem, sehol nem tapasztaltam ilyen mértékű önzetlenséget és szeretetteljes törődést életemben, mint amit nyilvánítasz *bhaktáid* felé.

Úgy gondolom teljesen illik rád, amit Kṛṣṇa mond a *Śrīmad-Bhāgavatam* 10.48.30. verse szerint:

*bhavad-vidhā mahā-bhāgā niṣevyā arha-sattamāḥ
śreyas-kāmair nṛbhir nityam devāḥ svārthā na sādhaḥ*

„Az olyan kiváló lelkek, mint te, mindig méltó a szolgálatra, és ők a leginkább imádandó tekintélyek azok számára, akik a legjobbra vágyanak az életben. A félistenek általában csak saját érdekeikkel törődnek, ám a szent *bhakták* nem ilyenek.”

Igazából mi, a tanítványaid tényleg a legjobbra vágyunk az életben, a legmagasabb célt szeretnénk elérni, megtanulni szeretni Kṛṣṇát. Az, hogy ebben a segítségünkre vagy és kiváló példát mutatsz számunkra, a legnagyobb áldás, ami csak történhet velünk.

S bár sohasem fogom tudni visszafizetni mindazt, amit értem tétél, de remélem, hogy kitartó tudok maradni a szolgálatodban, és talán legalább egy kis terhet le tudok venni a válladról.

Továbbra is törekedni fogok és imádkozom, hogy tudjak jó követőd lenni, tudjam igazán hallani az útmutatásaid, és azokat a gyakorlatba is ültetni. Csak reménykedek abban, hogy egyszer elégedettséget tudok okozni számodra.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Lichtblau Krisztina

Līlā Śuka Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to You!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāmin iti nāmine*

I would like to receive your blessing, to be able to use my time in the service of Kṛṣṇa as effectively as you do. You are very Kṛṣṇa Conscious and practical at the same time.

*āyusaḥ kṣana eko 'pi na labhyaḥ svarṇa-koṭibhiḥ
na cen nirarthakaṁ nītiḥ kā ca hānis tato 'dhikā*

'Even a moment of one's lifetime could not be returned in exchange for millions of gold coins. Therefore one should consider how much loss one suffers if he wastes even a moment of his life for nothing.'
(Cāṇakya Paṇḍita)

When I came into Kṛṣṇa-consciousness, I wanted to live a completely different life from before. I was not satisfied with the materialist lifestyle, because it causes suffering, and one can only find spiritual emptiness behind the seeming successes. I started the spiritual exercises with great effort: the singing of the holy name, the kīrtana, the listening of the *Śrīmad-Bhāgavatam*, and the devotional service. When it comes to devotional service in practice, it might look like a completely ordinary action on the surface. However, if one adds Kṛṣṇa-consciousness, so that we try to accomplish it for the happiness of Kṛṣṇa, it becomes transcendental. This was a completely new realization for me at the time.

I was studying Economics and Management at university. I regarded this as an entirely material knowledge, but I learned from you that if we employ it for the service of Kṛṣṇa, it becomes spiritual, as iron put into fire becoming hot from the fire.

For this insight, I started taking my studies more seriously, in the hope that if I employ them in Kṛṣṇa's service, they become spiritual.

What I saw from you, Guru Mahārāja at the time shocked and surprised me. Perfect spiritual knowledge and realization, which is combined with very practical, and goal-oriented action.

In my childhood, I met with priests who were spiritual-oriented, but not very practical. I met very practical individuals, materially successful, whose spiritual lives were completely empty. When I met you, I saw both together, co-present in one person. This was a wonderful experience for me.

As I heard, Śrīla Prabhupāda was similar: practical and deeply Kṛṣṇa Conscious. I would like to be like that as well. Unfortunately, I am quite far from it. I lose my balance in favour of one side or the other. If I try being Kṛṣṇa Conscious, I am not as practical, and if I try giving

practical devotional service, I forget Kṛṣṇa. How could I realize both at the same time? What could I do to improve in this area?

When you were writing *Nava Vraja Mahimā*, you mentioned that you count the minutes. You plan how many pages you will write each day – 8 pages if I remember correctly – and you tried to abide by this plan seriously. You ran a marathon very seriously, to be able to finish the book in time. Then the next marathon came. You step from one marathon to the other, to be able to offer increasingly better and more service to Śrīla Prabhupāda and to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. As I see your daily schedule, it is seriously planned both short-, mid-, and long-term. You are very conscious and of course, very Kṛṣṇa Conscious. You do everything for His happiness. I wish that one day I would be able to realize even a tiny droplet of this.

Please give me your blessings Guru Mahārāja, so that I can become conscious and Kṛṣṇa Conscious. If this happened, I could be more of help in your service. At times I feel useless as a result of my limitations, but I hope for your grace. If I received your causeless grace, even I could offer some infinitesimal service at your lotus feet.

Your insignificant servant,
Līlā Śuka Dāsa

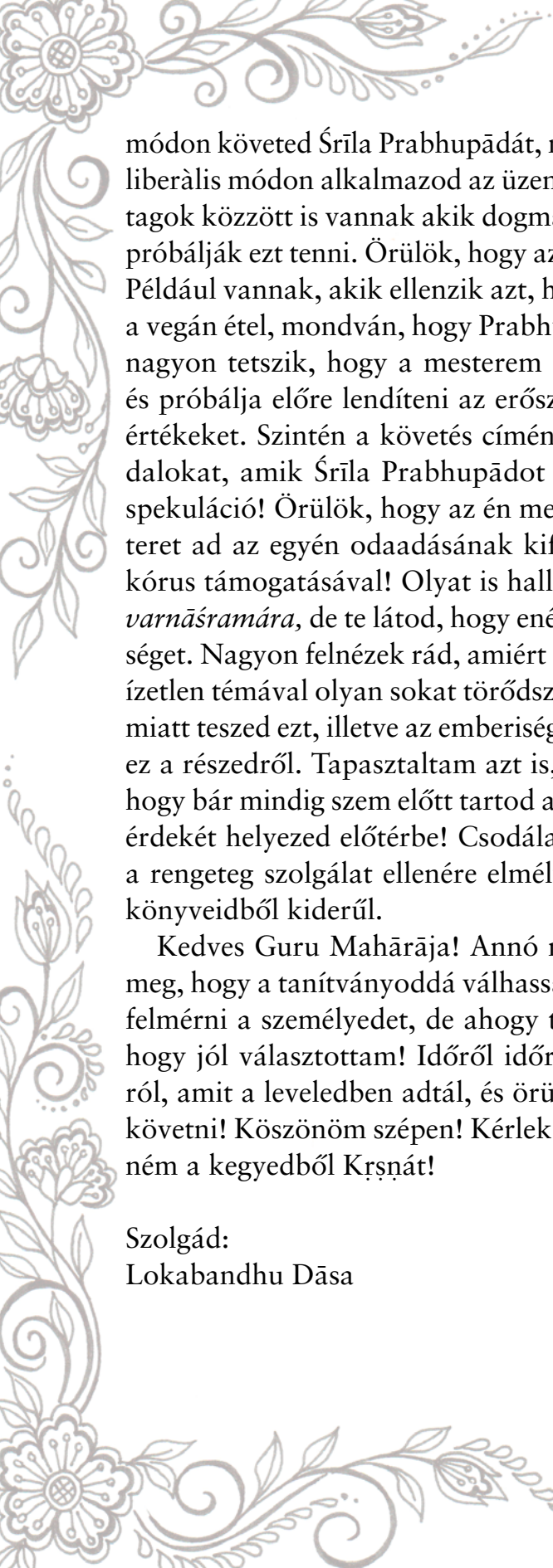
Lokabandhu Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom, minde dicsőséget Śrīla Prabhupādnak! Minden dicsőséget neked!

Oly sok tanító, és felekezet vall és hirdet különféle igazságokat, de az igazi bölcsesség az, amikor valaki egyidejűleg, nagyon széleslátókörűen alkalmazza a különféle elveket, tekintetbe véve sok-sok érvényes tényezőt! Ilyen bölcsnek látlak téged!

Látom, hogy bár nagyon ragaszkodva, mondhatni konzervatív

módon követed Śrīla Prabhupādát, mégis, megértve a szándéját, nagyon liberális módon alkalmazod az üzenetét! Látom, hogy még az ISKCON tagok között is vannak akik dogmatikusan, szinte megrögzött módon próbálják ezt tenni. Örülök, hogy az én mesterem egy mélyebb személy! Például vannak, akik ellenzik azt, hogy a köspontjainkban jellemzőbb a vegán étel, mondván, hogy Prabhupāda nem beszélt ilyenről. Nekem nagyon tetszik, hogy a mesterem együttérez a szenvedő tehenekkel, és próbálja előre lendíteni az erőszakmentes tej ügyét, látva a valódi értékeket. Szintén a követés címén, vannak akik betiltanák azokat a dalokat, amik Śrīla Prabhupādót követően jelentek meg, mondván spekuláció! Örülök, hogy az én mesterem látja, hogy mi megfelelő, és teret ad az egyén odaadásának kifejezésére, például a Rādhe-Śyāma kórus támogatásával! Olyat is hallhattunk már, hogy nincs szükség a *varnāśramára*, de te látod, hogy enélkül nem lehet felemelni az emberiséget. Nagyon felnézek rád, amiért egy ilyen, a fejlett *bhakták* számára ízetlen témával olyan sokat törődsz. Csak Śrīla Prabhupāda szolgálata miatt teszed ezt, illetve az emberiség javára, ez nagyon önzetlen munka ez a részedről. Tapasztaltam azt is, és nagyon lelkesítően hatott rám, hogy bár mindig szem előtt tartod az egyház javát, elsősorban az egyén érdekét helyezed előtérbe! Csodálatra méltó az az egyensúly is, hogy a rengeteg szolgálat ellenére elmélyülsz a lelki tudatban, ahogy az a könyveidből kiderül.

Kedves Guru Mahārāja! Annó nagyon zöldfülűként közelítettelek meg, hogy a tanítványoddá válhassak! Nem mintha most képes lennék felmérni a személyedet, de ahogy telik az idő, megerősödik bennem, hogy jól választottam! Időről időre elgondolkodom az instrukcióidról, amit a leveledben adtál, és örülök neki! Töreksem minél inkább követni! Köszönöm szépen! Kérlek, add az áldásaid rám, bárcsak elérném a kegyedből Kṛṣṇát!

Szolgád:
Lokabandhu Dāsa

Bhakta Lókucza László

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Lótuszlábaid porát a fejemre helyezem és így próbállak szolgálni és követni. Nagyon lelkesítő a prédikálásod és a gyönyörű könyveid melyeket írsz. Hatalmas lelki kincseket társz elénk Kṛṣṇa kedvteléseiből, hogy Kṛṣṇára tudjunk gondolni.

Kegyedből remélem, hogy jó forradalmár leszek és bepredikáljuk az elesett lelkeket. Te vagy a kegyek óceánja, a jövőben többet és jobban szeretnék szolgálni. Nagyon lelkesítő az internetes prédikálásod így az egész világnak tudsz prédikálni. Köszönöm szépen, hogy itt lehetek a *dhāmában*. A te kegyedből nyilvánult meg a lelki világ e földi bolygón. Sok emberrel találkoztam, akik elfogadnak bennünket komoly lelki személyeknek Magyarországon.

Maradok örök szolgád:
Bhakta Lókucza László

Bhaktin Madarász Mónika

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Szeretném neked megköszönni, hogy elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot hozzánk, hogy a segítségével, példamutató kitartásoddal létrehozott templomok, a *bhakták* közössége és a veletek együtt végzett szolgálat lehetősége menedéket ad ebben a rohanó világban! Szeretném megköszönni azokat a megszámlálhatatlan pillanatokot, amiket azzal töltesz,

hogy átadod Isten tanításait, és azokat a pillanatokat, melyeket a könyveid megírására fordítasz, amiknek minden szava minket szolgál és beengedsz a szívedbe! Szeretném megköszönni, hogy általad jobb ember, jobb anya, jobb barát lehetek! Köszönöm, hogy itt lehetek!

Először írok neked felajánlást, kérlek nézd el az elesettségemet!

Köszönettel szolgálád:
Bhaktin Madarász Mónika

Mādhava-dayitā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your divine Lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories all glories to you on your transcendental appearance day!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

On this most auspicious day of your appearance day, please allow me to attempt to offer a few words of gratitude and appreciation. However, as I make a humble attempt to write this offering I realize how words alone from this material realm will never be enough to glorify your transcendental divinity and purity, your unconditional compassion and mercy, your care and kindness and above all your ability to give *kṛṣṇa-prema* so lovingly to us all! Through your unflinching attachment and pure love for the Lord you give us and simultaneously teach us how we can share this in the most glorious ways, enlivening *kīrtanas*, inspiring podcasts, vlogs and through your nectarian transcendental literature that at once transfers ones' consciousness to the spiritual world, but yet I am so fallen and foolish that I am unable to entirely appreciate and fully understand your sublime message. This

I ask myself year after year whether I will ever become qualified to do so, if so then how and when will it be?

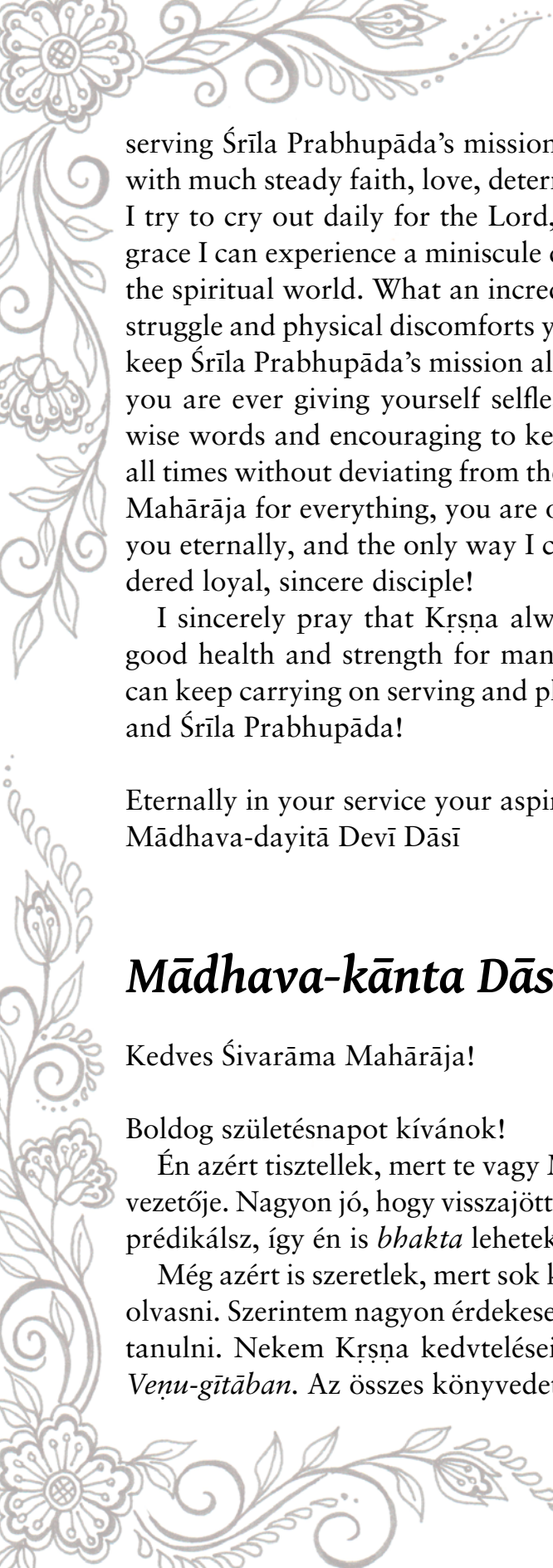
As I cry for this bereavement every day, I realize the cause of my misfortune is nothing else but only I, myself, my desires to enjoy this material world which gravely reside deeply within the inner core of my heart! Shamefully, my desire to please you and Kṛṣṇa has not yet become the true goal of my life and as I struggle to battle with my selfish desires and *anartha*'s that are covering me from time immemorial, it begins to unravel that this battle can never be won alone, these selfish motives cannot be uprooted easily unless I take shelter of the dear most devotee of the Lord!

*naiṣāṁ matis tāvad urukramāṅghriṁ
spṛśaty anarthāpagamo yad-arthaḥ
mahīyasāṁ pāda-rajo-'bhiṣekaṁ
niṣkiñcanānāṁ na vṛñīta yāvat*

Prahlada Mahārāja says in his prayer that one should take shelter of a pure devotee, who has nothing to do with this material world but is simply engaged in devotional service. By serving him only, one can transcend the qualitative material condition. (SB.7.5.32)

Without serving a pure devotee, one cannot advance in spiritual life and as I dutifully vow to take shelter of your Lotus feet your overflowing compassion, your transcendental realizations, your unflinching faith and love for Kṛṣṇa simply pierces through the nescience of my heart cleansing away the dirt slowly and gradually reviving my lost identity. As I try serving day to day in whatever little way, either through book distribution, university preaching, *ahimsa* project or *pūjārī* services I still feel it's not enough and have this strong desire to do more and more! Every day I pray to Kṛṣṇa to reveal the path to me in which I can serve Kṛṣṇa wholly according to my nature and abilities just so to make Him smile but until then I can only prepare to make myself qualified to when the day comes I can surrender unreservedly.

Please Gurudeva, I humbly beg for your causeless mercy to help me surrender myself fully in becoming an instrument by assisting you in

serving Śrīla Prabhupāda’s mission without any ulterior motives and with much steady faith, love, determination and spiritual strength. As I try to cry out daily for the Lord, I pray that one day only by your grace I can experience a miniscule drop of love of the divine couple in the spiritual world. What an incredible amount of sacrifice, penance, struggle and physical discomforts you have been going through just to keep Śrīla Prabhupāda’s mission alive? Still despite these requisitions, you are ever giving yourself selflessly to us all your love, blessings, wise words and encouraging to keep moving forward on the path at all times without deviating from the goal. Thank you very much Guru Mahārāja for everything, you are our Saviour! I am truly indebted to you eternally, and the only way I can ever repay is by being a surrendered loyal, sincere disciple!

I sincerely pray that Kṛṣṇa always endows and blesses you with good health and strength for many more years yet to come, so you can keep carrying on serving and pleasing your beloved Rādhē-Śyāma and Śrīla Prabhupāda!

Eternally in your service your aspiring servant,
Mādhava-dayitā Devī Dāsī

Mādhava-kānta Dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Boldog születésnapot kívánok!

Én azért tisztellek, mert te vagy Magyarországon a Kṛṣṇa-tudatúak vezetője. Nagyon jó, hogy visszajöttél Magyarországra és sok embernek prédikálsz, így én is *bhakta* lehetek.

Még azért is szeretlek, mert sok könyvet írtál. Én is nagyon szeretek olvasni. Szerintem nagyon érdekesek a könyveid és sokat lehet belőlük tanulni. Nekem Kṛṣṇa kedvtelése tetszenek a legjobban, például a *Veṇu-gītāban*. Az összes könyvedet el fogom olvasni.

Szerintem nagyon kedves ember vagy és nagyon jó lenne ha száz évig élnél. Biztos felemelő érzés lehet, hogy Śrīla Prabhupāda a lelki tanítómested. Már én is elolvastam a Śrīla Prabhupāda Līlāmṛtát.

Szolgád: Mādhava-kānta Dāsa (8 éves)

Madirekṣaṇā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances, all glories to you on this wonderful day!

I am so happy to belong to this great family that you and Śrīla Prabhupāda have established! As years are going along, by seeing things and having experiences, I always feel a stronger attachment to this wonderful lifestyle which you have show us. And I feel grateful to have friends from this big family... friends and relationships which are not ordinary, relationships between spiritual master and disciple. This can be deep or shallow according to our effort and what we put into it... I just have a big hope when the time will come and I will be in your company again wherever you will be.

There are no words to say, I do apologize for how many times I have hurt you and there are no words to say thank you for all your daily teachings and your great effort, which you put into preaching. I am grateful to see you showing us a unique example with your whole life and be a tiny little part of that.

Dear Gurudeva. I cannot promise you I will be a great devotee, but I will always make an effort to try to be a simple servant and follow your wonderful Lotusfeet! So in this way I will never leave you.

Thank you so much for engaging me all the time with services. This is my lifeline no matter what situation I am in, because these services are giving me light in this material world.

All glories all glories to You!

Your servant, Madirekṣaṇā Devī Dāsī

Madhumati Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your *vyāsa-pūjā* day.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarama-svāmin iti nāmine*

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge.”

Guru Mahārāja you illuminate my world and my life with transcendental knowledge for which I am eternally indebted to you for.

Although I can't understand and speak English but I understand everything when you speak with me due your grace and help from my daughter Vidyāgati Devī Dāsī.

Vidyāgati helps me a lot by encouraging me to read Śrīla Prabhupāda's books, translating and explaining your lectures to me in Gujarati.

Thank you so much for saving me Guru Mahārāja from the māyāvādī guru, I will never forget that experience.

Your Servant,
Madhumati Devī Dāsī

Mādhurī Śrī Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából oly sokféle megközelítésből dicsőíthet-nélek – és szíveben teszem is nap, mint nap –, hiszen személyed a fenséges tulajdonságok tárháza, s mint olyan kiváló cselekedetek végrehajtója.

Most azonban egy tulajdonságodat emelném ki. Noha vitathatatlan, mennyire csodálatos író vagy, aki egy tollvonással örökre elülteti a feltételekhez kötött lelkek szívébe Kṛṣṇa és társai iránti vonzalmat és a vágyat arra, hogy örökké az ő szolgálatukban álljon.

Arról is szólhatnék, hogy milyen rendkívüli és szeretetteljes kapcsolatod van Rādhe-Śyāmával, melyre mi sem jobb bizonyíték, mint az, hogy egy egyszerű legelőből Vṛndāvana szent földjét tártad fel nekünk. A feljűk érzett szereteted mélységét jelzik imádatuknak varázslatosan gyönyörű részletessége, kifinomultsága, páratlan volta.

Mindezek mellett most én mégis azt a tulajdonságodat emelném ki, hogy mennyire közvetlenül adod át nekünk az Isteni párt a *bhajanáid* során. Könyveidben elmerülhetünk a vajai kedvtelésekbe, Új-Vraja-dhāmában láthatjuk, Rādhe-Śyāmasundara birodalmát, de a bhajanjaid során hallhatjuk, és a szív mélyén érezhetjük a szent név erejét. Amint hangod a szent nevet megformálva felcsendül, mintegy kulcsként kinyitja a szent *dhāma* kapuját és elvezet Rādhe-Śyāma édes világába. Egyszerre megszűnik a tér és idő korlátja, csupán egy nektár áramlat magával ragadó ereje hat át mindent, mely egyenesen Vṛndāvanába röpít. Ebben a pillanatban egyszerre nyilvánul meg az indokolatlan kegy a feltételekhez kötött lelkek számára, és tiszta *bhaktáján* keresztül maga az Úr.

Ennek részeseként végtelen hálával és alázattal imádkozom, hogy emlékemben és szívemben megőrizve mindezt, szolgálatomat ajánlhas-sam neked és odaadó tanítványaidnak.

Szolgád: Mādhurī Śrī Devī Dāsī

Mahājana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ebben az évben van annak a 30 éves évfordulója, hogy találkozhat-
tam veled. 21 éves Istenkereső fiatal az életet próbálgató és nagyon sok
mindenben tudatlan voltam. Barátom, Baladeva Prabhu – akkor még
Béla – jóvoltából jutottam el egy krisnás programra, ami a Fehérvári
úti *āśramban*, egy lakásban volt megtartva. Ott már többször megem-
lítették a *bhakták*, hogy jönni fog Śívarāma Swami és hogyan legyen a
programja. Arra emlékszem, hogy a politikai rendszer vallásellenessége
miatt nagyon óvatosan mindenre kiterjedő volt a szervezés.

Egy budai bérelt lakásban találkoztunk személyesen, ahol Bélát és
engem bemutatnak neked egy közös program keretében. Lehattunk
összesen 14-15-en, ez volt az akkori magyar *yātrā*.

Prabhupāda missziójáról, Kṛṣṇáról, Arjunáról, a *Bhagavad-gītāról*
beszéltél. Amíg itt voltál Magyarországon (kb 10 napig), minden nap
mentünk hozzád és hallgattuk az előadásaid, kérdeztél minket, hogy kik
vagyunk, mivel foglalkozunk. Akkor még egyáltalán nem láttuk, mivé
nőhet ki a prédikálásod. A Kṛṣṇa-klubból mi el sem tudtuk képzelni,
mi lesz a következő évtizedekben, csak azt tudtuk, hogy hazaérkeztünk.

Eltelt 30 év, abból az alig több mint egy tucat *bhaktából* ma már
több ezer *bhakta* lett! Folyamatosan megszervezted nekünk azokat a
lehetőségeket, ahol a *sādhu-saṅgát* és a *saṅkīrtanát* gyakorolhatjuk.
Emlékszem, ahogy egyházzá alakulhatott a kis csapatunk 1989-ben,
rögtön létrehoztad az első templomközösséget, és megmutattad, hogyan
kell egy ilyen helyzetben elkezdni az imádatot és a könyvosztást.

Úgy érzem, hogy azzal a vágyaddal, amivel létrehoztad a szolgálati
lehetőségeket, akár a templomban, a fesztiválokon, a magyar BBT-
ben, Krisna-völgyben, *saṅkīrtanán*, ahogy lefoglaltad a szolgálatban
a szenvedélyes fiatalságunkat, megéreztük, hogy ez a legszebb és leg-
hasznosabb tevékenység a világon, amit soha nem fogunk elfelejteni!

Ilyen csodálatos időszakot, amely megadatott nekem, látva a korosztályomban lévő nem hívő embereket, a Kṛṣṇa-tudat nélkül, amit te hoztál el ide, nem élhettem volna meg!

Az élet megy tovább, Kṛṣṇa tudja, meddig. Remélem, képes leszek arra, hogy életem végéig részt tudok venni a terveid megvalósításában és képes leszek fejlődni megfelelően a lelki életben a te reményt adó ragyogó irányításod alatt!

Köszönöm a lehetőséget, hogy elfogadtál tanítványodnak és figyelsz rám!

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:
Mahājana Dāsa

Mahā Mantra Devī Dāsī

My Glorious Spiritual Master,

Please accept my humble obeisances, All Glories to You! All Glories to Śrīla Prabhupāda!

I want to thank you for your perfect example in everything you do. You are the living proof that Śrīla Prabhupāda's process works.

We have seen your endeavors and the results he promised in all the nine processes of devotional service.

You have shown us the way, step by step, how to make progress. What more could anyone give? That is the ultimate gift. So, when I say "Thank You Guru Mahārāja!" I feel there needs to be something more on my part. If I am really to actually be grateful and thank you, I need to be seen to make progress in spiritual life. This I need to increase and work on much more. Again, you have given the way to do that. This is the transcendental "complete package" and even to do this I cannot achieve it alone. Just as a child takes something from the father and offers it back to him.

Always depending on your mercy, with love and gratitude, on your *vyāsa-pūjā*.

Your servant,
Mahā Mantra Devī Dāsī

Bhaktin Mahbube

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

One more year passed in my Kṛṣṇa Consciousness path. I am very grateful to *guru-paramparā*, Śrīla Prabhupāda, your divine grace, Nṛsimha Kṛṣṇa Prabhu and Kṛṣṇa Mālā Mātājī. I understand Kṛṣṇa Consciousness in a better way in terms of, what to do what not to do. Whatever I hear, read and see about Kṛṣṇa, enlightens my path. By this way my *sādhana* is getting better. I chant minimum 20 rounds on beads. I cook *prasāda* and distribute to my neighbours. I distribute *Bhagavad-gītā* to my friends and I believe I will advance in spiritual life in this way.

Last year *nāma-haṭṭa* Camp in Istanbul was amazing. I still miss those days. It is very good fortune that we get your wonderful association in that close way. It is a miracle to sit next to your lotus feet and serve you. It struck me that you were listening to us carefully and hear about our problems and helped us to overcome them in perfect way.

It is a matchless gift for me. I pray to be purified by bowing down in front of Śrī Śrī Rādhe-Śyāma and Śrīla Prabhupāda every day. I want to be purified. If Śrīla Prabhupāda in his old age without any material wealth didn't go to the US, I would never know the places like Māyāpur and Vṛndāvana as a person who was born in Yalova, Turkey. I had a chance to visit those holy places again this year. I witnessed the installation of Sudarshan Chakra to TOVP. I paid visit to *samādhis* of *gosvāmīs*'. I like Śrīla Prabhupāda's *samādhi* especially. I strongly

feel that Śrīla Prabhupāda is still with us when I visited his room and kitchen in Rādhā-Dāmodara temple. I didn't want to come back to Istanbul. But Śrīla Prabhupāda's desire for us to serve in Turkey. I am fortunate that there is Goranga Yoga Centre here in Istanbul and I can serve there. This is very valuable for me.

I have more and more desire to be free of the modes of nature. I want to be your disciple and serve you in this mission. I am learning English to read Śrīla Prabhupāda's books more sincerely, I know the importance of it well. My only aim in life to serve ISKCON. Your presence is giving me strength. Nṛsimha Kṛṣṇa Prabhu and Kṛṣṇa Mālā Mātājī are like Sun and Moon for me and I will do my best to help them.

Thank you very much! Śrīla Prabhupāda Ki Jaya! Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare/Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare.

Your servant,
Bhaktin Mahbube

Bhakta Majláth Péter és családja

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Ismét eltelt egy év. Kérlek, engedd meg hogy köszönthesselek születésed napján magam és a férjem nevében.

Nagyon szeretünk Krisna-völgy közelében élni. Itt minden nap egy újabb lehetőség, hogy közelebb kerülhessünk Kṛṣṇához. Rengeteg szolgálati lehetőség van, amit próbálunk mindig kihasználni, tőlünk telhetően a legjobban.

Köszönjük szépen a sok-sok csodálatos *bhajanát*, leckét. A napi szintű podcastokat. A vlogokat, amit magyar nyelven is tudunk nézni, és mikor nem vagy Krisna-völgyben, akkor is tudunk veled társulni.

Köszönjük szépen, hogy nagy türelemmel tanítasz minden elesett lelket így minket is,

Boldog megjelenési napot kívánunk:

Bhakta Majláth Péter, Bhakta Gouri Dāsa, Bhaktin Majláth Péterné
Reni

Mākhana-cora Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor beavattad Śrīla Narottama Dāsa Ṭhākura *samādhiját* Nava Vraja-dhāmában, a következőket mondtad: ”mi nagyon függünk a *vaiṣṇavák* kegyén...”. Elgondolkodtam ezen a kijelentéseden és Őszent-sége Śrīla Nirañjana Swami Mahārāja következő leckerészlete jutott az eszembe:

„... Mindig nehéz lesz, amíg azt gondoljuk, hogy a lelki életben való fejlődés pusztán rajtam múlik. A Kṛṣṇa-tudatban a kegyen függünk. Annyira elesett vagyok, annyi ragaszkodásaim, rossz szokásaim vannak. Ebben a korban a legképesítettebb helyzet az, amikor az ember a legelesettebb. Azért, mert ha elfogadom, hogy a legelesettebb vagyok, akkor Úr Caitanya konkrétan értem jött el. A legelesettebbekért jött el. Az egy nagyon egészséges állapot, amikor úgy gondolkodom, hogy ezt a célt nem egyedül fogom elérni. Kṛṣṇa-tudatban meg tanulunk függni olyan személyeken, akik tudnak adni segítséget. Ez a képesítés: hogy megértjük, egyedül nem megy. Van egy vers a Śrī Caitanya Caritāmṛtában, amely azt mondja:

„Nehéz az út, vak vagyok, és a talpam megcsúszik. Imádkozok a szentekhez, hogy kölcsönadják a kegyük botját, hogy támaszul szolgáljon.”

A bot szilárdságot ad. Csak el kell fogadni. (Nem vagyok képesített,

szükségem van segítségre: ez a beismerés –de a megfelelő segítséget kell elfogadni). Kṛṣṇa mondja: daivī hy eṣā guṇa-mayī... Önerőből nehéz, de ha valaki jön és összeszűgíti az óceánt, akkor könnyű. Ha meghódolsz, akkor Kṛṣṇa könnyűvé teszi. Eltökélten kell függni Kṛṣṇán...”

Szeretném a hálámat kifejezni, mindazért, amit kaptam tőled, Guru Mahārāja: hálás vagyok, hogy elhoztad Śrīla Prabhupāda csodálatos mozgalmát Magyarországra és hálás vagyok Śrīla Prabhupāda könyveiért is. Hálás vagyok az általad írt könyvekért és az elmúl 30 évben tartott szemináriumokért, képzésekért, amikkel segített a *bhakták* lelki fejlődését. Köszönöm Nava Vraja-dhāmát. Köszönöm, hogy itt élhetek és ajánlhatok szolgálatot minden nap. Köszönöm, a lelki programokat. Köszönöm, hogy megkaphatom Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara varázslatos *darśanáját*. Köszönöm a *bhakták* társaságát... és a felsorolás véget nem ér.

A következő idézetben Őszentsége Śrīla Nirañjana Swami Mahārāja következőképpen fejezi ki a háláját Śrīla Prabhupādának:

„... De rájöttem, Kṛṣṇának kell boldogságot szerezniem. És van, amikor nagyon nehéz, de van egy magasabb rendű cél az életemben. Láttam valakit, aki ez tapasztalja közvetlenül. És Ő, ezt megosztotta velem, ami engem meggyőzött, hogy folytassam tovább. Ez a legjobb helyzet, amiben lehetek: legyen egy olyan adósság, amit soha nem tudok visszafizetni. Ez a legjobb helyzet. Ameddig van valami, amit nem tudok visszafizetni, sosem fogom azt érezni, hogy ezt megértem. Van egy adósságom. A lelki tanítómesterem ezt adta nekem. Adott egy olyan dolgot, amit nem tudok neki visszafizetni. Így annyira biztonságban érzem magam, mert mindig próbálom visszafizetni, de nem tudom. De ez motivál, hogy tovább megpróbálkozzam. Ez a hála. Ezt kaptam a lelki tanítómesteremtől. Valami, amiért hálásnak tudok lenni. A legnagyobb ajándékot adta nekem és semmit nem kért cserébe. Csak annyit, hogy legyél boldog a Kṛṣṇa tudatban. Csak annyit akart. Én nem tudok semmi jobbra gondolni. Néha nehéz, de mit tudok tenni, van egy adósság, amit nem tudok visszafizetni...”

A következő idézet Őszentsége Śrīla Mukunda Goswāmítól származik:

„... Egyedül ültem Svāmījival a szobában. Nagyon komoly és szótlan

volt. A szemét lehunyta. Aztán hirtelen könnyezni kezdett, és elcsukló hangon azt mondta: „A lelki tanítómesterem nem közönséges lelki tanítómester volt.” Azután egy ideig szünetet tartott, letörölte a könnyeket az arcáról és még elcsuklóbb hangon így szólt: „Megmentett engem.” Ekkor kezdtem megérteni a lelki tanítómester jelentését...”

Van egy híres történet Śrīla Prabhupādáról. Egyszer az egyik tanítványa így kérdezte Ő Isteni Kegyelmét:

„Kérdező: Śrīla Prabhupāda, a Bhagavad-gītā azt mondja, hogy aki már elérte az odaadó szolgálatot, az a személy már elvégzett minden féle áldozatot, a Védák által előírt ceremóniát. Így van ez a mi esetünkben is?”

Śrīla Prabhupāda: Nem, nektek én teremtettem meg a jó szerencséseket.”

Guru Mahārāja, te hatalmas erőfeszítéseket tettél és teszel is, hogy megoszd mindenkivel a „jó szerencsédet”. Köszönöm, hogy megismerhettelek. Imádkozom hozzád, Guru Mahārāja, hogy hagy tudjak mindig emlékezni az engem ért jó szerencsére. Hagy tudjam mindig értékelni és hálásnak lenni a jó szerencsémért és hagy tudjam ezt másokkal is megosztani.

Egy idézettel fejezem be a felajánlásomat, amit Őszentsége Śrīla Indradyumna Swami Mahārāja írt Śrīla Prabhupādának a *vyāsa-pūjā* ünnepségére. Mahārāja így ír:

„Óh, Śrīla Prabhupāda, bizonyára megosztod velünk a vereség fájdalmait és a győzelem boldogságát, miközben visszük tovább a miszsiódat. Kérlek, áldj meg minket bátorsággal, hogy szembe tudjunk nézni az ellenfeleinkkel, az intelligenciával, hogy megfelelő döntéseket hozzunk és lelki erővel, hogy eljutassuk az üzeneted az emberekhez. Kegyedből egy napon mi is elérhetjük ezt a tökéletességet.”

Köszönöm, Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:
Mākhana-cora Dāsa

Mana-mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget neked!

Egy tanítvány legcsodálatosabb lehetősége, hogy dicsőítheti lelki tanítómesterét.

Ezen a csodálatos napon, én mégis magamról beszélnék.

Tavaly november 6-án késő este, felnőttem. Legalábbis erre az életemre.

Egy kedves ismerősöm mondta ezt, amikor elmondtam neki, hogy édesanyám eltávozott. Azt mondta, most már nincs aki „fiam”-nak szólít, úgyhogy most már felnőtt vagyok.

Még néhány nappal korábban küldtem neked sms-t édesanyám helyzetéről. Bár Indiában voltál, de hamarosan válaszoltál, hogy imádkozol érte. Eltávozása után szintén írtam neked. Talán 1-2 perc telt el, és máris jött a válasz. Megnyugtattál, jó élete lesz....

Még sosem éreztem ennyire a törődésedet! Nem is tudom felfogni, milyen szerencsés vagyok, hogy ilyen lelki apám van.

Kérlek, légy kegyes jelentéktelen, érzelgős szolgálodhoz, és add áldásaidat rám, hogy a lelki életben is képes legyek felnőni és méltó gyermekként, lótuszlábaid menedékében, életről életre szolgálhassam az *acyuta-gotrában* Śrīla Prabhupāda misszióját.

Örök szolgád:

Mana-mohana Dāsa

Bhaktin Manduk Szilvia

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából!

„Uram! Egyedül a te segítségeddel szabadulhatok ki a tudatlanság e legsötétebb régiójából, mert te vagy transzcendentális szemem, amit csakis kegyedből, sok-sok születés után nyertem el.”

„Ez a vers nagyon tanulságos, mert a lelki tanítómester és a tanítvány közötti kapcsolatot mutatja be. A tanítvány, vagyis a feltételekhez kötött lélek legsötétebb tudatlanság mélyére kerül, s így az érzékielégítés anyagi létébe bonyolódik. E kötelékektől rendkívül nehéz megválni, s elnyerni a szabadságot, de ha valaki olyan szerencsés hogy egy olyan lelki tanítómester társaságát élvezheti, mint Kapila Muni vagy az Ő képviselője, akkor az ő kegyéből kijuthat a tudatlanság mocsarából. A lelki tanítómestert épp ezért úgy imádják, mint aki a tudás fáklyalángjával kivezeti a tanítványt a tudatlanság mocsarából. (...) A lelki tanítómester a túlsó partra viszi a tanítványt azzal, hogy a tudást átadva felnyitja a szemét. Szenvedésünk oka egyedül a tudatlanság. (...) Ehhez hasonlóan ha az ember sok-sok születés után rátalál egy hiteles lelki tanítómesterre, s meg tud hódolni Kṛṣṇa hiteles képviselőjének, akkor átjut a fény oldalára.” (Śrīmad-Bhāgavatam 3.25.8. vers és magyarázat részlet)

Śivarāma Mahārāja, a te lényedből árad a szeretet és a megértés Kṛṣṇa, és Kṛṣṇa-tudat kapcsán. Ezért is örülök annak, hogy az utóbbi hónapokban 5 kötet könyvedet is megvehettem, amelyek közül 4 darabot dedikáltathattam is veled. A Śrī Dāmodara Jananī, a Kṛṣṇa-saṅgati, a Nava-vraja Mahimā 5. kötetét, és a Nava-vraja Mahimā 1. kötetét írtad nekem alá. A dedikálások közben volt lehetőségem arra, hogy beszélgettem veled egy kicsit – ezáltal még jobban megismerhettem, valamint te is átfogóbb képet kaphattál rólam. Hálás vagyok azért,

hogy ekkorát nyithattam feléd, mint egy elfogadott tanítvány a lelki tanítómestere felé. Még hálásabb vagyok azért is, hogy elfogadtad a nyitásomat feléd. Nekem ez nagyon sokat jelent! Több évet vártam arra, hogy ez így alakuljon. Megérte várni erre!

Természetesen olvasom is a könyveidet, amelyeket megveszek – sokat segítenek a Kṛṣṇa-tudatban való előrehaladásomban.

Köszönetet szeretnék azért is mondani neked, Kṛṣṇának, Śrīla Prabhupādának és a *bhaktáknak* is, hogy kegyet kaphattam abban a tekintetben, hogy lett munkahelyem 2017. július 3. óta. Azért is lényeges esemény ez az életemben, mert például: így lehetőségem van havonta egy bizonyos összeget utalni a *Nitya-sevā* bankszámlára. A korábbi kevesebb pénzből erre nem volt lehetőségem.

Számomra nagyon fontos életeseményeket, élet állomásokat jelent a Krisna-völgyi templom, valamint az ottani *bhakták*; valamint a Budapesten lévő templom és az ott lévő *bhakták* is. A te Kṛṣṇa-tudatos missziód nélkül ezek az életeseményeim nem történhetek volna meg.

Reménykedek abban, hogy tovább fejlődhetek a rajtad keresztül kapott kegyen keresztül a lelki életemben.

Szolgád:

Bhaktin Manduk Szilvia

Mani-mālā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget neked, megjelenési napod alkalmából.

Elterveztem, hogy nem várok az utolsó pillanatig, idén időben leadom az ajánlásomat, nem úgy, mint az előző években. Nem sikerült! 3 óra van még a leadási határidőből. Bocsánat, hogy ilyen lusta vagyok.

Mindig nagy dilemmában vagyok, hogy miről is írhatnék. Csak

ülök a gép felett és várom, hogy jöjjenek a nagy gondolatok. Aztán mindig arra jutok, hogy nem nagy gondolatokra van szükség, hanem szívből jövő, őszinte megvalósításokra. Hiszen beszélni mindenki tud, de vajon őszintén e?

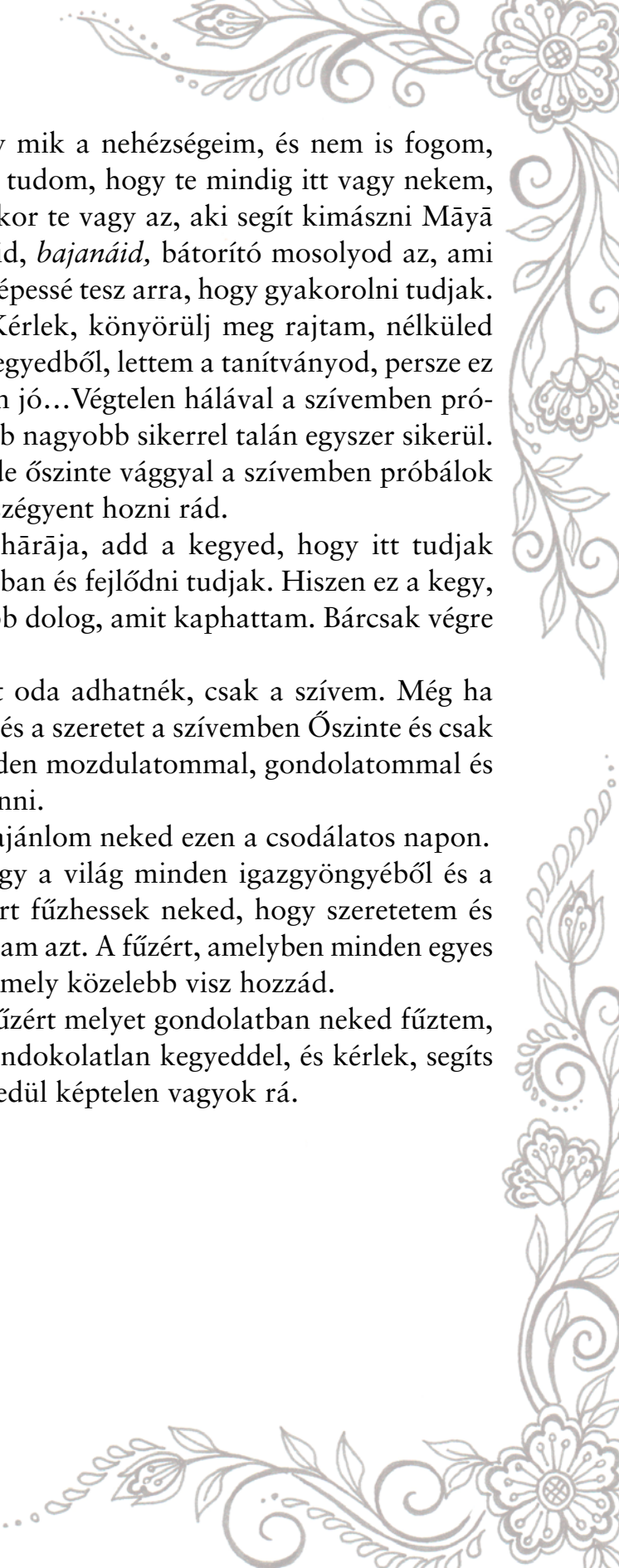
Nekem nagyon fontos az őszinteség és tudom, hogy neked is. 18. évemet taposom itt Kṛṣṇa-tudatban és azt megtanultam, hogy csak akkor tudok itt maradni, ha őszintén csinálom és vállalom a nehézségeimet, még akkor is, ha ezáltal konfliktusba kerülök másokkal. Másképp nincs értelme. Kṛṣṇát csak őszinte tiszta odaadással lehet elérni. A *gurut* csak tiszta szívvel és őszinte vágygal lehet megkönyékezni. Hiszen ha szívemben őszinte vágy van, csak akkor kaphatom meg a te kegyedet, mert a te kegyed nélkül nem lesz erőm gyakorolni a szabályozó elveket.

*śrī guru caraṇ kamal bhaja mana,
guru kṛpā binā nahim koi sādhana-bala,
bhaja mana bhaja anukṣaṇa*

„Ó elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait. Anélkül, hogy a tiszta *bhakta* kegyét elnyerné, az embernek nem lesz ereje a szabályozó lelki elvek gyakorlásához. Ezért hát, kedves elmém, arra buzdítalak, hogy imádd Őt, imád Őt minden pillanatban.”

Ez persze nem az én gondolatom, de erre hamar rájön az ember a lelki élet gyakorlása közben. Nincs más alternatíva. Őszintén kell akarni és csak menni előre. És ha elesek egyszer, kétszer, már pedig elfogok, akkor is emelt fejjel fel kell állni és csinálni tovább bármilyen nehéz is. Nem szabad érdekeljen, ki mit mond. Egy dolog csak ami fontos, és az a te elégedettséged és kegyed.

Annyi nehézség van. Nem megy a *japa*. Nem megy a *sādhana*. Māyā próbálkozik, annyiféle képpen próbál eltántorítani minket, és ha nem vagyunk elég erősek, nem vagyunk elég őszinték akkor Ő fog győzni. Minden nap mikor oda állok Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga elé, azzal kezdem, hogy adjon nekem erőt, hogy őszintén tudjalak szeretni és szolgálni téged és a *bhaktákat*.

Soha nem tagadtam, hogy mik a nehézségeim, és nem is fogom, nincs mit szégyellenem, mert tudom, hogy te mindig itt vagy nekem, és ha szükségem van rád, akkor te vagy az, aki segít kimászni Māyā karmaiból. Szavaid, tanításaid, *bajanáid*, bátorító mosolyod az, ami újra és újra erővel tölt fel és képessé tesz arra, hogy gyakorolni tudjak. Semmi más esélyem nincs. Kérlek, könyörülj meg rajtam, nélküled elveszek. A te indokolatlan kegyedből, lettem a tanítványod, persze ez neked nem biztos, hogy olyan jó...Végtelen hálával a szívemben próbállak elégedetté tenni. Kisebb nagyobb sikerrel talán egyszer sikerül. Szerencsétlenül botladozva, de őszinte vággyal a szívemben próbálok jó tanítványod lenni és nem szégyent hozni rád.

Kérlek, Kedves Guru Mahārāja, add a kegyed, hogy itt tudjak maradni lótuszlábad árnyékában és fejlődni tudjak. Hiszen ez a kegy, a te kegyed a legcsodálatosabb dolog, amit kaphattam. Bárcsak végre értékelni tudnám!

Semmi másom nincs, amit oda adhatnék, csak a szívem. Még ha tetteim nem is tiszták, a vágy és a szeretet a szívemben Őszinte és csak a tiéd. Remélem egyszer minden mozdulatommal, gondolatommal és szavammal elégetté tudlak tenni.

Újra és újra hódolatomat ajánlom neked ezen a csodálatos napon.

Bárcsak megtehetném, hogy a világ minden igazgyöngyéből és a legillatosabb virágaiból fűzért fűzhessek neked, hogy szeretetem és odaadásom jeléül felajánlhassam azt. A fűzért, amelyben minden egyes gyöngy egy, egy könnycsepp mely közelebb visz hozzád.

Fogad hát kérlek el ezt a fűzért melyet gondolatban neked fűztem, és szárítsd fel a könnyeimet indokolatlan kegyeddel, és kérlek, segíts nekem haza menni, mert egyedül képtelen vagyok rá.

Örök szolgálólányod:
Mani-mālā Devī Dāsī

Mañjarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to your blessed appearance day. All glories to the *guru-paramaparā*.

I am meditating on your glories in this offering in the Rādhā-Dāmodara Mandira in Vṛndāvana in Śrīla Prabhupāda’s room, as it seemed to be the perfect physical spot to fully absorb in thoughts of you. Vṛndāvana forest is the highest of all spiritual places as Rasarāja Śrī Kṛṣṇa tastes the loving reciprocation with His dearest servants, the *vraja-vāsīs* here. In the center of Vṛndāvana is Seva-kuñja about which you state in *Nava-vraja-mahimā*:

“In Kṛṣṇa’s manifest pastimes, He fully displayed His personal attributes at Seva-kuñja, and so devotees consider it to be the best of all places in both the manifest and unmanifest realms.”

And in the center of Seva-kuñja is the Rādhā-Dāmodara temple which Prabhupāda called the hub of the wheel of the spiritual world. As the Rādhā-Dāmodara temple is the center of the universe and you are the center of my universe, it is a place where my thoughts of you are like joyful dolphins in a shoreless ocean of nectar.

Here I am reminded how Lord Caitanya’s dearest associates, the six Gosvāmīs have uncovered the places of Kṛṣṇa’s pastimes that had vanished over the centuries. You following their footsteps have established New Vraja-dhāma in Hungary manifesting the pastime places of the Divine Couple and helping us, aspiring *sādhakas* to absorb our minds in thoughts of the eternal abode of Rādhā-Śyāmasundaraa. Here our hopes and dreams to attain the treasures Lord Caitanya has come to offer us are intensified.

In the Rādhā-Dāmodara temple we may have *darśana* of the black marble *pratibhū* Deity Śrīla Rūpa Gosvāmī personally carved for Jīva Gosvāmī. As I was looking at Them my thoughts wandered to our Tri-bhuvana-sundara Rādhā-Śyāmasundaraa, Who although have been originally carved by expert *mūrti* carvers, have been further molded in

Their appearance and beauty by your love and expert service to Them. By your association and guidance Their *pūjārīs* are able to offer such high-class worship that is beyond words and comparison. As Rūpa blessed Jīva with the *sevā* of Dāmodara you have blessed the Hungarian *yātrā* and anyone susceptible with the *sevā* of Rādhe-Śyāma.

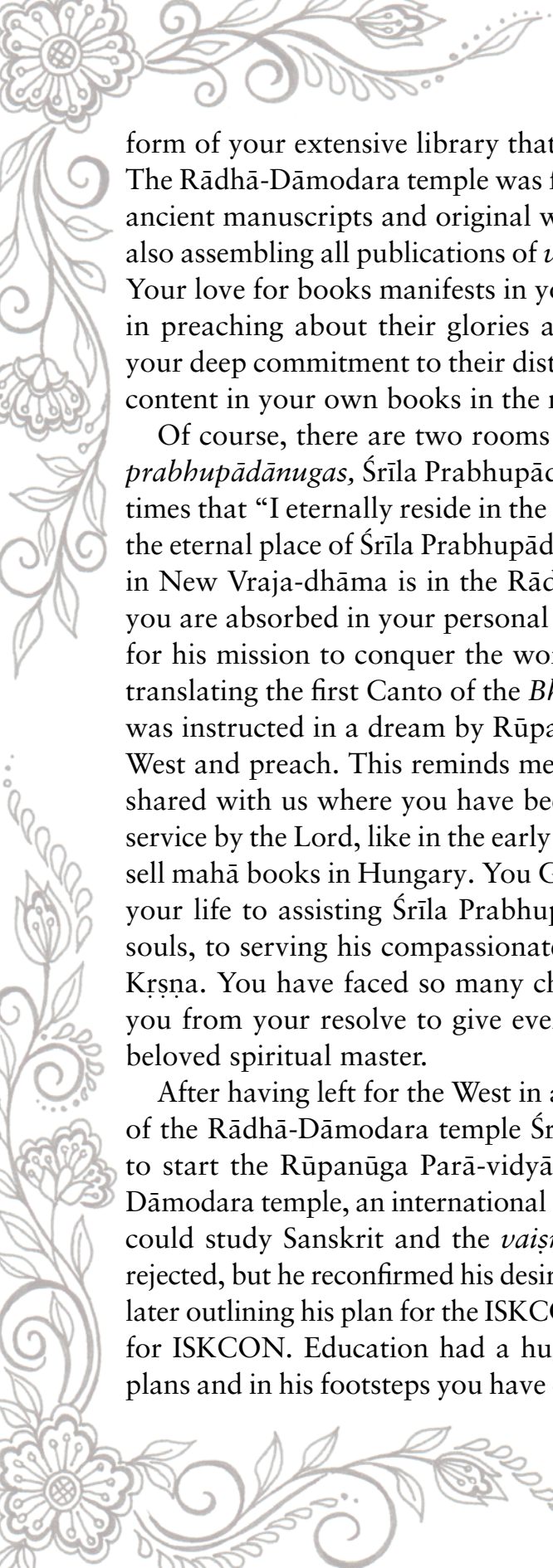
Rādhā-Dāmodara aren't the only Deities on the altar, there are Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī's Rādhā-Vṛndāvana-candra, Jayadeva Gosvāmī's Rādhā-Mādhava and Bhūgarbha Gosvāmī's Rādhā-Cailacikāna, reminding me of how you have taught us about our responsibility in maintaining Rādhā-Śyāmasundara's temple and worship and never compromising it as have the worshippers of these beautiful forms of the Lord.

Looking at Rādhā-Dāmodara I am also reminded of how you are travelling with the tiny captivating forms of your Rādhā-Dāmodara, the personal Deities of Svarūpa Dāmodara Gosvāmī, and no matter where you are on the planet and how busy your schedule is, you daily bathe Them in your devotion in the form of your beautiful worship. What an example you are to us!

In the Rādhā-Dāmodara temple there is also a special Govardhana-śilā that Kṛṣṇa had personally given to the ageing Sanātana Gosvāmī to worship. You also worship Girirāja daily and have blessed me with His wonderful shelter, company, and sweet service. There is no way I can express my gratitude for your invaluable gift.

At the Rādhā-Dāmodara temple the Gosvāmīs used to come together to discuss the *gaurīya-vaiṣṇava siddhānta*, the philosophical conclusions of scripture and the pastimes of Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa in the magical land of Vraja. How amazing such a gathering of spiritual geniuses must have been! I am reminded of the wonderful discussions between you and your Godbrothers as you are reading *śāstra* in the *dhāma* together, relishing the words of the Lord and our *ācāryas*. Listening to these conversations is such a privilege, and is both inspiring, enlightening, exciting and joyful.

At the Rādhā-Dāmodara temple is the courtyard of one hundred *samādhis* with Rūpa Gosvāmī's *samādhi* and those of many other great saints. You surround yourself with the minds of these great souls in the

form of your extensive library that assists your research and writing. The Rādhā-Dāmodara temple was famous for housing a vast library of ancient manuscripts and original works of the Gosvāmīs and you are also assembling all publications of *vaiṣṇava* texts in New Vraja-dhāma. Your love for books manifests in your constant reading and studying, in preaching about their glories and inspiring us to study them, in your deep commitment to their distribution, and in re-presenting their content in your own books in the most wonderful ways.

Of course, there are two rooms here with extra significance to us, *prabhupādānugas*, Śrīla Prabhupāda’s quarters who has stated several times that “I eternally reside in the Rādhā-Dāmodara temple.” As it is the eternal place of Śrīla Prabhupāda’s *bhajana* in Vraja, your residence in New Vraja-dhāma is in the Rādhā-Dāmodara temple there where you are absorbed in your personal *bhajana*. In his rooms he prepared for his mission to conquer the world on behalf of Lord Caitanya by translating the first Canto of the *Bhāgavatam*. Here Śrīla Prabhupāda was instructed in a dream by Rūpa Gosvāmī to take his books to the West and preach. This reminds me of some of your dreams you have shared with us where you have been instructed about preaching and service by the Lord, like in the early 90s how you were told to print and sell mahā books in Hungary. You Guru Mahārāja have fully dedicated your life to assisting Śrīla Prabhupāda’s mission in saving wayward souls, to serving his compassionate eagerness for the world to know Kṛṣṇa. You have faced so many challenges yet nothing can dissuade you from your resolve to give everything you have to pleasing your beloved spiritual master.

After having left for the West in a letter to Nrpen Babu, a co-trustee of the Rādhā-Dāmodara temple Śrīla Prabhupāda expressed his plan to start the Rūpanūga Parā-vidyā Pīṭha on the land of the Rādhā-Dāmodara temple, an international institute where his Western disciples could study Sanskrit and the *vaiṣṇava* scriptures. His proposal was rejected, but he reconfirmed his desire to Ravindra Svarūpa Prabhu years later outlining his plan for the ISKCON Bhāgavata College, a University for ISKCON. Education had a huge emphasis in Śrīla Prabhupāda’s plans and in his footsteps you have emphasized the importance of both

education of children and adults over and over throughout the years. Even when there were practically no children in the Hungarian *yātrā* you have engaged devotees to work on a *gurukula* curriculum and you have inspired devotees to establish the Bhaktivedanta College in Budapest, which became the first independent College of ISKCON that offers government accredited degrees in *vaiṣṇava* theology.

The Rādhā-Dāmodara temple is of course also a reminder of your most enchanting literary gem, *Śrī Dāmodara-jaṇanī*, the wonderful description of Kṛṣṇa's sweet childhood pastime. You have so expertly woven together the verses of the *Bhāgavatam* and the commentaries of the *ācāryas* to transport your readers to the realm of Vraja and be fully enchanted by the loving interactions of the *vrajavāsīs* and Kṛṣṇa. You have written 22 volumes of books so far which in itself is an amazing contribution to Gauḍīya Vaiṣṇavism, what to speak of all of your other accomplishments. No doubt our *ācāryas* are incessantly pouring their blessings upon you.

In this sacred place sitting at the feet of the Deity of Śrīla Prabhupāda while I am intensely experiencing his presence, I am also aware of the painful fact that he has left this world four decades ago. I feel immense gratitude to you for having taken me on a most amazing journey of listening to the 1977 conversations last year. It didn't just help me to experience Śrīla Prabhupāda's presence or to understand him more but also helped me to witness the extraordinary relationship between him and Śrīla Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī Mahārāja.

Feeling purified by my thoughts of a fragment of your glories in this sacred place my debt for your wonderful gifts is weighing down on me. But as Nirañjana Mahārāja has recently said, it is a very auspicious position to be in a debt that one cannot repay as one has impetus for service. You are my *raison d'être*, the purpose of my existence. As Mother Yāśodā tied Kṛṣṇa to a stone mortar, as Śrīmatī Rādhārāṇī tied Lord Dāmodara with the ropes of Her love and as Śrīla Prabhupāda tied your heart to his, I pray that you tightly bind me to your beautiful lotus feet.

Your grateful, eternal daughter and servant,
Mañjarī Devī Dāsī

Manjuwālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon boldog vagyok és hálás mindazért a sok szép lehetőségért, amit tőled kapok, Guru Mahārāja. Lehetőségem van szent helyen élni, *vaiṣṇavák* társaságában és Rādhā-Śyāmasundara birodalmában. Szébbnél szébb szolgálatokra van lehetőségem.

Guru Mahārāja, nekem nincs se tudásom, se tehetségem, sem képességem ahhoz, hogy megfelelően tudjak szolgálatot ajánlani. Csakis a te segítséged és tanításod segíthet nekem. Kérlek szépen, továbbra is taníts engem. Nagyon kicsi, apró lépéseket teszek a lelki életben és még sok munka vár rám, de ami igazán erőt ad nekem és inspirál, az ahogyan követed Śrīla Prabhupāda utasításait. Mindig azon gondolkodsz, hogyan tudod elégedetté tenni szeretet lelki tanítómesteredet.

A világ legszerencsésebb helyzete, ha egy kis apró szolgálatra is van lehetőségem melyet örökre a szívembe zárok.

Örökké szolgáló:
Manjuwālī Devī Dāsī

Manodhara Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nimāi a napokban hazahozta a gurukulából a fogalmazás füzetét, hogy megmutassa mennyi dicséretet kapott a kis történeteire. Emlékszem, kisiskolás koromban hányszor olvasta föl a tanárnő a fogalmazásaimat a

többieknek hangosan, mint jó példát. Most, hogy neked írok, zavarban vagyok. Nem egy átlagos okból, nem egy hétköznapi témáról akarok írni. És főleg nem egy átlagos és hétköznapi embernek. Hozzád a legszébb, legünnepélyesebb, legtisztább, legodaadóbb, legőszintébb szavaimat szeretném eljuttatni. Ez tényleg olyan, mint ami példát sokszor említenek a szentírások: mintha ghí-lámpával akarnánk imádni a napot.

Amihez hozzá érsz, amit teszel minden tökéletes. Vannak szerencsés emberek, akik egy-egy területen kiemelkedőt alkotnak. De olyannal, mint te, még sosem találkoztam. Bármibe kezdesz, azt a tökéletességre viszed. Ezt olyan tisztán és látványosan teszed, hogy azt még az én homályos és befedett érzékeimmel is megtapasztalom.

Legutóbbi gyöngyszemeid, a vlog-videók, amikért nem csak mi *bhakták* rajongunk. Sorra osztják meg őket olyan ismerőseim, akikről sosem gondoltam volna, hogy egyáltalán megnéznék ilyesmit. Nemcsak megosztják, de elismerően is szólnak róluk és rólad. A videókon annyira kedvesen, szívhez szólóan adod át a gondolataidat, hogy az mindenkit megérint. Miközben beszélsz, az az édes mosoly elárulja végtelen könnyörületed és szereteted, amit a hallgatóságod iránt érzel.

Guru Mahārāja, azt kívánom, hogy valamikor olyan szépen, megfelelően tudjak neked írni, hogy az méltó legyen hozzád! Mert azt hiszem, akárhogyan is próbálkoztam most sem sikerült.

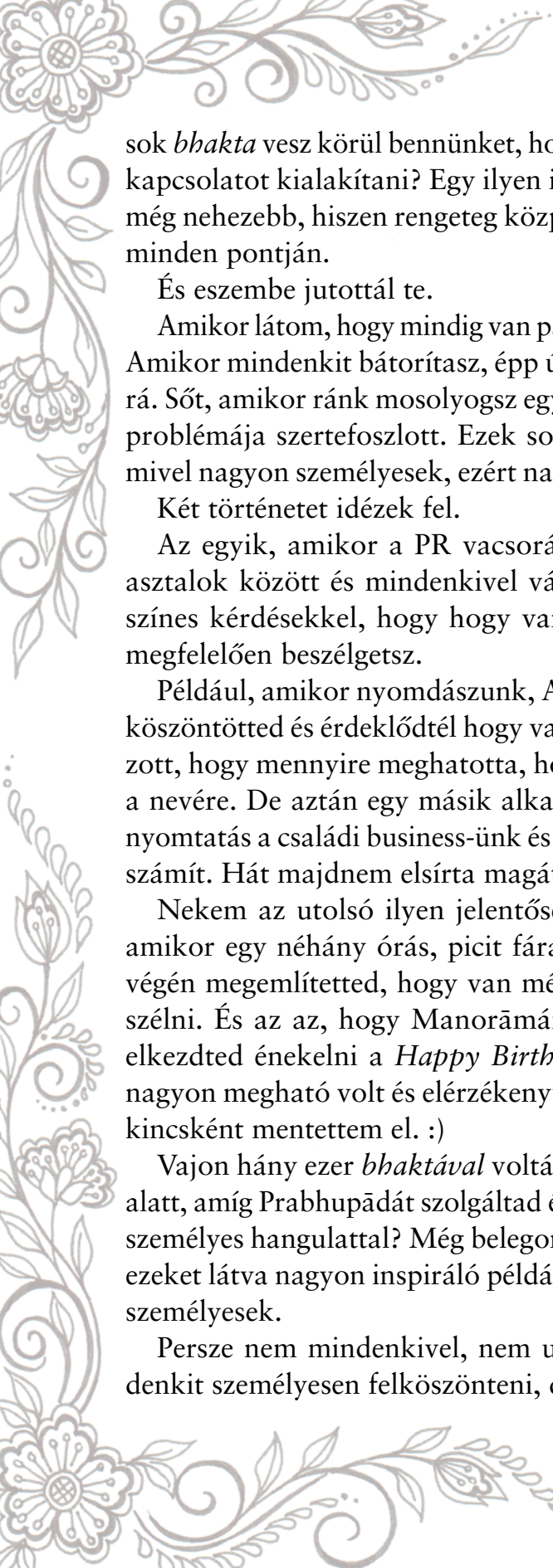
Jelentéktelen szolgáló:
Manodhara Devī Dāsī

Manorāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Amikor ezt a felajánlást elkezdtem írni, akkor jutott, hogyan lehet megőrizni a személyességünket? Különösen akkor, amikor már olyan

sok *bhakta* vesz körül bennünket, hogy lehetetlen mindegyikkel mélyebb kapcsolatot kialakítani? Egy ilyen intézményben, mint az ISKCON ez még nehezebb, hiszen rengeteg központ van, rengeteg *bhakta* él a világ minden pontján.

És eszembe jutottál te.

Amikor látom, hogy mindig van pár kedves szavad minden *bhaktához*. Amikor mindenkit bátorítasz, épp úgy, ahogy éppen neki szüksége van rá. Sőt, amikor ránk mosolyogsz egyből azt érzi az ember, hogy minden problémája szertefoszlott. Ezek sokszor aprónak tűnő gesztusok, de mivel nagyon személyesek, ezért nagyon mélyen megérintik az embert.

Két történetet idézek fel.

Az egyik, amikor a PR vacsoráink vannak, akkor körbemész az asztalok között és mindenkivel váltasz pár szót. És nem csak a felszínes kérdésekkel, hogy hogy vannak, hanem a kapcsolatotoknak megfelelően beszélgetsz.

Például, amikor nyomdászunk, Attila és családja asztalához jöttél és köszöntötted és érdeklődtél hogy vannak. Utána egész este arról áradozott, hogy mennyire meghatotta, hogy milyen jó, Mahārāja emlékszik a nevére. De aztán egy másik alkalommal azt mondtad neki, hogy a nyomtatás a családi business-ünk és emiatt igazából ő már családtagnak számít. Hát majdnem elsírta magát.

Nekem az utolsó ilyen jelentősebb, személyes élményem az volt, amikor egy néhány órás, picit fárasztó online prédikálási gyűlésünk végén megemlítetted, hogy van még egy pont, amit szeretnél megbeszélni. És az az, hogy Manorāmának most volt a születésnapja. És elkezdted énekelni a *Happy Birthday to you* dalt. És ez számomra nagyon megható volt és elérékenyültem. Persze az erről készült videó kincsként mentettem el. :)

Vajon hány ezer *bhaktával* voltál kapcsolatba az elmúlt pár évtized alatt, amíg Prabhupādát szolgáltad és hány embert érintettél meg ezzel a személyes hangulattal? Még belegondolni is sok. De a mindenapokban ezeket látva nagyon inspiráló példát mutatsz, hogy még így is lehetünk személyesek.

Persze nem mindenkivel, nem ugyanúgy, nyilván nem tudsz mindenkit személyesen felköszönteni, de maga a gesztus és a törekvés, az

apró figyelmességek kifejezik az ember jellemét és szándékát. És abból a többi *bhakta* is át tudja élni ugyanezt a személyes érzetet.

Köszönöm a lehetőséget, hogy ezen keresztül is tanulhatok tőled, és hogy a szolgálatoadat továbbra is végezhetem.

Jelentéktelen szolgálát:

Manorāma Dāsa

Mantramālā Devī Dāsī

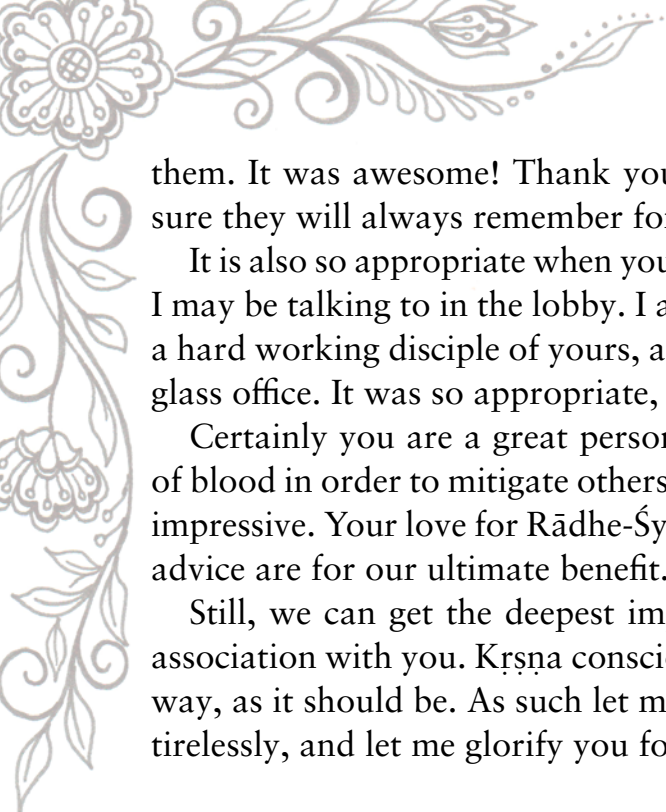
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to ISKCON's spiritual teachers. All glories to you, Guru Mahārāja.

All glories to your *vyāsa-pūjā* day, and all glories to that auspicious day when we will celebrate your *vyāsa-pūjā* at New Vraja-dhāma. I am looking forward to that.

It is “cool” when you are in the lobby of the Budapest temple. I do not know the system or one might say the protocol around you very much, as such some funny situations have already emerged. I can also act rather spontaneously, meaning sincerely but abruptly, without thinking, so situations do emerge which you tolerate and handle well. And I am so grateful to you for that!!!

Here's an early example out of a growing pool of my silliness: I was in the middle of a Skype conversation on my computer with Hungarian devotee friends living in an English town. (They got initiated by Janānanda Mahārāja, I had met them in New Zealand.) We were discussing, and you passed by reception. I noticed and shouted jubilently that ”Here is Mahārāja”, and turned the computer towards you. You had no idea what was going on, whom I was talking to but you kindly posed, came to the computer to become visible on the screen and greeted my friends by saying Hare Kṛṣṇa to them and waved to

them. It was awesome! Thank you very much, Guru Mahārāja. I'm sure they will always remember fondly of that. I certainly do!

It is also so appropriate when you smile encouragingly to newcomers I may be talking to in the lobby. I also loved to see a smile of yours to a hard working disciple of yours, at the beginning of a *darśana*, in the glass office. It was so appropriate, too.

Certainly you are a great personality who has shed tons and tons of blood in order to mitigate others' sufferings. Your achievements are impressive. Your love for Rādhe-Śyāma is unparalleled. Your pieces of advice are for our ultimate benefit.

Still, we can get the deepest imprints in our heart when we have association with you. Kṛṣṇa consciousness becomes a heart affair that way, as it should be. As such let me thank you for giving us yourself, tirelessly, and let me glorify you for that, eternally.

Your grateful servant,
Mantramālā Devī Dāsī

Medhya Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget neked.

Rohan az idő... perc perc után, nap nap után, év év után. Mégis van ami csökken, van, ami növekszik. Egyszer szomorkodom, máskor boldog vagyok. És így látom, hogy mennyire a kettőségek világának a rabja vagyok.

Sötét, hosszú alagút, semmit sem látok, csak egy hang van velem aki irányít Rādhe-Śyāma felé. Aztán rálépek egy kőre, de jön a bátorítás. Néha elfáradok, de jön a biztatás. Vagy elbizonytalanodom, de jön a megerősítés. De ki ez a végtelenül kegyes jóakaró? Ő az a legcsodálatosabb lelki tanítómester, akinek a szíve határtalan és olyan puha mint a vaj. Te vagy az, kedves Guru Mahārāja. A te szívedben mindig ott

tündökölnek Rādhe-Śyāma szolgálatának különféle formái, és ahol te vagy, ott van Vṛndāvana is.

*rādhā-sammukha-saṁsaktim sakhī-saṅga-nivāsinīm
tvām aham satatam vande mādhavāśraya-vigrahām*

Ó, lelki tanítómester, újra meg újra leborulok előtted, aki mindig Śrīmatī Rādhārāṇī közelében vagy, s bizalmas barátnői, a *gopīk* társaságában odaadóan szolgálod Őt. Egész lényedet áthatja a Kṛṣṇa iránti szeretet.

Nagy ünnep a mai, és ezért a legszebb ékszerrel díszítem fel magam, a te lótuszlábad porával. Aztán leborulok előtted, és így megköszönök neked mindent, kedves Guru Mahārāja.

Szolgád:

Medhya Devī Dāsī

Bhakta Medvegy Gergely

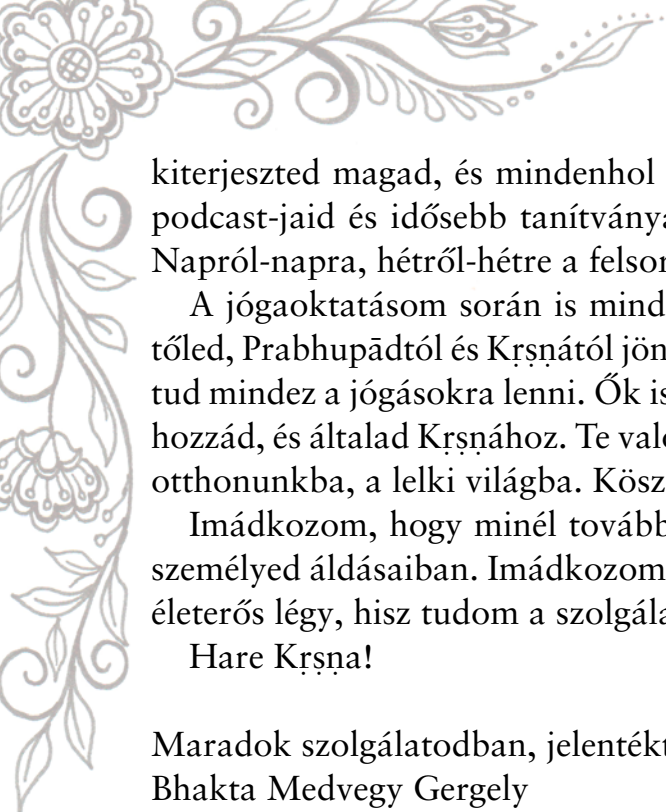
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, Śrīla Prabhupādának, Gaura-Nitāinak és Rādhe-Śyāmának!

Szeretném ismét kifejezni hálámat, hogy megjelentél és eljöttél hozzánk, elhozva számunkra a transzcendentális tudást! Végtelen hálával tartozom neked, hisz nélküled csak el lennék veszve ebbe a világban. Kegyedből és a lelki vágyadból nyilvánult meg Magyarországon a Kṛṣṇa-tudat, Krisna-völgy, a templomok és a főiskola is, ahol Śrīla Prabhupāda könyveiből és a védikus írásokból tanulhatok, megértve eredeti helyzetem.

Rengeteg lehetőséged adsz a szolgálatra is, bármilyen módon és formában le tudsz foglalni. Örülök neki, hogy ezt megteszed, mert így nem csak tudás lesz a lelki életről, hanem azt át is tudom ültetni a gyakorlatba, és ténylegesen végezni tudom az odaadó szolgálatot.

Lenyűgöz kitarthatásod, erőd, kreativitásod is! Nagy öröömre ügyesen

kiterjeszted magad, és mindenhol ott vagy: írásaid, leckéid, videóid, podcast-jaid és idősebb tanítványaid mind lelkesítőleg hatnak rám. Napról-napra, hétről-hétre a felsoroltak adnak erőt a folytatáshoz.

A jógaoktatásom során is mindarra a tudásra támaszkodom, ami tőled, Prabhupādtól és Kṛṣṇától jön. Fantasztikus milyen nagy hatással tud mindez a jógásokra lenni. Ők is átváltoznak, és közelebb kerülnek hozzád, és általad Kṛṣṇához. Te valóban el tudsz minket vezetni eredeti otthonunkba, a lelki világba. Köszönöm mindezt neked!

Imádkozom, hogy minél tovább velünk lehess, és részesülhessünk személyed áldásaiban. Imádkozom azért is, hogy mindig egészséges és életerős légy, hisz tudom a szolgálathoz ez elengedhetetlen.

Hare Kṛṣṇa!

Maradok szolgálatodban, jelentéktelen tanítványod:
Bhakta Medvegy Gergely

Bhakta Meiszterics Norbert

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőség Śrīla Prabhupādának, és az ő összes *bhaktájának!*

Ezúttal olyan felajánlást írok neked kedves Mahārāja, amiben eltérek az általam megszokott formától, és nem olvasom mások leveleit, hogy abból merítsek gondolatokat, és a formai tökéletességre való törekvés elnyomja az igazi tartalmat.

Nem alakult még ki kapcsolat közöttünk, de már régóta japázom én is, és számos fesztiválon részt vettem. Tanítványaid felébresztették bennem is a Kṛṣṇa-tudat lángját. Az életem immár 180 fokot fordult, és a jövőt szeretném minél több odaadó szolgálattal fűszerezve élni.

Vágyom arra, hogy egyszer elfogadj engem, és ne legyek számodra ismeretlen, hogy szolgálattal felkelthessem a figyelmedet, úgy hiszem ez a pillanat eljőhet, ha elég kitartó leszek. Bocsásd meg kérlek

a magabiztosságomat, egyáltalán nem vagyok az, tudom hogy jelentéktelen életem még nem jogosít fel arra, hogy „nagyokat gondoljak”, de néha elhiszem magamról, hogy képes leszek erre.

Köszönöm figyelmedet!

Jelentéktelen szolgáló:
Bhakta Meiszterics Norbert

Mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

A tavalyi év közepétől indokolatlan kegyedből részese lehetek a *Nitya-sevā* szolgálatnak. Ahogy egyre jobban bele merülök ebbe a misszióba, újabb és újabb dimenziói tárulnak fel előttem, és amint tapasztalom megannyi csodáját, ez az Irántad érzett csodálatomat is egyre növeli!

Amikor meghívtad Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāngát, Rādhā-Śyāmasundarát, és a többi *mūrtinkat* a *hūnák* földjére, felfoghatatlan áldásban részesítetted az itt élőket, és azokat, akik a jövőben itt fognak élni, vagy ide látogatnak. Lehetővé tetted, hogy szemtől szemben láthassák az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, legkegyesebb, leggyőzedelmesebb és legszebb formáiban, és közvetlen szolgálatot végezhesenek Nekik.

A *Nitya-sevā* projekt annak a szeretetnek, és felelősségteljes gondoskodásnak a megnyilvánulása, amit Rādhā Śyāma és a többi *mūrti* iránt tanúsítasz. Mivel felsőséget vállaltál Értük, biztosítani akarod számukra, hogy imádatuk zavartalanul folyhasson a következő tízezer évben.

Felfogni is nehéz ennek a jelentőségét! Ahogy Indradyumna király nevét is örök dicsőség övezi az univerzumban, amiért hozzájárult, hogy az Úr Jagannātha megnyilvánuljon ebben a világban, úgy Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara beavatásáért, és imádatának megalapozásáért, Téged is határtalan dicsőség övez majd!

A *Gurvaṣṭaka* imában Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura így dicsőíti a lelki tanítómestert:

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāmś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik, s tanítvánait is ezzel foglalja le. Gyönyörű ruhákat és ékszereket ad a murtikra, kitakarítja a templomukat, és még sok másféle módon is imádja az Urat. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának.

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhai
yā yālibhir yuktir apekṣanīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a gópiknak, akik mindig másként rendezik be Vrindāvana ligeteit, hogy ezzel is hozzájáruljanak Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéhez. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának.”

Az, ahogy a *Nitya-sevāt* szervezed, tökéletes bizonyítéka annak, hogy mennyire érvényes rád ez a dicsőítés! Teljes szívvel azon munkálkods, hogy biztosítsd Az Urak imádatának feltételeit, és kegyesen azon igyekszel, hogy minél több lelket vonj be ebbe a szolgálatba, hogy mindannyian részesülhessenek az áldásban, amit szolgálatuk jelent.

Azzal, hogy meghívtad Rādhē-Śyāmát, elrendezted, hogy szertő kedvteléseiket végezhesék Új-Vraja-dhāmában, és lehetővé tetted, hogy a dhāma szerencsés lakói, és látogatói is a részesei lehessenek ezeknek a kedvteléseknek. Létre hoztad a daiva varnásrama egyre fejlődő modelljét, az Isten központú társadalom mintapéldáját. Krisnavölgy nem különbözik Vrajától, mivel minden itt lakó szeretetének és

szolgálatának Kṛṣṇa áll a középpontjában.

A *Nitya-sevā* nem más, mint Krisna-völgy határainak kiterjesztése. Mindenkinek lehetőséget nyújt, hogy részese lehessen Rādhā-Śyāmasundara szolgálatának, és munkája gyümölcsének felajánlásával, közvetlen kapcsolatban lehessen Velük, még akkor is, ha fizikailag távol él a *dhāmától*, és hétköznapi munkát végez.

A *Nitya-sevā* támogatásán keresztül a *bhakták* munkájának gyümölcse, valóban gyümölcsfelajánlássá, és más imádati formákká válik, így a tér az idő, és a körülmények többé nem állhatnak az Úr és a *bhaktái* közé, a találkozás valóban megtörténik. „*tatrāti-dākṣyād*” Ilyen lenyűgöző szakértelemmel segíted az Isteni pár, és *bhaktái* találkozásait!

Szolgálatom során sok *bhaktával* beszélek, akik sokszor alig tudják szavakba önteni hálájukat, amiért részesei lehetnek ennek a kegynek. Könnyek között mesélik, milyen sokat jelent nekik a *Nitya-sevā*, és, hogy mióta részt vesznek ebben a szolgálatban a lelki életük új lendületet vett. „Végre érzem, hogy tehetek valami Krisnáért” –mondják, és látszik, hogy Rādhē-Śyāma megvalósításokkal, és lelki fejlődéssel viszonozza szolgálatukat.

A *Nitya-sevā* másik csodája, hogy valóban *nitya*, vagyis örök. A „valóság *kīrtana*”-ként ismerté vált „Valóság Show” alkalmával így szóltál a *bhaktákhoz*: „egyetlen tanácsom, adjátok a szíveteket Rādhē-Śyāmának, és soha ne vegyétek vissza!” Úgy tartják, Istenbe könnyű beleszeretni, de Māyā hatására sokan ki is ábrándulnak Belőle, és újra saját vágyaikat kezdik el szolgálni, „visszaveszik szívüket” Rādhē-Śyāmától. A *Nitya-sevā* kegyed egy csodálatos megnyilvánulása, amely úgy működik, mint egy lelki életbiztosítás. Ha egyszer valaki szponzorál egy napi imádatot, az a szolgálat garantáltan folytatódni fog a következő tízezer évben. Így még ha egy *bhakta* egy időre le is tér az odaadás útjáról, szolgálata mégis folytatódik. Bár a szívét átmenetileg visszaveszi, annak egy darabja, -a pénze-, Rādhē-Śyāmával marad, és ahogy Śrīla Prabhupāda mondta, „ahol a pénzed ott a szíved”. Örök szolgálat, örök áldás, és nem lehet visszavenni!

Cānakya Paṇḍita szerint a fiatal feleségnek a férj, az anyának a gyermek, és a gazdag embernek a vagyon, kellemes terhet jelent. Te, drága Guru Mahārāja, a Kṛṣṇa iránti szeretet milliárdosa vagy! Rādhē-Śyāma

az életed kincsei, és bár végtelen boldogságot jelent számodra a szolgálatuk, „ez a kellemes teher”, mégis rendkívül súlyos a számodra.

Kṛṣṇa transzcendentális testében univerzumok milliárdjai nyugszanak, mit mondhatnánk hát az Ő súlyáról? Azzal, hogy meghívtad Őket, felelősséget vállaltál fenntartásukért, és a következő *vaiṣṇava* generációk nevében is ígéretet tettél Nekik, hogy megfelelő gondoskodásban, szeretetteljes imádatban lesz részük.

Többször hallottuk tőled, hogy a fejfájás, nyakfájás, szédülés, és más fizikai gyötrelmek, mind annak az aggodalomnak a megnyilvánulásai, amit a miatt érzel, hogy, még nem nyugszik biztos alapokon imádott Uraid imádata.

Egyik bensőséges tanítványodnak azt mondtad, hogy ha megvalósul a *Nitya-sevā*, hús évvel tovább élsz. Ez a mondat jelenti számodra, és sok más *bhakta* számára is a fő inspirációt, hogy mindent megtegyük annak érdekében, hogy mielőbb megvalósuljon. Ahogy Rādhe-Śyāma csodálatos látványában, áldásos pillantásaiban, kegyük záporában, és a Nekik végzett szolgálat boldogságában osztozunk veled, úgy a fenntartásukkal járó felelősség terhe is közös terhünk, közös örömünk kell, hogy legyen! Úgy látom, ahogy a *bhaktákkal* beszélgetek a *Nitya-seváról*, hogy ezt nagyon sokan érzik, és készen állnak rá, hogy kivegyék a részüket a felelősségvállalásban.

Számíthatsz ránk!

Rādhe-Śyāma elégedettsége számodra elérhetetlennek tűnik, de mélyen hiszek benne, hogy ha a magam jelentéktelen módján hozzá tudok járulni ahhoz, hogy ez a milliárd univerzum súlyával a fejedre nehezedő „kellemes teher” csökkenjen, az minden lelki jó szerencsét biztosít majd számodra, és az e világban végzett *Nitya-sevā* szolgálatomat, majd szintén a te irányításod alatt a *nitya-līlāban* folytathatom majd, ha te is úgy szeretnéd.

Köszönöm szépen azt a rengeteg indokolatlan bizalmat, figyelmet, kegyet, amivel elhalmozol a szolgálatom során, kérlek, add az áldásodat, hogy mielőbb méltóvá válhassak rájuk!

Elesett szolgád:
Mohana Dāsa

Bhaktin Molnárné Gizi

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

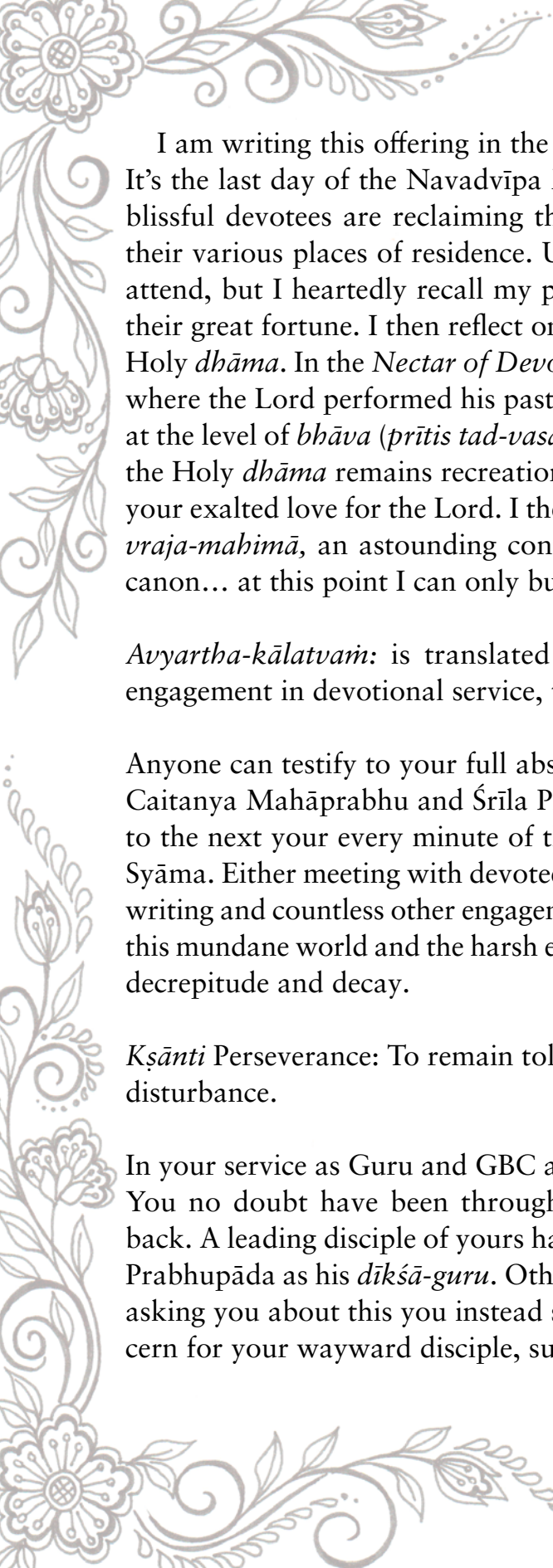
Nagyon nagy örömmel köszöntelek megjelenésed napján! Mikor eljön az idő, hogy lehetőséget kapunk ilyen formában is dicsőíteni téged, kétségek és repeső boldogság járja át a szívemet, mivel érdemtelennek érzem magam erre. Mégis úgy gondolom, hogy a legegyszerűbbet és a legőszintébbet el tudom neked mondani ebben a felajánlásban. Az irántad érzett szeretetemet és hálámat, amely menedék a mindennapokban, hogy ismerhetlek és megszólíthatlak. Ilyenkor sok-sok pillanat jut eszembe, amikor részese voltam leckéidnek, *kīrtanáidnak*, előadásaidnak. A tudásod, a lendületed, ahogy vezetsz minket azon az úton, amely az Ūr Kṛṣṇa felé vezet. A könyveid, amelyekben csodálatosan feltárod előttünk Ūj-Vraja-dhāma valódi, lelki atmoszféráját. Végtelen távlatokat nyitasz meg előttünk. A lelkesedésed lámpásként ragyog, amikor a Kṛṣṇa-tudatról, mint lelki forradalomról beszélsz, ami jobbá teszi az embereket. Az én életemben te vagy a legnagyobb ajándék. Minden pillanatot köszönök neked, amit a közeledben tölthettem, hallgathattalak és szolgálhattalak. Nagyon sok boldogságot kívánok neked a lelki életben!

Jelentéktelen és örök adós szolgád:
Bhaktin Molnárné Gizi

Murli Manohara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances on this day the day of your *vyāsa-pūjā* celebration. All glories to Śrīla Prabhupāda.

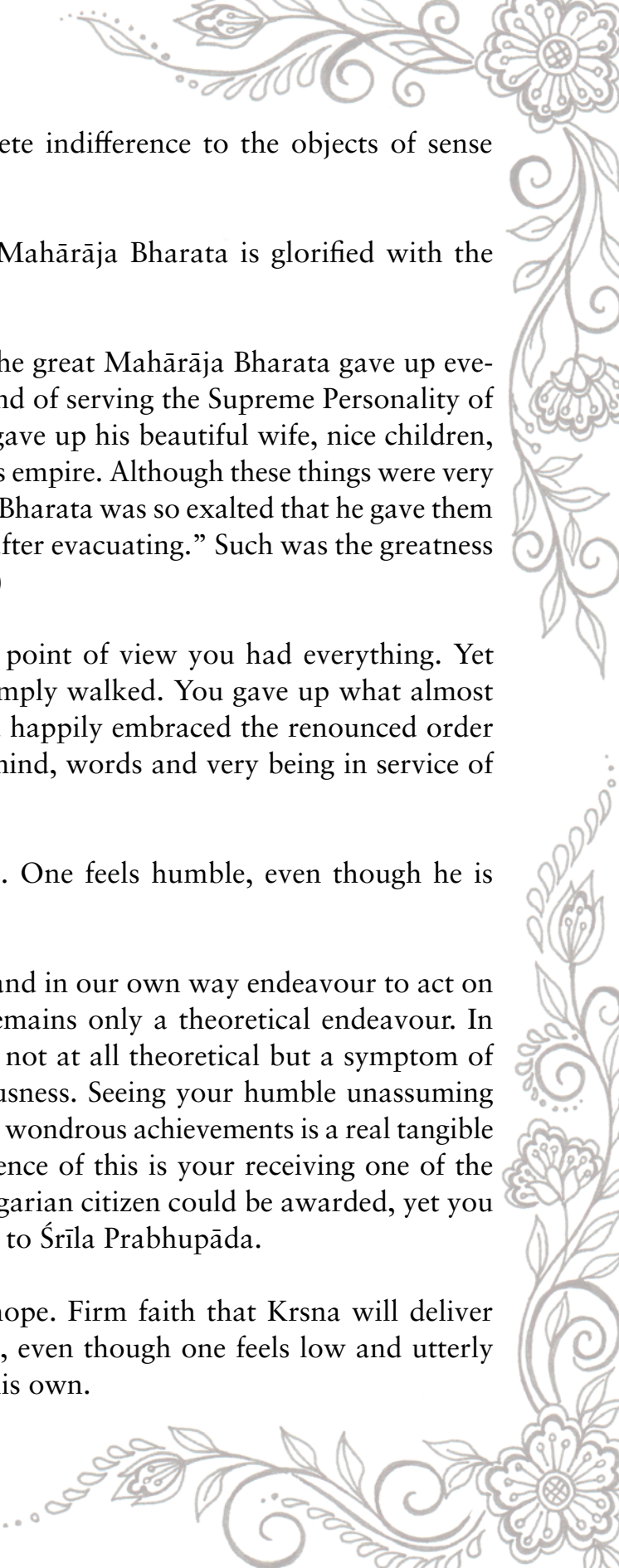
I am writing this offering in the sacred land of Navadvīpa-dhāma. It's the last day of the Navadvīpa Maṇḍala Parikramā and countless blissful devotees are reclaiming their baggage and heading back to their various places of residence. Unfortunately, I arrived too late to attend, but I heartedly recall my previous parikramās and I smile at their great fortune. I then reflect on your profound attachment to the Holy *dhāma*. In the *Nectar of Devotion* such attachment to the places where the Lord performed his pastimes is given as an example of one at the level of *bhāva* (*prītis tad-vasati sthale*). While my attachment to the Holy *dhāma* remains recreational your attachment a symptom of your exalted love for the Lord. I then recall your *magnus opus*, *Nava-vraja-mahimā*, an astounding contribution to our *gaudiya-vaiṣṇava* canon... at this point I can only but shake my head in wonder.

Avyārtha-kālatvaṁ: is translated as utilization of time. Constant engagement in devotional service, twenty-four hours a day.

Anyone can testify to your full absorption to the mission of Lord Śrī Caitanya Mahāprabhu and Śrīla Prabhupāda. From one engagement to the next your every minute of the day in loving service to Rādhē-Syāma. Either meeting with devotees, managing, dressing the Lord, or writing and countless other engagements. You have in fact transcended this mundane world and the harsh effects of time, which can only bring decrepitude and decay.

Kṣānti Perseverance: To remain tolerant and patient, even amid great disturbance.

In your service as Guru and GBC and the many other titles you have. You no doubt have been through 'it all'. I remember many years back. A leading disciple of yours had deviated and was declaring Śrīla Prabhupāda as his *dīkṣā-guru*. Others and I were greatly disturbed. In asking you about this you instead showed such compassion and concern for your wayward disciple, such is your patience and tolerance.

Virakti Detachment: Complete indifference to the objects of sense gratification.

In the *Śrīmad-Bhāgavatam* Mahārāja Bharata is glorified with the following verse.

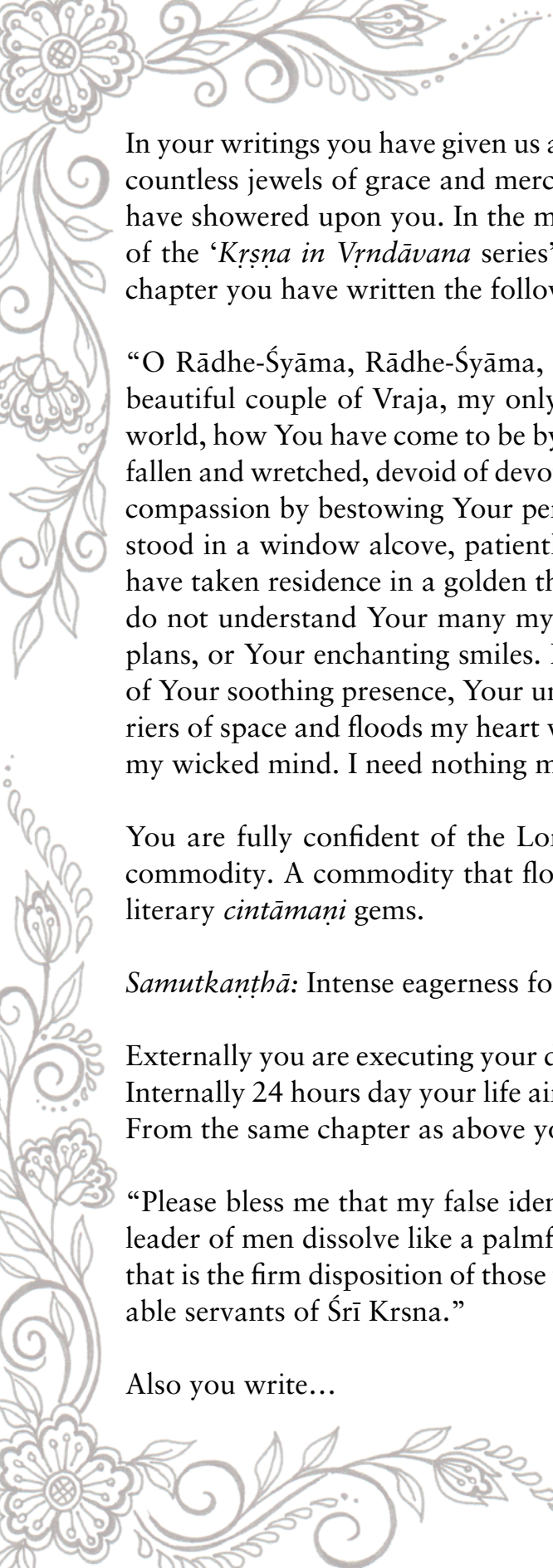
“While in the prime of life, the great Mahārāja Bharata gave up everything because he was so fond of serving the Supreme Personality of Godhead, Uttamaśloka. He gave up his beautiful wife, nice children, great friends and an enormous empire. Although these things were very difficult to give up, Mahārāja Bharata was so exalted that he gave them up just as one gives up stool after evacuating.” Such was the greatness of His Majesty. (SB 5.14. 43)

Similarly, from the material point of view you had everything. Yet you turned your back and simply walked. You gave up what almost all men dream of having and happily embraced the renounced order of life engaging your body, mind, words and very being in service of Śrīla Prabhupāda.

Māna-sūnyatā: Pridelessness. One feels humble, even though he is extremely elevated.

We can read about humility and in our own way endeavour to act on this principle. Yet it often remains only a theoretical endeavour. In your person such humility is not at all theoretical but a symptom of your exalted Kṛṣṇa Consciousness. Seeing your humble unassuming disposition despite your many wondrous achievements is a real tangible lesson in humility. One evidence of this is your receiving one of the highest accolades that a Hungarian citizen could be awarded, yet you spontaneously gave all credit to Śrīla Prabhupāda.

Asa-bandha: Hope against hope. Firm faith that Kṛṣṇa will deliver one to the highest perfection, even though one feels low and utterly unqualified to achieve it on his own.

In your writings you have given us a mere indication of the some of the countless jewels of grace and mercy that your beloved Rādhā-Śyāma have showered upon you. In the magical and enchanting first edition of the ‘*Kṛṣṇa in Vṛndāvana* series’, *Venu-gītā* at the end of the final chapter you have written the following.

“O Rādhē-Śyāma, Rādhē-Śyāma, O beloved Deities of my heart, O beautiful couple of Vraja, my only opulence in this poverty-stricken world, how You have come to be by my side, I do not know. Seeing me fallen and wretched, devoid of devotion, have You exhibited Your great compassion by bestowing Your personal service upon me? Once You stood in a window alcove, patiently biding Your time, and now You have taken residence in a golden throne and manifest Vraja-dhāma. I do not understand Your many mysterious ways, Your unpredictable plans, or Your enchanting smiles. But when I stand in the moonlight of Your soothing presence, Your unfailing beauty rolls across the barriers of space and floods my heart with a great happiness that drowns my wicked mind. I need nothing more than this”.

You are fully confident of the Lords grace, as for you, it is a daily commodity. A commodity that flows from your heart and into your literary *cintāmaṇi* gems.

Samutkaṅṭhā: Intense eagerness for achieving pure loving service

Externally you are executing your duties as a *guru*, *sannyāsī* and GBC. Internally 24 hours day your life airs only but encircles Rādhē-Śyāma. From the same chapter as above you write.

“Please bless me that my false identity as a *sannyāsī*, *brāhmaṇa*, and leader of men dissolve like a palmful of sugar into the torrential river that is the firm disposition of those who know themselves as the enjoyable servants of Śrī Kṛṣṇa.”

Also you write...

“If You desire to bestow another boon on me, that is Your free will. After consideration, if You ask, What is that other desire? then I say this: As I engage in Gurudeva’s service for the duration of my years, may Your beautiful forms and pastimes, as You cleverly steal each other’s hearts in that enchanting realm of Vṛndāvana, always remain in my heart. Then if, one day, I am so fortunate as to lay down my body in Your presence, I will be happy to have offered my all to him whom I love, by the mercy of Those who, above all others, I desire to love. That is my desire. Thank You”.

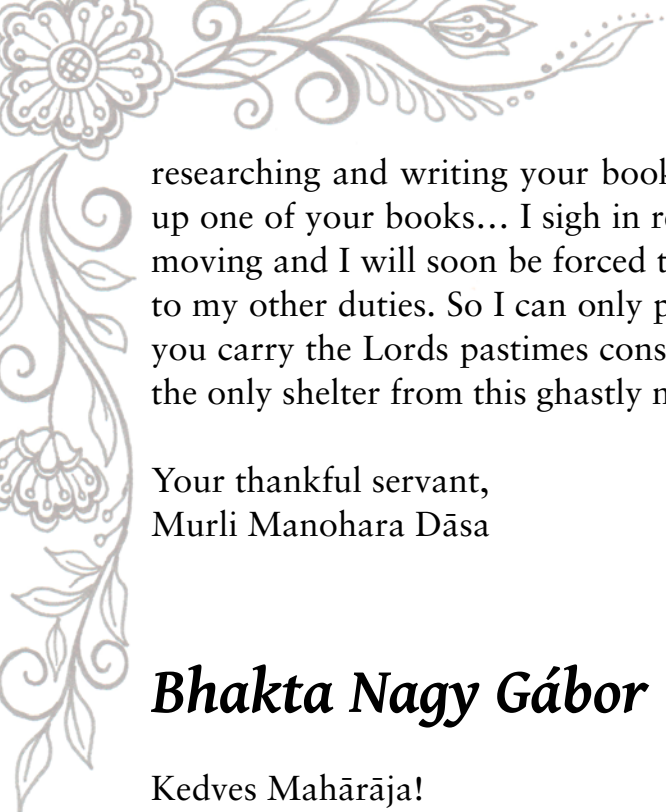
Nāma-gāne sadā ruci: Constant attraction to chanting Hare Kṛṣṇa

Entwined and pervading, everything that you do is the chanting of The Lords Holy name. 16 rounds, 32 rounds, 64 rounds, 192 rounds. Your fingers pass over your well-worn beads or in rapture calling to your Lord as the harmonium sings the notes of your heart. Singing *kīrtana* late into the night. You take us on a magical journey... the journey of Love that will never end.

Āsaktis tad-guṇākhyāne: Addiction to glorifying Kṛṣṇa’s qualities.

In your books you have mined the ocean of Kṛṣṇa’s unlimited qualities. In ‘*Sādhavo Hṛdayam Mahyam*’ through the medium of the pastime of Ambarīṣa Mahārāja and the angered Durvāsā Muni, you dive deep into the Lords quality of *prema-vasya*: submissive to love. What is revealed goes deep into the heart of the Lord revealing to the readers what might otherwise be a superficial understanding of *prema-vasya*. This is the constant amazing wonder of your books. Our concept of Kṛṣṇa is often stagnated. In our conditioned state, a state of chronic amnesia we are blind to the depth and significance of Kṛṣṇa’s qualities. In your addiction to Kṛṣṇa’s qualities you have become intoxicated. Now you have become a dealer and giving us a taste of what it means to be ‘Kṛṣṇa Conscious’

Dear Guru Mahārāja I fall down at your feet. I thank you for what you have given us. For those hours and hours that you have put into

researching and writing your books—I thank you. Each time I pick up one of your books... I sigh in regret, because as I read time keeps moving and I will soon be forced to put your book down and attend to my other duties. So I can only pray that you bless this soul to like you carry the Lord's pastimes constantly in the recesses of this heart, the only shelter from this ghastly material existence.

Your thankful servant,
Murli Manohara Dāsa

Bhakta Nagy Gábor

Kedves Mahārāja!

Kérlek szépen, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy újabb mozgalmas év telt el a budapesti templomban, ahol a te kegyedből szolgálatot kaptam. Nagyon köszönöm, hogy itt szolgálhattam. Ez a hely egy transzcendentális sziget az anyagi világ óceánjában, és a te jóindulatodból itt lelhettem menedékre. Te is, ahogy a nagy személyiségek, menedéket adsz a magamfajta elesett lelkeknek, és lehetőséget adsz mindegyikünknek arra, hogy a *bhakti* édes növényét gondozzuk a szívünkben. Iránymutatásodra minden feltételekhez kötött léleknek szüksége van, mivel ezekbe kapaszkodva válik lehetségessé számunkra, hogy kikeveredjünk a születés és halál világából.

Valódi vezéregyéniségként állsz a magyar *yātrā* élén. Nagyon inspiráló számomra az, hogy mindig hosszú távú célok vezérelnek, és hogy azok alapján döntesz és cselekszel. Nagyon tetszik és nagyon példamutatónak találom, hogy aktívan részt veszel a prédikálásban és hogy az előadásaiddal a frontvonalban harcolsz. Az online prédikálásod is csodálatosan hatásos. A veled készített videók telis-tele vannak közérthető transzcendentális tudással és azok egyre több és több lelket érnek el és vonzanak közelebb az Úr Kṛṣṇához.

Nem utolsó sorban pedig nagyon megindító az számomra, hogy a figyelmed középpontjában mindig Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara áll. Az Irántuk érzett szereteted hatja át a magyar *yātrāt* és lendíti azt előbbre és előbbre. Örülök, hogy itt lehetek és a magam szerény mértékével hozzájárulhatok a közösség sikeréhez.

Szolgád:
Bhakta Nagy Gábor

Bhaktin Nagy Ildikó

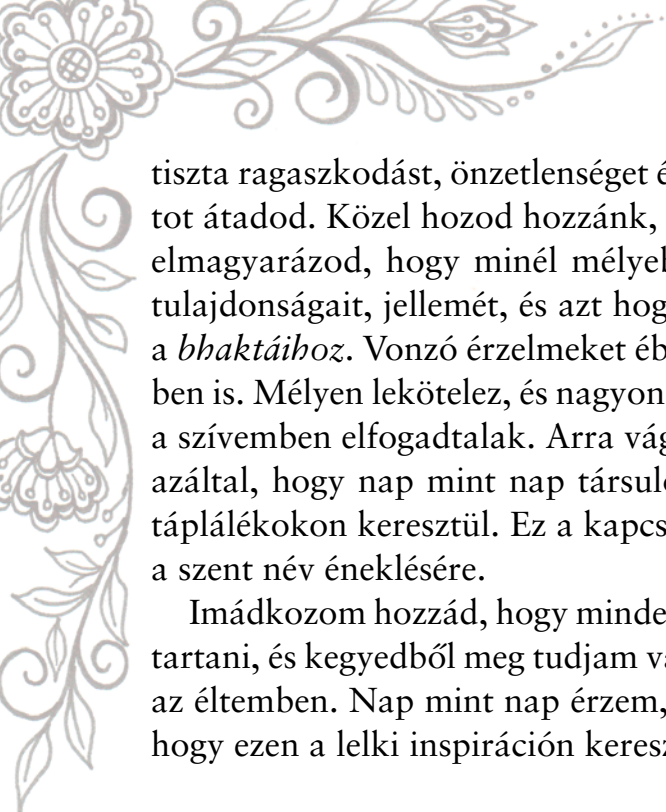
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra és újra rácsodálkozom, milyen csodálatos az a tudás, amelyet Śrīla Prabhupādától és tőled kaptunk. Napi táplálékunk, mely erőt ad a nehézségekben és a lemondásokban. Ahogy egyre többet tanulmányozzuk, mindig újabb szirmok nyílnak ki. Olvassuk és rá-rádöbbenünk, ahogy az életünkben valóra válnak. Egyre több ilyen kincset kapunk, melyeket szívünkben őrizve, újra és újra felidézve hálás szívvel gondolunk erre a páratlan ajándékra, és azokra, akiktől ezt a felbecsülhetetlen áldást kaptuk.

Különleges ez az én életemben. Időként elgondolkodom, milyen csodálatosan megváltoztatta az életemet. Nem tudom felmérni, milyen rengeteg szenvedéstől szabadultam meg! Mindezt az ajándékot mélyen köszönöm Śrīla Prabhupādának és neked, Guru Mahārāja.

Egyre mélyebb kíváncsisággal olvasom a könyveidet. Rendkívül vonzó az a hangulat, ahogy a kedvtelések mélységeire rámutatsz. Örömmel tölt el, amikor írsz Rādhe-Śyāma édes kedvteléseiről és az irántuk érzett mély érzelmeidről. Őszintén feltárod a szívedet, és így jobban megismerhetjük az érzéseidet, az odaadásod, téged. Nincs semmi ehhez fogható ebben az anyagi világban, ahogy ezt a tisztaságot,

tiszta ragaszkodást, önzetlenséget és ezt a lelki tudást és lelki hangulatot átadod. Közel hozod hozzánk, és nagy szakértelemmel, gondosan elmagyarázod, hogy minél mélyebben megértsük Kṛṣṇa csodálatos tulajdonságait, jellemét, és azt hogy milyen szeretetteljesen viszonyul a *bhaktáihoz*. Vonzó érzelmeket ébresztasz ezzel még egy ilyen kezdőben is. Mélyen lekötelez, és nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy a szívemben elfogadtalak. Arra vágyom, hogy a szívem megtisztuljon azáltal, hogy nap mint nap társulok veled ezeken a csodálatos lelki táplálékokon keresztül. Ez a kapcsolat mélyen inspirál a követésre és a szent név éneklésére.

Imádkozom hozzád, hogy mindent amit átadsz, a szívemben tudjam tartani, és kegyedből meg tudjam valósítani, felismerni az Úr jelenlétét az életemben. Nap mint nap érzem, ahogy segítesz ebben. Köszönöm, hogy ezen a lelki inspiráción keresztül vezetsz a lelki életben.

Köszönettel és szeretettel, szolgád:
Bhaktin Nagy Ildikó

Nalinī-kānta Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your beloved Rādhā-Śyāmasundara.

On your auspicious appearance day I would like to thank you with all my heart for taking care of me, giving me shelter and guiding me on the path of spiritual life for more than three decades now. I would like you to know that no matter how the boat of my life is tossed about on this ever stormy sea that is my fate, that boat is anchored to you forever.

For the last six months I have faced more storms and greater waves than usual. As a diamond glitters brighter against a black velvet, in

the ocean of problems I could realise even more how wonderful is the shelter you provide either personally or through your instruction and teachings on Kṛṣṇa consciousness.

Thank you for all your words, for everything you have said and written in your priceless, brilliant books, and thank you for everything you have done for me.

Your loving daughter and disciple,
Nalinī-kānta Devī Dāsī

Nandagopa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából.

Megértettem, hogy pszichológia értelemben egy apát kerestem benned, amikor 18 évvel ezelőtt fontolóra vettem, hogy a segítségedet kérem a spirituális utamon. A vér szerinti apámnak sok problémája akadt az életben. Türelmetlennek, önzőnek és fegyelmezetlennek tűnt a számomra. Benned viszont éreztem az odaadást, a türelmet, és a képességet az egyhegyű figyelemre. Nem fogalmaztam ezt így meg, hogy „egyhegyű figyelem”, de mint te lettél volna az első ember, akiről azt éreztem, hogy igazán meghallja, amit mondok. Azóta árnyaltabb lett a képem rólad, és több lettél a számomra. Bízok benned, és hálás vagyok a segítségedért.

Szolgád:
Nandagopa Dāsa

Nandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget a te csodálatos személyednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tavaly ünnepeltük a 30. évfordulóját annak, hogy eljöttél Magyarországra, elkezdted a magyarországi prédikálást és esélyt adtál az itt élő feltételekhez kötött lelkeknek, hogy találkozzanak veled, Śrīla Prabhupāda és az Úr Caitanya missziójával. Hallhattunk tőled és tanítványaidtól, az Úr Kṛṣṇáról, Istenről, mint egy személyről, a Legfelsőbb Személyről, és arról, hogy milyen külső és belső tulajdonságokkal rendelkezik, kik a társai, mit szeret csinálni, mit szeret enni, milyen kedvteléseket végez. A nagyszüleim vallásosak voltak, jártak evangélikus templomba. Arról tanítottak, hogy van Isten, Aki jó és mindenkit szeret. Mivel azonban nem volt igazi tudás a birtokukban, ezért nem is tudtak nagyon mást átadni.

Én 1991-ben találkoztam először veled különböző Hare Kṛṣṇa fesztiválokon, majd a budapesti templomban Śrīla Prabhupāda, az Úr Kṛṣṇa és a *bhakták* kegyéből, s idén van pont 20. éve, hogy kegyesen lelki avatásban részesítettél. A találkozás veled és a Kṛṣṇa-tudattal teljesen megváltoztatta az életemet, valódi célt, valódi értelmet adott a létemnek. Mi lett volna velünk nélküled?

Nagyon szép, pozitív, lelkesítő élmény volt veled, Ó Isteni Kegyelme Bhaktividyā Pūrṇa Swamival, Ó Isteni Kegyelme Bhakti Bringa Govinda Swamival, 160 magyar és 50 orosz vaiṣṇava társaságában 1996 őszén végigjárni India szent helyei közül Śrī Dhāma Māyāpurát, Ekacakrā Dhāmát, Jagannātha Purīt és Śrī Vṛndāvana Dhāmát. A mai napig kedves emlék számomra ez a közösen eltöltött 5 transzcendentális hét. Minden nap a *maṅgala-āratival* kezdődően, egészen az esti leckéig, *bhajanákig* minden olyan Kṛṣṇa-tudatosan telt a szent helyeken, a szent *vaiṣṇavák* társaságában. Tényleg csak este, amikor néhány órára aludni mentünk, csak akkor nem láttunk téged. Olyan nagy kegy volt

három ilyen emelkedett *vaiṣṇava* leckéit, *bhajanāit* hallgatni, tőletek tanulni, s a ti szemeiteken keresztül látni a *dhāmákat*.

Olyan intenzív, transzcendentális társulásban volt részünk, mint amikor a *vrajavāsīk* a Govardhana-pūjās kedvtelés során 7 napon keresztül folyamatosan az Úr Kṛṣṇa transzcendentális társaságában lehettek a Govardhana-hegy alatt, s nem éreztek éhséget, vagy szomjúságot. Emlékszem az 1996-os indiai zarándokút után írtam Neked egy köszönő levelet, s akkor kérdeztem meg, hogy lehetnék-e a tanítványod, s te kegyesen elfogadtál engem, amit hálásan köszönök.

Később Új-Vraja-dhāmában is megnyilvánítottad Vṛndāvana szent helyeit, s ezeket a *parikramákat* is nagyon szerettem a *nāma-haṭṭa* táborok alkalmával.

Egyszer hallottam, hogy a mostani *gurukulás* gyerekeket is el szeretnéd vinni Indiába, hogy megmutasd nekik az Úr Caitanya és az Úr Kṛṣṇa kedvteléseinek színhelyeit. Remélem, ez meg fog valósulni valamikor a jövőben, s azon szerencsés tanárok közé tartozhatok majd én is, akik részt vehetnek ezen az indiai zarándokúton, s akkor megint megkaphatnám felemelő, transzcendentális társulásodat a szent *dhāmákban*. Addig is, amíg eljön ez a lehetőség, próbálom a lelki és anyagi kötelességeimet, szolgálataimat a lehető legjobb tudásom szerint végezni.

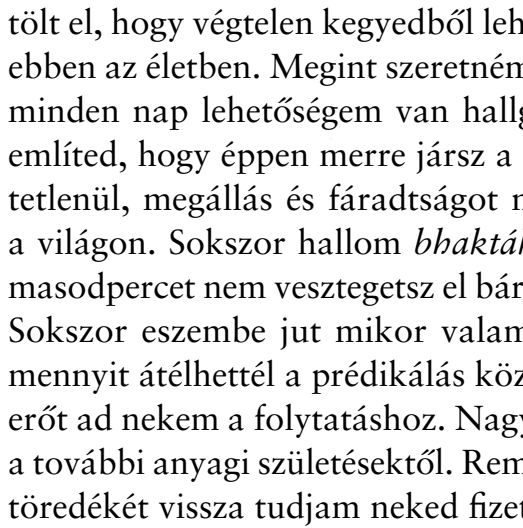
Jelentéktelen szolgálád és lányod:
Nandinī Devī Dāsī

Navanīta-cora Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolotom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Idén is szeretném neked megköszönni, hogy elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot nekünk. Sokszor eszembe jut egy-egy élethelyzet kapcsán, hogy mi lenne most velem, ha nem lenne ez az életemben. Mérhetetlen hálával

tölt el, hogy végtelen kegyedből lehetőségem adódott Kṛṣṇát szolgálni ebben az életben. Megint szeretném megköszönni a podcastet is, hogy minden nap lehetőségem van hallgatni. Mindig megdöbbsz, mikor említed, hogy éppen merre jársz a világban, hogy mennyire rendíthetetlenül, megállás és fáradságot nem ismerve prédikálsz mindenütt a világon. Sokszor hallom *bhakták* beszámolóiból is, hogy soha egy másodpercet nem vesztegetsz el bármi másra, mint Kṛṣṇa szolgálatára. Sokszor eszembe jut mikor valamilyen nehézséget élek át, hogy te mennyit átélhettél a prédikálás közben, mégis mentél előre és ez nagy erőt ad nekem a folytatáshoz. Nagyon köszönöm, hogy megmentettél a további anyagi születésektől. Remélem és imádkozom, hogy csak egy töredékét vissza tudjam neked fizetni.

Jelentéktelen szolgád:
Navanīta-cora Devī Dāsī

Bhaktin Nāyikā

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and your auspicious *vyāsa-pūjā* occasion.

Recently I came across videos from the Hungarian tour in 1991 and I was mesmerized watching the rocking kirtans and seeing how many individuals were touched by the Holy Name.

This is because of your dedication to follow Śrīla Prabhupāda's instructions to spread the Holy Name to every town and village. Your enthusiasm and sincerity to this movement means you always go above and beyond which inspires so many of us. I remember last year I referred to you as our super hero and you truly are. Śrīla Prabhupāda's books are saving us from the clutches of Māyā and your encouragement to read, study and distribute these books is allowing me to understand the true meaning of life.

I sincerely pray that I can imbibe this similar mood of dedication to Śrīla Prabhupāda's instructions as my life as you have done.

Please continue to guide me on the path back home back to Godhead.

Forever Your Servant,
Bhaktin Nāyikā

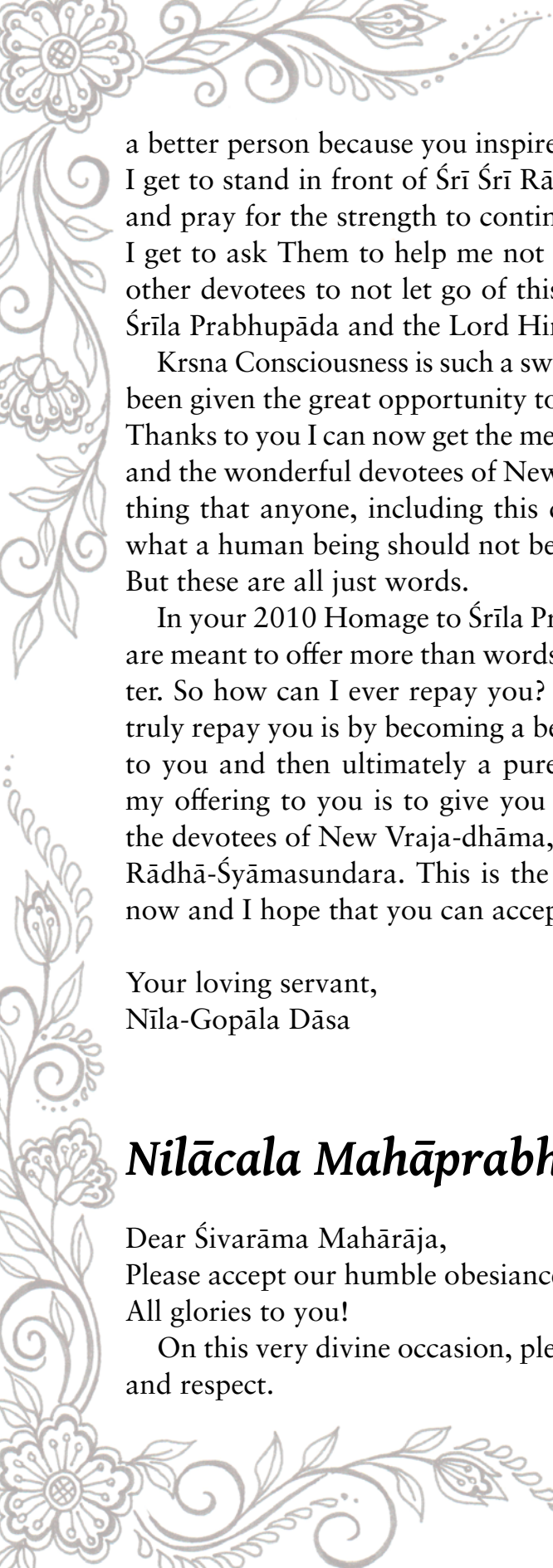
Nīla-Gopāla Dāsa

Dear Śrīla Gurudeva,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you my dear master.

How can I ever repay you for all that you have done for me? I don't feel that I deserve anything good, let alone anything so good and wonderful that has come from you to me. Honestly, how can I, when Bhaktivinoda Thakura's song, *Āmāra Jīvana*, so perfectly explains who I have been in this material world. When I hear you sing that song I feel that I am no longer in this miserable material world. But, when I am reminded of the translation of the song, it is very easy to see that it is here, in this material world, that I truly belong. I am nothing more than an evil being who has used this human body for all the wrong purposes. Although I am a bit better than I used to be, none the less, I am not who I should be nor am I who I truly can be. But you, my spiritual master, my saving grace has been so kind and merciful to take me on as one of his disciples.

You, whom I look up to so much, make my heart melt, be it by thoughts of you or by your personal presence, is guiding this fool who is full of nothing good. As low as I am, you continue to be so kind and merciful to me. As undeserving as I am, I seem to also be very fortunate. But this is only because your great big heart is filled with so much love and mercy. *Meg fogom próbálni, hogy jobb ember legyek*, this fortunate pretender in Vaiṣṇava clothing will continue to keep trying to be

a better person because you inspire him to no end. Fortunate because I get to stand in front of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara every morning and pray for the strength to continue to uphold my promises to you. I get to ask Them to help me not fall but instead help me to inspire other devotees to not let go of this wonderful opportunity that you, Śrīla Prabhupāda and the Lord Himself have given us.

Kṛṣṇa Consciousness is such a sweet process and thanks to you I have been given the great opportunity to enter the practice of Bhakti Yoga. Thanks to you I can now get the mercy of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and the wonderful devotees of New Vraja-dhāma. This is the sweetest thing that anyone, including this down and lowly representation of what a human being should not be, could every truly want and need. But these are all just words.

In your 2010 Homage to Śrīla Prabhupāda you wrote that disciples are meant to offer more than words and flowers to their spiritual master. So how can I ever repay you? I feel that the only way that I can truly repay you is by becoming a better human being, a better disciple to you and then ultimately a pure devotee of The Lord. Therefore, my offering to you is to give you my life. To give my everything to the devotees of New Vraja-dhāma, to Śrīla Prabhupāda and to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. This is the least that I can offer to you right now and I hope that you can accept my offering.

Your loving servant,
Nīla-Gopāla Dāsa

Nilācala Mahāprabhu Dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja,
Please accept our humble obesiencies. All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to you!

On this very divine occasion, please allow us to greet you with love and respect.

Every year, when your vyasa puja is approaching, we are very happy to recognize, that we are still around, and we can still drink the nectar of your association.

No doubt, you are residing forever and deeply in our hearts, and we are most grateful that somehow or other you engage us in the loving service of Rādhe-Śyāma... again and again.

It is absolutely incomprehensible how you shower your mercy upon us day after day, and year after year. Not much to offer in exchange, we are still in the dark. How foolish we are. Instead of just grabbing our good fortune and stick to your lotus feet and serve, we just wait and wait and just wasting our time with everything else. This is called a real fool. But, sometimes we come to our senses. And then we cry, and realize, that we should do and serve more, and this what we would like to offer on your divine appearance day this year. More service, more gratitude and more devotion.

We are so grateful for your association, we cherish every single second of it, and we can only beg you to keep us close to you.

Thank you dearest Mahārāja for everything, all glories to you!

We remain your fallen servants:

Nilācala Mahāprabhu Dāsa

Rasa rasinī Devī Dāsī

Rādhā-Mādhava Dāsī

Madhu-gopāla Dāsa

Śrī Gopikā Dāsī

Nilāmbara Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat e nemes nap alkalmából.

Milyen szerencsés vagyok, hogy a lelki tanító mesterem vagy és hogy köszönhetlek a megjelenésed napján! Te vagy az egyetlen menedékem,

akire ebben a mindig nehéz helyzetemben támaszkodhatok. Te és Śrīla Prabhupāda adtok menedéket a lelki életem útvesztőjében.

Kívánom teljes szívemből, hogy törekvéseid sikeresek legyenek, hiszen minden percedben értünk szolgálsz.

Tisztelettel alázatos szolgád:

Nilāmbara Devī Dāsī

Nimāi Paṇḍita Dāsa

My Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust at your Lotus Feet. All glories to You and Śrīla Prabhupāda.

“By the mercy of the spiritual master one receives the benediction of Kṛṣṇa. Without the grace of the spiritual master, one cannot make any advancement.” (Cc Ādi.7.48)

Bereft, I wander in the fathomless depths of Māyā’s embrace
Needing, wanting, longing, offences hang heavy
Millstones, back clutching monkeys, ton weights
A nightmare crushed mind, pulling, fearing, tearing

The giver gives, messages missed the blundering receiver,
Stupid, foolish, stubborn. Not me, but them.
No! No!! NO!!! Not me, not Me, them! Them!! THEM!!!
“Not waving but drowning”, says Stevie. I am, I am.

Somewhere sanity resides It does, I know it, I feel it.
Finally I begin to..... There is, there is, Only the free....
In the glimmer of dawn anew, concealed, struggling into sight
It is You, It IS You, You give. Because you can. Radiant, Sure, Pure

Begging forgiveness for multitudes of offences,

Your Fallen Servant,
Nimāi Paṇḍita Dāsa

Nimāi Sundara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious occasion of your appearance, I wanted to thank you for your nurturing care over the past year. I am extremely grateful to be able to serve your preaching project in what little capacity I can.

Your faith and chastity in not straying for the pure teachings of Śrīla Prabhupāda is inspiring in a world where this is becoming rarer.

“Our success is not in how many people view the Vlogs, but whether Kṛṣṇa and Prabhupāda approve of them. And I believe that if we stick to principles, which means we only speak truth, then we will chart new waters and get a following as well.”

These words of yours touched my heart with fondness, this is the result of having such unwavering faith in the philosophy. Such is your inspiration to us, and now globally.

Thank you for your kindness to my family and the gentle way you have dealt with my father.

Thank you for your fatherly affection and tolerance to my sometimes ignorant ways.

I pray that I can always remain in your service and assist your mission in pleasing Śrīla Prabhupāda and Rādhē-Śyāma.

Hare Kṛṣṇa.

Your servant ,
Nimāi Sundara Dāsa

Niśā

Kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és önnek! Boldog születésnapot kívánok!

Szeretném megköszönni, hogy *gurukulába* járhatok Krisna-völgybe és apukám GBC lett az Ön kegyéből, mert így nagyon sokat tud prédikálni (bár nehéz, hogy sokszor elmegy emiatt).

Nagyon érdekel a *varṇák* témája és ezen belül az is, hogy én melyik *varṇába* tartozom. Ez nem csak a kíváncsiságom miatt érdekel (de azért is), de amiatt is, mert nem szeretnék nagyon sok időt nem hozzám illő dolgokkal tölteni és keresni a saját *varṇámat*. Mint ahogy apa is megtalálta a *varṇáját*, szeretném én is megtalálni. Azért öntől kérdezem ezt, mert mástól jobb válaszokat nehéz erre kapni. Mert szerintem és sok mindenki más szerint is ön nagyon okos és mindent a Kṛṣṇa-tudat szempontjából néz.

Remélem, megkaphatom az ön áldását, hogy gyorsan megtalálhassam a *varṇámat*, és a szolgálatomon belül szépen tudjam szolgálni Rādhe-Śyāmát.

Szolgája:
Niśā

Niśānta-līlā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to thank you for all the kindness and support you have shown towards me the past year. I know that writing Viber messages to people takes a lot of energy and time from you and I feel sorry for

being a burden. But they meant the world to me. Not having access to talk to you personally, your messages gave me life. I felt that I matter, that I am still accepted. I felt your love. After years of isolated despair revealing my difficulties and being connected to you felt like a breath of fresh air. I don't want to stay fallen. I am not able to change circumstances now but I want to survive. The time will come, and I still have the hope that somehow I will make it to Kṛṣṇa eventually. If He is as kind as You are.

In the meanwhile, I try to do some service in ways that are within my means...Chanting 16 rounds, raising my boys, Nitya-sevā, and connecting people to Kṛṣṇa consciousness through my Henna business. In one sense it is good for them to see that it is possible to be a devotee even if they don't want to live in the temple.

In one of the councillor meetings we were talking about proactivity. I cannot think of a more proactive person than you. You are always thinking ahead, and often have a solution before problems strike. Thus even when I am experiencing hardships I feel protected as I have the company of devotees surrounding me, my councillors to turn to, a gurukula to educate my children, service to do when possible, Rādhe-Śyāma to sing and dance for, pray to and get attached to. Far from pure devotional service we still have the boat of *bhakti* to cling to even if we become wet on the stormy seas of material existence.

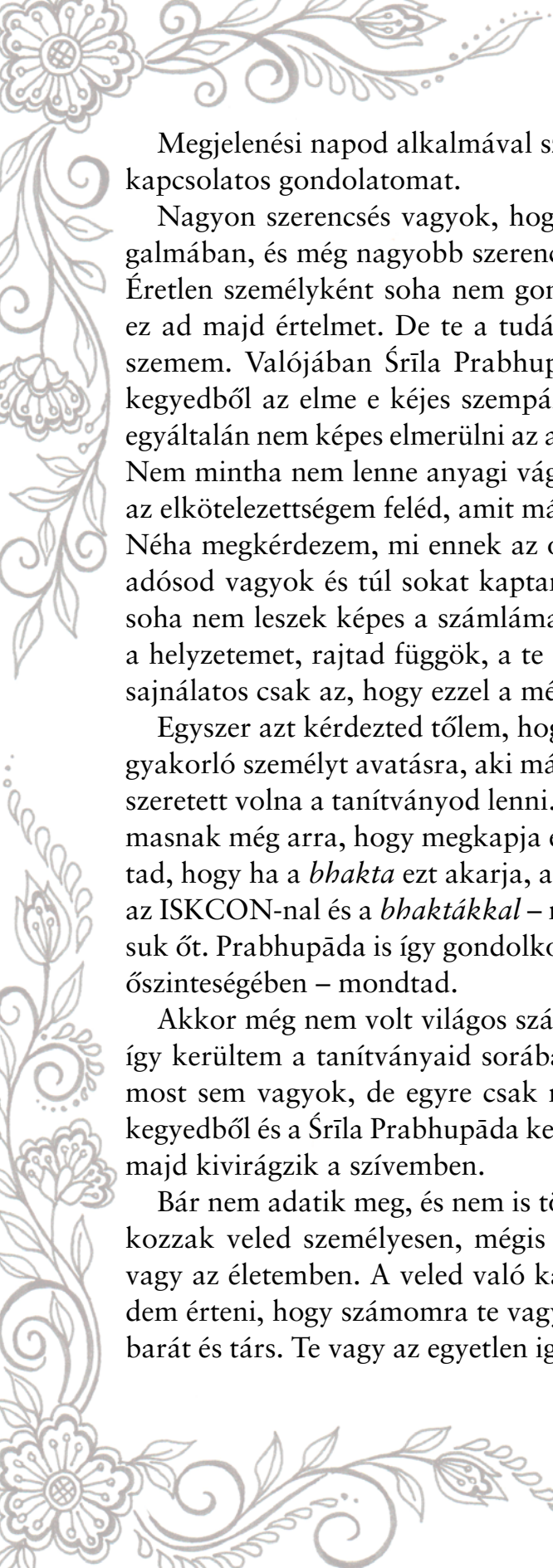
Thank you Guru Mahārāja. Please do not give up on me.

Your servant,
Nisānta-līlā Devī Dāsī

Nitaibhāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhpadának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmával szeretném megosztani néhány veled kapcsolatos gondolatomat.

Nagyon szerencsés vagyok, hogy itt lehetek az Úr Caitanya mozgalmában, és még nagyobb szerencse, hogy a te tanítványod lehetek. Éretlen személyként soha nem gondoltam volna, hogy az életemnek ez ad majd értelmet. De te a tudás fénylő fáklyájával felnyitottad a szemem. Valójában Śrīla Prabhupāda volt, aki felnyitotta, de a te kegyedből az elme e kéjes szempárja még mindig nyitva van és már egyáltalán nem képes elmerülni az anyagi energia okozta élvezetekben. Nem mintha nem lenne anyagi vágy a szívemben, de ugyanakkor ott az elkötelezettségem feléd, amit már nem tudok feladni, ez lehetetlen. Néha megkérdezem, mi ennek az oka. A válasz nagyon egyszerű. Az adósod vagyok és túl sokat kaptam már tőled, ami azt jelenti, hogy soha nem leszek képes a számlámat kiegyenlíteni feléd. Megértettem a helyzetemet, rajtad függök, a te kegyed az egyetlen menedékem. A sajnálatos csak az, hogy ezzel a mérhetetlen kegyvel csak ritkán élek.

Egyszer azt kérdezted tőlem, hogy miért nem javasoltam egy olyan gyakorló személyt avatásra, aki már régóta itt volt a mozgalomban és szeretett volna a tanítványod lenni. Mondtam, hogy nem látom alkalmasnak még arra, hogy megkapja ezt a lehetőséget. Erre te azt mondtad, hogy ha a *bhakta* ezt akarja, akkor – amennyiben nem ellenséges az ISKCON-nal és a *bhaktákkal* – mi okunk lenne arra, hogy elutasítsuk őt. Prabhupāda is így gondolkozott és mindig bízott a tanítványai őszinteségében – mondtad.

Akkor még nem volt világos számomra, hogy valójában én is pont így kerültem a tanítványaid sorába. Nem voltam alkalmas és persze most sem vagyok, de egyre csak nő a remény a szívemben, hogy a kegyedből és a Śrīla Prabhupāda kegyéből az odaadás növénye egyszer majd kivirágzik a szívemben.

Bár nem adatik meg, és nem is törekszem arra, hogy gyakran találkozzak veled személyesen, mégis azt érzem, hogy egyre fontosabb vagy az életemben. A veled való kapcsolatodnak köszönhetően kezdem érteni, hogy számomra te vagy az egyetlen érték, az igazi szolgáló, barát és társ. Te vagy az egyetlen igaz jóakaróm, hiszen te vagy Kṛṣṇa

makulátlanul tiszta képviselője, aki mindig örök helyzetemnek megfelelően látsz és tanítasz engem. Te vagy az, aki elvállaltad azt a lehetetlen feladatot, hogy visszaviszel Kṛṣṇához, hogy az Ő örök társain keresztül örökre szolgálhassam Őt. Most, hogy írom e sorokat, kezdem igazán érteni, hogy ki is vagy valójában. Nem ember, nem Isten hanem *Sakṣād dharitvena*, a Kṛṣṇa és a *guru* által felhatalmazott lelki tanítómester, akinek kötelességem a vágyát teljesíteni, és ha ezt teszem biztos a siker.

A szolgálat, amit elfogadsz tőlem, az egyetlen eszköze annak, hogy valóban egy odaadó *bhakta* lehessen belőlem. Bár a törekvésem ez, a szívemre tapadt por még mindig mélyen az anyagi világhoz kötöz.

Ezt a kötelet csak te tudod elválni kedves Guru Mahārāja, senki más. Tompaságom ellenére érzékelem ezt a folyamatosan gondoskodó, mindig vigyázó attitűdöt.

*darśana-dhyāna-saṁsparśair matsya-kūrma-vihaṅgamāḥ
svāny apatyāni puṣṇanti tathāham api padma-ja*

„Nézéssel, meditálással és érintéssel csupán a hal, a teknős és a madár neveli fel ivadékait. Hasonlóan gondoskodom én is gyermekeimről, óh, Padmaja!”

Mint Kṛṣṇa teljes értékű képviselője, mindig velem vagy és vigyázol rám, akár a teknős a tojásaira. Nagyon köszönöm ezt neked, és a bizalmat, hogy egy felelős szolgálatom lehet. Egyre csak azért imádkozom a *paramparā*hoz és Kṛṣṇához, hogy soha ne felejtsem ezt el.

Tudom, hogy tanítványi kötelességem, hogy minél önállóbban, de a többi tanítványoddal együttműködve vezessem a debreceni prédikálást, ezzel is segítve, hogy több energiát fordíthass a Kṛṣṇa-tudat további terjesztésére.

Szolgád:
Nitaibhāvana Dāsa

Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa

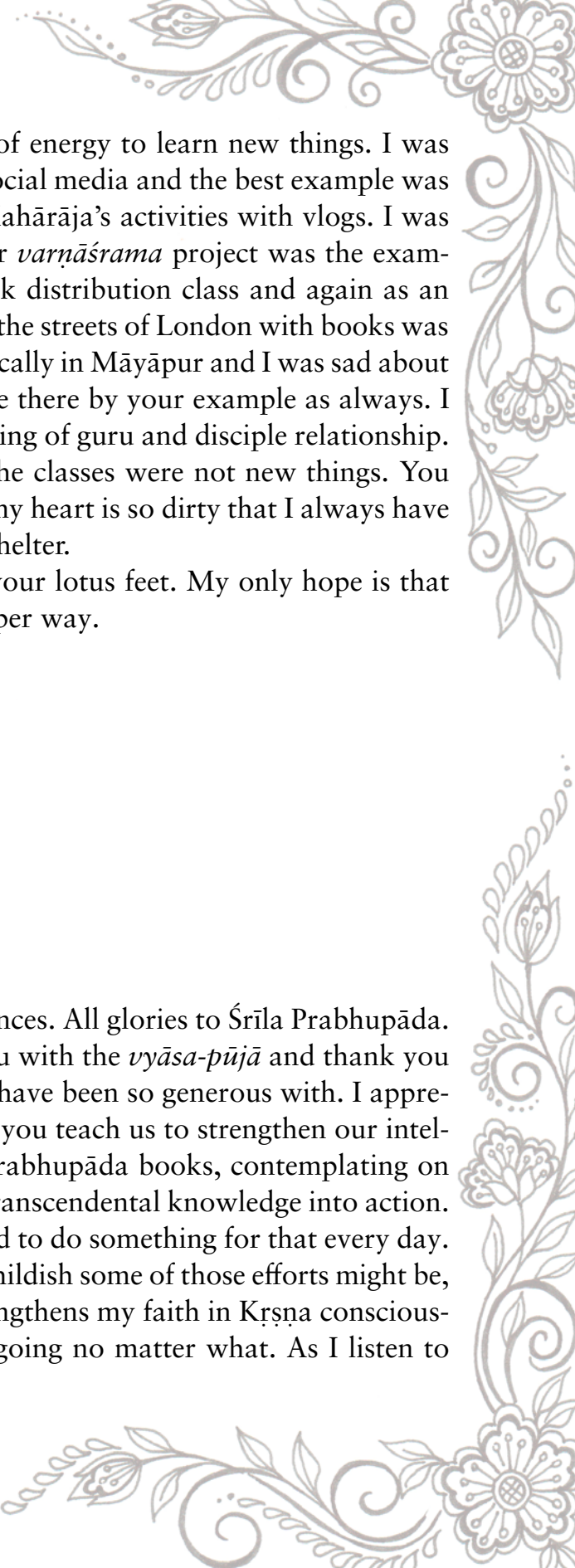
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I always try to remember my aim of life however I am such a fool that I cannot do that.

I often need reminders about that. I feel that you have a such compassion for me so Rādhe-Śyāma always push me, or put me in a situation that I remember your lotus feet which are my only shelter.

Last year, we had a booth in the Natural Festival in Istanbul. This is a great time for us to meet new people and preach to them and also to do book distribution. I was busy speaking with many people and at one point a lady came to our booth speaking Turkish with a strange accent. I immediately thought it is good to give her a book and started to speak with her. She said she is a yoga teacher, Hungarian and lived in Turkey for many years. Her eyes were wide open, she was so happy to see us there. Her appreciation for our movement was obvious and she started to praise you and your activities in Hungary. She said you did a lot to put yoga in its today's position in Hungary now, and you fought back people who were propagating against it and meditation, especially in the media for many years. There was big campaign against yoga, however we Hare Kṛṣṇa's in Hungary changed this wave completely in another direction by our activities there. Of course, I know our Hungarian preaching history, but now this lady was reminding me how it was effective and a life changing experience for many people which I did not know in detail. I was listening to her and just thinking about you Guru Mahārāja. She said yoga is very popular and respected in Hungary now, just because of the Hare Kṛṣṇa's and what we did there for Hungarian society. That moment she reminded me again why I was there in that booth. A Hungarian lady that I have never seen before, was praising you in an exhibition in Istanbul. You always touch people's heart amazingly.

In ILS last month, I was full of energy to learn new things. I was attending a marketing class on social media and the best example was there: H. H. Śivarāma Swami Mahārāja's activities with vlogs. I was attending another class and your *varṇāśrama* project was the example there. I was attending a book distribution class and again as an exemplary leader your picture in the streets of London with books was there. You were not present physically in Māyāpur and I was sad about it in my heart, however you were there by your example as always. I definitely need better understanding of guru and disciple relationship. What I heard there at most of the classes were not new things. You already gave me everything but my heart is so dirty that I always have the tendency to forget my only shelter.

Please keep this fool next to your lotus feet. My only hope is that one day I can serve you in a proper way.

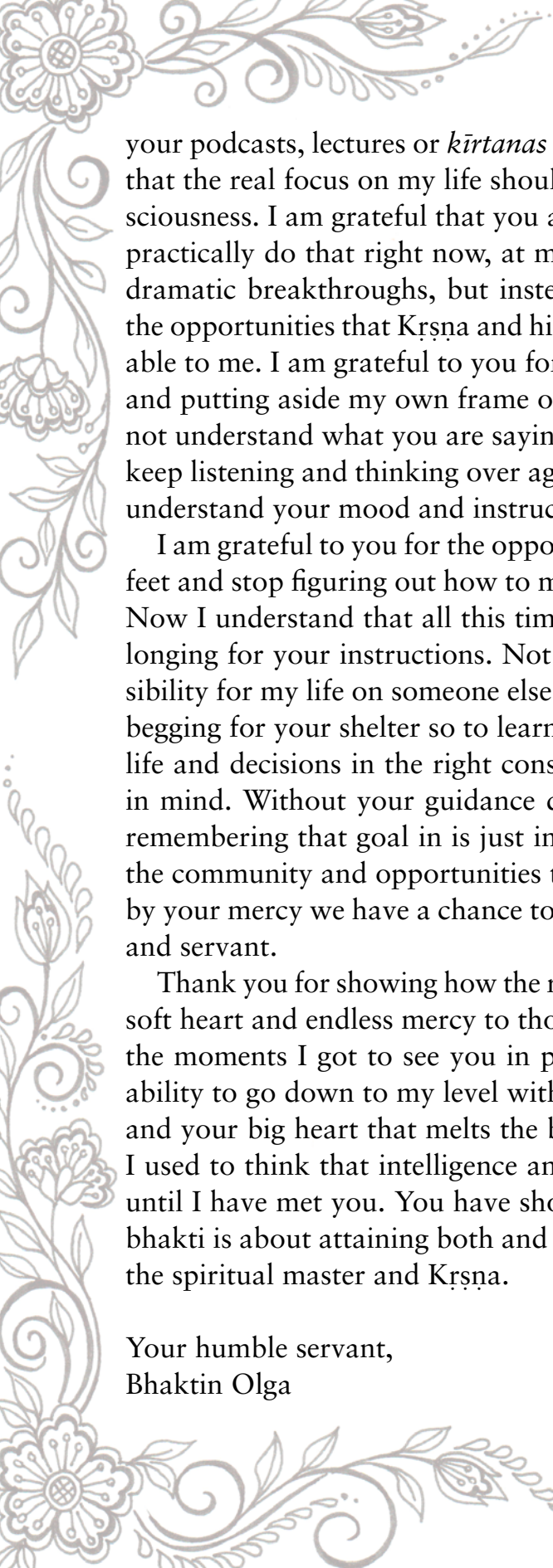
Your servant,
Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa

Bhaktin Olga

Dear Śivarāma Swami,

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Please, let me congratulate you with the *vyāsa-pūjā* and thank you for the mercy and guidance you have been so generous with. I appreciate how by your own example you teach us to strengthen our intelligence through studying Śrīla Prabhupāda books, contemplating on his legacy and trying to put the transcendental knowledge into action. When I think of you I get inspired to do something for that every day. However small, inconsistent or childish some of those efforts might be, they bring a sweet taste that strengthens my faith in Kṛṣṇa consciousness and motivates me to keep going no matter what. As I listen to

your podcasts, lectures or *kīrtanas* I get to understand more and more that the real focus on my life should be on cultivating my Kṛṣṇa consciousness. I am grateful that you also help me understand how I can practically do that right now, at my current level without premature dramatic breakthroughs, but instead learning to see and appreciate the opportunities that Kṛṣṇa and his devotees immediately make available to me. I am grateful to you for the opportunity to learn listening and putting aside my own frame of right and wrong. Sometimes I do not understand what you are saying and why you are saying that so I keep listening and thinking over again and again in the hope to better understand your mood and instructions one day.

I am grateful to you for the opportunity to take shelter at your lotus feet and stop figuring out how to make my life successful on my own. Now I understand that all this time I have been looking for you and longing for your instructions. Not because I want to put the responsibility for my life on someone else's shoulders. On the contrary, I am begging for your shelter so to learn to take responsibility for my own life and decisions in the right consciousness and with right end goal in mind. Without your guidance developing that consciousness and remembering that goal in is just impossible. I am grateful to you for the community and opportunities that we have here in Turkey where by your mercy we have a chance to learn what it takes to be a disciple and servant.

Thank you for showing how the real intelligence – in the end – means soft heart and endless mercy to those near and far. Every time I recall the moments I got to see you in person it is your compassion, your ability to go down to my level without leaving your original position and your big heart that melts the brick of ice I have inside my chest. I used to think that intelligence and feelings do not go well together until I have met you. You have shown me that the truth and the real bhakti is about attaining both and putting them both at the service of the spiritual master and Kṛṣṇa.

Your humble servant,
Bhaktin Olga

Pāda-kamala Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kèrlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsősèget Śrīla Prabhupādānak!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāmin iti nāmine*

Az Úr Kṛṣṇa megjelent Caitanya Mahāprabhuként, hogy válogatás nélkül mindenkit megajándékozzon az élet legmagasabb rendű céljával, a tiszta Isten iránti szeretettel. Ő a határtalan kegy megszemélyesülése aki képes kimenteni minden lelket az anyagi lét szenvedésekkel teli óceánjából. A lelki tanítómester az Ő bensőséges szolgálja, barátja, személyes képviselője, aki változtatás nélkül hirdeti az üzenetét és tanításait. Határtalan tudásával és kedvességével igyekszik inspirálni mindenkit arra, hogy fogadja el a Kṛṣṇa-tudatot élete céljának. Én mindig ilyennek látlak téged, kedves Guru Mahārāja! Olyannak, mint az Úr Caitanyát, és csak gyönyörködök benned, a tudásodban, a boldogságodban, abban, hogy hogyan viselkedsz, hogyan reagálsz dolgokra, ahogyan éled a lelki életet, és nem csak hogy éled, hanem hirdeted és próbálsz minél több lelket elérni és minél szélesebb körben felnyitni a szemüket a helyes életre. Ez az életed értelme. Arra gondolok ilyenkor, hogy milyen szép a lelki élet, és hogy mennyi sok jót és szépet kaptam ezidáig tőletek. Igyekszem megbecsülni és vigyázni rá. Természetemből adódóan és feltételekhez kötöttségem miatt követek el hibákat és sértéseket is, de gondolom, hogy ez természetes velejárója a tisztulási folyamatnak. Ezt azért mondom, mert sajnálom, hogy nem vagyok jó tanítványod, akire büszke lehetsz, de bízom benne és benned Guru Mahārāja, hogy elnézed nekem hibáimat, és hogy lótuoslábad szolgálatahoz vezetsz indokolatlan kegyed által, és ott is tartasz mindörökkre. Szeretném folytatni a prédikálást a jövőben is és részt venni a missziódban.

Kérlek, add a kegyedet, hogy tovább fejlődhessek a Kṛṣṇa-tudatban,
és hogy megtisztulhassak!

Köszönöm szépen, hogy a legszebb példát mutatod nekünk!

Jelentéktelen szolgád:
Pāda-kamala Dāsa

Padyāvalī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The time is here to write my *vyāsa-pūjā* offering to you Gurudeva.
May Śrī Nṛsimhadeva always gives you protection.

All good wishes to you on the auspicious day of your appearance.

All glories to *vyāsa-pūjā* which allows conditioned souls like me to
take time to re-access myself internally during the previous year.

Thank you for all the good fortune you have given to me. I wish
I can take full advantage of the opportunities you made accessible.
Please help me to understand how to serve properly which will please
you and Śrīla Prabhupāda because sometimes I do serve mechanically
and not from the heart.

Dear Gurudeva, you are a great Vaishnava and Vaisnava's are very
merciful and compassionate. At the present moment I am in a difficult
situation. I beg of you to please show me the way because I weakened
myself being too much caught up in externalities. I pray at your lotus
feet to please protect me from fall down and please keep me under
your shelter as it is the only safe place.

You have imbibed very well the mood of Śrīla Prabhupāda. You
understand what your guru likes you to do. Likewise, I beg for your
blessings so that I can understand what will please guru and Gaurāṅga
best in every situation. And not to misinterpret your words to suit

myself and my false ego. With deep gratitude and folded hands, I like to say thank you for everything.

Please accept the offering of this fallen soul at your lotus feet.

Your servant,
Padyāvalī Devī Dāsī

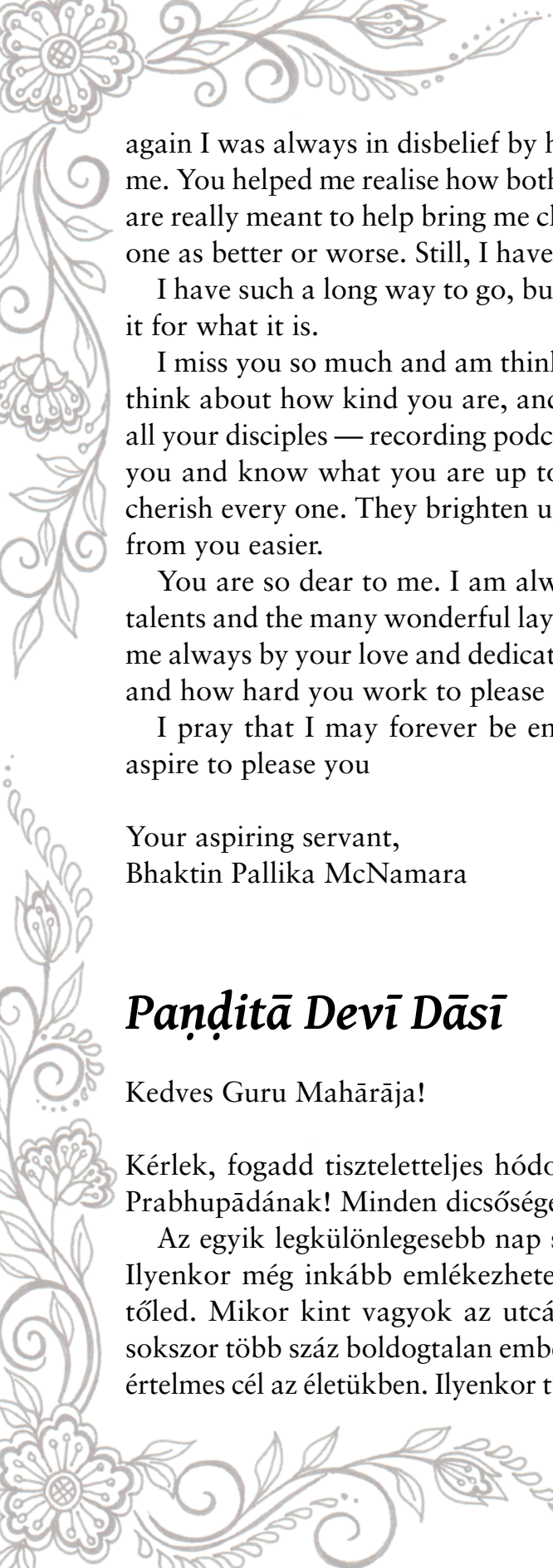
Bhaktin Pallika McNamara

Dearest Guru Mahārāja,

I don't know where to begin to express what you mean to me and the impact you have had on my life. I never could have imagined to experience such mercy. Over the years I have begun to understand how special and wonderful you are. I feel embarrassed and ashamed for any time I may have not realised this and am so sorry for any time I may have committed any offences to you. Please forgive me.

I never understand why you show such kindness to me. I am always stunned and so shocked by how much personal time you give me, tolerating me always and inspiring me in my Kṛṣṇa conscious journey. I know I don't deserve it at all, however, I am always eternally grateful to you as I really don't know where I would be without you. You keep me on the right path and help me try to understand the depth and richness of Śrīla Prabhupāda's books and teachings. I would sometimes feel overwhelmed and confused when there were disagreements amongst devotees, and I wouldn't know where I should stand. But now, having you, this doesn't happen. I have faith in your words and know whatever you say is coming straight from Kṛṣṇa. Thank you.

Looking back, I can see how your sweet kindness and mercy has kept me going in times when I would have felt so scared and lost due to my ignorance and lack of faith in Kṛṣṇa. The many phone calls, emails and the visit in hospital made a time in my life that would have been so hard, actually so wonderful because I got to be in contact with you...

again I was always in disbelief by how much kindness you showed to me. You helped me realise how both the good and bad events in my life are really meant to help bring me closer to Kṛṣṇa, and I should not see one as better or worse. Still, I have such a warped view of this world.

I have such a long way to go, but by your mercy I am slowly seeing it for what it is.

I miss you so much and am thinking about you all the time. I often think about how kind you are, and the time and energy you put into all your disciples — recording podcasts daily, so that we can hear from you and know what you are up to. Thank you so much for these. I cherish every one. They brighten up my day and make my separation from you easier.

You are so dear to me. I am always in awe of you and your many talents and the many wonderful layers to your personality. You inspire me always by your love and dedication to your guru Śrīla Prabhupāda, and how hard you work to please him.

I pray that I may forever be engaged in your service as I always aspire to please you

Your aspiring servant,
Bhaktin Pallika McNamara

Paṇḍitā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az egyik legkülönlegesebb nap számomra a te megjelenési napod. Ilyenkor még inkább emlékezhetek arra, hogy mi mindent kaptam tőled. Mikor kint vagyok az utcán és könyvet osztok, látom azt a sokszor több száz boldogtalan embert, akiknek valójában nincs semmi értelmes cél az életükben. Ilyenkor tudatosul még inkább bennem, hogy

a Kṛṣṇa-tudat, a lelki élet mi mindent ad. És igazából milyen szerencsés is vagyok, hogy itt lehetek a *bhakták* társaságában. Neked köszönhetem azt, hogy van célja az életemnek. Köszönöm, hogy befogadtál Kṛṣṇa családjába, és esélyt adtál arra, hogy visszatérjek Hozzá.

Köszönöm mindazt, amit eddig kaptam és folyamatosan kapok tőled. Azért imádkozom, hogy mindig tiszta hittel és kitartással kövesselek, mert nincs más esélyem...

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

„Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Mindig emlékezni kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőségét kell zengeni. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatot kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.”

Szolgád:

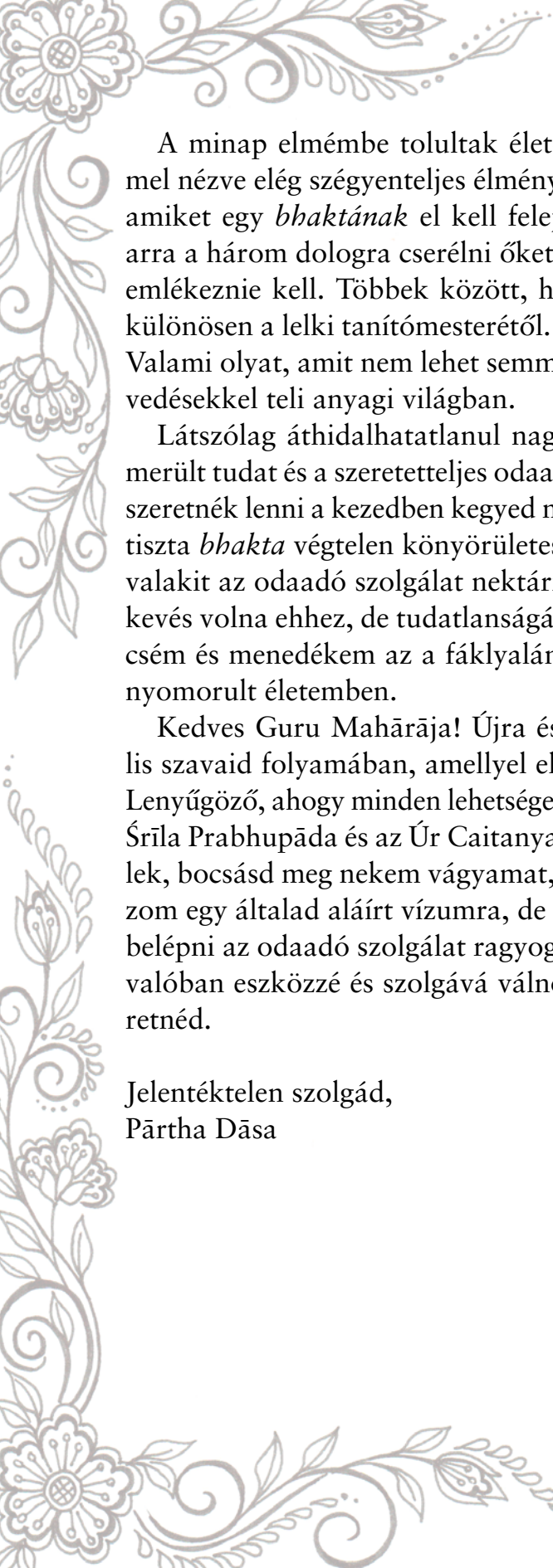
Paṇḍitā Devī Dāsī

Pārtha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatot! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Megjelenésed közelgő napja újra arra inspirál, hogy elmélyítsem rád való emlékezésemet. Méltó alkalom ez az ünnep, hogy mint szomjazó, transzcendentális személyiséged tetteinek tisztító zuhatagából merítsek.

A minap elmémbe tolultak életem korábbi pillanatai. Mai szemmel nézve elég szégyenteljes élmények. Azon dolgok közé sorolhatók, amiket egy *bhaktának* el kell felejteni. Sokkal biztatóbbnak láttam arra a három dologra cserélni őket, amelyekre egy *bhaktának* mindig emlékeznie kell. Többek között, hogy mit kapott a *vaiṣṇaváktól*, és különösen a lelki tanítómesterétől. Érdemtelenül, viszonzhatatlanul. Valami olyat, amit nem lehet semmihez sem hasonlítani ebben a szenvedésekkel teli anyagi világban.

Látszólag áthidalhatatlanul nagy a szakadék az érzékielégítésbe merült tudat és a szeretetteljes odaadó szolgálat között. Egy bizonyíték szeretnék lenni a kezekben kegyed megnyilvánulására. Íme, amikor egy tiszta *bhakta* végtelen könyörületességéből és együttérzéséből felemel valakit az odaadó szolgálat nektári szintjére. Nemhogy saját erejéből kevés volna ehhez, de tudatlanságánál fogva vágya sincsen rá. Szerencsém és menedékem az a fáklyaláng, amellyel kegyesen utat mutat sz nyomorult életemben.

Kedves Guru Mahārāja! Újra és újra megfürdöm transzcendentális szavaid folyamában, amellyel elárasztod és megtisztítod a világot. Lenyűgöző, ahogy minden lehetséges módszerrel terjeszted a szent nevet Śrīla Prabhupāda és az Úr Caitanya felhatalmazott konzuljaként. Kérlek, bocsásd meg nekem vágyamat, hogy elesettségem mellett is áhítok egy általad aláírt vízumra, de számomra ez az egyetlen lehetőség belépni az odaadó szolgálat ragyogó országába. Hátha valaha sikerül valóban eszközzé és szolgává válnom a kezekben, ahogyan csak szeretnéd.

Jelentéktelen szolgád,
Pārtha Dāsa

Bhakta Pásztor László

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Olvastam ma egy történetet, ami nagyon mély tanítást ad nekünk. A történet két főszereplője Nārada Muni és Ambarīṣa Mahārāja testvére. A *Śrīmad-Bhāgavatamban* olvashatjuk, hogy hogyan járja Nārada Muni az univerzumot és mindenkit, akivel találkozik az odaadó szolgálatra tanítja. Guru Mahārāja, te is járod az egész világot és mindenkit megpróbálsz lefoglalni az odaadó szolgálatban. Fáradságot nem ismerve minket is oktatsz, hogy hogyan tudjuk szebben szolgálni Rādhā-Śyāmasundarat.

Ambarīṣa Mahārāja szerette volna, ha a bátyja is *bhakta* lesz, ezért kérte Nārada Muni segítségét, aki el is ment Ambarīṣa Mahārāja bátyához. Ő nagyon dühösen fogadta, kiabált vele, de Nārada Muni ennek ellenére adta a kezét, és csak egy dolgot kért tőle: „Amikor jönnek érted a *yamadūtāk* és elvisznek Yamarājához tedd fel nekik ezt a kérdést: „Milyen haszonnal jár, ha valaki úgy társul egy tiszta *bhaktával* hogy nincs ennek tudatában, sőt még nem is akarja ezt a társulást?”

Egy materialista azáltal, hogy társult egy tiszta *bhaktával*, megkaphatta az Úr Viṣṇu társaságát Vaikuṅtán. Guru Mahārāja, te is adod a társulásod, és a kegyedből átjuthatunk ezen az anyagi léten és elérhetjük Kṛṣṇát.

Nagyon hálás vagyok, hogy elhoztad nekünk Rādhā-Śyāmasundarat, az Isteni Párt és lefoglalsz minket az Ő odaadó szolgálatukban.

Kérlek, add lótuszlábad menedékét, melyet szintén csak a te kegyedből tudok majd elérni.

Szolgád:

Bhakta Pásztor László

Krisna-völgy

Patitapāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának!

Közeledik a nap, az év kiemelt fontosságú napja, amikor napi rendszerességgel végzett kötelességünk gyakorlására egy ragyogó, meghitt és bensőséges fesztivál még nagyobb lehetőséget ad.

Egy tanítvány szent kötelessége, hogy a lelki tanítómesterére nap mint nap, naponta többször is kedvezően emlékezzen. Egy kívülálló számára bizonyára furcsa lehet ez a hagyomány, az pedig valószínűleg még furcsább, hogy mindez kizárólag a tanítvány javát szolgálja. Gyakran eltűnődöm Śrīla Prabhupāda feddhetetlen alázatosságán, amit még olyan nehéz helyzetbe is makulátlanul fenntartott, amikor saját imádatára kellett ösztönöznie tanítványait.

Szerencsére erre már rögtön ébredés után alkalom nyílik. Emlékezünk a lelki tanítómesterre, akinek kegyéből gondolhatunk Kṛṣṇára, és emlékezünk Kṛṣṇára, aki elküldte nekünk a lelki tanítómestert. Az első templomi programon, amikor először pillanthatjuk meg Kṛṣṇát, elsősorban szintén a lelki tanítómesterünkre emlékezünk, később pedig számtalan lehetőség adódik az elmélkedésre azon, hogyan szövi át életünk minden egyes mozzanatát a lelki tanítómesterünk léte.

Ma reggel elhatároztam, hogy megírom ezt a felajánlást, ezért természetesen a rád való emlékezésem még intenzívebb volt, s bármilyen tevékenységgel kerültem is kapcsolatba, nem állhattam meg, hogy a veled való kapcsolatáról, a rám gyakorolt kedvező hatásáról hosszasan el ne tűnődjek. Rādhe-Śyāmát öltöztettem. Hogy milyen élmény Rādhe-Śyāmát öltöztetni, hogy Őket szolgálni ebben a formában, az egy nagy misztérium. És hogy milyen Őket úgy öltöztetni, mikor te is ott vagy, azt számomra meglehetősen nehéz szavakba önteni. Egyszer Brijbāsī mātāji nagyon frappáns leírást alkalmazott erre a szolgálatra. „Ez egy csatniszolgáló” – mondta. „Nagyon édes és nagyon csípős.” Ez nagyon igaz. És amikor te is ott vagy, még édesebb és még csípősebb.

Nagyon édes, mert az anyagi tudatom és érzékeim ellenére szinte már tapinthatom a lelki szférát, és nagyon csípős, mert az univerzum legparányibb élőlényeként alaptalanul és ostobán megnövelt hamis egóm kényszerítve van, hogy közelítsen a valódi méretéhez.

Hajnali szolgálatom a végéhez közeledett. Az előző esti ékszereket pakoltam a helyére, mikor fájdalmasan hasított belém a gondolat, hogy otthon elfogyott a víz. Reggel volt ugyan, de a korai keléstől álmos, az intenzív szolgálattól fáradt voltam és még a gyerekek iskolába juttatása is hátra volt. Mindezeket az is tetézte, hogy egész éjszaka esett a hó. Szóval minden, még a szimpla gyaloglás is nagyobb erőfeszítés. Mégis, mikor 10 óra körül neki állhattam a vízhúzásnak, elmémet végtelen béke és elégedettség töltötte el. Egy kiadós reggeli után a halálos vétek lett volna ágyba dőlni, főleg ebben a szenvedélyes időszakban. Kell egy kis szenvedélyes tevékenység, egy ki mozgás, egy kis fizikai erőfeszítés kinn a friss levegőn. Apró dolgok, de az egészség megőrzése szempontjából nagyon fontosak. És ezt is neked köszönhetem. Azon gondolkodtam, milyen erőfeszítés volt számodra, hogy idáig eljussunk. Hogy egyszerűen csak kútból húzzuk a vizet. Számptalan ezzel kapcsolatos gondolat és történet töltötte meg a fejemet. Mennyi akadály, kifogás egy látszólag jelentéktelennek tűnő és kényelmetlen dologgal kapcsolatban, amit szerencsére nem adtál fel és most én élvezhetem irántam és a Krisna-völgyi *bhakták* iránti szereteted és kitartásod gyümölcsét. Áldásaidnak köszönhetően könnyedén emlékezhetek rád szeretettel a nap bármelyik szakában, bármilyen tevékenység közepette, eleget téve egy tanítvány napi kötelességének, elégedetté téve az Úr Kṛṣṇát, Kinek kegyéből elnyerhettem a társaságodat. Köszönöm!

Kedves Guru Mahārāja, hadd meditáljak továbbra is nagy figyelemmel nap mint nap, óráról órára a tanítványaid iránti gondoskodásod adta kedvezőségek végtelen természetén!

Jelentéktelen szolgád:
Patitapāvana Dāsa

Bhaktin Pósa Fatime

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Többször kezdtem megírni a felajánlást, de erőtlen próbálkozásaim nem hoznak sikert, hogy ki tudjam fejezni a hálámat. Hogy volnék képes megköszönni pusztán szavakkal, amit tőled kaptam; hogy a kegyedből nyomorúságos helyzetem megváltozott.

A valóság ismeretlen volt számomra egy évvel ezelőtt. A tudatlanság óceánjába merültem és fulladoztam az érzékkielégítés tengerében. Nem volt célja és iránya az életemnek. Egyedül esélytelen voltam változtatni.

És akkor talákoztam veled Krisna-völgyben, kedves Śivarāma Mahārāja. Bűnősként érkeztem, te mégis elfogadtál. Kedves és türelmes voltál; nem kérdezted, hogy hol voltam eddig, nem vetted a szememre a hibákat, amiket vétettem. Emlékszem az első leckére a fa alatt, mert ott valami megváltozott. Pusztán a jelenlétedtől, egy pillantásodtól megjelent a fény szikrája a szívemben. Azóta többször volt lehetőség a társaságodban lenni, és ezt nem tudom eléggé megköszönni neked.

Magamtól csak a sötétséget látom. Te vagy, aki megvilágítod az utat. Egy ragyogó fáklyával rendíthetetlenül menetelsz elől, és mutatod az egyetlen helyes irányt.

Számtalan hibát követtem el tudatlanságból vagy akaratlanul, kérlek, bocsáss meg nekem, és fogadj el jelentéktelen szolgálként, így van lehetőségem, hogy ebben az életben egy apró részét megpróbálhatom törleszteni az adósságomnak.

Szolgád

Bhaktin Pósa Fatime

Prabhakāra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Most olvasom a Śrīla Prabhupādáról szóló részletes élettörténetet. Nagyon sokat jelent számomra ez a könyv. Ennek köszönhetően tudtam kicsit jobban mélyíteni a lelki megértésemet, és most ebből kaptam inspirációt a te dicsőítésedre.

A történetet olvasva most még jobban látszik szemeim előtt az a rendkívüli eltökéltség, tenni akarás, megalkuvástól való mentesség amit Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda mutat. Láthatóvá válik Śrīla Prabhupāda különleges helyzete, abból; hogy mit, miért, hogyan tett.

Guru Mahārāja! Mi is láthatjuk az életedet figyelemmel kísérve, milyen hasonlóan komoly szolgálatot ajánlasz fel lelki tanítómesterednek. Magas lelki szintű, Kṛṣṇa-tudatos életet élsz, nemfogadva el az alacsonyabb sztenderdeket, megalkuvást. Mindíg a tökéletesre törekszel, nem adod alább. Ilyen értelemben nincs számodra kompromisszum. Kṛṣṇa-tudatos az az tökéletes vagy tökéletlen, illuzórikus. Te mindig a Kṛṣṇa-tudatosat választod.

Lehet, hogy fejfájást, nehézséget, kényelmetlenséget hoz számodra egy döntés, de ha az segíti a Kṛṣṇa-tudat terjedését akkor örömmel vállalod.

Ezt akkor tudja valaki megtenni ha nincs más vágy a szívében mint hogy Śrīla Prabhupādát elégedetté tegye. Ezt nekünk bebizonyítottad az életed minden mozzanatával. Hogyan is jöhetett volna létre annyi csodálatos, Kṛṣṇa-tudatos prédikálás Kalinak ebben a szörnyű világában? Hogyan is lehetne Magyarországon ilyen különleges a Kṛṣṇa-tudat helyzete, noha miden az ellen szól? És láthatjuk azt is, hogy ez nem csak egy ideiglenes fellángolás. Az elejétől mostanáig fenntartott állandó fejlődés. Ez teljes mértékben a lelki világnak a természete. A tökéletesre teszed a mércét és ott tartod mindig, bármi történjék is.

Szerencsére valahogyan sikerült kiolvasnom a *Śrīla Prabhupāda Līlāmṛtából*, hogy ez nem egy olyan természetes dolog ebben a korban.

Különleges személynek kell lennie annak aki ilyen dolgokat produkál mint te. Ez nagyon csodálatos, hogy valaki így átadja magát Śrīla Prabhupāda szolgálatának. Ezt tette Śrīla Prabhupāda és hasonlóan te is ezt teszed.

Köszönjük ezt a szép példát amit mutatsz nekünk!

Jelentéktelen szolgád:
Prabhakāra Dāsa

Prabhupāda-jīvana Dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes Hódolatomat! Miden dicsőséget neked!

Nagy megtiszteltetés nekem, hogy idén is írhatok neked, a *vyāsa-pūjād* alkalmából. Nem sok olyan szerencsés ember van a világon, akinek olyan áldásban lehet része, hogy egy hozzád hasonló személy vezetése alatt gyakorolhatja a lelki életet.

Az az egyedülálló kreativitás, amivel Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, valamint a magyar *yātrāt* szolgálod, páratlan. Mindig van egy újabb és újabb ötleted, hogyan lehetne nekik jobbat, többet adni. A minden részletre kiterjedő figyelmességed, és precíz-séged, ami áthatja az egész magyar játra működését nagy csodálattal tölt el. Habár nap nap után számtalan szolgálatban merülsz el, mégis mindig figyelsz arra, hogy az értékes időből fordíts, a missziót szolgáló *bhaktákra*, és biztosítsd számukra mindazt, ami a szolgálatuk végzéséhez szükséges.

Nagy figyelemmel, türelemmel, és szeretettel fordulsz felénk, és azt hiszem, bátran mondhatom, hogy te kötsz össze minket, a magyar *yātrāban* szolgáló *bhaktákat*.

Köszönöm, hogy a vezetésed alatt szolgáló csapat része lehetek.

Szolgád, Prabhupāda-jīvana Dāsa

Prabhupādānuga Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāngának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget! E különleges napon, kérlek, adj nekem erőt Guru Mahārāja, hogy a megfelelő szavakkal tudjalak dicsőíteni téged. Nekem nincs tudásom, nincs képességem arra, hogy bármit is tegyek. Csak a tőled kapott erő által tudok cselekedni, létezni ebben a világban. El akarom mélyíteni a hitemet ebben, és így tenni mindent, eszerint beszélni, szolgálni, minden tevékenységet ily módon csinálni. Meg kell értenem, hogy nem vagyok független tőled. Utasításaid szerint kell élnem, mert minden más csak halálos mérég. Az anyagi tettek megölnek. Ezt már sokszor láttuk, átéltük. Nem érdekből vagy kötelességből akarlak követni, azt gondolván, hogyha ezeket csinálom, jutalomból majd boldog leszek. Csupán hálából és szeretetből akarom ezt.

Hálás vagyok neked, Guru Mahārāja, mert odaadtad a szent nevet, ami az egyetlen kulcs ebben a világban, az ajtóhoz, mely mögött Kṛṣṇa vár minket. Köszönöm, hogy engedsz énekelni engem is, pedig nem vagyok rá méltó. Kérlek, adj erőt, hogy tisztán és sértések nélkül tudjam énekelni Kṛṣṇa neveit.

Amióta ismerlek, mindig egy szép példamutatást látok tőled. Ritka eset az, amikor nem látok japászkot a kezeden, tehát állandóan japázol. A másik dolog, hogy amennyit csak lehet *kīrtanákat* és *bhajanákat* vezetsz. Nyugodtan ki lehet jelenteni azt a tényt, hogy állandóan éneklek a szent nevet. Könyörgöm, add a kegyed, hogy én is ennyire tudjak ragaszkodni Kṛṣṇa neveihez.

Hálás vagyok, mert odaadtad a könnyvosztás nagyszerű folyamatát, amivel könnyedén és gyorsan megtisztulhatunk. Śrīla Prabhupāda könyveinek osztása a legcsodálatosabb dolog, mert több áldásos eredménye is van. Elégedetté tehetünk vele téged, Śrīla Prabhupādát és Śrī

Caitanya Mahāprabhut is. Szolgálatot végezhetünk, miközben gyorsan és hatékonyan fejlődünk. Egy idősebb könyvosztó egyszer gyorsító-sávnak nevezte a folyamatot. A harmadik kegy az, hogy a könyvekkel odaadhatjuk a Kṛṣṇa-tudatot az elesett lelkeknek, így ők is felszabadulhatnak. Köszönöm a lehetőséget Guru Mahārāja, hogy én is oszthatom a könyveket. Minden évben újra megmutatod, és megtanítasz minket, hogy hogyan is kell ezt csinálni.

Mindent nagyon köszönök Guru Mahārāja, amit kaptam tőled. Kérlek, adj erőt a lelki élethez! Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgád
Prabhupādānuga Dāsa

Prāṇa-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak és Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget neked!

Visszaolvastam az elmúlt évek neked írt felajánlásait, és bármelyiket veszem elő, ma is aktuális. A szerteágazó szolgálataid ebben az évben is folytattad és elmélyítetted; és most is élveztem a *varnāśrama* teamben a közös munkát és társulást!

Az állandó tevékenységeid mellett azonban vannak újdonságok is; a közeljövőben ilyen volt pl. az önálló vlog beindítása. Ez egy fantasztikus kezdeményezés! Prédikálás minőségi, XXI. századi eszközökkel. Telitalálat! Gratulálok hozzá! A Kṛṣṇa-tudat évezredes tanításai, egyedi üzenetek megfelelő játékidőben, minőségi illusztrációkkal, izléses betűtípusokkal, kiváló előadói képeségekkel! Tökéletes végeredmény! A véleményemben osztozik az a több ezer látogató, aki figyelmével, lájkjaival és megosztásaival kifejezte tetszését. Köztük sok olyan ismerősöm, aki ateistaként, vagy karmiként más eszközökkel nem tudtunk elérni, megszólítani.

Részben tudom mekkora erőfeszítés és munka elkészíteni egy-egy ilyen videót, de mégis arra bátorítalak, hogy folytasd a vlogok készítését!

És ennek az eredménye volt az év eleji BIJO-ban megrendezésre kerülő prédikáló est. Emlékszel? Még aznap este írtál egy gyors jelentést, 12 pontban összefoglalva a tapasztalatod:

1. I am alive again
2. 120 people came. We split the hall so they had to squeeze into a 100 seater—we brought in extra seats
3. Only 3 people didnt give donations
4. People brought books
5. A couple came form Vienna, another from Debrecen and other places around the country
6. Just in my talks people were immediately into retreats in NVD and India
7. They were all serious and quality people, even a judge
8. 2 organisers of other venues came just to ask us to go to their place
9. It was fantastic
10. caitanya and I were the only ones in dhotie
11. Añjavatī and group did the bhajans.
12. we're on a roll.

Mit is írhatnék ezek után? Élj nagyon sokáig, készíts sok vlogot, majd prédikálj az érdeklődőknek!

Ehhez pedig jó egészséget és kitartást kívánok!

Köszönök mindent, boldog megjelenési napot Guru Mahārāja!

Maradok örök szolgád:

Prāṇa-vallabha Dāsa

Bhakta Prayag Thakrar

Dear Śrīlā Śivarāma Swāmi Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories at your Lotus Feet!
All glories to Śrīlā Prabhupāda!

For several years, I have now had the pleasure of having your association at your annual *vyāsa-pūjā* festival in New Vraja-dhāma. I have not taken the opportunity to write an appreciation before, so I would like to offer some words of gratitude for the inspiration that you have given me on this occasion.

The first time I visited New Vraja-dhāma, I was blown away by one thing which I still struggle to see elsewhere in the world. That one thing has left a deep impression in my heart and continues to draw me back, year after year and it has become the one place in the world that I will not miss out on. That one thing is the mood of all the residents, bar none, to serve and please Their Lordships, Śrī Śrī Rādhā-Syāmasundara. From feasting, to singing and dancing, to rendering some service, everything is performed to such a high standard simply to please Rādhē-Śyāma. Every year that I have attended the festival, I find some small inspiration which adds to the growing seed within my heart—to become a servant, to centre my life on the pleasure of Their Lordships.

I am grateful to you for building and sustaining this spiritual community which now thrives there. I hope that I can continue to come year upon year, not to take a break but to gain nourishment from which we can distribute the mercy. My humble request to you is to please bless me that whatever inspiration that I get from this wonderful association, that I kindly distribute it to as many conditioned souls in this world, following in the footsteps of your wonderful disciples.

Your servant,
Bhakta Prayag Thakrar

Prema-keli Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*yad bhrājamānaṁ sva-rucaiva sarvato
lokās trayo hy anu vibhrājanta ete
yan nāvrajañ jantuṣu ye 'nanugrahā
vrajanti bhadraṇi caranti ye 'niśam*

Az anyagi világ minden világító égiteste a Vaikuṅṭha bolygók ragyogását tükrözi vissza. E bolygókra azok, akik nem kegyesek a többi élőlényhez, nem juthatnak el. Egyedül azok léphetnek a Vaikuṅṭhák földjére, akik szüntelenül jót tesznek másokkal. (SB 4.12.36.)

Amikor nemrég tanácsadói szolgálatot kaptam, nagyon örültem, és azt gondoltam, hogy mi sem lesz egyszerűbb ennél. Aztán Kṛṣṇa itt is, mint minden élethelyzetben szép lassan szembesített azzal a bizonyos valósággal. Annyira nehéz jónak lenni, annyira nehéz őszintén, motiváció nélkül szeretni, inspirálni, bátorítani, és időt, energiát nem sajnálva feláldozni az életünket mások jóléte érdekében. A *Śrīmad-Bhāgavatam* pedig azt írja, hogy e nélkül bizony nincs esély. Eszembe jutottál, hogy te mindig minden nehézség ellenére ott vagy és végtelen szeretettel, türelemmel, kedvességgel, és figyelemmel törődsz másokkal, és hogy egyedül a te kegyed az, ami elvihet engem a Vaikuṅṭhák földjére, mert csakis a te lábnyomodat követve tudok majd én is jót tenni másokkal. Egy *vaiṣṇavának* nincs is más értelme az életének, és a te példád a motivációm kiapadhatatlan forrása. A *Bhāgavatam* nagy személyiségei sokszor távolinak tűnnek, de te itt vagy és tisztán megnyilvánítod mindazokat a makulátlan tulajdonságokat, és tetteket, amik követendőek a számomra.

Guru Mahārāja, kérek, ne haragudj, próbálok őszinte lenni, nem akarok senkinek látszani előtted, tudom, hogy egyelőre üres szavak

ezek csupán, de őszinte remény él bennem, hogy egyszer csak valósággá válik ez is, minden lelki vágyammal együtt, és hogy egyszer végre őszintén, tiszta szívvel ajánlhatom neked a hódolatom és az életem.

Guru Mahārāja, bárhog is, de én olyan szerencsésnek érzem magam, annyira hálás vagyok, és annyira szeretném minél több mindenkivel megosztani a Kṛṣṇa-tudat csodáját, ezt a páratlan ajándékot, és csak arra kérek, valahogy használj kedved szerint a szolgálatodban.

Szolgád és lányod: Prema-keli Devī Dāsī

Premaguru Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhāgavatam* egyik versének magyarázatában azt írja, hogy az ember kijuthatna az anyagi világból, pusztán azzal a vággyal, hogy ki akar jutni. Sajnos azonban olyan ostoba, hogy nem akar megmenekülni.

Caitanya Mahāprabhu és követői nem várnak arra, hogy majd a lelkek, akik eddig nem akartak megmenekülni, elkezdjenek akarni. Gaura és Nitāi mindenkit hívnak, Nityānanda pedig előszeretettel részesíti kegyében a legreménytelenebbeket is. Na, ez az én nagy szerencsém meg az, hogy hozzád irányított. Nem is gondoltam először, hogy annyi intenzív törődést és szeretetet fogok kapni tőled, de így lett. S ez a hömpölygő szeretet- és kegyáradat lassan kimossa belőlem az önzést. Azért lassan, mert masszívan ragaszkodom hozzá, és mert minden kegy-cseppet magamnak akarok megtartani.

De te érted a dolgot, csalogatod a szívemet, és nagy gonddal bábáskodsz akaratom születésénél. Nem ismerek hozzád fogható embert. Kérek, soha-soha ne mondj le rólam – ez menti meg az életem...

Szolgád: Premaguru Devī Dāsī

Premamoya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed e csodálatos napján!

Nem kellett sokat töprengenem azon, hogyan dicsőítselek, mivel rengeteg kiváló tulajdonsággal rendelkezel. Amint elkezdtem azon gondolkodni, hogy mit is írjak, rögtön beugrott egy gondolat.

Az elmúlt év során a prédikálás területén egy nagyon komoly fejlesztésbe kezdtem. A video-blogokra gondolok, amivel igazán hatékonyan el lehet érni és lelki tanításokban részesíteni a mai kor embereit. Mivel az emberek egyre inkább az interneten élik az életüket, mind jobban ez határozza meg a magánéletüket, ez torzítja el a jellemüket és a kapcsolataikat, ez formálja át a világképüket, egyszóval mindent.

Ezért egy igazán kiváló felismerés volt a részedről, hogy ezzel tudsz a leghatékonyabban a lehető legtöbb emberhez Kṛṣṇa-tudatot közvetíteni. Ahogyan örök lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda ahhoz, hogy elterjessze a világon az Úr Caitanya üzenetét, felhasználta a kor legmodernebb eszközeit (repülőgépet, diktafont, hatalmas nyomdagépeket, stb.), ugyanúgy alkalmazod ezt az elvet te is Ő Isteni Kegyelme jeles szolgálatában. Mindig tökéletesen megmutatod nekünk, hogyan kell megfelelően értelmezni lelki tanítómestered példáját.

Igazán profi, ahogyan ezeket a kisfilmeket készítitek! Rövidek, így a rohanó kor emberei hajlandóak szálni rá egy kis időt. Minden mondata egy tökéletes *sūtra*, amely hatalmas mennyiségű információt tartalmaz, vagy egy villámcsapás, amely szétzúzza a téveszméket, vagy egy kedves kérdés, ami lefegyverez mindenkit.

És ne feledkezzünk el a témaválasztásról sem! Mindig egy újabb szeletét veszed elő a filozófiánknak, s ez állandóan frissen tartja a mondanivalót. Ezért egyre többen kezdenek rászokni, hogy a vlogjaidat nézzék és kövessenek Téged.

A film nem egy könnyű műfaj. Hallottam, hogy órákat kell a stábotok-

nak ráfordítani ahhoz, hogy egy pár perces rész ennyire hatásos legyen. Habár annyi minden felelősséget viszel, tudtál szánni időt még erre is!

Egy szóval nagyon tetszenek ezek a vlogjaid és mivel csak egy mozdulat az egész, rendszeresen meg szoktam osztani másokkal, hogy minél többekhez eljusson a nektár.

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy mindig megújuló módon mutatod be a Kṛṣṇa-tudat örök érvényű üzenetét, és így inspirálsz mindenkit, hogy lájkoljanak, kövessenek és megosszák az üzeneteidet!

A vlogjaid stílusát követve próbáltam ezt a felajánlást röviden, változatosan, közvetlen formában megírni. Hogy látod, Guru Mahārāja? A szöveg melyik részén kellene még csiszolnom?

Szolgád:

Premamoya Dāsa

Priya-bhāṣiṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget örök mes-terednek, Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te kegyes Rādhā-Dāmodarádnek, akik olyan boldogok, amiért kitüntetett figyelmedben részesítetted Őket!

Minden dicsőséget Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, akiket idevonzottál a különleges szeretetteddel egész Magyarország áldására! Minden dicsőséget Śrī Govardhan Lālnek, akit kinevezted Magyarországra Saṅkīrtana Tábornokának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának, akik Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Gaura-Hari kiterjedései, akiket szintén oly nagyon szeretsz! Minden dicsőséget Śrī Gauranaṭarājának, akivel hatalmas valóság *kīrtanákat* folytattok Rādhē-Śyāma előtt! Minden dicsőséget Śrī Śrī Lakṣmī-Nṛsimhadevának, akik imádott Rādhā-Śyāmasundarád közelében akartak lenni, hogy védelmezhesék Őket! Minden dicsőséget Śrī Sudarśandevának!

Minden dicsőséget Śrīmatī Tulasī Devīnek, Śrīmatī Vṛndādevīnek!
Minden dicsőséget Gopeśvara Mahādevānak és Yogamāyā Devīnek!
Minden dicsőséget Śrī Vṛndāvana-dhāmānak, az összes szent helyének
és szentjeinek!

Mindenki csak azért jött el Magyarországra és Új-Vraja-dhāmába,
mert te kedvesen, nagy szeretettel megkérted Őket. Mindenki szeretne
neked segíteni, hogy hirdethesd Vṛndāvana Urának és Ūrnőjének dicső-
ségét. Eközben pedig automatikusan vonzod a feltételekhez kötött
lelkeket, felajánlva őket Śrīmatī Rādhārāṇī lótuuszlabainál.

Megfeszített tempóban, korlátaidat túllépve prédikálsz, amitől néha
aggódní kezdünk és kettős érzések kerekednek fölénk. Transzcenden-
tális testedet, ami látszólag anyagi betegségekkel küzd, de minden
pillanatban Rādhē-Śyāma szolgálatában használsz, a lelki erő, és sze-
retet itatja át. Felfoghatatlan számomra, honnan meríti az energiát.
Maratonokon szoktad mondani, hogy lépünk ki a komfortzónánkból.
Te viszont mindig így élsz, nem csak maratonon, és mások jólétét, bol-
dőségát, lelki fejlődését tartod szem előtt. Bárcsak tudnám viszonzni
azt a gondoskodást, figyelmet amit tőled kapok, és csak a te jóléted és
boldogságod lebegne a szemem előtt, s tudnám már őszintén felajánlani
magam, hogy: „mától a tiéd vagyok!”

Örök szolgád:

Priya-bhāṣiṇī Devī Dāsī

Puṇḍarīka Dāsa

Priya and Pūjya Gurudeva,

Please accept my humble obeisances, all glories to you, All glories to
Śrīla Prabhupāda.

Gurudeva, every moment of every day I know how deeply indebted
I am to you for your taking shelter of HDG Śrīla Prabhupāda and for
sharing the true mercy of *paramparā*.

This benevolent undeserved mercy is growing in significance as the years progress.

Equally, your advice accrued over the years is growing significantly in significance, like the potency of the transcendental spiritual account.

I observe that, just as we aspire to progress from śraddhā to *prema* in our relationship with Kṛṣṇa, the same benefits accrue in our relationship with the spiritual master and with the paramparā. Thank you.

The material beating of the last so many years has been tolerated and survived (if that is the right terminology) by your mercy.

By your blessing we are getting out and taking the time to chant and study.

I pray we can separate the milk from the water from the poison.
Hare Kṛṣṇa, *daṇḍavats* and deep sincere gratitude,

Your servant,
Puṇḍarīka Dāsa

Punya-śloka Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Természetesen „sikerült” idén is a legutolsó pillanatig halogatnom a felajánlásom megírását. Mindig találtam valami vélt, vagy valós okot arra, hogy miért ne tegyem meg azt időben. „Jaj, most ez van, jaj, most az van.” Míg végül eljött a leadási határidő utolsó pillanata. Olyan ez a helyzet, mint amikor valaki a Kṛṣṇa-tudat gyakorlását halogatja azt gondolván, hogy ráér majd arra, mikor öreg lesz, vagy elég, ha a halála pillanatában Istenre gondol. Ez biztos, hogy nem egy jó stratégia. A felajánlások beadásának fix határideje van, tehát kiszámítható, a halál viszont általában nem így érkezik. Szokták mondani, hogy a halálnak ezer arca van, de egyik sem arról híres, hogy az ember felkészülten,

tiszta tudatállapotban tudja elhagyni a testét. Akkor pedig azok a dolgok fognak eszünkbe jutni, amikhez a legjobban ragaszkodtunk. Család, ház, autó, gazdagság. Kinek micsoda. És folytatjuk a körforgást az anyagi élet útvesztőjében.

Ki kell használnunk az emberi élet adta lehetőséget, és Kṛṣṇa-tudatossá kell válnunk. Ez lehet nehéz is, meg könnyű is. Csak nézőpont és hozzáállás kérdése. Egy dolog azonban biztos: te megadtad számunkra a lehetőséget arra, hogy Kṛṣṇa-tudatossá válhassunk, és életünk végén visszamehessünk Kṛṣṇához. Elkötelezted magad Śrīla Prabhupāda mozgalmának, fiatalon a *sannyāsa* rendbe léptél. Tetteidet és szavaidat alárendelted Śrīla Prabhupāda vágyának és minden energiáddal azon munkálkods, hogy életünk végén visszavigyél minket Kṛṣṇához.

Elgondolkodtam azon, mi lett volna, ha nem jössz Magyarországra, nem alapítasz központokat, nem szorgalmazod Śrīla Prabhupāda könyveinek fordítását, nyomtatását és terjesztését. Sokféle forgatókönyv létezik, de hogy *bhakta* – vagy legalábbis *bhakta* féle – nem lettem volna, az biztos. Sokkal többet köszönhetek neked Guru Mahārāja, mint amennyit fel tudok fogni.

Kérlek, bocsáss meg a sértéseimért, és engedd meg, hogy a közeledben maradhassak, hátha egyszer belőlem is igazi, tiszta szívű *bhakta* válhat.

Szolgád:

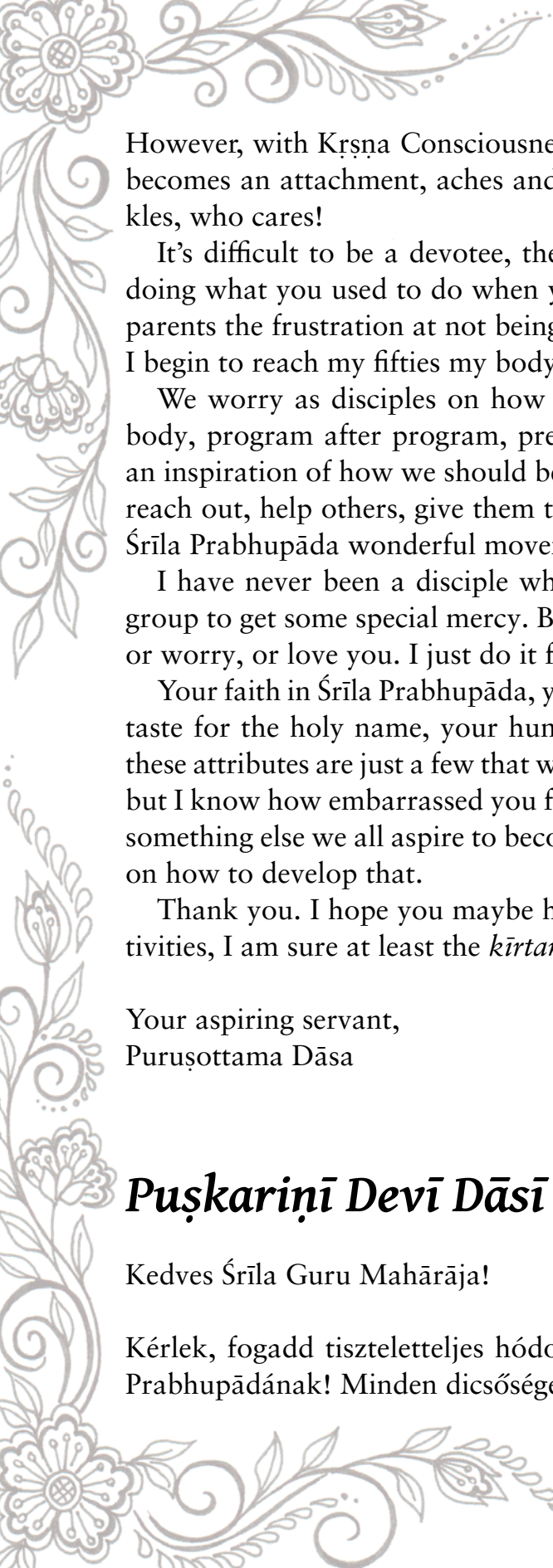
Punya-śloka Dāsa

Puruṣottama Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances, All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this celebrated day of your appearance.

Time flies by and so does age, the body aches a little more as it reaches another year. The memory begins to fade, the sharpness begins to dwindle. The grey becomes greyer and the wrinkles become deeper.

However, with Kṛṣṇa Consciousness, time does not matter, the body becomes an attachment, aches and pains just *karma*, grey and wrinkles, who cares!

It's difficult to be a devotee, the body as you get older stops you doing what you used to do when you were younger. I see that in my parents the frustration at not being able to do what they want to. As I begin to reach my fifties my body is also beginning to change.

We worry as disciples on how you push the boundaries of your body, program after program, preaching and more vlogs. But what an inspiration of how we should behave, transcend the body, preach, reach out, help others, give them the opportunity to get a glimpse of Śrīla Prabhupāda wonderful movement.

I have never been a disciple who hangs around, who follows the group to get some special mercy. But that does not mean I don't care, or worry, or love you. I just do it from a distance.

Your faith in Śrīla Prabhupāda, your enthusiasm to please him, your taste for the holy name, your humour, your love for Rādhē-Śyāma, these attributes are just a few that we all hope to achieve. I could go on, but I know how embarrassed you feel, but this is one sign of humility, something else we all aspire to become, and again your teaching us all on how to develop that.

Thank you. I hope you maybe had some enjoyment in today's festivities, I am sure at least the *kīrtana* and feast part.

Your aspiring servant,
Puruṣottama Dāsa

Puṣkariṇī Devī Dāsī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Örülök, hogy ismét közeleg a születésnapod, hogy ismét ünnepeket jöhetnek megjelenedet. Ez azt jelenti, hogy egy újabb év telt el, amíg részesülhettünk felemelő társaságodban.

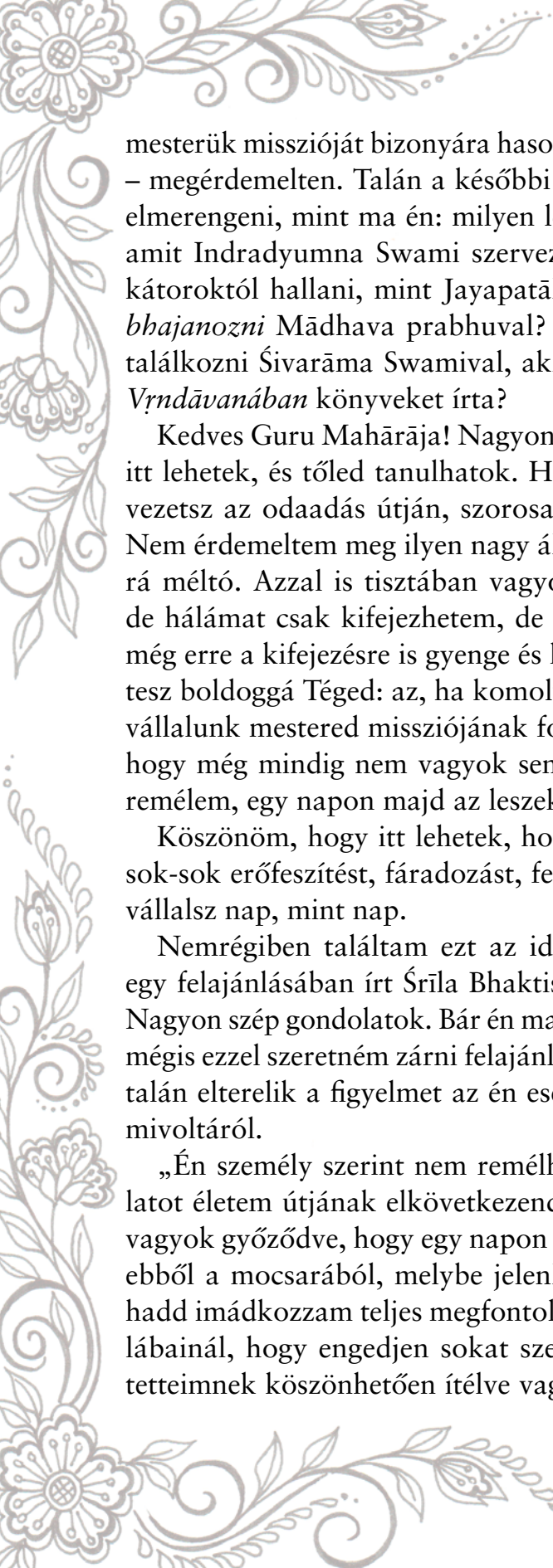
A *Caitanya-caritāmṛtában* Śrī Caitanya Mahāprabhu kiemeli a *bhaktákkal* való társulás erejét: „*lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya*: ha az ember akár csak egy pillanatot eltölt egy *sādhu* társaságában, elérheti a tökéletességet és kiszabadulhat *māyā* karmaiból.” (Cc. *Madhya* 22.54.) Śrīla Prabhupāda csak annyi magyarázatot fűz a vershez, hogy a *lava* a másodperc tizenegyed részét jelenti. Ilyen hatalmas van Kṛṣṇa *bhaktája* jelenlétének!

Ötszáz évvel ezelőtt, amikor az Úr Caitanya személyesen jelen volt a Földön, szabadon osztotta a *kṛṣṇa-prema* kincsét mindenkinek, mindenféle megkülönböztetés nélkül. Az Ő *bhaktái*, köztük a neves *gauḍīya vaiṣṇava ācāryák* az azóta eltelt évszázadok alatt fáradhatatlanul folytatták ugyanezt a missziót: mindenkinek átadni ezt a páratlan ajándékot, a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretetet. Néha elképzelem, milyen lehetett találkozni egy ilyen nagy tanítóval: Rūpa, Sanātana vagy Raghunātha Dāsa Gosvāmival, Śrīnivāsa Ācāryával vagy Narottama Dāsa Ṭhākurával. Milyen lehetett őket látni, velük beszélni? Milyen lehetett az ő tanításukat hallgatni, velük együtt *bhajanázni* vagy őket szolgálni?

Ti, Ő Isteni Kegyelme tanítványai egy évtizedig részesülhettetek a Vele való társulás áldásában. Milyen csoda lehetett a személyes találkozás Śrīla Prabhupādával!

Szerintem mi szintén nagyon szerencsések vagyunk, hogy Śrīla Prabhupāda hű tanítványaitól tanulhatunk, hogy ők vezetnek bennünket a lelki életben. Különösen szerencsések vagyunk mi, magyarországi emberek, hogy több mint harminc éve itt vagy, hazánkban terjeszted a Kṛṣṇa-tudatot, prédikálsz és mutatod be személyesen, hogyan kell gyakorolni az odaadó szolgálatot.

Ahogy Śrī Caitanya Mahāprabhu, tásai és az Őt követő *ācāryák* a *gauḍīya vaiṣṇava* történelem kiemelkedő alakjai, Śrīla Prabhupāda a jövő generációk számára szintén különleges jelentőséggel fog bírni: hiszen Ő az, aki a *bhakti* tudományát megismertette az egész (Indián kívüli) világgal. Ő Isteni Kegyelme tanítványai, akik töretlenül folytatják

mesterük misszióját bizonyára hasonlóan tiszteletben fognak részesülni – megérdemelten. Talán a későbbi korok *vaiṣṇavái* úgy fognak majd elmerengeni, mint ma én: milyen lehetett részt venni egy fesztiválon, amit Indradyumna Swami szervezett? Milyen lehetett olyan prédikátoroktól hallani, mint Jayapatāka Swami? Milyen lehetett együtt *bhajanozni* Mādhava prabhuval? Vagy milyen lehetett személyesen találkozni Śivarāma Swamival, aki a *Nava Vraja Mahimāt* és *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* könyveket írta?

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy itt lehetek, és tőled tanulhatok. Hogy elfogadtál tanítványodul és te vezetsz az odaadás útján, szorosán Śrīla Prabhupāda nyomdokain. Nem érdemeltem meg ilyen nagy áldást, és tudom, hogy sosem leszek rá méltó. Azzal is tisztában vagyok, hogy a lekötelezettek vagyok, de hálámat csak kifejezhetem, de soha nem viszonzozhatom. Sajnos, még erre a kifejezésre is gyenge és képtelen vagyok, holott tudom, mi tesz boldoggá Téged: az, ha komoly *bhaktákká* válunk és felelősséget vállalunk mestered missziójának folytatásában. Kérlek, bocsáss meg, hogy még mindig nem vagyok sem érdemes, sem hasznos szolgád – remélem, egy napon majd az leszek.

Köszönöm, hogy itt lehetek, hogy elfogadtál engem. Köszönöm a sok-sok erőfeszítést, fáradozást, fejfájást és szenvedést, amit értem is vállalasz nap, mint nap.

Nemrégiben találtam ezt az idézetet, amelyet Śrīla Prabhupāda egy felajánlásában írt Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Mahārājanak. Nagyon szép gondolatok. Bár én magam még messze vagyok mindettől, mégis ezzel szeretném zárni felajánlásomat. Egy tökéletes *sādhu* szavai talán elterelik a figyelmet az én esendő próbálkozásom hibákkal teli mivoltáról.

„Én személy szerint nem remélhetek semmilyen közvetlen szolgálatot életem útjának elkövetkezendő tízmillió születése alatt, de meg vagyok győződve, hogy egy napon megszabadulok majd az illúzióknak ebből a mocsarából, melybe jelenleg oly mélyre lesüllyedtem. Ezért hadd imádkozzam teljes megfontoltságommal isteni mesterem lótusz-lábainál, hogy engedjen sokat szenvednem, amelyre múltbeli rossz tetteimnek köszönhetően ítélve vagyok, de hadd legyen meg az erőm

az emlékezésre: hogy nem vagyok más, mint parányi szolgája a Mindenható Abszolút Istenségnek, akit isteni mesterem rendületlen kegyén keresztül foghatok csak fel. Ezért hadd boruljak le lótuszlábainál a legnagyobb alázattal.” (Az önmegvalósítás tudománya, 2. fejezet, 3. rész)

Köszönettel

szolgád,
Puṣkariṇī Devī Dāsī

Rādhā Kṛṣṇa Dāsa

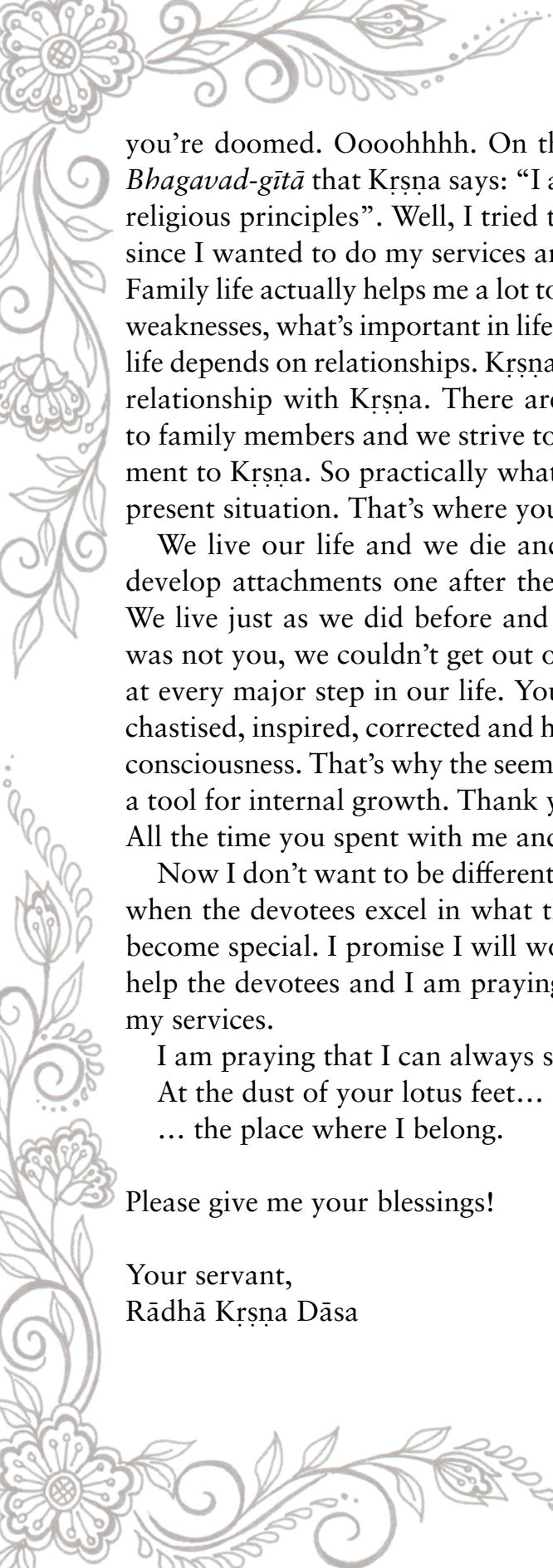
Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to You. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I wanted to be different. Since I remember, I always wanted to excel in what I did and wanted to be special, I never wanted to be a brick in the wall. Could it be study, soccer, reiki, meditation, no matter what I did, I wanted to be excellent. I was working hard, sometimes really hard to get there, but I never quit.

Then came Kṛṣṇa consciousness. I wanted to excel in this too, but there was something different here. People did not want to compete with each other in achieving external success. I started feeling that I really have to change my approach. Until I was working for achieving external results it was easy. I just had to work hard and get the job done. Follow the routine and the result was coming. Now it was different. Becoming better was a comparison to myself and not to someone else and it was not measured in external achievements, thus I had to grow internally.

I have to tell you that after 24 years I'm still struggling with focusing on the internal growth in Kṛṣṇa consciousness. It is happening, but it is slow... painfully slow. When I was a *brahmacārī* I read and believed that family life is a deep, dark well and once you fell in that

you're doomed. Oooohhhh. On the other hand, we can read in the *Bhagavad-gītā* that Kṛṣṇa says: "I am sex life which is not contrary to religious principles". Well, I tried to put these together. I got married since I wanted to do my services and now I have a wonderful family. Family life actually helps me a lot to understand my own strengths and weaknesses, what's important in life and how to grow internally. Family life depends on relationships. Kṛṣṇa consciousness is depending on our relationship with Kṛṣṇa. There are unbelievably strong attachments to family members and we strive to attain unbelievably strong attachment to Kṛṣṇa. So practically what we have to do is to Kṛṣṇa-ise our present situation. That's where you come into the picture, Mahārāja.

We live our life and we die and reborn again and die again. We develop attachments one after the other and we see no end of this. We live just as we did before and we die just as we did before. If it was not you, we couldn't get out of this vicious circle. You helped us at every major step in our life. You directed, instructed, encouraged, chastised, inspired, corrected and helped us so that we can change our consciousness. That's why the seemingly deep, dark well could serve as a tool for internal growth. Thank you for all your care and attention. All the time you spent with me and with us.

Now I don't want to be different. I just would like to see your smile when the devotees excel in what they did and I want to see them to become special. I promise I will work hard, sometimes really hard to help the devotees and I am praying so that I would never quit doing my services.

I am praying that I can always stay at your lotus feet.

At the dust of your lotus feet...

... the place where I belong.

Please give me your blessings!

Your servant,
Rādhā Kṛṣṇa Dāsa

Rādhā Vinodinī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Śivarāma Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Although I don't express my gratitude every year, only when I have some actual realization connected to you, there are so many things continuously, which I can really be grateful for. Sometimes we don't even notice where mercy comes from (sometimes don't even understand, what real mercy is), still, it's coming with so much care and love from the great souls...

In the past year, the understanding struck me: how lucky I am, for occasionally having the opportunity to serve you personally. It's such a rare treasure. You have so many disciples... They are all so eager to serve you, and some of them don't even have the chance to do it personally, or have this exceptional fortune very rarely. Still, from time to time you let me do some seva for you. On Sankirtana Festival, you helped me so kindly, and tolerated all my mistakes, that it became a real adventure, and a really exciting experience for me, not to speak about the spiritual merits.

However, Kṛṣṇa is very tricky... One should be eager for serving great souls (and others), and I definitely became eager for this service, but very soon I got to know, you would like someone to be trained to serve you properly during kirtans, so this may have been the only chance for me to play on harmonium for you. This situation gave me the chance to practice being happy for others' fortune too. To be satisfied with all I got till now, which was already more than I deserve and could ever wish for.

When Gauramaṇi prabhu directed this mātājī to me, to teach her how to play on Vedic instruments, I got the chance to practice, how to feel the same happiness by being the servant of your servant as the happiness I felt by being your servant directly.

Thank you for giving me these valuable lessons. Without these, real love of God could never be achieved. It's not easy to learn these, but I

promise, I will do my best, and help Ági mātājī with all my heart, just as I would do this seva directly to you.

Your servant,
Rādhā Vinodinī Dāsī

Rādhā-Mādhava Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mostanában sokat gondolkodtam azon, hogy mit is jelent a *guru*-tanítvány kapcsolat. Úgy érzem, hogy egy kicsit talán jobban értem már, mint egykoron, de ez egy olyan mély téma, hogy csak remélni tudom, hogy egyszer majd teljes megértésem lesz róla. Mindenesetre sokszor meditáltam ezen.

Ezalatt egyre jobban látom azt is, hogy mennyi mindent teszel szeretett lelki tanítómesteredért, Śrīla Prabhupādáért. Az a vágyad, hogy szolgálattal gazdagítsd az ISCKON mozgalmát, megannyi csodálatos alkotásoddal gyarapítja a világot. Nem értem, hogyan lehet, hogy ennyi mindent tudsz csinálni fáradhatatlanul: tanítani, felelősséget vállalni tanítványokra, csodálatos és mély könyveket írni, felemelő *bhajanákat* tartani, egy vezetőként menedzselni, könyvosztást fenntartani, támogatókat toborozni, *mūrtit* imádni, lenyűgöző leckéket tartani, prédikálni és vlogot csinálni. Persze, biztos lehetne még a listát folytatni, mert bele se látok mindenbe, amit csinálsz.

Azt viszont észre vettem, hogy bármit amit teszel, azt mesterien csinálod. Ez egyszerűen bámulatos!

Bármibe kezdesz bele, azt mind a rád jellemző precizitással, elsőrangú minőségben végzed.

Én csak egy érdemtelen, hitvány szolgád vagyok és semmi képe-
sítésem arra, hogy egy ilyen nagy személyiség, mint te, akárcsak egy

parányi pillantást vessen rám. Mégis abban a szerencsében van részem, hogy tanítványodként haladhatok a lelki ösvényen, és egyszer talán – csakis a te kegyedből – tökéletessé tehetem az életemet.

Valamiért mindig úgy éreztem, hogy nem vagyok méltó a figyelemre. Aztán rájöttem, hogy hiába szerencsétlen az igyekeztem, mégis van esély arra, hogy észreveszed. Még ha hibázok, és messze vagyok attól a szinttől, ahol állnom kéne, de még mindig reménykedem.

Van egy szanszkrit szó, ami erről eszembe jut: *āsā-bandha*, akkor sem esni kétségbe, ha nem marad semmi remény. Arra, hogy hozzád méltó tanítvány váljon belőlem, látszólag semmi esély. De ahogyan a kis veréb is kitartóan próbálkozott, hogy a tojásai megmentése érdekében az óceánt kimerje, úgy én is törekszem azért, hogy egyszer kiérdemeljem a bizalmadat.

A vágyam, hogy életemet a szolgálátodba ajánlhassam, bármilyen élethelyzetbe is kerülök. Szeretném az áldásodat kérni ehhez!

Annak idején ezt az elhatározást hoztam és igyekszem ezt mindig megújítani, és emellett kitartani. Köszönöm neked, hogy itt vagy nekünk!

Jelentéktelen szolgád:
Rādhā-Mādhava Dāsa

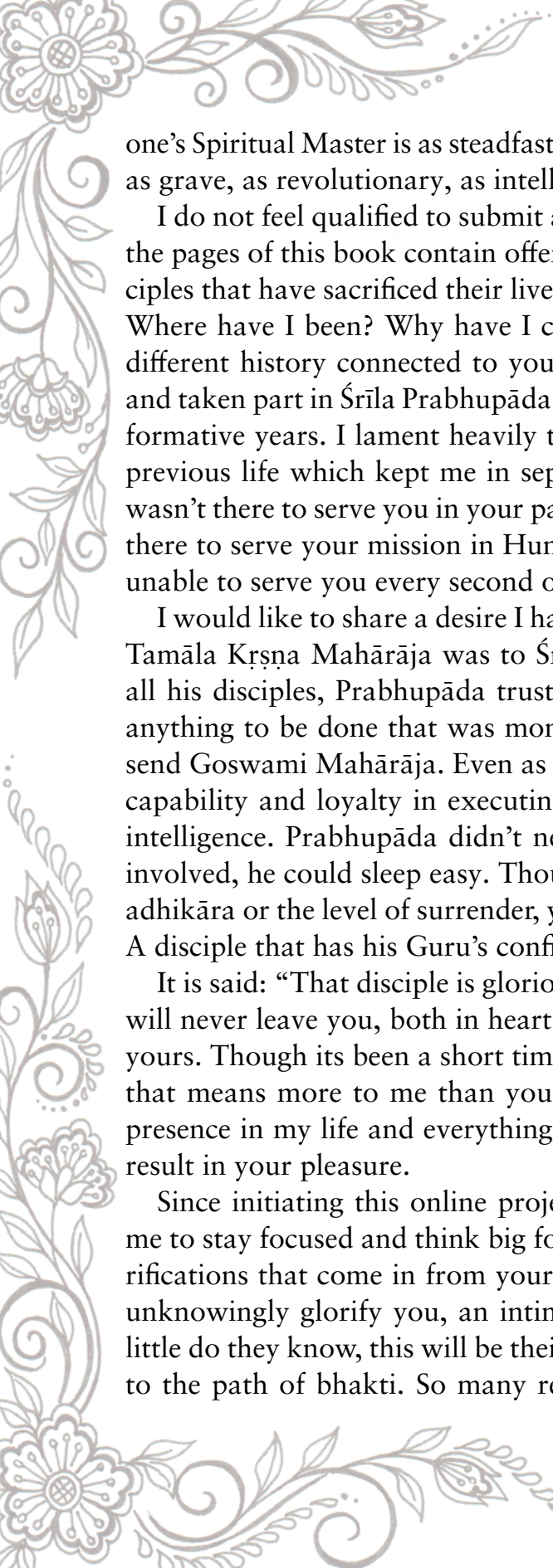
Rādhā-Dāmodara Dāsa

My Dearest Spiritual Master,

Please accept my obeisances at your lotus feet which contain specks of dust, saturated with nectar that I desire to bathe in.

All Glories to Śrīla Prabhupāda who undoubtedly is most proud, possessing a faithful son like you, who is our eternally worshipable master and the saviour of Hungary!

Though there are many things a disciple can say to honour and worship their Spiritual Master, there are many more things to be said when

one's Spiritual Master is as steadfast, as realized, as clean, as exemplary, as grave, as revolutionary, as intelligent and as empowering, as you.

I do not feel qualified to submit an offering as I know that amongst the pages of this book contain offerings from your most qualified disciples that have sacrificed their lives to please you. What have I done? Where have I been? Why have I come so late? I long to have had a different history connected to you. I long to have been born earlier and taken part in Śrīla Prabhupāda's movement by serving you in your formative years. I lament heavily that I wasted so many years in my previous life which kept me in separation from you. I lament that I wasn't there to serve you in your pastimes in the UK. I lament I wasn't there to serve your mission in Hungary. And I lament now that I am unable to serve you every second of every day at present.

I would like to share a desire I have. My desire is to be to you, what Tamāla Kṛṣṇa Mahārāja was to Śrīla Prabhupāda. As you know, of all his disciples, Prabhupāda trusted him the most and if there was anything to be done that was momentous to Prabhupāda, he would send Goswami Mahārāja. Even as a young devotee he displayed such capability and loyalty in executing the needful with transcendental intelligence. Prabhupāda didn't need to worry. If his 'Tamāla' was involved, he could sleep easy. Though I do not have the capacity, the adhikāra or the level of surrender, yet I yearn to be a disciple like that. A disciple that has his Guru's confidence pulsating as his heart beat.

It is said: "That disciple is glorious who doesn't leave his master." I will never leave you, both in heart and in action. You are mine and I yours. Though its been a short time, there is no person on this planet that means more to me than you. You hold a moment-to-moment presence in my life and everything I do in service to you, I hope will result in your pleasure.

Since initiating this online project, the biggest thing that inspires me to stay focused and think big for its expansion is the influx of glorifications that come in from your followers. These wandering souls unknowingly glorify you, an intimate servant of Rādhē-Śyāma and little do they know, this will be their eternal credit as they are brought to the path of bhakti. So many reveal how you have helped them.

“

I'm starting to like this man more and more.

- Nelson Hill, UK

“

This Swami should lead the Society where he is living! He is so wise!

- Adan Rose, California

“

He is one of Earth's greatest gifts.

- Rose Cheyd, New York

”

”

”

“

I agree with your idea. If people do and follow what u have said, this world will a beautiful place to stay

- Jay Rao, Mumbai

“

The best speech for Christmas. If people start do what this gentleman says, it would make Jesus happy.

- Eli Bani, Albania

”

The best speech for Christmas. If people start do what this gentleman says, it would make Jesus happy.

”

“

”

- Shannon Cooper, New Zealand

“

Really really beautiful. And so true. I love your way of teaching, telling, advising.

- Tina Heiland, Sweden

“

My god somebody who makes sense! Too bad he's not President instead of Trump!

- Wolfie Bon, Portland

”

”

Wise helpful words from a wise man. Thank you Sivarama Swami! I love your little video posts

- Kevin Stopford, UK

“

Thank you for seeing the beauty that escapes so many.

- Jamie Flynn, UK

”

“

Thankyou for sharing your wonderful wisdom with us.

- Cheryl Baker, Ohio

”

”

“

This message gave me the chills...such love!

”

- *Brandi Barnes, Kentucky*

“

I love his voice. Each time I see his face on Facebook, I can't but open the video and listen to his voice. No matter what he says.

”

- *Elisabeth Simon, Spain*

“

I learn more from you than I do at University!

”

- *Florin Popa, Dublin*

“

I think you're great. I'm kind of hypnotised by you... i want to listen to you all day.

”

- *Alessandro Mello, Italy*

“

I so love this man. A beautiful being and the teachings are Universal and transcend this mortal life.

”

- *Raymond Vermiglio, UK*

“

I love it and have learnt so much of what I didn't know. Maybe I'm not an atheist after all!

”

- *Rolex Gor, Ghana*

“

Thank-you so much Sivarama Swami. If I can apply these principles I believe it will help me at work.

”

- *Karen, Caracas*

“

I am so happy to see this page. I have been seeing his messages on and off about various things shared by others, but hadn't discovered the page thus far. This post is a glimpse of what his teachings appear like-truly ancient wisdom in modern times.

”

- *Pavitra Atre, Los Angeles*

“

Swamiji, listening to you calms my soul and encourages me to be better. I love your wisdom and carry your profound and divine words in my heart.

”

- *Tanu Dasha, Bangalore*

“

Concise and clear videos which should be widely distributed.

”

- *Kevin Harrington, New York*

“

After seeing them for so many years, I never knew the Krishnas had such great beliefs.

”

- *Hannah O'Brien, Chicago*

They relay their gratitude and appreciation of the wisdom you share and the positive alternative you offer. My real offering is a sample of this, enclosed in the two pages here. It is their glorification of you that makes me never want to stop my service. Because the glorification of you should never come to an end.

Thank you for believing in me and trusting me to try something new. This project only worked because of you. No credit is mine. I accept none and what comes my way, through *mānasa-pūjā*, I transform those sweet words into fragrant rose petals and offer them to your lotus feet that give shade to this wayward soul.

I will now end my babbling.

Your servant,
Rādhā-Dāmodara Dāsa

Rādhā-nāma Devī Dāsī

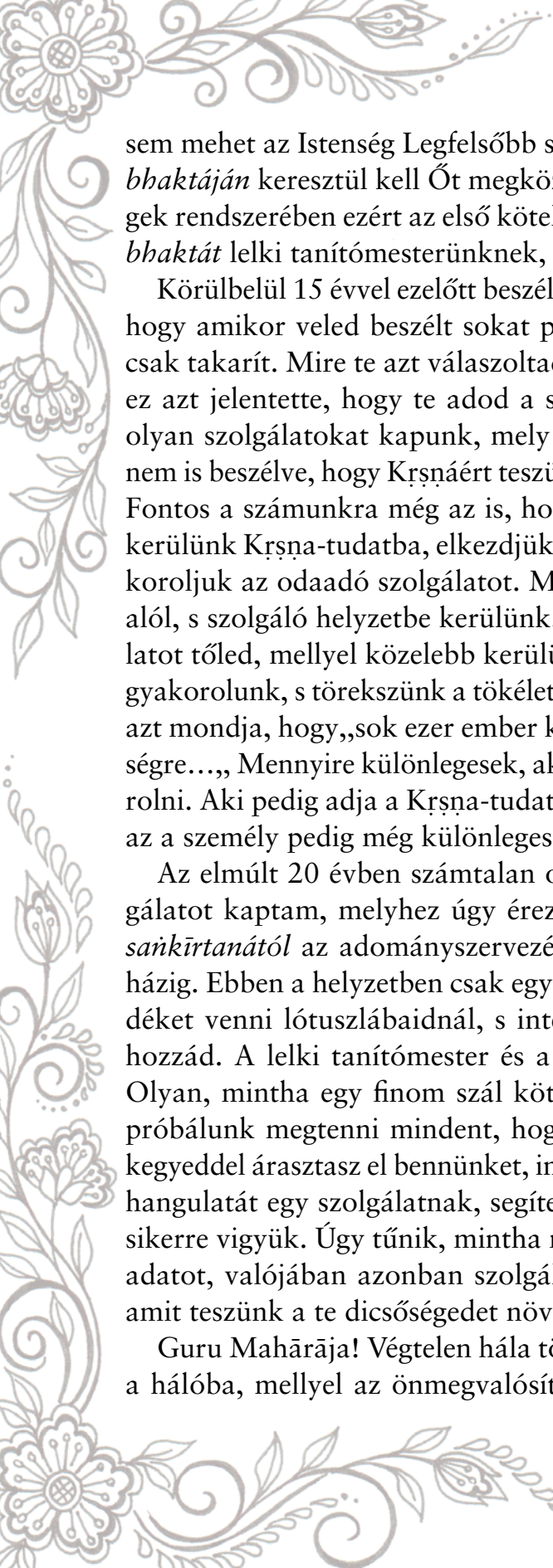
Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fénylő lámpásával megvilágította a tudatlanság sötéttségétől elvakult szememet!

Az Ādi Purāṇában Kṛṣṇa a következő szavakat intézi Arjunához: „Kedves Pārtha! Aki *bhaktámnak* tartja magát, az nem a *bhaktám*. Csupán az az Én igazi hívem, aki a *bhaktám bhaktájának* tekinti magát.” Śrīla Prabhupāda Kṛṣṇa szavaihoz azt fűzi még hozzá :„Senki

sem mehet az Istenség Legfelsőbb személyiségéhez közvetlenül. Tiszta *bhaktáján* keresztül kell Őt megközelítenünk. A vaišņava tevékenységek rendszerében ezért az első kötelességünk az, hogy elfogadjunk egy *bhaktát* lelki tanítómesterünknek, s aztán szolgáljuk őt.,,

Körülbelül 15 évvel ezelőtt beszélgettem egy mātājival, aki elmondta, hogy amikor veled beszélt sokat panaszkodott arról, hogy ő mindig csak takarít. Mire te azt válaszoltad, hogy te vagy a seprű. Számomra ez azt jelentette, hogy te adod a szolgálatot számunkra. Kegyedből olyan szolgálatokat kapunk, mely segítik a lelki fejlődésünket, arról nem is beszélve, hogy Kṛṣṇáért teszünk dolgokat, az Ő elégedettségéért. Fontos a számunkra még az is, hogy megértsük, hogy a kegyed által kerülünk Kṛṣṇa-tudatba, elkezdjük a lelki életet, irányításod alatt gyakoroljuk az odaadó szolgálatot. Mindezek által kikerülünk karmánk alól, s szolgáló helyzetbe kerülünk. Megkapjuk azt a szolgáló hangulatot tőled, mellyel közelebb kerülünk Kṛṣṇához. Vigyázó kezed alatt gyakorolunk, s törekszünk a tökéletességre. A *Bhagavad-gītāban* Kṛṣṇa azt mondja, hogy „sok ezer ember közül alig egy törekszik a tökéletességre....”, Mennyire különlegesek, akik elkezdik a Kṛṣṇa-tudatot gyakorolni. Aki pedig adja a Kṛṣṇa-tudatot, s kapcsol bennünket Kṛṣṇához, az a személy pedig még különlegesebb.

Az elmúlt 20 évben számtalan olyan eset volt, amikor olyan szolgálatot kaptam, melyhez úgy éreztem, nincs képességem. Kezdve a *saṅkīrtanától* az adományszervezésig, a *pūjārī* szolgálattól a Tulasī-házig. Ebben a helyzetben csak egy dolgot tehettem, próbáltam menedéket venni lótuuszlabaidnál, s intenzíven imádkoztam Kṛṣṇához és hozzád. A lelki tanítómester és a tanítvány kapcsolata különleges. Olyan, mintha egy finom szál kötné őket össze. A tanítványodként próbálunk megtenni mindent, hogy elégedetté tegyünk, s te pedig a kegyeddel árasztasz el bennünket, instrukciókat adsz, megadod az alaphangulatát egy szolgálatnak, segítesz abban, hogy a kapott feladatot sikerre vigyük. Úgy tűnik, mintha mi, tanítványok végeznénk el a feladatot, valójában azonban szolgálataink sikere téged illet. Minden, amit teszünk a te dicsőségedet növeli.

Guru Mahārāja! Végtelen hála tölt el, hogy én is belekerültem abba a hálóba, mellyel az önmegvalósításra törekvő embereket próbálsz

kihúzni az anyagi világ tengeréből. Köszönöm az elmúlt 20 évben kapott szolgálataimat, melyek által megtapasztalhattam a szolgáló hangulat ízeit, s melyek segítettek a lelki életben való fejlődésemet. Sokat tanultam a szolgálatok által. A *saṅkīrtana*, mely a mai napig elkísér, segítette, hogy alázatosabbá váljak, segítette a másokhoz való viszonyomat, hogy a könyörületet, a meghódolást gyakoroljam. Az hogy fél évig főzhettem *bhaktáknak* segítette, hogy megtapasztaljam milyen csodálatos a *bhakták* szolgálata, elégedetté tétele. Az adomány-szervezés arra tanított meg, hogy mindig Kṛṣṇa és a te kegyed, amitől kell, hogy függjünk, hiszen magunktól semmire sem vagyunk képesek. A Tulasī-házban azt tanultam meg, hogy a tiszta *bhakták* szolgálata a legkedvezőbb, édesek és viszonzóak, s mindig kegyesek. A Pūjārīban a rend, a tisztaság, a pontosság amit megtanultam, s hogy Rādhē-Śyāma szolgálata az életünk. S a szent név éneklése, amit szintén neked köszönhetek. Ez az út a felszabadulásomhoz, ennek az útnak a végén ott áll Rādhē-Śyāma.

Az egész lelki életünk olyan, mint egy álom. Mindig abban reménykedek s azért imádkozom, hogy sose érjen véget. Szeretném kérni, hogy a továbbiakban is fejezd ki szeretetedet oly módon felém, hogy a szolgálatodban tartasz.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 1. 19. 33. versével szeretnék dicsőíteni téged hiszen tanítványaid annyi mindent köszönhetnek neked:

*yeṣāṁ saṁsmaraṇāt puṁsāṁ sadyaḥ śuddhyanti vai gṛhāḥ
kiṁ puṅgar darśana-sparśa- pāda-śaucāsanādibhiḥ*

„Csupán az, hogy rád emlékezünk azonnal megszenteli a hajlékunkat, mit sem szólva arról, amikor látunk, megérintünk téged, megmossuk szent lábad és otthonunkban ülőhellyel kínálunk.”

Minden dicsőséget neked, GuruMahārāja!

Szolgád:

Rādhā-nāma Devī Dāsī

Rādhā-priya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, és dicsőséges lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának!

A hála minden évben csak egyre fokozódik szívemben. Tavalyi felajánlásomat az előtt az indiai zárándoklat előtt írtam, amelyen a te védőszárnyaid alatt vehettem részt. Frissen élt a fejemben a felajánlás, és mindig csak az jutott eszembe, milyen szegényes volt az a felajánlás ahhoz a kegyhez képest, amivel te elárasztod érdemtelen szolgálodat. És ezt teljesen tisztán látod, mégis bőkezűen szórod a kegyet, mindig odafigyelsz ránk, akkor is, amikor amúgy számtalan teher nyomja a válladat. Úgy éreztem, ez azért is van, mert nagy örömet okoz neked már annak a halvány reménye is, hogy ostoba tanítványod esetleg valami csekély lelki fejlődést fog elérni, ezt a hihetetlen türelmet amivel fáradhatatlanul próbálsz bennünket tökéletesíteni nagyon köszönöm! Előzőleg többször látogattam indiai *vaiṣṇava* szent helyeket, amely alkalmak természetesen szintén csodálatosak voltak, de ez alatt a pár hét alatt tapasztalhattam meg a legintenzívebben, hogyan képes a lelki tanítómester a lelki élményt megsokszorozni azáltal, hogy ott tartózkodásomat autorizálja. Ezen felül szerető apai gondoskodással kísérted lépéseinket, megengeded, hogy időnként közeledben lehessünk, némi jelentéktelen szolgálatot ajánlhassunk neked. Ha nem voltál mellettünk, akkor is rendszeresen figyelemmel kísérted, hogy zárándoklatunk a megfelelő módon zajlik-e, segítettél a *parikramāk* szervezésében.

Ha pedig arra gondolok, hogyan háláljam meg mindezt, megint újabb hálára készítő dologgal találom szemben magamat, látva újabb prédikáló tevékenységedet, a kisfilmeket, amivel tanítasz minket prédikálni, és újabb nagyszerű eszközt adsz a kezünkbe, hogy ezeket csak megosszuk a facebookon. Olyan jó érzés, hogy rengeteg lelket segíthetünk ahhoz, hogy nagyszerű *gurunkkal* való társulást megkapja! A munka nehezét ebben persze megint te végzed el.

A bölcsek azt mondják, a lelki tanító mester mindent tud, mindenben

ő a legjobb. Erről is tökéletes megvalósítást mutattál nekem, egyik érdemtelen orvosodnak, megmutatva, hogy te vagy a tökéletes páciens, aki nagy tudással segít orvosának a „gyógyításban”, a legtökéletesebb példát mutatja a „beteg” szerepében.

Azt mondtad, amikor végre elkezdtem könyvet osztani, hogy így leszek igazi orvos, a lelkek doktora.

A *Caitanya Caritāmṛta* Ādi-līlā 1.91. versének magyarázata írja:

„Az anyagi természettel érintkezve az élőlényeken az anyagi tudat betegségének különböző tünetei mutatkoznak meg. Az emberi élet legfelsőbb rendű célja ennek az anyagi betegségnek a meggyógyítása.”

Na, ezt nem tanították az orvosi egyetemen, sőt, a postgraduális képzéseken sem, soha.

Legnagyobb szerencsémre Śrīla Prabhupāda nektári könyveiből a te útmutatásoddal megtanulhattam, hogy az orvos igazi feladata a *sanātana-dharma*, az igazi vallás gyakorlása: az anyagi betegségek gyógyítása. Ez igazán nagyszerű, hogy a foglalkozásom gyakorlása egybe esik a *sanātana-dharma* gyakorlásával!

„A transzcendentális tudás iránt érdeklődőnek ezért közvetlenül és közvetve mindig kérdezősködni kell e tudásról, hogy megismerje a mindent átható igazságot!

MAGYARÁZAT: Azoknak, akik komolyan vágnak az anyagi kozmikus teremtesen túli transzcendentális világ megismerésére, egy hiteles lelki tanítómesterhez kell fordulniuk, hogy közvetlenül és közvetve is megtanulják ezt a tudományt. Az embernek meg kell ismernie a kívánt cél elérésének módjait, valamint az előrehaladás akadályait is. A lelki tanítómester tudja, hogyan szabályozza a kezdő tanítvány szokásait, ezért a komoly tanítványnak e tudomány minden oldalát tőle kell elsajátítania.” (CC Ādi-līlā 1.56.)

Leghasznosabb postgraduális képzésemet lelki tanítómesterem vezeti. Ezen a képzésen részt venni a legnagyobb áldás, és a leghasznosabb tudást lehet elsajátítani, amit – ígérem – a *saṅkīrtanában* fogok kamatoztatni.

Köszönöm, Guru Mahārājám, hogy kegyedből ilyen különleges képzésben lehet részem.

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara kī, jay!

Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga kī, jay!
Śrīla Prabhupāda kī, jay!
Saṅkīrtana yajña kī, jay!

Érdemtelen, örök, szerető szolgád:
Rādhā-priya Devī Dāsī

Rādhānātha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.
All glories to you.

Let me wish you a very happy Appearance Day with a little story, which includes all the elements, which were bestowed upon me by you in order to be able to start practicing Kṛṣṇa consciousness. These elements are the association of devotees, the causeless mercy of the Lord and the blessings of dhāma basis.

After a five-year interval, I have managed to travel to India again this winter. In Jagannātha Puri, we were blessed to receive mahā-prasādam from Śrī Śrī Gaura-Nitāi of the local ISCKON Centre situated in the outskirts of the city. We stayed in a nearby hotel. Usually, it was only the pūjārī's family and us, who stayed there for lunch, but one or two other local devotees also attended sometimes the noon ceremony. After the noisy urban parikramās, this remote Temple was a real relief for the soul, the mind and the body too. One day, a disciple of H. H. Gour Govinda Swami Mahārāja, Jagadeśvara Prabhu, joined us for lunch. Obviously, we mutually offered obeisances to each other and when he learnt about you as my spiritual master, he expressed his uttermost respect to you.

You had already met several times in Jagannātha Puri, and he explained in detail how amazed he was by your exalted behaviour and by your realizations. As many of the disciples of H. H. Gour Govinda

Swami Mahārāja, he was very much attached to Lord Jagannātha and though he never left India, he was appreciating the fact that Jagannātha is travelling all over the world and makes devotees everywhere by Śrīla Prabhupāda's mercy. He had a very nice and theatrical way to express himself. He asked me, if I knew any story, when Lord Jagannātha made a devotee by His causeless mercy. I was thinking for a while, then I told the story how Aṣṭa Sakhī Mātājī was mesmerized by my Jagannātha badge at the university many years ago. Jagadeśvara Prabhu was bewildered by this story, especially, when he learnt that Aṣṭa Sakhī mataji is Śrī Śrī Rādhe-Śyāma's chief pūjārī now.

The day before our departure from Jagannātha Puri, there was a gentle knock on the door of our hotel room. It was Prabhu, who had gone to the Jagannātha Mandir to acquire some *snāna yātrā* water from Jagannātha. He convinced the local *pūjārīs* to give him a little bottle of this most sacred fluid in order to send it to Nava Vraja-dhāma for the devotee, who was enchanted by Lord Jagannātha Himself. I took this mission with a great pleasure and I brought the bottle back to Hungary for Aṣṭa Sakhī mātājī, and, obviously, I was in bliss to hand it over to her in front of the Lords of my heart.

This short story is to illustrate that your Mercy penetrates the life of your disciples. I would have never heard about Lord Jagannātha and about his abode, Puri, without you. It would have been impossible for me, lost and wrecked soul, to associate with such a wonderful devotee as Jagadeśvara Prabhu and Aṣṭa Sakhī Mātājī, or to visit holy *dhāmas* as Jagannātha Puri.

Dear Guru Mahārāja, you are the ground, which holds and organizes all my activities related to Kṛṣṇa and to the devotees. I would like to thank you again and again for your causeless mercy through which you reached out for me and that you pour constantly your care, grace and blessings onto me. Thank you so much.

Your servant,
Rādhānātha Dāsa

Rādhāṅga Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Mahārāja, te vagy az elesettek megmentője, Śrīla Prabhupāda hű követője. Elhoztad Magyarországra a legnagyobb kincset, a tudást a bölcsességet. Nagy áldás éri azt az embert aki csak találkozik veled. Én is szerencsés vagyok, hogy személyesen is megkaphattam társulást. Számomra te vagy a legjobb példa, hogyan kell követni a lelki tanítómester utasításait. Töretlen vagy és őszinte a transzcendentális tudás ismerője. Nem tudom elégszer kifejezni hálámat mindenért, amit kaptam és kapok tőled.

Újra és újra leborulok előtted. Minden dicsőséget neked!

Hare Kṛṣṇa

Lelki lányod:

Rādhāṅga Devī Dāsī

Rādhārādhyā Dāsa

Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am reading 'The Awakening of Spontaneous Devotional Service' for the third time. Perhaps, you wrote this for more mature devotees, but still I get so much inspiration from it. This book, along with your other books, systematically explains the philosophy of our wonderful *gauḍīya-sampradāya* exactly in that way how Śrīla Prabhupāda represented it.

From your books we can clearly see that you made Śrīla Prabhupāda's

mood and mission your heart and soul. I think this is one of the main lessons what I have to apply in my personal life from your books.

May I get the sincerity and eagerness to understand your example. May I become able to follow your footsteps.

All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Your insignificant servant,
Rādhārādhya Dāsa

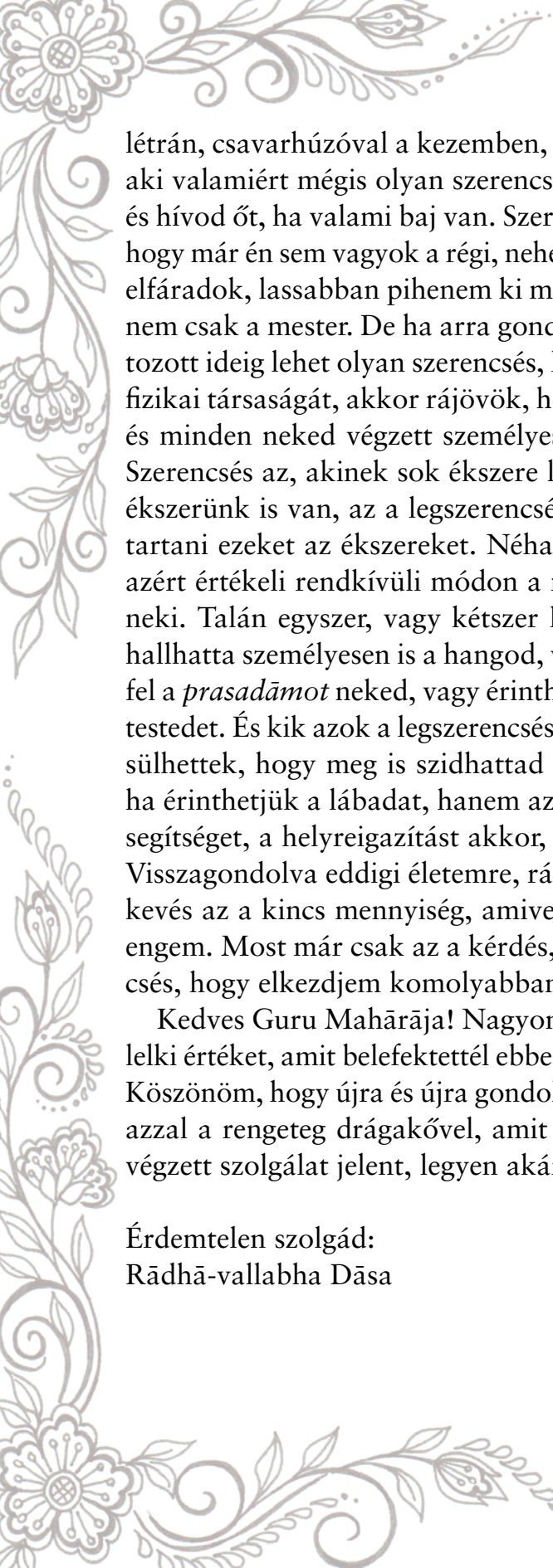
Rādhā-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenési napodnak!

Korábban nagyon sokat kellett gondolkodnom azon, hogy mit írjak neked a megjelenési napod alkalmából. Most viszont nem tartott sokáig kitalálni, hogy a veled való kapcsolatomból miatt szeretnék neked köszönetet mondani.

Sokszor látom, hogy vannak olyan *bhakták*, akik nagyon ritkán kapják meg azt a kegyet és lehetőséget, ami a veled való személyes kapcsolatból származik. Megvallom, én is közéjük tartozok. De néha abban a kegyben van részem, hogy megkeresel, és lefoglalsz valamilyen személyes szolgálattal. Általában nem kérsz nagy dolgokat tőlem. Legtöbbször annyit, hogy szereljek a házádba valamilyen új világítást, ami nem volt eddig még, de szükség lenne rá. Legutóbb a kerti világítást kellett bevezetnem, aminek nagyon örültem. Abban az időben jelentetted be a podcast-on, hogy nem fogsz tudni több levélre, email-re, sms-re válaszolni, mert a megromlott egészségügyi állapotod miatt nagyon leterhelnek téged ezek a dolgok. Miközben szereltem, rájöttem, hogy igazából milyen szerencsés vagyok. Sok *bhakta* még csak nem is kap választ az üzenetére, habár te mindenkit szeretnél elégedetté tenni, de sajnos nincs rá elegendő fizikai kapacitás. Én meg itt vagyok fent a

létrán, csavarhúzóval a kezemben, a legszerencsétlenebb tanítványod, aki valamiért mégis olyan szerencsés, hogy rendszeresen gondolsz rá, és hívod őt, ha valami baj van. Szerelés közben persze arra is rájöttem, hogy már én sem vagyok a régi, nehezebben megy a munka, gyorsabban elfáradok, lassabban pihenem ki magam. A tanítványok is öregednek, nem csak a mester. De ha arra gondolok, hogy a tanítvány csak korlátozott ideig lehet olyan szerencsés, hogy élvezheti a lelki tanítómestere fizikai társaságát, akkor rájövök, hogy minden veled eltöltött pillanat, és minden neked végzett személyes szolgálat olyan, mint egy ékszer. Szerencsés az, akinek sok ékszere lehet a lelki életben. De bármennyi ékszerünk is van, az a legszerencsésebb, aki megfelelő becsben képes tartani ezeket az ékszereket. Néha azt is láthatjuk, hogy valaki pont azért értékeli rendkívüli módon a megszerzett kincseit, mert alig van neki. Talán egyszer, vagy kétszer lehetett veled, szolgálhatott téged, hallhatta személyesen is a hangod, vagy moshatta ruháid, szolgálhatta fel a *prasadāmot* neked, vagy érinthette lótusz lábadat, masszírozhatta testedet. És kik azok a legszerencsésebbek, akik abban a kegyben részesülhettek, hogy meg is szidhattad őket? Mert a nektár nem csak az, ha érinthetjük a lábadat, hanem az is, amikor megkapjuk a közvetlen segítséget, a helyreigazítást akkor, amikor igazán szükségünk van rá. Visszagondolva eddigi életemre, rá kellett jönnöm, hogy nem is olyan kevés az a kincs mennyiség, amivel eddig kedvesen megajándékoztál engem. Most már csak az a kérdés, hogy lassan leszek-e olyan szerencsés, hogy elkezdjem komolyabban értékelni őket.

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon szépen köszönöm neked azt a sok lelki értéket, amit belefektettél ebbe a végtelenül ostoba tanítványodba. Köszönöm, hogy újra és újra gondolsz rá, hogy hívod őt, és elhalmazod azzal a rengeteg drágakővel, amit a veled való kapcsolat és a neked végzett szolgálat jelent, legyen akár személyes, akár általános.

Érdemtelen szolgád:
Rādhā-vallabha Dāsa

Rāghava Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Elérkezett születésed napja, amikor a *bhakták* hálájukat fejezik ki neked, mindazért amit tőled kaptak az elmúlt évben, időszakban. Vanak, akik több oldalas, szívet megolvasztó leveleket írnak a megvalósításaikkal, történeteikkel, amiken hol sírni, hol pedig nevetni lehet.

Azonban vannak olyanok, akikkel ilyen szívet melengető megvalósítások nem történnek. Olyan *bhakták*, akik nem tudnak mindennap kimenni *saṅkīrtanát* végezni, prédikálni, teljes időben lefoglalva lenni Kṛṣṇa szolgálatában. Egyszerű *bhaktákról* van szó, akik dolgoznak, hétköznapi életet élnek, s a fennmaradó energiájukat, idejüket próbálják odaadó szolgálatba lefoglalni, majd azt felajánlani Kṛṣṇának és Śrīla Prabhupādának.

Én is egy ilyen személy vagyok, s ebben a levélben pár gondolatot megosztva próbálok kifejezni feléd azt a hálát, amit érzek irántad kedves Guru Mahārāja. Igen, hálás vagyok, mert évekkal ezelőtt megmentettél, lehetőséget adva egy jobb, tartalmasabb életre. Értelmet adtál mindennek, ami eddig számomra értelmetlen volt. Célt adtál egy céltalanul bolyongó lélek számára.

Mindenki, aki ismer téged, szerencsésnek érezheti magát, hiszen nagyobb szerencséje nem lesz ebben az anyagi világban. Örülök, hogy egy ilyen csodálatos közösség tagja lehetek, mint ami itt van Krisnavölgyben illetve Budapesten. Mindaz, amit felépítettél, több ezer ember életében hozott változást, s a jövőben még több embernek fog.

Olyan vagy számomra, mint egy érintő: amihez hozzányúlsz, azt aranyá, lelkivé változtatod. Azonnal lefoglalod Kṛṣṇa szolgálatában, ezzel példát mutatva nekünk, nekem. Erre egy nagyon jó példa a modern technológia használata. Például Facebookon sokan csak csevegnek, videókat nézegetnek, játszanak, ezáltal elpazarolva az idejüket. Azonban te ezt is lelkivé változtattad, saját oldalaid vannak, ahol

közzéteszed a bejegyzéseidet, vlogjaidat. A vlogjaid nagyon speciálisak, mivel olyan alapvető dolgokat, amelyek a lelki élet gyakorlásához, illetve az anyagi világ működésének megértéséhez szükségesek nagyon érthetően elmagyarázod. Így azokat bárki könnyedén felfoghatja.

Személy szerint mindig kíváncsian várom, a következő vlogodat a Facebookon, hogy minél hamarabb láthassam, és megoszthassam azt másokkal. Ilyenkor egy fajta büszkeség tölt el, hogy egy ilyen nagyszerű lelki tanítómesterem van, mint amilyen te vagy. Mivel minden egyes videóból mindig tanulok valami újat.

Példamutatásod, tanításaid ösztönöz minket, illetve fog ösztönözni másokat, hogy Śrīla Prabhupādának végzett missziódat sikerre tudjuk vinni. Mindezért nagyon hálásan köszönöm, hogy itt vagy nekünk.

Jelentéktelen tanítványod:
Rāghava Dāsa

Bhakta Rahul Popat

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you at your lotus feet.

Yadi Gaura nā hoito, this beautiful bhajana by Vāsudeva Ghoṣa was in my mind during and after the festivities of Gaura-pūrṇimā and I remember during this time, I was not only thinking of Gaura, but also of you Guru Mahārāja. If you never came, if you never mercifully glanced upon me, where would I have been? Whenever I hear Dāmodara-līlā and read about the deliverance of Nalakūvara and Maṇigrīva through the mercy of Nārada Muni, I think of you. I hear the stories of Narotama Dāsa Ṭhākura, and even though he had obtained the golden love of Kṛṣṇa from Mahāprabhu, he very humbly begged and performed many services and austerities in order to be accepted by his spiritual

master. What to speak of me? Where do I qualify for such an exalted position to be a servant within the Gauḍīya Vaiṣṇava disciplic succession? It is only by the mercy of you and Śrīla Prabhupāda that so many souls are able to join the *saṅkīrtana-yajña*, and I will be forever be indebted to you.

Every day that passes I appreciate more and more the association I had with you last year, where I would see you walk daily, before the sun rose, to dress the most beautiful Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara; when I would witness your transcendental voice resounding outside in the veranda of the home of Śrī Śrī Rādhā Damodara under the storming dark rain clouds of Vraja-dhāma; when you would humorously call out 'Rahuuuuul' for some garam chapatis as you honoured *prasādam* in the gardens beside Rādhā-Dāmodara Kuṇḍa; when you gracefully allowed the bumble-bees to taste your remnants as you placed the creature back on the branch; when you would wash your hands with limed-water of which I would quickly consume after you left; when you would walk past as I pulled water from the well and remind me the importance of Kṛṣṇa's energies; when you would walk into the beautiful fruit-filled trees of Govardhan Hill, and using your walking stick grab a branch to accept some of the most delicious cherries; when you taught me what a relationship is based on, devotional service, and the list goes on. Everyone who asks me about last summer, I end up talking for 2 hours just describing the glories of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, New Vraja-dhāma and you. You are most definitely no ordinary personality, I pay my *daṇḍavat-pranāmas* to you again and again.

On this most auspicious occasion of your appearance, please accept my humble offering, and I beg for your mercy so I can stay engaged in devotional service.

Seeking for your shelter,

Your servant,
Bhakta Rahul Popat

Rāja-kumārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, transzendentális megjelenési napod alkalmából!

Szeretném megköszöni a gondoskodásodat, figyelmedet és türelmedet. Sajnos nem az a tanítvány vagyok, akire büszke lehetsz. Emiatt szégyenlem is magam. Viszont azt tudom, hogy szeretlek és tisztelsz, az hiszem ez az egyetlen ok amiért Kṛṣṇa engedi, hogy a sok gyengeségem ellenére itt maradjak és megkaphassam a te és követőid társaságát. Sajnálom, hogy sok csalódást okozok neked, bár soha nem áll szándékomban. Az elmúlt 20 év menedéke te vagy. Sajnos nem tudtam, tudom kimutatni azt a hálát amit érzek irántad, de törekszem és törekedni is fogok, hisz az élet értelmetlen e nélkül. Kérlek, bocsáss meg nekem.

Guru Mahārāja, amikor énekelsz, minden alkalommal egy különleges érzés jár át, ami semmihez sem fogható. De igazán sosem tudtam megfogalmazni pontosan mi is ez. Aztán tavaly Janmāṣṭamī vagy Rādhāṣṭamī reggelén elkezdted egy kirtant vezetni, Madhuri Śrī állt mellettem, oda hajolt hozzám és ezt súgta oda: „Amikor Mahārāja elkezd énekelni, az olyan mintha kinyílnának a lelki világ kapui.” Akkor azt éreztem ez a tökéletes megfogalmazása az érzésnek, ami átjárja az ember amikor énekelsz. Köszönöm, hogy ezt is önzetlenül adod.

Köszönöm, hálás vagyok, hogy a sok hibám ellenére, mégis itt lehetek és tapasztalhatok egy-egy cseppet a nektárból, amit átadsz nekünk.

Köszönöm, hogy megadod a lehetőséget arra is, hogy Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát személyesen szolgálhatom. Életem legszebb pillanatai, amikor Velük lehetek.

A végtelen kegyőcenjét záprozod. Köszönöm.

Guru Mahārāja kī jaya!

Jelentéktelen szolgád:

Rāja-kumārī Devī Dāsī

Rāmabhadra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances at your lotus feet! All glories to Your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda!

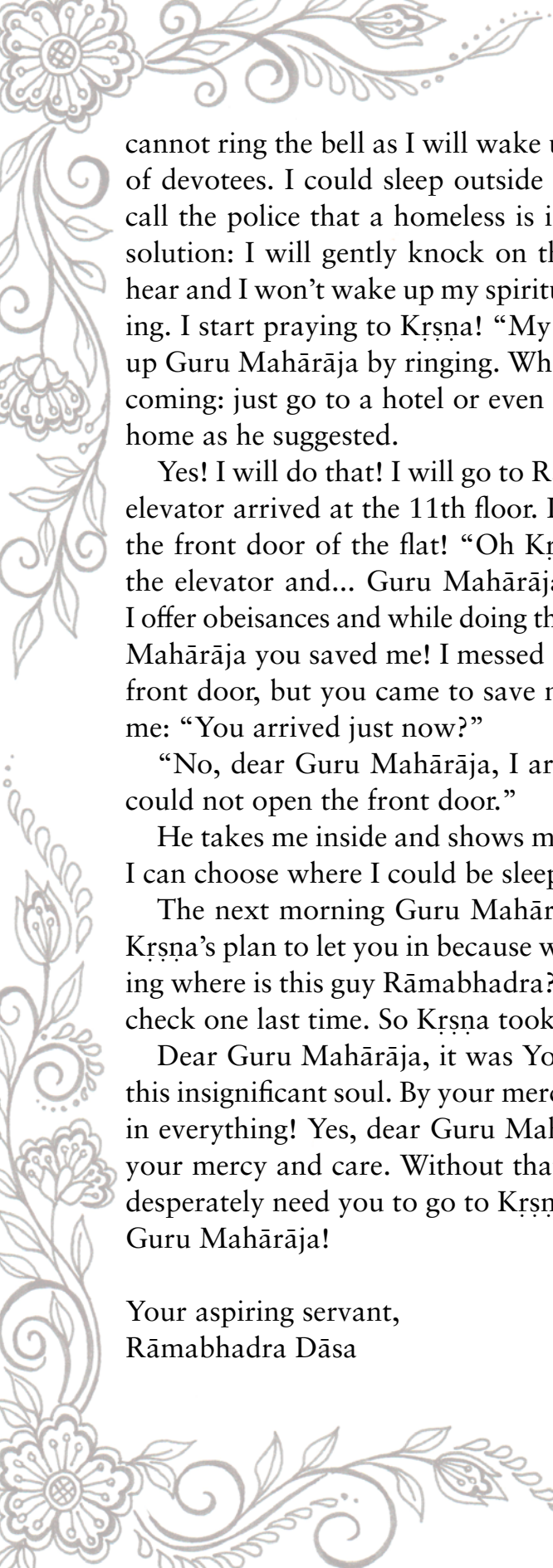
*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarama-svāmin iti nāmine*

It is November 2017. A foggy and chilly night. I am waiting for the flight to Bucharest to meet my spiritual master, His Divine Grace Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja. I am silently chanting God’s names on my fingers. The airplane is belated due to fog. At times I am praying to Kṛṣṇa if He so desires to make me arrive on time, not very late, so that I may not disturb all the devotees at the location we are staying in Bucharest.

Finally, the airplane arrives in Bucharest with 1.5 hours delay. Suddenly my spiritual master is calling me. My heart stops with amazement: my spiritual master is not an ordinary man. He is a saint. In his old age, he quits the comfort of a cosy home and comes far away to Romania, in a humid atmosphere to tell others about God, about Kṛṣṇa, the most attractive person. He talks with people interested in this message, he writes books and changes the hearts of people around the world. And despite his schedule, he takes time to phone me and tell me how I can get access in to the flat we are supposed to stay, where I can sleep, where I find *prasādam*.

The time stops and I hear my spiritual master talking on the phone. From where this genuine care is coming? He transmits that, beyond the covering of body and mind, there is something else and that tiny thing is precious because we are parts and parcels of the object of his love: Kṛṣṇa!

And yes, I finally arrive at the flat we are supposed to stay. But the front door is locked and I cannot go inside. What will I do now? I

cannot ring the bell as I will wake up my Guru Mahārāja and the rest of devotees. I could sleep outside the door, but the neighbors might call the police that a homeless is in front of their doors. I know the solution: I will gently knock on the door hoping that someone will hear and I won't wake up my spiritual master. But no! Nobody is hearing. I start praying to Kṛṣṇa! "My dear Lord, I do not want to wake up Guru Mahārāja by ringing. What should I do?" And the answer is coming: just go to a hotel or even better to Rādhā Govinda Prabhu's home as he suggested.

Yes! I will do that! I will go to Rādhā Govinda Prabhu's home. The elevator arrived at the 11th floor. I step inside it. But suddenly I hear the front door of the flat! "Oh Kṛṣṇa! It's the door!" I come out of the elevator and... Guru Mahārāja is standing in front of the door. I offer obeisances and while doing that I feel gratefulness. I think: "Guru Mahārāja you saved me! I messed up the things, I could not open the front door, but you came to save me." And my spiritual master asks me: "You arrived just now?"

"No, dear Guru Mahārāja, I arrived about 20 minutes ago, but I could not open the front door."

He takes me inside and shows me the *prasādam* and the places that I can choose where I could be sleeping.

The next morning Guru Mahārāja said to me: "Last night it was Kṛṣṇa's plan to let you in because while I was reading I was just thinking where is this guy Rāmabhadra? Why isn't he here by now? Let me check one last time. So Kṛṣṇa took care of you!"

Dear Guru Mahārāja, it was Your Divine Grace who took care of this insignificant soul. By your mercy, Kṛṣṇa arranged a perfect tuning in everything! Yes, dear Guru Mahārāja, I am a lost soul who needs your mercy and care. Without that I am lost in the realm of maya. I desperately need you to go to Kṛṣṇa! I am just lost without you, dear Guru Mahārāja!

Your aspiring servant,
Rāmabhadra Dāsa

Rāmānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

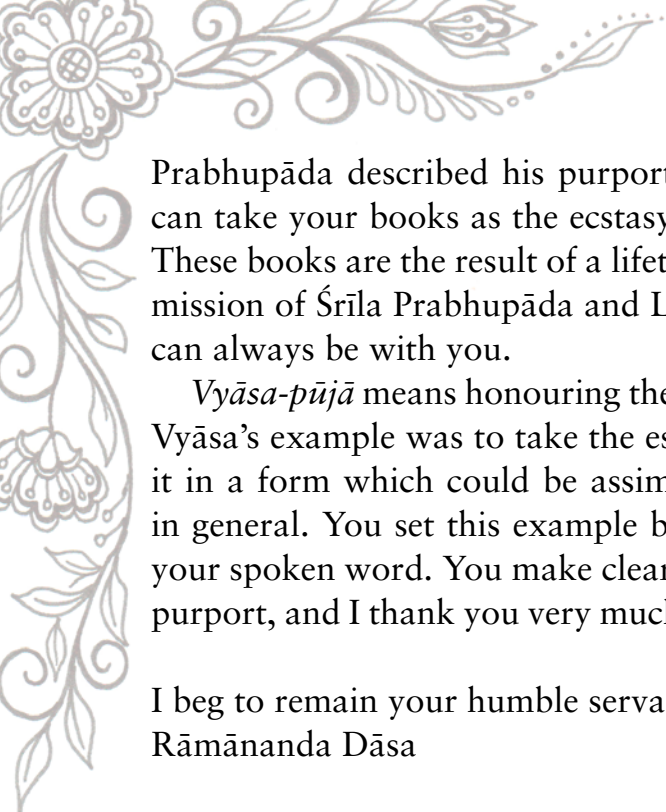
Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace, all glories to Śrīla Prabhupāda!

On this occasion of the anniversary of your appearance in this world I would like to take this opportunity to offer some words of glorification and gratitude.

Those devotees who come in line from our founder ācārya, Śrīla Prabhupāda, and who accept the service of Guru, have the gravest responsibility to connect their disciple to the teachings and the mission of His Divine Grace. Please forgive me for repeating something which I have said in a number of *vyāsa-pūjā* offerings in years past, but it is a personal experience which I always reflect upon at this time. When I found myself in a difficult time and looking for shelter and guidance, fate brought me to read your books and begin to regularly hear your daily instructions. At that time I had spent a decade trying to practice Kṛṣṇa Consciousness, but I had many misconceptions about its application. Śuddha Bhakti Cintāmaṇi was, and to this day remains, for me the most brilliant explanation of how to practice Kṛṣṇa Consciousness according to the teachings of Śrīla Prabhupāda. Reading it convinced me that you have clear understanding of the meaning and application of Śrīla Prabhupāda's teachings, and that you could show me how to be the same.

It is a book that I go back to again and again.

I would like to take this opportunity to thank you, not only for *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*, but also for your taking the time to write all your books. Śrīla Prabhupāda describes this book writing and distribution as the family business of the members of ISKCON. When I first came to you for direction it seemed that I would be blessed to see you regularly in person, but circumstances have meant that that is not always to be the case. What I am blessed with is the condensed essence of your association in the form of your books. Just as Śrīla

Prabhupāda described his purports as his personal ecstasies, so we can take your books as the ecstasy of your love for *guru* and Kṛṣṇa. These books are the result of a lifetime of surrender and service to the mission of Śrīla Prabhupāda and Lord Caitanya, and through them I can always be with you.

Vyāsa-pūjā means honouring the representative of Śrīla Vyāsadeva. Vyāsa's example was to take the essence of all the Vedas and present it in a form which could be assimilated and digested by the people in general. You set this example brilliantly through your books and your spoken word. You make clear the purport of Śrīla Prabhupāda's purport, and I thank you very much for your lighting the path for me.

I beg to remain your humble servant,
Rāmānanda Dāsa

Rāmāpriya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda. All glories to your *vyāsa-pūjā!*

Another year has gone by and as they say time marches on and still you are thinking of new preaching opportunities.

The vlogs that you are making are bringing so many new people to hear and see Kṛṣṇa.

As part of the team on your site I read all the responses, and over 13 million people have been reached by these vlogs so far. With warmth, knowledge and just plain common sense, with your love of Kṛṣṇa coming through, you are certainly achieving Śrīla Prabhupāda's desire for his disciples to preach the message of Śrī Caitanya Mahāprabhu.

Śrīla Prabhupāda must be smiling on you and very proud. Many of these people who comment on your site are declaring their love for you, without even knowing you, so why should I be any different.

Guru Mahārāja please accept my undying love and respect and gratitude for accepting me as your disciple, please keep me in your thoughts, sometimes.

Love,

Your servant, Rāmapriya Dāsa

Raṅginī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd a tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm, hogy újabb egy éven keresztül mutattál példát, adtál lendületet és hitet. Hálás szeretnék lenni ezért, de azt is tőled próbálom megtanulni, hogyan kell a hálát igazán érezni és kifejezni. Azt a hálát, amit azért érzek, hogy minden nap a kezembe vehetem a *japa-mālāt*, amelyen te is japáztál, és így énekelhetem a szent nevet. Remélem, ez csak mélyülni fog, minden egyes nappal, ahogyan az a hála is, amit a *bhakták* társaságában érzek, a templomi programokon, a leckéken, a szolgálat közben. Nélküled nem ismertem volna meg Śrīla Prabhupādát sem. Kérlek, a leckéiddel, podcastokkal, könyveiddel segíts, hogy több megértésre tehessek szert arról, a hála mennyire fontos a lelki életben, és sose felejtsem el, hogy ez mind a te kegyedből lehetséges.

Csodálatos, hogy mindig megtalálod az újabb és újabb módját a prédikálásnak. A vlogok rengeteg emberhez jutnak el, nekik is lehetőséget kínálva a gondolkodásra, a lélek természete szerint való cselekvésre. Csodálatos, hogy amit mondasz, amit írsz, minden egyes alkalommal friss, nem lehet megunni, sőt, csak növeli a vágyunkat arra, hogy többet, még annál is többet halljunk. A *bhajanáid*, *kīrtanáid* szintén páratlanok, erőteljesek. Nincs helye kételynek, amikor a hangod betölti a szívünket.

Remélem, még nagyon sokáig szolgálhatom a szolgálaid szolgálait:

Raṅginī Devī Dāsī

Raseśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mindig mondom, hogy minden dicsőséget neked, de vajon mit is jelent ez? Igen te tényleg dicsőséges vagy, hiszen meg akarod menteni az embereket, ebből az illúzióból, még azt sem tudják, hogy mi a valódi énjük, hogy mi az életük lényege, és te ezt szeretnéd nekik átadni, először ráébreszteni őket a valóságra, utána pedig megmutatni a kiutat, és vezetni őket, vissza az igazi úton. Ha valaki őszinte és szeretne követni téged, akkor boldogan adod át magad, és nem kíméled az időt. Ennél dicsőségesebbet nem lehet találni ebben a világban. Fáradhatatlanul prédikálsz, és mindig szolgálod Guru Mahārājádat, hogy elégedetté tedd őt.

Köszönöm, hogy engem is meg akarsz menteni!

Mostanában tanulunk egy verset az ovisokkal, és annyira megfogott, hogy szeretném neked is leírni, amikor mondjuk a verset, a végén elakad a hangom és küzdök a könnyeimmel, mert annyira megható.

Ime a vers:

Almafa, körtefa, csipkefa, hárs
Este is reggel is, mind hazavársz
Ha közel, ha messze, ahol csak járok
Virágok végiből hozzád talállok
Hó rebben, vad fagyok, zeng a vihar
Egy gondod hol vagyok, nem ér e baj?
Árván, ha kint állok, tél közepén
Tenéked kiáltok, üzenek én
Tűz a nap forróság, árnyad terül
Tiédnél jobb jószág sose kerül.
Köszönöm Kṛṣṇa, hogy vigyázol rám!
Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy vigyázol rám!

Nem is igazán értem a lelki tanítómester és tanítvány közötti kapcsolatot, csak azt tudom, hogy te vagy az én igazi, őszinte jóakaróm, és nagyon szégyellem magam, hogy nem vagyok méltó a kegyedre, mert lusta, önző, irigy vagyok. Bocsánatot kérek, Guru Mahārāja, és ígérem, hogy ha lassan is, de haladok az úton, a te mérhetetlen kegyedből!

Kérem a mi gyönyörű Rādhā-Śyāmasundaránkat, hogy küldjön neked sok lelkes és őszinte tanítványt!

Hare Kṛṣṇa

Szolgád:

Raseśvarī Devī Dāsī

Rasikānanda Dāsa

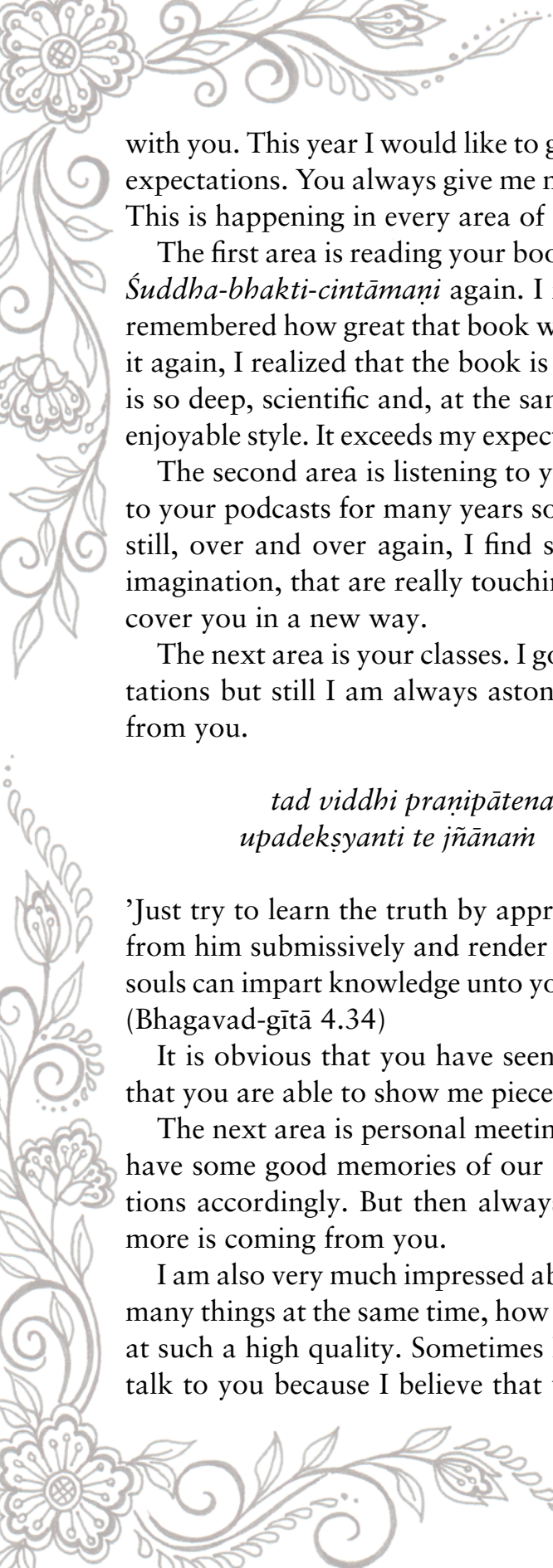
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to you!

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

‘According to their karma, all living entities are wandering throughout the entire universe. Some of them are being elevated to the upper planetary systems, and some are going down into the lower planetary systems. Out of many millions of wandering living entities, one who is very fortunate gets an opportunity to associate with a bona fide spiritual master by the grace of Kṛṣṇa. By the mercy of both Kṛṣṇa and the spiritual master, such a person receives the seed of the creeper of devotional service.’ (Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 19.151)

I am one of those very fortunate living entities who had and have the opportunity to associate with a bona fide spiritual master, to associate

with you. This year I would like to glorify you for always exceeding my expectations. You always give me more and better than what I expect. This is happening in every area of our relationship.

The first area is reading your books. Recently, I have started to read *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* again. I read it some years ago and always remembered how great that book was. Now, that I have started to read it again, I realized that the book is much better than I remembered: it is so deep, scientific and, at the same time, it has such a pleasant and enjoyable style. It exceeds my expectations every time I get to reading it.

The second area is listening to your podcasts. I have been listening to your podcasts for many years so I really know what to expect. But still, over and over again, I find some podcasts that go beyond my imagination, that are really touching my heart, that help me to rediscover you in a new way.

The next area is your classes. I go into your classes with high expectations but still I am always astonished how much more I can learn from you.

*tad viddhi pranipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ jñāninas tattva-darśinaḥ*

’Just try to learn the truth by approaching a spiritual master. Inquire from him submissively and render service unto him. The self-realized souls can impart knowledge unto you because they have seen the truth” (Bhagavad-gītā 4.34)

It is obvious that you have seen and can always see the truth and that you are able to show me pieces of this truth when I listen to you.

The next area is personal meetings and small interactions. I always have some good memories of our last meeting and I set my expectations accordingly. But then always something better and something more is coming from you.

I am also very much impressed about how you are able to manage so many things at the same time, how you are able to perform everything at such a high quality. Sometimes I am hesitant to write to you or to talk to you because I believe that you have already too much to do,

too much burden on you. But then I get a quick response with lots of encouragements reenforcing my conviction that you are always there for me.

A couple of years ago, I was going through a difficult period in my life and I talked to you about it only when it was over. Then you put the question to me: why didn't you come to me for help? I am always here to help you. Then I realized that I underestimated your capacity and your love for your disciples and your willingness to help. You are much more than I can imagine and I can expect. You always exceed my expectations.

I am always impressed by your deep and unalloyed Kṛṣṇa consciousness. You are always connected to Kṛṣṇa and since you are always connected to Kṛṣṇa, nothing is impossible for you.

My expectations and my imaginations are limited by my conditioning. Like the frog in the well, I can imagine a bigger well but I am not able to imagine the ocean. I am not able to fully understand you and fully appreciate the gifts I am receiving from you.

You are always Kṛṣṇa conscious. For me, it feels like a great achievement, if for some time I can emerge from my material tasks and can focus my attention on Kṛṣṇa by chanting His holy name or reading Śrīmad-Bhāgavatam. For you, there seems to be no difficulty to be with Kṛṣṇa. That is your natural position.

I am also amazed at how you are able to keep the right balance in your life. You can solve the problems of a million people and still can spend enough time with sādhana and quality Kṛṣṇa consciousness.

There is a limit to what I can imagine, there is a limit to what I can expect. But there are no limits for you. You can achieve anything and everything. Please bless me that I could overcome my limitations: that I could better understand you and I could better understand Kṛṣṇa. Please bless me that I could fully appreciate the value of Kṛṣṇa consciousness and live my life accordingly.

Your servant,
Rasikānanda Dāsa

Rāya Rāma Dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Ismét eltelt egy év, és most, 2018-ban megint lehetőségünk van arra, hogy dicsőíthessük telki Tanítómesterünket. Az idő gyors múlása az anyagi világban – lelki tudás nélkül – nagyon ijesztő dolog. Ijesztő, mert közeledik az öregkor, s akinek az öregkor már eljött, annak számára pedig közeledik a halál, amely mindent elvesz tőlünk. És a halál jöhet előbb is, mint az öregkor. Jöhet váratlan, súlyos betegség, vagy hirtelen baleset formájában, s bár most éppen Magyarországon béke van, mégis előfordul, hogy valakit meggyilkolnak. Veszélyes ez a világ. Aztán ha valaki kapcsolatba kerül a védikus kultúrával, és tud hinni a karmában, akkor megnézheti az asztrológiát! Vajon hány évet jósol nekem ebben a testben? Én például tavaly megnéztem valakivel, és 90 évet mondott a jóslat. Most vagyok 45 éves, tehát a fele még hátravan. És akkor megnyugodhatok? Ó, van még 45 évem! Ráérek még a halálra gondolni! Így van ez vajon? De hát ez az első 45 év nagyon gyorsan eltelt, és mintha gyorsulna az idő múlása, egyre hamarabb telik el egy esztendő. Ebből a szempontból nézve, nem a fele múltott el, hanem már a nagyobb része. És ez bizony igencsak nyugtalanító lenne, ha nem volna egy lelki tanítómesterünk, aki lelki tudást ad. És amikor erre gondolok, eszembe kell, hogy jusson a szerencsém, hogy nekem van egy lelki tanítómesterem. Hogy habár igen ostoba és elesett helyzetű ember voltam, ő mégis elfogadott engem, és bizalmat szavazott meg nekem, hogy érdemes felelősséget vállalni értem. Valójában érdemtelen voltam erre, de te mégis adtad a lehetőséget, és továbbra is adod, így hát nagyon hálásnak kell lennünk. Ha már egyszer van egy lelki tanítómesterünk, akkor csak követnünk kell őt, s a halál akkor már többé nem annyira nyugtalanító dolog. De ha valamennyire mégis aggaszt ez egy *bhaktát*, akkor ez is csak arra sarkallja, hogy vegye komolyan a lelki élet gyakorlását.

Köszönöm, hogy mindig egy jó példa voltál számunkra, mindig nagyon komolyan és következetesen tanítottál bennünket.

Hálásan köszöni mindezt egy jelentéktelen tanítványod:
Rāya Rāma Dāsa

Bhaktin Rémiás Hajnalka

Kedves Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni, és kifejezni hálámat azért az önzetlen szolgálattért, amit tett a Kṛṣṇa-tudat prédikálása során. Szeretném elmesélni, hogy mennyire megérintett, mikor évekkal ezelőtt először beléptem a budapesti templomba. Az a mérhetetlen különbség a kapun kívül és a templomon belül tette egyértelművé számomra, hogy a Kṛṣṇa-tudat nem csupán vallás, hanem egy igazán tiszta és egyenes út a lelki életben. Amikor első alkalommal közvetlenül nézhettem Gaura-Nitāi szemébe, olyan kegyesek voltak, hogy azonnal hihetetlen nagy szeretettel öntötték el a szívemet. Míg Rādhā-Śyāmasundara első hajnali *darśanáját* látva szinte megszakadt a szívem a bánattól, hogy ezt idáig nem tapasztalhattam. Ezt mind önnek köszönhetem, köszönhetjük itt Magyarországon!

Sajnos, az évek során kiderült számomra, hogy nincs sem elég erőm, sem elég odaadásom, hogy megfelelően szolgáljam Mahārāját és Rādhā-Śyāmasundarát. De kérem, fogadja el azt a szolgálatot, amit az ön kegyéből, valamint a *bhakták* és Rādhā-Śyāmasundara hozzájárulásával tudok végezni itt a farmon. Kérem, fogadja el felajánlásként missziójához.

Imádkozom, hogy még sok évig, jó egészségi állapotban mutasson példát nekünk, hogy hogyan kell szolgálni Kṛṣṇát. Köszönöm a mérhetetlen odaadását!

Szolgája, Bhaktin Rémiás Hajnalka

Revatī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As the years pass, one should think over again and again what means what in spiritual life and what we do and why. Daily spiritual practice can become stable but mechanical, our relationships can become proper but insincere, and we can forget the essence and what the most important is. As for having a spiritual master, one must also remind themselves of the very basics and the very essence from time to time.

About the shelter, the initiation, and the instruction of the spiritual master, *Bhakti-rasāmṛta-sindhu* quotes the eleventh canto of Śrīmad-Bhāgavatam:

“My dear King, please know for certain that in the material world there is no happiness. It is simply a mistake to think that there is happiness here, because this place is full of nothing but miserable conditions. Any person who is seriously desirous of achieving real happiness must seek out a bona fide spiritual master and take shelter of him by initiation. The qualification of a spiritual master is that he must have realized the conclusion of the scriptures by deliberation and arguments and thus be able to convince others of these conclusions. Such great personalities who have taken shelter of the Supreme Godhead, leaving aside all material considerations, are to be understood as bona fide spiritual masters. Everyone should try to find such a bona fide spiritual master in order to fulfil his mission of life, which is to transfer himself to the plane of spiritual bliss.

“My dear King, a disciple has to accept the spiritual master not only as spiritual master, but also as the representative of the Supreme Personality of Godhead and the Supersoul. In other words, the disciple should accept the spiritual master as God, because he is the external manifestation of Kṛṣṇa. This is confirmed in every scripture, and a disciple should accept the spiritual master as such. One should learn *Śrīmad-Bhāgavatam* seriously and with all respect and veneration for

the spiritual master. Hearing and speaking *Śrīmad-Bhāgavatam* is the religious process which elevates one to the platform of serving and loving the Supreme Personality of Godhead.”

In the hope of your endless patience and forgiveness, I try to rethink, refresh, and reconsider our spiritual principles year after year in the hope that once I could reach the stage of their realization.

Your servant,
Revatī Devī Dāsī

Bhakta Roman

Dear Guru Mahārāja,

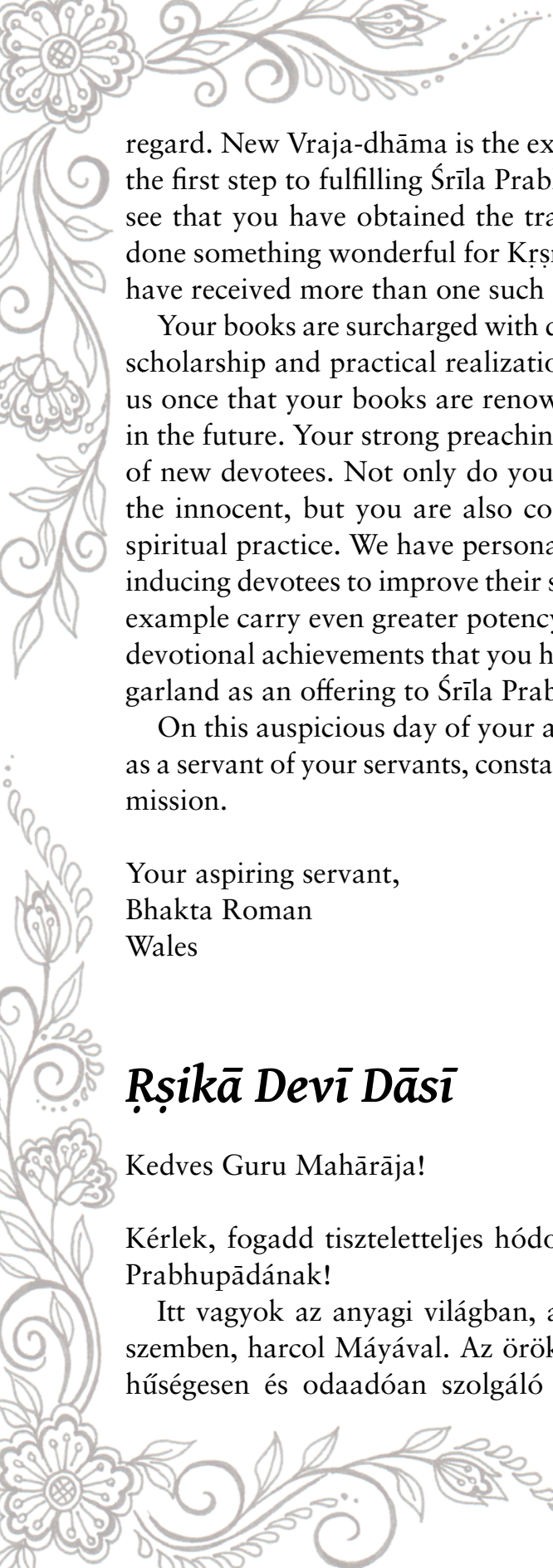
Please accept my humble obeisances. All glories to your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Please accept this humble offering on this auspicious day of your appearance.

Śrīla Prabhupāda said that we should want a certificate from Kṛṣṇa for doing something wonderful for Him, which practically means doing something wonderful for the spiritual master.

It seems that towards the end of his pastimes on Earth, Śrīla Prabhupāda would talk more and more about varnāśrama and coming to the mode of goodness. Our Founder-*ācārya* saw the need for it and he always had the mood of doing the needful. At his last stage of life, with failing health, he fearlessly set off on yet another tour of the world. He had a specific mission, “I want to introduce *varnāśrama*. At our Pennsylvania farm, the biggest problem of life is solved: food.” (*Līlāmṛta*, “Kṛṣṇa’s Great Soldier”) By Kṛṣṇa’s arrangement, that was not to be. Towards the end of his stay with us, His Divine Grace said himself that his job was only half-done. There is no doubt how important *varnāśrama* was to Śrīla Prabhupāda.

It is very clear that you imbibed Śrīla Prabhupāda’s mood in that

regard. New Vraja-dhāma is the example for the world to follow; it is the first step to fulfilling Śrīla Prabhupāda’s dream. Therefore we can see that you have obtained the transcendental certificate - you have done something wonderful for Kṛṣṇa. In fact, it is easy to see that you have received more than one such certificate.

Your books are surcharged with deep Kṛṣṇa consciousness, profound scholarship and practical realizations. Keśava Bhāratī Mahārāja told us once that your books are renowned now and will become classics in the future. Your strong preaching made hundreds, if not thousands of new devotees. Not only do you introduce Kṛṣṇa consciousness to the innocent, but you are also constantly guiding devotees in their spiritual practice. We have personal experience of your very presence inducing devotees to improve their standards; your words and personal example carry even greater potency. These are just a few of the many devotional achievements that you have strung together into a beautiful garland as an offering to Śrīla Prabhupāda’s lotus feet.

On this auspicious day of your appearance, I beg to be always kept as a servant of your servants, constantly working for Śrīla Prabhupāda’s mission.

Your aspiring servant,
Bhakta Roman
Wales

Ṛṣikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Itt vagyok az anyagi világban, ahol minden *bhakta* úszik az árral szemben, harcol Máyával. Az örök kapaszkodóm te vagy, és a téged hűségesen és odaadóan szolgáló tanítványaid. Köszönöm minden

erőfeszítéset, amellyel létrehozta ezt a csodálatos magyar *yātrāt*, tele sok-sok lelkes és áldozatkész *bhaktával*, akiktől folyamatosan tudok tanulni, akik között tudok őszinte és igazi barátokat találni, és akiket mindig lehet szolgálni. Nagy szerencsénk, hogy egy ilyen rendkívülien eltökélt, nagylelkű és szeretnivaló példa áll a magyar *yātrā* előtt, mint te.

Köszönöm neked, hogy elfogadtál, és ennek a nagy családnak a része lehetek. Valóban igaz, hogy az avatással kezdődik igazán a lelki élet. Életem legszebb napját adta, amikor felavattál, és ezt soha nem fogom tudni meghálálni, de soha nem fogom abbahagyni a próbálkozást.

Ez csak egy személy a sok ezer *bhakta* közül, akik neked köszönhetik a lelki életüket. Köszönöm, hogy ebben a családban szolgálhatlak.

Szolgád:

Ṛṣikā Devī Dāsī

Rūpa-manohara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A legutóbbi, neked szánt felajánlásom óta olyan dolgok történtek velem, amelyek sajnos nem erősíthették a bennem való bizalmadat, ugyanakkor világosabbá tették számomra, milyen ragyogó tulajdonságok birtokosa is vagy. Azért imádkozok, hogy lassacskán jóvá tehessem minden hibámat, és hogy szert tehessek azokra a tiédhez hasonló tulajdonságokra, amikkel elégedetté tehetlek téged.

Jelenleg is prédikálási feladatokat látok el. Tudom, hogy a tevékenységünk sikere mennyire befolyásolja a Krisna-völgyi közösségből származó elégedettségedet. Nagyon vágyok rá, hogy erőfeszítésemmel boldogságot okozhassak neked, azonban póknak érzem magam a Lankára vezető híd építésében. Tudom, hogy ehhez a szolgálathoz Hanumänná kéne válnom.

A kegyedből rendszeresen jönnek fiatalok pár napra, hétre vagy hónapra, hogy közelebről is megismerhessék Krisna-völgyet és a Kṛṣṇa-tudatot. Néha nem könnyű velük, mert annyira büszkék, lusták és tiszteletlenek. Ilyenkor rendszerint haragszok rájuk: miért nem értik meg ezt az egyszerű dolgot? Hogyan lehetnek ennyire illúzióban? Még csak azt sem látják, mennyire szenvednek! Miért ragaszkodnak annyira azokhoz a dolgokhoz, amiktől már csak a boldogságot várni is nevetséges?

Aztán ráeszmélek, hogy én sem vagyok sokkal különb. Ugyanezek a típushibák jellemeznek, legfeljebb kisebb léptékben.

Aztán arra emlékezem, hogy te mennyire türelmes és megértő vagy. Minden pillanatban azon gondolkozol, mi szolgálná mások Kṛṣṇa-tudatának fejlődését. Képes vagy teljesen önzetlenül a végsőig bizalmat fektetni másokba, vagy személyes törődést adni mindaddig, amíg az őszinteségnek csak egy atomját is látod bennük.

És ez csak egy oldala a tökéletesség ama prizmájának, aminek birtokában vagy, és ami minden *vaiṣṇava* dísze.

Ilyenkor erőt veszek magamon, és még ha sok hibával is, de próbálom önzetlenül segíteni ezeket a fiatal *bhaktákat* és érdeklődőket.

Szolgád:

Rūpa-manohara Dāsa

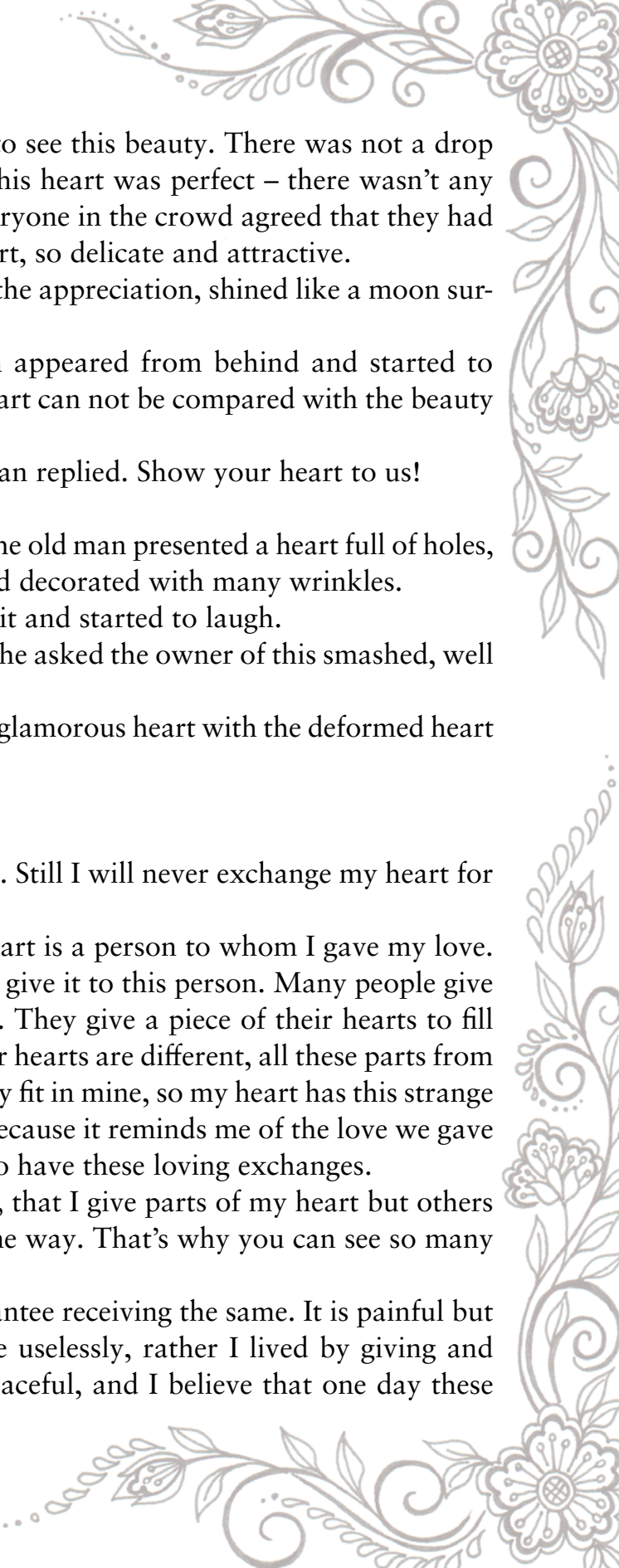
Rūpamati Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

There is a parable as follows:

One sunny day, in the main street of a town, a crowd of people surrounded a beautiful young man who made a show of his clean, well-shaped, complete and shining heart.

Everyone was astonished to see this beauty. There was not a drop of dust on the heart. In fact his heart was perfect – there wasn't any crack, fault or split on it. Everyone in the crowd agreed that they had never seen such a perfect heart, so delicate and attractive.

The young man, proud of the appreciation, shined like a moon surrounded by stars.

Unexpectedly an old man appeared from behind and started to speak: The beauty of your heart can not be compared with the beauty of my heart. Never ever.

Not possible, the proud man replied. Show your heart to us!

Then in front of everyone the old man presented a heart full of holes, curved, chopped, stitched and decorated with many wrinkles.

The young man looked at it and started to laugh.

Are you joking with me? – he asked the owner of this smashed, well exploited heart.

How can you compare my glamorous heart with the deformed heart of yours!?

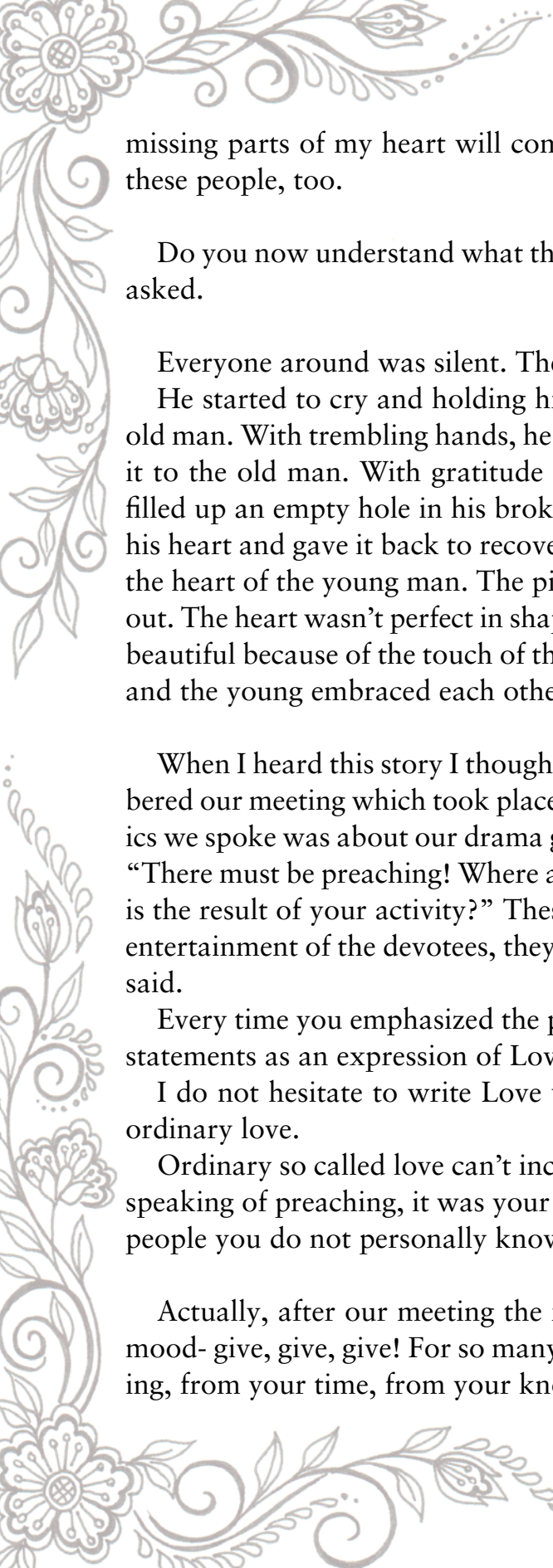
The old man replied:

Yes, your heart looks ideal. Still I will never exchange my heart for yours.

Look, every scar on my heart is a person to whom I gave my love. I cut a piece from myself and give it to this person. Many people give to me their love in exchange. They give a piece of their hearts to fill the holes in mine. Because our hearts are different, all these parts from others' hearts are not perfectly fit in mine, so my heart has this strange ragged shape, which I keep because it reminds me of the love we gave to each other. I am grateful to have these loving exchanges.

It happens also sometimes, that I give parts of my heart but others do not reciprocate in the same way. That's why you can see so many empty holes in my heart.

Giving love does not guarantee receiving the same. It is painful but I know I did not live my life uselessly, rather I lived by giving and this makes me happy and peaceful, and I believe that one day these

missing parts of my heart will come back as a loving exchange with these people, too.

Do you now understand what the real beauty is about? the old man asked.

Everyone around was silent. The young man was also speechless.

He started to cry and holding his radiant heart he approached the old man. With trembling hands, he cut a piece from his heart and gave it to the old man. With gratitude the old man accepted the gift and filled up an empty hole in his broken heart. Then he cut a piece from his heart and gave it back to recover the wound that now appeared in the heart of the young man. The piece wasn't ideal, some edges stood out. The heart wasn't perfect in shape any more but still it looked more beautiful because of the touch of the old man's love. Both the old man and the young embraced each other and left together.

When I heard this story I thought of you, Guru Mahārāja. I remembered our meeting which took place a few months ago. One of the topics we spoke was about our drama group and you constantly repeated, "There must be preaching! Where are the people", you asked, "Where is the result of your activity?" These drama performances are not for entertainment of the devotees, they are for attracting new people, you said.

Every time you emphasized the preaching I felt the potency in your statements as an expression of Love.

I do not hesitate to write Love with capital L because it is not an ordinary love.

Ordinary so called love can't include everyone. But when you were speaking of preaching, it was your care for all those people out there, people you do not personally know but still love them.

Actually, after our meeting the main thing I remembered was this mood- give, give, give! For so many years you have never stopped giving, from your time, from your knowledge, from your health...

I cannot even imagine of how your heart looks like after so much giving, pierced, cut, deformed or smashed because of all those like me who took your Love and did not give similar in return.

In this wonderful day of your appearance Guru Mahārāja, I am praying for the ability to learn from you the art of giving, the purity to take care even for those I will never meet, the sincerity to Love and the courage to do all this without any expectation.

I pray for the day, when from my heart, already full with these exchanges, with stitches and holes, wrinkles and deformations, I will take a piece and give it to you as an exchange of Love.

Your servant and admirer,
Rūpamati Devī Dāsī

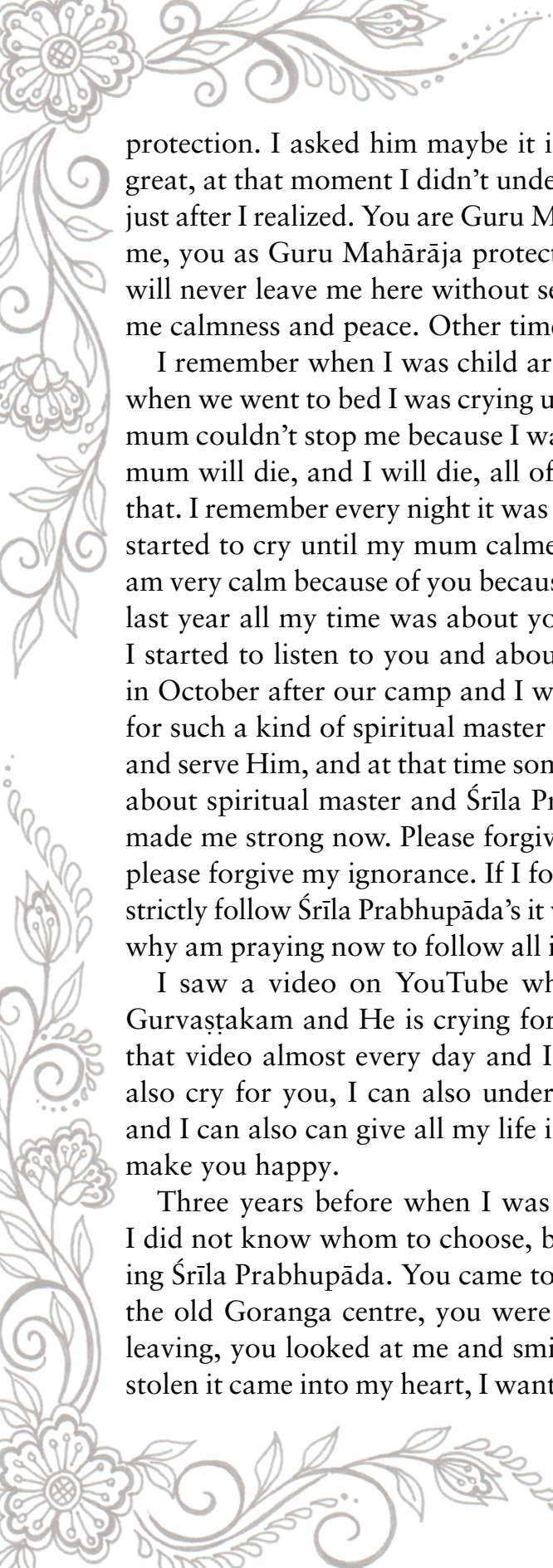
Ṣaḍbhujā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa My Guru Mahārāja!!

All glories to Śrīla Prabhupāda and to you!! Please accept my respectful obeisances!!

Its 3 years since by Kṛṣṇa's mercy you accepted me as a disciple but I realized that just this year when on 1st November 2017, my father suddenly passed away. It was very painful for me because I couldn't support my mother and I couldn't join the ceremony because we are living in different countries, but that time I realized in this material world everyone will leave me, everyone, but you are not, and at that moment I felt calmness which I keep until today.

Every year we at the Goranga Yoga centre join the Natural festival and many different people represent their own school. Last year one hypnotist came to our table and I started to talk to him and he said, don't be afraid of anything because there is someone behind you who always protects you, that's why you are so calm, you have big

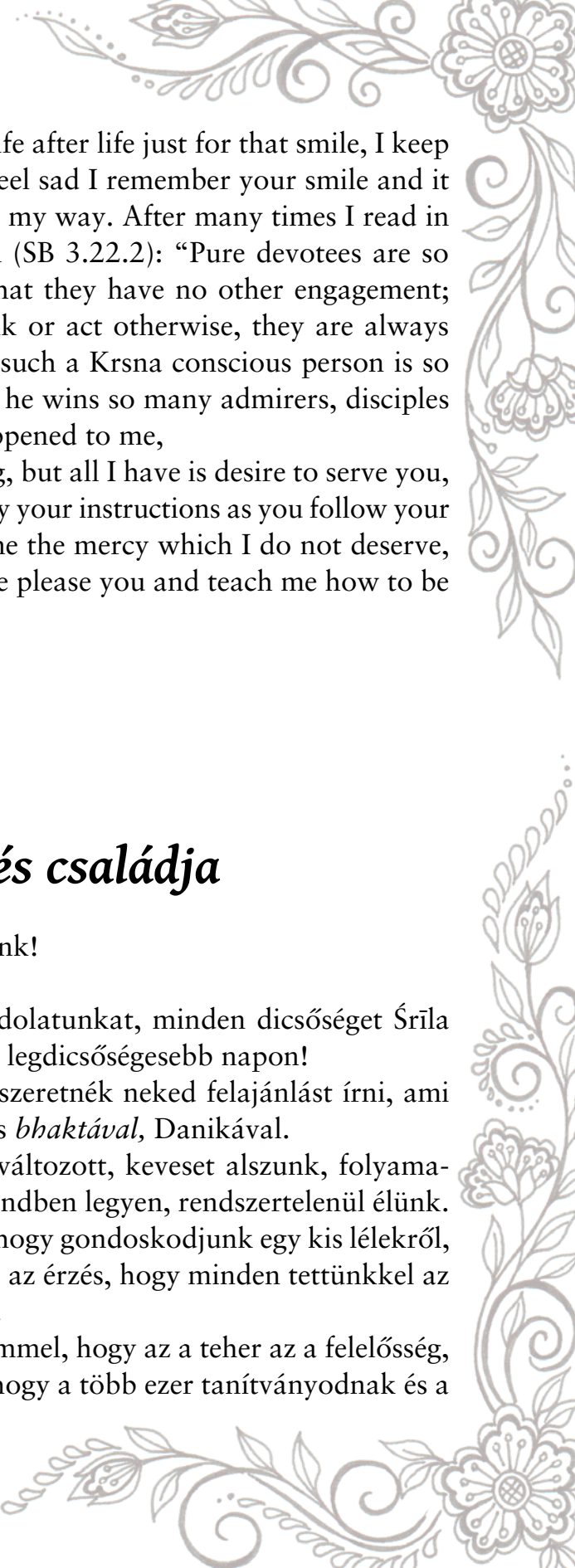

protection. I asked him maybe it is God, but he said no, human but great, at that moment I didn't understand that he saw you behind me, just after I realized. You are Guru Mahārāja the someone who is behind me, you as Guru Mahārāja protect me always and my faith that you will never leave me here without service to you and Kṛṣṇa, that gives me calmness and peace. Other times I am full of suffering.

I remember when I was child around 5, 6, 7 years old, every night when we went to bed I was crying under my blanket, and my sister and mum couldn't stop me because I was telling them, we will die, and my mum will die, and I will die, all of us will die and we cannot change that. I remember every night it was terrible to go to sleep because I just started to cry until my mum calmed me down and I slept. But now I am very calm because of you because I am sure I am not alone. But this last year all my time was about you all my thoughts was about you, I started to listen to you and about you. I started to write this letter in October after our camp and I was happy when I was thinking, yes for such a kind of spiritual master I am ready to be born life after life and serve Him, and at that time something happened, big conversation about spiritual master and Śrīla Prabhupāda's teachings, but it's just made me strong now. Please forgive my offenses my Guru Mahārāja, please forgive my ignorance. If I followed all your instructions as you strictly follow Śrīla Prabhupāda's it would have never happened. That is why am praying now to follow all instructions of my Guru Mahārāja.

I saw a video on YouTube when Indradyumna Mahārāja sang Gurvaṣṭakam and He is crying for Śrīla Prabhupāda, I am watching that video almost every day and I pray to Kṛṣṇa that one day I can also cry for you, I can also understand that you are *patita pāvana*, and I can also can give all my life in service to you, to please you and make you happy.

Three years before when I was not sure about a spiritual master I did not know whom to choose, but someone who is strictly following Śrīla Prabhupāda. You came to Istanbul and after our program in the old Goranga centre, you were putting on your shoes just before leaving, you looked at me and smiled, at that moment my heart was stolen it came into my heart, I want to give everything what I have just

for that smile, I want serve you life after life just for that smile, I keep it deep in my heart and when I feel sad I remember your smile and it gives me strength to continue on my way. After many times I read in Śrīla Prabhupāda’s comments in (SB 3.22.2): “Pure devotees are so absorbed in thought of Kṛṣṇa that they have no other engagement; although they may seem to think or act otherwise, they are always thinking of Kṛṣṇa. The smile of such a Kṛṣṇa conscious person is so attractive that simply by smiling he wins so many admirers, disciples and followers.” This is what happened to me,

Guru Mahārāja I have nothing, but all I have is desire to serve you, and cry for you, and follow strictly your instructions as you follow your spiritual master’s, please show me the mercy which I do not deserve, help me Guru Mahārāja, help me please you and teach me how to be like you.

Your servant,
Ṣaḍbhujā Devī Dāsī

Sādhu-priya Dāsa és családjá

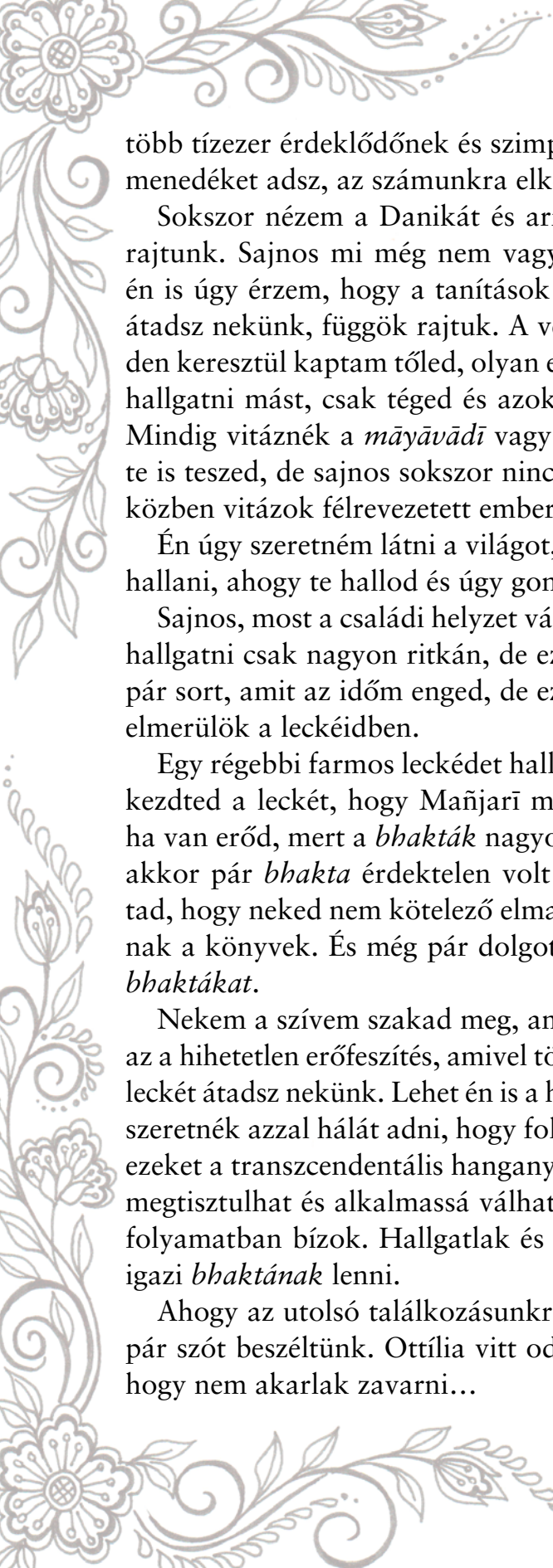
Kedves szeretett Guru Mahārājánk!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak és neked, ezen a legdicsőségesebb napon!

Idén az egész család nevében szeretnék neked felajánlást írni, ami január elsejével kiegészült egy kis *bhaktával*, Danikával.

Azóta az életünk teljesen megváltozott, keveset alszunk, folyamatosan aggódunk, hogy minden rendben legyen, rendszertelenül élünk. Az a felelősség, ami ránk hárult, hogy gondoskodjunk egy kis lélekről, eddig teljesen ismeretlen volt. Az az érzés, hogy minden tettünkkel az ő jövőjét befolyásoljuk, sokkoló.

Arról beszélgettünk a feleségemmel, hogy az a teher az a felelősség, amit te vállaltál magadra azzal, hogy a több ezer tanítványodnak és a

több tízezer érdeklődőnek és szimpatizánsnak tanítást, útmutatást és menedéket adsz, az számunkra elképzelhetetlen.

Sokszor nézem a Danikát és arra gondolok, hogy ő teljesen függ rajtunk. Sajnos mi még nem vagyunk ilyen meghódoltak feléd, de én is úgy érzem, hogy a tanítások amiket olyan sok erőfeszítés által átadsz nekünk, függök rajtuk. A veled való társulás, amiket a leckéiden keresztül kaptam tőled, olyan emberré tett, hogy már nem akarok hallgatni mást, csak téged és azokat, akiket te követsz és elfogadsz. Mindig vitáznék a *māyāvādī* vagy spekulatív elképzelésekkel, ahogy te is teszed, de sajnos sokszor nincs rá lehetőségem. Néha zuhanyzás közben vitázok félrevezetett emberekkel... elmében.

Én úgy szeretném látni a világot, ahogy tőled hallom, a híreket úgy hallani, ahogy te hallod és úgy gondolkodni, mit te.

Sajnos, most a családi helyzet változása miatt nem tudok sok leckét hallgatni csak nagyon ritkán, de ez nem elég. Japázok, néha olvasok pár sort, amit az időm enged, de ez soha nem ér annyit, mint amikor elmerülök a leckéidben.

Egy régebbi farmos leckédet hallgattam, amikor beteg voltál. Azzal kezdted a leckét, hogy Mañjarī mātājī megkért, hogy tartsál leckét, ha van erőd, mert a *bhakták* nagyon szeretnék. De amikor elkezdted, akkor pár *bhakta* érdektelen volt és ennek hangot is adott. Mondtad, hogy neked nem kötelező elmagyarázni a Kṛṣṇa-tudatot, ott vannak a könyvek. És még pár dolgot mondtál amivel kicsit felráztad a *bhaktákat*.

Nekem a szívem szakad meg, amikor úgy érzem, nincs meghálálva az a hihetetlen erőfeszítés, amivel több tízezer órányi transzcendentális leckét átadsz nekünk. Lehet én is a hálátlanok táborába tartozok, de én szeretnék azzal hálát adni, hogy folyamatosan hallgatom és rendezem ezeket a transzcendentális hanganyagokat, amelyeket követve, akárki megtisztulhat és alkalmassá válhat visszatérni Kṛṣṇához. Én ebben a folyamatban bízek. Hallgatlak és remélem, egy nap alkalmas leszek igazi *bhaktának* lenni.

Ahogy az utolsó találkozásunkra emlékszek, nagyon örülök, hogy pár szót beszélünk. Otília vitt oda mert én sokszor úgy gondolom, hogy nem akarlak zavarni...

Azt mondják, hogy egy lelki tanítómesternek a nagyságát a tanítványai fejlettsége is mutatja. Én az látom, hogy a tanítványaid nagyon érettek a lelki életben és felelősségteljesek. Amikor, tavaly avatásnál Mañjarī mātājīt kérted meg, hogy a tíz sértésről beszéljen, annyira komoly volt, amit mondott, hogy először azt hittem te beszélsz, de később láttam, hogy te fordítasz.

Nyitva maradt a szám, hogy pár tanítványod úgy beszél mit te. Hihetetlen! Ilyen ereje van a veled való tiszta társulásnak. Remélem, egy nap tudok én is így hallani, hogy tudjak így beszélni.

Szeretném neked megköszönni a könyveidet, amiket olyan nagy gonddal írtál nekünk. A *bhaktáidat* akikkel a társulás az igazi élet, az otthonunkat, Új-Vraja-dhāmát, ahol, ha nem is lakunk fizikailag, de legalább tudjuk, hogy nem vagyunk hontalanok, Prabhupādát akivel megismertettél minket, és téged, akinek nem csak a lelki életünket köszönhetjük, hanem mindent. Köszönöm neked, hogy a családomat van lehetőségem Kṛṣṇa-tudatban nevelni a tanításaidal.

Egyszer azt mondtad Śyāmabihārī prabhunak, hogy később értetted meg, hogy Tamāla Kṛṣṇa Mahārāja milyen emelkedett helyzetben volt Prabhupāda közelségében és hogy másképp tekintettél volna rá akkor.

Remélem, én megérthetek valamit helyzetedből, ha mindig hallgatlak. A tudatlanságom miatt nem látom a valódi emelkedett helyzetedet csak azt tudom, hogy amit csinálsz, és amit mondasz az 100% Śrīla Prabhupāda és 100% Kṛṣṇa szavai-vágyai. Van, amikor az ember még nem érti, hogy miért, de már szilárdan tudja.

Kedves Guru Maharajunk! Nagyon hálásak vagyunk neked mindentért, amit tőled kaptunk és megpróbáljuk ezt másokkal is megosztani, hogy más is menedéket tudjon venni lótuszlábaidnál.

Nem rabolom a drága idődet tovább, kérlek, ne haragudj, ha kissé szétszórt a fogalmazás vagy a levél.

Szerető szolgálid:

Sādhu-priya Dāsa és családja

Sākṣi-gopāla Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget neked.

Lehetetlen megfelelő módon megköszönni azt az indokolatlan kegyet, amiben részesítéd nemcsak a tanítványaidat – köztük engem is –, hanem minden *bhaktát* és az egész emberiséget. Teljesen áttetsző közegként közvetítéd ezt a Kṛṣṇától, az Úr Caitanyától a tanítványi láncolatán és Śrīla Prabhupādán keresztül érkező kegyet. Mindenkinek személyre szólóan, oly módon adod át, ahogy az a legmegfelelőbb annak az embernek, ahogy a legkönnyebben tudja elfogadni. A kegy átadásának ez a kifinomult módja azonban már a te személyes kegyed, ez személyesen tőled érkezik.

Ez a kegy végtelen, sok-sok ajándékot foglal magában, például a szent név éneklésének tudományát és folyamatát, az elme Kṛṣṇára való rögzítését, a transzcendentális tudást, a szentírások olvasását, tanulmányozását, a transzcendentális tudás másokkal való megosztását, a prédikálást, a *mūrti*-imádatot, a *sādhana-bhaktit*, a *bhakták* szolgálatát, az *anartháktól* való megszabadulást és még sorolhatnám. Egy-egy ilyen ajándék már önmagában is felbecsülhetetlen értékű. Valójában ezeken kívül nincs semminek értéke. Mikor fogom ezt tényleg így gondolni?

Az anyagi eredményekért végzett tetteknek semmi értéke, értelme, teljesen üresek. Mégis szinte mindenki csak ilyen tetteket végez, annak ellenére, hogy már számtalanszor megtapasztalták, hogy az igyekezetük haszontalan. Mégis újra próbálkoznak, reménykednek, hogy hátha a következő alkalommal majd elérik az áhított boldogságot. Csakis az általad, Śrīla Prabhupāda által, a tanítványi láncolat által, az Úr Caitanya által és az Úr Kṛṣṇa által javasolt, az Úr örömeire végzett önzetlen, odaadó tetteknek van értéke és értelme. Ezek a tettek valóságok, a való világban hajthatók végre és valós eredményük van, minden más csak illúzió.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy személyesen törődsz velem is, hogy fogod a kezem és kivezetsz az illúzió világából, a sötétségből a valóságba, a fénybe.

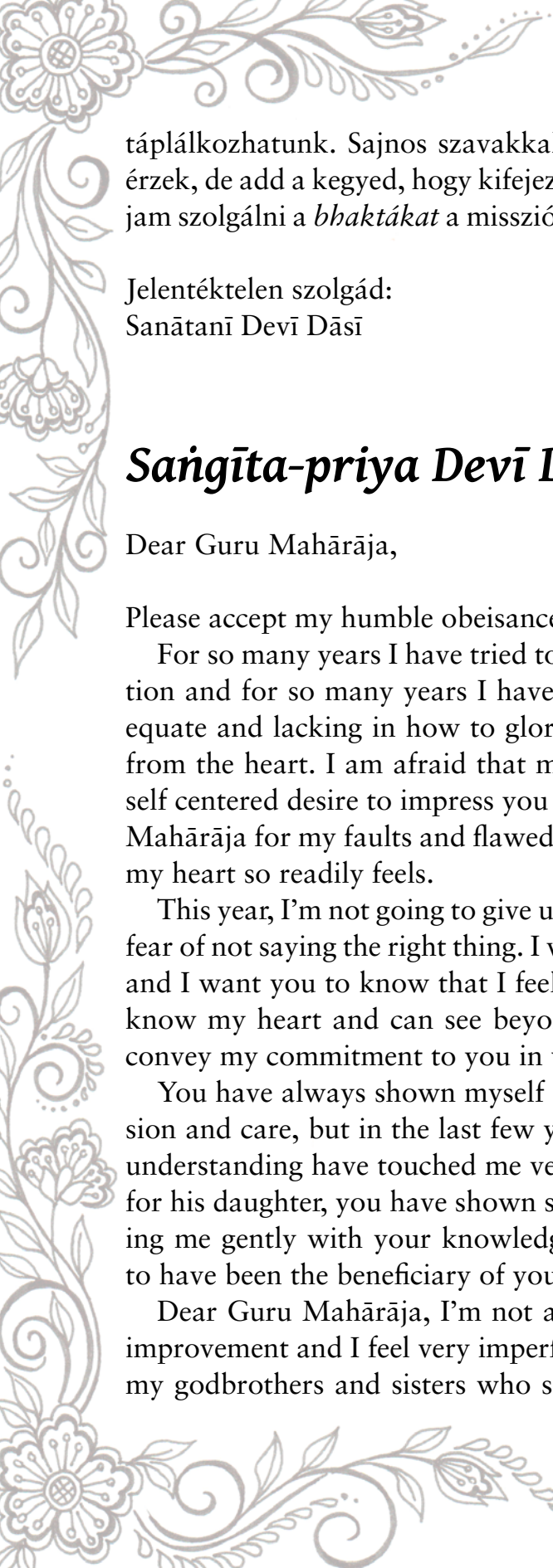
Szolgád,
Sākṣi-gopāla Dāsa

Sanātani Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd Tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak, minden dicsőséget neked!

Ma egy nagyon szép leckét hallhattunk Gauramanī prabhutól, amiben beszélt arról is, hogy mit is jelent egy felajánlás, és hogy hogyan jut el hozzád Guru Mahārāja. Elmesélte hogy miközben masszíroznak téged, közben felolvassák neked a felajánlásokat és te mindegyik *bhaktán* meditálsz és mindegyiket nagy figyelemmel hallgatod. Ámulatba ejtett mennyire személyesen fordulsz minden egyes *bhaktához* és mennyire odafigyelsz és mennyire számon tartasz mindannyiónkat. Sok száz tanítványod van és még rengeteg olyan ember, akik nem is feltétlen a tanítványaid, de valahogy próbálnak közelebb kerülni hozzád és Kṛṣṇához és te mindenféle lehetőséget megragadva adod az értékes idődet és adod Kṛṣṇát. Sosem hagysz minket magunkra, a szolgálatunkon kívül még rengeteg más módon kapcsolódhatunk hozzád. Minden nap vannak podcastjaid, csodálatos prédikáló programokat és vlogot csinálsz a *bhaktákkal*, ahol bármilyen ember a világ bármely részéről kapcsolódhat és hallhat rajtad keresztül az ősi örök érvényű elvekről, a lelki tudományról. Nem is tudják milyen szerencsénk van, hogy belebotlanak a videóidba és azt hiszem én sem fogtam még fel teljesen, hogy mekkora szerencsém van, hogy itt lehetek ebben a közösségben. Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy elhoztad ezt nekünk, köszönöm, hogy itt vagy velünk, és olyan példát mutatsz, amiből egész életünkben

táplálkozhatunk. Sajnos szavakkal nem lehet kifejezni a hálát, amit érzek, de add a kegyed, hogy kifejezhessem a tetteimmel és mindig tudjam szolgálni a *bhaktákat* a missziót és a te vágyadat, Guru Mahārāja.

Jelentéktelen szolgád:
Sanātani Devī Dāsī

San̄gīta-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

For so many years I have tried to write something in your glorification and for so many years I have failed and given up, feeling inadequate and lacking in how to glorify you in a genuine way, straight from the heart. I am afraid that my words are always tinged with a self centered desire to impress you or others. Please forgive me, Guru Mahārāja for my faults and flawed attempts to convey in words what my heart so readily feels.

This year, I'm not going to give up and hide behind my false ego and fear of not saying the right thing. I want to please you, Guru Mahārāja and I want you to know that I feel that in your infinite wisdom, you know my heart and can see beyond my clumsy efforts in trying to convey my commitment to you in words.

You have always shown myself and my children so much compassion and care, but in the last few years especially, your empathy and understanding have touched me very deeply. Like a father who cares for his daughter, you have shown such sensitivity and kindness, guiding me gently with your knowledge and humanity. I feel so blessed to have been the beneficiary of your generosity and softness of heart.

Dear Guru Mahārāja, I'm not a great scholar, my japa needs vast improvement and I feel very imperfect and far away in comparison to my godbrothers and sisters who serve you with such deep love and

devotion, but you have inspired me to continue and to expand my service and I am indebted to you and want to please you in some small way. I am therefore striving to perform my service as my offering to you and to Śrīla Prabhupāda and in its execution, trying to meditate on and always endeavour to do better and improve. I pray that by your grace, my service can become purified, ever expanding and always pleasing to you, for it is only by your mercy that any attempt I make will become imbued with devotion and love, “The lotus feet of the spiritual master are the only way by which we can obtain pure devotional service.”

Thankyou dear Guru Mahārāja, words are not enough, but my heart’s desire is to please you always. Please forgive my many mistakes in trying to glorify you,

I remain always a servant at your lotus feet,
Saṅgīta-priya Devī Dāsī

Saṅkīrtana Dāsa

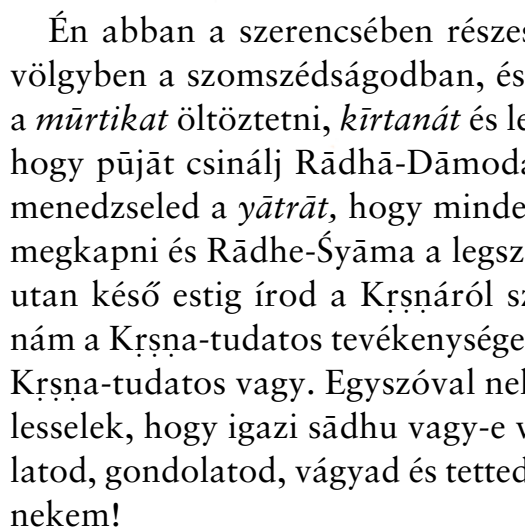
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótusz-lábaid porának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāmin iti nāmine*

Guru Mahārāja, amikor Śrīla Prabhupādáról meg akartak bizonyosodni, hogy milyen sādhu, meglesték, hogy mit csinál hajnalban. Ott kiderült a *bhakta* számára, hogy ő már kora hajnalban írta a *Śrīmad-Bhāgavatam* magyarázatait.

Vagy amikor Śrī Caitanya Mahāprabhu meglesték, hogy mit csinál az éj leple alatt Śrīnivās Ācārya házában, látták, hogy eksztázisban énekel és tancol a *bhaktákkal*.

Én abban a szerencsében részesültem, hogy itt lakhatok Krisna-völgyben a szomszédságodban, és mindig látlak, ahogy reggel mész a *mūrtikat* öltöztetni, *kīrtanát* és leckét tartasz, ezután ballagsz haza, hogy pūjāt csinálj Rādhā-Dāmodarának. Beszélgetsz a *bhaktákkal*, menedzseled a *yātrāt*, hogy mindenki a legjobb Kṛṣṇa-tudatot tudja megkapni és Rādhē-Śyāma a legszebben legyen szolgálva. Mindezek után késő estig írod a Kṛṣṇáról szóló könyveket. És még sorolhatnám a Kṛṣṇa-tudatos tevékenységeidet. Teljesen egyértelmű mennyire Kṛṣṇa-tudatos vagy. Egyszóval nekem nem kell, hogy bujkálva meglesselek, hogy igazi sādhu vagy-e vagy. Minden nap minden mozdulatod, gondolatod, vágyad és tettetted Kṛṣṇa-tudatos. Ez nagy inspiráció nekem!

Köszönöm, hogy te ilyen csodálatos *vaiṣṇavaként* itt élsz velünk a mindennapokban, és szolgálhatlak téged.

Szolgád:
Sāṅkīrtana Dāsa

Śāradyā Devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, engedd meg, hogy születésnapod alkalmából megköszönjem neked azt, amit értem, a többi tanítványodért és más feltételekhez kötött lelkekért teszel. Nagyon nehéz kiszabadulni az anyagi világ lefelé húzó körforgásából. Te azonban Śrīla Prabhupāda vágyának megfelelően minden körülményt megteremtasz számunkra, hogy minél könnyebb legyen az előrehaladásunk. A kegyedből nem csak mi magunk indulhatunk el vissza a Kṛṣṇához vezető úton, de másokat is tudunk ebben segíteni, ami igazán csodálatos.

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, az elesett lelkek megmentőjének, akinek a kegyéből a néma szónok lehet, és a béna hegyeket szelhet át.

Köszönöm az erőt, ami sugárzik belőled, és amelyből én is meríthetek a nehéz időkben, köszönöm a bölcsességet, amit átadsz nekünk, köszönöm kifogyhatatlan türelmedet, köszönöm a ragaszkodásodat Śrīla Prabhupādához és Rādhe-Śyāmasundaraához. Köszönöm a példát, amit követhetek.

Kérlek, áldj meg a lótuszlábad iránti ragaszkodással, hogy sose térjek le az útról, amin vezetsz.

Örök szolgád:
Śāradīyā Devī dāsī

Śarat-bihārī Devī dāsī

Drága Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál ezen a szent napon, megjelenésed áldott napján. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A ma estét is Rādhe-Syāmával töltöttem – mint oly sokszor – egy piros-arany, régebben készült ruhába öltöztek át.

Az esti öltöztetéshez nincs sok idő, de mert a kegyedből már húsz éve szolgálhatom Rādhā-Syāmát ily módon, a sok gyakorlás miatt elég rutinosan mennek a dolgok. Szinte minden alkalommal értetlenül állok e tény előtt; hogy lehet, hogy én itt lehetek és Hozzájuk érhetek?

Hogy is? Miért is? Csakis a te indokolatlan és végtelen kegyed. És még akkor is ott lehetek néha, amikor te öltözteted Őket. Úszom a boldogságban, a felfoghatatlan kegy óceánban. És még kihasználom

azt a pár pillanatot, amíg a függöny zárva van és csak állok előttük megbabonázva szépségük bűvöletében.

Aztán elmondom a *gāyatrī*, de lassan mondom „*aim gurave namaḥ*”, s közben magam elé idézem sugárzó alakod, mosolygó arcod, ahogy elmélyülten nézed Őket.

Aztán csak elérékenyülök, szégyenérzet veszi át az uralkodást, mert rájövök milyen silány és jelentéktelen vagyok, de te mégis bízol bennem. Ekkor már csak lótuszlábaidra gondolok, az egyetlen menedékemre, melyeket most könnyeimmel fürdetek. Bocsáss meg kérlek, hogy még mindig csak egy gyakorló *bhakta*-utánzat vagyok. De éltet a remény, hogy ragaszkodva lótuszlábaidhoz és a szolgálatomhoz, melyet tőled kaptam, életem végén magaddal viszel.

Jelentéktelen szolgád:
Śarat-bihārī Devī dāsi

Sārathi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hálás vagyok neked azért, mert kitartásoddal és lelkierőddel megvalósítottad, hogy az istenszeretet útja könnyen elérhető legyen mindannyiunknak. A te érdemed, hogy emberi életünk értelmet kap és nem válik közönségessé az ismétlődő születés és halál anyagiás körforgásában. A lelki eredmények, melyek kegyedből nyilvánulnak meg életemben, arra lelkesítenek, hogy minél jobbat és többet tegyek a körülmények nehézségei közepette.

Közösségünk és annak intézményei, valamint személyes jelenléted a garancia arra, hogy a lelki életben végzett törekvéseim sikert érhetnek el. Türelmeddel megerősítet hitemet abban, hogy az Urak kegye

végtelen és egyetemes erővel bír nemcsak az én részemre, hanem mindenki más számára is.

Céлом, hogy utasításaidat szem előtt tartva elérjem az odaadást, hogy legalább egy kis mértékben olyan szolgálja lehessen a *vaiṣṇaváknak*, mint amilyen te vagy. Feltételekhez kötött életemben ez jelenti a szabadság reményét.

Köszönettel hajtok fejet, mert legyen bármilyen nehéz a lelki élet, tartson bármilyen hosszú ideig, te nem hagyod magára az őszinte törekvőt. Teljes szívemből bízhatom benned és nincs okom aggodalomra, amikor nehézségeken kell áttörni, mert személyed túlmutat minden anyagi korláton és a lelki szférába juttat az Úr tiszta szeretetteljes odaadó szolgálatába.

Kegyelmedben bízva;
Sārathi Dāsa

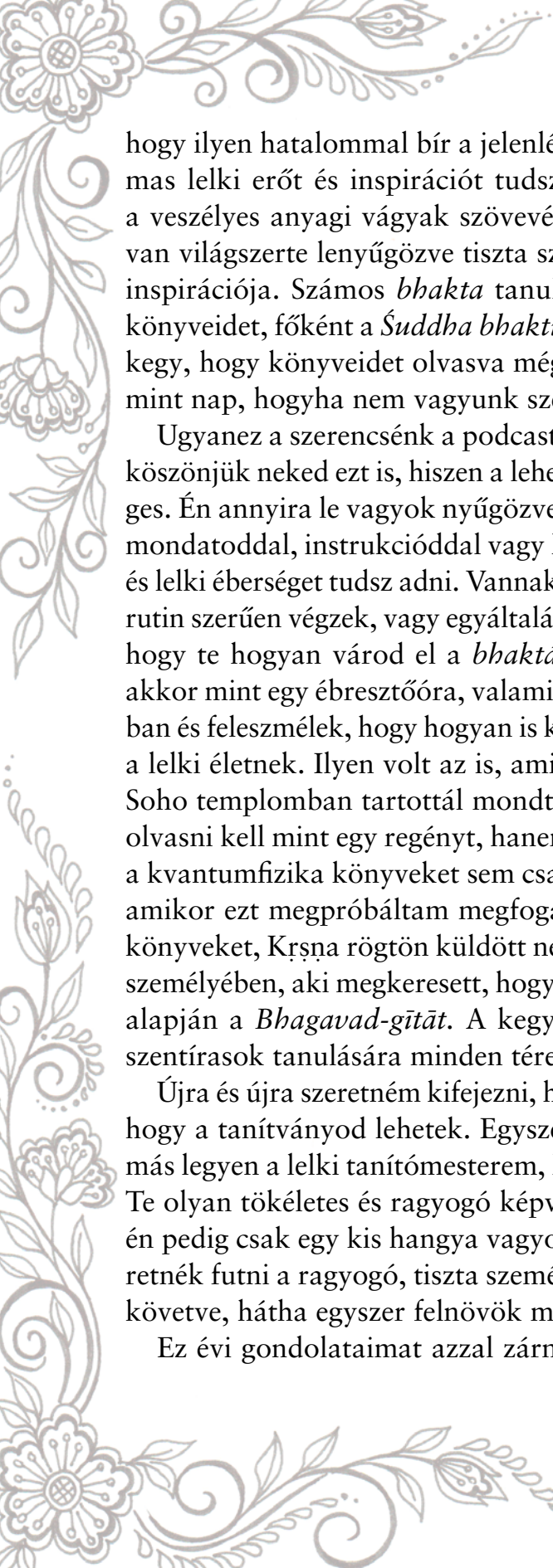
Satrūpa Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy *vyāsa-pūjād* alkalmából dicsőítselek. Ebben az évben különlegesen ki szeretném emelni, hogy mennyire csodálatos egy olyan tiszta *bhakta* személyes társaságában lenni, mint te, valamint társulni veled a könyveiden és a leckéiden keresztül.

Ha valaki eltölthet a személyes társaságodban valamennyi időt, az igazán különleges. Én úgy érzem magam, mikor a közeledben lehetek, láthatlak és hallhatlak, hogy az egeket át tudnám szelni, hogy le tudnám győzni az összes utamba gördülő nehézséget. Úgy érzem szertefoszlik minden hasztalan anyagi terv és vágy melyek a szívemet nehezítették és felváltja őket a lelki erő, a lelki életre való mohóság. Olyan csodálatos,

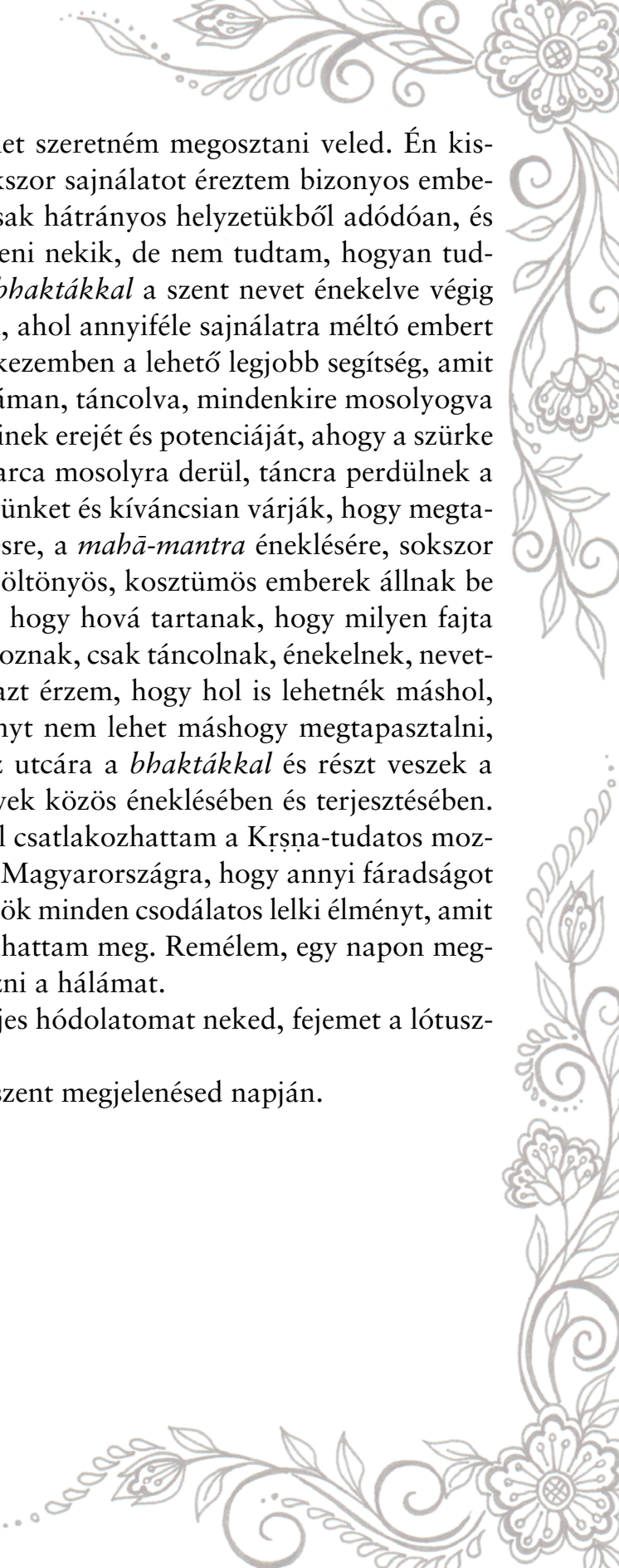

hogy ilyen hatalommal bír a jelenléted és a veled való társulás. Hatalmas lelki erőt és inspirációt tudsz adni az elesetteknek akik szívét a veszélyes anyagi vágyak szövevényes hálója fedi be. Annyi *bhakta* van világszerte lenyűgözve tiszta személyiségedtől, sokaknak vagy az inspirációja. Számos *bhakta* tanulmányozza és tanítja másoknak a könyveidet, főként a *Śuddha bhakti* cintāmaṇit. Ez egy hihetetlen nagy kegy, hogy könyveidet olvasva még úgy is tudunk társulni veled, nap mint nap, hogyha nem vagyunk személyesen veled.

Ugyanez a szerencsénk a podcastokkal is, amiket készítesz. Nagyon köszönjük neked ezt is, hiszen a lehetőség tőled hallani nagyon különleges. Én annyira le vagyok nyűgözve kedves, Guru Mahārāja, hogy egy mondatoddal, instrukcióddal vagy leckéddel mekkora inspirációt, erőt és lelki éberséget tudsz adni. Vannak dolgok amiket csak rituálisan vagy rutin szerűen végzek, vagy egyáltalán nem is csinállok, de mikor hallom, hogy te hogyan várod el a *bhaktáktól*, hogy csinálják azt a dolgot, akkor mint egy ébresztőóra, valami megszólal a csekély intelligenciámban és felelőszem, hogy hogyan is kéne végeznem bizonyos aspektusait a lelki életnek. Ilyen volt az is, amikor a legutóbbi esti leckén, amit a Soho templomban tartottál mondtad, hogy a szentírasokat nem csak olvasni kell mint egy regényt, hanem tanulni, ugyanúgy mint ahogyan a kvantumfizika könyveket sem csak olvasgatjuk, hanem tanuljuk. És amikor ezt megpróbáltam megfogadni és elkezdeni tanulmányozni a könyveket, Kṛṣṇa rögtön küldött nekem segítséget egy kedves *vaiṣṇavi* személyében, aki megkeresett, hogy tanuljuk együtt újra a *bhakti śāstrī* alapján a *Bhagavad-gītā*t. A kegyedből nagy eltökéltséget érzek a szentírasok tanulására minden téren.

Újra és újra szeretném kifejezni, hogy végtelenül hálás vagyok neked, hogy a tanítványod lehetek. Egyszerűen nem tudom elképzelni, hogy más legyen a lelki tanítómesterem, hogy más lelki családba tartozzam. Te olyan tökéletes és ragyogó képviselője vagy Śrīla Prabhupādának, én pedig csak egy kis hangya vagyok de mégis amíg Kṛṣṇa engedi szeretnék futni a ragyogó, tiszta személyiséged után, lótuszlábnyomaidat követve, hátha egyszer felnövök majd, én is és büszke leszel rám.

Ez évi gondolataimat azzal zárnám, hogy a londoni *harināmákon*

történt érzéseimet, emlékeimet szeretném megosztani veled. Én kisgyerekkorom óta nagyon sokszor sajnálatot éreztem bizonyos emberek iránt, empátiából vagy csak hátrányos helyzetükből adódóan, és mindig szerettem volna segíteni nekik, de nem tudtam, hogyan tudnék. Mostanában amikor a *bhaktákkal* a szent nevet énekelve végig vonulunk az Oxford Streeten, ahol annyiféle sajnálatra méltó embert látni, már tudom, hogy itt a kezemben a lehető legjobb segítség, amit adhatok nekik. Ahogyan vidáman, táncolva, mindenkire mosolyogva énekelünk, érzem Kṛṣṇa neveinek erejét és potenciáját, ahogy a szürke gondolataikba merülő *jīvák* arca mosolyra derül, táncra perdülnek a *bhaktákkal*. Megfogják a kezünket és kíváncsian várják, hogy megtanítsuk őket néhány tánc lépésre, a *mahā-mantra* éneklésére, sokszor meghökkenően jól öltözött, öltönyös, kosztümös emberek állnak be hozzánk megfélekedve róla, hogy hová tartanak, hogy milyen fajta egzisztenciális rendszerbe tartoznak, csak táncolnak, énekelnek, nevetnek a *bhaktákkal*. Ilyenkor azt érzem, hogy hol is lehetnék máshol, ezt a fantasztikus lelki élményt nem lehet máshogy megtapasztalni, mint úgy, hogy kimegyek az utcára a *bhaktákkal* és részt veszek a *yuga-dharmában*, a szent nevek közös éneklésében és terjesztésében. Köszönöm, hogy a kegyedből csatlakozhattam a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomhoz, hogy elhoztad azt Magyarországra, hogy annyi fáradságot vállalsz magadra érte. Köszönök minden csodálatos lelki élményt, amit csak a te kegyedből tapasztalhattam meg. Remélem, egy napon megfelelően ki tudom neked fejezni a hálámat.

Újra felajánlom tiszteletteljes hódolatomat neked, fejemet a lótusz-lábaidhoz hajtva.

Minden dicsőséget neked szent megjelenésed napján.

Minden dicsőséget neked!

Örök szolgád:

Satrūpa Devī Dāsī

Śauri Dāsa

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Tavaly volt harminc éve, hogy először jöttél Magyarországra, hogy a Kṛṣṇa-tudta páratlan kincsével ajándékozz meg minket. Egy leveledben azt írtad: „Azért jöttem Magyarországra, hogy odaadjam Kṛṣṇát az embereknek. Koldus vagyok, nincs más amit adhatnék. Az életemet Śrīla Prabhupādának szenteltem, és nincs másom, mint ez a szolgálat. „

Mint ahogyan a sivatag kivirágzik az eső hatására, a kegyedből a Kṛṣṇa-tudat is szirmot bontott, és virágzik az anyagi világ sivatagának ezen részén. Mert odaadtad a legdrágább kincset.

Minden dicsősége neked!

Jelentéktelen szolgád:
Śauri Dāsa

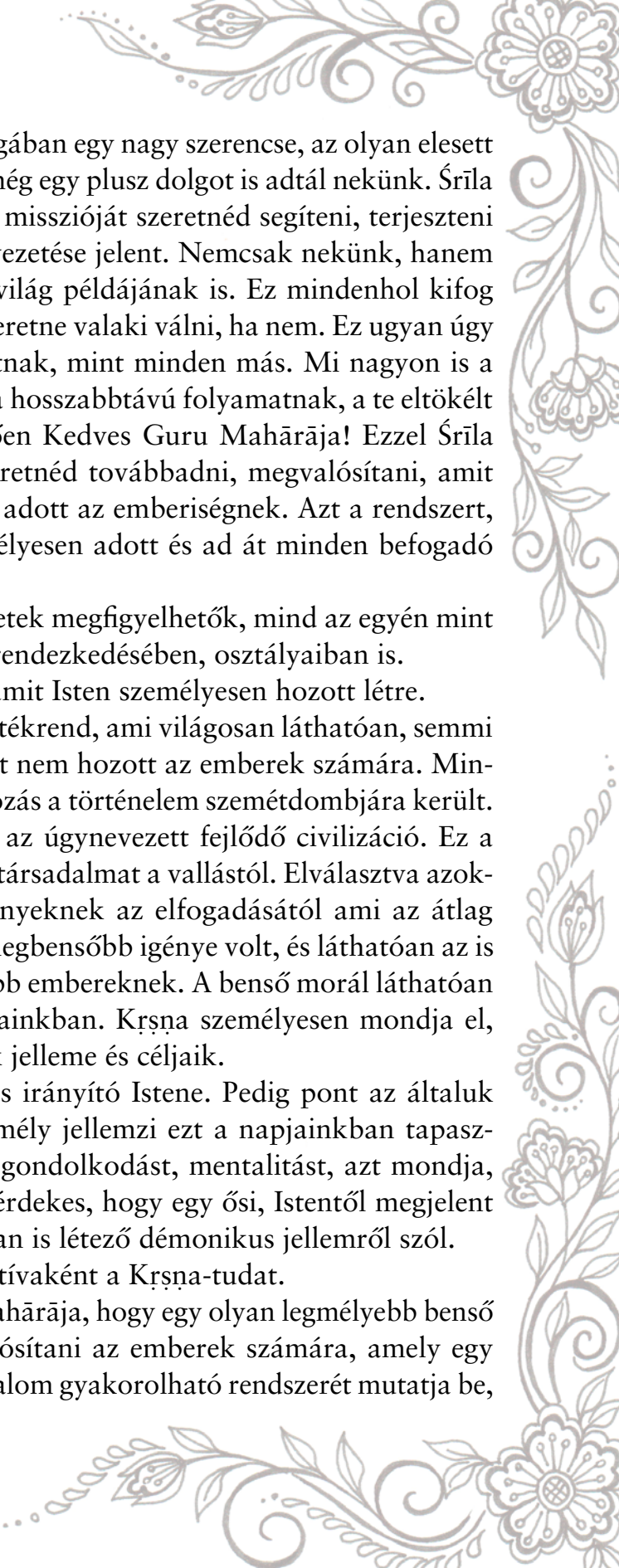
Savyasācin Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja!

A Śrīla Prabhupāda által a világ számára elhozott Kṛṣṇa-tudat dicsőséges folyamatát hoztad el nekünk, ide, ebbe a kis országba. De nem

csak elhozta, ami már önmagában egy nagy szerencse, az olyan elesett lelkek számára, mint mi. De még egy plusz dolgot is adott nekünk. Śrīla Prabhupāda világot felemelő misszióját szeretnéd segíteni, terjeszteni azzal, amit a *varnāśrama* bevezetése jelent. Nemcsak nekünk, hanem az egész ISCKON, az egész világ példájának is. Ez mindenhol kifog bontakozni, ha a részesévé szeretne valaki válni, ha nem. Ez ugyan úgy része fog lenni a Kṛṣṇa-tudatnak, mint minden más. Mi nagyon is a részévé kezdünk válni ennek a hosszabbtávú folyamatnak, a te eltökélt hozzáállásodnak köszönhetően Kedves Guru Mahārāja! Ezzel Śrīla Prabhupāda azon vágyát szeretnéd továbbadni, megvalósítani, amit a Legfelsőbb Személy, Kṛṣṇa adott az emberiségnek. Azt a rendszert, amit az Úr alkotott, és személyesen adott és ad át minden befogadó léleknek.

Ezek az Isten adta természetek megfigyelhetők, mind az egyén mint a társadalom mindenkori berendezkedésében, osztályaiban is.

Ez egy isteni társadalom, amit Isten személyesen hozott létre.

Mit mond a materialista értékrend, ami világosan láthatóan, semmi értéket nem adott, sem rendet nem hozott az emberek számára. Minden ilyen társadalmi próbálkozás a történelem szemétdombjára került. Meglehet nézni mit adott ez az úgynevezett fejlődő civilizáció. Ez a materializmus elválasztotta a társadalmat a vallástól. Elválasztva azoktól az Isten által adott törvényeknek az elfogadásától ami az átlag embereknek generációkon át legbensőbb igénye volt, és láthatóan az is maradt a józan, mértékletesebb embereknek. A benső morál láthatóan nagyon mélyre süllyedt napjainkban. Kṛṣṇa személyesen mondja el, milyen a démonikus emberek jelleme és céljaik.

Számukra a világnak nincs irányító Istene. Pedig pont az általuk megtagadott Legfelsőbb Személy jellemzi ezt a napjainkban tapasztalható egyéni és társadalmi gondolkodást, mentalitást, azt mondja, hogy ez démonikus. Milyen érdekes, hogy egy ősi, Istentől megjelent szentírásban Isten napjainkban is létező démonikus jellemről szól.

Erre van választási alternatívaként a Kṛṣṇa-tudat.

Köszönjük neked, Guru Mahārāja, hogy egy olyan legmélyebb benső lelki igényt igyekszel megvalósítani az emberek számára, amely egy olyan lelkiekben fejlett társadalom gyakorolható rendszerét mutatja be,

amely ezt a mély benső hiányt igyekszik pótolni, építeni és támogatni, minden lelki tudatára ébredő, személy számára.

Köszönöm, hogy részesévé tettél Kedves Guru Mahārāja, ennek a nagy lelki missziónak.

Szolgád:

Savyasācin Dāsa

Bhaktin Shalini Popat

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I don't feel qualified to write something to express my thoughts but please accept my first attempt to offer my obeisances and gratitude unto you on your appearance day.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Words cannot express how fortunate you have been upon this unfortunate soul and allowed me to do a little service for you, the Hungarian community and temple during summer last year. I received the best present from you on Christmas day after the Prabhupāda book marathon with your sweet words of encouragement. During the book marathon, my mind often took over due to cold weather and sometimes difficult circumstances, but I felt protected and nourished by having you in my thoughts, seeking blessings to only please you and Śrīla Prabhupāda. As the devotees in Hungary shared their stories of how compassionate and selfless you are, my heart filled with joy and appreciation. I eagerly hope that I can serve you in some way that pleases you. Your insightful podcasts, beautifully written books and important instructions give me

constant direction to channel my thoughts and actions in the Kṛṣṇa Consciousness way as much as possible. The *Maṅgala-charana* prayers describe perfectly the qualities and attributes of a spiritual master, and I couldn't help but think of you.

In these ways, the connection I have made with you, allows me to become furthermore grateful of your presence in my life. Without this, I would still be very anxious about what life is yet to bring and wonder how could I ever last without your mercy and compassion.

It is yet the beginning and I have many flaws in my mind and heart, but only with your mercy can it start to become dispelled. I can only beg for forgiveness for anything I may have done or thought knowingly or unknowingly.

Your clarity and conviction to spread the mission of Lord Chaitanya, as well as your effulgent grace warms many hearts. You leave a glimmer of hope in everyone's lives through your kind glance, words and caring nature to all.

On this auspicious day of your appearance I offer my most humble obeisances unto your lotus feet. I hope that I can please and serve you, Śrīla Prabhupāda and all the Vaiṣṇavas; my only saviours.

Your humble servant,
Bhaktin Shalini Popat

Śilpa-kariṇī Dāsī and Kaunteya

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and Guru Paramaparā!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torch of knowledge.” (Gautamiya-tantra, Śrī Guru Pranāma SB.8.3.25)

In *Śrī Caitanya Caritāmṛta* (Ādi-līlā Cpt 1) in the purport to śloka 44.

Śrīla Prabhupāda wrote that the spiritual masters eternal occupation is to expand service to the Lord by teaching the disciple how to develop service attitude.

I find myself very fortunate to have you as my spiritual master to teach me how to perform devotional service. From the very beginning from the first time I saw you cleaning the chariot of Lord Jagannātha in 1992 in London up until today.

As years go by and we try to go deeper in the realm of devotional service still you are there, to teach, to show by example.

Thank you very much for that, I hope I can repay you for all that one day.

For me my book distribution was the best service to you, to Śrīla Prabhupāda and to humanity.

We were traveling in 1994 with the Jagannātha band and other devotees all over Hungary and I was doing a book table. I only knew few words of Hungarian and a few times you came over to help me with boxes and to show how to do it. Later you only came over to give me the quota for that day... Something to remember still today.

May Rādhe-Śyāma always protect you and keep you in good health.

Here are a few words from Kaunteya: Dear Guru Mahārāja, please accept my obeisances. I wish you all good, and that you will be healthy and have many good friends. Hare Kṛṣṇa

Your servants,
Śilpa-kariṇī Dāsī and Kaunteya

Siddha Muni Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja!

Amikor 2016-ban Māyāpurban voltunk a könyvosztó *bhaktákkal* és szerencsésen megkaphattuk a társaságodat, arról beszéltél, hogy az idő alatt, amíg ott vagyunk a Pañca-tattvánál – Akik mindenkire szórják a kegyüket –, meditáljunk azon, hogy miképpen tudnánk elfogadni azt a kegyet, amit adnak. Mindig mondjuk, hogy Ők a legkegyesebb inkarnációk, de vajon mennyit tudtunk eddig elfogadni az Ő kegyükből? Valószínűleg, és ezt már én teszem hozzá – még nem volt időnk elfogadni a kegyet. Annyi mindennel kellett foglalkozni, hogy arra már nem jutott idő. A Kṛṣṇa-tudat külsődleges tevékenységei elfeledtették velünk az esszenciális dolgokat.

És a veled való kapcsolatunk? – szövöm tovább a gondolatot. Mindaz, amit képviselsz, mindaz a felbecsülhetetlen érték, amit a szavaid a tetteid képviselnek, mindaz a Kṛṣṇa-tudatos példa és megvalósítás, ami árad a személyedből és az a nektár – Rādhe-Śyāma csodája, elbűvölő kedvtelései – amit az együttérzésedtől vezetve annyira szeretnél megosztani velünk, vajon mennyire talált befogadókra? Mennyire vagyunk képesek elfogadni mindazt, amit átadni, megosztani szeretnél? Ha magamba nézek, bizony nem sokat tudok felmutatni. A te oldaladról mindig egy megújuló, dinamikus, friss áramlás tapasztalható felénk. A kérdés, hogy az én vevőkészülékem képes-e „venni az adást”. Akár Kṛṣṇa, Aki mindig készen áll a feltételekhez kötött lélek felé lépni, amikor az újra hajlandóságot mutat a kapcsolatra, hasonlóan a lelki tanítómester-tanítvány kapcsolat minősége is javarészt a tanítványon múlik: milyen képességgel, *adhikārával* rendelkezik a *guruhoz* való kapcsolódáshoz, a neki való meghódoláson keresztül. Mennyire tudja elkötelezni magát a *guru* szolgálata felé, mennyire képes az utasításait

magáévá tenni és az életével képviselni azt, nem csak külsődlegesen, hanem valódi érzelmekkel átítatva a bensőjében.

Hmm. Vajon még mindig valami más dolgom van, mint elfogadni a kegyed mentőkötelét? Még mindig a felesleges köröket futom az esszencia körül? Hát, igen... Úgy fest, hogy még mindig a vevőkészülékemet „bütykölöm”.

Kedves Guru Mahārāja! A kegy befogadására csak egy olyan szív alkalmas, amit a lótuszlábaidnak való meghódolás edzett meg, a *bhaktáknak* végzett szolgálat tett puhává, a szent név fényesített ragyogóvá, és amelyben a te csodálatos tulajdonságaid tükröződnek vissza a világra. Szeretném kiérdemelni, hogy egy ilyen szívre vágyhassak! Kérlek, add az áldásaidat!

Örök szolgád
Siddha Muni Dāsa

Sītā Rāma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Today, a customer came to our market stall and said how much her grandmother loved our (*ahiṁsā*) milk, it was the best thing she had tasted, how eager she was for getting more. Whilst visiting our stall, another gentleman who had tried raw milk from a variety of farms kept telling anyone new to our stall, that this was the best milk he had ever tasted, there is nothing comparable, they must try it...

Guru Mahārāja, when last year you put out the *ahiṁsā* vlog, a simple yet powerful message, there was an overwhelming response – I felt here is someone who is willing to carry an important message and be bold. To me you are a pillar of strength, fixed and immovable. This provides me with great security, assurance and confidence to push ahead with my service.

Whether the milk or your vlog, discerning people are in search of quality, and if they find it they will pay any price for it. What you are providing through your vlogs is quality association and true seekers will be attracted to the quality and then inquire further about its provenance, just as they do about the source of our milk and the standard of care for our cows. [How proud Śrīla Prabhupāda would be to know that you reached 4 million people with this message. People still come to our stall and tell us they have seen your video.]

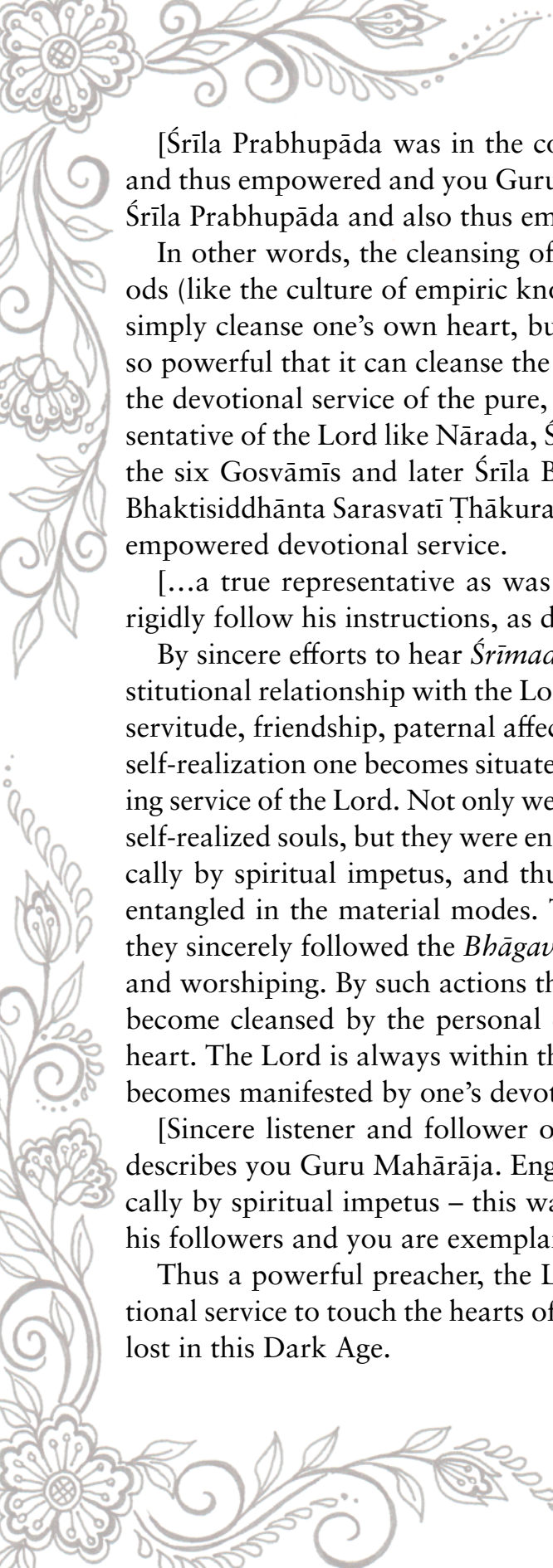
Obstacles are plentiful and are there to ‘test your mettle’ as you have said to me before. However, with each test I develop increased confidence and hold even tighter to your words of guidance as with the words of Śrīla Prabhupāda.

This ‘confidence’ is an interesting facet that I had not even considered before, however, as our project unfolds, I experience it more and more, it also seems to be connected to increased enthusiasm.

In investigating the word ‘confidence’, I came across this very inspiring purport in the second canto of the *Śrīmad-Bhāgavatam* [2.8.5] which forms an apt offering on this day of *vyāsa-pūjā*:

SB [2.8.5] PURPORT

It is said that a single pure devotee of the Lord can deliver all the fallen souls of the world. Thus one who is actually in the confidence of a pure devotee like Nārada or Śukadeva Gosvāmī and thus is empowered by one’s spiritual master, as Nārada was by Brahmājī, can not only deliver himself from the clutches of *māyā*, or illusion, but can deliver the whole world by his pure and empowered devotional strength. The comparison to the autumnal rain that falls on muddy reservoirs of water is very appropriate. During the rainy season, all the waters of the rivers become muddy, but in the month of July-August, the autumn season, when there is a slight rainfall, the muddy waters of the rivers all over the world become at once clear. By addition of some chemical, a small reservoir of water like that of a metropolitan waterworks tank can be cleared, but by such a tiny effort it is not possible to clear up all the reservoirs of water like the rivers. A powerful pure devotee of the Lord, however, can deliver not only his personal self but also many others in his association.

[Śrīla Prabhupāda was in the confidence of Śrīla Bhaktisiddhānta and thus empowered and you Guru Mahārāja are in the confidence of Śrīla Prabhupāda and also thus empowered]

In other words, the cleansing of the polluted heart by other methods (like the culture of empiric knowledge or mystic gymnastics) can simply cleanse one's own heart, but devotional service to the Lord is so powerful that it can cleanse the hearts of the people in general, by the devotional service of the pure, empowered devotee. A true representative of the Lord like Nārada, Śukadeva Gosvāmī, Lord Caitanya, the six Gosvāmīs and later Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura and Śrīmad Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura, etc., can deliver all people by their empowered devotional service.

[...a true representative as was Śrīla Prabhupāda and those who rigidly follow his instructions, as do you Guru Mahārāja]

By sincere efforts to hear *Śrīmad-Bhāgavatam* one realizes his constitutional relationship with the Lord in the transcendental humour of servitude, friendship, paternal affection or conjugal love, and by such self-realization one becomes situated at once in the transcendental loving service of the Lord. Not only were all the pure devotees like Nārada self-realized souls, but they were engaged in preaching work automatically by spiritual impetus, and thus they delivered many poor souls entangled in the material modes. They became so powerful because they sincerely followed the *Bhāgavatam* principles by regular hearing and worshiping. By such actions the accumulated material lusts, etc., become cleansed by the personal endeavour of the Lord within the heart. The Lord is always within the heart of the living being, but He becomes manifested by one's devotional service.

[Sincere listener and follower of the *Bhāgavatam* – this perfectly describes you Guru Mahārāja. Engaged in preaching work automatically by spiritual impetus – this was a gift of Śrīla Prabhupāda to all his followers and you are exemplary in this matter Guru Mahārāja]

Thus a powerful preacher, the Lord manifests through your devotional service to touch the hearts of both devotees and dispirited souls lost in this Dark Age.

All glories to you Guru Mahārāja on this most auspicious of days.
All glories to Śrīla Prabhupāda and *ācāryas* in our distinguished
Gauḍīya line on this day.

Your servant,
Sītā Rāma Dāsa

Sītā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget neked.

Nagy öröm számomra, hogy az idén is köszönhetlek a megjelenési napodon.

Bolodog születésnapot kívánok, még több sikeres prédikálást és a Kṛṣṇa-tudat sikeres terjesztését, amin olyan sokat munkálsz!

Egyre több tanítványt fogadsz el, és mindig azon meditálsz, hogy hogyan építsd a jövőt számukra, és a magyar *yātrā* számára, ezzel biztosítva Śrī Śrī Rādhe-Śyāma szakadatlan imádatát.

Gyönyörű, szívhez szóló könyveid és mindig lelkesítő viselkedésed nagyon inspiráló számomra. Az idén vagyok 75 éves, és ennek a nagy számnak a felét a te szolgálatodban tölthettem. Köszönöm, hogy a tanítványodnak fogadtál, az eddigi tanításokat és a sok törődést. Bár már az utóbbi időben megöregedtem, te mégis indokolatlan kegyedben részesítesz. Remélem, hogy ép elmével, Kṛṣṇa-tudatban még szolgálhatlak.

Minden dicsőséget neked, szeretett lelki tanítómesterem!

Szeretettel, szolgád
Sītā Devī Dāsī

Bhaktin Schmatz Vanessa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget neked!

Talán emlékszel, pár évvel ezelőtt egy budapesti Szekérfesztiválon aláírtad nekem az első *Bhagavad-gītām*.

Nem mertem oda menni hozzád, így egy ismerősöm oldotta meg ezt a problémát. Aláírtad s azt üzented: olvasd figyelmesen!

Akkor láttalak először. Ültél egy sátorban, beszélgettél másokkal... Zavarban voltam, csak a kisugárzásoddal voltam elfoglalva.

Nem tudtam ki vagy, mit csinálsz, de szerettem volna úgy tenni, ahogy mondtad. Elkezdtem olvasni a *Bhagavad-gītāt*, s aki kérdezte, miért teszem, annak csak annyit mondtam: mert egy idős bácsi azt mondta.

Bárcsak most is ilyen könnyen menne minden. Egy lépésem sem tökéletes, botladozom össze-vissza, de próbálok úgy cselekedni, ahogy kérted.

Még mindig zavarban vagyok a jelenlétedben, és még mindig nem fogtam fel, milyen csodálatra méltó személy törődik velem.

Sokat gondolkodok rád könyvosztás közben, köszönöm, hogy ezt a szolgálatot végezhetem, és kérek bocsásd meg nekem a sértéseimet!

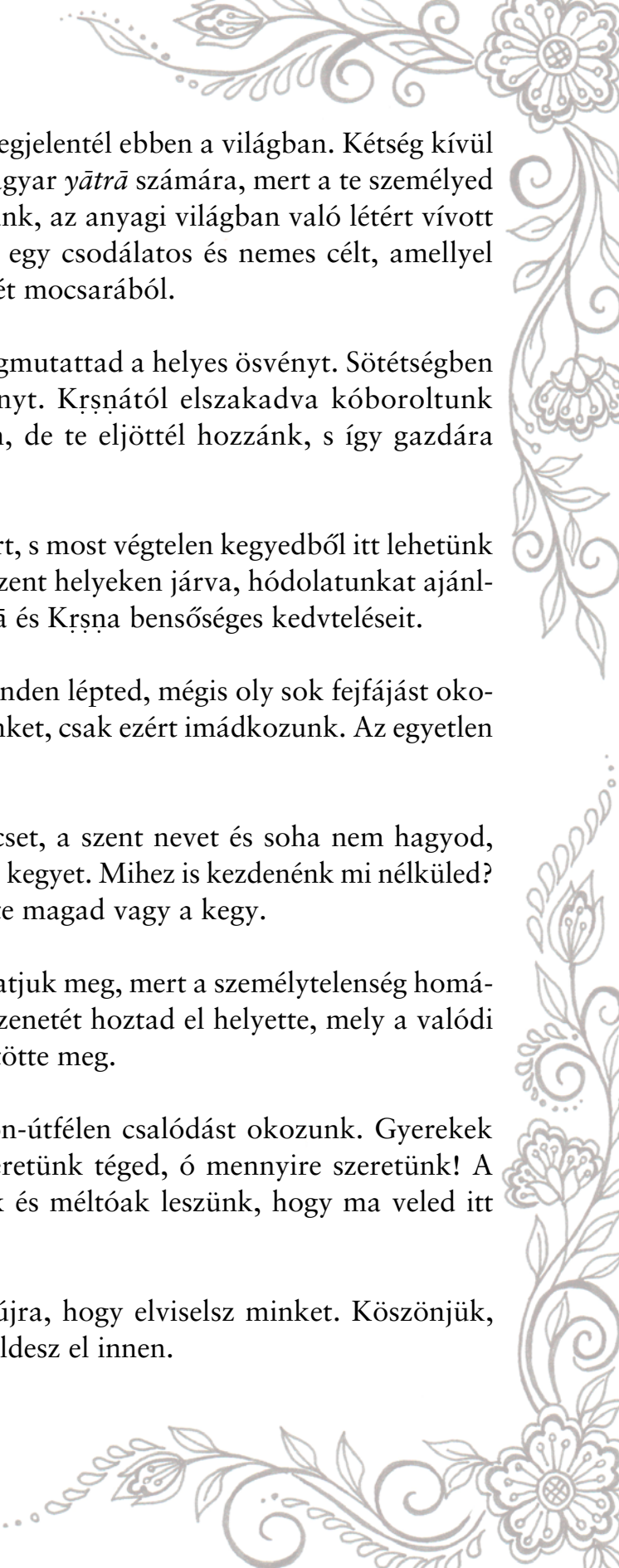
Szolgád:

Bhaktin Schmatz Vanessa

Smṛti-Pālīkā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Imádandó az a nap, mikor megjelentél ebben a világban. Kétség kívül a legédesebb ez a dátum a magyar *yātrā* számára, mert a te személyed érkezése, értelmet adott nekünk, az anyagi világban való létért vívott küzdelemben. Adtál nekünk egy csodálatos és nemes célt, amellyel kiemelkedhetünk az anyagi lét mocsarából.

Rossz úton jártunk, de te megmutattad a helyes ösvényt. Sötétségben éltünk, de Te elhoztad a fényt. Kṛṣṇától elszakadva kóboroltunk ebben az istentelen világban, de te eljöttél hozzánk, s így gazdára találtunk.

Elhoztad nekünk az Isteni Párt, s most végtelen kegyedből itt lehetünk az *aprakatha-dhāmában*. A szent helyeken járva, hódolatunkat ajánlhatjuk és felidézhetjük Rādhā és Kṛṣṇa bensőséges kedvteléseit.

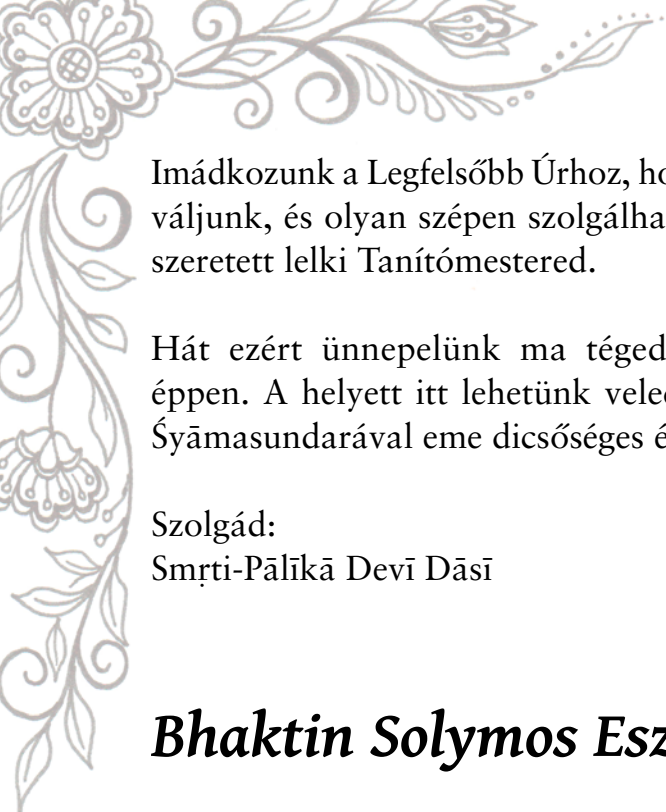
Csodálunk téged és lessük minden lépted, mégis oly sok fejfájást okozunk tenéked. Ments meg minket, csak ezért imádkozunk. Az egyetlen reményünk te vagy.

Odaadtad a legnagyobb kincset, a szent nevet és soha nem hagyod, hogy elveszítsük a legnagyobb kegyet. Mihez is kezdenénk mi nélküled? Drága Guru Mahārāja, hisz te magad vagy a kegy.

A szolgálat nektárját kóstolhatjuk meg, mert a személytelenség homályát szüntetted meg. Kṛṣṇa üzenetét hoztad el helyette, mely a valódi boldogsággal a szívünket töltötte meg.

Bocsáss meg nekünk, ha úton-útfélen csalódást okozunk. Gyerekek vagyunk, a te gyerekeid. Szeretünk téged, ó mennyire szeretünk! A rosszaságokat idővel kinőjük és méltóak leszünk, hogy ma veled itt lehetünk.

Köszönjük neked újra meg újra, hogy elviselsz minket. Köszönjük, hogy a hibáink miatt nem küldesz el innen.

Imádkozunk a Legfelsőbb Úrhoz, hogy egyszer mi is igaz tanítványokká váljunk, és olyan szépen szolgálhassunk téged, ahogyan te szolgálod szeretett lelki Tanítómestered.

Hát ezért ünnepelünk ma téged, mert nem egy lebuiban ülünk éppen. A helyett itt lehetünk veled, a *bhaktákkal* és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarával eme dicsőséges és verőfényes napon!

Szolgád:
Smṛti-Pālīkā Devī Dāsī

Bhaktin Solymos Eszter

Hare Kṛṣṇa Dearest Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to your lotus feet!

A year has passed and your glorious appearance day has come again. You have given me so much for which I am eternally grateful. So I would like to take the opportunity to try to offer some words as a small token of my appreciation.

It is February 2018. You are not here in Budapest now and your absence is burning my heart like fire. However, this pain of separation allows me to practice taking shelter of your *vāṇī*. During the year I tried to note down some of the invaluable things you say as well as your instructions, so that later, in times of need, I can turn to these drops of nectar.

Last autumn/winter was not the easiest period of my life, so I had numerous occasions to meditate on the things you have said. To avoid this offering becoming too long, I would like to recall just two of them (there are many!), which really stayed with me and helped me throughout my difficulties.

It was late July 2017 when (reflecting on a quote that you had sent

out to some of us) I wrote to you on Viber that I wish to make *prema* the goal of my life. Your reply brought me to tears: „Thank you. Now make sure all your activities are in line with your goal and you will get there.” But it was the final word in your message that really struck a chord. You wrote: „Promise.” How can someone make such a lofty pledge, unless they are speaking from their own experience?

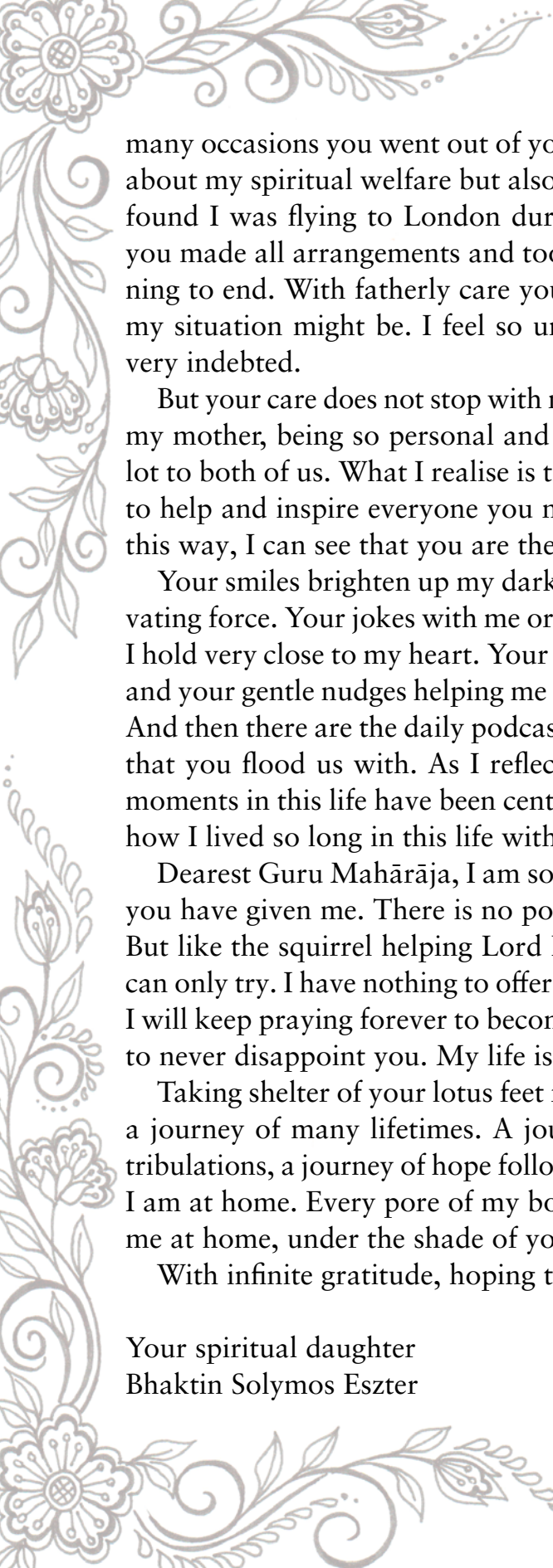
Your message was so personal, reassuring, and comforting for a fallen soul like me who has such a long way to go. It made me feel that there is light at the end of the tunnel after all. What seems like such a distant goal—the impossibility of *prema*—so far, so tall—is actually reachable. Like a dwarf reaching for the moon (*vāmana yaiche cāṇḍa dharite cāhe kare*, Cc *Madhya* 1.205)—yes. But by your mercy, by your promise Guru Mahārāja, I know that even the seemingly impossible can become possible. I just have to do as you say.

The other one was a motivational text message you sent me when I was stressed during the Prabhupāda Marathon 2017. you said: “Just do your best, Kṛṣṇa will do the rest.” So simple, yet so sublime, this sentence has become my motto ever since, giving me a sense of security and encouragement when I have needed it the most. I have heard the same philosophy in various ways many many times before, but the purity and realisation behind it touched me. It gives real peace and solace whenever I get anxious or stressed about my performance or circumstances.

Dearest Guru Mahārāja, I would like to thank you for all of your messages, which always come at the most opportune moments, and give unlimited inspiration, clarity, and perspective. They act like a cooling breeze caressing my battle-weary heart, soothing the pains associated with the searing heat of the war against *māyā*.

Indeed, it always amazes me how personal you are with everyone, and how you manage this alongside everything else. I can only think that because Kṛṣṇa can be personal with unlimited *jīvas*, you Guru Mahārāja, being so close to Him, also take on the same quality to some degree. It is obvious to me that no ordinary person could do it.

The way you care about us is unmatched. Many times you have noticed my struggles even before I have talked about them to you. On

many occasions you went out of your way to help me, not only caring about my spiritual welfare but also my physical wellbeing. When you found I was flying to London during your January 2018 trip there, you made all arrangements and took 1st class care of me from beginning to end. With fatherly care you check on me regularly, whatever my situation might be. I feel so undeserving, and simultaneously so very indebted.

But your care does not stop with me. You have also been so kind with my mother, being so personal and encouraging her. It really meant a lot to both of us. What I realise is that you care for all *jīvas*, and want to help and inspire everyone you meet on the path back to Kṛṣṇa. In this way, I can see that you are the essence of magnanimity.

Your smiles brighten up my darkest hours and are my biggest motivating force. Your jokes with me or about me have produced moments I hold very close to my heart. Your teachings, your personal guidance, and your gentle nudges helping me to get purified are all so invaluable. And then there are the daily podcasts, lectures, *bhajan*s and *darśan*s that you flood us with. As I reflect I realise that my most cherished moments in this life have been centred around you and I do not know how I lived so long in this life without you!

Dearest Guru Mahārāja, I am so so unqualified for all of this mercy you have given me. There is no possibility that I can repay you, ever. But like the squirrel helping Lord Rāma build the bridge to Lanka, I can only try. I have nothing to offer you but my life and my dedication. I will keep praying forever to become a good and humble servant, and to never disappoint you. My life is yours.

Taking shelter of your lotus feet feels like I am returning home from a journey of many lifetimes. A journey which was full of trials and tribulations, a journey of hope followed by emptiness. I know now that I am at home. Every pore of my body confirms it. Please always keep me at home, under the shade of your lotus feet. Always and forever.

With infinite gratitude, hoping to be a soldier in your army,

Your spiritual daughter
Bhaktin Solymos Eszter

Śraddhā Nṛsimha Dāsa

Hare Kṛṣṇa!
Legkedvesebb Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és lótuszlábad porának!

Nincs képességem ékesszólóan dicsőíteni. Ezért kérlek engedd meg, hogy egy egyszerű, de őszinte köszönetet mondjak minden törődésedért! Amennyire a feltételekhez kötöttségem engedi, megpróbálok mindig utasításaid szerint cselekedni. Nagyon hálás vagyok neked!

Szolgád:
Śraddhā Nṛsimha Dāsa

Śravana-maṅgalam Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

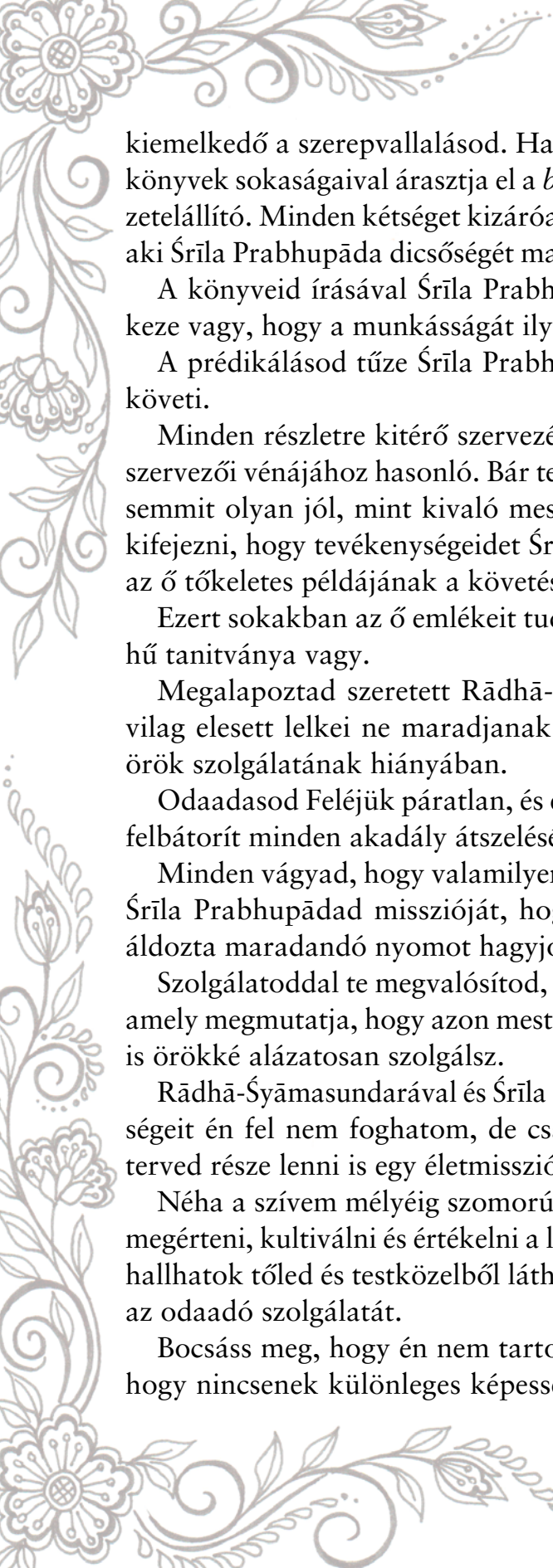
Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ezen a neves napom szeretném kifejezni neked a hálaomat, nagyrabecsülésem és alázatos tisztelettel a gondolataimat rólad.

Bár 27 éve volt, hogy először hallhattalak és láttalak, de úgy érzem, mintha nem telt volna el ennyi idő.

Ahogy megismertelek, egy nagy tudású, határozott, igazi úriember, kifinomult érzékenységgel a környezetében rejlő részletekre. Komolynak tűnő, de mégis lágy szívű személy, aki magas értékrenddel rendelkezik. Rendszerezett, szigorú elvárással van maga iránt, de kegyes hangulattal viseltetik másokkal. Ennyi év után be merem vallani, butaság volt, de kicsit féltem is tőled, de mára már értem, hogy az igazi jóakaróm vagy.

Nemcsak a magyarországi *yātrā*, de az egész ISKCON világban

kiemelkedő a szerepvallásod. Hatalmas tudásod és odaadásod, ami könyvek sokaságaival árasztja el a *bhakta* közösséget, egyszerűen lélegzetelállító. Minden kétséget kizáróan egy felhatalmazott személy vagy, aki Śrīla Prabhupāda dicsőségét magasztalod minden cselekedetteddel.

A könyveid írásával Śrīla Prabhulada igazi követője, és az ő jobb keze vagy, hogy a munkásságát ilyen módon örökíted tovább.

A prédikálásod tüze Śrīla Prabhupāda éles és ésszerű prédikálását követi.

Minden részletre kitérő szervezési képességed Śrīla Prabhupāda jó szervezői vénájához hasonló. Bár te biztos azt mondanád te nem tudsz semmit olyan jól, mint kiváló mestered, de mindezzel azt szeretném kifejezni, hogy tevékenységeidet Śrīla Prabhupāda iránti szereteted és az ő tökéletes példájának a követése itatja át.

Ezért sokakban az ő emlékeit tudod felidezni az életeddel, mert egy hű tanítványa vagy.

Megalapoztad szeretett Rādhā-Śyāmasundarad imádatát, hogy a világ elesett lelkei ne maradjanak a Legfelsőbb Úr daránájának és örök szolgálatának hiányában.

Odaadásod Feljűk páratlan, és elsöpör benned minden kétséget, és felbátorít minden akadály átszelésére.

Minden vágyad, hogy valamilyen módon tovább örökítsd bennünk Śrīla Prabhupādad misszióját, hogy mindaz, amiért az egész életét áldozta maradandó nyomot hagyjon a világban.

Szolgálatoddal te megvalósítod, és igazi örökséget hagysz a világra, amely megmutatja, hogy azon mesterek közé tartozol, akiket te magad is örökké alázatosan szolgálsz.

Rādhā-Śyāmasundarával és Śrīla Prabhupādával a kapcsolatod mélységeit én fel nem foghatom, de csak parányi csavarként a hatalmas terved része lenni is egy életmisszió a számomra.

Néha a szívem mélyéig szomorúságot érzek, amiért elhanyagoltam megérteni, kultiválni és értékelni a lehetőséget, hogy társulhatok veled, hallhatok tőled és testközelből láthatom csodálatos személyiségednek az odaadó szolgálatát.

Bocsáss meg, hogy én nem tartozom a jó śikṣā tanítványaid közé, hogy nincsenek különleges képességeim, ami hasznot jelentene Śrīla

Prabhupādának végzett szolgálatodban. Csak bámulattal nézem azon szerencsés tanítványaidat, akik jámbor tetteik és odaadásuknak köszönhetően hasznos segítőid lehetnek legszeretettebb predikáló missziódban.

Imádkozom, hogy e szerencsénk, hogy tanulhatunk tőled és melletted szolgálhatunk még sok-sok évig megadassék nekünk és a világ számára.

Hálásan köszönöm, hogy kegyedből részese lehetek ennek a mindennapos csodának.

Örök adósod és jelentéktelen szolgád
Śravana-maṅgalam Devī Dāsī

Śrī Govardhana-Lāla Dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megint érkezett ez a kedvező nap, *vyāsa-pūjād* napja. Idén, is mint minden évben szeretnék én is írni neked pár sort.

Az igazat megvallva, amikor veled kapcsolatos gondolatok jutnak eszembe, akkor hálát és tiszteletet érzek feléd. Egyszerűen, ha megvizsgálom, a lelki életemet nagyon gyorsan realizálok azt, hogy milyen fontos szerepet foglalsz is el benne. Ez a tény örök hálaóra kötelez.

Szeretnék köszönetet mondani neked mindazokért a csodálatos dolgokért, amiket kapunk tőled. A könyveid a leckéid, és természetesen a személyes társaságod és példamutató viselkedésed, amivel oly sokszor megajándékozol bennünket.

Tudom, milyen jelentéktelen személy vagyok, és ezért nagy dolgot nem igazán tudok felajánlani neked. Mégis, amit próbálok tenni, az az, hogy ezen a csodálatos helyen Új-Vraja-dhāmában élve legjobb képességeim szerint próbálok szolgálni a *vaiṣṇavák* közösségét Śrī Śrī Rādhe-Śyāma elégedettségére.

Imádkozok Hozzájuk, és minden *vaiṣṇava* kegyéért, hogy ebbéli törekvéseimet siker koronázza.

Még egyszer köszönök mindent.

Jelentéktelen szolgád:

Śrī Govardhana-Lāla Dāsa

Śrī Gokula Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Szeretettel borulok lótuszlábaidhoz, hogy tiszteletemet ajánljam egy csodálatos lelki tanítómester csodálatos tanítványának, az én felettéb különleges lelki tanítómesteremnek.

Egy alkalommal Śrīla Prabhupādát dicsőítve azt kérte: „Csináljatok ti is valamit, váljatok olyan kedvessé Kṛṣṇának, mint Śrīla Prabhupāda!”

Gondoltam, ki tudna olyan kedves lenni, mint Śrīla Prabhupāda? A választ a *Śrīmad-Bhāgavatam* oldalán találtam (6.5.21.), amikor Nārada Muni a Hayrasvákat tanítja. A vers így ír: „Hittek tanításában és ugyanarra a végkövetkeztetésre jutottak, lelki tanítómesterüknek fogadták el a nagy bölcsét.”

Amikor a tanítvány ragaszkodik a lelki tanítómester utasításaihoz és lótuszlábához, a lelki tökéletességre való összes vágy teljesül. Hiszed és éled Śrīla Prabhupāda tanításait, ez által mutatod be, hogyan válhat valaki kedvessé Kṛṣṇának.

Imádkozom, hogy mindig éljen a szívemben, hogy mi a tanítvány kötelessége, hogy kövessem az utasításaid, s végül rálépjek arra az útra, amely haza vezet, vissza Istenhez, ahonnan senki nem tér vissza.

Minden dicsőséget annak a lelki tanítómesternek, aki oly sok erőfe-
szítést tesz, hogy ez egy nap valóság legyen. Nagyon köszönöm.

Śrīla Guru Mahārāja kī jaya!

Érdemtelen szolgád: Śrī Gokula Devī Dāsī

Śrī Sarovara Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak! Minden dicsőséget neked!

*guṇāyanam śīla-dhanam kṛta-jñam
vṛddhāśrayam saṁvṛṇate 'nu sampadaḥ
prasīdatām brahma-kulam gavām ca
janārdanaḥ sāmucaraś ca mahyam*

„Aki szert tesz a brahminikus tulajdonságokra — azaz akinek egyetlen vagyona a helyes viselkedés, aki hálás, és aki a tapasztaltaknál keres menedéket —, az megkapja a világ minden kincsét. Bárcsak az Istenség Legfelsőbb Személyisége társaival együtt elégedett lenne a *brāhmaṇákkal*, a tehenekkel és velem!” (ŚB.4.21.44.)

Kedves Guru Mahārāja! Ahogy egyre közeledett annak az időpontja annak, hogy *vyāsa-pūjādra* egy felajánlás formájában dicsőítselek téged, annál inkább érett bennem az elhatározás, hogy egy olyan gondolatról írnék neked, ami már régóta foglalkoztat, és ez a hála. Ahogy az ember azokra a dolgokra gondol, amikért hálás lehet, mindjárt eltűnik az elméjéből a sok negatív gondolat, szívéből az önsajnálát. Még Kṛṣṇa tulajdonságai között is fel van sorolva ez a szó: hálás.

„Az őszinte ember mindig hálás barátjának, aki valamilyen szolgálatot végzett neki. Kṛṣṇa a legbecsületesebb — hogyan feledkezhetne hát meg szolgái iránti lekötelezettségéről?” (Az *odaadás nektárja*, 21. fejezet, 17. vers)

Annyiszor halljuk ezeket a megjegyzéseket, hogy: ”hálás vagyok, hálával tartozom neked, fogadd őszinte hálámat” stb, oly könnyen mondjuk ki ezeket a szavakat. De igazából mit jelent ez a szó: hála?

„Egy *bhakta* a félistenek minden jó tulajdonságára szert tesz; ő *guṇāyanam*, valamennyi jó tulajdonság tárháza. Egyetlen kincse a helyes viselkedése, és mindig hálás.” (ŚB. 4.21.44. magy.)

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swāmi Praphupāda 1961-ben Śrīla Bhaktisidhānta Sarasvatī Ṭhākura *vyāsa-pūjājāra* írt felajánlásában a következőket írta:

„... az imádat nem merül ki annyiban, hogy virágot és gyümölcsöt ajánlunk. *Guruját* az imádja igazán, aki az üzenetét szolgálja... Tengeren innen és túl, a Föld minden pontján, univerzumon kívül és belül: fogjunk össze és hirdessük a Kṛṣṇa-tudatot! Ekképp tanítómesterünk szolgálata szépen megvalósul. Tegyetek ma fogadalmat rá!”

A hála a lelki tanítómester felé tehát, üzenetének szolgálata, a helyes viselkedés.

Láttam az évek során, ahogy kifejezted, kifejezed háládat szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda iránt, és tapasztalhattam, hogy ez nem egy szentimentális érzés. Ennek a hálának az eredménye az egyház elismertsége Magyarországon, Krisna-völgy a számtalan megnyilvánult Szent Helyével, a rengeteg könyv, amit írtál, Rādhe-Syāma imádatának magas sztenderdjei és még sok-sok dolog, ami a te fáradhatatlan tevékenységed eredménye, szeretetednek és háládnak kifejeződése. Újabbban videó üzeneteidben is láthatjuk, ahogy mindenkinek hirdeted a Kṛṣṇa-tudatot, amiket régi ismerőseim is like-olnak és osztanak meg sorozatosan. Bátor, megalkuvás nélküli prédikálásod őket is lenyűgözi.

Köszönöm Kṛṣṇának, hogy vagy Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy számtalan hibám ellenére még megtűrsz lótuszlábaid árnyékában. Talán mindezért egyszer majd még igazán hálás is tudok lenni!

Szolgád: Śrī Sarovara Devī Dāsī

Śrīmatī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to our dear most Śrīla Prabhupāda. All glories to this most auspicious *vyāsa-pūjā* day.

I pray you will accept his poem I wrote for you dear Guru Mahārāja.

Śrīla Prabhupāda's dear most son
Guru Mahārāja so many hearts you have won
Through spiritual shakti, shaping our existence
surrender to Kṛṣṇa without resistance.

For so many years you have forged ahead
Living the *śāstra* from all you have read
Running temples, *saṅkīrtana* parties you lead
Doing the needful, a natural leader indeed.

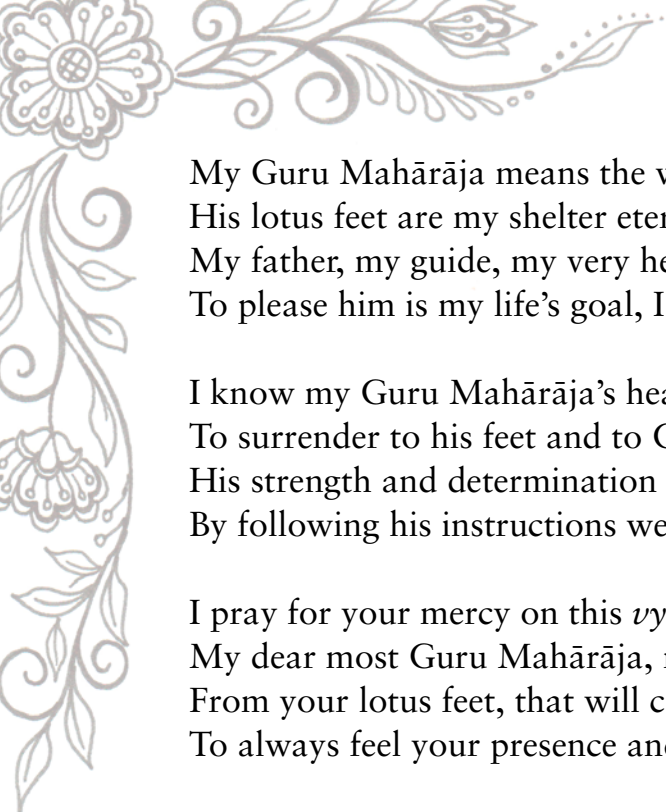
A moon amongst the stars is what Prabhupāda wants
Guru Mahārāja does what most others can't
Inspiring thousands, creating *dhāma*'s
An unrivalled kingdom for Rādhe-Śyāma.

Every day my Guru Mahārāja gives to others
To disciples and guests, godsisters and brothers
His health does decline but his every word is giving
Every breath is used in spiritually delivering.

My Guru Mahārāja is spotless and pure
In Śrīla Prabhupāda's service, much he does endure
But nothing can stop his desire to please
His dear most Śrīla Prabhupāda, who removes all fears.

My Guru Mahārāja writes books to spiritually inspire
To all who will read and increase their desire
To go back to our home, where we eternally belong
Where every step is a dance and every word is a song.

Nava-vraja-mahima, your magnum opus is done
A work amongst works, Śrī Kṛṣṇa's pastimes do stun
Many unheard of by souls like me
The nectar just flows and enchants constantly

My Guru Mahārāja means the world to me
His lotus feet are my shelter eternally
My father, my guide, my very heart
To please him is my life's goal, I hope never to depart.

I know my Guru Mahārāja's heart can shelter all who come
To surrender to his feet and to Goloka run
His strength and determination has power indeed
By following his instructions we will be eternally freed.

I pray for your mercy on this *vyāsa-pūjā* day
My dear most Guru Mahārāja, never let me stray
From your lotus feet, that will carry me home
To always feel your presence and know I'm never alone.

All glories to my dear most Guru Mahārāja. I am eternally in your debt.

Your servants always,
Śrīmatī Devī Dāsī
Vāruṇī Devī Dāsī
Nitāi-chandra Dāsa

Śrīpati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretettel köszöntelek megjelenésed csodálatos napján!

Itt ülök éppen a coinbatore-i Ayurveda klinika egyik balkonján és rád gondolok, próbálom összeszedni azokat a gondolataimat érzéseimet, amelyek veled kapcsolatosak.

Eszembe jutott egy esemény, amely alkalmával ismét csak elgondolkodhattam azon, hogy a tetteiddel, személyes léteddel minden esetben milyen bámulatosan szép példát állítasz elénk.

Krisna-völgyben a templomszobában maradtunk még sokan egy reggeli leckéd után, mivel akkor kezdted épp a *Nava Vraja Mahimā* legújabb kötetének kiosztását. Mindenki nagyon izgatott volt, hogy kezébe kaphassa könyved és végre újra belemerülhessen azokba a Rādhe-Śyāma világot feltáró csodás történetekbe, amelyeket jelen tolmácsolásodban közreadtál...

Mindeközben pedig „csak úgy mellékesen” megemlítetted egy dolgot: „Ha nem írtam volna meg ezt a kötetet, befejezhettem volna a *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozatot...”

A lélegzetem is elállt amikor ezt mondtad – arra gondoltam, hogy egy tiszta *bhakta* szíve, elméje, gondolatai mindig Kṛṣṇában gyökereznek, és nincs egyetlen olyan pillanat amikor ez ne lenne így – nincs más csak Kṛṣṇa valósága! Ez egy igazi lelki win-win helyzet. A szívedben élő valóság melyik transzcendentális részletét válaszd éppen? Kṛṣṇa melyik pajkos kedvtelésből adj nekünk? Bizton állítható: bármelyiket is választod, az mindig mindannyiunknak áldására lesz.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm szépen, hogy a lét minden pillanatában inspirálsz a lelki ösvényen való haladásra, és bámulatos személyes példáddal utat mutatsz ostoba elmémnek!

Továbbá azt is szeretném megköszönni, hogy Rādhe-Śyāma birodalmában élhetek, és rendszeresen próbálkozhatom a *bhakták* őszinte szolgálatára való törekvés kifejtésével – hiszen olyan csodálatos az egész közösségünk!

Kérlek, add az áldásaidat, hogy ahogy halad előre az idő, annak minden egyes pillanatában a csodák forrásául szolgáló lótuszlábad szolgálatában lehessünk örökké lefoglalva!

Köszönöm szépen, kedves Guru Mahārāja!

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaraa ki Jaya!

Śrīla Prabhupāda ki Jaya!

Śrīla Śivarāma Swāmi Mahārāja, Guru Mahārāja ki Jaya!

Szolgád: Śrīpati Dāsa

Śrutidharma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

On this occasion of *śrī vyāsa-pūjā*, I want to pay my respectful obeisances to the representative of Śrīla Vyāsadeva whom we have met by the grace of Kṛṣṇa.

The anniversary of the spiritual master’s appearance in this world — *vyāsa-pūjā*— is the extraordinary day when his followers fully express their debt to him and fully celebrate their honour of him. “Vyāsa” refers to Śrīla Vyāsadeva, the original compiler of the Vedas, and “*pūjā*” is the worship offered to Vyāsadeva’s pure representative, that person who is part of the disciplic succession — a long, continuous chain of spiritual teachers. By holding fast to the end of this chain, each of us can be pulled out of this world, where time slowly destroys all that we see.

The unparalleled annual celebration of *vyāsa-pūjā* can rekindle the submissive service attitude essential to spiritual progress. If we hear his transcendental vibrations without unnecessary opposition, the spiritual master will surely have mercy upon us. Awakened to his sublime wisdom, to his transcendental qualities, and to how much he cares about us, we are captivated; we long to be with him. As our love for him grows, we willingly follow his directives. He, in turn, strikes our spark of love for Kṛṣṇa.

When Bon Mahārāja was asked why Śrīla Prabhupāda was so successful in preaching in the west, and he did not achieve as much, he replied “Swami Mahārāja had immense faith in the Holy name and I did not”.

Guru Mahārāja now that you are active on social media preaching, this will be pleasing to the *guru-paramparā*. Because if you did not do it so many other bogus philosophies will fill that space.

Thank you for always encouraging me to surrender and do more to go deeper into my *sādhana* and *bhakti*.

Thank you for spending time at the manor and encouraging all the devotees.

In *Śaraṇāgati*, Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura teaches us the six-fold process of surrender. It begins with admitting our shortcomings and repenting for them, and it ends with complete surrender to the Lord.

Guru Mahārāja only by your grace can we continue to serve at Bhaktivedanta Manor, so with head bowed and palms joined, I come before you on this day of your *vyāsa-pūjā* to admit my failings, to repent, and to beg you for the strength to become a surrendered servant at your lotus feet.

Your Servant,
Śrutidharma Dāsa

Śuddha-bhakti Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Csodálatos személy vagy Guru Mahārāja, mindenki jóakarója. Boldog vagyok hogy hozzád tartozhatok. Hitem van benned, Kṛṣṇában és Śrīmatī Rādhārāṇīban. Tudom, biztonságban vagyok. Úgy érzem bármerről fúj a szél, néha úgy tűnhet kellemetlent vagy kellemeset hoz, de egy védelmező pajzs vesz körül, óvtok és védtek engem. Sokat gondolok rád, és ilyenkor a szívem megtelik békével és boldogsággal. Remélem, a közeli jövőben fel tudom majd ajánlani a szívemet, nem csak részben hanem teljes egészében. Kérlek, áldj meg hogy sikerüljön olyan személlyé válnom, amilyenné te szeretnéd. Köszönök mindent.

Örök szolgád, Śuddha-bhakti Devī Dāsī

Sukumārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*a'sādhu-saṅga', 'sādhu-saṅga' — sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya
sādhu-saṅga sādhu-saṅg*

„Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta bhakta társaságát, teljes sikert érhetünk el.” (CC. Madhya.22.54.)

Ezzel a verssel kapcsolatban azon gondolkodtam, hogy milyen szerencsések azok az emberek, akik hétről hétre egyre többen vannak, hogy prédikálásod során megkapják a nektári társaságodat. És mit mondhatunk mi, akik a tanítványaid lehetünk? Akik együtt élhetünk édes személyeddal, olvashatjuk könyveidet. Te vagy minden jószerencsénk drága Guru Mahārāja!

Sok évvel ezelőtt, mikor *saṅkīrtanán* voltam, egy sms-ben az írtad nekem, hogy „mindig próbáld meghálálni amit kaptál.”

Szeretett Apám, lelki tanítómesterem, ezen a mai napon is, mint már sok éve, azért könyörgöm hozzád, hogy tarts örökké lótuszlábaid menedékében, és kérlek, áldj meg, hogy szeretettel és hálával a szívemben tudjalak szolgálni téged örökké!

Jelentéktelen szolgád:
Sukumārī Devī Dāsī

Sulakṣaṇā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Kṛṣṇa éltesen sokáig dicsőséges megjelenésed napján!

Kérlek, engedd meg, hogy a hálámat fejezzem ki, azért a sok indokolatlan kegyért, amit tőled és általad kaptam. Be kell lássam, nagyon elesett vagyok, tulajdonképpen saját erőmből semmire sem vagyok képes. Életemben a jelenléted az, ami lehetőséget adott arra, hogy megtudjam, mit is jelent megküzdeni valamiért. A példa mutatásod, inspirációid az, hogy sosem adod fel és ha ez nem lenne elég, mind ezt olyan igényességgel, amivel ezelőtt sosem találkoztam. A legapróbb részletekig mindenre figyelsz és mindennek tudatában vagy, amit általában csodálattal kevert ámulattal figyelek.

A *bhakták* iránt érzett együttérző szereteted a másik, ami lenyűgöz. Elnézed gyermeki botladozásimat, vigyázó apaként terelgetve tovább a Kṛṣṇa-tudatban. Tavaly ősszel küldted nekem a *The Race* című verset, minden egyes alkalommal, amikor azt érzem nem tudok felállni, erre gondolok és arra, hogy ha végül célba érek, te mosolyogva vársz majd ott. Milyen kegyes vagy, hogy elfogadod a kis esetlen szolgálatom és lelki életem, amit neked ajánlok.

Nekem nincs őszinte lelki vágyam, ha te nem lennél, nem is tudnám, mi az. Csak abban reménykedhetek kegyedből megnyilvánul majd a szívemben, hiszen te bármilyen csodát véghez tudsz vinni.

Az én igazi nagy szerencsém az, hogy elfogadtál tanítványodnak és elfogadtál úgy, ahogy vagyok. Köszönöm!

Szolgád:

Sulakṣaṇā Devī Dāsī

Sulalitā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

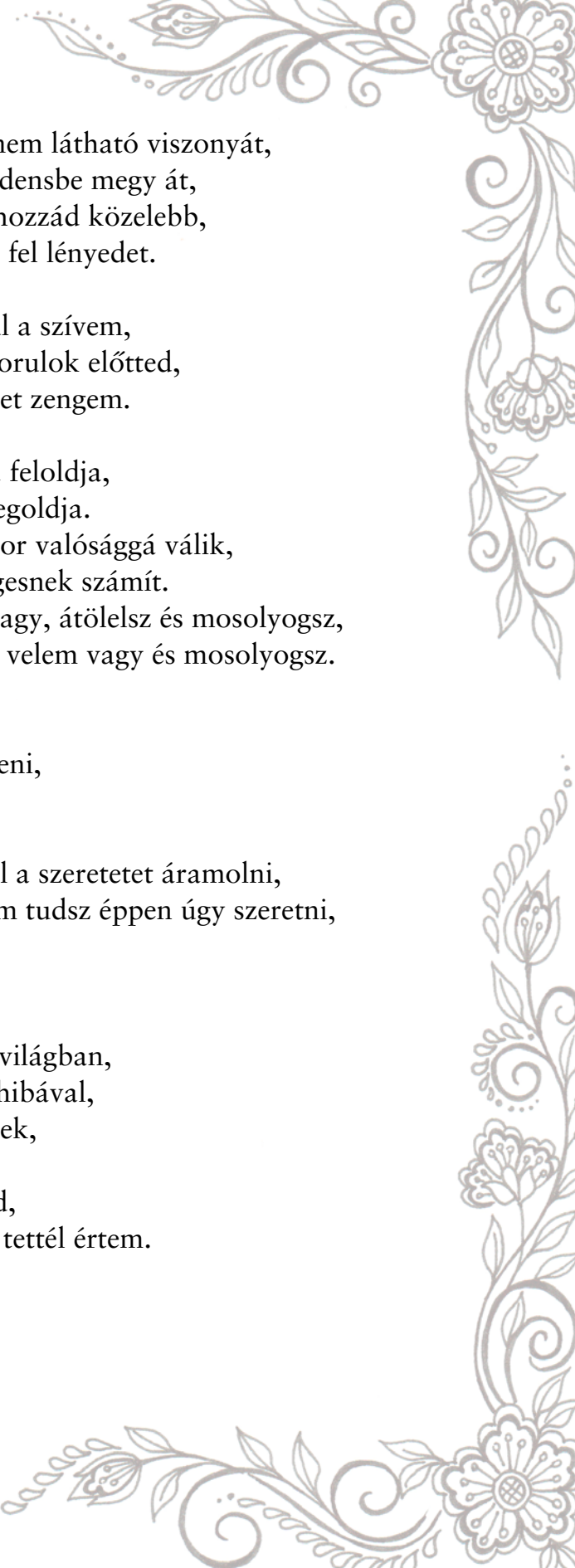
Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az alábbi verssel szeretném köszönteni a *vyāsa-pūjā* ünnepség alkalmából és szeretném kifejezni önnek mély hálámat.

Mikor egyedül sétálok Krisna-völgyi utakon,
s csak a fák, madarak hallják suttogó hangom,
szívem szavakba önti mély bánatát,
hogy nem vagy itt és szeretnélek látni már.
Vagy csak kitör belőlem egy mosolygó gondolat,
hogy követlek és örökké követni foglak.

Szennyet szült az idő szívem köré,
valós látásom így vált köddé,
s ezért téged nem látlak elég tisztán
szavak, s fizikai kapcsolat híján.
Hisz mindig melletted szeretnék lenni,
s gondjaim kavalkádjával terhelni,
s az adni-kapni kézzel fogható színterén
így szeretnék boldog lenni én.

E gyarló vágy magányom mély fájdmából is fakad,
mivel mindent, amit barátság s más szeretet adhat
az irigység, a közöny felemássá szabdalt.
S a végtelen hibák könyörtelen özönében
csak Téged látlak tisztán, fehéren,
aki nem lélektelenül rosszat keres bennem,
hanem csak a lelket, s csak kizárólag
a lelket látja bennem.

Próbálom megérteni kettőnk nem látható viszonyát,
hiszen e kapcsolat a transzcendensbe megy át,
a Tőled kapott szent név visz hozzád közelebb,
s az önzetlen szolgálatod tárja fel lényedet.
Mikor japázom, érted teszem,
mikor ruhádat vasalom, tisztul a szívem,
mikor mangalára megyek, leborulok előtted,
mikor tanítok, a te dicsőségedet zengem.

Közelséged hiányát elmém, ha feloldja,
álmok röpke létében jön és megoldja.
Bár azt mondják, az álom ekkor valósággá válik,
s a veled való együttlét ténylegesnek számít.
Ilyenkor ott vagy, mellettem vagy, átölelsz és mosolyogsz,
szavakkal, vagy szavak nélkül velem vagy és mosolyogsz.

Türelmetlen a vágy és a szív,
hisz mikor fogom már megérteni,
hogymi vagy valójában,
s hogy kell szeretni.
Mikor hagyom már önzetlenül a szeretetet áramolni,
elfojtás nélkül akkor is, ha nem tudsz éppen úgy szeretni,
úgy szeretni, ahogy nekem jó,
úgy szeretni, hogy az látható.

De bármit is érzek és teszek e világban,
ha értelmetlenül is számtalan hibával,
kérek ne feledd, hogy érted élek,
ezerszer meghalok, ha kéred,
s újra és újra elmondom néked,
hogy nagyon köszönöm, amit tettél értem.

Jelentéktelen szolgája:
Sulalitā Devī Dāsī

Sundarānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious occasion of your appearance, please accept my gratitude and appreciation for the great fortune you have brought into this miserable and dark world.

There is no way to measure the inconceivable benefits that your association has brought to all the souls who have had even a moment of your company.

Sanātana Gosvāmī says that, “Wise men define dainya as the state in which one always thinks oneself exceptionally incapable and low, even when endowed with all excellences. An intelligent person should carefully cultivate speech, behaviour and thinking that fix him in utter humility and anything that stands in the way of it he should avoid. True humility is expressed by such traits as tolerance, respectfulness and feelings of insignificance”

With a straw between my teeth, please allow me to attempt this humble offering.

Lord Kṛṣṇa chose to instruct his dear friend Uddhava on the importance of keeping company with devotees. To catch Uddhava’s attention, the Lord selected his words carefully,

“I shall now speak to you the most confidential knowledge. Please hear as I explain these great mysteries to you.”

Uddhava recognised the import of Kṛṣṇa’s words, hearing the urgency in his voice. He leaned forward to hear Kṛṣṇa’s every word and to assure the Lord that he was eager to receive the gift of divine wisdom.

Kṛṣṇa said, “By associating with My pure devotees one can destroy ones’ attachment for all objects of material sense gratification. Such purifying association brings Me under the control of My devotee.”

The company of pure devotees can by itself award the highest spiritual perfection.

Caitanya Mahāprabhu told the inhabitants of Kulīna-grāma, “A

first class Vaishnava is he whose very presence makes others chant the holy name of Kṛṣṇa.”

Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura comments, “If an observer immediately remembers the name of Kṛṣṇa upon seeing a Vaishnava, that Vaishnava should be considered a *mahā-bhāgavata*.”

Dear Guru Mahārāja, you are such a Vaishnava, your association and mercy is the greatest treasure. I am begging to be allowed your association and the association of the Vaishnavas. I am helpless, an offender, unworthy and can only beg for mercy.

Bhaktivinoda Ṭhākura writes in his Bhajana-lālasā.

1) “O venerable Vaishnava, devotee of Kṛṣṇa! O ocean of mercy, be merciful unto your servant. Give me the shade of your lotus feet and purify me. I hold on to your lotus feet.”

2) “Teach me to control my six passions; rectify my six faults, bestow upon me the six qualities, and offer unto me the six kinds of holy association.”

3) “I do not find the strength to carry on alone the saṅkīrtana of the holy name of Hari. Please bless me by giving me just one drop of faith with which to obtain the great treasure of the holy name of Kṛṣṇa.”

4) “Kṛṣṇa is yours. You have the power to give Him to me. I am simply your servant running behind you shouting, “Kṛṣṇa! Kṛṣṇa!”

Thank you for all your kindness, all your achievements, all your beautiful books, all your disciples, all your projects and for the most exceptional gift, New Vraja-dhāma, the crown jewel of Hungary, the epitome of Goloka Vṛndāvana, where Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara reside and give Their mercy.

Thank you for this magnificent treasure.

All glories to you Guru Mahārāja on this most auspicious day of your appearance.

I am begging to remain a speck of dust at your Lotus feet and hoping I can continue on trying to be of some use.

Your loving disciple, Sundarānanda Dāsa

Sundarī-priya

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden Dicsőséget Śrīla Prabhupādānak és önnek!

Születésnapja alkalmából szeretnék megköszönni önnek mindent, amit értem tett!

Először is köszönöm, hogy megalapította Új-Vraja-dhāmát és hogy itt szolgálhatom Rādhe -Śyāmát és önt, és hogy itt járhattam *gurukulába*.

Ezenkívül szeretném megköszönni azt a sok törődést, amit öntől kapok, hogy válaszol a leveleimre, elhív magához és hogy sokat lelkesít engem a Kṛṣṇa-tudatban!

Szeretném megköszönni azt is, hogy több ajándékot is kaptam öntől és hogy kegyéből eljuthattam Angliába a Manorba és Londonba, és idén pedig Belgiumba a Radhadesh-Mellowsra! Mindkettő utazás nagyon lelkesítő volt és nagyon jó élményként maradt meg bennem!

Szeretnék boldog születésnapot kívánni önnek!

Elesett szolgálja:

Sundarī-priya

Sundarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

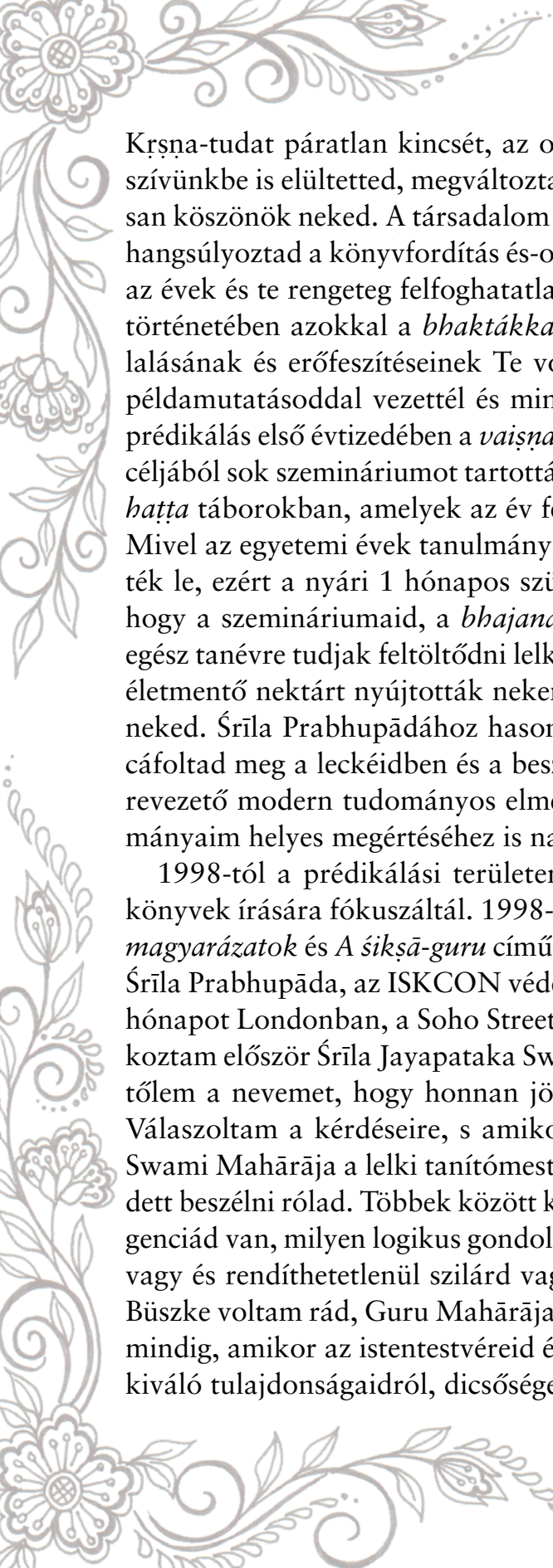
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

2017. március hónapja nagyon jelentőségteljes hónap volt az életemben, amikor a nagyrabecsült istentestvéreim: Nalinī-kānta mātājī és Mañjarī mātājī kegyéből 30 napon keresztül részesei lehettünk annak a rengeteg magasztos eseményre való visszaemlékezésnek, amely az

általad vezetett magyar *yātrā* elmúlt 30 évében valósult meg. Most ezeken meditálva gondolok rád örök hálával és lekötelezettséggel a szívemben. Csodálatos személyiségednek, mely a lelki életünk minden területén a fő inspirációt jelenti, most a prédikáló aspektusát szeretném jobban kiemelni és dicsőíteni.

Idén már 31 éve annak, hogy szívedben Śrīla Prabhupāda vágyával és tanításaival eljöttél Magyarországra, hogy felelősséget vállalva nagy elszántsággal elindítsd a Kṛṣṇa-tudat mozgalmának magyarországi terjesztését. Egymás után bontakoztak ki és fejlődtek a dolgok, ahogy egyre több elesett lélek szívében ültetted el az odaadó szolgálat magját. A mindenki szívét megérintő transzcendentális személyiségeddel, a lélek tudományáról szóló közérthető tanításaiddal, a tiszta szeretettel és végtelen alázatoddal nagyon nagy hatást gyakorolsz minden emberre. Ez történt tudósokkal, országok vezető politikusaival, vallási vezetőkkel és mindenki mással. Rendkívül bátor, kitartó és lenyűgöző prédikálásod eredményeképpen rengeteg ember nagyra értékeli Śrīla Prabhupāda mozgalmát, amit pl. az is bizonyít, hogy egyre növekszik azoknak a száma, akik az 1%-kot az MKTHK-nak ajánlják fel, s évről évre egyre több ember csatlakozott és csatlakozik jelenleg is az ISKCON-hoz Magyarországon is.

Első találkozásom a *bhaktákkal* 1991. májusában volt, amikor egy indiai kulturális programra hívtak el minket a Nandinīvel. 16 éves, tapasztalatlan középiskolás voltam akkor, aki az élet kérdéseire kereste a választ, leginkább arra, hogy mi történik a halál után. Ez a téma azért is volt nagyon aktuális a számunkra, mert nemrég távozott el hirtelen az anyukánk. Azon a programon, amire elmentünk, Kṛṣṇa kegyéből veled is találkozhattunk a fantasztikus előadásodat hallgatva, amely által rögtön megadtad a választ a fő kérdésünkre a lélek, mint az önvalónk örök természetével kapcsolatban. Ezzel a lelki tudással óriási segítséget adtál nekünk, hogy megfelelően megértsük és feldolgozzuk anyukánk eltávozásának a fájdalmát. A te személyiséged nagy hatással volt ránk, valamint a kirtan és a *bhakták* társasága, különösen Rādhā-kunṇḍa mātājī kedvessége felemelő és emlékezetes élményt nyújtott. Emlékszem, hogy aznap este hazafelé menet a Hare Kṛṣṇát énekeltük és ugráltunk az utcán, amin mi magunk is igazán meglepődtünk. A

Kṛṣṇa-tudat páratlan kincsét, az odaadó szolgálat magját ezzel a mi szívünkbe is elültetted, megváltoztatva ezáltal az életünket, amit hálással köszönök neked. A társadalom lelki oktatása érdekében állandóan hangsúlyoztad a könyvfordítás és-osztás rendkívüli fontosságát. Teltek az évek és te rengeteg felfoghatatlan dolgot vittél véghez az MKTHK történetében azokkal a *bhaktákkal*, akik lelkesedésének, áldozatvállalásának és erőfeszítéseinek Te voltál a motorja, akiket a tökéletes példamutatásoddal vezettél és mindig bátorítottál. A magyarországi prédikálás első évtizedében a *vaiṣṇava* filozófia szisztematikus oktatása céljából sok szemináriumot tartottál nekünk, különösen a nyári *nāma-haṭṭa* táborokban, amelyek az év fénypontjait jelentették számunkra. Mivel az egyetemi évek tanulmányai sok időmet és energiámat kötöttek le, ezért a nyári 1 hónapos szünetben arra próbáltam törekedni, hogy a szemináriumaid, a *bhajanáid* és a *kīrtanáid* által mindig egy egész tanévre tudjak feltöltődni lelki energiával. Ezek minden évben az életmentő nektárt nyújtották nekem. Hálással köszönöm mindezeket neked. Śrīla Prabhupādához hasonló bátorsággal és meggyőződéssel cáfoltad meg a leckéidben és a beszélgetéseid során az embereket félrevezető modern tudományos elméleteket, amely az én orvosi tanulmányaim helyes megértéséhez is nagyon hasznos volt.

1998-tól a prédikálási területen a szemináriumok tartásán túl a könyvek írására fókuszáltál. 1998-ban jelentek meg a *Bhaktivedānta-magyarázatok* és *A śikṣā-guru* című könyveid, melyek nagyon fontosak Śrīla Prabhupāda, az ISKCON védelme szempontjából. 1998-ban egy hónapot Londonban, a Soho Streeti templomban töltöttem. Ott találkoztam először Śrīla Jayapataka Swami Mahārājával, aki megkérdezte tőlem a nevemet, hogy honnan jöttem és ki a lelki tanítómesterem. Válaszoltam a kérdéseire, s amikor mondtam, hogy Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja a lelki tanítómesterem, akkor nagy elismeréssel kezdett beszélni rólad. Többek között kiemelte, hogy milyen kitűnő intelligenciád van, milyen logikus gondolkodásod, mennyire erős prédikátor vagy és rendíthetetlenül szilárd vagy Śrīla Prabhupāda missziójában. Büszke voltam rád, Guru Mahārāja és nagy boldogságot éreztem, mint mindig, amikor az istentestvéreid és más *bhakták* dicsőítenek téged, s kiváló tulajdonságaidról, dicsőséges tetteidről hallhatok.

Évről évre jelentek meg a transzcendentális irodalom újabb és újabb kimagasló remekművei a te tollad nyomán, amely könyveket nagy lemondások és áldozatok árán írtál a mi lelki fejlődésünket szolgálva. Különösen lenyűgöző a *Nava Vraja Mahimā* mesterműved, mely mind a tartalmában, mind a külső megjelenésében végtelenül gyönyörű, mint Akikről e könyv szól, a végtelenül elbűvölő, imádott Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaránkról és az Ő *dhāmájukról*. Az Irántuk érzett tiszta szereteted a forrása minden szolgálatodnak, amelyet a feltételekhez kötött élőlények megmentéséért végzel.

2006-ban elindítottad a napi podcastokat, ami azóta is páratlan ajándék a részedről, a mi lelki táplálékunk, amely által rendszeresen hallunk tőled a szentírásokból, a *vaiṣṇava* ünnepekről, mindez egy igazán nagylelkű szolgálat a *vaiṣṇava* közösségünk számára. Hálásan köszönöm ezeket is neked. A BHAKTI Főiskolánk megalapításával, majd 2011-ben a Budapesti Központunk Hare Kṛṣṇa Oktatási és Kulturális Központtá válásával Śrīla Prabhupāda azon vágyát valósítottad meg, hogy a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom úgy legyen elfogadva, mint a lélek tudományát oktató intézmény.

2017-ben egy új és egyre fejlődő, komoly prédikálási formát is elkezdte: a Facebook vlogokat. Fantasztikus, hogy milyen sokrétű formában prédikálsz Guru Mahārāja, alkalmazkodva a kor igényeihez. A Facebook vlogjaidnak rendkívül nagy a nézettsége, ezzel a prédikálásoddal tízezer-százezer-millió embert érintesz meg. Igazán lelkesítő volt hallani a 2018. január 22-én megrendezésre került prédikáló program beszámolóját, ahol a vlog követők találkozhattak veled személyesen. A csodálatos prédikálásod étellel tölti meg mindannyiunk szívét. Alig várom már a januárihoz hasonló, következő prédikáló programot, amelyre az érdeklődő orvos ismerőseimet, akik ismernek és nagyra értékelnek Téged, elhívhatom.

Śrīla Prabhupādába, szeretett lelki tanítómesteredbe vetett mély hited, iránta való hűséged, ragaszkodásod és rendíthetetlen odaadásod eredményeképpen a prédikálásban oly sok sikert értél el, amelyet alázatosan mindig Śrīla Prabhupāda érdemének tulajdonítasz. Ugyanúgy, mint a Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt kitüntetését, melyet az egyetemes emberi érdekek gyarapításában kifejtett kimagasló,

példamutató tevékenységeidért kaptál 2009-ben. Ennek az állami elismerésnek is nagyon örültem és büszke voltam rád.

Írántunk, elesett lelkek iránt érzett együttérzésedből és mély szeretetedből végtelenül sok energiát fektetsz a lelki képzésünkbe a könyveid, a leckéid, a szemináriumaid, a podcastjaid, a vlogjaid által, hogy segítsd elmélyíteni a tudásunkat, a hitünket és Kṛṣṇa iránti odaadásunkat a mi előrehaladásunk érdekében. Ahogyan Mañjarī mātājī megfogalmazta azzal kell viszonznunk a te felbecsülhetetlen erőfeszítéseidet, hogy komolyan vesszük a lelki gyakorlatainkat, alaposan tanulmányozzuk a szentírásokat, törekszünk az elmélyült japázásra, megbecsüljük a legdrágább kincset érő szavaidat és mi is felelősséget vállalunk a miszsióért. Az a vágyam, hogy követni tudjam mindezt és imádkozok a kegyedért, a többi *vaiṣṇava* kegyéért, az Úr Balarāma kegyéért, hogy kapjak mindig lelki erőt mindehhez.

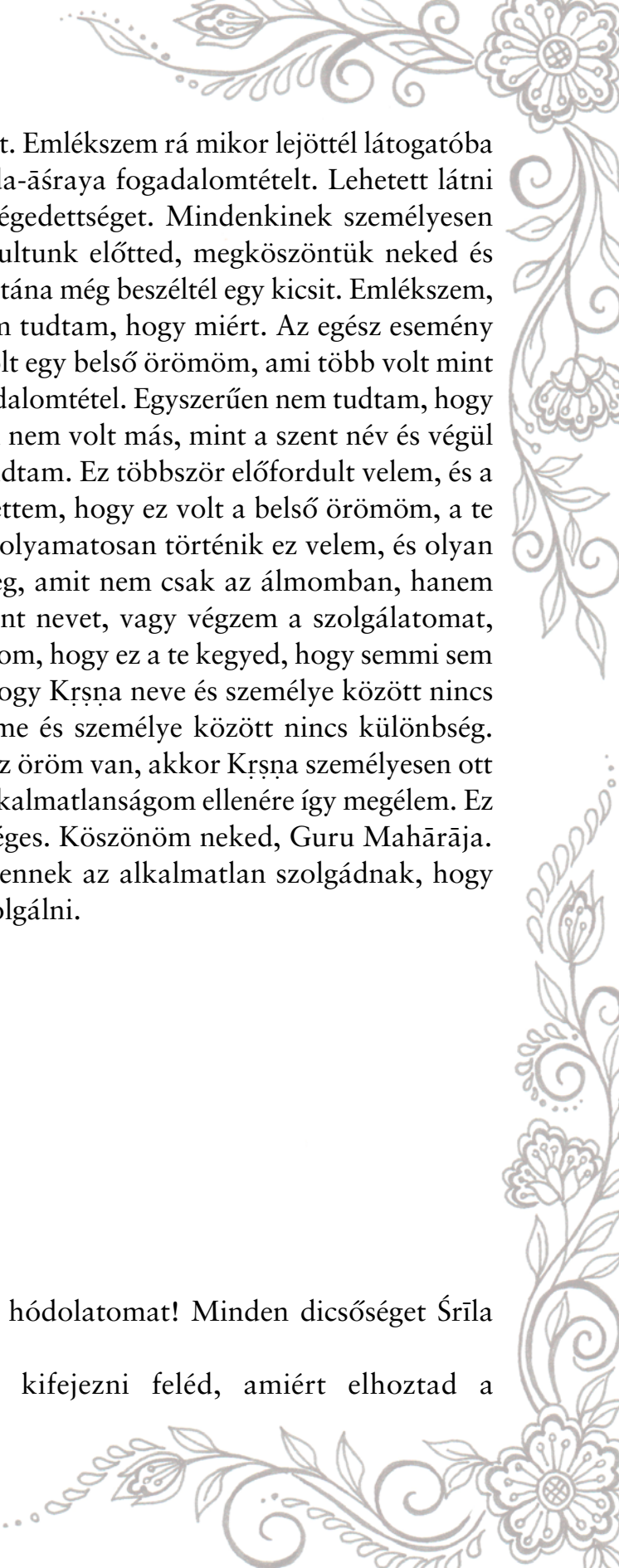
Jelentéktelen szolgáló:
Sundarī Devī Dāsī

Surabhi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja! Szeretnék dicsőíteni egy pár gondolat-tal. Kérlek nézd el alkalmatlanságomat. A lelki tanítómesterben és Kṛṣṇában való hit és bizalom fontos része a lelki fejlődésnek. Hiszen te mindig adod a lehetőséget arra, hogy ezt mindannyian tudjuk mélyen értékelni a szívben és gyakorolni mindennapjainkban. Ennek legkülönlegesebb formája tanításaid, ami nem különbözik attól a kicsitől amit Śrīla Prabhupāda adott a nyugat elesett embereinek: tisztán énekelni a szent nevet. Teljesen alkalmatlan vagyok mindenre, de mégis úgy érzem, hogy ez az alkalmatlanságom is áthidalható a te kegyedből. 2008-ban

még működött a pécsi központ. Emlékszem rá mikor lejöttél látogatóba és többen tettünk Prabhupāda-āśraya fogadalomtételt. Lehetett látni rajtad, és ki is fejezted az elégedettséget. Mindenkinek személyesen adtad át az oklevelet. Leborultunk előtted, megköszöntük neked és visszamentünk a helyünkre. Utána még beszéltél egy kicsit. Emlékszem, belül nagyon örültem, de nem tudtam, hogy miért. Az egész esemény nagyon csodálatos volt, de volt egy belső örömöm, ami több volt mint ez a csodálatos esemény, fogadalomtétel. Egyszerűen nem tudtam, hogy mi az? Aznap este álmomban nem volt más, mint a szent név és végül kiderült, hogy hangosan mondtam. Ez többször előfordult velem, és a mai napig is tart. Így megértettem, hogy ez volt a belső örömöm, a te különleges kegyed. Azóta is folyamatosan történik ez velem, és olyan mély dogok nyilvánulnak meg, amit nem csak az álmomban, hanem amikor leülök énekelni a szent nevet, vagy végzem a szolgálatomat, vagy otthoni teendőimet. Tudom, hogy ez a te kegyed, hogy semmi sem különbözik a szent névtől. Hogy Kṛṣṇa neve és személye között nincs különbség. Hogy Kṛṣṇa öröme és személye között nincs különbség. Amikor a *bhakták* között ez az öröm van, akkor Kṛṣṇa személyesen ott van. Ezt nagyon különleges alkalmatlanságom ellenére így megélem. Ez csupán a te kegyedből lehetséges. Köszönöm neked, Guru Mahārāja.

Kérlek, add az áldásaidat ennek az alkalmatlan szolgádnak, hogy továbbra is tudjak szépen szolgálni.

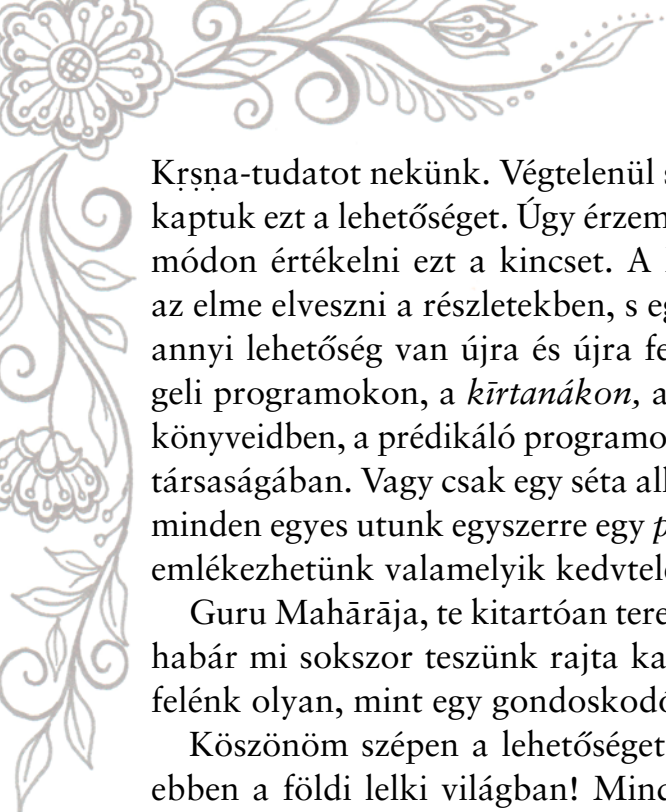
Alkalmatlan szolgád:
Surabhi Dāsa

Suśīla Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném köszönetemet kifejezni feléd, amiért elhoztad a

Kṛṣṇa-tudatot nekünk. Végtelenül szerencsések vagyunk, amiért megkaptuk ezt a lehetőséget. Úgy érzem, sokszor nem is tudjuk a megfelelő módon értékelni ezt a kincset. A hétköznapi rutinjában hajlamos az elme elveszni a részletekben, s egyfajta befedettségre kerülünk. De annyi lehetőség van újra és újra felfedezni ezeket a kincseket: a reggeli programokon, a *kīrtanák*on, a japában, Śrīla Prabhupāda és a te könyveidben, a prédikáló programokban, a szolgálatunkban, a *bhakták* társaságában. Vagy csak egy séta alkalmával Új-Vraja-dhāmában, ahol minden egyes utunk egyszerre egy *parikramā* is, minden egyes méteren emlékezhetünk valamelyik kedvtelésre.

Guru Mahārāja, te kitartóan terelgetsz minket mindig a helyes úton, habár mi sokszor teszünk rajta kanyarokat. Megértésed és türelmed felénk olyan, mint egy gondoskodó apukáé.

Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy itt élhetek, itt szolgálhatok ebben a földi lelki világban! Minden dicsőséget neked kedves Guru Mahārāja!

Egy apró szolgáló:
Suśīla Devī Dāsī

Suvrata

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék köszönteni megjelenésed alkalmából! Köszönjük, hogy itt élhetünk Rādhā-Śyāmasundara menedékében! Minden évben *saṅkīrtanázunk*, és ez most is nagyon jó élmény volt. Nagyon szeretném megköszönni azt is, hogy bejöttél hozzám a kórházba, és meséltél a *ṣatriyákról* és Arjunáról, ez sokat segített!

Boldog *vyāsa-pūjā* napot!

Szolgáló: Suvrata

Śyāma Dāsa and Gopibhāva Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja

Please accept our most humble obeisances. All glories to our beloved Śrīla Prabhupāda. All glories to you on the most auspicious day of your transcendental appearance.

“And then... then... there He was. Kṛṣṇa. He stood next to me: I could see His beautiful blue shoulders covered with His black hair, which was dusty, on His skin perspiration drops shined like real pearls. He sat right next to me and placed His head on my left shoulder...” – (Śrīmatī Rādhā-kuṇḍa Devī Dāsī’s diary)

Guru Mahārāja, you instructed Śrīmatī Rādhā-kuṇḍa Devī Dāsī to write down her deepest realisations and extraordinary exchanges, so that we can dive deep into this endless nectar and develop our faith that everything is in the Holy Names. And if we follow your instructions, like this wonderful Vaishnavi did, we could also perhaps one day have a breath-taking dharśan as this and from that moment, nothing else will matter, only serving Them. How truly wonderful! And it is achievable, it is, by your causeless mercy only.

Until that day, there is much work to be done but it does not take the fact away that you have Kṛṣṇa and only you can give Him to us. And you do, in your wonderful books, in your ever so inspiring and instructive podcast and vlogs, to millions and millions of fortunate souls. Whatever this material world has to offer, you make extreme use of them in guiding the population of this Earth back Home to their real home.

The only thing this world does not offer is the fitting words to express our deepest gratitude and to measure our never-ending debts to you and to Śrīla Prabhupāda. Therefore, we pray that our actions can speak for themselves, in whatever little way we might in trying to reach out to people with the kīrtana Leicester project, in our daily sadhana and following our promises we made to you.

Guru Mahārāja, you are our fortune, our only shelter and the only

real treasure of this hopelessly disturbing world. We shall pray to the Lords of your heart, Rādhē-Śyāma, that They bless you with great health for many more years to come.

Your ever loving servants,
Śyāma Dāsa and Gopibhāva Devī Dāsī

Śyāma-bihārī Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine appearance. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to quote a verse which fully shows how special, kind, self-sacrificing and merciful you are which are very attractive qualities for me.

*he guro jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karunaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

”O spiritual master, O giver of divine wisdom, O friend of the fallen, you are the giver of your own bliss and you are the only ocean of mercy. Although dwelling in Vṛndāvana, you have descended for the welfare of fallen souls like myself, and you are preaching the divine love of Rādhā for Kṛṣṇa. Please be kind upon me.” (*Arcana-paddhati. Pancaratra-pradīpa. Volume 1.*)

I have witnessed all of the eight characteristics while spending time with you, as for quite a while you have kindly allowed me to live with you no matter how undeserving I am, and for this I will eternally be grateful.

1. The spiritual master is the giver of divine wisdom

Whenever you start to speak the result is that I am reminded of the Lord or that I realize how much I am in *māyā*, or that this world has no significance whatsoever and only the spiritual world is real, my actual home. I experience this so often. Whenever I hear a podcast or a class, or when you are talking with your Godbrothers or when you chant or read divine wisdom emanates from you and I am very grateful that you are sharing it with me.

2. Friend of the fallen

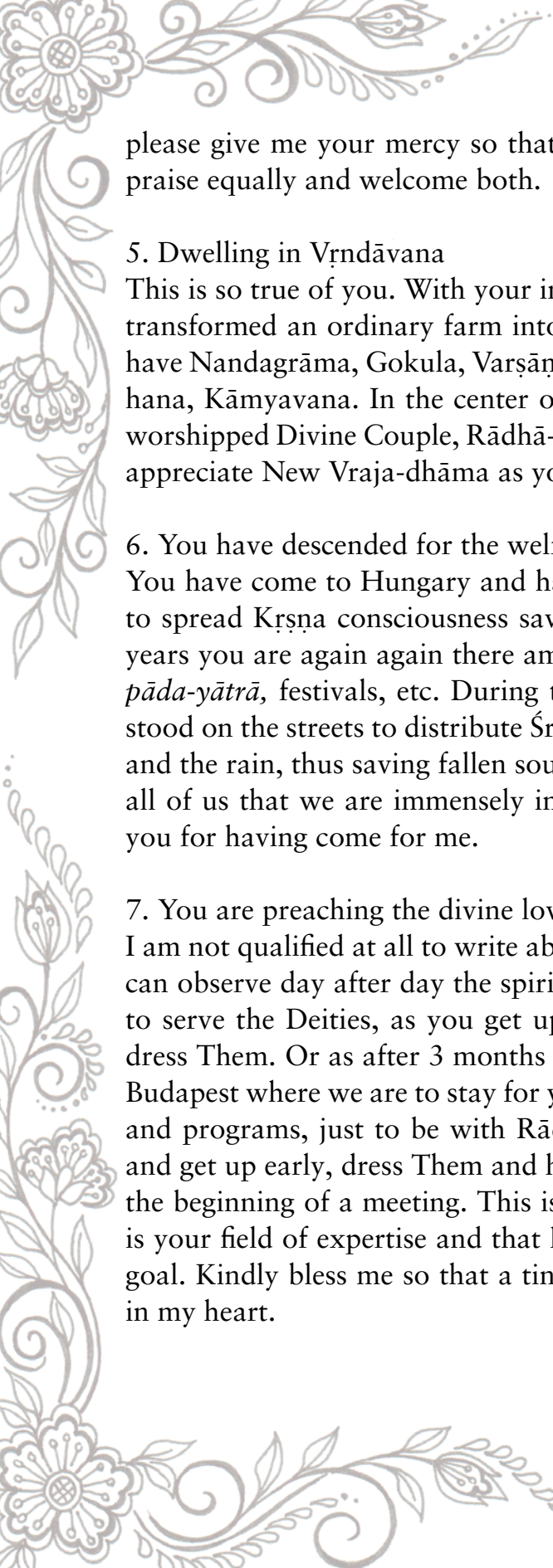
A person can only be the friend of the fallen if he wants to help them out of unlimited compassion seeing their suffering. You don't care if a fallen person like myself is kind or rude, lazy, impudent, selfish and ignorant, you tolerate everything and give your association incessantly, until the heart softens. I am the fallen soul and thank you for incessantly giving me your association. Having full faith in your blessings I hope that even my steel-framed heart will melt one day.

3. Giver of your own bliss

Here I am been reminded of your spiritual books which you have written tirelessly. You are writing to give the highest pleasure to the devotees, pure love for Kṛṣṇa. During our travels whenever I am selling your books I always see how much pleasure you are giving the devotees, and whenever they express their admiration and appreciation I always feel ashamed because I often take your association and books for granted as I am always with you. But these vaiṣṇavas value and love you even having met you only through your books. I always pledge myself not to see your association and your books as something ordinary.

4. Only ocean of mercy

These words Guru Mahārāja emphasize that only you are the source of mercy for me, you alone. *Yasya prasādād bhagavat-prasādo yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*: Without the spiritual master no one can advance in spiritual life. By the mercy of the spiritual master we may receive love for Kṛṣṇa and Kṛṣṇa Himself. Dear Guru Mahārāja,

please give me your mercy so that I may see your chastisement and praise equally and welcome both.

5. Dwelling in Vṛndāvana

This is so true of you. With your intense desire and prayers you have transformed an ordinary farm into Vṛndāvana here in Hungary. We have Nandagrāma, Gokula, Varṣāṇā, Janmāsthāna, Yamunā, Govardhana, Kāmyavana. In the center of our Vṛndāvana stand your most worshipped Divine Couple, Rādhā-Śyāmasundaraa. I aspire to see and appreciate New Vraja-dhāma as you see and appreciate it.

6. You have descended for the welfare of fallen souls like myself

You have come to Hungary and have traveled to all the bigger cities to spread Kṛṣṇa consciousness saving the fallen souls. And after 30 years you are again again there among the them at public programs, *pāda-yātrā*, festivals, etc. During the winter of 2016 and 2017 you stood on the streets to distribute Śrīla Prabhupāda's books in the cold and the rain, thus saving fallen souls. I think I can speak on behalf of all of us that we are immensely inspired by your actions and thank you for having come for me.

7. You are preaching the divine love of Rādhā for Kṛṣṇa

I am not qualified at all to write about this topic but living with you I can observe day after day the spiritual greed in you as you are going to serve the Deities, as you get up no matter how tired you are to dress Them. Or as after 3 months of staying in India when we get to Budapest where we are to stay for your scheduled important meetings and programs, just to be with Rādhā-Śyāma you travel to the farm and get up early, dress Them and hurry back in a car to arrive just at the beginning of a meeting. This is enough for me to know that this is your field of expertise and that love for Kṛṣṇa is the most sublime goal. Kindly bless me so that a tiny fragment of greed may manifest in my heart.

8. Please be kind upon me

Kindly take no notice if I have expressed something inappropriately in my offering as it is very difficult to say why a vaiṣṇava acts a certain way. I have tried to speak from my heart and I know that just by glorifying you I am becoming purified. Kindly forgive my impudence and my rudeness towards you over the years and please, give me your mercy, so that I may cross over the ocean of my attachments and serve you without any motivation in the future.

Your servant,

Śyāma-bihārī Dāsa

Śyāma-dulālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

„A lelki tanítómester az Úr kegyének képviselője, ezért az anyagi létezés tüzeiben égő ember az önmegvalósított lelki tanítómester átlátó közegén keresztül kaphatja meg az Úr kegyének záporát. A lelki tanítómester szavai segítségével képes behatolni a szenvedő szívébe, hogy transzcendentális tudással töltsen meg. Ez az egyedüli mód, hogy kioltjuk az anyagi lét tüzeit.” (SB.1.7.22. Magyarázat.)

A közelmúltban intenzív *anartha* tisztításon mentem keresztül. Kṛṣṇa olyan helyzetbe helyezett, ahol a te szavaid és a szentírások adtak hitet, hogy átmenjek rajta. Láttam a „kígyót”, ami kötéllel változott, a szavaid által és meg kellett tanulnom, hogy erősítsem a kapcsolatomat Rādhe-Śyāmával.

Köszönöm szépen a lehetőséget, és imádkozom, hogy kegyedből folytathassam a *bhakták* szolgálatát.

Kérlek, bocsátsd meg a sértéseimet, és tarts mindig a *bhakták* társaságában.

Jelentéktelen szolgád:
Śyāma-dulālī Devī Dāsī

Śyāma

Kedves Guru Mahārāja

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget neked.

Szeretem, amikor itt vagy Krisna-völgyben. Egyszer, amikor megérkeztél, én vihettem be a házba az utazós párnádat. Olyan jó volt.

Szeretem, amikor itt mész el a házunk előtt. Nagyon örülök, amikor adhatok neked a rózsabokrunkról virágot, és te elfogadod.

Nagyon tetszik Rādhe-Śyāma, amikor te öltözteted őket, olyankor nagyon szépek. És mikor énekled a *kīrtanát*, az a legjobb.

Szolgád:
Śyāma

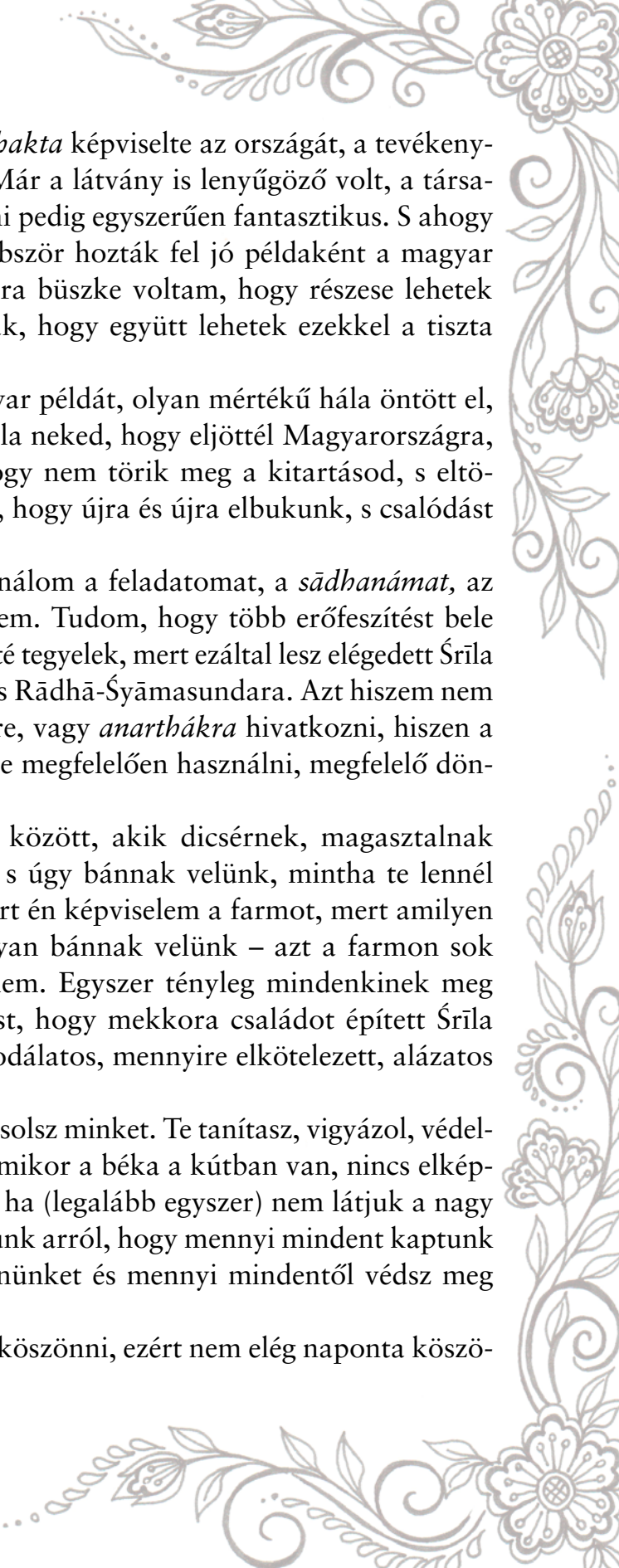
Śyāmajiu Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget neked, megjelenésed e szent napján!

Az idén nem kell sokat gondolkodnom, hogy mi az a fő dolog (a sok ezer közül), amiért kifejezhetem a hálámat neked.

Abban a szerencsében részesültem, hogy részt vehetem Māyāpurában

az ILS találkozáson. Sok-sok *bhakta* képviselte az országát, a tevékenységét az ISKCON-on belül. Már a látvány is lenyűgöző volt, a társaságukban lenni, őket hallgatni pedig egyszerűen fantasztikus. S ahogy haladtak a napok, egyre többször hozták fel jó példaként a magyar *yātrāt* – s ezzel téged. Annyira büszke voltam, hogy részese lehetek Śrīla Prabhupāda családjának, hogy együtt lehetek ezekkel a tiszta *bhaktákkal*.

Amikor emlegették a magyar példát, olyan mértékű hála öntött el, melyet még nem éreztem. Hála neked, hogy eljöttél Magyarországra, hogy tanítasz bennünket, hogy nem török meg a kitartásod, s eltökéltséged annak ellenére sem, hogy újra és újra elbukunk, s csalódást okozunk.

Tudom, hogy nem úgy csinálom a feladatomat, a *sādhanámat*, az életemet, ahogy elvárnád tőlem. Tudom, hogy több erőfeszítést bele kellene tennem, hogy elégedetté tegyelek, mert ezáltal lesz elégedett Śrīla Gurudeva, Śrīla Prabhupāda s Rādhā-Śyāmasundara. Azt hiszem nem fair a feltételekhez kötöttségre, vagy *anarthákra* hivatkozni, hiszen a szabad akarat ott van, lehetne megfelelően használni, megfelelő döntéseket hozni.

Itt ülök a tiszta *bhakták* között, akik dicsérnek, magasztalnak téged, s a kezed munkáját – s úgy bánnak velünk, mintha te lennél itt. Szégyenlem magam, amiért én képviselem a farmot, mert amilyen szemmel néznek ránk, ahogyan bánnak velünk – azt a farmon sok *bhakta* megérdemli, de én nem. Egyszer tényleg mindenkinek meg kell tapasztalnia ezt az érzést, hogy mekkora családot épített Śrīla Prabhupāda, hogy milyen csodálatos, mennyire elkötelezett, alázatos követői vannak.

S ehhez a családhoz te kapsz minket. Te tanítasz, vigyázol, védelmez, szeretsz bennünket. Amikor a béka a kútban van, nincs elképzelése az óceánról, ugyanúgy ha (legalább egyszer) nem látjuk a nagy egészet, nem lehet elképzelésünk arról, hogy mennyi mindent kaptunk tőled, mennyire szeretsz bennünket és mennyi mindentől védsz meg minket.

Ezt nem lehet elégszer megköszönni, ezért nem elég naponta köszönetet mondani.

Most mégis, szeretném megköszönöm neked mindezt. Hogy elhívtad Śrīla Gurudevát Magyarországra, hogy az eltávozása után magadra vetted a felügyeletem terhét, hogy biztatsz, hogy inspirálsz, hogy tanítasz, hogy megrósz, hogy szeretsz.

Alázatos szolgád:
Śyāmajiu Dāsī

Śyāma-kuṇḍa Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāmin iti nāmine*

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Köszöntelek a 69. születésnapodon. Már évekkel ezelőtt eszembe jutott, hogy eljön az a nap, amikor annyi idős leszel mint Prabhupāda, mikor elment Amerikába terjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot.

Párhuzamot vontam Śrīla Prabhupāda és közted abban a tekintetben, hogy amit az akkori fiatalokkal véghezvitt Prabhupāda, te ugyanazt megcsináltad Magyarországon. Mint ahogyan te Prabhupāda első generációs tanítványa vagy, ugyanúgy mi a te első generációs tanítványaid vagyunk. És ugyan az játszódik le bennünk és velünk most, mint benned és az istentestvéreidben egykoron. Leírom ezeket a gondolatokat, és őszintén így is gondolom. Így gondolom, de még nincsen teljes megvalósításom róla... Ez lesz életem egyik célja, hogy teljes hit alakuljon ki

bennem feléd. Ha eddig ez nem valósult meg, akkor a mostani egy jó alkalom arra hogy további lépéseket tegyek. Egyre közelebb hozzád.

Hálás szolgáló:

Śyāma-kunḍa Dāsa

Śyāmalatā Devī Dāsī

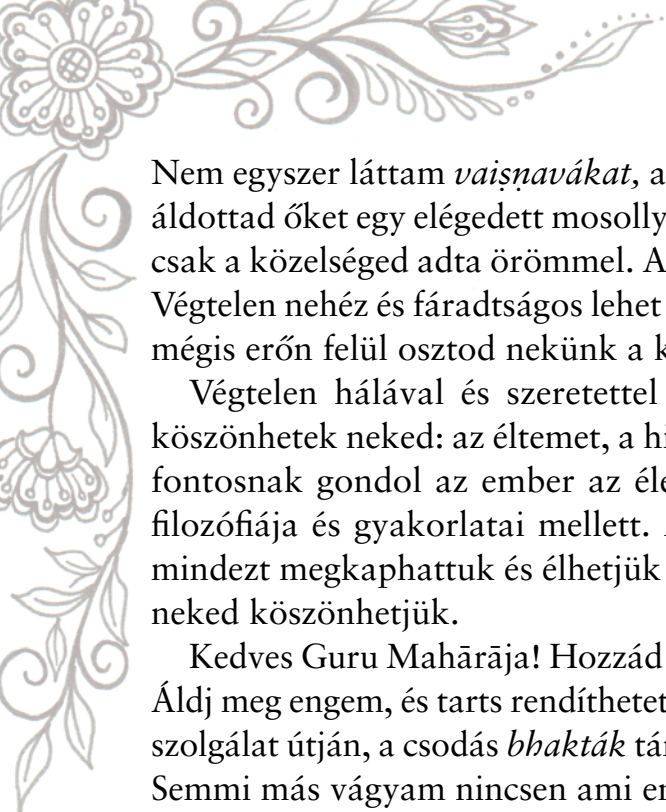
Dāga Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és áldott megjelenésed napjának!

Köszöntelek téged születésnapod alkalmából! Szeretném hálámat, köszönetemet és csodálatomat kifejezni feléd ezzel a pár sorral.

Sokszor elnézem a Vraja-dhāmában élő *bhaktákat*. Képességeikhez mértén mind azon igyekeznek, hogy elégedetté tegyenek téged és általad Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Én szerencsés lélekként nap mint nap a templom szobában végzem a szolgálatomat. Akarva akaratlanul látom, ki hova igyekszik, milyen szolgálatban serénykedik. Ki a szent névéneklését próbálja tökéletesíteni, ki a templom tisztításában jeleskedik, ki az ételfelajánlással igyekszik, hogy időben történjen az Urak imádata. A kulcsot, az odaadó szolgáló lehetőségét te adtad a kezünkbe, Guru Mahārāja. Mindenki a maga szolgálatban ha szívvel csinálja elérheti a tökéletességet. A belőled áradó példamutatással, utasításokkal és kiigazításokkal terelgeted a *bhaktákat* a tiszta odaadás ösvényén. Mindenkit figyelemre, tudatosságra személyességre tanítasz. Megmutatod, hogyan kell úriembernek lenni, és megmutatod, hogyan kell odaadó szolgáló lenni.

A világon sok tanítványod követi a lábnyomaidat, én csak a vraja-dhāmai *bhakták* életét látom és róluk tudom, hogy nekik mindennél fontosabb, hogy megkapják a társulásod akár egyetlen nektárcseppjét.

Nem egyszer láttam *vaiṣṇavákat*, a boldogságban úszva, mert te megáldottad őket egy elégedett mosollyal, egy tanító utasítással, vagy akár csak a közelséged adta örömmel. A *bhaktáknak* te adod az éltető erőt. Végtelen nehéz és fáradtságos lehet a sok tanítványoddal viszonznod, mégis erőn felül osztod nekünk a kegyet.

Végtelen hálával és szeretettel gondolkodom arra, mennyi mindent köszönhetek neked: az életemet, a hitemet, az utamat. Bármi más, amit fontosnak gondol az ember az életben, jelentéktelen a Kṛṣṇa-tudat filozófiája és gyakorlatai mellett. Ami a legcsodálatosabb, az, hogy mindezt megkaphattuk és élhetjük itt Magyarországon, mindannyian neked köszönhetjük.

Kedves Guru Mahārāja! Hozzád imádkozom ezen a kedvező napon. Áldj meg engem, és tarts rendíthetetlenül a Rādhe-Śyāma iránti odaadó szolgálat útján, a csodás *bhakták* társaságában, itt Új-Vraja-dhāmában. Semmi más vágyam nincsen ami ennél fontosabb lenne.

Jelentéktelen szolgád:
Śyāmalatā Devī Dāsī

Śyāma-pyāri Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mivel ostoba vagyok és képesítetlen, hogy ékesen dicsőítselek segítségül hívok egy régi hindi dalt, amely az elméhez imádkozik.

„Ó, elmém csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuuszlabait. Miközben a bűnös lélek a tizennégy világban vándorol, ritkán van lehtősége emberi testben megszületni. És ó, jaj! A számtalan emberi lény közül csak kevesen részesülnek abban a kivételes szerencsében, hogy találkozhatnak az Úr Hari *bhaktájával*.”

Valamilyen jószerencse folytán abban a különlegeskegyben részesültem, hogy találkoztam az Úr Hari tiszta *bhaktájával*. Eljöttél hozzánk Śrīla Prabhupāda iránt érzett felfoghatatlan szereteted miatt, mérhetetlen elkötelezettségből, hogy megmentés minket. Megmutatod az igazi és örök boldogságot, Rādhe-Śyāma tiszta szerető szolgálatát. Végtelen türelemmel és folyton növekvő lelkesedéssel teszed ezt.

„Ó, elmém csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuusz lábait. Śrī Guru maga a megszemélyesült boldogság, mely Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből fakad, s ennél fogva a kegy tárháza azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. Ő tárja fel a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az istenszeretetet. Śrī Guru a bűnös, feltételekhez kötött lelkek megmentője.”

Kedves Mahārāja, te örökké elmerülsz Rādhe-Śyāma iránt érzett szereteted nektáróceánjában.

Mivel te tudod, és meggyőződésed, hogy ez az életünk értelme, ezért önzetlenül, csupa szívből át akarod adni nekünk, bűnös, feltételekhez kötött lelkeknek. Elképzelni sem tudod miért sínylődünk itt, ebben a világban, amikor Rādhe-Śyāma világában minden tökéletesen boldog.

Nyerességvágy nélkül, önzetlenül feltárod isteni elmédet, lelki vágyaidat. Szenzációs transzcendentális írásaidon keresztül bemutatod és közel hozod az Isteni Párt és kedvteléseiket. Nekünk nincs más dolgunk, mint megízlelni az édes nektárt, amit szüntelenül ránk ontasz.

„Ó, elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuusz lábait. Dicsőségét ékesen megerősíti az összes *śruti-śāstra* és *smṛti-śāstra*, és a kiváló *ācāryák* magyarázatai is. Csak ajánld fel a tested, az elméd, sőt az életedet is Śrī Guru lótuusz lábainál, s mindig a Śrī Harināma éneklésében merülj el”

Habár szavaim rövidek, mégis a legőszintébbek. Minden porcikámat a hála, tisztelet és a szeretet járja át rád gondolva. Nagyon törekszem, hogy egy szép napon igazán büszke legyél rám Rādhe-Śyāma előtt, arra a szótlan, ám boldog lányodra, aki csendben mindenét felajánlva, a szent nevet énekelve kullog a lótuusz lábaid nyomában.

Szolgád:

Śyāma-pyāri Devī Dāsī

Bhakta Szabó Zsolt

Drága Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, drága Mahārāja!

Kedves Mahārāja, sajnós én nem vagyok a szavak embere, inkább a tetteké, amelyekkel jobban ki tudnám mutatni a szeretetem, tiszteletem, odaadásomat feléd! De tisztában vagyok azzal, hogy még nem értem meg arra, hogy a tanítványod és a szolgálod lehessenek!

Ezer és ezer gondolat fut végig az elmémen, hogy mi lenne a legmegfelelőbb írás amely kitudná fejezni szeretetem, s tiszteletem feléd...

Én eddig csak kaptam tőled, és semmit nem viszonztam... Kegyedből megkaptam a tanítványaid kegyét, hogy tanulhassak, megkaptam a társulásukat, megkaptam mindent azért, hogy fejlődhessek. De mégis olyan alacsony szinten állok még 6 év után is, hogy néha ez elkésérít...

De van egy olyan erős kapocs köztem és közted drága Mahārāja, ami nem tud a mélybe taszítani. Még pedig a lótuszlábaidnál tett fogadalmam. Néha, amikor nehézségek gyötörnek, és a „szakadék” szélén állok, akkor mindig megjelenik az a kép, amikor kegyesen megengeded, hogy lótuszlábaid elé leboruljak. Ilyenkor emlékezem a fogadalmamra, és abból új erőt meríthetek. Ez mind csak is a te kegyed által lehet lehetséges. Ha te nem lennél hozzám ilyen kegyes, akkor már a poklok poklát élném meg újra és újra, mint sok sok évvel ezelőtt.

De van még egy nagyon kedves történetem veled kapcsolatban, drága Mahārāja, amelyre ha rá gondolok, mindig szeretet tölti meg szívem.

Tavaly nyáron történt a Janmāṣṭamī ünnepén...

Évek óta arra vágytam, hogy szolgálhassalak téged. Igaz csak 10-15 másodpercig szolgálhattalak, de eddigi Kṛṣṇa-tudatú éveim alatt ez volt a legboldogabb pillanat. Ott álltam a szekérnél, és te jöttél lefelé és nyújtottad felém a kezéd, hogy lesegíthesselek a létrán jönni. Lejöttél és a szemembe néztél és csak annyit mondtál, hogy köszönöm.

Azt te már nem láttad, hogy utána milyen boldog voltam, és hogy a *Bhakták* a kezemet fogták és a fejükre tették, mert hogy hozzáért Mahārāja...

Megengededt egy pillanatra, hogy szolgáljalak téged. Köszönöm.
Szívem mélyén mindig te vagy, és örökké te maradsz az én lelki tanítómesterem.

Szeretettel és tisztelettel kívánok neked még hosszú életet a megjelenési napod alkalmából!

Bhakta Szabó Zsolt
Ajkáról

Bhakta Szabó Zoli

Hare Kṛṣṇa kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatom lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagy szeretettel köszöntelek és gondolok rád *vyāsa-pūjā* napod alkalmából! Boldog születésnapot kívánok neked! Szeretném, ha tudnád, mennyire hálás vagyok, hogy a kegyedből eljutott Magyarországra és ilyen szépen virágzik a Kṛṣṇa-tudat. A sok erőfeszítésed árán milyen csodálatos közösség alakult ki, melynek tagjai lehetünk és a te kegyednek köszönhetően ennyi csodálatos *bhakta* van.

Szeretnék pár jó hírrel szolgálni, remélem kicsit sikerül vele boldoggá tenni. Ugye mióta megnyitott a kis éttermünk Kecskeméten, szépen fejlődünk, a kezdéshez képest szinte sikerült megduplázni a vendégek számát, van olyan nap, mikor háromszor annyian érkeznek mint az első hónapokban.

Időközben nagyon sok pozitív és értékes emberrel ismerkedünk meg, szépen fogynak Śrīla Prabhupāda könyvei, főként maraton ideje alatt, japa láncot is vesznek páran, sokan érdeklődnek és látogatják Krisna-völgyet. Úgy érzem, így van értelme az életünknek, hogy közben tudunk segíteni más lelkeknek is a fejlődésben, még ha nem is túl gyorsan haladnak, de haladunk. Lassan, ha megérik a dolog, majd szeretnénk egy szebb, igényesebb helyre költözni, ahol nagyon boldog lennék, ha

még több *bhaktának* tudnánk munkalehetőséget adni. Szeretném az áldásodat kérni, hogy sikerüljön megvalósítani és még szebben tudjuk képviselni a Kṛṣṇa-tudatot az éttermen keresztül.

Még egyszer nagyon boldog megjelenési napot kívánok! Olyan szépen követed és képviseled szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupādát! Hálás vagyok, hogy itt vagy nekünk Magyarországon és írhatok neked!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Szabó Zoli

Bhakta Szabó Zoltán

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék köszönetet mondani neked, hogy itt Magyarországon is lehetőségük nyílik az embereknek a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására, hogy létrejöttek olyan szent helyek, mint Új-Vraja-dhāma, a budapesti Gaura-Nitāi templom és a többi központ. Ezekben a templomokban és központokban *prasādamot* fogyaszthatunk, társulhatunk fejlett lelki személyekkel, és a *mūrtik* áldásában részesülhetünk. Azt is neked köszönhetjük, hogy Śrīla Prabhupāda könyveit olvashatjuk magyar nyelven.

Én a '90-es évek közepén kerültem kapcsolatba a *vaiṣṇava* filozófiával és életmóddal egy kedves tanítványodon, Jagannātha Prabhun keresztül, aki osztálytársam és padtársam volt az iskolában, és hozott nekem *prasādamot* és könyvet. Nagy változást hozott az életemben a *bhakták* társasága, a prasādam és Prabhupāda könyvei engem is megváltoztattak, és egy kis időre sikerült a *bhaktákkal* élnem a Mária-remetei úti templomban. Lehetőséget kaptam a *bhakták* szolgálatára.

Köszönöm, hogy nem csak elhoztad Rādhe-Śyāmát nekünk, de

megteremtette a lehetőségét annak, hogy bárki szolgálhassa őket és könyveidben olvashasson róluk.

Sokat jelent számomra a napi podcastod, amit minden nap meghallgatok, és sok olyan dolgot értek meg általa, ami addig nem volt világos és érthető.

Köszönöm, hogy létrehozta a Nitya-sevā támogatás lehetőségét, amivel nekem is lehetőségem nyílt Rādhe-Śyāmát szolgálni. Úgy érzem, ezzel fontos feladatot kaptam, és így részt vállalhatok Śrīla Prabhupāda mozgalmában.

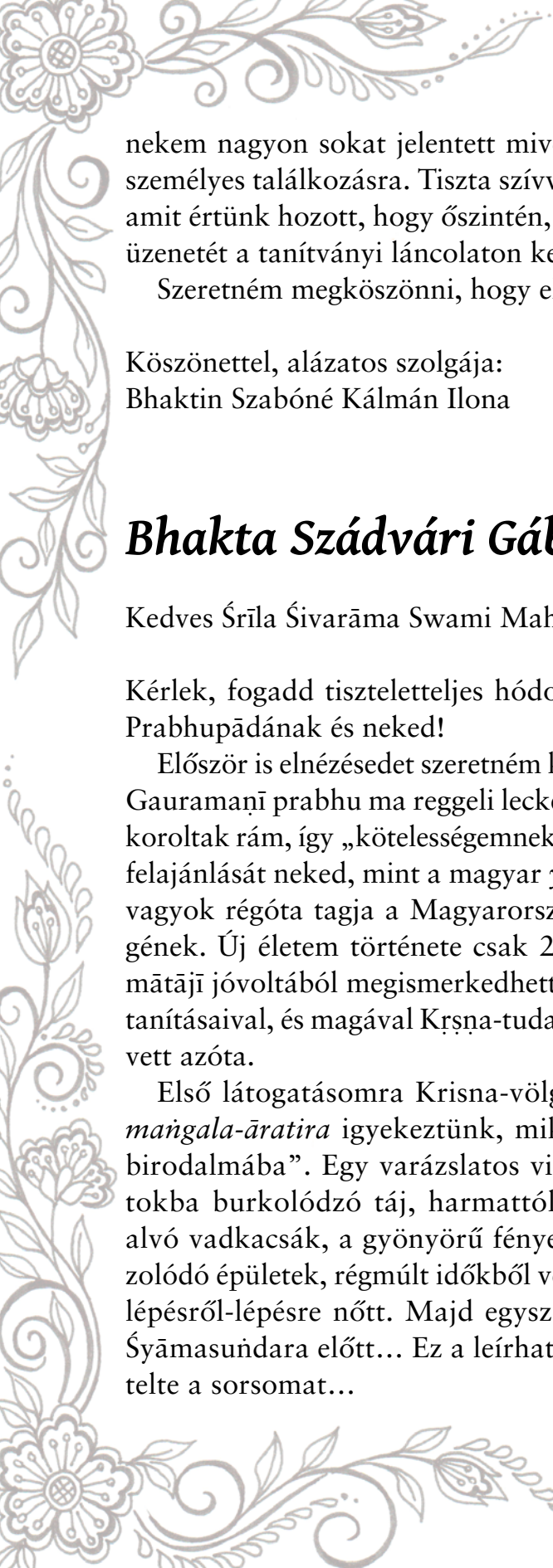
Köszönettel, szolgáló:
Bhakta Szabó Zoltán

Bhaktin Szabóné Kálmán Ilona

Kedves Śrīla Śivarāma Swami!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget önnek megjelenési napja alkalmából!

Szeretném megköszöni, hogy van nekünk, és hogy megalapította a magyar közösséget. Nagyon hálás vagyok, hogy én is tagja lehetek ennek a csodálatos közösségnek. 3 éve lakunk itt Somogyvámoson a férjemmel, és abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy a farmon szolgálhatok nagyszerű, fejlettebb *bhakták* között. A tanácsadói rendszer tagjaként nagyon sok segítséget kapunk. Tudom, ez az ön kegye. Tavaly sikerült elvégezni a tanítványi kurzust, ahol rengeteget tanultunk. Nagyon hálás vagyok, hogy a Kṛṣṇa-tudat ide Magyarországra is eljött, hozzánk elesett lelkekhez. Csak remélni tudom, hogy egyszer hivatalosan is a közösség tagja lehetek és avatást kaphatok egy élő lelki tanítómestertől. Sajnos nem sokat sikerült személyesen találkozunk, de decemberben tartott egy Gaura-āratit és utána egy *bhajanát* ami

nekem nagyon sokat jelentett mivel addigra már nagyon vágytam a személyes találkozásra. Tiszta szívvel köszönöm a rengeteg áldozatot, amit értünk hozott, hogy őszintén, tisztán továbbadja az Úr Caitanya üzenetét a tanítványi láncolaton keresztül.

Szeretném megköszönni, hogy elolvasta ezt a pár sort.

Köszönettel, alázatos szolgálója:
Bhaktin Szabóné Kálmán Ilona

Bhakta Szádvári Gábor

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Először is elnézésedet szeretném kérni, hogy így ismeretlenül írok, de Gauramanī prabhu ma reggeli leckén mondott szavai mély hatást gyakoroltak rám, így „kötelességemnek” éreztem, hogy megírjam a magam felajánlását neked, mint a magyar *yātrā* lelki vezetőjének. Sajnos nem vagyok régóta tagja a Magyarországi Kṛṣṇa-tudatú Hívők Közösségének. Új életem története csak 2015 óta íródik, mikor Kundavāli mātāji jóvoltából megismerkedhettem a védikus filozófiával, a Védák tanításaival, és magával Kṛṣṇa-tudattal. De életem gyökeres fordulatot vett azóta.

Első látogatásomra Krisna-völgybe 2016 áprilisában került sor. *maṅgala-āratira* igyekeztünk, mikor a kapun beléptem a „csodák birodalmába”. Egy varázslatos világ tárult elém. A hajnali ködfoltokba burkolódzó táj, harmattól csillogó fűszálak, az út mentén alvó vadkacsák, a gyönyörű fényesen ragyogó hold fényében kirajzolódó épületek, régmúlt időkből velünk maradt tölgyfák... Izgalmam lépésről-lépésre nőtt. Majd egyszer csak ott álltam Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara előtt... Ez a leírhatatlan élmény egy életre megpecsételte a sorsomat...

Szeptembertől már a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola hallgatója lettem, ezzel párhuzamosan bekapcsolódtam a budapesti templom életébe is. Decemberre már egy teljesen más ember nézett vissza a tükörből. Ekkor fogalmaztam meg magamnak az új *saṅkalpāmat*, mely azóta is hűen kísér:

„*Kedves Prabhupāda! Kérlek, fogadj szerető szolgálatodba, kérlek add lótuszlábaid árnyékát, és irányítsd az életemet úgy, ahogy számodra kedves!*”

És irányít! Oly csodálatos elrendezésekkel lep meg nap, mint nap, melyeket hihetetlenül nehéz elfogadnom, hogy én, elesett kis lélek, hogyan is érdemelhetek ki. De visszatekintve, gyönyörű íve rajzolódik ki ennek az elmúlt időszaknak.

2017 áprilisában volt első „személyes találkozónk”, mikor Nṛsimha-caturdaśin letehettem Előtted a *gaurāṅga-sādhaka śikṣā* fogadalmat. Azóta még jobban sikerült bekapcsolódnom a közösség életébe, egyre több szolgálatot sikerült vállalnom. Októbertől lehetőségem nyílt csatlakozni a Főiskolához, mint adminisztratív munkatárs, mely hatalmas ugródeszka volt afelé, hogy 2018. februárjától beköltöztek önkéntesnek a budapesti templomba.

És itt elkezdődött egy újabb fejezet az életemben!

És most, e sorokat írva tudatosult bennem igazán, mit is köszönhetek neked! Neked, aki a „semmiből” létrehoztad, és aki irányítod e csodálatos közösséget, hogy a magamfajta elesett lelkek is megkaphassák Śrīla Prabhupāda kegyét. A gyönyörű *mūrtik*; a templomépületek; az *āśramák*, hogy könnyen, külső zavaró tényezők nélkül tudjunk lelki életet élni; a számtalan magyar nyelvre lefordított könyv; a kisebb-nagyobb közösségek, hogy az országban mindenhol legyen lehetőség társulni a *bhaktákkal*; az ételosztások, melynek köszönhetően emberek ezreit juttathatjuk naponta *prasādamhoz*, Kṛṣṇa kegyéhez. Ez mind *bhakták* százainak emberfeletti munkáját dicséri, de ennek megvalósulásához kellett egy felhatalmazott vezető, aki bírja Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa áldását, mert e nélkül megannyi próbálkozás is csak hiábavaló küzdelem volna *māyā* ellen. A te személyednek köszönhetjük, hogy felnyílt a szemünk, hogy kinyílt a szívünk, hogy szeretetünket és odaadásunkat végre Isten felé tudjuk irányítani.

Szívből köszönöm mindazt, amit eddig az elesett lelkek megmentéséért tettél, és szívből köszönöm, hogy Kṛṣṇa volt oly kegyes, és Magyarországra irányított téged, hogy létrehozhasd ezt a páratlan csodát!

Őszinte tisztelettel, szolgád,
Bhakta Szádvári Gábor

Bhaktin Szakács Beáta

Drága Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, engedd meg, hogy tiszteletteljes hódolatomat ajánlhassam lótuszlábaid előtt! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának!

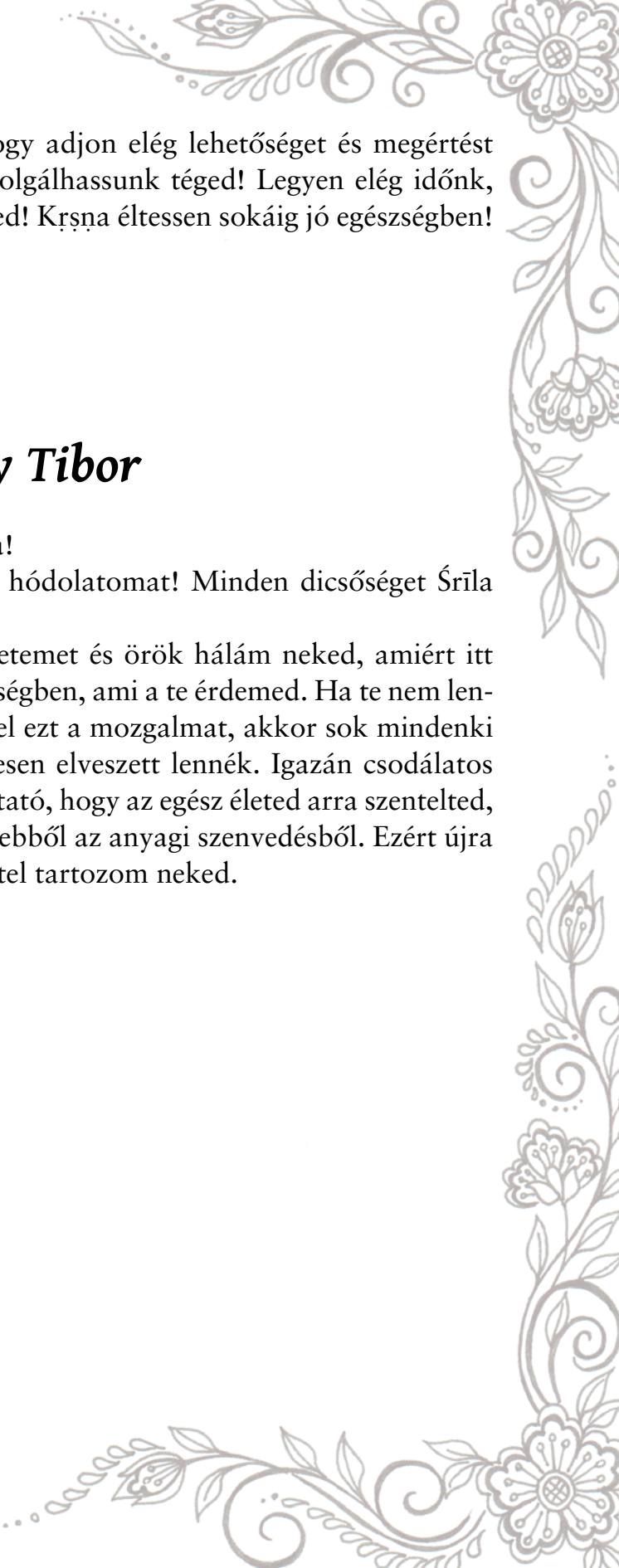
Olyan szerencsések vagyunk, hogy te itt vagy nekünk. És mégis elszomorítóan szerencsétlen érzés, hogy sokszor nem tudjuk értékelni. Olyan ez, mint az oxigén, ami nélkül képtelenek vagyunk élni, mégsem figyelünk rá eléggé.

Nem lehetünk eléggé hálásak azért, hogy utat és világosságot mutatsz nekünk ebben az anyagi világban. Te vagyunk nekünk az ablak a lelki világra!

Amerre csak jársz, akivel csak találkozol, már többé nem lesz olyan, mint azelőtt. Mindent és mindenkit elvarázsol az a jóság, igazság, alázat és egyszerűség, ami belőled árad. Ilyenkor fel sem fogják, hogy ez a mély nyom, amit hagysz bennük, milyen kegy számukra. Szükségünk van rád!

Lehetetlen visszaadni mindazt a jót, szeretetet, gondosságot, kedveséget, tanítást, példamutatást, bölcsességet, amit tőled kaptunk. Jobb veled a világ! Kevesebbek lennénk nélküled!

Mikor visszatekintek az eddigi életemre és számba veszem a jó dolgokat, amik velem történtek, rájövök, hogy a Kṛṣṇa-tudat és a szolgálat a legjobb, amiért a leghálásabb vagyok. Remélem, hogy még sokáig a szolgálatodra lehetek, mert ez ad az életnek igazi értelmet.

Imádkozom Kṛṣṇához, hogy adjon elég lehetőséget és megértést nekünk, hogy még sokáig szolgálhassunk téged! Legyen elég időnk, hogy törleszteni tudjunk neked! Kṛṣṇa éltesen sokáig jó egészségben!

Szeretettel, szolgád:
Bhaktin Szakács Beáta

Bhakta Szokolcay Tibor

Hare Kṛṣṇa kedves Mahārāja!
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném kifejezni tiszteletemet és örök hálám neked, amiért itt lehetek ebben a csodás közösségben, ami a te érdemed. Ha te nem lennél, és nem indítottad volna el ezt a mozgalmat, akkor sok mindenki más mellett még mindig teljesen elveszett lennék. Igazán csodálatos személyiség vagy, és példamutató, hogy az egész életed arra szentelted, hogy kimentsd az embereket ebből az anyagi szenvedésből. Ezért újra és újra szívből jövő köszönettel tartozom neked.

Szolgád:
Bhakta Szokolcay Tibor

Bhaktin Szegedi Anita

Drága Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Közeleg a megjelenésed napja, és ismét nagy kihívás megfogalmazni, hogy mit jelentesz nekem.

Ha azt, amennyire követni tudlak, akkor elbújhatok szégyenemben. Ha pedig azt, hogy mennyi áldásban és kegyben részesítesz, akkor ez egy nagyon hosszú felajánlás lenne.

Nagyon hálás vagyok neked, hogy itt élhetek Rādhe-Śyāma közelében, és ennyi csodálatos *bhakta* társaságában.

Abban a világban, ami az odaadásod gyümölcséből jött létre. Ami Rādhe-Śyāmát is ide vonzotta, és velük együtt minden *bhaktájának* szent otthonát jelenti. Azt mondják ez a te szíved...

Nekünk pedig menedék, és remény arra, hogy szolgálva minden óhaját, egyszer megismerhetjük azt a személyt, aki a közepén vár: Kṛṣṇát.

A lelki tanítómester nélkül senki sem képes erre.

Hiszen a tiszta istenszeretetet, amit képviselsz, az egyetlen erő, ami képes legyőzni ezt az álságos, szenvedő világot, az illúziót, és a milliárdnyi anyagi vágyat, ami gúzsba köt minket. A szereteted nélkül képtelenség kijutni innen.

A szereteted mindenhol jelen van, néha nagyobb mértékben, néha halványabban, de mindig abban a tökéletes tiszta lelki minőségben, ahogyan átadod: Kṛṣṇa- völgy áldott porában, az éltető levegőben, a gyógyító napsütésben, és a tápláló esőben, a tűz melegében, és a gabona ízében. A tej legédesebb sűrűjében, a szomjűző friss vízben, a tavasz első rügyeiben, és az ősz színes bőségében. Kṛṣṇa búvóhelyein, a Naimiṣāraṇyai erdőben, a fák lelkes suttogásában, a Yamunā csillogó

tükrén, a tehenek elégedett hangjában, a *bhakták* mosolyában, és lelkesen ragyogó tekintetükben, amikor hallanak rólad, vagy meglátnak téged.

És Rādhe-Śyāma mosolyában....

Látom az ide látogató vendégek örömeiben, és elragadtatásában, amikor körbejárják a szent dhāmát, és megcsodálják az Isteni Párt. Érzem Śrīla Prabhupāda elégedettségét, ami azt jelenti, hogy nagyon büszke rád.

Mindig meghatva csodálom, milyen nyomot hagysz mások életében. Sosem fogom elfelejteni, hogy milyen nyomot hagytál az enyémbe is. Nem akarom tudni, hol lennék Nélküled, csak azt, hogy mindig melletted lehessen, bárhol legyen is az.

Kérlek, add az áldásod, hogy mindig követhesselek, és szolgálhassalak, úgy, ahogy szeretnéd.

Jelentéktelen szolgáló:
Bhaktin Szegedi Anita

Tarūn Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your lotus feet and to Śrīla Prabhupāda.

*he guro jñāna-da dāna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

“O spiritual master, O giver of divine wisdom, O friend of the fallen, you are the giver of your own bliss and you are the only ocean of mercy. Although dwelling in Vṛndāvana, you have descended for the

welfare of fallen souls like myself and you are preaching the divine love of Rādhā for Kṛṣṇa. Please be kind upon me.” (*Arcanā-paddhati, Pañcarātra-pradīpā*, Vol 1. pg.108.)

*tvam gopikā vṛṣaraves tanayāntike ‘si
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme
dāsyam pradāya kuru mām vraja-kānane śrī-
rādhānghri-sevana-rase sukhinīm sukhābdhau*

“O beloved spiritual master, you are always in the presence of the cowherd girl Rādhā, the daughter of King Vṛṣabhānu. Please award me service at your lotus-like feet, which are the proprietors of devotional service. Please place me in the ocean of joy by bestowing upon me happiness in the mellows of service at the feet of Śrī Rādhā in the groves of Vraja-dhāma.” (*Arcanā-paddhati, Pañcarātra-pradīpā*, Vol.1. pg. 203.)

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāmin iti nāmine*

I cannot know the extent of your glories. What an inconceivable subject matter! I do not know who you are, although I know you are Kṛṣṇa’s associate come to spread the knowledge of his devotional service.

I feel that I have a spiritual master who is not over-qualified, but a thousand times more than enough to deliver me - like using a Lamborghini to pull a bail of straw. And not only are you more than a thousand times qualified to deliver me, but what a rarity – that I have come in contact with your divine self in this present birth.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bījā*

“According to their karma, all living entities are wandering throughout the entire universe. Some of them are being elevated to the upper planetary systems, and some are going down into the lower planetary

systems. Out of many millions of wandering living entities, one who is very fortunate gets an opportunity to associate with a bona fide spiritual master by the grace of Kṛṣṇa. By the mercy of both Kṛṣṇa and the spiritual master, such a person receives the seed of the creeper of devotional service.” (CC *Madhya*.19.151)

My lack of qualification and your perfectness is constantly being displayed. I am making numerous mistakes and you are always perfectly dealing with them and with me. How merciful you are. You write books that are saturated with love for Kṛṣṇa. You worship deities with such love as to make their place of residence, which is open to everyone, infectious with this love. You preach to the masses. You preach to the devotees. You guide us individually. You appear in our dreams. From every angle you are delivering us. But unfortunately, I am a difficult case. Preaching to me is like trying to soften a boulder by pouring water on it. I am expert in avoiding surrender, in not respecting anyone and being impervious to mercy. What a case! I am crooked, like a dog’s tail. And it’s not just that I mess things up, but my bad karma puts me in difficult situations. Fortunately, you give me the tools to correctly deal with these unfortunate situations. Whether it means being patient, bold, silent, you hold the key, and you express your desires for me in various ways.

You are my eternal spiritual father, although I feel I am far from being an appropriate and deserving son. But I will not give up. Although sometimes I feel your mercy and sometimes not, I know that you always love me and wish me the best. I am determined to succeed and know that to please you is real success. Please forgive me for all my offences and stupidity and please don’t reject me. I want to serve you and to help in fulfilling your and Śrīla Prabhupāda’s mission.

Guru Mahārāja kī jaya!

Your aspiring servant,
Tarūn Kṛṣṇa Dāsa

Bhakta Tollas Norbert

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A szentírásokból tudhatjuk, hogy mi az értéke akár csak egy pillanatnyi társulásnak is egy tiszta *bhaktával*: képes akár a felszabadulással is megjutalmazni a szerencsés élőlényt.

Nekünk is hasonló szerencsében van részünk, hiszen oly gyakran van lehetőségünk személyes társaságodban hallani az Úrról, énekelni a szent nevet. Ezek az alkalmak azonban mégis korlátozottak, ezért nem is kérdés, hogy élnünk kell a lehetőségekkel, amilyen gyakran csak tudunk.

Ugyanakkor kegyesen lehetővé teszed, hogy az interneten, podcastok, leckéken, videóüzenetek formájában, illetve könyveiden keresztül is építhessük veled a kapcsolatot. Hálás szívvel szeretnék neked ezért köszönetet mondani.

Számomra leckéid mellett a könyveid jelentik a legnagyobb élményt, hiszen ezekben átadod nekünk a Kṛṣṇa-tudat egész lényegét. Ha a filozófiáról írsz, akkor Śrīla Prabhupāda és az *ācāryák* tanításait rendkívül logikusan felépített, rendszerezett formában mutatod be, ha a kedvtelések leírása a választott témád, akkor olvasás közben szinte már a lelki világban érezhetem magam.

Külön szeretném kiemelni a *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozat legújabb kötetét, ami azért is volt nekem egy különösen szép élmény, mert nekem ez az egyik kedvenc kedvtelésem. A könyv felépítése egész egyszerűen zseniális: miközben elmerülhetünk Yaśodā anya és Kṛṣṇa közötti transzcendentális kapcsolat édességében a történetbe ágyazott párbeszéd során átadod e kedvtelés helyes megértését szolgáló *tattvát*, így nem török meg a történet lendülete.

Kérlek, bocsásd meg, hogy csak ilyen szegényes elismeréssel tudok nyilatkozni a művedről, de nem tudom megfelelőbb szavakkal illetni, remélem azért sikerült némi örömet szereznem veled.

Még egyszer szeretném kifejezi hálámat ezekért a csodálatos alkotásokért!

Sok-sok prédikálában sikeres, tevékeny éveket kívánok neked!

Köszönettel, elesett szolgád:

Bhakta Tollas Norbi

Bhakta Tom Bentham

Your Holiness Dear Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am so fortunate to have first met you with Hare Kṛṣṇa Mātājī and HG Puṇḍarīka Prabhu at Bhaktivedanta Manor on January 14th 2018. Thank you for the instructions that you kindly gave to me that day, I have kept them close to my heart.

I can't believe my blessings that I have this opportunity to write a *vyāsa-pūjā* offering to you now. Thank you for this opportunity to ask if I can aspire to serve you.

With prayers for your Holinesses blessings.

Your aspiring servant,

Bhakta Tom Bentham

Nottingham

Bhakta Török Zoltán

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ebben az évben is eljött a nap amikor megünnepeljük csodálatos megjelenésed. Nagyjából ebben az időszakban fogja világra hozni közös gyermekünket, Liliánát az én drága feleségem, Csilla. Ha esetleg nem lennék ott a *vyāsa-pūjā* ünnepségeden, kérlek nézd el nekem. Ebben a felajánlásban szeretném megköszönni neked azt, amit tőled kaptunk és kapunk.

Amikor először találkoztam a Kṛṣṇa-tudattal, nagyon sok homály volt a fejemben, amikről akkor azt gondoltam, hogy helyénvaló és helyes gondolatok!

De szerencsémre kegyedből megérthettem, hogy nem így van, és az út nem mindig az, aminek mi gondoljuk. Lehet göröngyös vagy sima, de csak a szemüvegünk, amin keresztül látjuk, az torzítja el. A te tudásod fénylő lámpása és egyéniséged tisztítja meg ezt a homályos szemüveget. Kegyedből már látom, hogy a gyakorlatban mit jelent a Kṛṣṇa-tudat. Te vagy az a személy, akitől példát tudunk venni, hogyan haladjunk előre a lelki életben. Mikor fáradt vagyok és kedvtelen, akkor csak rád emlékezem és minden sokkal könnyebb.

Remélem, hamarosan én is kaphatok avatást tőled. Úgy érzem felkészültem, és tudom követni egy életen – vagy többön – keresztül a lótuszlábad nyomait.

Kérlek, fogadj el szolgálódnak és engedd, hogy megpillanthassam Kṛṣṇa és Śrīmatī Rādhārāṇī különleges kedvteléseit. Kérlek, csak ezért könyörgöm. Remélem, kegyedből eljuthatok Goloka Vṛndāvanába. Nagyon vágyom rá. Hogyan tudnám sértések nélkül, őszinte szeretettel és minden motivációtól mentesen végezni az Isteni pár lótuszlábainak a szolgálatát? Egyedül a te kegyedből. Kérlek, légy kegyes hozzám és add lótuszlábaid árnyékát.

Örök szolgád: Bhakta Török Zoltán

Bhakta Tóth László, Bhaktin Tóth-Kibédi Angéla

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérjük, fogadd köszöntésünket és hódolatunkat ezen a kedvező napon!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mélyszéges tisztelettel köszönjük, hogy felvállaltad a Magyarországi Kṛṣṇa-tudatú Hívők Közösségének megalapítását és vezetését. Külön köszönet azért, hogy Śrīla Prabhupāda utasításait követve lehetővé tetted, mi is az ISKCON közösségéhez csatlakozzunk.

Köszönjük, hogy megismerhettük a Kṛṣṇának és a *bhaktáknak* való főzés örömeit! Rendszeres szolgálatunk, hogy mi készítjük a vasárnap lakomát, ezzel segítjük a prédikálás sikerét.

Hálásak vagyunk azért, hogy csatlakozva a *Nitya-sevához*, mi is részesülhettünk Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában!

Jó egészséget és sok lelki erőt kívánunk az elkövetkező időkre!

Szolgáid:

Bhakta Tóth László, Bhaktin Tóth-Kibédi Angéla

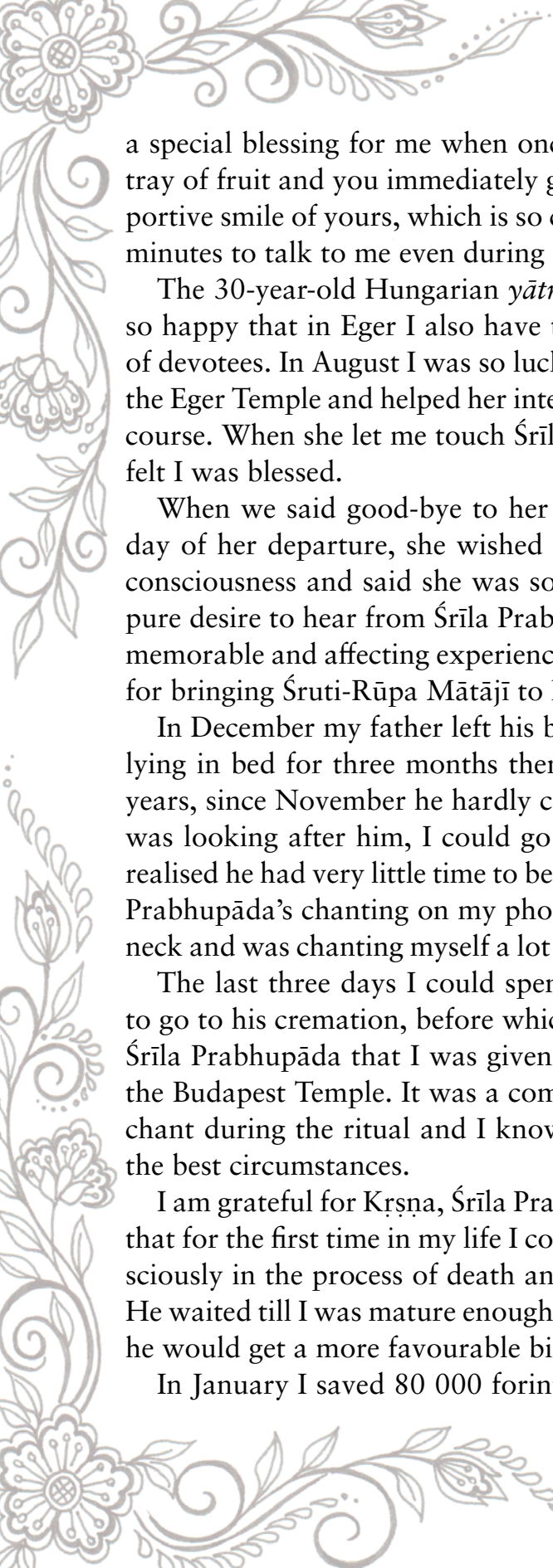
Bhaktin Tóth Györgyi

Dear Śivarāma Swami Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda and you!

Dear Mahārāja, 22 February 2018

It is a year since I last wrote you, although I could see you in Eger, in April of 2017 for a few minutes when you held the Vezető sanga in our town. I was really honoured to help your mutual work and it was

a special blessing for me when once I entered the lecture hall with a tray of fruit and you immediately greeted me with that kind and supportive smile of yours, which is so characteristic of you, and had a few minutes to talk to me even during your busy day.

The 30-year-old Hungarian *yātrā* has to thank you a lot and I am so happy that in Eger I also have the chance to have the association of devotees. In August I was so lucky as meeting Śruti Rūpa Mātājī in the Eger Temple and helped her interpreting while she had her cooking course. When she let me touch Śrīla Prabhupāda's cooking utensils, I felt I was blessed.

When we said good-bye to her in front of the Hotel Eger on the day of her departure, she wished me further advancement in Kṛṣṇa consciousness and said she was so impressed by our hospitality and pure desire to hear from Śrīla Prabhupāda. That was one of my most memorable and affecting experiences ever. Thank you, dear Mahārāja for bringing Śruti-Rūpa Mātājī to Hungary and Eger!

In December my father left his body at the age of 82. He had been lying in bed for three months then, his mind was very confused for years, since November he hardly communicated with us. My mother was looking after him, I could go once a week to them and when I realised he had very little time to be with us, I started to switch on Śrīla Prabhupāda's chanting on my phone, I put a *kañṭhī-mālā* on father's neck and was chanting myself a lot during my presence by his bedside.

The last three days I could spend entirely with him and was able to go to his cremation, before which I put on him a flower garland of Śrīla Prabhupāda that I was given as a present from a devotee from the Budapest Temple. It was a comforting feeling for me that I could chant during the ritual and I know it helped his soul to leave under the best circumstances.

I am grateful for Kṛṣṇa, Śrīla Prabhupāda and you, dear Mahārāja that for the first time in my life I could take part most of the time consciously in the process of death and that was the death of my father. He waited till I was mature enough to help him the best I could so that he would get a more favourable birth next time.

In January I saved 80 000 forints to buy a small harmonium with

the help of Śyāma-Mohita Mātāji: the delivery from India can arrive any day! It has been an old dream of mine, to learn to play the harmonium. I am so happy about it!

Dear Mahārāja, I wish you vibrant health, I would like to see you in Hungary for many-many years. A lot of my friends like watching your vlogs, they share them with their friends and with your presence in the cyberspace Śrīla Prabhupāda's Kṛṣṇa-conscious mission will be more and more popular.

Hare Kṛṣṇa!

Your grateful servant,
Bhaktin Tóth Györgyi
from Eger

Bhakta Tóth Gábor

Hare Kṛṣṇa kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatokat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezúton szeretném megköszönni, hogy lelkesítettél a könyvosztó maratón alatt. Nagyon jó érzés volt úgy hazajönni a templomba, hogy tudtam, hogy valaki vár, és hogy tényleg kíváncsi arra, hogy milyen volt a napom, hogy menni könyvet adtam el és hogy mennyi *lakṣmī* gyűjtöttem. Hatalmas kegy Kṛṣṇa, Śrīla Prabhupāda és a te részedről, hogy van lehetőségünk osztani ezeket a csodálatos transzcendentális szentírásokat, és így lehetőséget biztosítani az embereknek a boldog életre. Ígérem (tudom, hogy az ígéret szép szó, ha betartják úgy jó), hogy ebben a könyvosztó tevékenységben továbbra is részt fogok venni, legalább a havi *saṅkīrtana* fesztiválokon és természetesen a téli maratónon. Remélem, Kṛṣṇa ad ehhez erőt és így tudok egy kis örömet szerezni Neki is, Śrīla Prabhupādának is, és neked is Guru Mahārāja! Kicsit már most várom a november végét, hogy elkezdődjön ez a nehéz,

benzingőz szagú eksztázis. A szabadságomat ezekre a napokra tartogatom, és remélem, hogy idén is teljes időben tudok részt venni a küzdelmekben.

Idén is Triyuga prabhu és Vraja-loka mātājī tanácsadói csoportjába járok. Ők is sokat segítenek a lelki életben, biztos vagyok benne, hogy a velük való társulás közelebb visz a Kṛṣṇának való meghódoláshoz (látván az ő odaadásukat szeretett lelki tanítómesterük iránt).

Locana prabhu „sejtébe” is járok még, néha megkérnek, hogy tartsak leckét a *Bhagavad-gītā*ból, és ahogy tudok, eleget is teszek ezeknek a kéréseknek. Van néhány lelkes új ember ott, is és őket is segíteni kell ahhoz, hogy közelebb kerüljenek Kṛṣṇa, Śrīla Prabhupāda, és valamilyen ISKCON-os lelki tanítómester lótuszlábjához.

Remélem, örömmel fogadod szerény felajánlásomat, és remélem, minél hamarabb örülhetek lelkesítő társaságodnak, hogy egyre jobban alkalmassá váljak elfogadni örök helyzetemet, a Kṛṣṇának végzett odaadó szolgálatot.

Jó egészséget kívánok!

Szolgád
Bhakta Tóth Gábor

Bhakta Tóth Krisztián

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd fejezzem ki hódolatomat és köszönetemet, hogy elhoztad számunkra a Kṛṣṇa-tudatot. Hogy itt van Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijay Gaurāṅga és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara! Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Köszönöm, hogy megfelelő értékrendet láthattam gyerekkoromban. Enélkül nem is lenne érték az életünkbe. Sőt talán az országba se lenne semmi jó, ha nem lenne itt jelen a Kṛṣṇa-tudat. A számtalan kiváló értékrendű *bhakta* hiánya nélkül nem lenne itt semmi jó, semmi esély, semmi alternatíva. Nagyon köszönöm neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāmin iti nāmine*

Nagyon köszönöm, hogy itt van Új-Vraja-dhāma, és köszönöm, hogy egy picit részese lehettem Vraja hangulatának. Köszönöm minden tanításod, minden kegyed.

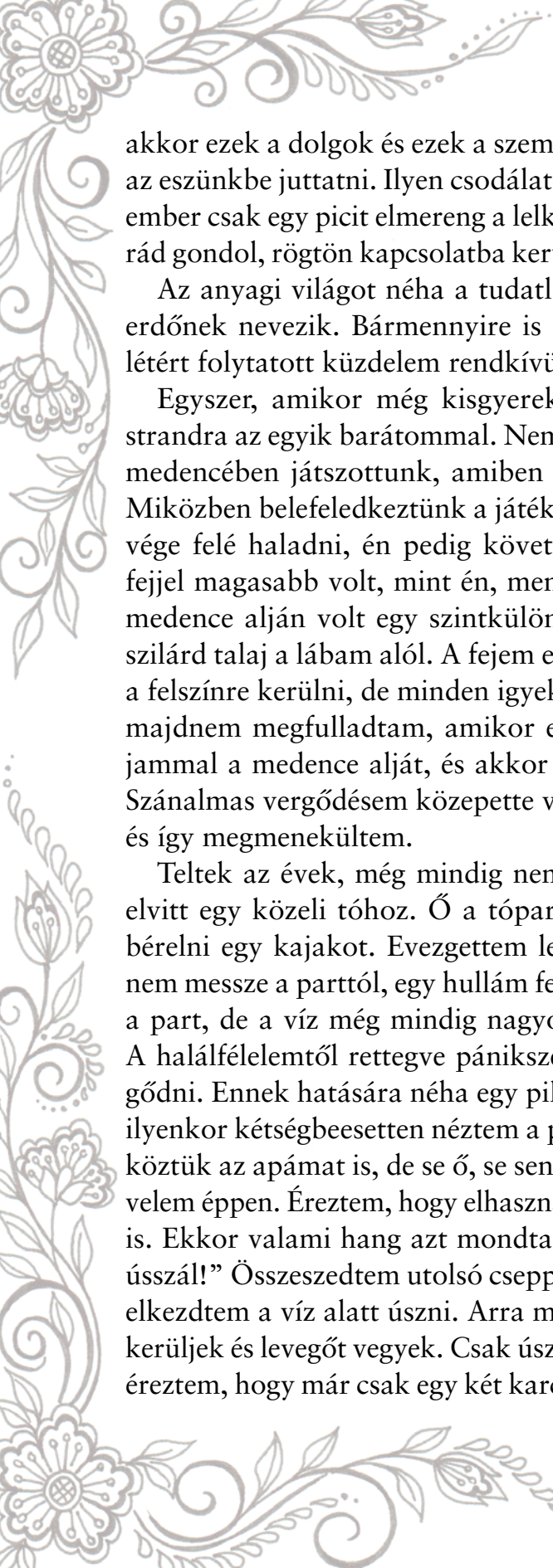
Örökké lekötelezve, szolgád:
Bhakta Tóth Krisztián

Triyuga Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam alázatos hódolatomat, lótuszlábad porában! Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és minden dicsőséget csodálatos megjelenési napodnak!

Ilyenkor, amikor leülök felajánlást írni neked, mindig elcsodálkozom, hogy mekkora felhatalmazással rendelkezel. Már csak azzal, hogy rád gondolok, emlékezem tulajdonságaidra, felelevenítem tanításaidat, vagy csak egyszerűen számba veszem mindazt, amiért hálás lehetek neked, rögtön érzem, hogy lelkesebb leszek a Kṛṣṇa-tudatban és egyre több megértésre teszek szert. Amikor az ember emlékezik vagy látja a lelki tanítómestert, aki Kṛṣṇa hiteles képviselője, akkor automatikusan emlékezni tud Kṛṣṇára is. Olyan ez, mint amikor meglátjuk a minisztert, a királyi palota őreit vagy a királyság zászlaját lobogni valahol,

akkor ezek a dolgok és ezek a személyek, mind az az uralkodót fogják az eszünkbe juttatni. Ilyen csodálatos az ereje már csak annak is, ha az ember csak egy picit elmereng a lelki tanítómesteren. Ha az ember csak rád gondol, rögtön kapcsolatba kerül Kṛṣṇával. Dicsőséged határtalan!

Az anyagi világot néha a tudatlanság óceánjának, néha pedig égő erdőnek nevezik. Bármennyire is ügyes úszó valaki, az óceánban a létért folytatott küzdelem rendkívül kíméletlen.

Egyszer, amikor még kisgyerek voltam, a nagymamám elvitt a strandra az egyik barátommal. Nem tudtam még úszni, ezért egy olyan medencében játszottunk, amiben nyakig ért a víz és leért a lábam. Miközben belefeledkeztünk a játékba, a barátom elkezdett a medence vége felé haladni, én pedig követtem őt. A barátom majdnem egy fejjel magasabb volt, mint én, mentem utána, amikor egyszer csak a medence alján volt egy szintkülönbség és éreztem, hogy elveszett a szilárd talaj a lábam alól. A fejem elmerült a vízben és csak próbáltam a felszínre kerülni, de minden igyekezetem ellenére nem sikerült. Már majdnem megfulladtam, amikor egyszer csak újra éreztem a lábujjammal a medence alját, és akkor ki tudtam dugni a fejem a vízből. Szánalmas vergődésem közepette valahogy sikerült visszaevickélnem, és így megmenekültem.

Teltek az évek, még mindig nem tudtam úszni, amikor édesapám elvitt egy közeli tóhoz. Ő a tóparton napozott, én pedig elmentem bérelni egy kajakot. Evezgettem le-fel a tavon, amikor egyszer csak nem messze a parttól, egy hullám felborította a kajakot. Bár közel volt a part, de a víz még mindig nagyon mély volt. Nem ért le a lábam. A halálfélelemtől rettegve pánikszerűen elkezdtem csapkodni és vergődni. Ennek hatására néha egy pillanatra ki tudtam dugni a fejem és ilyenkor kétségbeesetten néztem a part felé, ahol láttam az embereket, köztük az apámat is, de se ő, se senki más nem vette észre, mi történik velem éppen. Éreztem, hogy elhasználok az utolsó oxigén tartalékaimat is. Ekkor valami hang azt mondta belül: „Állj le! Ne pánikolj! Csak ússzál!” Összeszedtem utolsó csepp erőmet és nyugodt mozdulatokkal elkezdtem a víz alatt úszni. Arra már nem volt erőm, hogy a felszínre kerüljek és levegőt vegyek. Csak úsztam és úsztam a víz alatt, és közben éreztem, hogy már csak egy két karcsapásra van hátra, amikor hirtelen

a lábujjam a homokos talajba kapott.... egy kis elrugaszkodás és már a felszínen is volt a fejem.

Ahogy múltak az évek, folytatódtak a fuldoklásaim, de már nem holmi kis gyerekmedencékben és tavacskákban, hanem az anyagi lét óceánjában. De már azt gondoltam, tudok úszni.

2007-ben az egri *bhaktákkal* voltunk Indiában és te elvittél minket Daṇḍa-bhāṅgāra, ahol volt egy szent folyó, aminek a vize minkét irányba folyt. Elmentél megfürödni a vízben és mi mind veled tartottunk. Emlékszem, ahogy fejest ugrottál a folyóban és a legtöbb *bhakta* követte a példádat. Én pedig ott álltam, és bár tudtam, hogy nagyon rossz úszó vagyok, de úgy éreztem követnem kell téged és a *vaiṣṇavákat*. Mindenki nagyon jól haladt a vízben, főleg te, mert nagyon jó úszó vagy, én viszont csak úgy éreztem, mintha egyhelyben állnék. Hiába tempóztam, egyre csak azt láttam, hogy távolodsz és a *bhakták* is egyre távolabb kerülnek, viszont a fa a parton nem akar megválni a társaságtól és követ engem. Minden erőfeszítem ellenére csak egyhelyben vergődtem. Éreztem, fogy az erőm, ezért a part felé kezdtem evickélni, és nagy küzdelmek árán kijutottam a szárazföldre.

Még mindig nagyon rossz úszó vagyok, Guru Mahārāja, de próbálalak követni téged. Te *paramahansaként* siklasz a transzcendentális élet óceánjában, én pedig csak nevetségesen csapkodva tempózok utánad, mint egy vízbe dobott kölyök kutya, de erős hitet adtál nekem, hogy ne hagyjam abba. Erős hitűnek azt nevezik, aki meg van győződve arról, hogy ha Kṛṣṇa-tudatban cselekszik, elérheti a legmagasabb szintű tökéletességet. (Bg. 4.39. magyarázat)

Bár csak szerencsétlenül vergődöm, de nem adom fel, mert tudom, hogy te ott vagy mellettem és segítesz, ha megfulladnék, de hagyod, hogy vergődjem, mert tudod, hogy meg kell tanulnom úszni.

A *Bhagavad-gītā* 4. fejezetének 36. versének a magyarázatában Śrīla Prabhupāda azt mondja: „A legdicsőbb életmentő az aki, aki eljön, és kimentí az óceánban küszködő úszót.”

Köszönöm neked, Guru Mahārāja, hogy kimentettél ebből az óceánból, és hogy helyet kaphattam a Kṛṣṇa-tudat hajóján!

Szerencsétlen vergődő (de már nem fuldokló)szolgád: Triyuga Dāsa

Tukārāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat Lótuszlábaid porában!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma swami iti nāmine.*

Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget a tanítványi láncolat példamutató lelki tanítómes-tereinek, minden dicsőséged az Úr összes hívének!

Minden emberben ott van az az ösztönös vágy az örökké élni akaráásra, a vágy a mindent tudásra és a vágy a boldogság folytonos meg- tapasztalására. A *Bhagavad-gītā* elmagyarázza, hogy miért létezik az anyagi világban – születés és a halál birodalmában – ez a fajta, az anyagi természettel teljesen ellentétes a szívben mélyen gyökerező vágy.

Elmondja, hogy mi jelenleg egy anyagi test börtönében lakozó lelkek vagyunk, a Legfelsőbb Úr határenergiái, lélekszikrák, akik felsőbbrendűek az anyagi energiához képest. Az eredeti otthonunk a lelki égben a lelki bolygókon van, amit a *Brahma-samhitā cintāmaṇi-dhāmaként*, olyan helyként írja le, ami a *sat*, *cit* és *ānanda* – öröklét, tudás és boldogság elemeiből épül fel, ahol természetszerűleg minden kívánság teljesül. A lelki világban az Úr és azok, akik örökké transzcendentális szolgálatát végzik, mind örökké fiatalok, hiszen ott nincsen öregkor, nincsen betegség és nincs halál, s mivel nincs halál, nincs születés sem.

„Az Úr Kṛṣṇa legfelsőbb lakhelyén, amit Goloka Vṛndāvanának neveznek, érintőkőből épült paloták sorakoznak. A fák „kívánságfák”, melyek olyan étellel látják el az embert, amire csak vágyik, a tehének pedig *surabhi* tehének, s korlátlan mennyiségű tejet adnak. Sok százezer szerencseistennő (Lakṣmī) szolgálja itt az Urat, akit Govindának hívnak, aki az eredeti Úr, minden ok oka, s aki fuvoláján játszik (*veṇuṁ kvaṇantam*). Transzcendentális formájánál nincs vonzóbb az anyagi és a lelki világban. Szeme olyan, mint a lótuszvirág szirma, testének

színe a felhőéhez hasonló. Olyan vonzó, hogy szépsége túlesz sok ezer Cupido együttes szépségén is. Sáfrányszínű ruhát visel, nyakát virágfüzér öleli körül, hajában pedig pávatollat hord.”

Amikor a felsőbbrendű határenergia elfordul a lelki szférától és az alsóbbrendű anyagi energiával kerül kapcsolatba, akkor összeegyeztethetetlen helyzet keletkezik, s ez okoz minden problémát. Megmarad a lélek alapvető természetének átélésére vonatkozó vágy, de az ellentétes természetű anyagi test ami a mulandóság, tudatlanság és boldogtalanság jegyeivel bír, ezt nem engedi megtapasztalni.

Ez az emberiség jelenlegi helyzete, ezért egy ilyen nyomorúságos helyzetből az egyetlen kiút a lelki élet fejlesztésére tett erőfeszítés. Fejlődni a lelki életben, az önmegvalósításban, ez a legcsodálatosabb dolog amit ember magának és másoknak kívánhat! A lelki törekvés által a felsőbbrendű határenergia a felsőbbrendű energiával, *Harāval*, kerül kapcsolatba, s ekkor felébred a lélek természetes, boldog állapota.

Mivel már millió és millió születés óta itt vándorlunk az anyagi világban és teljesen saját magunknak tekintjük az anyagi testünket, elménket, természetünket, ezért az ilyen nagymértékű befedettség hatására a lelki megvalósítás útja kétségtelenül nehéz. Az anyagi energia hatása alatt levő lélek négy fogyatékosága miatt – illúzióban van, csalásra hajlamos, tökéletlenek az érzékszervei és hibákat követ el – a szentírások azt tanácsolják, hogy forduljunk egy hiteles lelki tanítómesterhez, aki tagja a Magától az Úrtól eredő tanítványi láncolatnak.

*tad viddhi pranipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ jñāninas tattva-darśinaḥ*

Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan, és szolgálj őt! Az önmegvalósult lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot. (*Bhāg.* 4.34 magy.)

A vers magyarázatában Śrīla Prabhupāda ezt írja: ”Az Úr az eredeti lelki tanítómester, így a Tőle eredő tanítványi láncolat tagja képes az Úr üzenetét változtatás nélkül átadni tanítványának. Az ostoba képmutatók körében nagyon népszerű, hogy kitalálnak egy saját folyamatot, ezzel

azonban senki sem tehet szert a lelki megvalósításra. A *Bhāgavatam* (6.3.19) azt írja: *dharmam tu sākṣād bhagavat-praṇītam*, a vallás útját Maga az Úr szabja ki. Ezért az elmebeli spekuláció vagy az unalmas logika nem vezetik az embert a helyes ösvényre. A tudás könyveinek saját szeszélyeink alapján történő tanulmányozásával sem lehet fejlődni a lelki életben. A tudásért egy hiteles lelki tanítómesterhez kell fordulnunk.”

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy a gondviselés elrendezéséből kaptam egy ilyen igaz, hiteles lelki tanítómestert, a tanítványi láncolat erős láncszemét, Śrīla Vyāsadeva autentikus képviselőjét, aki példamutatásával oktat és inspirál másokat, s aki te vagy, kedves Guru Mahārāja! Egy ilyen hiteles felsőbb segítség nélkül senki sem menekülhet meg az anyagi energia karmai közül! Te vagy az én jószerecsém tárháza, inspirációm forrása, a felém érkező indokolatlan kegy megtestesülése, az örök jóakaróm. Ha te nem lennél, nem lenne itt Somogyvámoson Új-Vraja-dhāma, Śrī Śrī Rādhe-Śyāma, *bhakták*. Én sem lehetnék itt a földkerekség legcsodálatosabb helyén, nem kaphatnék egy olyan teljeskörű lelki gondoskodást ami kiemel az anyagi lét szennyes mocsarából és a lelki boldogság óceánjába helyez, nem lenne életemnek valódi végső célja. Mivel azonban kegyesen eljöttél, szívedben eggyéválva Śrīla Prabhupāda utasításaival, fényt hoztál el sok ezer ember sötétséggel teli életébe! A *Bṛhad-āraṇyaka Upaniṣad* kijelenti: *tamasi mā jyotir gama*. „Vezess ki a sötétségből a fényre!”

Ezt teszed az élőlények iránt érzett könyörületed miatt! Jaya Guru Mahārāja!

Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhāgavatam* 6.1.49 magyarázatában ezt írja:

„A védikus tudás az a fény vagy világosság, amit akkor képes valaki megérteni, ha felemelkedik a jóság kötőerejébe, vagy ha a lelki tanítómester és a Legfelsőbb Úr odaadó szolgálatába merülve túllép a jóság kötőerején is. Erről ír a *Śvetāśvatara Upaniṣad* (6.23):

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ prakāśante mahātmanah*

„A védikus tudás lényege automatikusan feltárul azok előtt a nagy lelkek előtt, akiknek rendíthetetlen hitük van mind az Úrban, mind a lelki tanítómesterben.” A Védák kijelentik: *tad-vijñānārtham sa gurum evābhigacchet*, egy lelki tanítómesterhez kell fordulnunk, aki tökéletesen ismeri a Védákat, és hűségesen követnünk kell az utasításait, hogy az Úr *bhaktájává* válhassunk. Ekkor a Védákban rejlő tudás feltárulhat előttünk. Ha a védikus tudás megnyilvánul a számunkra, nem kell többé az anyagi természet sötétségében maradnunk.”

Imádkozom hozzád, drága Guru Mahārāja, hogy kegyed egyetlen cseppjével tedd a fűszálnál is alázatosabbá ezt a jelentéktelen, ostoba, semmirekellő, gyenge és elesett szolgádat! Add meg nekem az erőt, hogy megfelelően tisztelhessek minden élőlényt, hogy elviselhessek minden próbatételt és szenvedést, és kérlek, szabadíts meg minden vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányul.

Had legyenek egy bábu a kezében, hogy úgy táncoltass ahogy neked tetszik! Ha majd egyszer ez mind megtörténik velem akkor fog minden sértésem megszűnni és akkor leszek képes nagy eksztázisban énekelni a szent nevet!

Tudatlan, semmirekellő szolgád, aki örökre lótuszlábad szolgálatában szeretne maradni:

Tukārāma Dāsa

Tulasī Kṛṣṇa Dāsī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezúttal kívánok jó egészséget és egy újabb sikeres esztendő születésnapod alkalmából!

Remélem, hogy a Nitya-sevás elképzelésed minél előbb valóra válik, és az év minden napjára lesz megfelelő lakṣmī Śrī Śrī Tribhuvana

Sundara Rādhā-Śyāmasundaraa és Śrī Śrī Dayal-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga imádatának biztosításához az elkövetkezendő 10 ezer évre.

Kívánom, hogy Magyarországon és az egész világon valóban megvalósuljon Caitanya Mahāprabhu, Śrīla Prabhupāda és tiszta odaadó szerető szolgálatot végző *bhaktáinak*, követőinek vágya, hogy az aranykor megvalósulhasson ebben az anyagi világban! Kívánom, hogy a szent név zengjen minden faluban és városban minden ember ajkán!

Köszönöm neked hálásan, hogy ebben a nagy projektben tevékenyen is részt vehetek, hogy lehetőséget biztosítasz a tiszta odaadó szolgálat megtanulására és majdani gyakorlására. Külön köszönöm, hogy Śrīla Prabhupāda imádatában is részesülhetek, és Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga imádatát és Rādhā-Śyāmasundara imádatát ilyen képesítetlenül is végezhessem.

Legfőképpen köszönöm, hogy ebben az életemben te nagy lehetőségeket adtál ahhoz, hogy teljesíthessem. Guru Mahārājámnak tett fogadalmam, hogy az elkövetkezendő 10 ezer évben segítsem őt Śrīla Prabhupāda *saṅkīrtana* mozgalmában.

Együttal kívánok kevesebb gonddal járó szép jövőndőt!

Szolgád:

Tulasī Kṛṣṇa Dāsī

Tulasī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és önnek ezen a kedvező napon!

Vyāsa-pūjāja alkalmából szeretném kifejezni a hálámat és dicsőíteni önt. Ez nem könnyű feladat, mivel annyi mindent köszönhetek önnek, most mégis megpróbálom ezt pár szóban.

Először is számomra a legfontosabb, ami eszembe jut önnel kapcsolatban az Új-Vraja-dhāma. Ha ezt ön nem hozta volna létre, akkor

nem tudnék itt élni és ilyen jó körülmények között gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot, mivel ennél jobb hely nem is létezik. Minden megvan, hogy Kṛṣṇára tudjunk emlékezni és szolgálni tudjuk Őt. Remélem, egyszer majd tökéletesen tudom ezt végezni és Rādhe-Śyāmát a középpontba helyezni. Egyre jobban tudom értékelnéi Rādhe-Śyāma gyönyörűségét, mert sok *mūrti*t láttam már, de tényleg Ők Tribhuvana Sundara, nincs Náluk szebb az egész univerzumban. Új-Vraja-dhāma az ön erős vágyának köszönhető, hogy teljesítse Śrīla Prabhupāda vágyát.

Eszembe jutott egy lecke, amin Ādikartha prabhu mondta, hogy ön azért nagyon különleges, mert mindent felügyel egyszerre. Benne van a *mūrti* imádatban, a tehévédelemben, a könyvosztásban, a menedzsmenben, az oktatásban és emellett a legjobb barát. Ez engem nagyon megfogott, hogy milyen hatalmas személyiség is ön és az ilyen személy nagyon ritka. Milyen szerencsés vagyok, hogy személyesen társulhatok önrel, szolgálhatom önt, például amikor megyek a házába takarítani, sőt a nyáron még főzni is volt szerencsém önnek, kint a kertjében. Az hatalmas kegy volt. Olyan kegyes tetszik lenni, hogy mindig kapcsolatban lehetek önrel, írhatok, ha van valami problémám vagy kérdésem és ön egyből válaszol rá. Indiába is elvitt minket. Ezt mindig meg kell hogy említem, mert ez akkora felejthetetlen élmény volt az ön kegyéből.

Kedves Śivarāma Mahārāja, nagyon-nagyon szépen köszönök mindent önnek!

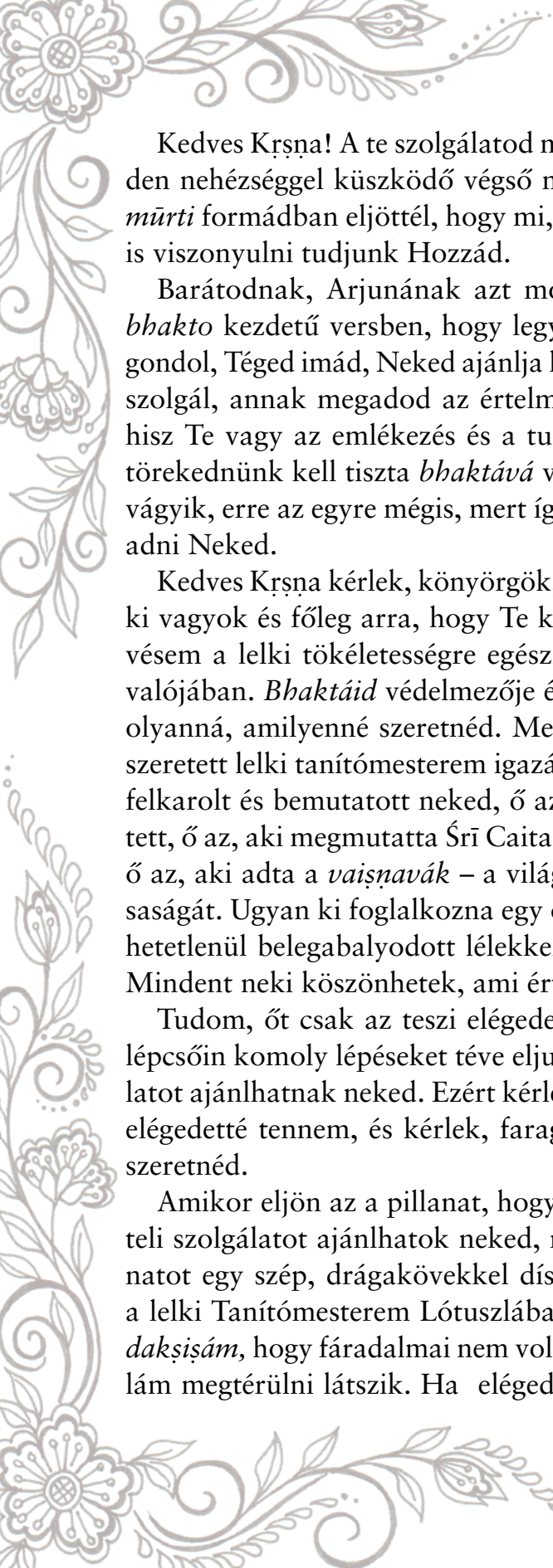
Elesett szolgája:

Tulasī

Tulsī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában. Minden dicsőséget neked és a te megjelenési napodnak. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanyának.

Kedves Kṛṣṇa! A te szolgálatod minden törekvő *vaiṣṇava* célja, minden nehézséggel küszködő végső menedéke, és te vagy, aki elragadó *mūrti* formában eljöttél, hogy mi, akik tökéletlen élőlények vagyunk is viszonyulni tudjunk Hozzád.

Barátodnak, Arjunának azt mondtad a *man-manā bhava mad-bhakto* kezdetű versben, hogy legyen olyan *bhakta*, aki mindig Rád gondol, Téged imád, Neked ajánlja hódolatát. Annak, aki így törekszik, szolgál, annak megadod az értelmet, amivel el is tud jutni Hozzád, hisz Te vagy az emlékezés és a tudás és Te vagy a felejtés is. Tehát törekednünk kell tiszta *bhaktává* válni. Bár egy *bhakta* semmire nem vágyik, erre az egyre mégis, mert így valódi örömet és szeretetet képes adni Neked.

Kedves Kṛṣṇa kérlek, könyörgök, hogy szívemben emlékeztess, hogy ki vagyok és főleg arra, hogy Te ki vagy. Kérlek, gyermeked törekvésem a lelki tökéletességre egészítsd ki, hogy azzá válhasson, ami valójában. *Bhaktáid* védelmezője és jóakarójaként kérlek, had váljak olyanná, amilyenné szeretnéd. Mert, ha mindez valóra válna, akkor szeretett lelki tanítómesterem igazán elégedetté válna. Hisz ő volt, aki felkarolt és bemutatott neked, ő az, aki a tanítványi láncolat tagjává tett, ő az, aki megmutatta Śrī Caitanya Mahāprabhu kegy óceánját, és ő az, aki adta a *vaiṣṇavák* – a világ minden kincsénél többet érő-társaságát. Ugyan ki foglalkozna egy olyan elesett, az anyagi éltbe menthetetlenül belegabalyodott lélekkel, mint egy ilyen tökéletes *bhakta*. Mindent neki köszönhetek, ami értékes az életemben.

Tudom, őt csak az teszi elégedetté, ha tanítványai a lelki fejlődés lépcsőin komoly lépéseket téve eljutnak végül hozzád és tiszta szolgálatot ajánlhatnak neked. Ezért kérlek, segíts ezt a rendkívüli *vaiṣṇavát* elégedetté tennem, és kérlek, faragj belőlem *bhaktát*, úgy, ahogy te szeretnéd.

Amikor eljön az a pillanat, hogy valóban értékes, tiszta, szeretettel teli szolgálatot ajánlhatok neked, nagy öröm fog átjárni. Ezt a pillanatot egy szép, drágakövekkel díszített szív alakú dobozban fogom a lelki Tanítómesterem Lótuszlábaihoz tenni. Ez lesz a felajánlásom, *dakṣiṣám*, hogy fáradalmi nem voltak hiábavalóak, rám pazarolt ideje lám megtérülni látszik. Ha elégedetté válna mindezzel a ládikával a

legtökéletesebb pillanat még tökéletesebbé válna. Az ő elégedettsége a legfontosabb, hiszen az életem nélküle csak egy értéktelen kacat lenne a szemétdombon.

Kedves Kṛṣṇa! Tudom, hogy kérésem nem kevés, és nagyságához viszonyítva eltörpülnek a képességeim és a jogosultságaim, de akkor is kérlek, segíts elégedetté tenni GuruMahārājám, aki mindennél és mindenkinél értékesebb számomra.

Addig, míg nem jön el ez a pillanat, próbálok a felperzselt szívem talaján egy kis kertet ültetni, lugast építeni, aminek a közepén, díszes oltáron fekszik a szív alakú ládikám, várva, hogy valami igazán értékes kerüljön bele.

Érdemtelen szolgáló:
Tulsī Dāsa

Ujjvala Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyszerű érzés, Guru Mahārāja, hogy te vagy a lelki tanítómesterem.

Azt gondoltam, amikor elkezdtem a Kṛṣṇa-tudatot gyakorolni, és neked felajánlást írni, hogy ez majd évről évre könnyebb lesz, ahogyan fejlődöm a lelki életben (gondoltam naivan). Viszont, miközben telik a kis életem, egyre többször és többször gondolok arra, hogy mi is lenne velem nélküled. Különböző élethelyzetek, döntések, mind attól az értékrendtől függnék, amit tőled tanulhattam és tanulhatok meg. Nagyon szeretném meghálálni mindazt amit kaptam, kapok tőled, bár tudom, ez lehetetlen, de legalább megpróbálom viszonzni magamhoz képest. Az a rendkívüli kitartás, erőfeszítés, példamutatás, szeretet, szigor és gyengédség, és még sok más tulajdonság, amivel rendelkezel, nagyon lenyűgöző.

Nagyon hálásan köszönöm, hogy a tanítványod lehetek. Köszönöm a türelmed, az inspirálásodat, és minden erőfeszítésedet

Jelentéktelen szolgád:
Ujjvala Dāsa

Vaidarbhī Devī Dāsī

Kedves Guru Maharajam!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Idén is szeretném megköszönni, hogy lefoglalsz Rādhe-Śyāma szolgálatában. Azért imádkozom, hogy soha ne felejtsem el, mennyire hálásnak kell lennem neked. És hogy mindig legyen elég intelligenciám és lelki erőm, hogy ne hagyjam el lótuszlábaid menedékét.

Az idei maraton egy nagyon különleges tapasztalat volt. Valahogy idén eltűnt a félelem a *saṅkīrtanával* kapcsolatban. Csak mentünk egyik házról a másikra, ajtóról ajtóra, és adományokat kértünk, majd könyvetadtunk. Nem volt semmi, ami elvette a kedvünk, ami elvette a lelkesedésünk. Nem láttuk semmi másnak értelmét, csak ezt csinálni. És az emberek csak megbabonázva nyúltak a pénztárcáért. Tudtam, hogy ezt nem én csinálom. Ez a te kegyed és Śrīla Prabhupāda kegye volt. Igazi boldogságot éreztem.

Majd amikor karácsony este hazaértünk, tartottál egy *bhajanát*. Az volt a maraton tökéletes lezárása. Úgy éreztük, hogy az egész maratonton ez a *bhajana* szólt, és ahogy kiosztottunk egy könyvet, akkor az embereket is bevontuk a *bhajanába* és Rādhe-Śyāma szolgálatába. Mintha a parkolóban is csak *kīrtanáztunk* volna egyik embertől a másikig. Nagyon köszönöm ezt a tapasztalatot. Most értem, mi a fontos az életben

Kedves Guru Mahārāja! Nem tudom, hogy választ az ember *gurut* magának, de nekem nem kellett választani. Az első perctől tudtam,

hogy te vagy az. Az első *kīrtanát*, amit hallottam tőled, mai napig nem tudom elfelejteni. Akkor is napokig szólt a fülemben. Nem is. A te *kīrtanáid* nem a fülemben szólnak, hanem a szívemben. A szívemig hatolnak. És olyan boldogság érzést ad, amit nem tudok szavakba önteni. Ma meghallgattam azt a híres karácsonyi *kīrtanádat*, amit meditációnak hívnak. Amiben mindenkitől azt kéred, hogy ajánljuk fel a szívünk Rādhe-Śyāmanak. Csak a sírás kerülget, amikor hallgatom. Gyönyörű. És rájöttem, hogy nem tudok neked nem engedelmeskedni. Csak szolgálni szeretnék egész életemen át. Kérlek, ajánlj Rādhe-Śyāma lótuszlábainak menedékébe és szolgálatába.

Jelentéktelen szolgád:
Vaidarbhī Devī Dāsī

Vanamālī Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenés alkalmából évről évre mindig előre tekintünk! Minden nap imádkozom, hogy ezt a hatalmas tempót, amit diktálsz, utazások, prédikálás, szervezés, legyen elég erőd és egészséged tovább vinni. A te isteni személyed rendkívül fontos a *bhaktáknak* az egész világon! A rendszeresen megjelenő üzeneteidet, bölcs gondolataidat, amit az interneten olvasnak a tanítványaid és a hozzád közeli emberek. Próbáljuk az ismerőseinknek tovább küldeni. Tartok rendszeresen előadásokat falvakban minden korosztálynak a népi gyógyászatról. Felhasználom az üzeneteidet, beszélek nekik a vágóhidakról, az állatok megöléséről, a tiszta vegetáriánus táplálkozásról, az erőszakmentes tejtermékekről, az önfenntartó biogazdálkodásról! Az igazi boldogságról, az élet értelméről. Hívom az embereket a Krisna-völgybe látogatásra, fesztiválokra.

Śrīla Prabhupāda átadta neked a védikus tudást, mi pedig igyekszünk mindent tovább adni, ahogy tőled tanultuk!

Jaya Jaya Rādhe -Śyāma

Elesett szolgád:

Vanamālī Dāsa

Bhaktin Vārallyay Éva

Hare Kṛṣṇa kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

gurudev!

*kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekḥā ati hīna
sakala saḥane, bala diyā koro',
nija-māne sprhā-hīna*

Ismét eltelt egy év és újra itt vagyok, és megpróbálok megfelelő dicsőítő szavakkal illetni téged. De ahogy múlik az idő, és azt gondolnám, hogy egyre nagyobb lesz a tudásom, és egyre jobban ki fogom tudni fejezni hálámat és csodálatomat, amit érzek irántad, úgy tűnik, hogy ez egyre kevésbé sikerül. Hisz az idő múlásával még világosabbá válik, hogy milyen csodálatos vagy, és bár valamilyen szinten, kegyedből biztosan fejlődök a Kṛṣṇa-tudatban, tetteid, odaadásod, egyre egyértelműbbé teszik számomra, hogy sohasem leszek képes a megfelelő szavakkal köszönetet mondani neked.

Hálás vagyok azért, hogy ilyen tökéletes példát mutatsz nekünk, így kétség sem merül fel, hogyan is kellene gyakorolnunk a Kṛṣṇa-tudatot, úgy, ahogyan azt Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda meghagyta nekünk.

Köszönöm, hogy olyan hűséggel képviseled tanításait, és oly hitelesen, őszintén és érthetően adod ezt tovább nekünk! Minden nap kérem az Úr Kṛṣṇát, hogy vigyázzon rád, és tartson meg téged egészségben, és segítsen minket abban, hogy minél tovább szolgálhassunk és tanulhassunk tőled, s imádkozom hozzá, hogy adjon nekem is erőt és egészséget, hogy a szolgálatot hozzád méltó módon, a te elégedettségedre tudjam ellátni.

Tudom, hogy ezekből a szavakból, e száználmas próbálkozásaimból te képes vagy kiszűrni azt a kis odaadást, amit szeretnék nyújtani feléd és alázatosan kérem, hogy fogadd el.

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

Örök, odaadó szolgád:
Bhaktin Vārallyay Éva

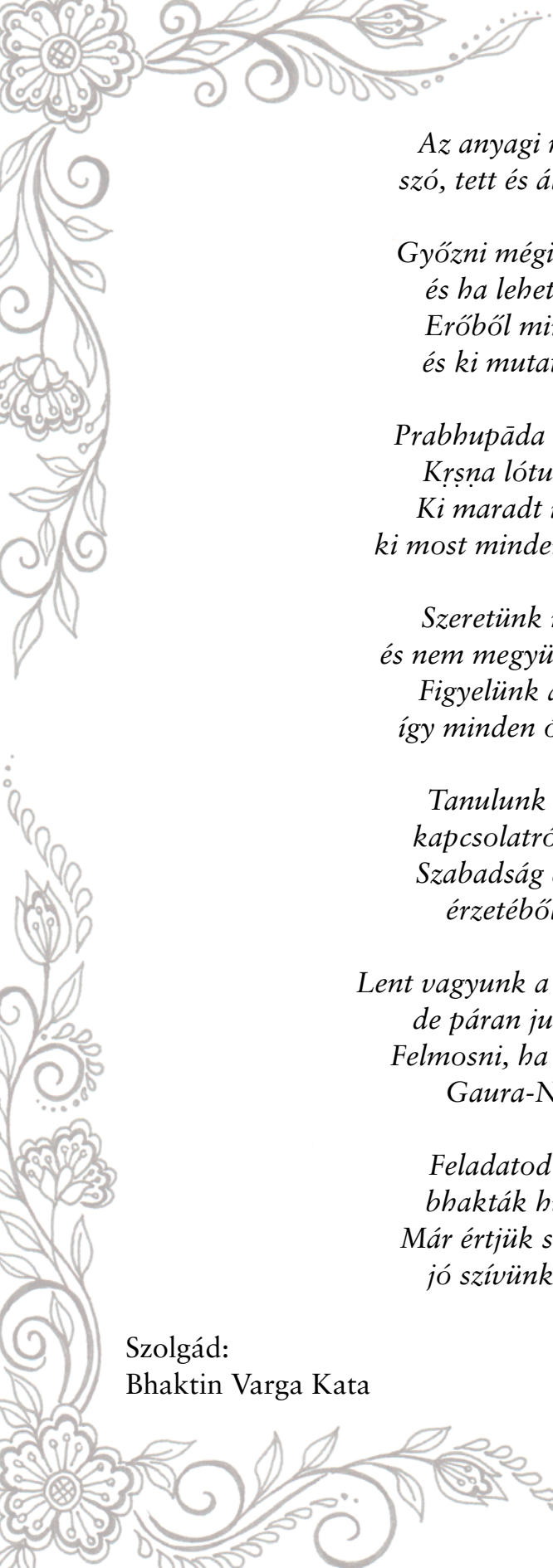
Bhaktin Varga Kata

Kedves Mahārāja!
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szívünk tisztítója

*Nem vagyunk még avatva,
de ami késik, az jön.
Nem vágyunk még zsinórra,
de adni kéne, van könny.*

*A lelki világ otthon,
hol minden csoda történt.*

*Az anyagi meg pokol,
szó, tett és álom tőrként.*

*Győzni mégis hogy lehet,
és ha lehetne, kell-e?
Erőből mire visszük,
és ki mutatja, merre?*

*Prabhupāda messzi ment,
Kṛṣṇa lótuşzlábához.
Ki maradt itt helyette,
ki most mindent ránk áldoz?*

*Szeretünk mi hallani,
és nem megyünk el máshoz.
Figyelünk a Swámira,
így minden óránk áldott.*

*Tanulunk a lélekről,
kapcsolatról Kṛṣṇával.
Szabadság és szerelem
érzetéből kilábal.*

*Lent vagyunk a völgyben mind,
de páran jutunk közel.
Felmosni, ha nem tudunk,
Gaura-Nitāi ölel.*

*Feladatod nehézség,
bhakták hú tanítója.
Már értjük szándékodat,
jó szívünk tisztítója.*

Szolgád:
Bhaktin Varga Kata

Varṣāṇā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you my revered master. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Śrīla Vasudev Ghosh reflects, “*yadi gaura nā hoito, tabe ki hoito, kemone dharitām de?*”

If Lord Gaura had not appeared as the *yuga-avatār* in this age of Kali, then what would have become of us”?

This question came to mind when I was transcribing your mother’s letter to you, where she speaks of the series of ‘lucks’ that saved her and your father from the unspeakable atrocities of the holocaust. If they had not survived then what?

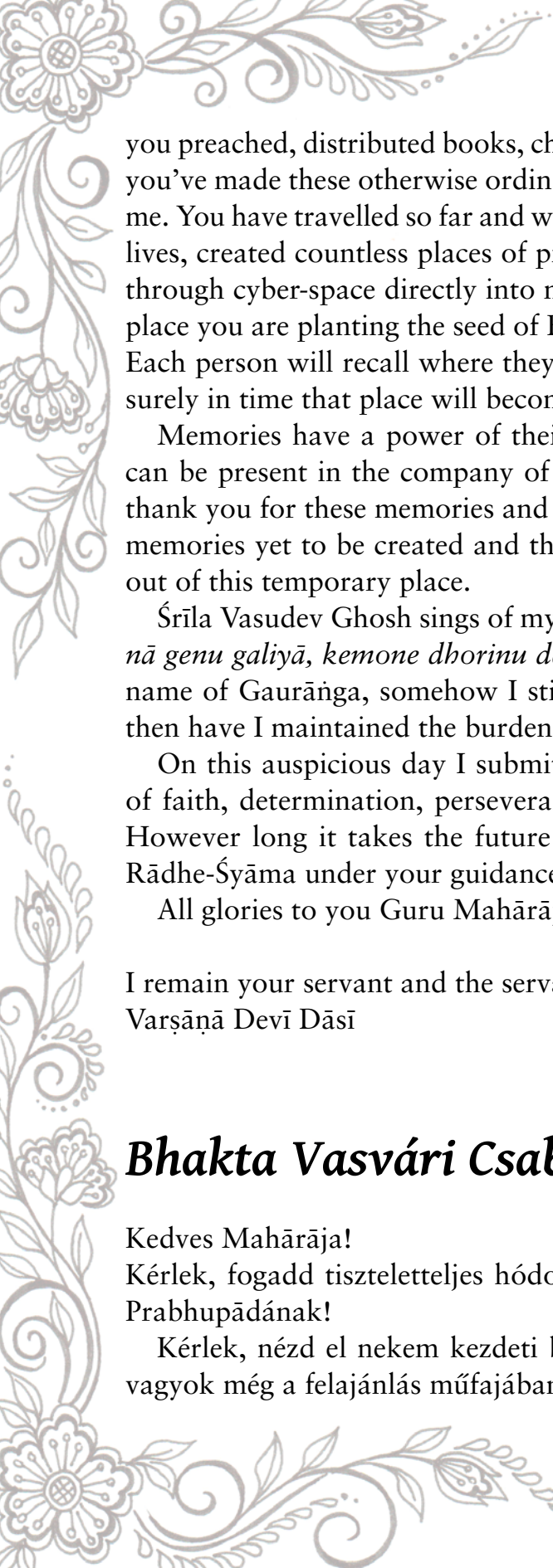
What if you had not appeared, then what would have become of us?

There would have been no ISKCON Hungary as we know it, no Dayāla-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga, No New Vraja-dhāma, no Rādhe-Śyāma, no Lal Publishers, no books, the inconceivable list could go on and on, as long as the list of your countless achievements in the service of your master. It seems Rādhe-Śyāma had Their plan. Those series of ‘lucks’ appear to have been Their arrangement.

They sent you from Hungary to Canada and from there They brought you to the US, across to the UK and onwards back to Hungary and beyond, all the while picking the likes of me out of the ocean and onto Śrīla Prabhupāda’s boat, what an adventure They had planned for you!

Yudhiṣṭhira Mahārāja glorifies Mahātmā Vidura as he expresses how, “devotees like your good self are verily holy places personified. Because you carry the Personality of Godhead within your heart, you turn all places into places of pilgrimage.” Over the years as I wandered the corridors of Bhaktivedanta Manor I found my mind flooded with memories of your pastimes here, how you served here, taught us, corrected us, led us. These memories, added to those we hear of about Śrīla Prabhupāda, added to the sacredness of this space.

When I drive or walk through certain parts of the UK, places where

you preached, distributed books, chanted *japa*, led *harināma* I see how you've made these otherwise ordinary places, places of pilgrimage for me. You have travelled so far and wide over the years, touched so many lives, created countless places of pilgrimage ... now you're travelling through cyber-space directly into millions of people's homes. In each place you are planting the seed of Bhakti, so many memories created. Each person will recall where they were when they 'met' the Swami, surely in time that place will become a place of pilgrimage for them.

Memories have a power of their own, with a simple thought we can be present in the company of that which is dear to our heart. I thank you for these memories and pray that there will be many more memories yet to be created and that each one will help in lifting me out of this temporary place.

Śrīla Vasudev Ghosh sings of my condition, (*āmi*) *gaurāṅga boliyā, nā genu galiyā, kemone dhorinu de?*” “Even though I chant the holy name of Gaurāṅga, somehow I still have not melted in ecstasy how then have I maintained the burden of this body?”

On this auspicious day I submit my request to you for a blessing of faith, determination, perseverance and patience on this journey. However long it takes the future is bright, the future is service to Rādhe-Śyāma under your guidance. This is my hope.

All glories to you Guru Mahārāja.

I remain your servant and the servant of your servants,
Varṣāṇā Devī Dāsī

Bhakta Vasvári Csaba

Kedves Mahārāja!

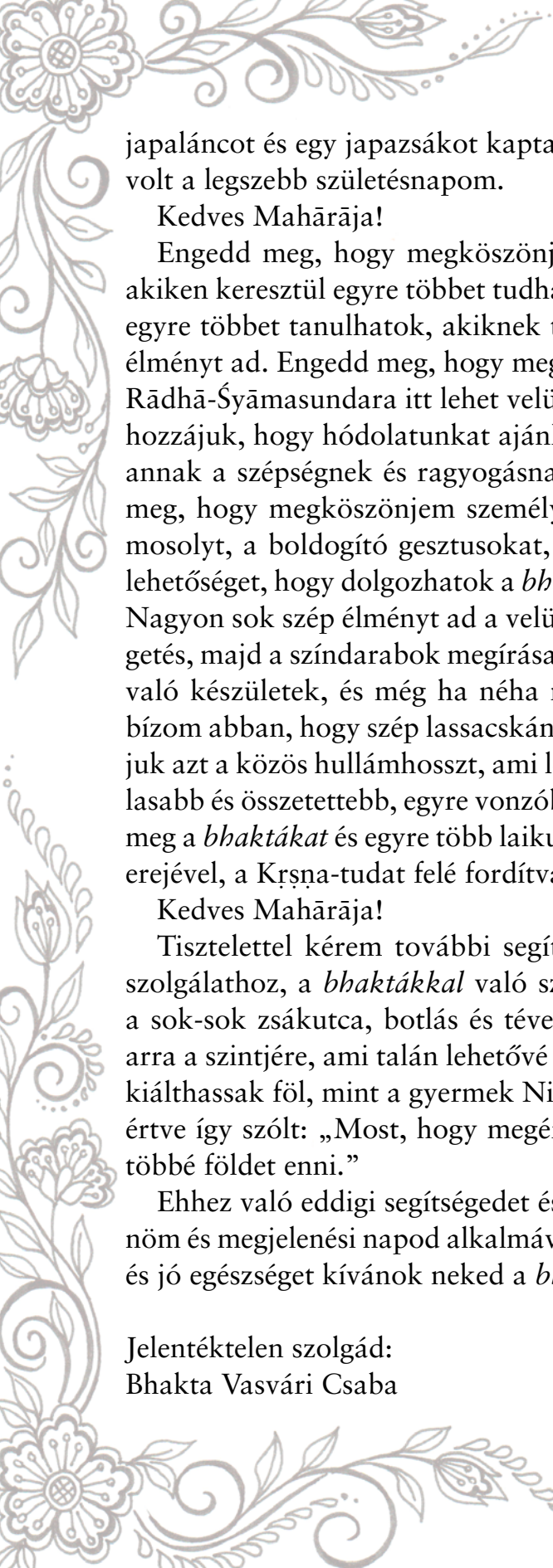
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, nézd el nekem kezdeti bizonytalanságaimat, hisz járatlan vagyok még a felajánlás műfajában.

Engedd meg, hogy egy személyes élménnyel kezdjem.

Azt hiszem, a mostani életem lényegi része Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara színe előtt kezdődött 2016. december 28-án este. Persze sok dolog történt velem az első ötven évben is, az utóbbi években sok találkozásom volt már ez előtt a nap előtt is *bhaktákkal*, és sokszor voltam a templomszobában is, de – talán Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből – valójában ezen az estén éreztem meg egészen nyilvánvalóan azt az egészen értelmetlen és kilátástalan helyzetet, amibe itt, az anyagi világban kerültünk. Ez a ráismerés pedig egy eddig nem tapasztalt lehetőség felé vezető út előtt is fellebbentette a fátylat. Ezen a decemberi estén szinte egyedül ücsörögtem a templomszobában, s a csukott oltárfüggönyt nézve elképesztően erős vágy tört rám, hogy végre láthassam az Urakat, hogy végre megnyíljon a függöny, hogy együtt lehessenek Velük én is. Különösen sűrű és szívbe markoló élmény volt, hiszen a csukott függöny mögött egyszerre éreztem nagyon közelinek és nagyon távolinak Őket. Tudtam, reméltem, hogy egyszer majd megnyílik az oltár és újra láthatom az Urakat, újra közel lehetek hozzájuk, de ezzel együtt azt is éreztem, milyen sivár Nélkülük minden, és milyen elmondhatatlanul csodás lenne visszakerülni Hozzájuk, újra ott lenni, ahol valójában lennünk kéne. Egyszerre bíztam benne végtelen hittel és bizonyossággal, hogy lehetséges az Ő színük elé kerülni és egyszerre éreztem ezt teljességgel lehetetlennek. Annyira intenzív volt mindez, hogy megállíthatatlanul sírni kezdtem és egészen rövid idő alatt annyira elhatalmasodott rajtam ez az összetett érzés, hogy órákig nem is bírtam abbahagyni a sírást. Eleinte azért, mert csukva volt a függöny és ez szinte megmásíthatatlannak tűnt, később pedig azért, mert végre megnyílt az oltár és rajta ott álltak Ők csodásan és gyönyörűségesen, egyértelműen jelenvalón. Ez az órákig tartó felszabadító zokogás tisztító nevetés is volt egyszerre, s hol a határtalan öröm, hol a kétségbeesett kilátástalanság dominált benne, hol pedig mind a kettő egyszerre. A jelenlévő pár *bhakta* persze nagyon megérett volt velem és türelemmel nézte el, hogy szétbőgöm az esti *bhajanát*, sőt, mikor oltárzárás után kijöttem a templomszobából, a folyosón egyikük még kezembe nyomott egy *mahā-gulabot is*.

Másnap délelőtt pedig Rādhānātha prabhutól születésnapomra egy

japaláncot és egy japazsákot kaptam ajándékba. Eddigi életemben ez volt a legszebb születésnapom.

Kedves Mahārāja!

Engedd meg, hogy megköszönjem neked azt a sok-sok *bhaktát*, akiken keresztül egyre többet tudhatok meg a Kṛṣṇa-tudatról, akiktől egyre többet tanulhatok, akiknek társasága egyre több nyugalmat és élményt ad. Engedd meg, hogy megköszönjem neked azt, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara itt lehet velünk, s hogy mi ilyen közel lehetünk hozzájuk, hogy hódolatunkat ajánlhatjuk nekik, hogy tanúi lehetünk annak a szépségnek és ragyogásnak, amit ránk sugároznak. Engedd meg, hogy megköszönjem személyes figyelmedet, a sok törődést és mosolyt, a boldogító gesztusokat, amiket tőled kaptam és kapok, a lehetőséget, hogy dolgozhatok a *bhaktákkal*, hogy szolgálhatok nekik. Nagyon sok szép élményt ad a velük való foglalkozás, a közös tervezés, majd a színdarabok megírása, a közös próbák és az előadásokra való készülétek, és még ha néha nehézségeket is kell leküzdenünk, bízom abban, hogy szép lassacskán elfogadnak a *bhakták* és megtaláljuk azt a közös hullámhosszt, ami lehetővé teszi, hogy egyre színvonalasabb és összetettebb, egyre vonzóbb előadásokkal örvendeztethessük meg a *bhaktákat* és egyre több laikus figyelmét ragadjuk meg a színház erejével, a Kṛṣṇa-tudat felé fordítva őket.

Kedves Mahārāja!

Tisztelettel kérem további segítséged és áldásod az előttem álló szolgálathoz, a *bhaktákkal* való színházi munkához és ahhoz, hogy a sok-sok zsákutca, botlás és tévelygés után eljuthassak a tudásnak arra a szintjére, ami talán lehetővé teszi, hogy egyszer én is hasonlóan kiálthassak föl, mint a gyermek Nimāi, aki Śacī mama tanítását megértve így szólt: „Most, hogy megértettem ezt a filozófiát, nem fogok többé földet enni.”

Ehhez való eddigi segítségedet és útmutatásodat alázatosan köszönöm és megjelenési napod alkalmával minden lehető jót, erőt, türelmet és jó egészséget kívánok neked a *bhakták* további tanításához.

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Vasvári Csaba

Vedānta

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sok boldogságot kívánok neked megjelenési napod alkalmából! Köszönöm a szolgálatot, amit kaptam tőled, hogy segíthetek a Nitya-sevā gyűjtésében. Nagyon izgalmas kalandokban van részem. Egy alkalommal azt terveztük délelőtt, hogy eset megyünk majd Nitya-sevāt gyűjteni. De estére már nagyon elfáradtam. De azért még kimentem gyűjteni. Megkérdeztünk egy mātājīt, aki azt mondta, hogy ők már páran összefogtak, hogy egy nagy adományt gyűjtsenek. De mivel látom, hogy te is adományt gyűjtesz, azért egy kis adományt én is adok. És adott egy nagyon nagy adományt. Nagyon meglepődtem, mert ilyen nagy pénzt még sosem láttam.

Nagyon szeretem Krisna-völgyet, mertsokat lehet barangolni. Tudok íjászkodni, futkározni. Nagyon hálás vagyok Neked, hogy Krisna-völgyet létrehozta.

Szolgád,
Vedānta

Veṅu-gītā Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget szívemet megörvendezettető lótuuszlabaidnak!

Rohannak az évek, s úgy érzem, semmi hasznosat nem tettem érted. Mindig lelkesen figyeltelek, de vajon mit sikerült megvalósítanom tanításaidból? Kettőt biztosan.

Valóban nem szabad megszokni, természetesnek venni Rādhā-Śyāmasundara jelenlétét, s hogy a *bhakták* a kincsünk. Az ostoba, mint amilyen én vagyok, csak akkor tanul ha tapasztal, vagy ha többször tapasztal. A te szavaid mind Golokáról származnak, sohasem lenne szabad figyelmen kívül hagyni, vagy akárcsak meg nem érteni.

Hálás vagyok a sorsomnak, hogy összekapcsolt veled, s végtelenül hálás vagyok neked, hogy minden körülmények között fogod a kezem.

*yāvan nṛ-kāya-ratham ātma-vaśopakalpaṁ
dhatte gaṛiṣṭha-caraṇārcanayā niśātam
jñānāsim acyuta-balo dadhad asta-śatruḥ
svānanda-tuṣṭa upasānta idaṁ vijahyāt*

„Amíg valaki arra kényszerül, hogy anyagi testet fogadjon el, annak különféle részeivel és tartozékaival együtt, melyek nem állnak teljesen az irányítása alatt, menedéket kell keresnie feljebbvalóinak, azaz lelki tanítómesterének és a lelki tanítómester elődeinek a lótuszlábánál. Az ő kegyükből kiélesítheti a tudás kardját, s az Istenség Legfelsőbb Személyisége kegyének erejével aztán győzze le a korábban említett ellenségeket. A *bhakta* így legyen képes elmerülni saját transzcendentális boldogságában, majd elhagyhatja ezt a testet, és visszanyerheti lelki azonosságát.” (SB.7.15.45.)

Minél mélyebben vagyok, annál jobban felnézek rád, s imádkozom, hogy egy kegyes fuvallat hordja felém megnyugtató hangod, s azt a Vraja-dhāmi port, melyet *parikramād* során érintettél.

Köszönöm, hogy láthatom azt a csodát, ahogyan megszólítod az embereket, s hogy minden teteddel példa vagy, az örök Jóakaró.

Hulljon hát a fejedre virágosó, melyben rejtve, az én szívem szirmai is ott lakoznak!

Érdemtelen szolgád:
Veṇu-gītā Dāsa

Vibhāvarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept this simple offering.

Filled with gratitude and appreciation
The path I tread is often uncertain
Sometimes painful, sometimes confused
Trying to rely on Kṛṣṇa
Accept whatever He sends
Trying to see his mercy
Which so often seems hidden to me
Yet I know
If I hold onto your words
Words which anchor my life
Words that guide my actions
Words that give me strength
A kindness that carries me when all else has failed
I know that if my head is screwed on right
If I follow your every instruction
I know
I know that I will be fine
So I thank you for being that steady force
One that never gives up on me
Even when I show no appreciation
Honestly and compassionately steering me
Steering me back to Kṛṣṇa

Your aspiring servant,
Vibhāvarī Devī Dāsī

Vidyāgati Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your *vyāsa-pūjā*.

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande paramānanda-mādhavam*

“I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, the deliverer of the fallen souls. His mercy turns the dumb into eloquent speakers and enables the lame to cross mountains.” (Sanātana Gosvāmī. *Hari-bhakti-vilāsa* 2.12)

*dhyāna moolam guru mūrti
pūjā moolam gurur padam,
mantra moolam gurur vākyam,
mokṣa moolam guru kṛpā*

Translation: “The Guru’s form is the best to meditate upon; the Guru’s feet are the best for worship; the Guru’s word is the *mantra*; the Guru’s Grace is the root of liberation.” (Guru-gītā – Skanda Purāṇa Dialogue between Lord Śiva and Uma (Śakti))

I was born and raised in India by my grandmother. She was a fixed Kṛṣṇa devotee and she would regularly recite *Bhagavad-gītā* and *Śrīmad-Bhāgavatam* to group of village ladies and she would have me sit beside her.

When I was 6 years old I was taught by my grandmother to sing a number of Kṛṣṇa *bhajan*s and to recite the above *guru-mantra* but never really understood it, until you came in to my life, like the Sun brightening up my life with transcendental knowledge and by giving me a sense of belonging.

Thank you, Guru Mahārāja from the bottom of my heart for saving

me from the eternal darkness and suffering, the words “Thank you “ do not justify the cause, I am forever indebted to you eternally.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvanīs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

“By the mercy of the spiritual master one receives the benediction of Kṛṣṇa. Without the grace of the spiritual master, one cannot make any advancement. Therefore, I should always remember and praise the spiritual master. At least three times a day I should offer my respectful obeisance unto the lotus feet of my spiritual master.” (Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura, *Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka*, 8.)

I have heard many times in lectures that a disciple’s duty is to assist his/her spiritual master in his service to His Divine Grace, with that in mind there are lot of services which I would like to do but my broken machine does not support me, more so now.

By Śrīmatī Rādhārāṇī’s mercy I can try to raise and donate to another Nitya-sevā this year. Please bless me it is going to be a lot harder this time as you know, but my attitude is that I would rather die trying Guru Mahārāja.

I am also hoping to continue to distribute Śrīla Prabhupāda’s books via phone.

The ultimate highlight for me this year was when you blessed my home with your lotus feet and your presence. Even though you had to do a detour and time was of the essence, but only due to your causeless mercy were we able to honour you at our humble abode.

I was very touched Guru Mahārāja by your kindness.

As regards to my spiritual growth, I am following your instructions to the best of my abilities and always endeavouring to serve you and Śrī Śrī Rādhē-Śyāma at every opportunity, but like you had once told me not to fight with Kṛṣṇa’s will, I am learning to do that now.

With lots of love and affection.

Your daughter and servant, Vidyāgati Devī Dāsī

Vilāsinī Devī Dāsī

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos, tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden évben beköszönt ez a szép ünnepnap, születésed napja, mely újabb nagyszerű alkalom téged dicsőíteni.

*saṁsāra-dāvānala-liḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Drága Guru Mahārāja! Hálás, odaadó szívvel köszöntlek téged! Köszönöm, hogy megmentettél az anyagi élet tudatlanságából, köszönöm neked azt a felbecsülhetetlen kincset, kegyet, hogy tanítványodként hozzád tartozhatok, tőled tanulhatok, te vezetsz engem lótuszlábaid szolgálatán át egyre közelebb és közelebb az édes Isteni Párhoz.

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Az eltelt sok év alatt a veled együtt átélt szép élmények, a csodálatos ünnepek bensőséges hangulata, a fergeteges *kīrtanák*, a lebilincselően érdekes, tanulságos leckék, a közös *parikramāk*, a Szekérfesztivál

a te jelenlétedben, melletted végezhessem, az még csodálatosabbá tette az egészet. Madarat lehetett volna fogatni velem, amikor még zöld-ségmosásra, aprításra is megkértél, vagyis közvetlenül szolgálhattalak téged. Milyen végtelenül kegyes vagy, drága lelki édesapám! Köszönöm!

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Minden ünnepen mi, *bhakták* nagy lelkesedéssel és izgatottan várjuk az oltárnyitást, hogy vajon az édes Isteni Párt milyen csodálatos ruhában, milyen kedvtelés közepette láthatjuk. A *kīrtana* üteme, hangulata egyre fokozódik, te időnként ki-kinézel a függöny mögül és elégedetten mosolyogsz a *bhakták* lelkesedését látva, és mire ez a nagy lelkesedés a tetőfokára hág, egyszer csak szétlebben a függöny és bepillantunk a lelki világba. Az édes Śrīmatī Rādhārāṇī és Úr Śyāmasundara ott állnak legújabb, csodálatosan szép ruhájukban, tündöklő arcuk édes mosolyával néznek le ránk és mi elbűvölve, meghatottan gyönyörködünk isteni szépségükben. Mindezt neked köszönhetjük, drága Guru Mahārāja, hiszen a te végtelen szereteted, odaadásod, csodálatos, művészi terveid, elgondolásaid alapján készülnek a szebbnél szebb ruhák és oltárdíszítések, a *pūjārī bhakták* a te irányításoddal végzik magasztos, szép odaadó szolgálatukat. A te Kṛṣṇa iránti végtelen szereteted nyilvánul meg minden oltárképben. Köszönet neked ezekért a bensőséges lelki élményekért!

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester nagyon becses, mert ügyesen segít a *gopīknak*, akik mindig másként rendezik be Vṛndāvana ligeteit, hogy ezzel is hozzájáruljanak Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéhez.”

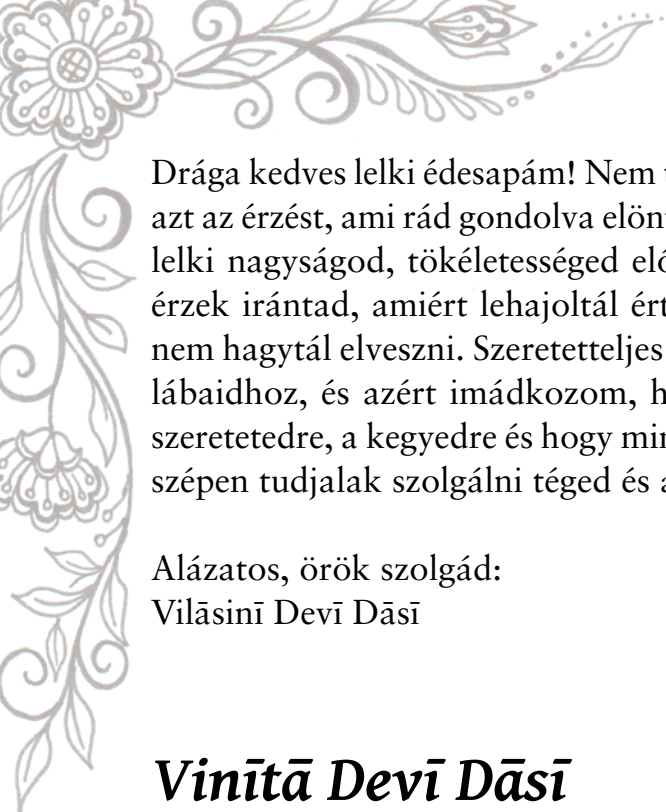
Drága lelki édesapám! Az egész világon nincs még egy olyan tökéletes hely, mint Új-Vraja-dhāma, amely a te terveid, megvalósításaid, szereteted és odaadásod által nyilvánult meg, és amely a legcsodálatosabb helyszíne az édes Isteni Pár örök kedvteléseinek itt az anyagi világban. Śrīmatī Rādhārāṇī és Úr Śyāmasundara bizonyára nagyon elégedettek ezekkel a nagy gondossággal és odaadással kialakított szép helyszínekkel és örömeiket lelik bennük, de legfőképpen az általad írt csodálatos *Nava Vraja Mahimā* köteteiben, melyekben az isteni kedvteléseket beszéled el, miközben *parikramādon* végigjárod a kedvtelések gyönyörű helyeit.

Örök hála, dicsőség és köszönet neked ezért a csodálatos könyvért, drága Guru Mahārāja!

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgálója.” Drága Guru Mahārāja! Te mindig nagy odaadással, rendíthetetlenül követed szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda utasításait, mindig a tökéletességre törekszel szolgálatodban, hogy méltó tanítványaként elégedetté tehesd őt. Az Úr Kṛṣṇa odaadó szolgálatához a lelki tanítómester szolgálatán keresztül vezet az út. Śrīla Prabhupāda bizonyára nagyon elégedett és boldog, látva az egész csodálatos, tökéletes életedet, eddigi életművedet, mely kimagasló és egyedülálló az egész ISKCON-ban, az egész világon. Mi más lenne a legjobb bizonyíték arra, hogy Te Śrīla Prabhupāda és az édes Úr Kṛṣṇa legbensőségesebb szolgálója vagy, mint az eddigi egész életed?!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvamś tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

Drága kedves lelki édesapám! Nem tudom megfelelően szavakba önteni azt az érzést, ami rád gondolva előnti a szívemet. Alázatosan meghajlok lelki nagyságod, tökéletességed előtt, mély hálát és végtelen szeretet érzek irántad, amiért lehajoltál értem a porba és magadhoz emeltél, nem hagytál elveszni. Szeretetteljes szívvel, alázatosan borulok lótusz-lábaidhoz, és azért imádkozom, hogy soha ne váljak méltatlanná a szeretetedre, a kegyedre és hogy mindig nagyon figyelmesen, pontosan, szépen tudjalak szolgálni téged és a missziódat.

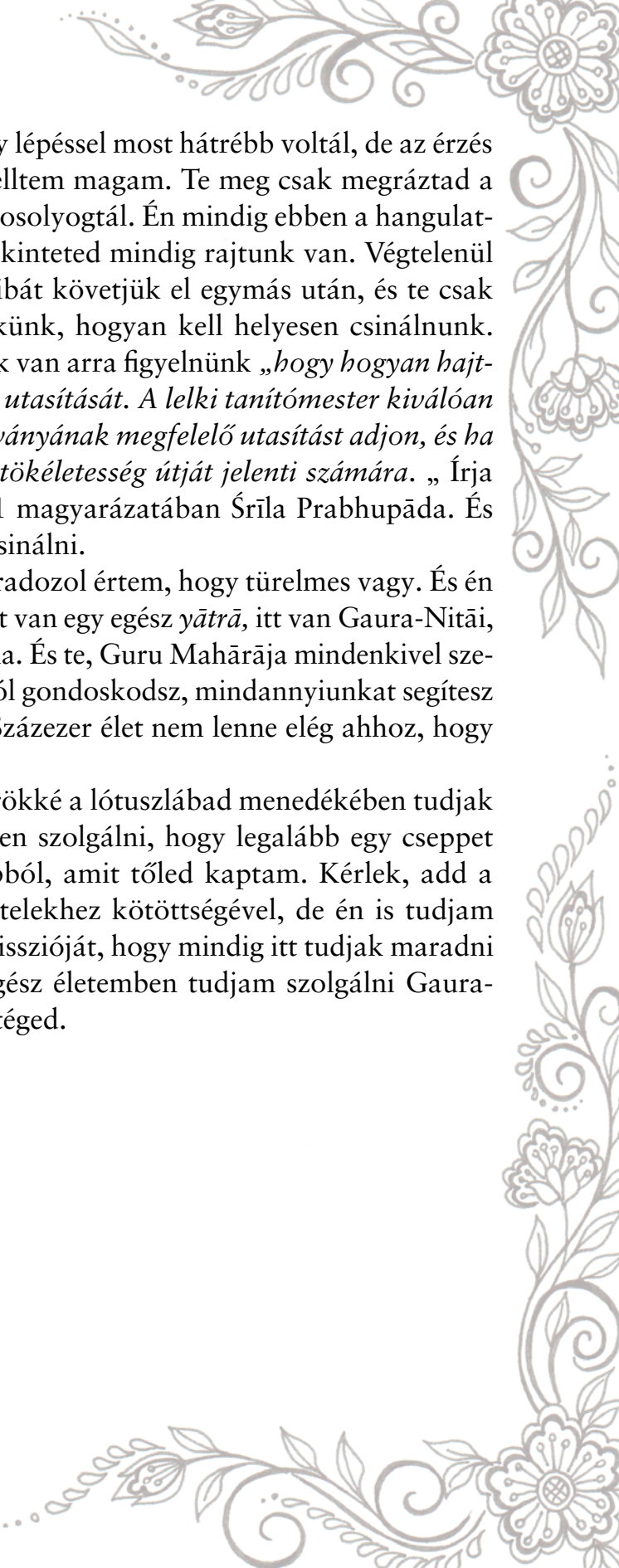
Alázatos, örök szolgád:
Vilāsinī Devī Dāsī

Vinītā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Kérlek, engedd meg, hogy mindenekelőtt bocsánatot kérjek. Bocsánatot, amiért az elmúlt évben nem tudtalak megfelelően követni. Egy botladozó kis gyereknek érzem magam, akinek van egy nagyon különleges vezetője. Egy vezető, aki ha személyesen nincs is velem, de mindig érzem, hogy a szívemben van. És szerintem ezt minden tanítványod érzi. Ott vagy a szívünkben és vigyázol, figyelsz ránk. Elképesztő, hogy minden tanítványodra oda tudsz figyelni. És hogyha hibázunk, akkor csak mosolyogsz. Az a kép jutott eszembe, amikor kirohantam a *pūjārī* szoba ajtaján és te pont ott álltál. Ráadásul ezt egymás után két alkalommal is megtettem. Ahogy siettem kicsaptam az ajtót és mivel te ott álltál, neked ütközött az ajtó. Akkor ott azt hittem ketté nyílik a föld és én a pokol bolygókra kerülök. De te csak mosolyogtál és annyit mondtál, „ha nincs ott a kezem szétütöd a fejemet.” Rettegetesen érzetem magam, de te csak mosolyogtál. Mikor másodjára is kirohantam a *pūjārī* helységből, te akkor jöttél volna be. Ugyanaz az

érzés fogott el. Szerencsére egy lépéssel most hátrébb voltál, de az érzés ugyanaz volt. Annyira szégyelltem magam. Te meg csak megráztad a fejed utamra bocsátottál és mosolyogtál. Én mindig ebben a hangulatban látlak. Óvó és vigyázó tekinteted mindig rajtunk van. Végtelenül türelmes vagy. Ugyanazt a hibát követjük el egymás után, és te csak újból és újból elmondod nekünk, hogyan kell helyesen csinálnunk. Pedig csak egyetlen feladatunk van arra figyelniük *„hogyan hogyan hajtsuk végre a lelki tanítómester utasítását. A lelki tanítómester kiválóan ért ahhoz, hogy minden tanítványának megfelelő utasítást adjon, és ha a tanítvány teljesíti, azt az a tökéletesség útját jelenti számára.* „ Írja a *Śrīmad-Bhāgavatam* 4.8.71 magyarázatában Śrīla Prabhupāda. És ezt sem tudom megfelelően csinálni.

Köszönöm, hogy ennyit fáradozol értem, hogy türelmes vagy. És én csak egy személy vagyok, de itt van egy egész *yātrā*, itt van Gaura-Nitāi, Új-Vraja-dhāma, Rādhe-Śyāma. És te, Guru Mahārāja mindenkivel személyes vagy. Mindannyiunkról gondoskods, mindannyiunkat segítesz közelebb kerülni Kṛṣṇához. Százezer élet nem lenne elég ahhoz, hogy én ezt megháláljam neked.

Azért imádkozom, hogy örökké a lótu-szlábad menedékében tudjak maradni, hogy tudjalak szépen szolgálni, hogy legalább egy cseppet vissza tudnék adni neked abból, amit tőled kaptam. Kérlek, add a kegyed, hogy a magam feltételekhez kötöttségével, de én is tudjam szolgálni Śrīla Prabhupāda misszióját, hogy mindig itt tudjak maradni a te menedékedben. Hogy egész életemben tudjam szolgálni Gaura-Nitāit, Śrīla Prabhupādát és téged.

Elesett szolgád:
Vinītā Devī Dāsī

Viṣṇupriya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Eltelt egy pár év, amióta felajánlást írtam neked. Az élet folyamatosan zajlik, sok nehézséggel szembesülök, de mindig menedéket találok a *bhakták* társaságánál és a *mūrti* imádatban. Azt, hogy megismerhettem a *bhaktákat*, és hogy csatlakozhattam a Kṛṣṇa-tudat mozgalmához, mind neked köszönhetem. Ha te nem jössz Magyarországra prédikálni, ki tudja mi lenne velünk, mennyire szenvednénk.

A prédikálással töltött 30 éved alatt téged is sok nehézség ért, mégis mindig újult erővel folytatod a missziót, hogy Śrīla Prabhupāda vágyának eleget tegyél. Ha erre gondolok ez engem is megerősít, hogy kitartó maradjak, mindig folytassam a lelki gyakorlatokat. A legjobb dolog ami velem történt, hogy megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot, és ezeket az értékeket szeretném a gyerekeimnek is továbbadni.

Kérlek, add a kegyed, hogy megtaláljam a helyes motivációt és, elégedetté tudjalak tenni.

Köszönök mindent.

Szolgád: Viṣṇupriya Devī Dāsī

Vraja-dhāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

*samsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa azt ...

Kérlek, gondolj néha rám és add indokolatlan kegyed pár cseppet abból az esőből!

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester szüntelenül örömet merít az Úr Caitanya Mahāprabhu sankīrtan mozgalmából: a szent nevek énekléséből, az eksztatikus táncból, az énekből és a zenéből.

Köszönöm, hogy mutatod számomra!

Kérlek, segíts, hogy csak ez a tiszta odaadás legyen rám hatással, minden más hatástalan legyen

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik, s tanítványait is ezzel foglalja le.

Kérlek, add kegyed, hogy én is részt vehessek ebben a gyönyörű szolgálatban!

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tr̥ptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tr̥ptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a *bhakták* elégedetten eszik a *bhagavat prasādát*, ő is elégedett.

Nagy kegy volt számomra, hogy főzhettem neked, s nagy boldogság volt látni, hogy jóízűen etted is!

Kérlek, add kegyed és engedd meg máskor is, hadd szolgáljalak így!

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-lilā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanító mester mindig arra vágyik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikāról és Mādhaváról!

Kérlek, légy kegyes hozzám hadd legyek én is mohó arra, hadd halljak, hadd énekeljek szüntelenül!

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a *gopīknak*.

Kérlek, légy kegyes hozzám! Hogy tudnám ezt a csodálatos világot megérteni, látni, részt venni benne!

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a legfelsőbb urat!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom hát lótuszlábaidnak, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara hiteles képviselőjének!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvamś tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy elárasztasz indokolatlan kegyeddel, köszönöm eksztatikus *bhajanáidat*, leckéidet, könyveidet, a te kegyedből tudok egyáltalán itt lenni, s ha szolgálhatlak, mindig nagy öröm számomra!

vande guroḥ śrī caraṇāravindam

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótusz-lábainak!

Szolgád:

Vraja-dhāma Dāsa

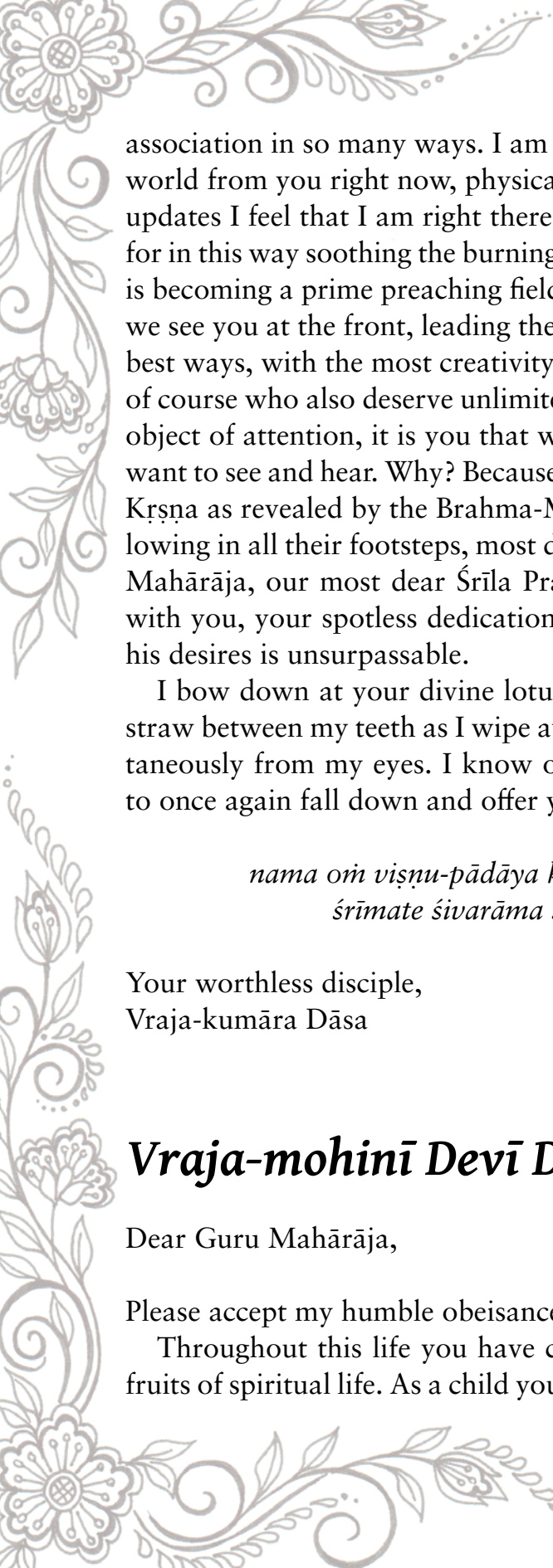
Vraja-kumāra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you so much for being such a wonderful example for us to follow. We are so fortunate to have you as our guru and guide. As technology advances and the internet proliferates more and more people are coming online and espousing their viewpoints, with a healthy number of bloggers and vloggers pushing vegetarian, vegan and spiritual topics. Of course they are not all devotees, though the online devotee voice is itself very strong and stronger by the day.

You can only be commended for taking hold of this preaching medium and giving so much selfless time and energy into pushing Kṛṣṇa consciousness and Śrīla Prabhupāda's movement and teachings to a greater, wider audience. Not only do new people get introduced to you but we your posse of firm converts also get the privilege of your

association in so many ways. I am sitting here at the other side of the world from you right now, physically, but due to your constant daily updates I feel that I am right there by your side. Thank you so much for in this way soothing the burning fire of separation. Yes, the internet is becoming a prime preaching field, many are jumping on board, but we see you at the front, leading the way, saying the best things, in the best ways, with the most creativity, helped by your amazing disciples of course who also deserve unlimited credit. But above all you are our object of attention, it is you that we are focused on, it is you that we want to see and hear. Why? Because you are a perfect representation of Kṛṣṇa as revealed by the Brahma-Madhva-Gauḍīya sampradāya, following in all their footsteps, most directly those of your beloved Guru Mahārāja, our most dear Śrīla Prabhupāda. He must be so pleased with you, your spotless dedication and dutifulness towards fulfilling his desires is unsurpassable.

I bow down at your divine lotus feet again and again, and with a straw between my teeth as I wipe away the tears of love flowing spontaneously from my eyes. I know of nothing more to do or say than to once again fall down and offer your *praṇāma-mantra* once again.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāmin iti nāmine*

Your worthless disciple,
Vraja-kumāra Dāsa

Vraja-mohinī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Throughout this life you have continually nourished me with the fruits of spiritual life. As a child you encouraged and cheered my every

spiritual activity no matter how trivial it was. You've showered unlimited mercy and created a store box of Kṛṣṇa Consciousness within my heart, filled with nourishment to last this lifetime. As a teenage you cared and steered me through often rocky roads through your annual January visits and by allowing me to help (although I was probably more hinderance than I was a help) with *pūjā* preparations for Rādhā-Dāmodara and sit in whilst you offered *āratī* to them. As an adult you continue to inspire me through every channel there is, your vlogs, your books, your podcasts and tweets.

Actually, I have no qualification to be your disciple. It is only due to your mercy. This mercy is my only saving grace. Even this offering, I have no worth to write you an offering but I want to at least try to explain my gratitude to you for being so merciful and flooding my life with so many moments of complete and utter bliss.

These past few years you have been scripting and filming these vlogs, and I feel so fortunate to be a part of this incredible journey, really I have no position or post which requires me to be present but still you mercifully allow me to be and encourage my input. In everything you do you set such a perfect example of how things should be done.

Thank you for encouraging me, for gifting me your mercy.

Thank you for guiding me in trivial matters, and for guiding Rādhā Dāmodara Prabhu too.

Thank you for providing shelter for Gaṅgā Mātā Devī Dāsī, and for spiritually supporting my entire family through her passing.

Thank you for giving me so much richness that I feel I have a lifetime's supply of inspiration.

Aspiring to be a worthy disciple,

Your servant,
Vraja-mohinī Devī Dāsī

Vraja-reṇu Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mindig úgy érzem, én nem vagyok elegendő ahhoz, hogy egy szép felajánlást írjak neked, születnapod alkalmából. Pedig ez a nap dicsőséges az egész világ számára.

Ritka az olyan nagy lélek, aki lelki tanítómestere és Isten iránti hitéből és szeretetéből, magát feláldozva elmegy egy *bhakták* nélküli vidékre, és létrehoz egy országos szintű közösséget. Te mégis olyan erős vagy, és akkora bizalommal vagy Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa felé, hogy képes voltál ezt megcsinálni! Nagyon szépen köszönöm, hogy esélyt adtál élni a lehetőséggel, hogy elkezdhessek élni, hogy megismerhettem annyi nagyszerű embert és barátot, akiket sosem ismerhettem volna meg nélküled. Csak egy elveszett, az anyagi lét mocsarában süllyedő lélek lennék, de neked köszönhetően megkaphattam a titkot, ami kihúz a mocsár süllyesztő örvényéből – ha mozdulatlan maradok a mocsárban, lótuszlábad és a *bhakták* szolgálatához ragaszkodva végül kijuthatok bűzös forgatagából.

Köszönöm neked, hogy felavattál és csatlakozhattam Kṛṣṇa családjához, pedig igazán nem vagyok rá méltó, sőt, mikor a nevemet adtad, úgy éreztem, hogy meg sem érdemlem, túlságosan egoista vagyok hozzá. Az igazi lelki élet még csak most kezdődik, de én próbálkozom szüntelenül, soha fel nem adva szolgálni téged és a *bhaktákat*. Sok-sok emberrel megismertetni a Kṛṣṇa tudatot, továbbadni azt, amit te is tovább adtál nekünk, hogy majd egyszer ők is olyan hálásak legyenek Śrīla Prabhupādának és neked, mint én, és úgy érezzék, hogy ezt a különleges kincset soha nem fogják tudni visszafizetni! Mert hogyan is tudnám meghálálni neked az életem?!

Nagyon boldog születésnapot, Guru Mahārāja!

Örök szolgád: Vraja-reṇu Devī Dāsī

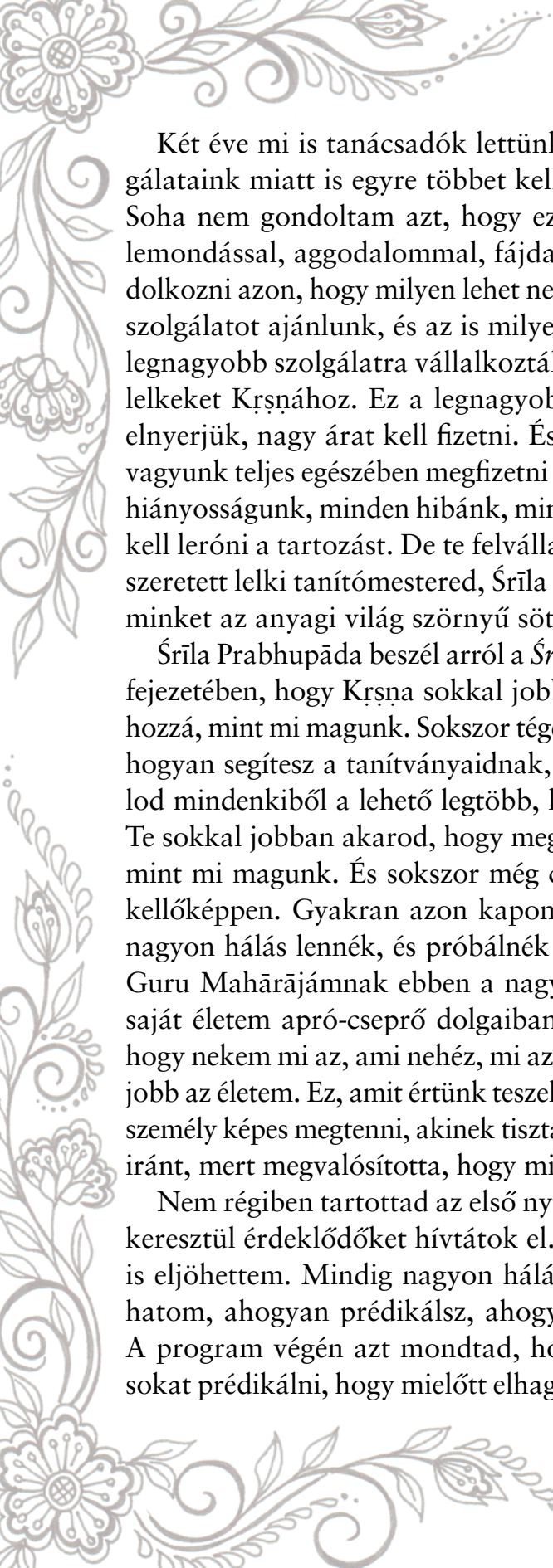
Vrajaloka Devī Dāsī

Kedves Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak, amelyek mindig szeretett lelki tanítómesztered nyomdokaiban járnak!

Ismét eljött ez a nap, hogy felajánlást írhatok neked, megpróbálhatlak dicsőíteni, és nyíltan kifejezhetem az irántad érzett szeretetemet és ragaszkodásomat! Tavaly elmulasztottam ezt a jó szerencsémet, elkéstem a felajánlásommal, ezért idén szerettem volna egy igazán szépet írni neked, és „duplán dicsőíteni” téged. Napok óta, miközben azon medítálok, hogy miket is szeretnék leírni, megköszönni neked, nem tudok egy-egy gondolat végére eljutni, mert folyton elpityergem magam. Guru Mahārājám azt mondta, hogy a nők akkor szoktak sírni, ha mérgesek vagy ha nagyon hálásak. Próbálok a hálám könnyeit szavakba foglalni, és megköszönni neked mindazt, amit kaptam, és amit nap, mint nap kapok – akár személyesen tőled, akár a tanítványaidon keresztül.

A felajánlásaimban minden évben meg szoktam köszönni, hogy elhoztad Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot, és ebből a kicsi kelet-európai országból egy ilyen csodálatos lelki oázist építettél. Az idén újra szeretném ezt megtenni. Talán ahogy telnek az évek, kissé vékonyodik az engem befedő illúzió a fátyla, és én is jobban megértem, hogy ez az anyagi világ egy borzasztó hely, akármivel is próbálkozunk, az anyagi létezés az elejétől a végig szenvedés, és az Úr Caitanya és *bhaktái* lótuszlábainak a szolgálatán kívül semmilyen menedék nincs ezen szörnyű helyen. A mostani boldog életem, az, hogy az anyagi világ szörnyűségei közepette egy szilárd menedékre találtam, hogy értelmet kapott a létezésem – ezt mind neked és azoknak a tanítványaidnak köszönhetem, akik felépítettétek és máig működtetitek az Magyarországi Kṛṣṇa-tudatú Hívók Közösségét. Ahogy egyre mélyebben megértem ezt, egyre nagyobb a hála a szívemben, és egyre nagyobb a vágy is, hogy valahogyan viszonzzam ezt a csodálatos adományt.

Két éve mi is tanácsadók lettünk a férjemmel, emiatt, és más szolgálataink miatt is egyre többet kell másokért felelősséget vállalnunk. Soha nem gondoltam azt, hogy ez ennyire nehéz dolog, hogy ennyi lemondással, aggodalommal, fájdalommal jár. Sokszor szoktam gondolkozni azon, hogy milyen lehet neked, hiszen mi csak annyira parányi szolgálatot ajánlunk, és az is milyen nehéz. Milyen lehet neked, aki a legnagyobb szolgálatra vállalkoztál: hogy visszaviszed az eltévelyedett lelkeket Kṛṣṇához. Ez a legnagyobb jótétemény, de ahhoz, hogy ezt elnyerjük, nagy árat kell fizetni. És sokszor ezt az árat mi képtelenek vagyunk teljes egészében megfizetni – te fizeted meg helyettünk. Minden hiányosságunk, minden hibánk, minden könnyelműségünk miatt neked kell leróni a tartozást. De te felvállaltad ezt csak azért, hogy – követve szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda lótuszlábait – kiments minket az anyagi világ szörnyű sötétségéből.

Śrīla Prabhupāda beszél arról a *Śrīmad-Bhāgavatam* Első énekének 2. fejezetében, hogy Kṛṣṇa sokkal jobban vágyik rá, hogy visszamenjünk hozzá, mint mi magunk. Sokszor téged is így látlak, ahogy figyellek, hogy hogyan segítesz a tanítványaidnak, mindannyiunknak, hogyan próbálsz mindenkiből a lehető legtöbb, legtisztább odaadást elő csalogatni. Te sokkal jobban akarod, hogy megmeneküljünk ebből a rémálomból, mint mi magunk. És sokszor még csak meg sem köszönjük ezt neked kellőképpen. Gyakran azon kapom magamat is, hogy ahelyett, hogy nagyon hálás lennék, és próbálnék minden erőmmel segíteni neked és Guru Mahārājámnak ebben a nagy vállalkozásban, csak elmerülök a saját életem apró-cseprő dolgaiban, és csak magammal foglalkozom, hogy nekem mi az, ami nehéz, mi az, ami fáj, hogyan lehetne könnyebb, jobb az életem. Ez, amit értünk teszel, emberfeletti munka. Ezt csak olyan személy képes megtenni, akinek tiszta szeretet van a szívében az élőlények iránt, mert megvalósította, hogy minden élőlény Kṛṣṇához tartozik.

Nem régiben tartottad az első nyilvános programod, amire a vlogon keresztül érdeklődőket hívtatok el. Olyan szerencsés voltam, hogy én is eljöhettem. Mindig nagyon hálás vagyok, amikor közelebbről láthatom, ahogyan prédikálsz, ahogyan megérinted az emberek szívét. A program végén azt mondtad, hogy a következő években szeretnél sokat prédikálni, hogy mielőtt elhagyod ezt a világot, tudjál igazán élni.

Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy a prédikálás az élet.

Kedves Mahārāja, nem ismerek nálad előbb személyt! Minden mozdulatoddal, minden levegő vételeddel, minden gondolatoddal az Úr dicsőségét hirdeted és lelki tanítómestered üzenetét adod tovább nekünk és mindenki másnak, akivel csak kapcsolatba kerülsz. Te vagy az, aki életet, reményt, lelkesedést adsz nekünk a személyes példád-
dal, az utasításaiddal, bátorításoddal és így lefoglalsz minket odaadó
szolgálatban.

Kedves Mahārāja, te egy olyan személy vagy számomra ebben a világban, aki megtestesíti az igaz szeretetet és együttérzést. Azon keresztül, ahogyan a lelki tanítómesteredet szereted, és ahogyan a tanítványaidat, és ahogyan engem is szeretsz. És ez a mély, feltétel nélküli szeretet, ez az együttérzés, ami belőled árad az élőlények felé, ez könnyeket csal a szemembe, a hála könnyeit, és bennem is felébreszti a vágyat, hogy valahogyan tegyek másokért.

Tavaly ősszel a lelki tanítómesterem az egyik *darśan* alkalmával arról beszélt a férjemnek és nekem, hogy ti, Prabhupāda tanítványok még maximum 10-15 évig lesztek itt ezen a bolygón, és nekünk kell felnőnünk ahhoz, hogy tovább tudjuk majd vinni ezt a mozgalmat. Nagyon kijózanító beszélgetés volt, és valamit ott megértettem ennek a felelősségnek a súlyából. Persze tudom, hogy jelen pillanatban semmilyen képességem és semmilyen tudásom nincs ahhoz, hogy én hozzá tudjak járulni ennek a mozgalomnak a fennmaradásához. De van vágy a szívemben a szolgálatra, a fejlődésre, és nagyon szeretném valahogy viszonzni azt, hogy esélyt kaptam a lelki életre, az igazi életre. Erős hitem van abban, hogy Guru Mahārājám és a te felhatalmazásoddal, a magyar *bhakták* felemelő társaságában lassan-lassan én is alkalmassá válhatok arra, hogy egy napon egy parányi kis hasznos alkatrész lehessenek majd Śrīla Prabhupāda ISKCON-jának a gépezetében.

Kedves Mahārāja, addig is szeretnék sokat a közeledben lenni, látni téged, hallani és tanulni tőled, hogy hogyan kell az embereknek reményt, hitet, lelkesedést, tisztán látást adni. Hogy hogyan lehet őket összekapcsolni Śrīla Prabhupādával és Kṛṣṇával, és hogyan kell őket – sokszor akarattuk ellenére is – a sötétségből kivezetni a fényre. Szeretnék a közeledben lenni, veled prédikálni, hogy engem is megégessen az a

szent tűz, ami a te szívedben van, a Kṛṣṇa iránti szeretet tüze, ami el tudja égetni az anyagi létezésnek a kínjait.

„Ó elmém! Csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait! Śrī Guru maga a megszemélyesült boldogság, mely Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből fakad., s ennél fogva a kegy tárháza azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. Ő tárja fel a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az istenszeretetet. Śrī Guru a bűnös, feltételekhez kötött lelkek megmentője.” /Śrī Guru caraṇ kamal, 2. versszak/

Kedves Mahārāja! Köszönök szépen neked minden támogatást, biztatást, inspirációt, amit tőled kaptam! Kérlek, foglald le Śrīla Prabhupāda, a *vaiṣṇavák* és minden ember szolgálatában, és áldj meg engem azzal, hogy én is olyan mélyen egygyé tegyem a szívemmel a lelki tanítómesterem vágyát, mint ahogyan te egygyé tudtad tenni Śrīla Prabhupāda vágyát a te szíveddel. Áldj meg kérlek, hogy tudjak fejlődni az odaadó szolgálatban, és az én szívemben is kivirágozzon a tiszta szeretet és odaadás növénye!

Imádkozom, hogy az Urak kegyéből még sokáig megkaphassuk isteni társulásodat, és őszinte erőfeszítéseinkkel, törekvéseinkkel elégedetté tudjunk tenni. Áldott megjelenésed alkalmából tiszta szívemből kívánok neked minden jót! Minden dicsőséget neked, aki mindnyájunk örök jóakarója vagy Śrīla Prabhupāda szolgálatában!

Végtelenül szerencsés szolgád:
Vrajaloka Devī Dāsī

Vṛndāvaneśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra és újra leborulok lótuszlábaid előtt és tiszteletteljes hódolatomat

ajánlom neked, megjelenésed évfordulóján! Kérlek, fogadd el tökéletlen próbálkozásomat, ezt a pár sort, melyben végtelen dicsőséged parányi részéről szeretnék megemlékezni most!

Amikor a Kṛṣṇa-tudat az ember életének részévé válik, egyszerre lesz valóban áldott és szerencsés!

Az anyagi világban az emberek nem akarnak jelentéktelenek lenni. Jelentéktelen szolgák pedig még inkább nem. Ehelyett válnak ostoba rabszolgákká, számtalan anyagi szerepet öltve magukra. Aztán idővel a mérhetetlen megfelelni akarás súlya alatt nemcsak testük, de önvalójukba vetett hitük is megroppan.

Abban, hogy megértsük az anyagi világ hatalmasságát talán a legnagyobb kihívás elfogadnunk önnön anyagi megnyilvánulásunk jelentéktelen parányiságát. Pedig olyan csodálatos dolog ezt igazán megérteni! Sokat imádkozom hozzád, s rajtad keresztül Śrīla Prabhupādához és Gaura-kiśora Dāsa Bābājī Mahārājához, hogy az én szívemet is megérinthesse ennek a vegyítetlen, tiszta és elvárásoktól mentes odaadásnak a parányi csöppje, mely az alázatosság és elégedettség, majd a tiszta transzcendentális szeretet kincsével ajándékozna meg!

A napokban pont kérdezte tőlem egy *bhakta*, hogy mi a kedvenc idézetem a szentírásokból. Őszintén bevallom, sokat gondolkodtam és rá kellett jönnöm, hogy nem vagyok valami nagy okos ezen a téren és abból a pár versből, amire még emlékszem, nem mondanám, hogy: „Nos, ez az, ez a kifejezett kedvencem!” – ha egyáltalán lehet ilyet mondani. Aztán otthon gondolkodtam, és eszembe jutott egy részlet Śrīla Prabhupādától:

*āniyācho jadi prabhu āmāre nācāte
nācāo nācāo prabhu nācāo se-mate
kāṣṭhera puttali jathā nācāo se-mate*

„Ó, Uram, olyan vagyok csak, mint egy báb a kezében. Ha már idehoztál, hogy táncoljak, akkor táncoltass, kérlek táncoltass! Uram, táncoltass, ahogy Neked tetszik!”

Drága Guru Mahārāja! Számomra te vagy ennek a versnek a megtestesülése! Śrīla Prabhupāda egy könnycseppje, melyet oly végtelen

szívéből hullatott értünk. Könnycsepp, mely életre kelti a legnagyobb tudatlanságba született lelkek kiszáradt, hervadt istenszeretetének virágját. Könnycsepp, mely bármikor mindent elsőprő özönvízzé duzzad, s elárasztja a szíveket az odaadó, tiszta istenszeretet nektárjával.

Ilyen csodálatos a te lényed! Köszönöm neked! Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Vṛndāvanēśvarī Devī Dāsī

Vṛndāvanī

Kedves Guru Mahārāja!

Nagyon jó volt a Prabhupāda Maraton. Éreztem, hogy megkaptuk Govardhana Lāl kegyét, még úgy is, hogy amikor csinálták Neki a tortát a gurukulások, én nem voltam ott.

Volt pár jel is, ahogy éreztük a gurukulásokkal, hogy megkaptuk az Ő kegyét. Például, hogy kisütött a nap és sok könyvet bírtunk osztani, és mindenki nagyon kedves volt velünk. Egyszer, amikor éppen hazafelé mentünk a *saṅkīrtanáról*, akkor a másik gurukulás csapattal összetalálkoztunk. És Kumārī kitalálta azt, hogy Krisna-völgy bejáratánál csak azt engedjük be, aki fizet vagy vesz könyvet.

Persze háromfajta dolog is lett:

- az első autós, aki jött, az azt mondta, pénzt ad,
- a másik azt mondta, hogy ő Krisna-völgybe fog venni könyvet,
- a harmadik pedig vett könyvet.

Valahogy mégis, amikor nem figyeltünk, jött egy biciklis és csak úgy átment.

Ez előtt hógolyóztunk, mert volt hó.

Csináltam én egy pici hógolyót, Nandu pedig egy nagyot. Összeraktuk, és amilyen piros bogyókat találtunk, azokkal beszíneztük a havat. Útközben pedig énekeltünk: Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare

Hare Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare. Elneveztük a hógolyót, amit csináltunk Balarāmának.

Nagyon jó volt könyvet osztani. Az egyik vágyam be is teljesült. Hogy ahol mi lakunk, abban az utcában osszak könyvet, hogy az egész utcánk *bhakta* legyen. Egy alkalommal, amikor voltunk könyvet osztani, viccelődős hangulatban kérdeztük Anita mātājītól, hogy ismeri-e azt a könyvet, amelyiknek a felét ő írta.

Egyszer a polgármester néninek Somogyvámoson osztottunk egy *Chant and be happy-t*. Én egy *Bhagavad-gītāt* akartam neki adni, mert úgy látszódott, hogy senki sem akar *Bhagavad-gītāt* venni. De aztán kiderült, hogy azért nem akart senki sem venni, mert majdnem az egész utcának volt már *Bhagavad-gītāja*.

Amúgy ezt az egész *saṅkīrtanát* azért akartam elmesélni, hogy legalább a születésnapodon örömet okozzak neked és a többi lelki tanítómesternek.

Szolgád:
Vṛndāvanī

Vṛndāvanī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked megjelenésed e dicső napján!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!

Nagyon boldog vagyok, hogy a tanítványod lehetek. Te egy tökéletes példája vagy a hiteles lelki tanítómesternek. Bátran menedéket vehetünk lótuszlábaidnál s belekapaszkodva, az utasításaidat követve visszaviszel mindket elfeledett Urunkhoz, Kṛṣṇához.

Mindig tudod, kit hogyan vezess ezen az úton. Egy dolgunk van csak meghallani, amit mondasz, és a szívünk mélyére zárva soha nem elfelejteni, hanem beteljesíteni ezeket. Hatalmas, érző szívedbe mindenki belefér, szeretettel fordulsz az elesett lelkekhez, s mindenki jólétén fáradozol.

Nagyon köszönöm, hogy a számtalan elfoglaltságod mellett különleges figyelmet szentelsz a tinédzserkorúakra is. Egyengeted a lelki életüket, hatalmas összegeket áldozol pl. a rendszeres külföldi utakkal Angliába a Szent Név Napra vagy a Rādhādes̄h Mellowsra, ami erősíti, hogy mélyítsék a gyökereiket a Kṛṣṇa-tudatban. Tavaly egyik levelben írtad Kavirājának – mivel nagyon szeret fotózni –, hogy készítsen képeket Rādhē-Śyāmáról. Akkor néhány képet készített Róluk, majd más témákat fotózott. De ez év februárjában megkeresete őt Aṣṭa Sakhī *mātāji*, hogy lenne-e kedve a *darśana*-képeket készíteni Rādhē-Śyāmáról és házi fesztiválokra is fotózni Őket. Kavirāja lelkesen elvállalta és most már ő készíti a képeket Róluk. Ez erősíti az állandó meditáción keresztül a kapcsolatát Rādhē-Śyāmával és közelebb kerül Hozzájuk. Ez is a te végtelen kegyednek köszönhető, Guru Mahārāja. A lelki tanítómester kegye nélkül nem lehetünk sikeresek a lelki életben. Te vagy az a kapocs, aki összeköt minket Kṛṣṇával, az átlátszó közvetítő közeg, aki beajánl minket Hozzá. Közvetlenül nem érhetjük el Őt. Ezért nagyon fontos, hogy megkapjuk a kegyedet azáltal, hogy szolgáljuk a missziódat és követjük az utasításaidat.

Nagyon köszönöm, hogy a tanítványoddá fogadtál és ezzel lehetőséget adtál, hogy visszamehessek akár ez életem végén szeretett Urunkhoz, Kṛṣṇához.

Szolgád:

Vṛndāvanī Devī Dāsī

Bhaktin Wittmann Viktória

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

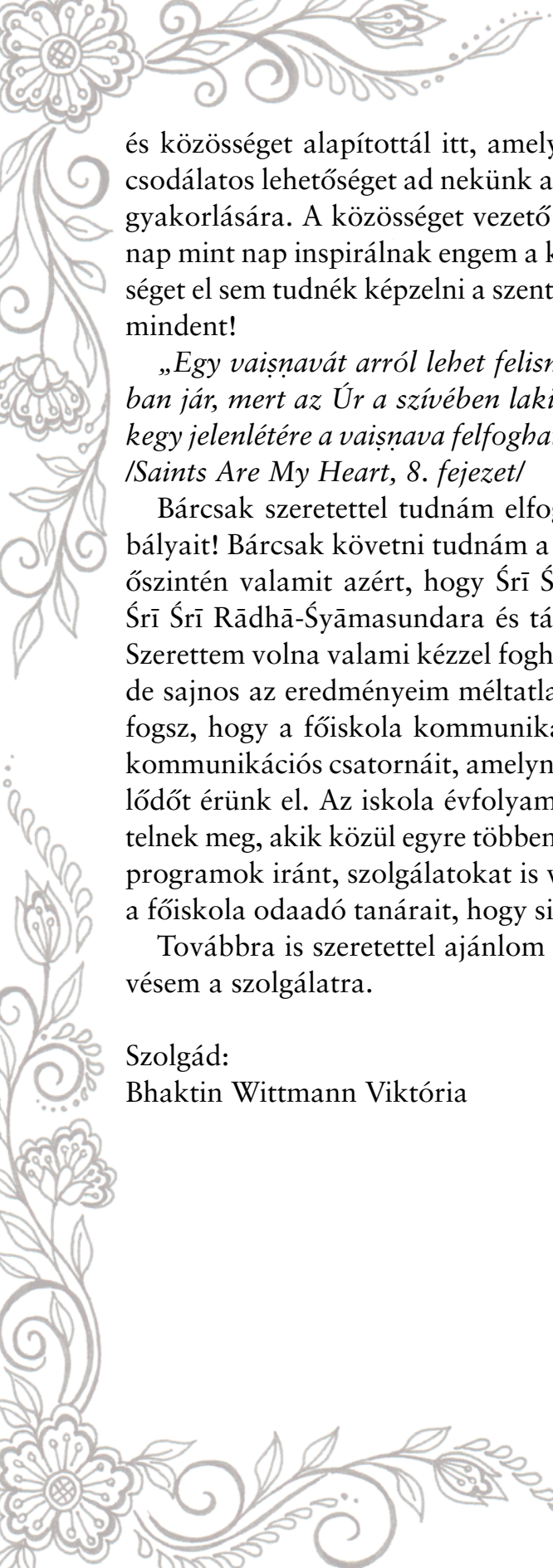
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked, a többi ISKCON-gurunak és Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Elmondhatatlanul bátorítasz engem is – ahogy mindenki mást – arra, hogy folytassam a folyamatot, amit Śrīla Prabhupāda nekünk adott. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy az elmúlt évben megszakítás nélkül, mindennap társulhattam veled a *podcast* megosztásaidon és személyes jelenléteden keresztül is. Felfoghatatlan az a türelem, amellyel arra biztatsz, hogy Śrīla Prabhupāda lótuszlábánál keressek menedéket, örömet és célokat. Ugyanakkor egyre elveszettebbnek is érzem magam, hogy ennyi útmutatást és kedvességet kapva sem vonzódom a *szent név* énekléséhez, és az odaadás helyett az „ideadás” útvesztőjében tétlenkedek.

És mégis. Növekedő bizalommal és reménnyel tölt el néhány tapasztalat, amelyet a körülöttem élő kitartó *bhaktáknak* és neked köszönhetek! Kérlek fogadd el, hogy felajánlasként ezeken az apró élményeimen gondolkodok:

Láthatom, hogy végtelen figyelemmel, szeretettel gondoskodsz tanítványaidról, miközben fáradhatatlan és boldog vagy a prédikálásban. Számomra ez a benyomás teszi kézzelfoghatóvá, bizonyossággá azt a kegyességet, amit Śrīla Prabhupādáról és Śrī Caitanya Mahāprabhuról megértek gyenge felfogóképességemmel. Hála nektek, olvashatok szent helyekről, a *vaiṣṇavák*, Kṛṣṇa és Rādhārāni szívéről. A szentírásokhoz írt magyarázataid magával ragadó szépsége és költőisége vágyat és erőt ad nekem, hogy olvassam a (számomra nehéz filozófiát) *Śrīmad-Bhāgavatamot*, és megbecsüljem Śrīla Prabhupāda könyveit. Társaságokban változhatok. Szépen szervezett templomot, farmot, iskolákat

és közösséget alapítottál itt, amely a szemem láttára gyarapodik, és csodálatos lehetőséget ad nekünk a tisztulásra, a tanulásra, a szolgálat gyakorlására. A közösséget vezető *vaiṣṇavák* és a teljes idős *bhakták* nap mint nap inspirálnak engem a következő lépésre. Ennél több segítséget el sem tudnék képzelni a szent név énekléséhez. Szívből köszönök mindent!

„Egy *vaiṣṇavát* arról lehet felismerni, hogy az Úr kegye a nyomában jár, mert az Úr a szívében lakik, s Ő az Úr szívében él. Az isteni kegy jelenlétére a *vaiṣṇava* felfoghatatlan tetteiből következtethetünk”
/Saints Are My Heart, 8. fejezet/

Bárcsak szeretettel tudnám elfogadni ennek a folyamatnak a szabályait! Bárcsak követni tudnám a tiszta *vaiṣṇavákat*, és tudnék tenni őszintén valamit azért, hogy Śrī Śrī Dayāla-Nitāi Vijāya-Gaurāṅga, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és társai otthonosan érezzék magukat! Szerettem volna valami kézzel fogható eredményt is felajánlani neked, de sajnós az eredményeim méltatlanul erőtlenek. Talán annak örülni fogsz, hogy a főiskola kommunikációs csapata intenzíven fejleszti a kommunikációs csatornáit, amelynek köszönhetően egyre több érdeklődőt érünk el. Az iskola évfolyamai segítőkész, kitartó hallgatókkal telnek meg, akik közül egyre többen japáznak, érdeklődnek a templomi programok iránt, szolgálatokat is vállalnak. Kérlek, áldd meg őket és a főiskola odaadó tanárait, hogy sikeresek legyenek a lelki életükben!

Továbbra is szeretettel ajánlom fel neked csekély, bizakodó törekvésem a szolgálatra.

Szolgád:

Bhaktin Wittmann Viktória

Yadu-kumāra Dāsa

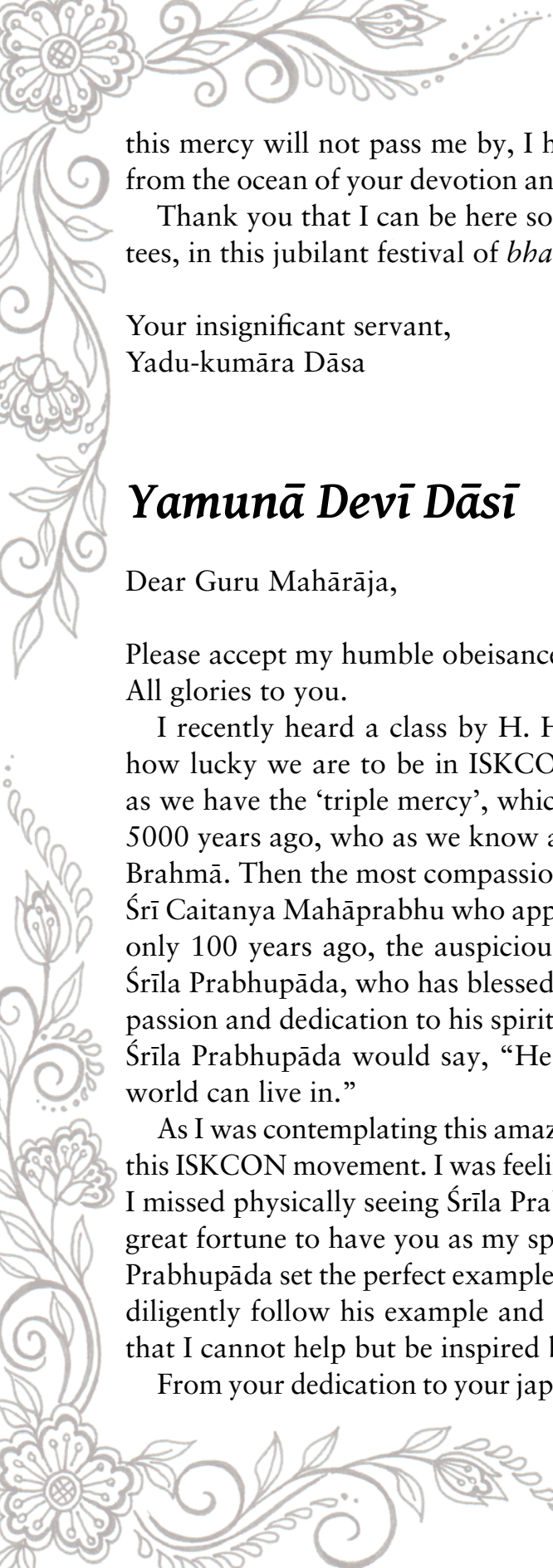
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Before I arrived in Hungary, I thought that I knew you and understood you, yet these past few years in particular have opened my eyes with another amazing perspective, and maybe several more. I think more and more often that in reality in a pure devotee everything is attractive, every step and every word, every detail and every glance. None devotees do not understand this, they will never be able to appreciate it. Watered with nectar a stone will never sprout a single blade of grass.

The way that you communicate with devotees, and how you make sure that the devotees have everything they need before they go out on a book distribution and how you are there waiting when they return back to temple in the evening, and as an example to us, you go out on the streets, where the people do not even suspect what luck they may have when they meet you, *lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya*, but to be honest, I'm convinced that really it's the compassion for the people that drives you. How easily accessible you make yourself to others.

When I think about how successful your preaching reaches through the internet, I remember an excerpt from NI, "... he is always thinking of how to expand the Kṛṣṇa consciousness movement". Your *kīrtanas*, immersion in the Holy Name is a great source of my inspiration. Sometimes on *kīrtana* I cannot understand where the beginning was and where the end will be, it seems as if we are sitting for eternity chanting the Holy Names in these such moments, I feel that we're all one family. It's so dear to see you close by chanting japa or on *maṅgala-āratī*, or when you smile at other devotees. How you distribute *prasādam*. I also want to love devotees just like you. I've heard that a pure devotee is never alone because his pure devotion prompts, impels, inspires, and draws others in the same way to become pure devotees. I hope that

this mercy will not pass me by, I hope one day to get at least a drop from the ocean of your devotion and gratefulness to Śrīla Prabhupāda.

Thank you that I can be here somewhere near you and your devotees, in this jubilant festival of *bhakti*.

Your insignificant servant,
Yadu-kumāra Dāsa

Yamunā Devī Dāsī

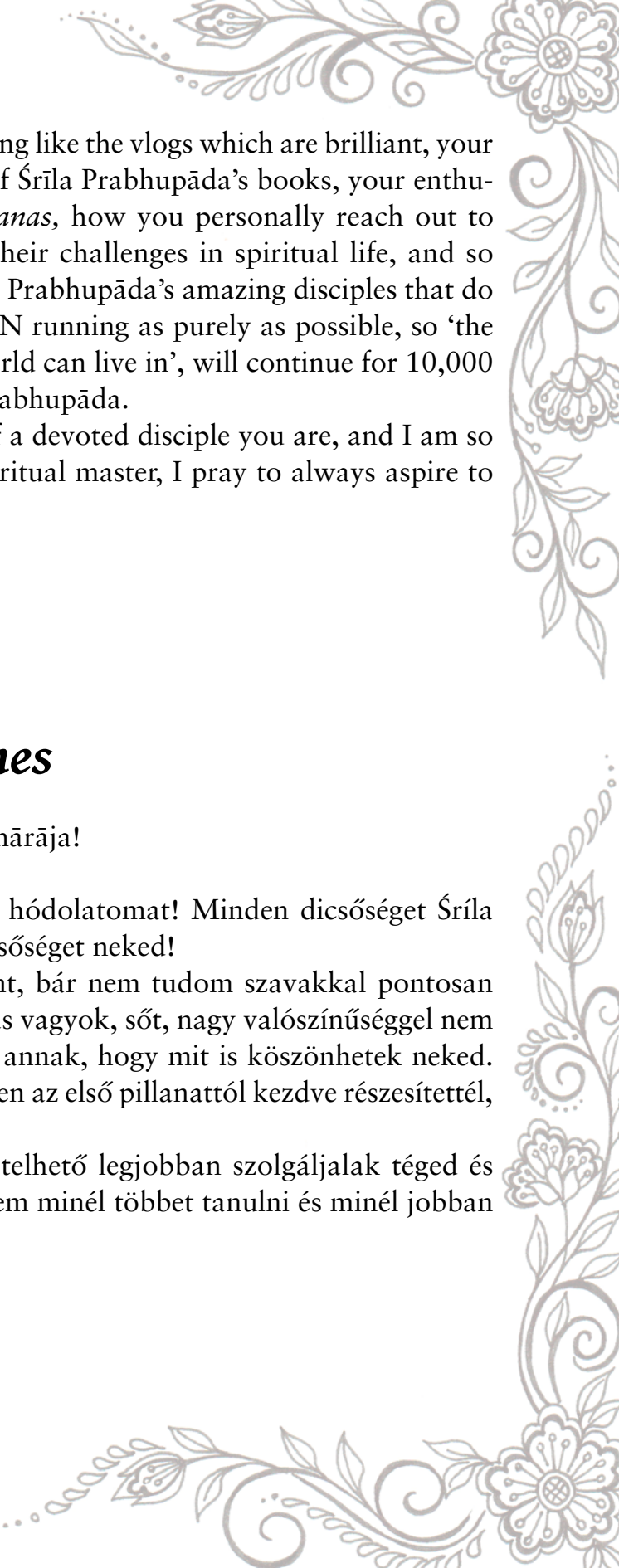
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I recently heard a class by H. H. Candramauli Swami explaining how lucky we are to be in ISKCON at this moment, at such a time as we have the ‘triple mercy’, which is Lord Kṛṣṇa’s appearance only 5000 years ago, who as we know appears only once in a day of Lord Brahmā. Then the most compassionate incarnation of the Lord, Lord Śrī Caitanya Mahāprabhu who appeared only 500 years ago, and then only 100 years ago, the auspicious appearance of His Divine Grace Śrīla Prabhupāda, who has blessed us all with his inconceivable compassion and dedication to his spiritual master, with the result being as Śrīla Prabhupāda would say, “He built a house in which the whole world can live in.”

As I was contemplating this amazing time how I happen to be part of this ISKCON movement. I was feeling extremely fortunate, as although I missed physically seeing Śrīla Prabhupāda by a few years, I have the great fortune to have you as my spiritual master, because just as Śrīla Prabhupāda set the perfect example how to be a dedicated disciple, you diligently follow his example and instructions with such enthusiasm that I cannot help but be inspired by you.

From your dedication to your japa and *sādhana* to book distribution,

preaching, innovative preaching like the vlogs which are brilliant, your books, your in-depth study of Śrīla Prabhupāda’s books, your enthusiasm for bhajanas and *kīrtanas*, how you personally reach out to devotees and help them in their challenges in spiritual life, and so importantly your one of Śrīla Prabhupāda’s amazing disciples that do their utmost to keep ISKCON running as purely as possible, so ‘the house in which the whole world can live in’, will continue for 10,000 years as predicted by Śrīla Prabhupāda.

What a perfect example of a devoted disciple you are, and I am so proud to have you as my spiritual master, I pray to always aspire to be a worthy disciple.

Your servant,
Yamunā Devī Dāsī

Bhaktin Zöld Ágnes

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon köszönök mindent, bár nem tudom szavakkal pontosan kifejezni, hogy mennyire hálás vagyok, sőt, nagy valószínűséggel nem is vagyok teljesen tudatában annak, hogy mit is köszönhetek neked. De az a hihetetlen kegy, amiben az első pillanattól kezdve részesítettél, felfoghatatlan a számomra.

Igyekszem, hogy a tőlem telhető legjobban szolgáljalak téged és az összes *bhaktát*, és igyekszem minél többet tanulni és minél jobban fejlődni a Kṛṣṇa- tudatban.

Szolgád:
Bhaktin Zöld Ágnes

Contents

Śrī Gurv-aṣṭaka	3	Bhaktin Anita	50
The Meaning of Vyāsa-pūjā	7	Añjavatī Devī Dāsī	51
Dear Śrīla Prabhupāda,	13	Antardhī Dāsa	52
Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja’s Offering to Śrīla Prabhupāda, 2018	15	Anupāma Devī Dāsī	54
Abhilāṣa Devī Dāsī	19	Anurādhā Devī Dāsī	55
Abhinanda Dāsa	20	Āryadeva Dāsa	56
Ācārya-ratna Dāsa	22	Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī	58
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa	24	Atula Kṛṣṇa Dāsa	59
Ādi-Guru Dāsa	25	Bāla-gopāla	60
Akhilāśraya Dāsa	27	Balānuja Dāsa	61
Alambikā Devī Dāsī	28	Balarāma Dāsa	62
Amogha-līlā Devī Dāsī	29	Bhakta Balázs Gergely	63
Amṛta Devī Dāsī	31	Bhaktin Balogh Rudolfné Erzsi néni	64
Amṛta Gopāla Dāsa	32	Bhakta Barnaby	65
Amśu Dāsa	34	Bhakta Bencsik János	65
Analaksita Devī Dāsī	35	Bhaktin Benke Gabriella	66
Ānanda Caitanya Dāsa	37	Bhaktin Berze Móni	67
Ānanda Vṛndāvana Dāsa	40	Bahagavat-priya Dāsa	69
Ānanda-varadhana Dāsa	44	Bhakti-mārga Dāsa	71
Ānandinī Devī Dāsī	45	Bhaktipāda Dāsa	72
Anaṅga Mañjarī Devī Dāsī	46	Bharat	73
Bhaktin Angyalosi Boglárka	48	Bhuvaneśvara Dāsa	73
		Bhaktin Boros Pálné Marika	74
		Braja-rāja Dāsa	75
		Braja-latá Devī Dāsī	76

Brajasundarī Devī Dāsī	77	Bhakta Freiser Tamas	123
Brijbāsī Devī Dāsī	79	Bhakta Fritz Attila	124
Caitanya Candra Dāsa	80	Gadabhrit Dāsa	125
Caitanya-priya Devī Dāsī	82	Gadādhara Dāsa	126
Cakorī Rādhā Devī Dāsī	83	Gadāgraja Dāsa	127
Candra-gupta Dāsa	85	Gadāi Dāsa	128
Candra-kāntā Devī Dāsī	86	Gaura Ārati Devī Dāsī	129
Candra Devī Dāsī	90	Gaura Kṛṣṇa Dāsa és családja	130
Candraśekhara Dāsa	92	Gaura Prema Devī Dāsī	131
Carāṇa-reṇu Devī Dāsī	93	Gaura Nitāi Dāsa	132
Bhaktin Csizmadia Sándorné, Ágnes	95	Gaura-lilā	135
Bhaktin Csujokné dr. Kósa Júlia	95	Gaura Prema	136
Bhakta Czakó Mihály	96	Gaura-bhāvana Devī Dāsī	137
Bhakta Czinege Dávid	97	Gauramaṇi Dāsa	138
Dāmodara-rati Devī Dāsī	98	Gaurarāya Dāsa	139
Danda-kṛt Dāsa	100	Gaurasundara Kṛpāmoya Dāsa	140
Dayāl-Nitāi Dāsa	100	Bhaktin Gazsi Olívia	142
Dayitā	101	Goloka	143
Bhaktin Dévai Zsófi	102	Gopa Kumāra Dāsa	143
Devakī Devī Dāsī	103	Gopa-lilādhara Dāsa	145
Devaprastha Dāsa	105	Gopāla-rāya Dāsa	146
Devarṣi Dāsa	106	Gopāla Guru Dāsa	147
Devī Deva Dāsa	107	Gopāladeva Dāsa	150
Dharmātmā Dāsa	109	Gopati Dāsa	151
Dhīra Kṛṣṇa Dāsa	111	Gopikā-sūta Dāsa	152
Bhakta Dominyák Csaba	111	Gosvāmīnī Devī Dāsī	153
Dvaipāyana Dāsa	113	Gaura Kīrtana Dāsa	154
Bhaktin Susan Dvéri	115	Govinda Hari Dāsa	157
Ekāvalī Devī Dāsī	116	Govinda Mohinī Devī Dāsī	159
Bhaktin Fehér Szidónia	118	Grantha-rāja Dāsa	161
Bhakta Ferencz Attila	119	Guna-grāhī Dāsa	162
Bhakta File Szabolcs	121	Gurukṛpā Dāsa	163
Bhakta Fodor Mátyás	122	Gurūttama Dāsa	164
Bhaktin Földvári Szonja	122	Bhaktin Halmai Zsuzsa	166
		Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī	167

Hari Bhakti Devī Dāsī	168	Karṇa-pūra Devī Dāsī	205
Hari Kīrtana Dāsa	169	Karūṇa Śyāma	206
Haridvāri Devī Dāsī	170	Kathāmṛta Devī Dāsī	206
Harṣarāṇī Devī Dāsī	170	Kiṅkarī Devī Dāsī	208
Hemāṅgī Devī Dāsī	171	Kiran Vadgama	210
Bhaktin Henal Chudasama	172	Koda Nitāi Dāsa	211
Bhaktin Henger Niki	173	Koncz család	213
Bhakta Hutora Attila	174	Bhakta Kovács Krisztián	214
Indīvara Dāsa	175	Bhakta Kovács Zoltán	214
Indranīla Dāsa és		Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī	216
Mādhava-priya Devī Dāsī	176	Kṛṣṇa-mayī Devī Dāsī	217
Indrapati Dāsa és		Kṛṣṇānanda Dāsa	218
Śuka-śārī Devī Dāsī	177	Bhaktin Kun Réka	219
Īśvara Kṛṣṇa Dāsa	178	Kundalatā Devī Dāsī	220
Jagannātha Dāsa	179	Kundavālī Devī Dāsī	221
Jagannātha Priya Devī Dāsī	180	Kuru-śreṣṭha Dāsa	223
Jāhnavā-priya Devī Dāsī	181	Kusumāñjalī Devī Dāsī	224
Bhakta Jakabfi Benjámín	184	Lakṣmaṇa Dāsa	227
Bhaktin Jakus Csilla	184	Lalita-Mādhava Devī Dāsī	228
Bhakta Jay Parmer	185	Bhaktin Legli Laura	230
Jayada Rādhikā Devī Dāsī	187	Bhaktin Lichtblau Krisztina	231
Jayadeva Dāsa	188	Līlā Śuka Dāsa	233
Jayanta Dāsa	189	Lokabandhu Dāsa	235
Jayaśrī Devī Dāsī	190	Bhakta Lókucz László	237
Jitendriya Dāsa	192	Bhaktin Madarász Mónika	237
Jīva	193	Mādhava-dayitā Devī Dāsī	238
Julia, Ross and Lauren	193	Mādhava-kānta Dāsa	240
Kālakā-maṇi Devī Dāsī	194	Madirekṣaṇā Devī Dāsī	241
Kalāvati Devī Dāsī	194	Madhumati Devī Dāsī	242
Kalyāṇi Devī Dāsī	197	Mādhurī Śrī Devī Dāsī	243
Kamalinī Devī Dāsī	198	Mahājana Dāsa	244
Kaṅcana-vallī Devī Dāsī	199	Mahā Mantra Devī Dāsī	245
Kānupriya Devī Dāsī	201	Bhaktin Mahbube	246
Bhakta Kapcsos János	201	Bhakta Majláth Péter és családja	247
Bhaktin Kapitány Gabriella	204	Mākhana-cora Dāsa	248

Mana-mohana Dāsa	251	Pārtha Dāsa.	299
Bhaktin Manduk Szilvia	252	Bhakta Pásztor László	301
Mani-mālā Devī Dāsī	253	Patitapāvana Dāsa.	302
Mañjarī Devī Dāsī.	256	Bhaktin Pósa Fatime	304
Manjuwālī Devī Dāsī	260	Prabhakāra Dāsa.	305
Manodhara Devī Dāsī.	260	Prabhupāda-jīvana Dāsa	306
Manorāma Dāsa	261	Prabhupādānuga Dāsa	307
Mantramālā Devī Dāsī	263	Prāṇa-vallabha Dāsa	308
Medhya Devī Dāsī.	264	Bhakta Prayag Thakrar	310
Bhakta Medvegy Gergely	265	Prema-keli Devī Dāsī.	311
Bhakta Meiszterics Norbert.	266	Premaguru Devī Dāsī	312
Mohana Dāsa	267	Premamoya Dāsa	313
Bhaktin Molnárné Gizi	271	Priya-bhāṣiṇī Devī Dāsī.	314
Murli Manohara Dāsa	271	Puṇḍarīka Dāsa.	315
Bhakta Nagy Gábor	276	Punya-śloka Dāsa	316
Bhaktin Nagy Ildikó	277	Puruṣottama Dāsa.	317
Nalinī-kānta Devī Dāsī	278	Puṣkariṇī Devī Dāsī.	318
Nandagopa Dāsa.	279	Rādhā Kṛṣṇa Dāsa	321
Nandini Devī Dāsī	280	Rādhā Vinodini Dāsī.	323
Navanīta-cora Devī Dāsī.	281	Rādhā-Mādhava Dāsa.	324
Bhaktin Nāyikā.	282	Rādhā-Dāmodara Dāsa.	325
Nīla-Gopāla Dāsa	283	Rādhā-nāma Devī Dāsī	329
Nilācala Mahāprabhu Dāsa	284	Rādhā-priya Devī Dāsī	332
Nilāmbara Devī Dāsī.	285	Rādhānātha Dāsa	334
Nimāi Paṇḍita Dāsa	286	Rādhāṅga Devī Dāsī	336
Nimāi Sundara Dāsa	287	Rādhārādhyā Dāsa	336
Nīśā	288	Rādhā-vallabha Dāsa	337
Nīśānta-līlā Devī Dāsī.	288	Rāghava Dāsa	339
Nitāibhāvana Dāsa	289	Bhakta Rahul Popat	340
Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa.	292	Rāja-kumārī Devī Dāsī	342
Bhaktin Olga.	293	Rāmabhadra Dāsa.	343
Pāda-kamala Dāsa.	295	Rāmānanda Dāsa	345
Padyāvalī Devī Dāsī	296	Rāmapriya Dāsa	346
Bhaktin Pallika McNamara.	297	Rāṅginī Devī Dāsī.	347
Paṇḍitā Devī Dāsī	298	Raseśvarī Devī Dāsī.	348

Rasikānanda Dāsa.	349	Śrutidharma Dāsa	400
Rāya Rāma Dāsa.	352	Śuddha-bhakti Devī Dāsī.	401
Bhaktin Rémiás Hajnalka	353	Sukumāri Devī Dāsī	402
Revatī Devī Dāsī	354	Sulakṣaṇā Devī Dāsī	403
Bhakta Roman	355	Sulalitā Devī Dāsī	404
Ṛṣikā Devī Dāsī.	356	Sundarānanda Dāsa	406
Rūpa-manohara Dāsa	357	Sundarī-priya	408
Rūpamati Devī Dāsī	358	Sundarī Devī Dāsī	408
Ṣaḍbhujā Devī Dāsī.	361	Surabhi Dāsa.	412
Sādhu-priya Dāsa és családja.	363	Suśīla Devī Dāsī	413
Sākṣi-gopāla Dāsa	366	Suvrata	414
Sanātanī Devī Dāsī	367	Śyāma Dāsa and	
Sanḡita-priya Devī Dāsī.	368	Gopibhāva Devī Dāsī	415
Saṅkīrtana Dāsa	369	Śyāma-bihāri Dāsa	416
Śāradyā Devī dāsī.	370	Śyāma-dulālī Devī Dāsī.	419
Śarat-bihāri Devī dāsī	371	Śyāma	420
Sārathi Dāsa	372	Śyāmajiu Dāsī	420
Satrūpa Devī Dāsī	373	Śyāma-kuṇḍa Dāsa	422
Śauri Dāsa.	376	Śyāmalatā Devī Dāsī	423
Savyasācin Dāsa	376	Śyāma-pyāri Devī Dāsī	424
Bhaktin Shalini Popat	378	Bhakta Szabó Zsolt	426
Śilpa-kariṇī Dāsī and Kaunteya	379	Bhakta Szabó Zoli.	427
Siddha Muni Dāsa.	381	Bhakta Szabó Zoltán.	428
Sītā Rāma Dāsa.	382	Bhaktin Szabóné Kálmán Ilona	429
Sītā Devī Dāsī	385	Bhakta Szádvári Gábor	430
Bhaktin Schmatz Vanessza	386	Bhaktin Szakács Beáta.	432
Smṛti-Pālīkā Devī Dāsī	386	Bhakta Szokolcay Tibor	433
Bhaktin Solymos Eszter.	388	Bhaktin Szegedi Anita	434
Śraddhā Nṛsimha Dāsa	391	Tarūn Kṛṣṇa Dāsa	435
Śravana-maṅgalam Devī Dāsī	391	Bhakta Tollas Norbert.	438
Śrī Govardhana-Lāla Dāsa	393	Bhakta Tom Bentham	439
Śrī Gokula Devī Dāsī.	394	Bhakta Török Zoltán.	440
Śrī Sarovara Devī Dāsī	395	Bhakta Tóth László,	
Śrīmatī Devī Dāsī	396	Bhaktin Tóth-Kibédi Angéla	441
Śrīpati Dāsa.	398	Bhaktin Tóth Györgyi	441

Bhakta Tóth Gábor	443	Vidyāgati Devī Dāsī	468
Bhakta Tóth Krisztián	444	Vilāsini Devī Dāsī	470
Triyuga Dāsa	445	Vinītā Devī Dāsī	474
Tukārāma Dāsa	448	Viṣṇupriya Devī Dāsī	476
Tulasī Kṛṣṇa Dāsī	451	Vraja-dhāma Dāsa	476
Tulasī	452	Vraja-kumāra Dāsa	479
Tulsī Dāsa	453	Vraja-mohinī Devī Dāsī	480
Ujjvala Dāsa	455	Vraja-reṇu Devī Dāsī	482
Vaidarbhī Devī Dāsī	456	Vrajaloka Devī Dāsī	483
Vanamālī Dāsa	457	Vṛndāvaneśvarī Devī Dāsī	486
Bhaktin Várallyay Éva	458	Vṛndāvanī	488
Bhaktin Varga Kata	459	Vṛndāvanī Devī Dāsī	489
Varṣāṇā Devī Dāsī	461	Bhaktin Wittmann Viktória	491
Bhakta Vasvári Csaba	462	Yadu-kumāra Dāsa	493
Vedānta	465	Yamunā Devī Dāsī	494
Veṇu-gītā Dāsa	465	Bhaktin Zöld Ágnes	495
Vibhāvarī Devī Dāsī	467		

*gurudev!
kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekhā ati hīna
sakala sabane, bala diyā koro',
nija-māne sṛhā-hīna*

*sakale sammāna korite śakati,
deho' nātha! jathājatha
tabe to' gāibo, hari-nāma-sukhe,
aparādha ha'be hata*

*kabe heno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna
koro' more ātma-sātha*

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ő Isteni Kegyelme

*Śrīla
Śivarāma Swami
Mahārāja*

a kṛṣṇa-tudat nemzetközi
szervezete
avató lelki tanítómesterének
megjelenési napja

